

Krishantering och ändrade rörelseregler för försäkringsföretag

Volym IV

*Betänkande av Utredningen om
nya regler om krishantering för försäkringsföretag
och ändringar i Solvens II-direktivet*

Stockholm 2025

STATENS OFFENTLIGA
UTREDNINGAR

SOU 2025:97

SOU och Ds finns på [regeringen.se](https://www.regeringen.se) under Rättsliga dokument.

Svara på remiss – hur och varför
Statsrådsberedningen, SB PM 2021:1.

Information för dem som ska svara på remiss finns tillgänglig på [regeringen.se/remisser](https://www.regeringen.se/remisser).

Layout: Kommittéservice, Regeringskansliet

Omslag: Elanders Sverige AB

Tryck och remisshantering: Elanders Sverige AB, Stockholm 2025

ISBN 978-91-525-1361-3 (tryck)

ISBN 978-91-525-1362-0 (pdf)

ISSN 0375-250X

Innehåll

VOLYM I

Sammanfattning	27
1 Författningsförslag.....	59
1.1 Förslag till lag om resolution av försäkringsföretag	59
1.2 Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043).....	149
1.3 Förslag till lag om ändring i förmånsrättslagen (1970:979).....	320
1.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag	325
1.5 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige.....	327
1.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.....	337
1.7 Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)	344
1.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.....	346
1.9 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).....	354
1.10 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution	358

1.11	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar	368
1.12	Förslag till lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag	370
1.13	Förslag till lag om ändring i lagen (2022:739) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter	379
1.14	Förslag till lag om ändring i lagen (2022:964) om företagsrekonstruktion	381
1.15	Förslag till förordning om resolution för försäkringsföretag.....	382
1.16	Förslag till förordning om ändring i offentlighets- och sekretessförordningen (2009:641)	390
1.17	Förslag till förordning om ändring i försäkringsrörelseförordningen (2011:257)	393
1.18	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2015:1034) om resolution.....	407
1.19	Förslag till förordning om ändring i förordning (2023:909) med instruktion för Riksgäldskontoret	410
1.20	Förslag till förordning om ändring i förordning (2023:910) med instruktion för Finansinspektionen	414

VOLYM II

2	Utredningens uppdrag och arbete	417
2.1	Utredningens uppdrag	417
2.1.1	Ändringar i Solvens II-direktivet	417
2.1.2	Det nya EU-direktivet om återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag.....	418
2.1.3	Översyn av den svenska regleringen av vissa frågor inom försäkrings- och tjänstepensionsområdet	420

2.2	Övergripande om sambanden mellan de frågor som utredningen behandlar	422
3	Krishantering för försäkringsföretag	425
3.1	Krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag	426
3.2	Krisförebyggande arbete.....	428
3.3	Krishanterande arbete.....	431
3.3.1	Resolutionsprocessen.....	431
3.4	Horisontella bestämmelser.....	440
3.5	Allmänna utgångspunkter	443
3.5.1	En ny lag om resolution av försäkringsföretag....	443
3.5.2	Ändringar i sektorslagstiftningen.....	444
3.6	Ansvariga myndigheter.....	444
3.6.1	Resolutionsmyndigheten	444
3.6.2	Finansdepartementet (Regeringskansliet)	446
3.6.3	Finansinspektionen	447
3.7	Tillämpningsområde	448
4	Resolutionsändamålen och förutsättningar för resolution.....	453
4.1	Resolutionsändamålen	453
4.2	Förutsättningar för resolution	460
4.2.1	Underrättelser och information som kan leda till resolution	460
4.2.2	Fastställande av fallissemang.....	463
4.2.3	Beslut om resolution av försäkringsföretag.....	468
4.2.4	Förfarande för företag som inte omfattas av resolutionsåtgärder	472
4.2.5	Beslut om resolution av moderföretag och holdingföretag.....	473
4.2.6	Riksgäldskontorets beslut.....	476
4.2.7	Riksgäldskontorets underrättelseskyldighet, skyldighet att offentliggöra resolutionsåtgärder och registrering	479

5	Allmänna principer i resolution	483
5.1	Proportionalitet	483
5.2	Val av resolutionsåtgärder.....	485
5.3	Relationen mellan resolutionsändamålen.....	487
5.4	Att undvika värdeförstörelse och minimera resolutionskostnader	489
5.5	Att behålla prioritetsordningen	490
5.6	Ingen ägare eller borgenär ska få ett sämre ekonomiskt utfall än i konkurs eller likvidation.....	493
5.7	Statsstödsreglerna.....	495
5.8	Särskild hänsyn vid resolution av en grupp.....	496
5.9	Ny styrelse och verkställande direktör	497
5.10	Styrelsens och verkställande direktörens skyldighet att bistå resolutionsmyndigheten	499
5.11	Arbetstagares rättigheter och skyldigheter i resolution	500
5.12	Informations- och samrådsskyldighet i resolution	502
5.13	Arbetsstagarrepresentanter i styrelsen vid resolution	503
5.14	Undantag från bestämmelser i EU-direktiv som rör bolagsrätt.....	504
6	Förebyggande återhämtningsplaner.....	509
6.1	Bakgrund och syfte.....	509
6.2	Planer för förebyggande återhämtning	511
6.2.1	Upprättande av en plan.....	511
6.2.2	En del av företagsstyrningssystemet.....	514
6.2.3	Uppdatering av en plan.....	516
6.2.4	Innehåll i en plan	518
6.2.5	Granskning av en plan	521
6.2.6	Väsentliga brister i eller hinder för genomförande av en plan	525
6.2.7	Åtgärder enligt en plan	529

6.3	Plan för förebyggande gruppåterhämtning	530
6.3.1	Upprättande av en plan	530
6.3.2	Innehåll i en plan	535
6.3.3	Överenskommelse inom tillsynskollegiet	538
6.3.4	Eget beslut av Finansinspektionen	541
6.3.5	Hänskjutande för tvistlösning	545
6.3.6	Om ett företag inte beaktas i tillräcklig grad i en plan för förebyggande gruppåterhämtning ...	547
6.3.7	Om det inte finns någon plan för förebyggande gruppåterhämtning	550
6.3.8	Planer som utarbetats av företag i tredjeland	552
6.3.9	Beslut av en utländsk myndighet	553
6.4	Förenklade skyldigheter	554
7	Resolutionsplaner	559
7.1	Bakgrund och syfte	559
7.2	Resolutionsplaner	560
7.2.1	Upprättande av en resolutionsplan	560
7.2.2	Översyn av en resolutionsplan	563
7.2.3	Förfarande för att upprätta en resolutionsplan ...	565
7.2.4	Bedömning av möjligheten till resolution av ett försäkringsföretag	568
7.2.5	Innehåll i en resolutionsplan	572
7.2.6	Väsentliga hinder för möjligheten till resolution	577
7.3	Gruppresolutionsplan	582
7.3.1	Upprättande och översyn av en gruppresolutionsplan	582
7.3.2	Överenskommelse om upprättande av gruppresolutionsplan	585
7.3.3	Om en överenskommelse inte kan nås	588
7.3.4	Ny bedömning av en gruppresolutionsplan	591
7.3.5	Hänskjutande till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning	592
7.3.6	Beslut om gruppresolutionsplan	594
7.3.7	Om det inte finns någon gruppresolutionsplan ..	598

7.3.8	Beaktande av resolutionsstrategier som gäller i tredje land	600
7.3.9	Uppgifter från ett moderföretag	601
7.3.10	Bedömning av möjligheten till resolution av en grupp	603
7.3.11	Innehåll i en gruppresolutionsplan	607
7.3.12	Hinder för möjligheten till resolution	609
7.3.13	Om en överenskommelse inte kan nås	614
7.3.14	Hänskjutande till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning	617
7.3.15	Gemensamma beslut och beslut som fattas av resolutionsmyndigheter i ett annat land inom EES	618
7.4	Förenklade skyldigheter	619
8	Värdering	623
8.1	Bakgrund och syfte	623
8.2	Värdering inför beslut om resolution eller resolutionsåtgärd	624
8.2.1	Principiella utgångspunkter för värderingen	624
8.2.2	En första och en andra värdering	628
8.2.3	En slutlig värdering	631
8.2.4	En preliminär värdering	634
8.2.5	Skillnaden i utfall mellan en preliminär och en slutlig värdering	635
8.3	Värdering när resolutionsåtgärder har vidtagits	637
9	Resolution av gränsöverskridande grupper	641
9.1	Allmänna principer vid beslutsfattande	641
9.2	Resolutionskollegier	644
9.3	Europeiskt resolutionskollegium	651
9.4	Överenskommelser med andra myndigheter	654
9.5	Resolution av gränsöverskridande grupper	655

9.5.1	Resolution av ett dotterföretag	655
9.5.2	Resolution av ett moderföretag	661
9.5.3	Gruppresolutionsordning	664
9.6	Beslut av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES.....	672
10	Kontroll och styrning.....	677
10.1	Inledning.....	677
10.2	Kontrolltagandet.....	678
10.3	Särskild förvaltning.....	681
10.3.1	Förordnande av särskild förvaltare	681
10.3.2	Uppgifter, mandat och befogenheter.....	683
10.3.3	Kompetenskrav och jäv	686
11	Rådrum och kontinuitet	689
11.1	Inledning.....	689
11.2	Hinder mot exekutiva åtgärder	691
11.3	Vilandeförklaring av rättsprocesser	692
11.4	Hinder mot att utöva vissa rättshandlingar.....	693
11.5	Förändringar av vissa avtalsvillkor	700
11.6	Befogenhet att tillfälligt förbjuda fullgörelse av vissa förpliktelser	701
11.7	Befogenhet att tillfälligt förbjuda en borgenär att ta i anspråk säkerheter	706
11.8	Befogenhet att tillfälligt förbjuda utövandet av vissa avtalsrättigheter	710
11.9	Avtalsenligt erkännande av befogenheter vad gäller tillfälligt upphävande i samband med resolution.....	716
11.10	Kontinuitet.....	720
11.11	Kompletterande befogenheter	724

11.12	Befogenhet att tillfälligt upphäva återköpsrätt	730
11.13	Befogenhet avseende egendom m.m. i ett tredjeland	732
12	Uppgiftsskyldighet, samarbete och informationsutbyte	737
12.1	Uppgiftsskyldighet och samarbete med Riksgäldskontoret	737
12.2	Information som behövs för att förbereda eller fatta beslut om resolutionsåtgärder	740
13	Sekretess och informationsutbyte	743
13.1	Krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och krav på sekretess	743
13.2	Utgångspunkter för genomförande i svensk rätt	744
13.3	Sekretess till skydd för allmänna intressen	746
13.4	Sekretess till skydd för enskilda intressen	751
13.5	Undantag från sekretess	761
13.6	Sekretess för andra än de som omfattas av offentlighets- och sekretesslagen och offentlighets- och sekretessförordningen	762
13.7	Internt informationsutbyte	765
13.8	Externt informationsutbyte	767
13.8.1	Informationsutbyte med myndigheter inom EES	767
13.8.2	Informationsutbyte med enskilda inom EES	771
13.8.3	Informationsutbyte med myndighet i tredjeland	774
13.9	Överträdelse av tystnadsplikt	777

14	Resolutionsverktygen	779
14.1	Allmänna principer för resolutionsverktygen	779
14.1.1	De fem resolutionsverktygen	779
14.1.2	Att behålla prioritetsordningen och skydda försäkringstagare.....	781
14.1.3	Riksgäldskontorets rätt till ersättning.....	783
14.1.4	Avveckling av tillgångar och förpliktelser som lämnas utanför resolution	785
14.1.5	Återvinning av rättshandlingar	787
14.1.6	Om rätten att ge Riksgäldskontoret ytterligare resolutionsverktyg eller anpassa befintliga verktyg.....	789
14.2	Verktyget för solvent avveckling	794
14.2.1	Definition av verktyget och tillämpningsområde	795
14.2.2	Krav på kapital och att omfattas av allmänna regler för försäkringstillsyn.....	796
14.2.3	Behålla nyckelkompetens samt övervaka och granska försäkringsföretagets finansiella utveckling.....	799
14.2.4	Avslut av avvecklingsprocessen	802
14.3	Principer vid tillämpningen av avskiljandeverktyget, försäljningsverktyget och broföretagsverktyget	803
14.3.1	Allmänt om rätten att föra över tillgångar, skulder och äganderättsinstrument och om rätten till ersättning	804
14.3.2	Förvärvarens rättsliga ställning efter överföringen.....	808
14.3.3	Krav vid försäljning	809
14.3.4	Undantag från kravet på utbudande till försäljning.....	812
14.3.5	Undantag från kravet på att offentliggöra ett erbjudande om försäljning.....	812
14.4	Försäljningsverktyget	814
14.4.1	Definition av försäljningsverktyget och vad som får föras över	814
14.4.2	Villkoren för överföringen.....	816

14.4.3	Rätt att återföra tillgångar, förpliktelser och äganderättsinstrument	818
14.4.4	Tillstånd att bedriva den verksamhet som förvärvas.....	819
14.4.5	Förvärvarens rättsliga ställning efter en överföring	822
14.4.6	Prövning av ägares lämplighet	822
14.5	Broföretagsverktyget.....	827
14.5.1	Definition av broföretagsverktyget	828
14.5.2	Definition av broföretaget.....	830
14.5.3	Tillämpningsområde	832
14.5.4	Rätt att återföra tillgångar, förpliktelser och äganderättsinstrument	833
14.5.5	Broföretagets rättsliga ställning	835
14.5.6	Verksamheten i ett broföretag	836
14.5.7	Styrning och kontroll av ett broföretag.....	837
14.5.8	Upphörande av verksamheten i ett broföretag ...	841
14.6	Avskiljandeverktyget.....	843
14.6.1	Definition av avskiljandeverktyget	843
14.6.2	Tillämpningsområde	845
14.6.3	Definition av ett tillgångsförvaltningsbolag.....	847
14.6.4	Vad får föras över?	848
14.6.5	Rätt att återföra tillgångar eller förpliktelser.....	849
14.6.6	Ersättningen för överförda tillgångar och förpliktelser	851
14.6.7	Styrningen av tillgångsförvaltningsbolaget	852
14.7	Skuldnedskrivningsverktyget.....	854
14.7.1	Definition av skuldnedskrivningsverktyget	855
14.7.2	Verktygets tillämpningsområde	856
14.7.3	Omfattningen av nedskrivning och konvertering	859
14.7.4	Skulder som inte får skrivas ned eller konverteras	861
14.7.5	Rätt att undanta skulder under särskilda omständigheter.....	869
14.7.6	Åtgärder mot ägare	871
14.7.7	Konverteringskursen.....	875

14.7.8	Ordningsföljden vid nedskrivning och konvertering.....	877
14.7.9	Principer vid nedskrivning och särskilda villkor vid konvertering.....	880
14.7.10	Nedskrivning eller konvertering av skulder som hänför sig till derivat.....	883
14.7.11	Genomförande av beslut om nedskrivning och konvertering.....	886
14.7.12	Ägarprövning.....	889
14.7.13	Förberedande åtgärder	891
15	Skyddsåtgärder	895
15.1	Bestämmelser om skydd för motparter	895
15.1.1	Tillämpningsområde.....	895
15.1.2	Skydd för arrangemang om strukturerad finansiering och andra separata portföljer.....	898
15.1.3	Skydd för arrangemang om säkerheter	900
15.1.4	Skydd för arrangemang om säkerhetsöverlåtelser, kvittning, nettning och återförsäkring.....	903
15.1.5	Skyddsregler för avvecklingssystem.....	907
15.1.6	Undantag från skyddsreglerna.....	909
15.2	Skyddsregler för ägare och borgenärer.....	911
16	Konkurs, likvidation och avslutande av resolution	915
16.1	Konkurs och likvidation.....	915
16.2	Företagsrekonstruktion.....	918
16.3	Återvinning av rättshandlingar.....	919
16.4	Avslutande av resolution	922
17	Förbindelser med tredjeland	925
17.1	Unionens överenskommelser.....	925
17.2	Myndigheternas icke bindande samarbetsavtal med tredjeland.....	926

17.3	Bilaterala avtal med tredjeland	928
17.4	Processen för erkännande av resolutionsförfaranden i tredjeland	929
17.5	Verkställighet av erkända resolutionsförfaranden.....	931
17.6	Skäl att inte erkänna eller verkställa ett resolutionsförfarande.....	934
17.7	Åtgärder mot ett svenskt moderföretag	935
17.8	Åtgärder mot en filial i Sverige till företag i tredjeland	937
18	Finansieringsarrangemang	941
18.1	Bakgrund.....	941
18.1.1	Ett insolvensgarantisystem för trafikförsäkringar	941
18.1.2	Finansieringsarrangemang på bankområdet respektive resolution av centrala motparter	943
18.2	Ett finansieringsarrangemang i statlig regi.....	946
18.3	Utformningen av bidragen till finansieringsarrangemanget	949
18.4	Finansieringsarrangemang och avgifter.....	952
18.5	Säkerställande av utbetalningar.....	956
18.6	Åtgärder som får täckas av finansieringsarrangemanget....	957
19	Ingripanden	967
19.1	Straffrättsliga bestämmelser.....	967
19.2	Ingripanden mot företag.....	968
19.3	Ingripanden mot företrädare	976
19.4	Omständigheter som ska beaktas vid ett ingripande.....	982
19.5	Offentliggörande	984
19.6	Underrättelser till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten	987

20 Prövning i domstol..... 989

20.1 Förhandsprövning i domstol..... 989

20.2 Verkställighet och överklagande av beslut 992

20.2.1 Verkställighet av beslut 992

20.2.2 Överklagande av beslut 994

20.2.3 Klagorätt 998

20.2.4 Krav på handläggningen 999

20.2.5 Riksgäldskontorets ekonomiska bedömning..... 1000

20.2.6 Inhibition av beslut..... 1001

20.2.7 Upphävande av beslut och ersättning
för förlust 1003**21 Ändringar i andra direktiv 1007**

21.1 Undantag från vissa bestämmelser i säkerhetsdirektivet.. 1007

21.2 Ändringar i krishanteringsdirektivet för kreditinstitut
och värdepappersföretag..... 1010**VOLYM III****DEL I Ändringar i Solvens II-regelverket****22 Ändringar i Solvens II-regelverket 1021**

22.1 Bakgrund 1021

23 Tillstånd 1025

23.1 Bakgrund 1025

23.2 Villkor för auktorisation..... 1025

23.3 Innehåll i verksamhetsplan 1026

23.4 Samråd med myndigheter i andra medlemsstater 1027

23.5 Avslag på auktorisationsansökan 1030

23.6 Tillstånd för förvärv 1032

24	Proportionalitet.....	1035
24.1	Utökat undantag från Solvens II-direktivets tillämpningsområde	1035
24.2	Proportionalitet	1038
24.2.1	Små och icke-komplexa försäkringsföretag.....	1038
24.2.2	Anpassade regler för andra försäkringsföretag än små och icke-komplexa	1042
24.3	Proportionalitet på gruppnivå.....	1044
24.3.1	Små och icke-komplexa grupper	1044
24.3.2	Proportionalitetsåtgärder för en grupp som inte är en liten och icke-komplex grupp	1046
25	Tillsyn över gränsöverskridande verksamhet	1049
25.1	Bakgrund	1049
25.2	Uppgifter vid gränsöverskridande verksamhet.....	1050
25.3	Ändringar av slaget av risker eller åtaganden.....	1051
25.4	Underrättelse vid försämrade finansiella förhållanden eller andra framväxande risker	1053
25.5	Betydande gränsöverskridande verksamhet	1056
25.6	Förstärkt tillsynssamarbete och informationsutbyte vid betydande gränsöverskridande verksamhet	1059
25.6.1	Förstärkt tillsynssamarbete vid betydande gränsöverskridande verksamhet	1060
25.6.2	Förstärkt informationsutbyte vid betydande gränsöverskridande verksamhet	1062
25.6.3	Gemensamt platsbesök vid risk att solvens- och minimikapitalkravet inte uppfylls	1066
25.6.4	Finansinspektionen får hänskjuta ärenden till Eiopa under vissa omständigheter	1068
25.7	Samarbetsplattformar	1071
25.8	Tidsram och språk för begäran om information.....	1078

26	Kvantitativa regler	1083
26.1	Bakgrund	1083
26.2	Beräkning av försäkringstekniska avsättningar	1083
26.2.1	Extrapolering av riskfria räntesatser	1083
26.2.2	Tillämpning av matchningsjustering vid grupplivavtal	1091
26.2.3	Volatilitetsjustering av den riskfria räntestrukturen	1092
26.2.4	Beräkning av riskmarginalen	1101
26.2.5	Värdering av finansiella optioner och garantier	1103
26.2.6	Tillämpning av befintliga övergångsbestämmelser vid beräkning av försäkringstekniska avsättningar	1106
26.3	Investeringar	1109
26.3.1	Investeringsstrategi med beaktande av makroekonomisk utveckling och hållbarhetsrisker	1109
26.3.2	Ändrade hänvisningar i Solvens II-direktivet	1115
26.4	Kapitalbas	1115
26.4.1	Behandling av vissa ägarintressen i kapitalbasen ...	1115
26.4.2	Klassificering av kapitalbasposter	1117
26.5	Solvenskapitalkrav	1119
26.5.1	Ändringar i Solvens II-översynen	1119
26.5.2	Ändringar av kapitalkravet för aktierisk	1120
26.5.3	Förenklingar av standardformeln	1125
26.5.4	Infasning av kapitalkrav för ränterisk	1128
26.5.5	Beaktande av volatilitetsjustering i en intern modell	1131
26.5.6	Utfasning av undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk	1133
27	Företagsstyrning	1135
27.1	Styrelse och centrala funktioner	1135
27.1.1	Lämplighetskrav	1135
27.1.2	Oberoende mellan centrala funktioner	1138

27.1.3	Anmälan av förändringar av styrelse och centrala funktioner	1141
27.2	Styrdokument	1143
27.3	Översyn av företagsstyrningssystemet	1147
27.4	Riskhantering.....	1148
27.4.1	Hantering av operativ risk i riskhanteringen.....	1148
27.4.2	Riskhantering vid användning av volatilitets- eller matchningsjustering.....	1149
27.4.3	Hållbarhet i riskhanteringen.....	1151
27.4.4	Likviditetsriskhantering.....	1160
27.5	Egen risk- och solvensbedömning.....	1166
27.5.1	Beaktande av makroekonomisk utveckling	1166
27.5.2	Proportionalitetsåtgärder i den egna risk- och solvensbedömningen.....	1175
27.5.3	Särskilda beaktanden av vissa kvantitativa regler i den egna risk- och solvensbedömningen.....	1178
27.5.4	Analys av klimatförändringsscenarier	1182
28	Rapportering och offentliggörande	1187
28.1	Bakgrund.....	1187
28.2	Periodisk tillsynsrapportering	1188
28.2.1	Grundläggande bestämmelser om rapportering	1188
28.2.2	Regelbunden tillsynsrapport	1191
28.2.3	Undantag från periodisk tillsynsrapportering för försäkringsföretag	1193
28.2.4	Bedömningskriterier och särskilt undantag för captivebolag	1199
28.2.5	Tidsfrister för tillsynsrapportering	1203
28.3	Rapportering av standardformeln vid användning av en intern modell	1205
28.4	Solvens- och verksamhetsrapport.....	1206
28.4.1	Innehåll i solvens- och verksamhetsrapporten...	1206
28.4.2	Undantag från krav på offentliggörande	1218

28.4.3	Tidsfrister för offentliggörande.....	1222
28.4.4	Revisionskrav på delar av innehållet i av lägesrapporten om solvens- och verksamhetsrapporten	1223
28.4.5	Årlig information till Eiopa	1226
28.5	Skyldighet för revisorer att rapportera vissa uppgifter till tillsynsmyndigheten	1227
29	Tillsyn och ingripanden	1229
29.1	Bakgrund	1229
29.2	Tillsynens omfattning och granskningsprocess	1230
29.3	Kapitaltillägg vid tillämpning av vissa övergångsbestämmelser	1232
29.4	Förebyggande tillsynsåtgärder vid försämring av ett försäkringsföretags finansiella situation	1235
29.5	Förlängd tidsfrist för återställande av solvenskapitalkravet	1241
29.6	Bristande efterlevnad av minikapitalkravet	1243
29.7	Tillsynsmyndigheternas befogenheter vid försämring av ett försäkringsföretags finansiella ställning	1249
29.8	Tillsyn vid återkallelse av tillstånd	1252
29.9	Tillsyn av likviditetsrisker	1253
29.9.1	Särskild övervakning av likviditetsrisker	1253
29.9.2	Åtgärder vid likviditetsbrist och betydande likviditetsrisker	1257
29.9.3	Tillfälliga åtgärder vid betydande likviditetsrisker som kan orsaka ett överhängande hot mot konsumentskydd eller finansiell stabilitet	1261
29.9.4	Tillfälliga åtgärder vid betydande likviditetsrisker under exceptionella omständigheter som påverkar hela eller en betydande del av försäkringsmarknaden	1269

29.10	Tillfälliga åtgärder för att upprätthålla företagens finansiella ställning vid exceptionella sektorsomfattande chocker.....	1272
29.11	Vissa frågor om sekretess och informationsdelning.....	1278
29.11.1	Offentliggörande av resultat av stresstester	1278
29.11.2	Informationsutbyte mellan myndigheter	1280
30	Grupptillsyn	1283
30.1	Tillsyn över grupper	1283
30.2	Definitioner	1286
30.3	Tillämpningsområdet	1292
30.4	Solvens på gruppnivå.....	1296
30.5	Risikkoncentrationer och transaktioner inom en grupp	1307
30.6	Företagsstyrningssystem inom en grupp.....	1311
30.7	Hantering av likviditetsrisker på gruppnivå och andra makrotillsynsverktyg.....	1316
30.8	Samarbete med andra tillsynsmyndigheter	1318
30.9	Regelbunden rapportering	1320
30.10	Rapport om solvens och finansiell ställning	1321
30.11	Särskilt revisionskrav.....	1322
30.12	Regelbunden tillsynsrapport.....	1325
30.13	Lämplighetskrav för vissa typer av holdingföretag	1329
30.14	Ingripanden mot försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag.....	1330
30.15	Om tillsynen inte är likvärdig	1334
DEL II Övriga frågor		
31	Sanktionsavgifter	1339
31.1	Bakgrund.....	1339
31.2	Sanktionsavgifter	1340

31.3	Ingripanden mot företrädare.....	1346
31.4	Ingripanden mot ägare.....	1352
32	Förlagslån.....	1355
32.1	Bakgrund	1355
32.2	Försäkringsföretag.....	1356
32.3	Tjänstepensionsföretag.....	1368
33	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	1371
33.1	Ikraftträdande	1371
33.2	Övergångsbestämmelser.....	1372
34	Riksgäldskontoret och resolutionsdelegationen	1375
34.1	Konsekvenser för Riksgäldskontoret av att bli resolutionsmyndighet för försäkringsföretag	1375
34.1.1	Om behovet av separerade beslutsvägar.....	1376
34.2	Beslutsorgan för resolutionsfrågor inom Riksgäldskontoret	1378
34.2.1	Bakgrunden till resolutionsdelegationen	1378
34.2.2	Utredningens uppdrag och utgångspunkter	1379
34.2.3	Om resolutionsdelegationen.....	1380
34.2.4	Ett särskilt beslutsorgan för resolutionsfrågor..	1383
34.2.5	Samma beslutsorgan för Riksgäldskontorets samtliga uppgifter	1384
34.2.6	Resolutionsdelegationen bör behållas men vissa förändringar genomförs.....	1387
34.2.7	Internationell jämförelse.....	1391
35	Konsekvensanalys.....	1399
35.1	Konsekvenser av införandet av nya regler om krishantering av försäkringsföretag.....	1399
35.1.1	Samhällsnyttan med krishanteringsregler för försäkringsföretag.....	1399
35.1.2	Konsekvenser om ingen åtgärd vidtas	1400

35.1.3	Konsekvenser för försäkringstagare	1400
35.1.4	Konsekvenser för försäkringsföretagen.....	1401
35.1.5	Försäkringsmarknaden	1403
35.1.6	Myndigheter	1403
35.2	Konsekvenser av förslagen med anledning av ändringar i Solvens II-direktivet.....	1406
35.3	Konsekvenser för försäkringsföretagen	1409
35.4	Konsekvenser för försäkringsmarknaden	1416
35.5	Konsekvenser för försäkringstagarna.....	1416
35.6	Konsekvenser för kapitalmarknaden	1418
35.7	Konsekvenser för Finansinspektionen.....	1418
35.8	Konsekvenser för Riksbanken	1421
35.9	Konsekvenser för domstolar.....	1421
35.10	Samhällsekonomiska konsekvenser.....	1422

VOLYM IV

36	Författningskommentar	1423
36.1	Förslaget till lag om resolution av försäkringsföretag.....	1423
36.2	Förslaget till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)	1590
36.3	Förslaget till lag om ändring i förmånsrättslagen (1970:979)	1770
36.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.....	1774
36.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige	1775
36.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse	1784

36.7	Förslaget till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)	1788
36.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.....	1790
36.9	Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).....	1796
36.10	Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution	1799
36.11	Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.....	1806
36.12	Förslaget till lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag	1807
36.13	Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:739) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter ...	1813
36.14	Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:964) om företagsrekonstruktion	1814

Bilagor

Bilaga 1	Kommittédirektiv 2024:77	1815
Bilaga 2	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1	1825
Bilaga 3	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/2.....	1925

36 Författningskommentar

36.1 Förslaget till lag om resolution av försäkringsföretag

1 kap. Inledande bestämmelser och definitioner

Lagens innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om ett särskilt förfarande under statlig kontroll för återhämtning och resolution av verksamhet som bedrivs av

1. försäkrings- och återförsäkringsföretag som är etablerade i unionen och som omfattas av det tillämpningsområde som anges i artikel 2 i Sovens II-direktivet,

2. moderförsäkrings- och moderåterförsäkringsföretag som är etablerade i unionen,

3. försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag som är etablerade i unionen,

4. moderförsäkringsholdingbolag i en medlemsstat och blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat,

5. moderförsäkringsholdingbolag inom unionen och blandade finansiella moderholdingföretag inom unionen, och

6. filialer till försäkrings- och återförsäkringsföretag som är etablerade i ett tredjeland och som uppfyller villkoren i artiklarna 75–80 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Lagen innehåller också regler och förfaranden för leverantörer av väsentliga tjänster när det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget försätts i resolution.

Paragrafen innehåller bestämmelser om lagens tillämpningsområde. Den genomför artikel 1.1 första och andra stycket i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Tillämpningsområdet omfattar, *enligt första stycket*, försäkrings- och återförsäkringsföretag som är etablerade i unionen och som omfattas av Solvens II-direktivet. Till detta kommer vissa moderförsäkrings- och moderåterförsäkringsföretag samt vissa holdingbolag.

Dessutom omfattas tredjelandsfilialer som uppfyller villkoren i artiklarna 75–80 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I sammanhanget bör uppmärksammas definitionerna i 10 § av försäkringsföretag, livförsäkringsföretag, återförsäkringsföretag och återförsäkringsbolag. Definitionerna får som konsekvens att när begreppet försäkringsföretag används i denna lag, omfattas alla försäkringsföretag och de återförsäkringsföretag som inte har tillstånd att bara bedriva återförsäkring samt utländska återförsäkringsföretag. Begreppet återförsäkringsbolag omfattar däremot försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag som har fått tillstånd att bedriva bara återförsäkringsverksamhet.

Andra stycket innehåller en hänvisning till regler och förfaranden för leverantörer av väsentliga tjänster när det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget försätts i resolution.

2 § Med resolution avses enligt denna lag en tillämpning av resolutionsverktyg för att uppnå ett eller flera av de resolutionsändamål som avses i 4 §.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om vad som avses med resolution. Den genomför artikel 2.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. I den artikeln hänvisas även till verktyg som avses i artikel 26.7. Några sådana ytterligare verktyg föreslås inte införas.

Ansvarig myndighet

3 § Frågor om åtgärder enligt denna lag prövas av Riksgäldskontoret (resolutionsmyndigheten).

Paragrafen innehåller bestämmelser om ansvarig myndighet. Den genomför artikel 3.1 och artikel 3.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Allmänna tillämpningsprinciper

4 § Ändamålen med resolution (resolutionsändamålen) är att

1. skydda försäkringstagares, förmånstagares och fordringsägares kollektiva intressen,
2. upprätthålla finansiell stabilitet,
3. säkerställa att kritiska funktioner upprätthålls, och
4. skydda offentliga medel.

Paragrafen innehåller bestämmelser om resolutionsändamålen. Den genomför artikel 18.2 första och andra styckena i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

5 § Resolutionsåtgärderna ska tillämpas på ett sätt som medför att företagets

1. aktieägare bär förluster först, och
2. försäkringstagare och andra borgenärer bär, om inte annat anges i denna lag, förluster efter ägarna i den inbördes ordning som hade gällt om företaget hade varit försatt i konkurs eller i likvidation.

Paragrafen innehåller bestämmelser om allmänna tillämpningsprinciper i resolution och närmare bestämt principen om att behålla prioritetsordningen. Paragrafen genomför artikel 22.1 a, b och f i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

6 § Det ekonomiska utfallet för ägare, försäkringstagare och andra borgenärer ska inte bli sämre vid resolution än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om att det ekonomiska utfallet för ägare och borgenärer inte ska bli sämre vid resolution än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation. Paragrafen genomför artikel 22.1 g i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Proportionalitet

7 § Ett beslut enligt denna lag eller föreskrifter som meddelas i anslutning till lagen får fattas bara om skälen för beslutet uppväger det intrång eller men i övrigt som beslutet innebär för den som beslutet gäller eller för något annat motstående intresse.

Tillämpningen av denna lag och av föreskrifter som meddelas i anslutning till lagen ska stå i proportion till arten av företagets verksamhet, dess aktieägarstruktur, juridiska form, riskprofil, storlek, juridiska ställning och graden av sammankoppling med andra företag eller med det finansiella systemet i allmänhet samt till omfattningen av och komplexiteten hos företagets verksamhet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om proportionalitet som en allmän princip i resolution. Paragrafen genomför artikel 1.1 tredje stycket i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag, se paragrafens *andra*

stycke. Dessutom kan noteras att direktivet innehåller ett betydande antal artiklar som ställer krav på proportionalitetsbedömningar. Kraven på proportionalitet gäller med avseende på dels det intrång i enskildas rättigheter som ett resolutionsingripande kan medföra, dels den administrativa börda som åvilar företagen i olika avseenden. Som exempel på det förra kan nämnas att beslut att försätta ett företag i resolution, liksom beslut om resolutionsåtgärder i övrigt, bland annat förutsätter att beslutet står i proportion till ett eller flera av resolutionsändamålen (artikel 19.5). Ett exempel på det senare är att förenklade skyldigheter kan tillämpas på vissa försäkringsföretag som är skyldiga att upprätta förebyggande återhämtningsplaner (artikel 4.1 a och skäl 18). Detta avspeglas i paragrafens *första stycke*.

Definitioner

8 § I denna lag avses med

krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtnings- och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen,

Solvens II-direktivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/2994,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtnings- och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034, och

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

Paragrafen innehåller benämningar av EU-rättsakter som förekommer i lagen.

Hänvisningarna till EU-direktiven är utformade på så sätt att de avser direktiven i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Hänvisningen till EU-förordningen är däremot utformad på så sätt att den avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, s.k. dynamisk hänvisning.

9 § I denna lag betyder

aktieägare: en innehavare av äganderättsinstrument,

avtal om finansiell äganderättsöverföring: avtal om finansiell äganderättsöverföring enligt definitionen i artikel 2.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG,

avveckling: avveckling av tillgångarna i en enhet som avses i artikel 1.1 a–e,

bankdag: en dag förutom lördag, söndag eller dag som är allmän helgdag i den berörda medlemsstaten,

betydande gränsöverskridande verksamhet: betydande gränsöverskridande verksamhet enligt definitionen i artikel 152aa.1 i Solvens II-direktivet,

blandat finansiellt holdingföretag: ett sådant företag som avses i 1 kap. 3 § 4 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat: ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i en medlemsstat och som inte självt är ett dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som är auktoriserat eller etablerat i samma medlemsstat,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen: ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat som inte är ett dotterföretag till ett företag som är auktoriserat i någon medlemsstat eller till ett annat försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i någon medlemsstat,

central motpart: en central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister,

derivat: ett derivat enligt definitionen i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012,

dotterföretag: ett dotterföretag enligt 1 kap. 12 § försäkringsrörelselagen (2010:2043),

dotterföretag inom unionen: ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har sitt huvudkontor i en medlemsstat och som är ett dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag från tredjeland eller ett moderföretag i tredjeland,

drabbad borgenär: en borgenär vars fordran hänför sig till en skuld som skrivits ned eller konverterats till aktier eller andra äganderättsinstrument genom utövandet av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheten i samband med tillämpning av nedskrivnings- eller konverteringsverktyget,

EES-försäkringsgivare: en EES-försäkringsgivare enligt 1 kap. 12 § försäkringsrörelselagen,

uropeiskt resolutionskollegium: ett kollegium som inrättats i enlighet med artikel 71,

extraordinärt offentligt finansiellt stöd: statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget, eller något annat offentligt finansiellt stöd på överstatlig nivå som skulle utgöra statligt stöd om det gavs på nationell nivå, vilket ges för att bevara eller återställa bärkraften, likviditeten eller solvensen hos en enhet som avses i artikel 1.1 a–e, eller hos en grupp vilken en sådan enhet tillhör,

filial: en filial enligt definitionen i artikel 13.11 i Solvens II-direktivet, *finansiella avtal*: finansiella avtal enligt definitionen i artikel 2.1.100 i krishanteringsdirektivet,

finansiellt konglomerat: ett finansiellt konglomerat enligt definitionen i artikel 2.14 i direktiv 2002/87/EG,

finansieringsarrangemang: ett sådant arrangemang som avses i 24 kap. eller motsvarande arrangemang i ett annat land inom EES,

företag i resolution: någon av de enheter som avses i artikel 1.1 a–e och för vilka en resolutionsåtgärd vidtas,

försäkringsfordran: en försäkringsfordran enligt definitionen i artikel 268.1 g i Solvens II-direktivet,

försäkringsföretag: ett företag som har tillstånd att bedriva försäkringsrörelse enligt försäkringsrörelselagen,

försäkringsgivare från tredjeland: en försäkringsgivare från tredjeland enligt 1 kap. 12 § försäkringsrörelselagen,

försäkringsgarantisystem: ett system som är officiellt erkänt av en medlemsstat och som finansieras genom bidrag från försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringstagare och som garanterar betalning av godtagbara försäkringsfordringar, helt eller delvis, till berättigade försäkringstagare, försäkrade parter och förmånstagare, eller som säkerställer att försäkringarna upprätthålls, om ett försäkringsföretag inte kan eller sannolikt inte kommer att kunna uppfylla sina skyldigheter och åtaganden enligt sina försäkringsavtal,

försäkringsholdingföretag: ett försäkringsholdingföretag enligt 1 kap. 16 d § försäkringsrörelselagen,

försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet: ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet enligt 1 kap. 16 e § försäkringsrörelselagen,

grupp: en grupp enligt definitionen i artikel 212.1 c i Solvens II-direktivet, *gruppresolution*:

– vidtagande av resolutionsåtgärder på moderföretagsnivå eller på nivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är föremål för grupp-tillsyn, eller

– den samordnade tillämpningen av resolutionsverktyg och resolutionsmyndigheternas utövande av sina befogenheter med avseende på företag i gruppen,

grupp tillsynsmyndighet: en grupp tillsynsmyndighet enligt 1 kap. 12 § försäkringsrörelselagen,

gränsöverskridande grupp: en grupp med företag etablerade i fler än en medlemsstat,

kapitalbas: kapitalbas enligt vad som föreskrivs i artikel 87 i Solvens II-direktivet,

konverteringskurs: den faktor som fastställer det antal aktier eller andra äganderättsinstrument som en skuld i en särskild skuldklass ska konverteras till, med hänvisning antingen till ett enda skuldinstrument i skuldklassen i fråga eller till ett särskilt värde per enhet av en fordran,

kreditinstitut: ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i tillsynsförordningen,

krisförebyggande åtgärd: ett utövande av befogenheter att instruera ett företag att åtgärda brister eller hinder för möjligheten till återhämtning enligt artikel 6.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag, utövande av befogenheter att åtgärda eller avlägsna hinder för möjligheten till resolution enligt artikel 15 eller 16 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag, tillämpning av alla eventuella åtgärder enligt artiklarna 137, 138.3, 138.5, 139.3 och 140 i Solvens II-direktivet samt tillämpning av en förebyggande åtgärd enligt artikel 141 i Solvens II-direktivet,

kritiska funktioner: aktiviteter, tjänster eller transaktioner som utförs av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag för tredje parts räkning och som inte kan ersättas inom en rimlig tidsfrist eller till en rimlig kostnad, i fall där försäkrings- eller återförsäkringsföretagets oförmåga att utföra dessa aktiviteter, tjänster eller transaktioner sannolikt skulle leda till betydande konsekvenser för det finansiella systemet eller realekonomin i en eller flera medlemsstater, inbegripet särskilt de konsekvenser som följer av effekterna på den sociala välfärden för ett stort antal försäkringstagare, förmånstagare eller skadelidande parter, eller som följer av systemstörningar eller en förlust av allmänt förtroende för försäkringstjänster,

kvalificerade skulder: skulder och kapitalinstrument som inte räknas som nivå 1-instrument, nivå 2-instrument eller nivå 3-instrument i en enhet enligt artikel 1.1 a–e, och som inte är undantagna från tillämpningsområdet för nedskrivnings- eller konverteringsverktyget i enlighet med artikel 35.5–35.8,

kvittningsavtal: ett avtal i enlighet med vilket två eller flera ömsesidiga fordringar eller skyldigheter som företaget i resolution och en motpart har kan kvittas mot varandra,

kärnaffärsområden: affärsområden och kringtjänster som utgör materiella källor till inkomst eller vinst eller har ett materiellt franchisevärde för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller för en grupp som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag tillhör,

leverantör av väsentliga tjänster: en enhet som tillhandahåller varor eller tjänster, såsom it-tjänster, försörjningstjänster och uthyrning, förvaltning och underhåll av lokaler, som behövs för att fortlöpande upprätthålla ett

försäkrings- eller återförsäkringsföretags verksamhet, eller som behövs för att säkerställa ett upprätthållande av försäkringsskyddet, och som ingår i samma grupp som det företaget,

litet och icke-komplext företag: ett litet och icke-komplext företag enligt 1 kap. 12 § försäkringsrörelselagen,

livförsäkringsföretag: ett försäkringsföretag som uteslutande eller så gott som uteslutande driver direkt livförsäkringsrörelse eller rörelse avseende återförsäkring av livförsäkringsrörelse. Andra försäkringsföretag är skade-försäkringsföretag,

moderföretag: ett moderföretag enligt 1 kap. 12 § försäkringsrörelselagen,

moderföretag med det yttersta ägarintresset: detsamma som enligt 1 kap. 12 § försäkringsrörelselagen,

moderförsäkringsholdingföretag i en medlemsstat: ett försäkringsholdingföretag som är etablerat i en medlemsstat och som inte är ett dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, försäkringsholdingbolag eller blandat finansiellt holdingföretag som är auktoriserat eller etablerat i samma medlemsstat,

moderförsäkringsholdingföretag inom unionen: ett moderförsäkringsholdingföretag i en medlemsstat som inte är ett dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, ett annat försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är auktoriserat eller etablerat i någon medlemsstat,

mottagande enhet: en enhet till vilken aktier, andra äganderättsinstrument, skuldinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder eller en kombination av dessa poster överförs från ett företag i resolution,

nettningsavtal: ett avtal i enlighet med vilket ett antal fordringar eller skyldigheter kan omvandlas till en enda nettofordran, inklusive nettningsavtal om slutavräkning där fullgörandet av parternas skyldigheter påskynas när en utlösande händelse inträffar (oavsett hur och var denna definieras) så att de ska fullgöras omedelbart eller avslutas, och i båda fallen omvandlas till eller ersätts av en enda nettofordran, inbegripet slutavräkningsklausuler enligt definitionen i artikel 2.1 n i) i direktiv 2002/47/EG och nettning enligt definitionen i artikel 2 k i direktiv 98/26/EG,

nivå 1-instrument: primärkapitalposter som uppfyller villkoren i artikel 94.1 i Solvens II-direktivet,

nivå 2-instrument: primärkapitalposter och tilläggskapitalposter som uppfyller villkoren i artikel 94.2 i Solvens II-direktivet,

nivå 3-instrument: primärkapitalposter och tilläggskapitalposter som uppfyller villkoren i artikel 94.3 i Solvens II-direktivet,

reglerad marknad: detsamma som enligt 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

relevant myndighet i tredjeland: en myndighet i tredjeland med ansvar för funktioner som är jämförbara med de funktioner som utförs av resolutionsmyndigheter eller tillsynsmyndigheter enligt detta direktiv,

resolutionsförfaranden i tredjeland: en åtgärd enligt rätten i ett tredjeland som syftar till att hantera ett fallissemang i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag från tredjeland eller ett moderföretag i tredjeland som

är jämförbar, i termer av mål och förväntade resultat, med resolutionsåtgärder enligt detta direktiv,

resolutionskollegium: ett kollegium som inrättats i enlighet med artikel 70,

resolutionsmyndighet på gruppnivå: resolutionsmyndigheten i den medlemsstat i vilken grupp tillsynsmyndigheten är belägen,

resolutionsverktyg: ett sådant verktyg som avses i 9 kap. 1 § eller motsvarande verktyg i ett annat land inom EES,

skuld med säkerhet: en skuld där borgenärens rätt till betalning eller annan form av fullgörande är säkrad genom inteckning, pantsättning eller panträtt i egendom, eller avtal om säkerheter inklusive skuldförpliktelser till följd av återköpsransaktioner eller andra avtal om säkerheter för överförande av äganderätt,

skuldinstrument: obligationer och andra former av överlåtbara skuldförbindelser, instrument som skapar eller bekräftar en skuld samt instrument som ger rätt att förvärva skuldinstrument,

tillgångs- och skuldförvaltningsenhet: en juridisk person som uppfyller kraven i artikel 30.2,

tillämpliga kapitalinstrument: nivå 1-instrument, nivå 2-instrument eller nivå 3-instrument,

tredjelandsfilial som har tillstånd att bedriva försäkringsverksamhet i Sverige: en sådan försäkringsgivare från tredjeland som har tillstånd enligt 4 kap. 1 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstitutets verksamhet i Sverige att bedriva försäkringsrörelse i Sverige,

unionens regler om statligt stöd: den ram som fastställs genom artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget samt förordningar och alla unionsakter, inbegripet riktlinjer, meddelanden och tillkännagivanden, som utfärdats eller antagits med stöd av artikel 108.4 eller 109 i EUF-fördraget,

unionsfilial till ett företag i tredjeland: en filial till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag från tredjeland som är belägen i en medlemsstat,

uppsägningsrätt: rätten att säga upp ett avtal, rätten att påskynda, slutavräkna, kvitta eller netta skyldigheter eller liknande bestämmelser som upphäver, modifierar eller utsläcker en avtalsparts skyldighet eller en bestämmelse som hindrar en skyldighet enligt avtalet från att uppkomma som annars skulle uppkomma,

utsett nationellt makrotillsynsorgan: den myndighet som har anförträtt genomförandet av den politik för makrotillsyn som avses i rekommendation B.1 i rekommendationen från Europeiska systemrisknämnden av den 22 december 2011 om de nationella myndigheternas mandat för makrotillsyn (ESRB/2011/3),

värdepappersföretag: ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen,

återförsäkringsföretag: ett återförsäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.4 i Solvens II-direktivet,

återförsäkringsbolag: ett återförsäkringsbolag enligt 1 kap. 10 § försäkringsrörelselagen, och

äganderättsinstrument: aktier, andra instrument som ger äganderätt, instrument som kan konverteras till eller ge rätt att förvärva aktier eller

andra äganderättsinstrument, samt instrument som utgör intressen i aktier eller andra äganderättsinstrument.

Paragrafen innehåller definitioner av begrepp som delvis förekommer i lagen. Paragrafen genomför delar av artikel 2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Resolutionskollegier

10 § Riksgäldskontoret ska, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, inrätta ett resolutionskollegium för varje enskild grupp som omfattas av krav på resolutionsplanering.

Riksgäldskontoret ska, om myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, vara ordförande i ett resolutionskollegium.

Paragrafen innehåller bestämmelser om resolutionskollegier. Paragrafen genomför artikel 70.1 och 70.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I *första stycket* finns bestämmelser om inrättande av ett resolutionskollegium. Ett resolutionskollegium är ett särskilt forum för gränsöverskridande samarbete och samordning mellan olika myndigheter i frågor som rör resolution. Enligt direktivet ska myndigheterna utföra vissa uppgifter inom ramen för ett resolutionskollegium. Det gäller till exempel att utarbeta en gruppresolutionsplan (se artikel 70.1). Resolutionskollegiet är i sig inte ett beslutsfattande organ, utan en plattform för att underlätta olika myndigheters beslutsfattande (skäl 78). Ett resolutionskollegium ska inrättas för varje enskild grupp. Det gäller dock bara om gruppen omfattas av krav på resolutionsplanering (se 3 kap. 1 § och författningskommentaren till den paragrafen). Med grupp avses detsamma som enligt Solvens II-direktivet (se 10 §). Riksgäldskontoret bara ska inrätta ett resolutionskollegium om myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, vilket Riksgäldskontoret ska vara om Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet för gruppen i fråga (se 12 §). I annat fall är det en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES som ska inrätta ett resolutionskollegium. Bestämmelser om vilket myndigheter som ska ingå i ett resolutionskollegium, antingen som medlemmar eller observatörer finns i artikel 70.2–70.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Av *andra stycket* följer att Riksgäldskontoret ska vara ordförande i ett resolutionskollegium om myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå. Med detta följer vissa uppgifter, bl.a. att samordna resolutionskollegiets aktiviteter och sammankalla möten i resolutionskollegiet (se artikel 70.5).

I kommissionens tekniska standarder finns ytterligare bestämmelser om verksamheten i ett resolutionskollegium (se artikel 70.7).

11 § Riksgäldskontoret behöver inte inrätta ett resolutionskollegium för en grupp om andra grupper eller kollegier utför sådana funktioner och uppgifter som avses i artikel 70.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och uppfyller alla villkor och förfaranden, inbegripet de om medlemskap och deltagande i resolutionskollegier som fastställs i artikel 70 och 72 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. I sådana fall ska det som anges om resolutionskollegier avse de andra grupperna eller kollegierna.

Paragrafen innehåller bestämmelser om fall när ett resolutionskollegium inte behöver inrättas. Paragrafen genomför artikel 70.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Trots det som anges i 11 § behöver Riksgäldskontoret i vissa fall inte inrätta ett resolutionskollegium för en grupp. Det gäller om det för gruppen i fråga finns andra grupper eller kollegier som utför sådana funktioner och uppgifter som ska utföras av ett resolutionskollegium. Detta kan t.ex. vara s.k. krishanteringsgrupper ("Crisis Management Groups") som inrättats enligt Financial Stability Boards rekommendationer (se prop. 2015/16:5 s. 676). I sådana fall ska det som anges om resolutionskollegier avse de andra grupperna eller kollegierna.

Europeiska resolutionskollegier

12 § Om en försäkringsgivare från tredjeland eller ett moderföretag i tredjeland har dotterföretag som är etablerade i två eller flera länder inom EES, eller har två eller flera unionsfiorialer till ett tredjelandsföretag vilka betraktas som betydande av två eller flera länder inom EES, får Riksgäldskontoret tillsammans med resolutionsmyndigheter i länderna inom EES där dotterföretagen är etablerade eller där unionsfiorialerna till ett tredjelandsföretag är belägna inrätta ett europeiskt resolutionskollegium för företagen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om europeiska resolutionskollegier. Paragrafen genomför artikel 71.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I vissa fall kan det finnas behov av en samlad resolutionsplanering för flera företag trots att det inte föreligger en sådan grupp som avses i 11 §. Det gäller t.ex. om ett försäkringsföretag från tredjeland har dotterföretag som är etablerade i två eller flera länder inom EES. I sådana fall får Riksgäldskontoret tillsammans med resolutionsmyndigheterna i de andra länderna inom EES där dotterföretagen är etablerade inrätta ett europeiskt resolutionskollegium. Ett sådant särskilt kollegium ska utföra samma funktioner och uppgifter ett vanligt resolutionskollegium, dvs. ett resolutionskollegium enligt 11 §, men bara med avseende på dotterföretagen inom EES och, i den mån dessa uppgifter är relevanta, för unionsfilialer till ett tredjelandsföretag (se artikel 71.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

13 § Riksgäldskontoret ska vara ordförande i ett europeiskt resolutionskollegium om det i gruppen bara finns ett moderföretag som har sitt huvudkontor inom EES och det moderföretaget har sitt huvudkontor i Sverige och innehar alla dotterföretag inom EES till en försäkringsgivare från tredjeland eller ett moderföretag i tredjeland.

Om det i gruppen inte i något land inom EES finns ett sådant moderföretag som avses i första stycket, ska Riksgäldskontoret vara ordförande om dotterföretaget som har det högsta värdet av totala tillgångar i balansräkningen har sitt huvudkontor i Sverige.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ordförande i ett europeiskt resolutionskollegium. Paragrafen genomför artikel 71.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I paragrafen anges när Riksgäldskontoret ska vara ordförande i ett europeiskt resolutionskollegium.

Första stycket gäller om det i gruppen bara finns ett moderföretag som har sitt huvudkontor inom EES och det moderföretaget har sitt huvudkontor i Sverige och innehar alla dotterföretag inom EES till en försäkringsgivare från tredjeland eller ett moderföretag i tredjeland.

Andra stycket gäller om det i gruppen inte i något land inom EES finns ett sådant moderföretag som avses i första stycket och dotterföretaget som har det högsta värdet av totala tillgångar i balansräkningen har sitt huvudkontor i Sverige.

I andra fall än de som avses i första och andra styckena ska en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES vara ordförande i ett europeiskt resolutionskollegium (se artikel 71.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

2 kap. Resolutionsplaner

Upprättande av en resolutionsplan

1 § Riksgäldskontoret ska upprätta en resolutionsplan för ett försäkringsföretag om

1. det vid en jämförelse med andra försäkringsföretag, är mer sannolikt att resolutionsåtgärder skulle ligga i allmänhetens intresse om företaget fallerar, eller
2. företaget utför en kritisk funktion.

Paragrafen innehåller grundläggande bestämmelser om upprättande av en resolutionsplan. Paragrafen genomför artikel 9.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

En resolutionsplan är en särskild plan som beskriver hur ett försäkringsföretag ska hanteras i en kris. I första hand gäller det åtgärder som resolutionsmyndigheten kan komma att vidta mot företaget. I 13 och 14 §§ finns bestämmelser om innehållet i en resolutionsplan. I 10 § finns bestämmelser om skyldigheten att följa en upprättad resolutionsplan. En resolutionsplan för ett försäkringsföretag ska upprättas av Riksgäldskontoret.

Enligt *punkt 1* ska Riksgäldskontoret upprätta en sådan plan om det vid en jämförelse med andra försäkringsföretag, är mer sannolikt att resolutionsåtgärder skulle ligga i allmänhetens intresse om företaget fallerar. Med försäkringsföretag avses detsamma som enligt försäkringsrörelselagen (2010:2043), dvs. svenska företag som har tillstånd att bedriva försäkringsrörelse (se 1 kap. 9 §). Med återförsäkringsbolag avses enligt försäkringsrörelselagen ett försäkringsaktiebolag eller ett ömsesidigt försäkringsbolag, dvs. ett försäkringsföretag, som har fått tillstånd för rörelse som bara avser återförsäkring och därmed omfattas även de företag som enligt krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag benämns återförsäkringsföretag (1 kap. 3 och 10 §§ försäkringsrörelselagen). Jämförelsen ska således bara gälla i förhållande till svenska företag, dvs. företag inom Riksgäldskontorets ansvarsområde. Med resolutionsåtgärder avses bland

annat tillämpning av resolutionsverktyg, t.ex. verktyget för solvent avveckling, eller att tillsätta en särskild förvaltare (se 9 kap. 1 §). En resolutionsåtgärd ska anses ligga i allmänhetens intresse, om en sådan åtgärd är nödvändig för att uppfylla, och står i proportion till, ett eller flera av resolutionsändamålen och en avveckling av företaget enligt ett normalt insolvensförfarande, inbegripet med användning av försäkringsgarantisystem som är tillämpliga på det företaget om villkoren för ett normalt insolvensförfarande är uppfyllda, inte i samma utsträckning skulle uppfylla dessa mål (artikel 19.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag). I Sverige avses med normala insolvensförfaranden konkurs eller likvidation. Med resolutionsändamål avses de ändamål som anges i 1 kap. 4 §, t.ex. att skydda försäkringsstagares, förmånstagares och fordringsägares kollektiva intressen. Enligt *punkt 2* ska Riksgäldskontoret också upprätta en resolutionsplan om försäkringsföretaget utför en kritisk funktion. Med kritisk funktion avses aktiviteter, tjänster eller transaktioner som utförs av ett försäkringsföretag för tredje parts räkning och som inte kan ersättas inom en rimlig tidsfrist eller till en rimlig kostnad, i fall där försäkringsföretagets oförmåga att utföra dessa aktiviteter, tjänster eller transaktioner sannolikt skulle leda till betydande konsekvenser för det finansiella systemet eller realekonomin i en eller flera medlemsstater, inbegripet särskilt de konsekvenser som följer av effekterna på den sociala välfärden för ett stort antal försäkringsstagare, förmånstagare eller skadelidande parter, eller som följer av systemstörningar eller en förlust av allmänt förtroende för försäkringstjänster (artikel 2.25 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

2 § Vid ett beslut enligt 1 § ska Riksgäldskontoret beakta försäkringsföretagets

1. storlek,
2. affärsmodell,
3. riskprofil,
4. sammankoppling med andra företag, och
5. utbytbarhet

Om försäkringsföretaget bedriver gränsöverskridande verksamhet ska Riksgäldskontoret i synnerhet beakta den verksamheten.

Riksgäldskontoret beakta behovet av att använda resolutionsåtgärder för att uppnå resolutionsändamålen.

I paragrafen anges omständigheter som Riksgäldskontoret ska beakta vid bestämmande av om en resolutionsplan ska upprättas för ett försäkringsföretag. Paragrafen genomför artikel 9.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I *första stycket* anges omständigheter som Riksgäldskontoret ska beakta vid ett beslut om att en resolutionsplan ska upprättas. Dessa omständigheter har direkt koppling till det enskilda företaget och den verksamhet som bedrivs. Till exempel ska företagets storlek (*första stycket 1*) och affärsmodell (*första stycket 2*) beaktas.

Enligt *andra stycket* ska Riksgäldskontoret i synnerhet beakta förekomst av gränsöverskridande verksamhet.

Riksgäldskontoret ska enligt *tredje stycket* dessutom beakta behovet av att använda resolutionsåtgärder för att uppnå resolutionsändamålen. För resolutionsåtgärder, se 9 kap. 1 §. Med resolutionsändamål avses de ändamål som anges i 1 kap. 4 §.

3 § En resolutionsplan ska inte upprättas för ett försäkringsföretag som ingår i en grupp som omfattas av resolutionsplanering.

En resolutionsplan ska bara upprättas för ett litet och icke-komplext företag om företaget utgör en särskild risk på nationell eller regional nivå.

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från kravet om upprättande av en resolutionsplan. Paragrafen genomför artikel 9.1 och 9.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Ett försäkringsföretag som ingår i en grupp, som omfattas av krav på resolutionsplanering, omfattas i de flesta fallen av en gruppresolutionsplan (se 3 kap.). I ett sådant fall ska Riksgäldskontoret enligt *första stycket* inte upprätta en resolutionsplan för det enskilda försäkringsföretaget. Med grupp avses detsamma som enligt Solvens II-regelverket (se 1 kap. 10 § och 19 kap. 1 § försäkringsrörelselagen [2010:2043]).

Enligt *andra stycket* ska Riksgäldskontoret bara i särskilda fall upprätta en resolutionsplan för ett litet och icke-komplext företag. Med litet och icke-komplext företag avses detsamma som enligt Solvens II-regelverket, dvs. ett försäkringsföretag som till följd av dess storlek och verksamhet uppfyller särskilda villkor för att klassificeras som ett litet och icke-komplext företag (i 2 a kap. 1–11 §§ försäkringsrörelselagen). Riksgäldskontoret ska bara upprätta en resolutionsplan för ett sådant företag om myndigheten anser att företaget utgör en särskild risk på nationell eller regional nivå.

4 § Riksgäldskontoret ska se till att minst 40 procent av den svenska marknaden för livförsäkring och livåterförsäkring samt minst 40 procent av den svenska marknaden för skadeförsäkring och skadeåterförsäkring ska omfattas av krav på resolutionsplanering.

Marknadsandelen för livförsäkring ska baseras på försäkringstekniska avsättningar brutto. För skadeförsäkring ska marknadsandelen baseras på bruttovärdet av de tecknade premierna.

Vid beräkningen av marknadstäckningsgraden får dotterföretag i en grupp beaktas om de omfattas av gruppresolutionsplanen.

Paragrafen innehåller särskilda bestämmelser om att en viss del av den svenska marknaden ska omfattas av krav på resolutionsplanering. Paragrafen genomför artikel 9.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Enligt *första stycket* ska Riksgäldskontoret se till att en viss del av den svenska marknaden för livförsäkring och livåterförsäkring respektive skadeförsäkring och skadeåterförsäkring ska omfattas av krav på resolutionsplanering. Detta bör i första hand beaktas i samband med att Riksgäldskontoret första gången upprättar en resolutionsplan (se 1 §). Såväl för liv- som skadeförsäkring gäller att minst 40 procent av respektive marknad ska omfattas av dessa krav. När det gäller livförsäkring och livåterförsäkring gäller kravet bara sådana verksamhet som bedrivs enligt försäkringsrörelselagen och Solvens II-regelverket.

I *andra stycket* anges vissa grundläggande bestämmelser för hur marknadsandelarna för liv- respektive skadeförsäkring ska bestämmas. För livförsäkring ska marknadsandelen baseras på försäkringstekniska avsättningar brutto. När det gäller skadeförsäkring ska marknadsandelen i stället baseras på bruttovärdet av de tecknade premierna.

Enligt *tredje stycket* får dotterföretag i en grupp beaktas om de omfattas av en gruppresolutionsplan, dvs. dotterföretag som bedriver försäkringsrörelse.

I kommissionens tekniska standarder finns bestämmelser om de metoder som ska användas för att fastställa marknadsandelarna (se artikel 5.12 b i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

5 § Riksgäldskontoret får inte besluta om en resolutionsplan om det föreligger väsentliga hinder för möjligheten till resolution.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om beslut om en resolutionsplan. Paragrafen genomför artikel 15.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Riksgäldskontoret ska i samband med att myndigheten upprättar eller uppdaterar en resolutionsplan göra en bedömning av möjligheten till resolution (se 11 och 12 §§). Om Riksgäldskontoret bedömer att det föreligger hinder mot resolution ska myndigheten i första steg förelägga företaget om att föreslå åtgärder för att undanröja eller hantera hindren (se 15 §). Om de åtgärder som ett företag föreslår inte undanröjer eller hanterar hindren får Riksgäldskontoret förelägga företaget att vidta åtgärder (se 16 §). I dessa fall, under en process med att undanröja väsentliga hinder, får Riksgäldskontoret inte fatta beslut om en resolutionsplan, dvs. ett slutligt beslut om upprättande av en plan. Processen med att undanröja väsentliga hinder kan avslutas på tre sätt. Riksgäldskontoret kan bedöma att de åtgärder som ett företag föreslår är tillräckliga, besluta om åtgärder för att undanröja hinder eller avstå från att besluta om sådana åtgärder (jfr 3 kap. 12 a § lagen [2015:1016] om resolution, se även prop. 2015/16:5 s. 777–778).

6 § En resolutionsplan ska ses över minst vartannat år.

En resolutionsplan ska alltid ses över

1. efter varje väsentlig förändring av försäkringsföretagets juridiska eller organisatoriska struktur eller av företagets affärsverksamhet eller finansiella ställning, om förändringen skulle kunna ha en väsentlig inverkan på planens effektivitet eller på annat sätt skulle nödvändiggöra en revidering av planen,

2. när en väsentlig förändring av försäkringsföretagets finansiella ställning som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på planens effektivitet eller på annat sätt nödvändiggör en revidering av planen, blir förutsebar.

Vid behov ska resolutionsplanen uppdateras.

Ett försäkringsföretag ska utan dröjsmål underrätta Riksgäldskontoret om varje händelse som kan kräva en uppdatering av resolutionsplanen. Även Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta Riksgäldskontoret om en sådan händelse.

Paragrafen innehåller bestämmelser om översyn och uppdatering av en resolutionsplan. Paragrafen genomför artikel 9.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

En resolutionsplan ska enligt *första stycket* regelbundet ses över. Detta ska ske minst vartannat år. Liksom för upprättande är det Riksgäldskontoret som ska se över en resolutionsplan (se 1 § och författningskommentaren till den paragrafen).

Utöver den regelbundna översynen ska en plan i vissa fall alltid ses över. Det gäller efter varje väsentlig förändring av försäkringsföretagets juridiska eller organisatoriska struktur eller av företagets affärsverksamhet eller finansiella ställning, om förändringen skulle kunna ha en väsentlig inverkan på planens effektivitet eller på annat sätt skulle nödvändiggöra en revidering av planen (*andra stycket 1*). En plan ska också ses över när en väsentlig förändring av försäkringsföretagets finansiella ställning som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på planens effektivitet eller på annat sätt nödvändiggör en revidering av planen, blir förutsebar (*andra stycket 2*).

Enligt *tredje stycket* ska en resolutionsplan i vissa fall uppdateras. Detta kan ske utifrån vad som framkommer vid Riksgäldskontorets egen översyn (första och andra stycket) eller efter en underrättelse från det berörda försäkringsföretaget eller Finansinspektionen (se fjärde stycket). Vad som bör föranleda ett behov av att uppdatera och i och med det ändra en upprättad resolutionsplan får avgöras utifrån omständigheterna i det enskilda fallet. Det torde dock krävas en väsentlig förändring för försäkringsföretaget och att det därmed finns anledning att ändra en resolutionsstrategi.

Ett försäkringsföretag ska enligt *fjärde stycket* underrätta Riksgäldskontoret om varje händelse som kan kräva en uppdatering av resolutionsplanen. Även Finansinspektionen ska underrätta Riksgäldskontoret om en sådan händelse. I båda fallen ska en underrättelse ske utan dröjsmål.

7 § Riksgäldskontoret ska ge Finansinspektionen tillfälle att yttra sig innan Riksgäldskontoret beslutar om en resolutionsplan.

Om ett försäkringsföretag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet, ska Riksgäldskontoret överlämna ett utkast till resolutionsplan till den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten i det land där den gränsöverskridande verksamheten bedrivs. Riksgäldskontoret ska bemöta synpunkter som den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten i det andra landet lämnar.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förfarandet för upprättande av en resolutionsplan. Paragrafen genomför artikel 9.1, 9.3 och 13.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

En resolutionsplan ska upprättas efter samråd med tillsynsmyndigheten (artikel 9.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag). Riksgäldskontoret ska i och med det enligt *första stycket* ge Finansinspektionen tillfälle att yttra sig innan Riksgäldskontoret beslutar om en resolutionsplan, dvs. fattar det slutliga beslutet om upprättande av en plan (jfr 5 § och författningskommentaren till den paragrafen).

I *andra stycket* finns en bestämmelse om samråd vid gränsöverskridande verksamhet. Om ett försäkringsföretag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet, ska Riksgäldskontoret överlämna ett utkast till en resolutionsplan till den behöriga myndigheten, dvs. tillsynsmyndigheten i det andra landet (1 kap. 12 § försäkringsrörelselagen) och resolutionsmyndigheten i det land där den gränsöverskridande verksamheten bedrivs. Med betydande gränsöverskridande verksamhet avses detsamma som enligt Solvens II-regelverket, dvs. försäkrings- och återförsäkringsverksamhet som bedrivs i en viss värdmedlemsstat med stöd av etableringsfriheten eller rätten att tillhandahålla tjänster av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som inte klassificeras som ett litet och icke-komplext företag och där de totala årliga tecknade bruttopremieinkomster motsvarande den verksamhet som bedrivs av företaget i den värdmedlemsstaten med stöd av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster överstiger 15 000 000 euro eller den verksamhet som bedrivs med stöd av etableringsrätten eller friheten att tillhandahålla tjänster anses av tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten vara relevant när det gäller värdmedlemsstatens marknad (artikel 2.24 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och artikel 152aa.1 i Solvens II-direktivet). Vidare gäller att Riksgäldskontoret ska bemöta synpunkter som den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten i det andra landet lämnar.

Om i stället en EES-försäkringsgivare bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige, se 9 §.

8 § Riksgäldskontoret ska överlämna en resolutionsplan och uppdateringar av planen till Finansinspektionen och berörda behöriga myndigheter.

Riksgäldskontoret ska informera ett försäkringsföretag om samfattningen av huvudinslagen i en resolutionsplan.

Paragrafen innehåller bestämmelser om information om en resolutionsplan. Paragrafen genomför artikel 9.6 och 9.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Riksgäldskontoret ska enligt *första stycket* överlämna en (upprättad) resolutionsplan och eventuella uppdateringar till Finansinspektionen och berörda behöriga myndigheter. Med berörda behöriga myndigheter avses de myndigheter som har fått möjlighet att yttra sig över ett utkast till en resolutionsplan (se 7 §).

Enligt *andra stycket* ska Riksgäldskontoret informera ett försäkringsföretag om sammanfattningen av huvudinslagen i en resolutionsplan (se 13 § andra stycket 1).

9 § Om en EES-försäkringsgivare bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige, får Riksgäldskontoret och Finansinspektionen granska om åtgärder i ett utkast till resolutionsplan skulle kunna inverka negativt på försäkringstagarna, realekonomin eller den finansiella stabiliteten i Sverige. Synpunkter ska lämnas till resolutionsmyndigheten i EES-försäkringsgivarens hemland.

Vid oenigheter med resolutionsmyndigheten i EES-försäkringsgivarens hemland, får Riksgäldskontoret eller Finansinspektionen begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, i enlighet med 31.2 c i förordning (EU) nr 1094/2010, bistår med icke-bindande medling.

Paragrafen innehåller bestämmelser om granskning av en resolutionsplan för en EES-försäkringsgivare som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige. Paragrafen genomför artikel 9.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Riksgäldskontoret och Finansinspektionen har enligt *första stycket* i vissa fall möjlighet att granska ett utkast till resolutionsplan för en EES-försäkringsgivare. Detta gäller om EES-försäkringsgivaren bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige. Med EES-försäkringsgivare avses detsamma som enligt försäkringsrörelselagen, dvs. en utländsk försäkringsgivare vars hemland hör till EES och som omfattas av Solvens II-direktivet (1 kap. 9 § denna lag och 1 kap. 12 § försäkringsrörelselagen [2010:2043]). För vad som avses med betydande gränsöverskridande verksamhet, se författningskommentaren till 7 §. På motsvarande sätt som om ett försäkringsföretag, dvs. svenskt företag, bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i ett annat land inom EES (se 7 §), ska en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES i vissa fall överlämna ett utkast till resolutionsplan till de svenska myndigheterna. Det gäller om en EES-

försäkringsgivare bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige (se artikel 9.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag). Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska granska om åtgärder i ett utkast till resolutionsplan skulle kunna inverka negativt på försäkringstagarna, realekonomin eller den finansiella stabiliteten i Sverige. Synpunkter ska lämnas till resolutionsmyndigheten i EES-försäkringsgivarens hemland, dvs. den myndighet som överlämnat ett utkast till resolutionsplan.

Enligt *andra stycket* får Riksgäldskontoret och Finansinspektionen, vid oenigheter med resolutionsmyndigheten i EES-försäkringsgivarens hemland, begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten bistår med icke-bindande medling.

10 § Riksgäldskontoret ska beakta och följa de resolutionsplaner som upprättats.

Riksgäldskontoret får avvika från en upprättad plan om myndigheten anser att resolutionsändamålen uppnås mer effektivt med hjälp av andra åtgärder än de som anges i planen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skyldigheten att följa en resolutionsplan.

Enligt *första stycket* ska Riksgäldskontoret beakta och följa de resolutionsplaner som upprättats (jfr artikel 69.g i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

Riksgäldskontoret har dock enligt *andra stycket* möjlighet att avvika från en upprättad resolutionsplan. Det gäller om myndigheten anser att resolutionsändamålen uppnås mer effektivt med hjälp av andra åtgärder än de som anges i planen. För vad som avses med resolutionsändamålen, se 1 kap. 4 §.

Bedömning av möjligheten till resolution

11 § I samband med att Riksgäldskontoret upprättar eller uppdaterar en resolutionsplan för ett försäkringsföretag, ska myndigheten bedöma möjligheten till resolution av företaget.

Resolution av ett försäkringsföretag ska anses möjlig om det är rimligt och trovärdigt att

1. företaget kan avvecklas genom konkurs eller likvidation, eller
2. Riksgäldskontoret kan försätta företaget i resolution genom att tillämpa resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter på företaget.

En bedömning får inte förutsätta tillgång till statligt stöd utöver, i förekommande och tillämpliga fall, användning av försäkringsgarantisystem eller finansieringsarrangemang.

Paragrafen innehåller bestämmelser om bedömning av möjligheten till resolution. Paragrafen genomför artikel 13.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Enligt *första stycket* ska Riksgäldskontoret i samband med att myndigheten upprättar eller uppdaterar en resolutionsplan göra en bedömning av möjligheten till resolution av försäkringsföretaget i fråga. Denna bedömning utgör en del av upprättandet av en plan och ska i och med det föregås av samråd med andra myndigheter (se 7 §).

I *andra stycket* anges riktlinjer för bedömningen. Resolution av ett försäkringsföretag ska anses möjlig om det är rimligt och trovärdigt att företaget kan avvecklas genom konkurs eller likvidation, dvs. enligt de normala insolvensförfarandena i Sverige (*andra stycket* 2). Resolution ska också anses möjlig om det är rimligt och trovärdigt att Riksgäldskontoret kan försätta försäkringsföretaget i resolution genom att tillämpa resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter på företaget (*andra stycket* 2). För resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter, se 9 kap, 1 §.

Enligt *tredje stycket* gäller att en bedömning inte får förutsätta tillgång till statligt stöd utöver användning av försäkringsgarantisystem eller finansieringsarrangemang. Med statligt stöd avses statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget, eller något annat offentligt finansiellt stöd på överstatlig nivå som skulle utgöra statligt stöd om det gavs på nationell nivå, vilket ges för att bevara eller återställa bärkraften, likviditeten eller solvensen hos ett företag (artikel 2.19 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

I 15 § finns bestämmelser för de fall Riksgäldskontoret bedömer att det föreligger hinder för möjligheten till resolution.

12 § Om Riksgäldskontoret bedömer att resolutionsåtgärder kan vara nödvändiga med hänsyn till allmänintresset, eftersom en avveckling genom konkurs eller likvidation inte skulle uppfylla resolutionsändamålen i samma utsträckning som en eller flera resolutionsåtgärder, ska myndigheten:

1. Välja den eller de resolutionsåtgärder som är lämpliga för att uppnå resolutionsändamålen utifrån försäkringsföretagets struktur och affärsmodell.

2. Bedöma om det är möjligt att vidta den eller de resolutionsåtgärder som valts på ett ändamålsenligt sätt inom en lämplig tidsram och identifiera eventuella hinder för genomförande av resolutionsåtgärder.

3. Bedöma trovärdigheten av den eller de resolutionsåtgärder som valts, med beaktande av resolutionens sannolika påverkan på de finansiella systemen eller realekonomierna i Sverige eller EES och skyddet av försäkringsstagares, förmånstagares och fordringsägares kollektiva intressen, i syfte att säkerställa att de kritiska funktioner som utförs av försäkringsföretaget kan utföras utan avbrott.

Paragrafen innehåller en särskild bestämmelse för bedömningen av möjligheten till resolution. Paragrafen genomför artikel 13.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I vissa fall ska Riksgäldskontoret inom bedömningen av möjligheten till resolution vidta en särskild prövning. Det gäller om Riksgäldskontoret bedömer att resolutionsåtgärder kan vara nödvändiga med hänsyn till allmänintresset, eftersom en avveckling genom konkurs eller likvidation inte skulle uppfylla resolutionsändamålen i samma utsträckning som resolutionsåtgärder. Detta kan avse en eller flera resolutionsåtgärder. För vad som avses med resolutionsåtgärder, se 9 kap. 1 § och författningskommentaren till den paragrafen.

Riksgäldskontoret ska först välja de resolutionsåtgärder som är lämpliga för att uppnå resolutionsändamålen och bedöma om det är möjligt att vidta åtgärderna på ett ändamålsenligt sätt inom en lämplig tidsram. I vissa fall kan det röra sig om en åtgärd medan det i andra fall kan det vara aktuellt med flera åtgärder. Detta får avgöras utifrån omständigheterna i det enskilda fallet och vilket företag det rör sig om. Myndigheten ska identifiera eventuella hinder för genomförande av den eller de åtgärder som valts och bedöma trovärdigheten av dem. Detta ska ske med beaktande av resolutionens sannolika påverkan på de finansiella systemen eller realekonomierna i Sverige eller EES och skyddet av försäkringstagares, förmånstagares och fordringsägares kollektiva intressen. Bedömningen ska ske i syfte att säkerställa att de kritiska funktioner som utförs av försäkringsföretaget kan utföras utan avbrott.

Innehåll i en resolutionsplan

13 § En resolutionsplan ska ange de resolutionsåtgärder som Riksgäldskontoret avser att vidta om försäkringsföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution. En resolutionsplan får inte förutsätta att statligt stöd lämnas.

En resolutionsplan ska innehålla:

1. En sammanfattning av huvudinslagen i planen.
 2. En sammanfattning av de väsentliga förändringar för försäkringsföretaget som inträffat sedan den senaste resolutionsrelaterade informationen lämnades in.
 3. En beskrivning av hur kritiska funktioner och kärnaffärsområden, i den utsträckning som krävs, skulle kunna avskiljas juridiskt och ekonomiskt från övriga funktioner för att säkerställa fortsatt verksamhet efter försäkringsföretagets fallissemang.
 4. En sammanställning av de tillgångar som kan förväntas godtas som säkerheter.
 5. En uppskattning av tidsramen för att genomföra varje väsentlig del av planen.
 6. En detaljerad beskrivning av Riksgäldskontorets bedömning av möjligheten till resolution, inbegripet en bedömning av hur genomförbar och trovärdig en avveckling enligt normala insolvensförfaranden är.
 7. En beskrivning av de åtgärder som krävs för att undanröja eller hantera väsentliga hinder för möjligheten till resolution.
 8. En förklaring av hur resolutionsalternativen skulle kunna finansieras utan antagande om statligt stöd utöver, i förekommande fall, användningen av försäkringsgarantisystem eller finansieringsarrangemang.
 9. En detaljerad beskrivning av de olika resolutionsstrategierna med beaktande av de olika möjliga scenarierna samt de tillämpliga tidsramarna.
 10. En beskrivning av kritiska ömsesidiga beroenden.
 11. En analys av resolutionsplanens effekter på försäkringsföretagets anställda, inbegripet en bedömning av därmed förknippade kostnader, och en beskrivning av planerade förfaranden för samråd med personalen under resolutionsprocessen, i tillämpliga fall med beaktande av nationella system för dialog mellan arbetsmarknadens parter.
 12. En plan för kommunikation med media och allmänheten.
 13. En beskrivning av försäkringsföretagets grundläggande verksamhet och system för att upprätthålla företagets operativa verksamhet.
- Om försäkringsföretaget har yttrat sig över resolutionsplanen ska yttrandet återges i resolutionsplanen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad en resolutionsplan ska innehålla. Paragrafen genomför artikel 9.1 och 9.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I *första stycket* finns en grundläggande bestämmelse om innehållet i en resolutionsplan. En sådan plan ska ange de resolutionsåtgärder som Riksgäldskontoret avser att vidta om försäkringsföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution (se 5 kap. 4–7 §§). När det gäller skyldigheten att följa en resolutionsplan, se 10 § och författningskommentaren till den paragrafen. En resolutionsplan får inte förutsätta att statligt stöd lämnas. Med statligt stöd avses

statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget, eller något annat offentligt finansiellt stöd på överstatlig nivå som skulle utgöra statligt stöd om det gavs på nationell nivå, vilket ges för att bevara eller återställa bärkraften, likviditeten eller solvensen hos ett företag (artikel 2.19 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag). En användning av försäkringsgarantisystem eller finansieringsarrangemang ska inte anses som statligt stöd (se artikel 9.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

I *andra stycket* anges vissa särskilda uppgifter som en resolutionsplan ska innehålla. Detta gäller först och främst en sammanfattning av planens viktigaste delar (*andra stycket 1 och 2*). En plan ska även innehålla information om försäkringsföretaget som är relevant för resolutionsplanering (*andra stycket 10*) och en beskrivning av resolutionsstrategin eller -strategierna (*andra stycket 3, 5, 9 och 11*). Vidare ska en plan innehålla en beskrivning av arrangemang för att säkerställa operativ kontinuitet för kritiska funktioner och kärnverksamheter (*andra stycket 13*), en beskrivning av de finansieringsbehov och finansieringskällor som är nödvändiga för genomförandet av den föredragna resolutionsstrategin eller -strategierna och arrangemangen för att säkerställa finansiell kontinuitet (*andra stycket 4 och 8*). Till detta hör även en kommunikationsstrategi (*andra stycket 12*). Vidare ska en plan innehålla en detaljerad beskrivning av bedömningen av resolutionsmöjligheter (*andra stycket 6 och 7*). I kommissionens tekniska standarder finns ytterligare bestämmelser om innehållet i en resolutionsplan (se artikel 9.8 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

Om ett försäkringsföretag har yttrat sig över resolutionsplanen ska yttrandet enligt *tredje stycket* återges i resolutionsplanen.

I en plan ska det även anges alternativ till att använda resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter på företaget (se 14 §).

14 § I resolutionsplanen ska det anges alternativ till att använda resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter.

Vid bestämmande av alternativen för användning av resolutionsverktyg och utövande av resolutionsbefogenheter ska relevanta resolutionsscenarier beaktas, inbegripet ett scenario där försäkringsföretagets fallissemang är en isolerad händelse och ett scenario där det inträffar vid en tidpunkt med mer omfattande finansiell instabilitet eller systemomfattande händelser.

Paragrafen innehåller bestämmelser om alternativ till att använda resolutionsverktyg och att utöva resolutionsbefogenheter. Paragrafen genomför artikel 9.4 och 9.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Enligt *första stycket* ska det i resolutionsplanen anges alternativ till att använda resolutionsverktyg och att utöva resolutionsbefogenheter på försäkringsföretaget.

I *andra stycket* anges hur alternativen ska bestämmas. Vid bestämmande av alternativen för användning av resolutionsverktyg och utövande av resolutionsbefogenheter ska relevanta resolutionsscenarier beaktas. Det innebär ett scenario där försäkringsföretagets fallissemang är en isolerad händelse. Det innebär också ett scenario där fallissemang inträffar vid en tidpunkt med mer omfattande finansiell instabilitet eller systemomfattande händelser.

Hinder för möjligheten till resolution

15 § Om Riksgäldskontoret vid upprättande av en resolutionsplan bedömer att det finns väsentliga hinder för möjligheten till resolution av ett försäkringsföretag, ska Riksgäldskontoret underrätta försäkringsföretaget och Finansinspektionen om hindren.

Riksgäldskontoret ska samtidigt som myndigheten underrättar försäkringsföretaget om hindren, förelägga företaget att inom fyra månader föreslå åtgärder för att undanröja eller hantera hindren och en tidsplan för genomförande av sådana åtgärder. I tidsplanen ska hänsyn tas till orsakerna till hindren.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förfarandet om det föreligger hinder mot resolution. Paragrafen genomför artikel 15.1 och 15.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I samband med upprättande av en resolutionsplan ska Riksgäldskontoret bedöma möjligheten till resolution (se 11 §). Om Riksgäldskontoret bedömer att det finns väsentliga hinder för möjligheten till resolution ska myndigheten enligt *första stycket* underrätta försäkringsföretaget och Finansinspektionen om hindren.

Enligt *andra stycket* ska Riksgäldskontoret samtidigt som en underrättelse om hinder, förelägga försäkringsföretaget att inom fyra månader föreslå åtgärder för att undanröja eller hantera hindren. Företaget ska också föreslå en tidsplan för genomförande av sådana åtgärder. I tidsplanen ska hänsyn tas till orsakerna till hindren.

16 § Om Riksgäldskontoret anser att de åtgärder som ett försäkringsföretag föreslår inte effektivt undanröjer eller hanterar hindren för möjligheten till resolution, ska myndigheten förelägga företaget att vidta någon eller några av de åtgärder som anges i 17 §. Ett försäkringsföretag ska inom en månad föreslå en plan för att genomföra åtgärderna.

Innan Riksgäldskontoret beslutar om ett föreläggande om att vidta åtgärder, ska myndigheten särskilt beakta den potentiella effekten av sådana åtgärder på lönsamheten och stabiliteten för försäkringsföretagets löpande verksamhet och för den inre marknaden. Riksgäldskontoret ska ge Finansinspektionen tillfälle att yttra sig innan ett beslut.

Paragrafen innehåller bestämmelser om åtgärder om det föreligger hinder mot resolution. Paragrafen genomför artikel 15.3, 15.4 och 15.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Om Riksgäldskontoret bedömer att det föreligger hinder mot resolution ska den förelägga försäkringsföretaget om att föreslå åtgärder för att undanröja eller hantera hindren (se 15 §). Om Riksgäldskontoret anser att de åtgärder som företaget föreslår inte effektivt undanröjer eller hanterar hindren för möjligheten till resolution, ska myndigheten enligt *första stycket* förelägga företaget om att vidta sådana åtgärder som anges i 17 §. Ett försäkringsföretag ska inom en månad föreslå en plan för att genomföra åtgärderna.

I *andra stycket* finns bestämmelser om förfarandet för ett föreläggande om åtgärder. Riksgäldskontoret ska innan den beslutar om ett föreläggande om åtgärder, särskilt beakta den potentiella effekten av sådana åtgärder på lönsamheten och stabiliteten för försäkringsföretagets löpande verksamhet och för den inre marknaden. Riksgäldskontoret ska ge Finansinspektionen tillfälle att yttra sig innan ett beslut. Detta gäller även i fråga om de åtgärder och den tidsplan som ett försäkringsföretag föreslår för att undanröja eller hantera hinder (se 15 §, se även artikel 15.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag)

17 § I enlighet med 16 § får Riksgäldskontoret förelägga ett försäkringsföretag om att vidta följande åtgärder:

1. Att se över gruppinterna finansieringsarrangemang eller ompröva avsaknaden av sådana, eller upprätta serviceavtal, antingen gruppinterna avtal eller avtal med tredje part.
2. Att begränsa företagets maximala enskilda och sammanlagda exponeringar.
3. Att införa särskilda eller regelbundna kompletterande informationskrav som är relevanta för resolutionsändamål.
4. Att avyttra specifika tillgångar eller omstrukturera skulder.

5. Att begränsa eller upphöra med en specifik befintlig eller föreslagen verksamhet.

6. Att begränsa eller förhindra utveckling av nya eller befintliga affärsområden eller försäljning av nya eller befintliga produkter.

7. Att ändra återförsäkringsstrategin.

8. Att ändra den juridiska eller operativa strukturen för företaget eller varje företag i gruppen som direkt eller indirekt står under företagets kontroll så att komplexiteten minskas för att säkerställa att kritiska funktioner juridiskt och operativt kan avskiljas från övriga funktioner genom tillämpning av resolutionsverktygen.

9. Att ett försäkringsföretag eller ett moderföretag ska inrätta ett moderförsäkringsholdingföretag i en medlemsstat eller ett moderförsäkringsholdingföretag inom unionen.

10. Om försäkringsföretaget är dotterföretag till ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet, att försäkringsholdingföretaget med blandad verksamhet inrättar ett separat försäkringsholdingföretag för att kontrollera försäkringsföretaget, om ett inrättande av ett sådant försäkringsholdingföretag är nödvändigt för att underlätta resolutionen av försäkringsföretaget och för att undvika att tillämpningen av resolutionsverktygen och utövandet av resolutionsbefogenheterna får negativa konsekvenser för den icke-finansiella delen av gruppen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om särskilda åtgärder. Paragrafen genomför artikel 15.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I paragrafen anges de åtgärder som Riksgäldskontoret får förelägga ett försäkringsföretag att vidta. Uppräkningen är uttömmande. Riksgäldskontoret får förelägga ett företag att vidta en eller flera åtgärder för att komma till rätta med hindren (se 16 §).

18 § När Riksgäldskontoret bestämmer vilken eller vilka åtgärder som ett försäkringsföretag ska vidta, ska myndigheten ange på vilket sätt det som företaget har föreslagit inte skulle kunna undanröja eller hantera hindren för möjligheten till resolution och att de åtgärder som bestäms är proportionerliga. Riksgäldskontoret ska även beakta åtgärdernas inverkan på försäkringsföretagets verksamhet, stabilitet och förmåga att bidra till ekonomin.

Paragrafen innehåller bestämmelser för ett beslut om åtgärder. Paragrafen genomför artikel 15.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

När Riksgäldskontoret bestämmer vilken eller vilka åtgärder som ett försäkringsföretag ska vidta ska myndigheten ange på vilket sätt den eller de åtgärder som företaget har föreslagit inte skulle kunna undanröja eller hantera hindren för möjligheten till resolution. Riks-

gäldskontoret ska också ange på vilket sätt den eller de åtgärder som bestäms är proportionerliga. Riksgäldskontoret ska således vid ett beslut om åtgärder inte bara ta ställning till om åtgärderna kan komma till rätta med hindren utan också varför det som företaget har föreslagit inte är tillräckligt (se artikel 15.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag). Vid ett beslut om åtgärder ska Riksgäldskontoret också beakta åtgärdernas inverkan på försäkringsföretagets verksamhet, stabilitet och förmåga att bidra till ekonomin.

Förenklade skyldigheter

- 19 § Riksgäldskontoret får besluta om undantag från kraven i
- 1 § om när en första plan ska upprättas,
 - 6 § om när en plan ska uppdateras,
 - 11 och 12 §§ om detaljnivån vid bedömningen av om det föreligger hinder för möjligheten till resolution, och
 - 13 och 14 §§ om innehållet i en plan.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förenklade skyldigheter. Paragrafen genomför artikel 4.1 a, b och d i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Riksgäldskontoret får besluta om undantag från vissa av kraven för en resolutionsplan. Det gäller kraven om när en första plan ska upprättas, om när en plan ska uppdateras och om innehållet i en plan. Riksgäldskontoret får även besluta om undantag från kraven om detaljnivån vid bedömningen av om det föreligger hinder för möjligheten till resolution.

I 20 § anges omständigheter som Riksgäldskontoret ska beakta vid ett sådant beslut.

- 20 § Vid en prövning enligt 19 § ska Riksgäldskontoret beakta
1. vilken typ av verksamhet som försäkringsföretaget bedriver,
 2. försäkringsföretagets ägarstruktur,
 3. försäkringsföretagets associationsrättsliga form,
 4. försäkringsföretagets riskprofil,
 5. försäkringsföretagets storlek och juridiska ställning,
 6. försäkringsföretagets grad av sammankoppling med andra reglerade företag eller med det finansiella systemet i allmänhet, och
 7. omfattning och komplexitet i den verksamhet som försäkringsföretaget bedriver.

Riksgäldskontoret ska även beakta om ett försäkringsföretags fallissemang och därpå följande avveckling genom konkurs eller likvidation sanno-

likt skulle få en betydande negativ inverkan på finansmarknaderna, på andra försäkringsföretag, på försäkringstagare, på finansieringsvillkor eller på ekonomin i stort.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Riksgäldskontorets beslut om förenklade skyldigheter. Paragrafen genomför artikel 4.1 i kris-
hanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Riksgäldskontoret får enligt 19 § besluta om undantag från vissa av kraven för en resolutionsplan. Det gäller t.ex. om innehållet i en sådan plan. I *första stycket* anges omständigheter som Riksgäldskontoret ska beakta vid ett beslut om förenklade skyldigheter. Det gäller bl.a. vilken typ av verksamhet som försäkringsföretaget bedriver (*första stycket 1*).

Enligt *andra stycket* ska Riksgäldskontoret vid ett beslut om förenklade skyldigheter också beakta effekter av försäkringsföretagets fallissemang och därpå följande avveckling.

Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har utfärdat riktlinjer om de kriterier som ska beaktas av Riksgäldskontoret enligt första och andra stycket (artikel 4.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

Bemyndigande

21 § Regeringen får meddela föreskrifter om vad Riksgäldskontoret ska beakta vid en bedömning av möjligheten till resolution av ett försäkringsföretag enligt 11 och 12 §§.

Paragrafen innehåller ett bemyndigande. Paragrafen genomför delvis artikel 13.3 och bilagan till krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I paragrafen finns ett bemyndigande för regeringen om att meddela föreskrifter om vad Riksgäldskontoret ska beakta vid en bedömning av möjligheten till resolution av ett försäkringsföretag. Genom bemyndigandet kan artikel 13.3 och bilagan till krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag genomföras i föreskrifter.

3 kap. Resolutionsplaner för företag som ingår i en grupp

Upprättande av en gruppresolutionsplan

1 § Riksgäldskontoret får, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, upprätta en gruppresolutionsplan för en grupp.

Riksgäldskontoret ska vid bedömningen av om en gruppresolutionsplan ska upprättas, i tillämpliga delar, beakta de omständigheter som anges i 2 kap. 1–4 §§.

Paragrafen innehåller bestämmelser om upprättande av en gruppresolutionsplan. Paragrafen genomför artikel 9.2 och 10.1 i kris-
hanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Riksgäldskontoret får enligt *första stycket* upprätta en gruppresolutionsplan för en grupp. Det gäller dock bara om Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet på gruppnivå för den aktuella gruppen. Med grupp avses detsamma som enligt Solvens II-direktivet (1 kap. 9 §). Riksgäldskontoret ska vara resolutionsmyndighet på gruppnivå för en grupp om Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet för samma grupp (se 1 kap. 9 §). Bestämmelser om när Finansinspektionen ska vara grupptillsynsmyndighet finns i 19 kap. 7–9 §§ försäkringsrörelse-
lagen.

Vid bedömningen av om en gruppresolutionsplan ska upprättas ska Riksgäldskontoret enligt *andra stycket*, i tillämpliga delar, beakta de omständigheter som gäller för upprättande av en resolutionsplan för ett enskilt försäkringsföretag. Det gäller bl.a. storleken på försäkringsföretag i gruppen (se 2 kap. 2 § första stycket 1) och marknads-
täckningsgrader (se 2 kap. 4 §).

2 § En gruppresolutionsplan ska ses över minst vartannat år.

En gruppresolutionsplan ska alltid ses över

1. efter varje förändring inom gruppen eller hos de enskilda företagen i gruppen av den juridiska eller organisatoriska strukturen, av affärsverksamheten eller av den finansiella ställningen, som kan ha en väsentlig inverkan på eller nödvändiggöra en ändring av planen, eller

2. när en väsentlig förändring av gruppens eller de enskilda företagen i gruppens finansiella ställning som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på planens effektivitet eller på annat sätt nödvändiggöra en revidering av planen, blir förutsebar.

Vid behov ska gruppresolutionsplanen uppdateras.

Moderföretaget med det yttersta ägarintresset i en grupp ska utan dröjsmål underrätta Riksgäldskontoret om varje händelse som kan kräva en uppdatering av gruppresolutionsplanen. Även Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta Riksgäldskontoret om en sådan händelse.

Paragrafen innehåller bestämmelser om översyn och uppdatering av en gruppresolutionsplan. Paragrafen genomför artikel 11.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

En gruppresolutionsplan ska enligt *första stycket* regelbundet ses över. Detta ska ske minst vartannat år. Liksom för upprättande är det Riksgäldskontoret som ska se över en gruppresolutionsplan (se 1 § och författningskommentaren till den paragrafen).

Utöver den regelbundna översynen ska en plan i vissa fall alltid ses över. Det gäller efter varje förändring inom gruppen eller hos de enskilda företagen i gruppen av den juridiska eller organisatoriska strukturen, av affärsverksamheten eller av den finansiella ställningen, som kan ha en väsentlig inverkan på eller nödvändiggöra en ändring av planen (*andra stycket 1*). En plan ska också ses över när en väsentlig förändring av gruppens eller de enskilda företagen i gruppens finansiella ställning som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på planens effektivitet eller på annat sätt nödvändiggöra en revidering av planen, blir förutsebar (*andra stycket 2*).

Enligt *tredje stycket* ska en gruppresolutionsplan i vissa fall uppdateras. Detta bör i första hand ske utifrån vad som framkommer vid Riksgäldskontorets översyn (första och andra stycket). Vad som bör föranleda ett behov av att uppdatera och i och med det ändra en upprättad plan får avgöras utifrån omständigheterna i det enskilda fallet. Det torde dock krävas en väsentlig förändring för gruppen eller företagen i den och att det därmed finns anledning att ändra en resolutionsstrategi.

Ett moderföretag med det yttersta ägarintresset i en grupp ska enligt *fjärde stycket* underrätta Riksgäldskontoret om varje händelse som kan kräva en uppdatering av gruppresolutionsplanen. Med moderföretag med det yttersta ägarintresset i en grupp avses ett moderföretag i en medlemsstat i en grupp som är föremål för grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a eller b i Solvens II-direktivet och som inte är ett dotterföretag till ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag, ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är auktoriserat och etablerat i någon medlemsstat. Även Finansinspektionen ska underrätta Riksgäldskontoret om en händelse. I båda fallen ska en underrättelse ske utan dröjsmål.

3 § Riksgäldskontoret ska, om möjligt, inom fyra månader från och med att myndigheten har överlämnat eller mottagit uppgifter som ett företag har lämnat in till resolutionsmyndigheten på gruppnivå, försöka komma överens med berörda resolutionsmyndigheter om en gruppresolutionsplan.

Riksgäldskontoret får begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, i enlighet med 31.2 c i förordning (EU) nr 1094/2010, bistår med icke-bindande medling för att nå en överenskommelse.

Paragrafen innehåller bestämmelser om en överenskommelse om en gruppresolutionsplan. Paragrafen genomför artikel 11.2, 14.1, 14.4 och 17.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Riksgäldskontoret ska enligt *första stycket* försöka komma överens med berörda resolutionsmyndigheter om en gruppresolutionsplan. Med berörda resolutionsmyndigheter avses resolutionsmyndigheten på gruppnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterförsäkringsföretag, moderförsäkringsföretag och vissa holdingföretag som ingår i gruppen (se artikel 11.4). Bestämmelsen gäller både när Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet på gruppnivå och bara resolutionsmyndighet för ett företag i gruppen. Vilka myndigheter som ska ingå i en överenskommelse varierar utifrån de företag som ingår i den enskilda gruppen och de länder inom EES som företagen har hemvist. Om möjligt ska en överenskommelse nås inom fyra månader från och med att Riksgäldskontoret har överlämnat eller mottagit uppgifter för en gruppresolutionsplan.

Enligt *andra stycket* får Riksgäldskontoret begära hjälp av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för att nå en överenskommelse, s.k. icke-bindande medling.

4 § Riksgäldskontoret ska, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, ge Finansinspektionen och berörda behöriga myndigheter i ett sådant tillsynskollegium som avses i artikel 248.3 i Solvens II-direktivet tillfälle att lämna synpunkter innan en överenskommelse om en gruppresolutionsplan.

Riksgäldskontoret får, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, inhämta synpunkter från en resolutionsmyndighet i tredjeland där gruppen har etablerat ett dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretag, ett försäkringsholdingbolag eller en betydande filial enligt artikel 248.8 i Solvens II-direktivet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förfarandet för att nå en överenskommelse om en gruppresolutionsplan. Paragrafen genomför artikel 11.2 och 14.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I *första stycket* finns bestämmelser om samråd tillsynsmyndigheter vid upprättande av en gruppresolutionsplan. Riksgäldskontoret ska ge Finansinspektionen och berörda behöriga myndigheter i ett tillsynskollegium tillfälle att lämna synpunkter innan en överenskommelse om en gruppresolutionsplan. Det gäller dock bara när Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet på gruppnivå. Om Riksgäldskontoret bara är resolutionsmyndighet för ett företag i gruppen är det en annan resolutionsmyndighet inom EES, som är resolutionsmyndighet på gruppnivå, som ska ge berörda behöriga myndigheter tillfälle att yttra sig. Med tillsynskollegium avses ett tillsynskollegium enligt Solvens II-direktivet, dvs. en permanent men flexibel struktur för samarbete, samordning och underlättande av beslutsfattande avseende tillsynen över en grupp (se 1 kap. 12 § försäkringsrörelselagen).

I *andra stycket* finns bestämmelser om samråd med resolutionsmyndigheter i tredjeland. Riksgäldskontoret får, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, inhämta synpunkter från en resolutionsmyndighet i tredjeland där gruppen har etablerat ett dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretag, ett försäkringsholdingbolag eller en betydande filial enligt Solvens II-direktivet.

5 § Riksgäldskontoret får inte ingå en överenskommelse om en gruppresolutionsplan om det föreligger väsentliga hinder för möjligheten till resolution.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om överenskommelse om en gruppresolutionsplan. Paragrafen genomför artikel 15.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

För upprättande och uppdatering av en gruppresolutionsplan gäller i huvudsak detsamma som för en resolutionsplan för ett enskilt företag. Även vid upprättandet av en gruppresolutionsplan ska det göras en bedömning av möjligheten till resolution (se 20–22 §§) och om det bedöms föreligga hinder mot resolution gäller ett särskilt förfarande för att komma till rätta med hindren (se 24–33 §§). I dessa fall, under en process med att undanröja väsentliga hinder, får Riksgäldskontoret inte ingå en överenskommelse om upprättande

av en gruppresolutionsplan. Också detta motsvarar vad som gäller för en resolutionsplan för ett enskilt försäkringsföretag, även om Riksgäldskontoret i de fallen ska fatta ett eget beslut (se 2 kap. 5 § och författningskommentaren till den paragrafen).

6 § Riksgäldskontoret ska, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, fatta ett beslut i enlighet med en överenskommelse enligt 3 § första stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Riksgäldskontorets överenskommelser med andra resolutionsmyndigheter. Paragrafen genomför artikel 11.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Av 3 § följer Riksgäldskontoret ska försöka komma överens med berörda resolutionsmyndigheter om en gruppresolutionsplan. En sådan överenskommelse ska sedan bestämmas i ett gemensamt beslut av berörda resolutionsmyndigheter (artikel 11.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag). Även i detta fall avses med berörda resolutionsmyndigheter resolutionsmyndigheten på gruppnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterförsäkringsföretag, moderförsäkringsföretag och vissa holdingföretag som ingår i gruppen (se författningskommentaren till 3 §). En sådan överenskommelse (gemensamt beslut) ska när Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet på gruppnivå, följas av ett särskilt beslut i enlighet med överenskommelsen (jfr 19 a kap. 21 § försäkringsrörelselagen och författningskommentaren till den paragrafen).

I 13 § finns bestämmelser om vad som gäller för en överenskommelse när Riksgäldskontoret inte är resolutionsmyndighet på gruppnivå.

7 § Om en överenskommelse enligt 3 § första stycket inte har träffats inom den tid som anges i den paragrafen ska Riksgäldskontoret, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, besluta om gruppresolutionsplanen.

Riksgäldskontoret ska beakta synpunkter och reservationer som de andra myndigheterna har uttryckt. En gruppresolutionsplan ska överlämnas till de berörda resolutionsmyndigheterna. Moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen ska informeras om sammanfattningen av huvudinslagen i en resolutionsplan.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad som ska gälla när Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet på gruppnivå och det inte nås en överenskommelse om upprättande av en gruppresolutionsplan. Paragrafen genomför artikel 9.6 och 17.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Trots det som anges i 3 § om en överenskommelse och ett gemensamt beslut om en gruppresolutionsplan får Riksgäldskontoret i vissa fall fatta ett eget beslut om en sådan plan. Enligt *första stycket* får Riksgäldskontoret fatta ett eget beslut om att upprätta en gruppresolutionsplan om de berörda resolutionsmyndigheterna inte inom fristen om fyra månader lyckas nå en överenskommelse. Detta gäller dock bara när Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet på gruppnivå. Om Riksgäldskontoret inte är resolutionsmyndighet på gruppnivå gäller i stället 8 §.

Enligt *andra stycket* ska Riksgäldskontoret i ett eget beslut om att upprätta en gruppresolutionsplan beakta synpunkter och reservationer som de andra myndigheterna har uttryckt. En gruppresolutionsplan som Riksgäldskontoret ensam beslutar om ska överlämnas till de myndigheter som inte lyckats nå en överenskommelse (se 3 §). Därutöver ska moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen informeras om sammanfattningen av huvudinslagen i en resolutionsplan.

8 § Om en överenskommelse enligt 3 § första stycket inte har träffats inom den tid som anges i den paragrafen och en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES som är resolutionsmyndighet på gruppnivå inte har beslutat om en gruppresolutionsplan, ska Riksgäldskontoret upprätta en resolutionsplan för ett dotterföretag i gruppen som är försäkringsföretag.

Riksgäldskontoret ska beakta synpunkter och reservationer som de andra myndigheterna har uttryckt. En resolutionsplan ska överlämnas till de berörda resolutionsmyndigheterna.

För en sådan plan som avses i första stycket gäller bestämmelserna i 2 kap.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad som ska gälla när Riksgäldskontoret inte är resolutionsmyndighet på gruppnivå och det inte nås en överenskommelse om upprättande av en gruppresolutionsplan. Paragrafen genomför artikel 17.4 och 17.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Även om ett försäkringsföretag ingår i en grupp ska Riksgäldskontoret i vissa fall upprätta en resolutionsplan för det enskilda

företaget. Det gäller enligt *första stycket* om de berörda resolutionsmyndigheterna inte inom fristen om fyra månader lyckas nå en överenskommelse. I dessa fall krävs dessutom att en annan resolutionsmyndighet inom EES inte har fattat ett eget beslut om en grupp-resolutionsplan, dvs. ett beslut motsvarande det som Riksgäldskontoret i vissa fall får fatta enligt 7 § (se även 2 kap. 3 § och artikel 9.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag om att en resolutionsplan inte ska upprättas för ett försäkringsföretag som ingår i en grupp som omfattas av resolutionsplanering).

Enligt *andra stycket* ska Riksgäldskontoret beakta synpunkter och reservationer som de andra myndigheterna har uttryckt. Riksgäldskontoret ska också överlämna resolutionsplanen till de berörda resolutionsmyndigheterna (jfr 7 § andra stycket).

För en resolutionsplan gäller enligt *tredje stycket* bestämmelserna i 2 kap., dvs. samma bestämmelser som för ett försäkringsföretag som inte ingår i en grupp.

9 § Om Riksgäldskontoret och berörda resolutionsmyndigheter inte har kommit överens om en gruppresolutionsplan inom den tid som anges i 3 § första stycket får Riksgäldskontoret och andra resolutionsmyndigheter komma överens om en gruppresolutionsplan för företag i gruppen som de ansvarar för.

Riksgäldskontoret får bara ingå en överenskommelse enligt första stycket om den inte har haft något att invända mot ett sådant beslut som avses i 8 § som har fattats av en annan resolutionsmyndighet än Riksgäldskontoret.

Paragrafen innehåller bestämmelser om upprättande av en partiell gruppresolutionsplan. Paragrafen genomför artikel 17.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

En gruppresolutionsplan ska som utgångspunkt omfatta alla företag som ingår i en grupp (se 23 § för innehållet i en gruppresolutionsplan). Trots det får Riksgäldskontoret enligt *första stycket* i vissa fall komma överens med andra resolutionsmyndigheter om en gruppresolutionsplan för bara en del av gruppen, en s.k. partiell gruppresolutionsplan. Det gäller om Riksgäldskontoret och berörda resolutionsmyndigheter inte har kommit överens om en gruppresolutionsplan för hela gruppen inom fristen om fyra månader. En partiell gruppresolutionsplan får bara avse de företag som resolutionsmyndigheterna ansvarar för. Det bör även vara möjligt för Riksgäldskontoret att upprätta en partiell gruppresolutionsplan som bara gäller

svenska företag, dvs. till exempel för två försäkrings företag eller ett försäkringsföretag och ett holdingföretag.

Enligt *andra stycket* gäller, utöver kraven i första stycket, att Riksgäldskontoret bara får ingå en överenskommelse om en partiell grupp-resolutionsplan om den inte har haft något att invända mot ett beslut där en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES, då det inte finns någon överenskommelse om en gruppresolutionsplan, har upprättat en resolutionsplan för ett företag som den myndigheten ansvarar för.

10 § Om det har träffats en överenskommelse om att upprätta en gruppresolutionsplan för hela eller delar av en grupp och en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES uppger att en oenighet om gruppresolutionsplanen inkräktar på det landets finanspolitiska ansvar, ska Riksgäldskontoret, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, göra en ny bedömning av gruppresolutionsplanen.

Om det, när Riksgäldskontoret inte är resolutionsmyndighet på gruppnivå, har träffats en överenskommelse om en gruppresolutionsplan för hela eller delar av en grupp och Riksgäldskontoret anser att en oenighet om gruppresolutionsplanen inkräktar på Sveriges finanspolitiska ansvar, ska myndigheten underrätta resolutionsmyndigheten på gruppnivå om det.

Paragrafen innehåller bestämmelser om omprövning av en gruppresolutionsplan. Paragrafen genomför artikel 17.9 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Första stycket gäller när Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet på gruppnivå och både för fullständiga och partiella gruppresolutionsplaner. Om det har träffats en överenskommelse om att upprätta en gruppresolutionsplan och en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES uppger att en oenighet om planen inkräktar på det landets finanspolitiska ansvar, ska Riksgäldskontoret göra en ny bedömning av gruppresolutionsplanen.

Andra stycket gäller när Riksgäldskontoret inte är resolutionsmyndighet på gruppnivå och det har upprättats en fullständig eller partiell gruppresolutionsplan. I sådana fall ska Riksgäldskontoret, om den anser att en oenighet om gruppresolutionsplanen inkräktar på Sveriges finanspolitiska ansvar, underrätta resolutionsmyndigheten på gruppnivå om det.

11 § Riksgäldskontoret får i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010 hänskjuta ett ärende om upprättande av en gruppresolutionsplan till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning.

Ett ärende får inte hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter

1. den tid som anges i 3 § första stycket har löpt ut, eller
2. en överenskommelse har träffats.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tvistlösning. Paragrafen genomför artikel 17.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Riksgäldskontoret ska försöka komma överens med de berörda resolutionsmyndigheterna om en gruppresolutionsplan. Om detta inte är möjligt får Riksgäldskontoret enligt *första stycket* hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning. Denna tvistlösning är bindande för Riksgäldskontoret och de berörda resolutionsmyndigheterna (se 12 § andra stycket och artikel 17.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

I *andra stycket* anges fall då ett ärende inte får hänskjutas för tvistlösning. Riksgäldskontoret får inte hänskjuta ett ärende efter att fyramånadersfristen har löpt ut, dvs. fyra månader efter att myndigheten har överlämnat eller mottagit uppgifter för att upprätta en gruppresolutionsplan (*andra stycket 1*). Inte heller får ett ärende hänskjutas efter att en överenskommelse har träffats (*andra stycket 2*).

12 § Om ett ärende har hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ska Riksgäldskontoret avvakta med ett beslut enligt 7 eller 8 § och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt 19.3 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har fattat ett sådant beslut som avses i första stycket, ska Riksgäldskontoret, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, fatta ett beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut.

Om ett ärende har hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och myndigheten inte fattar ett sådant beslut som avses i första stycket inom den tid som anges i artikel 17.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag, ska Riksgäldskontoret fatta ett beslut enligt 7 eller 8 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad som gäller om ett ärende hänskjuts för tvistlösning. Paragrafen genomför artikel 17.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Riksgäldskontoret och de berörda resolutionsmyndigheterna har möjlighet att hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning (se 11 § och artikel 17.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

Om ett ärende har hänskjutits för tvistlösning ska Riksgäldskontoret enligt *första stycket* invänta det beslut om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta. Detta gäller oavsett vilken myndighet som har hänskjutit ärendet. Riksgäldskontoret ska således avvakta med ett beslut som den får fatta om det inte nås en överenskommelse inom fyramånadersfristen, dvs. ett beslut enligt 7 eller 8 §.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten fattar ett beslut i det hänskjutna ärendet ska Riksgäldskontoret enligt *andra stycket* fatta ett eget beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut. Detta gäller dock bara när Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet på gruppnivå.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inte fattar något beslut inom en månad (se artikel 17.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag) ska Riksgäldskontoret enligt *trede stycket* inte längre avvakta med ett beslut enligt 7 eller 8 §.

13 § Ett beslut av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES gäller i Sverige om det har fattats efter en sådan överenskommelse som avses i artiklarna 11.4 eller 17.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. Detsamma gäller för sådana beslut som avses i artikel 17.2 och 17.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag som har fattats av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES på grund av att myndigheterna i resolutionskollegiet inte har kommit överens inom den angivna tiden.

Besluten är bindande för de berörda företagen och Riksgäldskontoret och ska ligga till grund för Riksgäldskontorets uppgifter enligt denna lag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om beslut som fattats av utländska myndigheter. Paragrafen genomför artikel 17.8 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I *första stycket* finns bestämmelser om beslut som fattas av utländska myndigheter. Det gäller dels beslut som fattas av en utländsk resolutionsmyndighet efter en överenskommelse (jfr 13 §),

dels beslut som en behörig myndighet i ett annat land inom EES fattar när myndigheterna inte lyckats nå en överenskommelse (jfr 7 och 8 §§). Dessa beslut ska gälla i Sverige. Detta överensstämmer med vad som gäller för motsvarande beslut för kreditinstitut och värdepappersbolag (se 3 kap. 7 § lagen [2015:1016] om resolution).

I *andra stycket* förtydligas att ett beslut som har fattats av en utländsk myndighet med stöd av vissa bestämmelser i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag är bindande för de berörda företagen och Riksgäldskontoret (jfr 19 kap. 27 § försäkringsrörelselagen).

14 § När Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet på gruppnivå, ska Riksgäldskontoret lämna över gruppresolutionsplanen och eventuella ändringar till Finansinspektionen och berörda behöriga myndigheter i ett sådant tillsynskollegium som avses i artikel 248.3 i Solvens II-direktivet.

Om en grupp också är eller ingår i ett finansiellt konglomerat ska gruppresolutionsplanen och eventuella ändringar överlämnas till den relevanta resolutionsmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 3 i krishanteringsdirektivet och till den behöriga myndighet som definieras i artikel 4.1.40 i tillsynsförordningen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om överlämnande av en gruppresolutionsplan. Paragrafen genomför artikel 10.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I samband med upprättandet av en gruppresolutionsplan ska Riksgäldskontoret ge Finansinspektionen och behöriga myndigheter i tillsynskollegiet möjlighet att lämna synpunkter (se 4 §). Dessa myndigheter ska enligt *första stycket* också få del av en upprättad (beslutad) gruppresolutionsplan.

Enligt *andra stycket* ska även andra myndigheter få del av en gruppresolutionsplan. Om en grupp också är eller ingår i ett finansiellt konglomerat ska även en resolutionsmyndighet och en tillsynsmyndighet för den andra sektorn få del av en gruppresolutionsplan (jfr 19 a kap. 4 § andra stycket försäkringsrörelselagen).

15 § Riksgäldskontoret ska beakta och följa de gruppresolutionsplaner som upprättats.

Riksgäldskontoret får avvika från en upprättad gruppresolutionsplan om myndigheten anser att resolutionsändamålen uppnås mer effektivt med hjälp av andra åtgärder än de som anges i planen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skyldigheten att följa en gruppresolutionsplan. Paragrafen genomför artikel 69 g i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Enligt *första stycket* ska Riksgäldskontoret beakta och följa de gruppresolutionsplaner som upprättats.

Riksgäldskontoret har dock enligt *andra stycket* möjlighet att avvika från en upprättad gruppresolutionsplan. Det gäller om myndigheten anser att resolutionsändamålen uppnås mer effektivt med hjälp av andra åtgärder än de som anges i planen. För vad som avses med resolutionsändamålen, se 1 kap. 4 §.

Om det inte finns någon gruppresolutionsplan

16 § Om det inte finns någon gruppresolutionsplan, får Riksgäldskontoret upprätta en resolutionsplan för

1. ett dotterföretag som är försäkringsföretag,
2. ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES om minst ett av dotterföretagen är ett försäkringsföretag, eller
3. ett moderförsäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat om minst ett av dotterföretagen är ett försäkringsföretag.

Paragrafen innehåller bestämmelser för de fall det inte finns någon gruppresolutionsplan. Paragrafen genomför artikel 10.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Om det inte finns någon gruppresolutionsplan får Riksgäldskontoret upprätta en resolutionsplan för ett enskilt företag, dvs. en sådan plan som ska upprättas för ett företag som inte ingår i en grupp. Det gäller för i första hand för ett dotterföretag som är försäkringsföretag (*punkt 1*). Riksgäldskontoret får också upprätta en resolutionsplan för vissa typer av holdingföretag (*punkt 2* och *3*). I dessa fall krävs dock att minst ett av dotterföretagen är ett försäkringsföretag.

17 § För en sådan plan som avses i 16 § gäller kraven i 2 kap. i tillämpliga delar.

Paragrafen innehåller bestämmelser för en sådan resolutionsplan som ska upprättas om det inte finns någon gruppresolutionsplan.

Enligt paragrafen gäller bestämmelserna för en resolutionsplan för försäkringsföretag som inte ingår i en grupp, i tillämpliga delar för en sådan resolutionsplan som ska upprättas om det inte finns någon gruppresolutionsplan för en grupp.

Beaktande av resolutionsstrategier som gäller i tredje land

18 § När Riksgäldskontoret upprättar en resolutionsplan för ett försäkringsföretag som är dotterföretag till en försäkringsgivare från tredjeland eller ett moderföretag med huvudkontor utanför EES, får myndigheten beakta en resolutionsstrategi som gäller i tredjeland för gruppen.

Om Riksgäldskontoret bedömer att resolutionsstrategin är trovärdig och rimlig får myndigheten i sin resolutionsplan på lämpligt sätt återspegla resolutionsstrategin och dess eventuella konsekvenser för försäkringsföretaget. Detta får dock inte äventyra uppnåendet av resolutionsändamålen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om resolutionsstrategier i tredje land. Paragrafen genomför artikel 10.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Ett försäkringsföretag kan ingå i en grupp där företagets moderföretag inte har hemvist inom EES, antingen genom att försäkringsföretaget är dotterföretag till en försäkringsgivare från tredje land eller ett moderföretag med huvudkontor utanför EES. I sådana fall får Riksgäldskontoret enligt *första stycket* vid upprättande av en resolutionsplan för försäkringsföretaget beakta en resolutionsstrategi som gäller i tredjeland för den grupp som företaget är dotterföretag i.

Om Riksgäldskontoret bedömer att resolutionsstrategin är trovärdig och rimlig får myndigheten enligt *andra stycket* i sin resolutionsplan på lämpligt sätt återspegla resolutionsstrategin i tredjeland och dess eventuella konsekvenser för försäkringsföretaget. Detta får dock inte äventyra uppnåendet av resolutionsändamålen enligt 1 kap. 4 §.

Uppgifter från ett moderföretag med det yttersta ägarintresset i en grupp

19 § När Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet på gruppnivå, ska myndigheten överlämna uppgifter från ett moderföretag med det yttersta ägarintresset i en grupp till

- Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten,
- resolutionsmyndigheter som är medlemmar i resolutionskollegiet, och
- Finansinspektionen och berörda behöriga myndigheter i ett tillsynskollegium enligt artikel 248.3 i Solvens II-direktivet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om uppgifter från ett moderföretag med det yttersta ägarintresset i en grupp. Paragrafen genomför artikel 11.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I paragrafen finns bestämmelser om informationsutbyte mellan Riksgäldskontoret och andra myndigheter. När Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet på gruppnivå ska myndigheten överlämna uppgifter från ett moderföretag med det yttersta ägarintresset i en grupp till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, resolutionsmyndigheter som är medlemmar i resolutionskollegiet och Finansinspektionen och berörda behöriga myndigheter i ett tillsynskollegium enligt Solvens II-direktivet.

Bedömning av möjligheten till resolution av en grupp

20 § I samband med att Riksgäldskontoret upprättar eller uppdaterar en gruppresolutionsplan ska myndigheten bedöma möjligheten till resolution av gruppen. Bedömningen ska göras tillsammans med de berörda resolutionsmyndigheterna.

Resolution av en grupp ska anses möjlig om det är rimligt och trovärdigt att

1. företagen i gruppen kan avvecklas genom konkurs eller likvidation eller motsvarande normala insolvensförfaranden i ett annat land inom EES än Sverige där ett företag har sitt huvudkontor, eller

2. Riksgäldskontoret eller en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES än Sverige kan försätta gruppen i resolution genom att tillämpa resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter mot de enskilda företagen.

En bedömning får inte förutsätta tillgång till statligt stöd utöver, i förekommande och tillämpliga fall, användning av försäkringsgarantisystem eller finansieringsarrangemang.

Paragrafen innehåller bestämmelser om bedömning av möjligheten till resolution av en grupp. Paragrafen genomför artikel 14.1 och 14.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Enligt *första stycket* ska Riksgäldskontoret bedöma möjligheten till resolution av en grupp. Detta ska ske i samband med upprättande och uppdatering av en plan. Bedömningen ska göras tillsammans med de berörda resolutionsmyndigheterna, dvs. de myndigheter som ska komma överens om gruppresolutionsplanen (se 3 § och författningskommentaren till den paragrafen). Riksgäldskontoret ska bedöma möjligheten till resolution både när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå och inte är det, dvs. när Riksgäldskontoret bara är resolutionsmyndighet för företag i gruppen.

I *andra stycket* finns bestämmelser för bedömningen av om resolution ska anses möjlig. Resolution av en grupp ska anses möjlig om det är rimligt och trovärdigt att företagen i gruppen kan avvecklas genom normala insolvensförfaranden (*andra stycket 1*). För svenska företag gäller detta konkurs eller likvidation. Om det i gruppen finns företag med huvudkontor i andra länder inom EES än Sverige ska detta gälla normala insolvensförfaranden de länderna. Resolution av en grupp ska också anses möjlig om det är rimligt och trovärdigt att en resolutionsmyndighet kan försätta gruppen i resolution genom att tillämpa resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter mot de enskilda företagen (*andra stycket 2*). Detta gäller såväl den svenska resolutionsmyndigheten, dvs. Riksgäldskontoret, som resolutionsmyndigheter i andra länder inom EES än Sverige, dvs. resolutionsmyndigheter i de länder inom EES där företag i gruppen har huvudkontor.

Enligt *tredje stycket* får en bedömning inte förutsätta tillgång till statligt stöd utöver, i förekommande och tillämpliga fall, användning av försäkringsgarantisystem eller finansieringsarrangemang. Med statligt stöd avses statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget, eller något annat offentligt finansiellt stöd på överstatlig nivå som skulle utgöra statligt stöd om det gavs på nationell nivå, vilket ges för att bevara eller återställa bärkraften, likviditeten eller solvensen hos ett företag (artikel 2.19 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

21 § Om Riksgäldskontoret och de berörda resolutionsmyndigheterna bedömer att resolutionsåtgärder kan vara nödvändiga med hänsyn till allmänintresset, eftersom en avveckling genom konkurs eller likvidation eller motsvarande normala insolvensförfaranden i ett annat land inom EES än Sverige inte skulle uppfylla resolutionsändamålen i samma utsträckning som en eller flera resolutionsåtgärder, ska Riksgäldskontoret:

1. välja den eller de resolutionsåtgärder som är lämpliga för att uppnå resolutionsändamålen utifrån gruppens struktur och affärsmodell,
2. bedöma om det är möjligt att vidta den eller de resolutionsåtgärder som valts på ett ändamålsenligt sätt inom en lämplig tidsram och identifiera eventuella hinder för genomförande av resolutionsåtgärder, och
3. bedöma trovärdigheten av den eller de resolutionsåtgärder som valts, med beaktande av resolutionens sannolika påverkan på de finansiella systemen eller realekonomierna i Sverige eller EES och skyddet av försäkringsstagares, förmånstagares och fordringsägares kollektiva intressen, i syfte att säkerställa att de kritiska funktioner som utförs av företag i gruppen kan utföras utan avbrott.

Paragrafen innehåller en särskild bestämmelse för bedömningen av möjligheten till resolution. Paragrafen genomför artikel 14.3 i kris-
hanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I likhet med vad som gäller för ett försäkringsföretag som inte ingår i en grupp (se 2 kap. 12 §) ska Riksgäldskontoret i vissa fall inom bedömningen av möjligheten till resolution av en grupp vidta en särskild prövning. Det gäller om Riksgäldskontoret och de berörda resolutionsmyndigheterna bedömer att resolutionsåtgärder kan vara nödvändiga med hänsyn till allmänintresset, eftersom en avveckling genom normala insolvensförfaranden inte skulle uppfylla resolutionsändamålen i samma utsträckning. För försäkringsföretag, dvs. svenska företag, ska bedömningen gälla utifrån att försäkringsföretaget avvecklas genom konkurs eller likvidation. För EES-försäkringsgivare och företag i andra länder inom EES ska bedömningen gälla utifrån vad som är normala insolvensförfaranden i det land där företaget har sitt huvudkontor. När det gäller själva prövningen och de olika stegen (*punkterna 1–3*) gäller i huvudsak samma som om det rör ett försäkringsföretag som inte ingår i en grupp (jfr artikel 13.2 och 14.3 i kris-
hanteringsdirektivet för försäkringsföretag, se även författningskommentaren till 2 kap. 12 §).

Innehåll i en gruppresolutionsplan

22 § En gruppresolutionsplan ska

1. ange de resolutionsåtgärder som en resolutionsmyndighet får vidta mot ett företag i gruppen om åtgärder kommer att krävas för att säkerställa att kritiska funktioner upprätthålls,
2. undersöka i vilken utsträckning det skulle vara möjligt att tillämpa resolutionsverktygen och utöva resolutionsbefogenheter på ett samordnat sätt och identifiera potentiella hinder för en samordnad resolution,

3. identifiera åtgärder som är nödvändiga för att underlätta gruppresolution, inklusive att juridiskt och ekonomiskt avskilja särskilda funktioner eller affärsområden med beaktande av ömsesidiga beroenden inom gruppen,

4. identifiera tillgängliga finansieringskällor för att finansiera gruppresolutionståtgärderna och, om försäkringsgarantisystem eller ett finansieringsarrangemang skulle behöva användas, ange principer för att dela upp ansvaret för den finansieringen mellan finansieringskällor i olika länder inom EES, men inte förutsätta något statligt stöd,

5. innehålla de uppgifter som anges i 2 kap. 13 och 14 §§.

Om det i en grupp finns företag från tredjeländ, ska gruppresolutionensplanen identifiera lämpliga arrangemang för samarbete och samordning med de relevanta myndigheterna i dessa tredjeländer och följderna av detta för resolution inom EES.

Paragrafen innehåller bestämmelser om innehållet i en gruppresolutionensplan. Paragrafen genomför artikel 10.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I *första stycket* anges vad en gruppresolutionensplan ska innehålla. För en gruppresolutionensplan gäller detta särskilt en planering av hur resolutionsåtgärder ska samordnas mellan de olika resolutionsmyndigheterna och att kritiska funktioner kan upprätthållas (se t.ex. *första stycket 1*). En gruppresolutionensplan ska också innehålla de uppgifter som ska finnas i en resolutionsplan (*första stycket 5*).

Om det i en grupp finns företag från tredjeländ, ska gruppresolutionensplanen enligt *andra stycket* identifiera lämpliga arrangemang för samarbete och samordning med de relevanta myndigheterna i dessa tredjeländer och följderna av detta för resolution inom EES.

I kommissionens tekniska standarder finns ytterligare bestämmelser om innehållet i en gruppresolutionensplan (se artikel 10.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

Hinder för möjligheten till resolution

23 § Om Riksgäldskontoret och de berörda resolutionsmyndigheterna vid upprättandet av en gruppresolutionensplan har bedömt att det finns väsentliga hinder för möjligheten till resolution av gruppen, ska Riksgäldskontoret, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, tillsammans med Finansinspektionen och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten utarbeta en rapport om hinder för möjligheten till resolution.

En rapport om hinder för möjligheten till resolution ska innehålla

1. en analys av de väsentliga hindren för en ändamålsenlig tillämpning av resolutionsverktyg och ett ändamålsenligt utövande av resolutionsbefogenheter med avseende på gruppen, och
2. förslag till proportionella och riktade åtgärder som är nödvändiga eller lämpliga för att avlägsna hindren, med beaktande av effekterna som åtgärderna kan ha på gruppens affärsmodell.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förfarandet om det föreligger hinder mot resolution. Paragrafen genomför artikel 16.1 och 16.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I samband med upprättande och uppdatering av en gruppresolutionsplan ska Riksgäldskontoret och de berörda resolutionsmyndigheterna bedöma möjligheten till resolution av gruppen (20 §). Om myndigheterna har bedömt att det finns väsentliga hinder för möjligheten till resolution av gruppen gäller enligt *första stycket* ett särskilt förfarande. Riksgäldskontoret ska i dessa fall, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, utarbeta en särskild rapport om hindren. Rapporten ska utarbetas tillsammans med Finansinspektionen (grupptillsynsmyndigheten för den aktuella gruppen) och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

I *andra stycket* anges vad en rapport ska innehålla. Det gäller dels en analys av hindren, dels förslag till åtgärder för att avlägsna hindren.

24 § Riksgäldskontoret ska, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, överlämna en rapport om hinder för möjligheten till resolution till

- moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen,
- dotterföretag i gruppen som Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för, och
- berörda resolutionsmyndigheter.

En rapport om hinder för möjligheten till resolution som överlämnats till Riksgäldskontoret ska överlämnas till dotterföretag i gruppen som myndigheten är resolutionsmyndighet för.

Paragrafen innehåller bestämmelser om överlämnande av en rapport om hinder för möjligheten till resolution. Paragrafen genomför artikel 16.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Första stycket gäller för Riksgäldskontoret när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå och har utarbetat en rapport om hinder för möjligheten till resolution (se 23 §). I dessa fall ska Riksgäldskontoret överlämna en rapport till moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen, till dotterföretag i gruppen som

Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för och till berörda resolutionsmyndigheter.

Andra stycket gäller när Riksgäldskontoret inte är resolutionsmyndighet på gruppnivå. I dessa fall är det en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES som har utarbetat rapporten om hinder för möjligheten till resolution och som ska överlämna rapporten till de andra resolutionsmyndigheterna (se artikel 16.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag). En rapport som på detta sätt överlämnas till Riksgäldskontoret ska Riksgäldskontoret i sin tur överlämna till dotterföretag i gruppen som den är resolutionsmyndighet för.

25 § Riksgäldskontoret ska samtidigt som myndigheten överlämnar en rapport till moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen, förelägga moderföretaget att inom fyra månader inkomma med synpunkter och föreslå åtgärder för att undanröja eller hantera hindren.

Riksgäldskontoret ska underrätta de berörda resolutionsmyndigheterna om de åtgärder som föreslås av moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om åtgärder om det föreligger hinder mot resolution. Paragrafen genomför artikel 16.3 och 16.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

En rapport om hinder för möjligheten till resolution ska överlämnas till moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen (24 § första stycket). Enligt *första stycket* ska Riksgäldskontoret i samband med det förelägga företaget om att inkomma med synpunkter och föreslå åtgärder för att undanröja eller hantera hindren. Detta ska ske inom fyra månader.

Enligt *andra stycket* de berörda resolutionsmyndigheterna underrättas om de åtgärder som moderföretaget föreslår för att undanröja eller hantera hindren.

26 § Riksgäldskontoret ska, om möjligt, inom fyra månader från och med att moderföretaget med det yttersta ägarintresset i en grupp inkommer med synpunkter eller föreslår åtgärder eller den tid som avses i 25 § första stycket löper ut, beroende på vad som inträffar först, försöka komma överens med berörda resolutionsmyndigheter om

1. vilka väsentliga hinder som föreligger för möjligheten till resolution,
2. en bedömning av de åtgärder som moderföretaget med det yttersta ägarintresset har föreslagit, och
3. de åtgärder som kan krävas för att undanröja eller hantera hindren.

Riksgäldskontoret ska, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, ge Finansinspektionen och berörda behöriga myndigheter ska ges tillfälle att yttra sig innan en överenskommelse.

I samband med en överenskommelse ska Riksgäldskontoret beakta de effekter som åtgärder kan ha i länder inom EES där gruppen är verksam.

Riksgäldskontoret får begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med 31.2 c i förordning (EU) nr 1094/2010 bistår med icke-bindande medling för att nå en överenskommelse.

Paragrafen innehåller bestämmelser om överenskommelser som rör hinder för möjligheten till resolution. Paragrafen genomför artikel 16.3, 16.4 och 17.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Enligt *första stycket* ska Riksgäldskontoret försöka komma överens med berörda resolutionsmyndigheter om frågor som rör hinder för möjligheten till resolution. Det gäller vilka väsentliga hinder som föreligger för möjligheten till resolution (*första stycket 1*), en bedömning av de åtgärder som moderföretaget med det yttersta ägarintresset har föreslagit (*första stycket 2*) och de åtgärder som kan krävas för att undanröja eller hantera hindren (*första stycket 3*). En överenskommelse ska om möjligt nås inom fyra månader. Om moderföretaget har inkommit med synpunkter eller föreslagit åtgärder ska fristen gälla från och med det. I annat fall räknas fristen från och med tiden i föreläggandet (se 25 § första stycket).

Riksgäldskontoret ska enligt *andra stycket* ge Finansinspektionen och berörda behöriga myndigheter tillfälle att yttra sig innan en överenskommelse. Till skillnad mot kraven i första, tredje och fjärde stycket gäller detta bara när Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet på gruppnivå.

Enligt *tredje stycket* ska Riksgäldskontoret i samband med en överenskommelse beakta de effekter som åtgärder kan ha i länder inom EES där gruppen är verksam.

Enligt *fjärde stycket* får Riksgäldskontoret begära hjälp av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för att nå en överenskommelse, s.k. icke-bindande medling.

27 § Riksgäldskontoret ska, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, förelägga moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen att vidta de åtgärder som följer av en överenskommelse enligt 26 § första stycket 3.

Paragrafen innehåller bestämmelser om åtgärder för att komma till rätta med hinder för möjligheten till resolution. Paragrafen genomför artikel 16.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Enligt 26 § första stycket 3 ska resolutionsmyndigheterna försöka komma överens om de åtgärder som kan krävas för att undanröja eller hantera hindren för möjligheten till resolution. Riksgäldskontoret ska därefter, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, förelägga moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen om att vidta åtgärder enligt en sådan överenskommelse.

28 § Om en överenskommelse enligt 26 § första stycket inte har träffats inom den tid som anges i den paragrafen ska Riksgäldskontoret, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, besluta om de åtgärder som moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen ska vidta för att undanröja eller hantera hindren mot resolution.

Riksgäldskontoret ska beakta synpunkter och reservationer som andra myndigheter har uttryckt. Riksgäldskontoret ska överlämna ett beslut om åtgärder till

- moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen,
- berörda resolutionsmyndigheter,
- Finansinspektionen, och
- berörda behöriga myndigheter.

Paragrafen innehåller bestämmelser för de fall Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet på gruppnivå och resolutionsmyndigheterna inte når en överenskommelse om åtgärder för att komma till rätta med hinder för möjligheten till resolution. Paragrafen genomför artikel 17.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Trots det som anges i 26 § om överenskommelser får Riksgäldskontoret i vissa fall fatta ett eget beslut om åtgärder för att komma till rätta med hinder för möjligheten till resolution. Det gäller enligt *första stycket* när Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet på gruppnivå och om en överenskommelse inte har träffats inom den angivna tiden om fyra månader. Ett sådant eget beslut ska gälla åtgärder som moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen ska vidta för att undanröja eller hantera hindren mot resolution. I 31 § finns bestämmelser för de fall Riksgäldskontoret inte är resolutionsmyndighet på gruppnivå.

I *andra stycket* finns bestämmelser om förfarandet för ett eget beslut av Riksgäldskontoret. Vid ett sådant beslut ska Riksgäldskontoret beakta synpunkter och reservationer som andra myndigheter har ut-

tryckt. Bestämmelser om att tillsynsmyndigheter ska ges möjlighet att yttra sig finns i 26 §. Ett beslut ska överlämnas till moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen, till berörda resolutionsmyndigheter, till Finansinspektionen och till berörda behöriga myndigheter.

29 § Om en överenskommelse enligt 26 § första stycket inte har träffats inom den tid som anges i den paragrafen ska Riksgäldskontoret, när Riksgäldskontoret inte är resolutionsmyndighet på gruppnivå, för dotterföretag som är försäkringsföretag, besluta om

1. vilka väsentliga hinder som föreligger för möjligheten till resolution,
2. en bedömning av de åtgärder som moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen har föreslagit, och
3. de åtgärder som dotterföretag ska vidta för att undanröja eller hantera hindren mot resolution.

Riksgäldskontoret ska beakta synpunkter och reservationer som andra myndigheter har uttryckt.

Paragrafen innehåller bestämmelser för de fall Riksgäldskontoret inte är resolutionsmyndighet på gruppnivå och resolutionsmyndigheterna inte når en överenskommelse om åtgärder för att komma till rätta med hinder för möjligheten till resolution. Paragrafen genomför artikel 17.3 och 17.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I 28 § finns bestämmelser om att Riksgäldskontoret, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, i vissa fall får fatta ett eget beslut om åtgärder som ett moderföretag ska vidta för att undanröja eller hantera hinder mot resolution. Om Riksgäldskontoret inte är resolutionsmyndighet på gruppnivå får myndigheten i stället i vissa fall besluta om åtgärder mot ett dotterföretag som den ansvarar för, dvs. ett försäkringsföretag. Enligt *första stycket* gäller det om en överenskommelse för gruppen inte nås inom den angivna tiden om fyra månader. I sådana fall får Riksgäldskontoret fatta ett eget beslut om vilka väsentliga hinder som föreligger för möjligheten till resolution (*första stycket 1*), en bedömning av de åtgärder som moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen har föreslagit (*första stycket 2*) och de åtgärder som dotterföretag ska vidta för att undanröja eller hantera hindren mot resolution (*första stycket 3*).

Enligt *andra stycket* ska Riksgäldskontoret beakta synpunkter och reservationer som andra myndigheter har uttryckt (jfr 28 § andra stycket).

30 § Riksgäldskontoret får i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010 hänskjuta ett ärende om hinder för möjligheten till resolution till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning.

Ett ärende får inte hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter

1. den tid som anges i 26 § första stycket har löpt ut, eller
2. en överenskommelse har träffats.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tvistlösning. Paragrafen genomför artikel 17.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I paragrafen finns bestämmelser om tvistlösning för ett ärende om hinder för möjligheten till resolution. Bestämmelserna överensstämmer med vad som gäller för ett ärende om upprättande av en gruppresolutionsplan (se 11 § och författningskommentaren till den paragrafen).

31 § Om ett ärende har hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ska Riksgäldskontoret avvakta med ett beslut enligt 28 eller 29 § och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt 19.3 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har fattat ett sådant beslut som avses i första stycket, ska Riksgäldskontoret, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, fatta ett beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut.

Om ett ärende har hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och myndigheten inte fattar ett sådant beslut som avses i första stycket inom den en tid som anges i artikel 17.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag, ska Riksgäldskontoret fatta ett beslut enligt 28 eller 29 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad som gäller om ett ärende hänskjuts för tvistlösning. Paragrafen genomför artikel 17.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I paragrafen finns bestämmelser om vad som gäller om ett ärende om hinder för möjligheten till resolution hänskjuts för tvistlösning. Bestämmelserna överensstämmer med vad som gäller för ett ärende om upprättande av en gruppresolutionsplan (se 12 § och författningskommentaren till den paragrafen).

32 § Ett beslut av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES gäller i Sverige om det har fattats efter en sådan överenskommelse som avses i artikel 16.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. Det samma gäller för sådana beslut som avses i artikel 17.2 och 17.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag som har fattats av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES på grund av att myndigheterna i resolutionskollegiet inte har kommit överens inom den angivna tiden.

Besluten är bindande för de berörda företagen och Riksgäldskontoret och ska ligga till grund för Riksgäldskontorets uppgifter enligt denna lag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om beslut som fattats av utländska myndigheter. Paragrafen genomför artikel 17.8 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I paragrafen finns bestämmelser om beslut som fattats av utländska myndigheter som rör hinder för möjligheten till resolution. Bestämmelserna överensstämmer med vad som gäller för beslut om upprättande av en gruppresolutionsplan (se 13 § och författningskommentaren till den paragrafen).

Förenklade skyldigheter

33 § Riksgäldskontoret får besluta om undantag från kraven i

- 1 § om när en första plan ska upprättas,
- 2 § om när en plan ska uppdateras,
- 20 och 21 §§ om detaljnivån vid bedömningen av om det föreligger hinder för möjligheten till resolution, och
- 22 § om innehållet i en plan.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förenklade skyldigheter. Paragrafen genomför artikel 4.1 a, b och d i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Riksgäldskontoret får besluta om undantag från vissa av kraven för en gruppresolutionsplan. Det gäller kraven om när en första plan ska upprättas, om när en plan ska uppdateras och om innehållet i en plan. Riksgäldskontoret får även besluta om undantag från kraven om detaljnivån vid bedömningen av om det föreligger hinder för möjligheten till resolution.

I 34 § anges omständigheter som Riksgäldskontoret ska beakta vid ett sådant beslut.

34 § Vid prövningen enligt 35 § ska Riksgäldskontoret, för den enskilda gruppen, beakta

1. vilken typ av verksamhet som försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare eller försäkringsgivare från tredjeland bedriver,

2. försäkringsföretags, EES-försäkringsgivare eller försäkringsgivare från tredjelandets ägarstruktur,

3. försäkringsföretags, EES-försäkringsgivares eller försäkringsgivare från tredjelandets associationsrättsliga form,

4. försäkringsföretags, EES-försäkringsgivares eller försäkringsgivare från tredjelandets riskprofil,

5. försäkringsföretags, EES-försäkringsgivares eller försäkringsgivare från tredjelandets storlek och juridiska ställning,

6. försäkringsföretags, EES-försäkringsgivares eller försäkringsgivare från tredjelandets grad av sammankoppling med andra reglerade företag eller med det finansiella systemet i allmänhet, och

7. omfattning och komplexitet i den verksamhet bedrivs av företagen i gruppen.

Riksgäldskontoret ska även beakta om ett försäkringsföretags, EES-försäkringsgivares eller försäkringsgivare från tredjelandets fallissemang och därpå följande avveckling genom konkurs eller likvidation eller motsvarande normala insolvensförfaranden sannolikt skulle få en betydande negativ inverkan på finansmarknaderna, på andra försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare eller försäkringsföretag från tredjeland, på försäkringstagare, på finansieringsvillkor eller på ekonomin i stort.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Riksgäldskontorets beslut om förenklade skyldigheter. Paragrafen genomför artikel 4.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Riksgäldskontoret får enligt 33 § besluta om undantag från vissa av kraven för en gruppresolutionsplan. Det gäller till exempel om innehållet i en sådan plan. I *första stycket* anges omständigheter som Riksgäldskontoret ska beakta vid ett beslut om förenklade skyldigheter. Det gäller bland annat vilken typ av verksamhet som ett företag i gruppen bedriver (*första stycket 1*).

Enligt *andra stycket* ska Riksgäldskontoret vid ett beslut om förenklade skyldigheter också beakta effekter av ett företags fallissemang och därpå följande avveckling.

Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har utfärdat riktlinjer om de kriterier som ska beaktas av Riksgäldskontoret enligt första och andra stycket (artikel 4.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

Bemyndigande

35 § Regeringen får meddela föreskrifter om vad Riksgäldskontoret ska beakta vid en bedömning av möjligheten till resolution av en grupp enligt 20 och 21 §§.

Paragrafen innehåller ett bemyndigande. Paragrafen genomför delvis artikel 14.4 och bilagan till krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I paragrafen finns ett bemyndigande för regeringen om att meddela föreskrifter om vad Riksgäldskontoret ska beakta vid en bedömning av möjligheten till resolution av en grupp. Genom bemyndigandet kan artikel 14.4 och bilagan till krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag genomföras i föreskrifter.

4 kap. Värdering*Värdering inför beslut om resolution*

1 § Riksgäldskontoret ska säkerställa att alla beslut om resolution eller annan resolutionsåtgärd vidtas på grundval av en rättvis, försiktig och realistisk värdering av företagets tillgångar och förpliktelser.

Paragrafen innehåller bestämmelser om den principiella utgångspunkten för värderingen. Paragrafen genomför artikel 23.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

2 § Innan Riksgäldskontoret försätter ett försäkringsföretag eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5 i resolution, ska myndigheten säkerställa att en första värdering görs för att fastställa om villkoren för resolution enligt 5 kap. 4 eller 6 § är uppfyllda.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att Riksgäldskontoret ska säkerställa att en första värdering görs innan myndigheten försätter ett försäkringsföretag, ett moderföretag eller ett holdingföretag som omfattas av den nya lagen om resolution av försäkringsföretag i resolution. Denna första värdering ska göras i syfte att fastställa om villkoren för resolution är uppfyllda. Paragrafen genomför artikel 23.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Värdering efter beslut om resolution

3 § Efter ett beslut om resolution för ett försäkringsföretag eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5, ska Riksgäldskontoret säkerställa att en andra värdering görs, som ska ligga till grund för myndighetens beslut om

1. vilken eller vilka resolutionsåtgärder som är lämplig att vidta,
2. omfattningen av indragning eller utspädning av äganderättsinstrument,
3. omfattningen av nedskrivningen eller konverteringen av skulder utan säkerhet, inklusive skuldinstrument,
4. vilka tillgångar och förpliktelser eller äganderättsinstrument som får överföras till ett broföretag och värdet av ersättning som får betalas ut till företaget i resolution eller till innehavarna av äganderättsinstrument, om broföretagsverktyget tillämpas,
5. vilka tillgångar och förpliktelser eller ägandeinstrument som får överföras till en förvärvande tredje part och bedömning av vad som utgör affärs-mässiga villkor vid tillämpningen av bestämmelserna som reglerar verktyget för försäljning av verksamheten.

Värderingen ska även säkerställa att eventuella förluster hos ett företag fullt ut erkänns vid den tidpunkt då resolutionsverktygen tillämpas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att Riksgäldskontoret, efter ett beslut om resolution, ska säkerställa att en andra värdering görs.

I *första stycket* fastställs vilka resolutionsåtgärder och andra ändamål som värderingen ska ligga till grund för.

I *andra stycket* anges att den andra värderingen även ska säkerställa att eventuella förluster hos ett företag fullt ut erkänns när resolutionsverktygen tillämpas. Paragrafen genomför artikel 23.3 och artikel 23.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

4 § En andra värdering ska vara förenlig med 5 kap. 2 § försäkringsrörelselagen (2010:2043). Värderingen får om det är lämpligt justeras för att återspegla att antagandet att företaget fortsätter sin verksamhet inte uppfylls och även beakta de särskilda omständigheterna i samband med tillämpningen av resolutionsverktyg.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att den andra värderingen ska vara förenlig med försäkringsrörelselagens bestämmelser om värdering av tillgångar och skulder. I 5 kap. 2 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) stadgas att tillgångarna och skulderna ska tas upp till verkligt värde och vad som avses med det begreppet. Paragrafen genomför artikel 23.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Slutlig och preliminär värdering

5 § En värdering enligt 2 eller 3 § ska utföras av en person som har en oberoende ställning i förhållande till myndigheter och det företag som ska värderas. Den ska baseras på försiktiga antaganden och inte bygga på antaganden om statligt stöd från den tidpunkt då resolutionsåtgärder vidtas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om krav på värderingen beträffande oberoende för den person som ska utföra värderingen. Den genomför artikel 24.1 och artikel 24.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

6 § En värdering enligt 2 eller 3 § ska innehålla en indelning av borgenärerna, med angivande av respektive fordrans prioritet enligt förmånsrättslagen (1970:979). Värderingen ska också innehålla en uppskattning av det ekonomiska utfallet för ägare och borgenärer, om företaget försätts i konkurs eller i likvidation.

Paragrafen innehåller ytterligare krav på värderingen om indelning av borgenärer med angivande av respektive fordrans prioritet enligt förmånsrättslagen och även en uppskattning av det ekonomiska utfallet för ägare och borgenärer, om företaget försätts i konkurs eller går i likvidation. Paragrafen genomför artikel 24.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

7 § Tillsammans med värderingen enligt 2 eller 3 § ska följande information lämnas, såsom den framgår av företagets information i enlighet med Solvens II-direktivet:

1. en uppdaterad finansiell rapportering och ekonomisk värdering av företaget,
2. en rapport om enhetens finansiella ställning och vid behov, en utvärdering av enhetens försäkringstekniska avsättningar, utförd av en oberoende aktuariefunktion, och
3. all ytterligare information om marknaden och det redovisade värdet på tillgångar, försäkringstekniska avsättningar och andra skulder.

Paragrafen innehåller krav på information som ska lämnas tillsammans med värderingen. Den genomför artikel 24.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

8 § När de krav som framgår av 5–7 §§ har uppfyllts är värderingen slutlig.

Paragrafen innehåller krav för att en värdering ska kategoriseras som en slutlig värdering. Den genomför artikel 24.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

9 § Om det inte är möjligt att uppfylla kraven i 5–7 §§, ska en preliminär värdering genomföras av Riksgäldskontoret.

En preliminär värdering ska innehålla en buffert för ytterligare förluster och en lämplig motivering till denna buffert.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när en värdering ska anses vara preliminär och vad en sådan värdering ska innehålla. Den genomför artikel 25.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

10 § Om Riksgäldskontoret vidtar resolutionsåtgärder på grundval av en preliminär värdering ska myndigheten säkerställa att en slutlig värdering görs så snart som möjligt.

Paragrafen innehåller krav på att en preliminär värdering ska följas av en slutlig sådan, så snart som möjligt. Den genomför artikel 25.2 första stycket i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

11 § Om den slutliga värderingens uppskattning av nettotillgångsvärdet för ett försäkringsföretag eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5, är högre än den preliminära värderingens uppskattning av det värdet, får Riksgäldskontoret

1. öka värdet på fordringar från drabbade borgenärer som har skrivits ned eller omstrukturerats, och

2. begära att ett broföretag gör ytterligare en ersättningsbetalning med avseende på tillgångar och förpliktelser till företaget i resolution eller, i tillämpliga fall, till ägarna till äganderättsinstrumenten.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad Riksgäldskontoret får göra om den slutliga värderingens uppskattning av nettotillgångsvärdet är högre än den preliminära värderingens uppskattning av det värdet. Paragrafen genomför artikel 25.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

12 § Riksgäldskontoret ska säkerställa att den slutliga värderingen som avses i 10 § ska

1. möjliggöra ett fullständigt erkännande av eventuella förluster för försäkringsföretaget eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5, i dess bokföring, och

2. fungera som underlag för ett beslut om att återföra borgenärsfordringar eller öka värdet av den ersättning som betalas i enlighet med 11 §.

Paragrafen innehåller ytterligare krav på en slutlig värdering som följer på en preliminär sådan. Den genomför artikel 25.2 andra stycket i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Värdering när resolutionsåtgärder vidtagits

13 § I syfte att bedöma om det ekonomiska utfallet för aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare och andra borgenärer skulle ha blivit bättre om företaget i stället för att försättas i resolution hade försatts i konkurs eller i likvidation, ska Riksgäldskontoret så snart som möjligt efter det att resolutionsåtgärder har vidtagits, uppdra åt en person som har en oberoende ställning i förhållande till myndigheter och det företag som ska värderas, att göra en värdering som fastställer

1. vilket ekonomiskt utfall aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare och andra borgenärer skulle ha fått om företaget i stället hade försatts i konkurs eller gått i likvidation vid den tidpunkt då beslutet att försätta företaget i resolution fattades,

2. vilket ekonomiskt utfall aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare och andra borgenärer faktiskt har fått vid resolutionen av företaget, och

3. vilken skillnaden är mellan det ekonomiska utfallet enligt 1 och 2.

Paragrafen innehåller bestämmelser om en tredje värdering som ska utföras så snart som möjligt efter det att resolutionsåtgärder har vidtagits. Syftet med denna värdering är att bedöma om det ekonomiska utfallet för aktieägare, försäkringstagare och andra borgenärer skulle ha blivit bättre om företaget i stället skulle ha försatts i konkurs eller likvidation. Paragrafen genomför artikel 56.1 och artikel 56.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

14 § Vid värderingen enligt 13 § ska den oberoende värderaren

1. utgå från att försäkringsföretaget eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5 i resolution, i stället hade försatts i konkurs eller gått i likvidation, vid den tidpunkt då beslutet att försätta försäkringsföretaget eller företaget i resolution fattades,

2. beakta en kommersiellt rimlig uppskattning av ersättningskostnaderna för redan återköpta försäkringar för lämpliga grupper av försäkrings-

tagare, vid den tidpunkt då beslutet att försätta försäkringsföretaget eller företaget i resolution fattades, och

3. inte beakta statligt stöd till försäkringsföretaget eller företaget i resolution.

Paragrafen innehåller bestämmelser om krav på denna tredje värdering. Den genomför artikel 56.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

5 kap. Inledande av resolution

Fastställande av fallissemang

1 § Finansinspektionen, efter samråd med Riksgäldskontoret, eller Riksgäldskontoret efter samråd med Finansinspektionen ska pröva om ett försäkringsföretag eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5 fallerar eller sannolikt kommer att fallera.

Finansinspektionen ska, på begäran av Riksgäldskontoret, utan dröjsmål lämna all den relevanta informationen som Riksgäldskontoret behöver för att kunna utföra sin prövning.

Om Finansinspektionen eller Riksgäldskontoret finner att försäkringsföretaget eller företaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera, ska den myndighet som har utfört prövningen omgående underrätta Riksgäldskontoret alla relevanta myndigheter.

Paragrafen innehåller bestämmelser om fastställandet av fallissemang. Den genomför artikel 19.1 a, artikel 19.3 och artikel 63.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Finansinspektionen efter samråd med Riksgäldskontoret eller Riksgäldskontoret efter samråd med Finansinspektionen ska, enligt *första stycket*, pröva om ett försäkringsföretag eller ett annat företag fallerar eller sannolikt kommer att fallera. Prövningen ska ske mot bakgrund av vissa fallissemangsgrunder som framgår av 2 §.

Finansinspektionen ska, på begäran av Riksgäldskontoret, utan dröjsmål lämna all den relevanta informationen som Riksgäldskontoret behöver för att kunna utföra sin prövning (*andra stycket*).

Om Finansinspektionen eller Riksgäldskontoret finner att försäkringsföretaget eller företaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera, ska enligt *tredje stycket* den myndighet som har utfört prövningen omgående underrätta alla relevanta myndigheter. Vilka som ska anses vara relevanta myndigheter framgår av artikel 63.3 a–j i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

2 § Ett försäkringsföretag ska anses falla om Finansinspektionen eller Riksgäldskontoret på objektiva grunder finner att

1. försäkringsföretaget bryter mot eller kommer sannolikt att bryta mot minimikapitalkravet i 8 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043) och det saknas rimliga utsikter till att efterlevnaden återställs,

2. försäkringsföretaget åsidosätter sina skyldigheter på ett sätt som medför att tillståndet ska återkallas,

3. värdet på försäkringsföretagets tillgångar understiger värdet på dess skulder,

4. försäkringsföretaget inte kan betala sina skulder i takt med att de förfaller till betalning, eller

5. försäkringsföretaget behöver extraordinärt statligt stöd.

Ett försäkringsföretag ska anses sannolikt falla om Finansinspektionen eller Riksgäldskontoret på objektiva grunder finner att det inom den närmaste framtiden kommer att befinna sig i en situation som avses i första stycket 1–4.

Paragrafen innehåller bestämmelser om fallissemangsgrunderna. Den genomför artikel 19.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I *första stycket* preciseras de alternativa fallissemangsgrunderna. Ett försäkringsföretag ska anses falla om Finansinspektionen eller Riksgäldskontoret på objektiva grunder finner att någon av fallissemangsgrunderna har inträffat eller om försäkringsföretaget inom den närmaste framtiden kommer att befinna sig i en motsvarande situation. I sistnämnt fall ska Finansinspektionen eller Riksgäldskontoret bedöma att företaget sannolikt kommer att falla (*andra stycket*).

Beslut om resolution

3 § Riksgäldskontoret ska efter fastställande av fallissemang enligt 1 § pröva om försäkringsföretaget eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5 ska försättas i resolution enligt 4–7 §§.

Om Riksgäldskontoret finner att det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang i försäkringsföretaget eller företaget, ska Riksgäldskontoret omgående underrätta Finansinspektionen och andra relevanta myndigheter.

Även utan en sådan underrättelse som avses i första stycket får Riksgäldskontoret besluta om resolution av ett holdingföretag enligt 6 § om resolutionsförutsättningarna konstateras vara uppfyllda för ett av dotterförsäkringsföretagen till holdingföretaget.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Riksgäldskontorets beslut om resolution. Den genomför artikel 63.3 och artikel 64 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Förutsättningar för resolution

Försäkringsföretag

4 § Riksgäldskontoret ska försätta ett försäkringsföretag i resolution om

1. Finansinspektionen eller Riksgäldskontoret har fastställt att försäkringsföretaget fallerar eller att det är sannolikt att företaget kommer att falla,

2. det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang i företaget, och

3. resolution är nödvändigt med hänsyn till det allmännas intresse.

Resolutionen ska anses vara i det allmännas intresse, om

1. åtgärden är nödvändig för att uppnå ett eller flera av ändamålen i

1 kap. 4 §,

2. åtgärden står i proportion till ändamålen, och

3. en avveckling av försäkringsföretaget genom konkurs eller likvidation inte skulle uppnå ändamålen i samma utsträckning.

Prövning av villkoren i första stycket 2 ska föregås av samråd med Finansinspektionen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förutsättningar för resolution. I krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag anges i artikel 19.1 grundförutsättningarna för resolution. Förutsättningarna att en resolutionsåtgärd ska vara nödvändig av hänsyn till allmänintresset (artikel 19.1 c) preciseras i artikel 19.5.

I *första stycket* preciseras de kumulativa grundförutsättningarna för resolution. Riksgäldskontoret ska göra prövningen. När det gäller villkoret att det saknas alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang i företaget, ska prövningen, enligt *tredje stycket*, föregås av samråd med Finansinspektionen.

De kumulativa förutsättningarna för att en resolutionsåtgärd ska vara i det allmännas intresse preciseras i *andra stycket*.

Moderförsäkringsföretag och holdingföretag

5 § Riksgäldskontoret får försätta ett moderförsäkringsföretag och ett holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 3–5 i resolution om företaget uppfyller de förutsättningar för resolution som anges i 4 §, i tillämpliga delar.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förutsättningarna för resolution av moderförsäkringsföretag och holdingföretag. Den genomför artikel 20.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

6 § Riksgäldskontoret får försätta ett holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 3–5 i resolution, även om företaget inte uppfyller förutsättningarna som anges i 4 §, om

1. ett av dotterförsäkringsföretagen till holdingföretaget uppfyller förutsättningarna som anges i 4 §,

2. dotterförsäkringsföretagets fallissemang hotar ett annat försäkringsföretag i gruppen eller gruppen som helhet eller insolvensrätten kräver att gruppen behandlas som en helhet, och

3. resolutionsåtgärder mot holdingföretaget är nödvändiga för resolution av dotterförsäkringsföretagen eller för resolution av hela gruppen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förutsättningar för resolution av holdingföretag som inte uppfyller förutsättningarna enligt 4 §, men som i stället uppfyller de tre kumulativa villkoren i denna bestämmelse. Paragrafen genomför artikel 20.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

7 § Riksgäldskontoret får inte försätta ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet i resolution med stöd av 5 eller 6 §, om dotterförsäkringsföretaget innehas direkt eller indirekt av ett mellanliggande försäkringsholdingföretag. I sådana fall får i stället försäkringsholdingföretaget försättas i resolution.

Paragrafen innehåller bestämmelser som rör försättandet av försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet i resolution. Den genomför artikel 20.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Resolution och åtgärder i samband med resolutionsförfarande i tredjeland

8 § Riksgäldskontoret får försätta ett försäkringsföretag eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5 och som är moderföretag till ett försäkringsföretag i tredjeland i resolution, om

1. relevant myndighet i det land där dotterförsäkringsföretaget har sitt huvudkontor har beslutat att det försäkringsföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution enligt lagstiftningen i det landet, och

2. det är nödvändigt med hänsyn till det allmänna intresset enligt 4 § andra stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser som rör resolution och åtgärder i samband med resolutionsförfarande i tredjeland. I detta fall åtgärder mot ett svenskt moderföretag. Den genomför artikel 76.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

9 § Om ett försäkringsföretag från tredjeland, som bedriver verksamhet från en filial i Sverige, inte omfattas av ett resolutionsförfarande i tredjeland eller om Riksgäldskontoret inte har erkänt resolutionsförfarandet enligt 23 kap. 2 §, får Riksgäldskontoret vidta åtgärder mot filialen enligt 6 kap. 8, 11, 13 och 14 §§ lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige, om det är nödvändigt med hänsyn till det allmänna intresset enligt 4 § andra stycket och om

1. filialen inte uppfyller eller sannolikt inte kommer att uppfylla villkoren för filialtillståndet och det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle återställa filialens efterlevnad av villkoren eller förhindra att den fallerar,

2. försäkringsföretaget från tredje land saknar vilja eller förmåga, eller sannolikt kommer att sakna förmåga, att på förfallodagen fullgöra sina förpliktelser mot borgenärer inom EES, och det är utrett att resolutions- eller annat insolvensförfarande mot försäkringsföretaget inte har inletts eller kommer att inledas inom rimlig tid i det land där det har sitt huvudkontor, eller

3. relevant myndighet i det land där försäkringsföretaget har sitt huvudkontor har inletts ett resolutionsförfarande mot försäkringsföretaget eller underrättat Riksgäldskontoret att den avser att inleda ett sådant förfarande.

Riksgäldskontoret ska underrätta den relevanta myndigheten i det land där försäkringsföretaget har sitt huvudkontor om åtgärder som har vidtagits med stöd av denna paragraf.

Paragrafen innehåller bestämmelser som rör åtgärder mot tredjelandsfilialer i Sverige. Den genomför artikel 78 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Offentliggörande och registrering

10 § Riksgäldskontoret ska så snart som möjligt offentliggöra ett beslut att försätta ett försäkringsföretag eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5 i resolution.

Paragrafen innehåller bestämmelser som rör offentliggörande av beslut om resolution. Den genomför artikel 65 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

11 § Om ett försäkringsföretag eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5 försätts i resolution, ska Riksgäldskontoret genast anmäla beslutet till Bolagsverket för registrering. Detsamma gäller för Riksgäldskontorets beslut att avsluta resolutionen. Riksgäldskontoret ska även för registrering underrätta Bolagsverket när allmän förvaltningsdomstol har upphävt ett beslut att försätta försäkringsföretaget eller företaget i resolution.

Paragrafen innehåller bestämmelser om registrering hos Bolagsverket av beslut om resolution, avslut av resolution och allmän förvaltningsdomstols beslut att upphäva ett beslut att försätta ett försäkringsföretag eller annat företag i resolution. Krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag saknar bestämmelser om saken.

Bemyndigande

12 § Regeringen får meddela föreskrifter om när och var ett beslut om resolution enligt 10 § ska offentliggöras och vad offentliggörandet ska innehålla.

Paragrafen innehåller ett bemyndigande. Paragrafen genomför delvis artikel 65.3 och 65.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I paragrafen finns ett bemyndigande för regeringen att meddela föreskrifter om när och var ett beslut om resolution ska offentliggöras och vad offentliggörandet ska innehålla. Genom bemyndigandet kan artikel 65.3 och 65.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag genomföras i föreskrifter.

6 kap. Resolution av gränsöverskridande grupper

Resolution av ett dotterföretag i en gränsöverskridande grupp

Om Riksgäldskontoret inte är resolutionsmyndighet på gruppnivå

1 § Riksgäldskontoret ska utan dröjsmål underrätta resolutionsmyndigheten på gruppnivå, grupp tillsynsmyndigheten och de andra medlemmarna i resolutionskollegiet om Riksgäldskontoret

1. har fastställt att ett försäkringsföretag som är dotterföretag i en gränsöverskridande grupp fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

2. har fått information från Finansinspektionen om att ett beslut har fattats om att ett försäkringsföretag som är dotterföretag i en gränsöverskridande grupp fallerar eller sannolikt kommer att fallera, eller

3. har fastställt att ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1–5 som är dotterföretag i en gränsöverskridande grupp uppfyller förutsättningarna för resolution.

En underrättelse ska innehålla information om

1. beslutet där det fastställs att försäkringsföretaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera, beslutet om att ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1–5 uppfyller förutsättningarna för resolution, och resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder som Riksgäldskontoret anser lämpliga att vidta mot ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1–5.

Paragrafen innehåller bestämmelser om underrättelser. Paragrafen genomför artikel 73.1 och 73.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och är utformad efter förebild av 9 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution.

Paragrafen gäller tillsammans med 2–4 §§ för resolution av dotterföretag i en gränsöverskridande grupp. Bestämmelser om resolution av ett moderföretag finns i 5–7 §§. I paragrafen och i 2 § finns bestämmelser för de fall Riksgäldskontoret inte är resolutionsmyndighet på gruppnivå. Om Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet på gruppnivå gäller i stället 3 och 4 §§.

Av *första stycket* följer att Riksgäldskontoret ska underrätta resolutionsmyndigheten på gruppnivå, grupptillsynsmyndigheten och de andra medlemmarna i resolutionskollegiet om Riksgäldskontoret bl.a. har fastställt att ett försäkringsföretag som är dotterföretag i en gränsöverskridande grupp uppfyller förutsättningarna för resolution (*första stycket 3*). Detta ska ske utan dröjsmål. För vad som avses med förutsättningar för resolution, se 5 kap. 4 och 6 §§. En underrättelse ska i sin tur ligga till grund för en bedömning av om resolutionsåtgärder bör vidtas samlat för hela gruppen eller om det är tillräckligt att åtgärder bara vidtas mot det enskilda dotterföretaget (se 2 och 4 §§, se även artikel 73.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

I *andra stycket* anges vad en underrättelse enligt första stycket ska innehålla. Det gäller dels beslutet om att ett företag fallerar eller sannolikt kommer att fallera (*andra stycket 1*) eller uppfyller förutsättningarna för resolution (*andra stycket 2*), dels de resolutions-

eller insolvensåtgärder som Riksgäldskontoret anser vara lämpliga att vidta (*andra stycket 3*).

I 2 § finns bestämmelser om åtgärder efter en underrättelse.

2 § Om resolutionsmyndigheten på gruppnivå bedömer att de åtgärder som Riksgäldskontoret har lämnat en underrättelse om sannolikt inte skulle leda till att förutsättningarna för resolution uppfylls för ett företag i gruppen i ett annat land inom EES än företaget som avses i underrättelsen, får Riksgäldskontoret vidta de åtgärder som anges i underrättelsen.

Om resolutionsmyndigheten på gruppnivå inte gör en bedömning inom fem dagar efter att ha tagit emot en underrättelse, eller den längre tid som Riksgäldskontoret godkänt, får Riksgäldskontoret vidta de åtgärder som anges i underrättelsen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om åtgärder efter en underrättelse. Paragrafen genomför artikel 73.4 och 73.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och är utformad efter förebild av 9 kap. 2 § lagen om resolution.

I 1 § finns bestämmelser om att Riksgäldskontoret ska underrätta bl.a. resolutionsmyndigheten på gruppnivå om att resolutions- eller insolvensåtgärder kan bli aktuella för ett dotterföretag. Efter en sådan underrättelse ska resolutionsmyndigheten på gruppnivå bedöma de sannolika effekterna av resolutions- eller insolvensåtgärder mot ett dotterföretag. Detta ska gälla effekterna för gruppen och för företag i gruppen i andra länder inom EES och huruvida åtgärderna mot dotterföretaget sannolikt skulle leda till att förutsättningarna för resolution uppfylls för ett företag i ett annat land inom EES (se artikel 73.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag). Om så är fallet ska resolutionsmyndigheten på gruppnivå föreslå en gruppresolutionsordning (se artikel 73.5, se även 4 och 8 §§). Om resolutionsmyndigheten på gruppnivå i stället bedömer att åtgärderna sannolikt inte skulle leda till att förutsättningarna för resolution uppfylls för ett företag i ett annat land inom EES, får Riksgäldskontoret enligt *första stycket* vidta de åtgärder som anges i underrättelsen.

Enligt *andra stycket* får Riksgäldskontoret också vidta de åtgärder som anges i en underrättelse om resolutionsmyndigheten på gruppnivå inte gör någon bedömning inom fem dagar eller den längre tid som Riksgäldskontoret har godkänt.

Om Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet på gruppnivå

3 § Riksgäldskontoret ska, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå och har fått del av en sådan underrättelse som avses i artikel 73.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag från en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES än Sverige, bedöma

1. de sannolika effekterna av de åtgärder som anges i underrättelsen för gruppen och för företag i gruppen i andra länder inom EES än företaget som avses i underrättelsen, och

2. huruvida de åtgärder som anges i underrättelsen sannolikt skulle leda till att förutsättningarna för resolution uppfylls för ett företag i gruppen i ett annat land inom EES än företaget som avses i underrättelsen.

Riksgäldskontoret ska ge de andra medlemmarna i resolutionskollegiet tillfälle att yttra sig.

Paragrafen innehåller bestämmelser om bedömning av åtgärder i en underrättelse. Paragrafen genomför artikel 73.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och är utformad efter förebild av 9 kap. 5 och 6 §§ lagen om resolution.

I paragrafen och i 4 § finns bestämmelser för de fall Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet på gruppnivå (jfr 1 och 2 §§).

Om Riksgäldskontoret tar emot en sådan underrättelse som avses i artikel 73.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag, dvs. en underrättelse om att resolutions- eller insolvensåtgärder kan bli aktuella för ett dotterföretag i ett annat land inom EES än Sverige, ska myndigheten enligt första stycket göra en särskild bedömning. I artikel 73.2 anges vad en underrättelse ska innehålla (se även 1 § för de fall Riksgäldskontoret har gjort en motsvarande underrättelse). Riksgäldskontoret ska bedöma effekterna av de åtgärder som föreslås i underrättelsen. Detta ska gälla både för gruppen och för företag i gruppen i andra länder inom EES än det land där företaget som underrättelsen gäller är beläget (*första stycket 1*). Riksgäldskontoret ska också bedöma om de åtgärder som anges i underrättelsen sannolikt skulle leda till att förutsättningarna för resolution uppfylls för ett företag i gruppen i ett annat land inom EES än det land där företaget som avses i underrättelsen är beläget (*andra stycket 2*). Om så är fallet ska Riksgäldskontoret ta fram ett förslag till gruppresolutionsordning (se 4 §).

Enligt *andra stycket* ska en bedömning föregås av samråd inom resolutionskollegiet.

4 § Om Riksgäldskontoret bedömer att de åtgärder som föreslås i en underrättelse skulle göra det sannolikt att förutsättningarna för resolution uppfylls för ett företag i gruppen i ett annat land inom EES än företaget som avses i underrättelsen, ska myndigheten ta fram ett förslag till grupp-resolutionsordning.

Ett förslag till gruppresolutionsordning ska tas fram och överlämnas till de andra medlemmarna i resolutionskollegiet inom fem dagar efter att Riksgäldskontoret har tagit emot en underrättelse eller den längre tid som har godkänts av resolutionsmyndigheten som lämnade underrättelsen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om utarbetande av förslag till gruppresolutionsordning. Paragrafen genomför artikel 73.5 i kris-hanteringsdirektivet för försäkringsföretag och är utformad efter förebild av 9 kap. 5 och 6 §§ lagen om resolution.

Enligt 3 § ska Riksgäldskontoret bedöma om de åtgärder som föreslås i en underrättelse skulle göra det sannolikt att förutsätt-ningarna för resolution uppfylls för ett företag i gruppen i ett annat land inom EES än företaget som avses i underrättelsen. Om så är fallet ska Riksgäldskontoret enligt *första stycket* ta fram ett förslag till gruppresolutionsordning. Bestämmelser om innehållet i en grupp-resolutionsordning och beslut om en sådan ordning finns i 8–13 §§.

I *andra stycket* finns bestämmelser om tidsfrister för att ta fram ett förslag till gruppresolutionsordning.

Resolution av ett moderföretag i en gränsöverskridande grupp

5 § Riksgäldskontoret ska, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, utan dröjsmål underrätta grupp tillsynsmyndigheten och de andra medlemmarna i resolutionskollegiet om Riksgäldskontoret beslutar om att ett moderföretag med det yttersta ägarintresset i en gränsöverskridande grupp som Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för uppfyller förutsätt-ningarna för resolution.

En underrättelse ska innehålla information om

1. beslutet om att moderföretaget uppfyller förutsättningarna för reso-lution, eller resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder som Riksgäldskon-toret anser lämpliga att vidta mot moderföretaget.

Paragrafen innehåller bestämmelser om underrättelser. Paragrafen genomför artikel 74.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföre-tag och är utformad efter förebild av 9 kap. 10 § lagen om resolution.

Paragrafen gäller tillsammans med 6 och 7 §§ för resolution av ett moderföretag i en gränsöverskridande koncern och när Riksgälds-

kontoret är resolutionsmyndighet på gruppnivå för den aktuella gruppen.

Enligt *första stycket* ska Riksgäldskontoret underrätta grupp tillsynsmyndigheten och övriga medlemmar i resolutionskollegiet om den beslutar att ett moderföretag med det yttersta ägarintresset i en gränsöverskridande grupp, som Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för, uppfyller förutsättningarna för resolution. Med moderföretag med det yttersta ägarintresset avses ett moderföretag i en medlemsstat i en grupp som är föremål för fullständig grupp tillsyn enligt Solvens II-direktivet och som inte är ett dotterföretag till ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag, ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är auktoriserat och etablerat i någon medlemsstat (1 kap. 10 §). För vad som avses med förutsättningarna för resolution, se 5 kap. 4 och 6 §§. Detta motsvarar vad som gäller i en motsvarande situation när Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för ett dotterföretag i en gränsöverskridande grupp (se 1 § första stycket 3).

I *andra stycket* anges vad en underrättelse ska innehålla. Även detta överensstämmer med vad som gäller om det i stället rör sig om ett dotterföretag i en motsvarande situation (se 1 § andra stycket). I 6 § finns bestämmelser om när resolutions- och insolvensåtgärder får omfatta genomförande av en gruppresolutionsordning.

6 § Resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder enligt 5 § får omfatta genomförande av en gruppresolutionsordning om

1. de resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder som föreslås i underrättelsen gör det sannolikt att förutsättningarna för resolution uppfylls för ett företag i gruppen i ett annat land inom EES än företaget som avses i underrättelsen,

2. resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder enbart mot moderföretaget inte är tillräckliga för att stabilisera situationen eller sannolikt inte kommer att leda till ett optimalt resultat,

3. en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES än Sverige har fastställt att ett dotterföretag som den ansvarar för uppfyller förutsättningarna för resolution, eller

4. resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder på gruppnivå kommer att gynna dotterföretag i gruppen på ett sätt som gör att en gruppresolutionsordning lämplig.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när resolutions- och insolvensåtgärder får omfatta genomförande av en gruppresolutionsordning. Paragrafen genomför artikel 74.1 i krishanteringsdirektivet för för-

säkringsföretag och är utformad efter förebild av 9 kap. 10 § lagen om resolution.

I vissa fall bör resolutions- eller insolvensåtgärder vidtas för mer än ett företag i gruppen och genom en samordnad resolution för hela gruppen. Detta kan ske genom genomförande av en gruppresolutionsordning. Resolutions- eller insolvensåtgärder mot ett moderföretag med det yttersta ägarintresset i en gränsöverskridande grupp får omfatta genomförande av en gruppresolutionsordning om t.ex. sådana åtgärder gör det sannolikt att förutsättningarna för resolution uppfylls för ett företag i gruppen i ett annat land inom EES än moderföretaget (*punk 1*).

I 8 § finns bestämmelser om innehållet i en gruppresolutionsordning.

7 § Om Riksgäldskontoret, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, föreslår andra åtgärder än en gruppresolutionsordning ska Riksgäldskontoret ge de andra medlemmarna i resolutionskollegiet tillfälle att yttra sig innan beslut om sådana andra åtgärder.

Paragrafen innehåller bestämmelser om samråd med medlemmar i ett resolutionskollegium. Paragrafen genomför artikel 74.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och är utformad efter förebild av 9 kap. 11 § lagen om resolution.

Om förutsättningarna i 6 § för en gruppresolutionsordning är uppfyllda bör resolutions- eller insolvensåtgärder mot ett moderföretag i de flesta fallen omfatta genomförande av en gruppresolutionsordning. Likväl finns det utrymme för att inte genomföra en sådan ordning och i stället bara vidta åtgärder mot moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen. Om Riksgäldskontoret i en underrättelse enligt 5 § föreslår andra åtgärder än genomförande av en gruppresolutionsordning ska de andra medlemmarna i resolutionskollegiet ges tillfälle att yttra sig innan beslut om sådana åtgärder.

Gruppresolutionsordning

8 § En gruppresolutionsordning ska

1. beskriva resolutionsåtgärder som berörda resolutionsmyndigheter bör vidta mot moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen eller

andra företag i gruppen för att uppnå resolutionsändamålen och följa de allmänna tillämpningsprinciperna för resolution,

2. ange hur resolutionsåtgärder bör samordnas, och

3. innehålla en finansieringsplan som tar hänsyn till gruppresolutionsplanen och de principer om ansvarsdelning som anges i gruppresolutionsplanen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om innehållet i en gruppresolutionsordning. Paragrafen genomför artikel 73.7 och 74.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I 9 kap. 1 § anges olika resolutionsåtgärder. För vad som avses med resolutionsändamålen, se 1 kap. 4 §. I 1 kap. 5–7 §§ anges de allmänna tillämpningsprinciperna för resolution. Bestämmelser om gruppresolutionsplaner och om innehållet i en sådan plan finns i 3 kap.

9 § Riksgäldskontoret ska, om möjligt, komma överens med berörda resolutionsmyndigheter om en gruppresolutionsordning.

Riksgäldskontoret får begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, i enlighet med 31.2 c i förordning (EU) nr 1094/2010, bistår med icke-bindande medling för att nå en överenskommelse.

Paragrafen innehåller bestämmelser om en överenskommelse om en gruppresolutionsordning. Paragrafen genomför artikel 73.8 och 74.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och är utformad efter förebild av 9 kap. 7 och 12 §§ lagen om resolution.

En gruppresolutionsordning ska utformas som ett gemensamt beslut av resolutionsmyndigheten på gruppnivå och de resolutionsmyndigheter som ansvarar för dotterföretag som omfattas av gruppresolutionsordningen (se artikel 73.8 och 74.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag). Riksgäldskontoret ska i och med det enligt *förta stycket*, om möjligt, försöka komma överens med dessa berörda resolutionsmyndigheter om en gruppresolutionsordning.

Enligt *andra stycket* får Riksgäldskontoret begära hjälp av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för att nå en överenskommelse, s.k. icke-bindande medling.

10 § Om Riksgäldskontoret har invändningar mot ett förslag till gruppresolutionsordning eller anser att myndigheten, för att skydda det kollektiva intresset för försäkringstagarna, realekonomin och den finansiella stabiliteten, behöver vidta särskilda resolutionsåtgärder eller andra åtgärder än de som föreslås i en gruppresolutionsordning mot ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1–5 ska myndigheten

1. utförligt ange skälen för sina invändningar eller för att avvika från förslaget till gruppresolutionsordning,

2. underrätta resolutionsmyndigheten på gruppnivå och berörda resolutionsmyndigheter om skälen, och

3. underrätta resolutionsmyndigheten på gruppnivå och berörda resolutionsmyndigheter om resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder som Riksgäldskontoret har för avsikt att vidta.

Om gruppresolutionsordningen rör ett dotterföretag ska Riksgäldskontoret beakta

- gruppresolutionsplanen,

- de potentiella effekterna av de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som myndigheten kommer att vidta för försäkringstagarna, realekonomin och den finansiella stabiliteten i de berörda länderna inom EES, och

- de potentiella effekterna av dessa resolutionsåtgärder eller andra åtgärder för andra delar av gruppen.

Om gruppresolutionsordningen rör ett moderföretag ska Riksgäldskontoret beakta

- gruppresolutionsplanen,

- potentiella effekter av separata resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som myndigheten kommer att vidta för finansiell stabilitet, offentliga finanser, försäkringsgarantisystem och finansieringsarrangemang i de berörda länderna inom EES, och

- de potentiella effekterna av resolutionsåtgärderna eller de andra åtgärderna för andra delar av gruppen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om invändningar mot en gruppresolutionsordning. Paragrafen genomför artikel 73.9 och 74.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I *första stycket* finns bestämmelser för de fall Riksgäldskontoret har invändningar mot ett förslag till gruppresolutionsordning eller anser att den behöver vidta särskilda resolutionsåtgärder eller andra åtgärder än de som föreslås i en gruppresolutionsordning mot ett företag som den ansvarar för. Riksgäldskontoret ska då underrätta resolutionsmyndigheten på gruppnivå och berörda resolutionsmyndigheter om detta, inbegripet skälen för att det som anges i förslaget till gruppresolutionsordning inte är tillräckligt (*första stycket 1 och 2*) och om de resolutions- eller insolvensåtgärder som Riksgäldskontoret har för avsikt att vidta (*första stycket 3*).

I *andra och tredje styckena* anges omständigheter som Riksgäldskontoret ska beakta vid invändningar. *Andra stycket* gäller om gruppresolutionsordningen rör ett dotterföretag och *tredje stycket* om den rör ett moderföretag.

11 § Om de berörda resolutionsmyndigheterna inte har kommit överens om en gruppresolutionsordning och Riksgäldskontoret inte har några invändningar mot ett förslag till gruppresolutionsordning, får Riksgäldskontoret komma överens med andra resolutionsmyndigheter som inte heller har haft invändningar om ett sådant förslag, om en gruppresolutionsordning som omfattar företag i gruppen som Riksgäldskontoret och de andra resolutionsmyndigheterna är resolutionsmyndigheter för.

Paragrafen innehåller bestämmelser om en gruppresolutionsordning för en del av en grupp. Paragrafen genomför artikel 73.10 och 74.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och är utformad efter förebild av 9 kap. 3 och 9 §§ lagen om resolution.

Riksgäldskontoret ska försöka komma överens med de andra resolutionsmyndigheterna om en gruppresolutionsordning för hela gruppen (se 9 §). Om detta inte är möjligt får Riksgäldskontoret komma överens med vissa resolutionsmyndigheter om en gruppresolutionsordning för en del av gruppen. En sådan partiell gruppresolutionsordning kommer bara att gälla för de företag som Riksgäldskontoret och de andra resolutionsmyndigheterna är resolutionsmyndigheter för. Dock krävs att varken Riksgäldskontoret eller de andra resolutionsmyndigheterna har haft invändningar om förslaget till gruppresolutionsordning för hela gruppen.

12 § Riksgäldskontoret ska, när myndigheten är resolutionsmyndighet på gruppnivå, fatta ett beslut i enlighet med en överenskommelse enligt 9 eller 11 §§.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om Riksgäldskontorets överenskommelser med andra resolutionsmyndigheter.

Av 9 § följer Riksgäldskontoret ska försöka komma överens med berörda resolutionsmyndigheter om en gruppresolutionsordning. Även i 11 § ges Riksgäldskontoret möjlighet att komma överens om gruppresolutionsordning med andra resolutionsmyndigheter. Sådana överenskommelser ska följas av ett särskilt beslut i enlighet med överenskommelsen (jfr 19 a kap. 21 § försäkringsrörelselagen och författningskommentaren till den paragrafen).

I 13 § finns bestämmelser om vad som gäller för en överenskommelse när Riksgäldskontoret inte är resolutionsmyndighet på gruppnivå.

13 § Ett beslut om en gruppresolutionsordning som har fattats av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES gäller i Sverige om det har fattats efter en sådan överenskommelse som avses i artikel 73.8 eller 73.10 eller 74.3 eller 74.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. Detsamma gäller för sådana beslut om resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som avses i artikel 73.9 eller 74.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Besluten är bindande för de berörda företagen och Riksgäldskontoret och ska ligga till grund för Riksgäldskontorets uppgifter enligt denna lag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om beslut som fattats av utländska myndigheter. Paragrafen genomför artikel 73.11 och 74.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och är utformad efter förebild av 9 kap. 14 § lagen om resolution.

Paragrafen överensstämmer med vad som gäller för överenskommer om gruppresolutionsplaner. För innebörden, se författningskommentaren till 3 kap. 14 §.

14 § Riksgäldskontoret ska vidta resolutionsåtgärder och andra åtgärder enligt detta kapitel så snart som möjligt.

Paragrafen innehåller en bestämmelse skyndsamhet att vidta åtgärder. Paragrafen genomför artikel 73.12 och 74.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och är utformad efter förebild av 9 kap. 15 § lagen om resolution.

Av bestämmelsen framgår att åtgärder i det särskilda beslutsförfarandet som gäller för beslut om resolution av ett dotterföretag eller moderföretag i en gränsöverskridande grupp ska vidtas så snart som möjligt. Det innebär att ett skyndsamhetskrav gäller, oavsett om Riksgäldskontoret deltar i förfarandet i egenskap av resolutionsmyndighet på gruppnivå eller bara som resolutionsmyndighet för ett enskilt företag. Skyndsamhetskravet omfattar inte åtgärder som Riksgäldskontoret vidtar med stöd av andra bestämmelser, exempelvis beslutet att försätta företaget i resolution och vidta resolutionsåtgärder. Det ligger dock i sakens natur att Riksgäldskontoret ska vidta sådana åtgärder med hänsyn till situationens brådska (jfr prop. 2015/16:5 s. 806).

Beslut av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES

15 § En överföring som har beslutats av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES än Sverige har verkan och ska genomföras i Sverige om överföringen avser aktier eller andra äganderättsinstrument, tillgångar, eller förpliktelser som finns i Sverige eller som svensk lag är tillämplig på.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vissa beslut om överföringar som fattats av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES än Sverige. Paragrafen genomför artikel 46.1 och 46.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och är utformad efter förebild av 25 kap. 1 § lagen om resolution.

Av paragrafen framgår att beslut fattade av resolutionsmyndigheter i andra länder inom EES gäller i Sverige och ska genomföras här om beslutet gäller överföringar av aktier eller andra äganderättsinstrument, tillgångar eller skulder som finns i Sverige eller som svensk lag är tillämplig på. Det är inte möjligt att vägra att genomföra sådana beslut (jfr prop. 2015/16:5 s. 860).

16 § Om en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES än Sverige utövar nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter avseende instrument eller förpliktelser som svensk lag är tillämplig på eller skulder till borgenärer som är hemmahörande i Sverige, har beslutet verkan och ska genomföras här.

Paragrafen innehåller bestämmelser om beslut om nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter som fattats av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES än Sverige. Paragrafen genomför artikel 46.4 och 46.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och är utformad efter förebild av 25 kap. 2 § lagen om resolution.

På motsvarande sätt som beslut om överföringar (se 15 § och författningskommentaren till den paragrafen) ska även beslut om nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter som har fattats av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES än Sverige ha verkan och ska genomföras här.

17 § En talan som gäller ett sådant beslut av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES som avses i 15 eller 16 § får inte föras i Sverige.

Paragrafen innehåller en särskild bestämmelse för beslut av en utländsk resolutionsmyndighet. Paragrafen genomför artikel 46.3, 46.5 och 46.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och är utformad efter förebild av 25 kap. 1 och 2 §§ lagen om resolution.

Av 15 och 16 §§ följer att vissa beslut av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES ska ha verkan och genomföras i Sverige. Genom paragrafen tydliggörs att det i och med det inte heller är möjligt för den som berörs av ett sådant beslut att föra talan mot beslutet i Sverige.

7 kap. Följder av ett beslut om resolution för ägare och ledning

Riksgäldskontoret tar kontroll

1 § När Riksgäldskontoret har beslutat att ett företag ska försättas i resolution, övertar myndigheten ägarnas rätt att rösta för aktierna vid stämman. Myndigheten övertar även delägarnas rösträtt vid bolagsstämman i ett ömsesidigt försäkringsbolag och medlemmarnas rösträtt vid föreningsstämman i en försäkringsförening.

I syfte att uppnå resolutionsändamålen får Riksgäldskontoret utöva kontroll över företaget genom att ta över ägarnas, styrelsens och den verkställande direktörens rättigheter och befogenheter i den utsträckning som myndigheten anser nödvändigt.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Riksgäldskontorets kontrolltagande. Den genomför artikel 54.1 och artikel 42.1 b i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Av *första stycket* framgår det att ett beslut om att försätta ett försäkringsföretag eller ett annat företag i resolution, automatiskt innebär att ägare i ett företag inte längre får rösta för sina aktier. Detsamma ska gälla för delägarnas rösträtt vid bolagsstämman i ett ömsesidigt försäkringsbolag och medlemmarnas rösträtt vid föreningsstämman i en försäkringsförening. I stället övertas denna rätt av Riksgäldskontoret. Det är en rättsverkan av beslutet om resolution.

Av *andra stycket* framgår att Riksgäldskontoret därutöver, och i den utsträckning myndigheten finner nödvändigt i syfte att uppnå resolutionsändamålen, får utöva kontroll över företaget i resolution genom övertagande av ägarnas, styrelsens och den verkställande direk-

törens rättigheter och befogenheter. Av detta följer till exempel en rätt att fatta beslut om överlåtelse av tillgångar eller delar av verksamheten i företaget. Eftersom intentionen med resolution är att företaget i sin helhet, eller delar av företaget, ska överleva bör företagets interna kontroll- och beslutsstruktur i mesta möjliga mån behållas intakt. Mot denna bakgrund bör Riksgäldskontoret endast använda sig av styrelsens och den verkställande direktörens befogenheter i den mån det är nödvändigt för att uppnå resolutionsändamålen.

Föreläggande att vidta resolutionsåtgärder

2 § Riksgäldskontoret får förelägga företaget i resolution att vidta en eller flera resolutionsåtgärder.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om att Riksgäldskontoret får förelägga företaget i resolution att vidta en eller flera resolutionsåtgärder. Paragrafen genomför artikel 54.2 och artikel 54.3.

Bestämmelserna i paragrafen innebär att Riksgäldskontoret, i stället för att genomföra en resolutionsåtgärd genom utövande av stämans, styrelsens eller den verkställande direktörens befogenheter enligt 1 §, kan kräva att företaget i resolution ska genomföra åtgärden eller åtgärderna. Det kan finnas flera skäl till att Riksgäldskontoret föredrar att företaget utför resolutionsåtgärden. Det kan till exempel handla om resurs- eller tidsbrist hos Riksgäldskontoret eller att åtgärden kräver sådan detaljerad kunskap om företagets verksamhet att företagets egen personal därför är bäst lämpad att genomföra åtgärden.

Ledningen i ett företag i resolution

3 § Riksgäldskontoret ska utse en ny styrelse och verkställande direktör för ett företag i resolution. Detta gäller inte om det är nödvändigt för att uppnå resolutionsändamålen att en eller flera styrelseledamöter eller den verkställande direktören behåller sina uppdrag. Styrelsen och den verkställande direktören ska ge allt bistånd som krävs för att uppnå detta ändamål.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ledningen i ett företag i resolution. Den genomför artikel 22.1 c i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. Möjligheten för Riksgäldskontoret att avsätta eller ersätta ledningsorganet och den verkställande ledningen följer även som en resolutionsbefogenhet enligt artikel 42.1 n i direktivet.

Om Riksgäldskontoret inrättar ett broinstitut eller ett tillgångs- förvaltningsbolag, innebär bestämmelsen att styrelseledamöter och den verkställande direktören normalt inte får överföras från företaget i resolution. Styrelseledamöter som har suttit i styrelsen under den tid som företagets problem har uppkommit, bör som regel inte kunna ges nya eller fortsatta uppdrag i företaget. En eller flera av styrelsens ledamöter eller dess verkställande direktör får dock fortsätta att vara verksam i företaget i resolution eller något företag som bildats som ett led i resolutionen, om det är nödvändigt för att uppnå resolutionsändamålen.

8 kap. Hinder mot exekutiva åtgärder och vissa rättshandlingar knutna till resolution

Hinder mot exekutiva åtgärder

1 § Under den tid resolution pågår får utmätning eller annan verkställighet enligt utsökningsbalken inte äga rum mot företaget. Handräckning enligt lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl. får inte ske.

Under den tid som resolution pågår, får inte heller beslut om kvarstad eller betalningssäkring meddelas mot företaget.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hinder mot exekutiva åtgärder. Krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag saknar bestämmelser i saken.

Vilandeförklaring av rättsprocesser

2 § När ett företag har försatts i resolution, får Riksgäldskontoret ansöka om att en domstol eller motsvarande organ vilandeförklarar en rättsprocess som företaget i resolution är part i.

Domstolen, eller det motsvarande organet, får vilandeförklara rättsprocessen om det krävs för att uppnå resolutionsändamålen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilandeförklaring av rättsprocesser. Den genomför artikel 68.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Bestämmelsen möjliggör för Riksgäldskontoret att ansöka om att en domstol eller ett motsvarande organ, till exempel en skiljenämnd vilandeförklarar en rättsprocess som företaget i resolution är part i. Möjligheten att begära vilandeförklaring omfattar rättsprocesser som inlett såväl före som efter beslutet om resolution. Om domstolen, eller det motsvarande organet, anser att det krävs att rättsprocessen vilandeförklaras för att resolutionsändamålen ska uppnås, ska ett sådant beslut fattas. Med hänsyn till de konsekvenser ett beslut om vilandeförklaring kan få för andra parter i rättsprocessen bör domstolen, eller det motsvarande organet, göra en självständig prövning av behovet av ett sådant beslut.

Hinder mot att utöva vissa rättshandlingar

3 § En motpart till ett försäkringsföretag eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5 får på grund av ett beslut om resolution eller en resolutionsåtgärd, eller en händelse som har ett direkt samband med ett sådant beslut, inte

1. säga upp eller häva ett avtal med företaget,
2. ändra villkor i ett avtal med företaget,
3. ställa in fullgörelse av en förpliktelse mot företaget,
4. kvitta en fordran som företaget har på motparten, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget,
5. omvandla en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse (nettning),
6. tillämpa en slutavräkningsklausul, eller
7. ta emot, förfoga över eller ta i anspråk en säkerhet i tillgångar som tillhör företaget.

Ett sådant beslut eller en sådan händelse som anges i första stycket utgör inte ett kollektivt obeståndsförfarande enligt lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden.

Första och andra styckena gäller endast om

1. företaget fortsätter att fullgöra väsentliga skyldigheter enligt avtalet i förhållande till motparten, eller
2. företaget inte kan fullgöra dessa skyldigheter till följd av ett beslut enligt 10 kap. 2, 7 eller 8 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hinder mot att utöva vissa rättshandlingar. Den genomför artikel 48 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Av *första stycket* framgår att en motpart till ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5 inte får vidta vissa åtgärder med avseende på ett avtal som ingåtts med företaget enbart på grund av att Riksgäldskontoret har beslutat om resolution eller resolutionsåtgärder. Detsamma gäller för händelser som har ett direkt samband med ett sådant beslut. En sådan händelse kan till exempel vara ett gäldenärsbyte som sker till följd av att Riksgäldskontoret överför verksamhet genom försäljningsverktyget, broföretagsverktyget eller avskiljandeverktyget. En sådan händelse kan också vara ett ägarbyte som sker till följd av att aktierna i ett företag i resolution överförs genom försäljningsverktyget eller broföretagsverktyget. Ett avtalsvillkor som innebär att ett avtal får sägas upp vid ett gäldenärsbyte eller ett ägarbyte är således utan verkan om gäldenärsbytet eller ägarbytet sker som ett resultat av Riksgäldskontorets användning av något av överföringsverktygen.

I *punkten 1* anges att en motpart inte får säga upp eller häva ett avtal med företaget enbart på grund av ett sådant beslut eller en sådan händelse som anges ovan. Detta ska således gälla även om resolution utgör en uppsägningsgrund enligt avtalet.

Av *punkten 2* följer att en motpart inte heller får ändra villkoren i ett avtal på den grunden. Det skulle till exempel kunna gälla ändringar av pris eller leveranstid.

I *punkten 3* anges vidare att en motpart inte får ställa in fullgörelse av en förpliktelse, till exempel betalning, mot ett företag i resolution på grund av ett sådant beslut eller en sådan händelse som anges ovan.

Punkten 4 handlar om kvittning och innebär att en motpart till ett företag till exempel inte får kvitta en fordran som företaget har på motparten mot en fordran som motparten har på företaget enbart på grund av ett sådant beslut eller en sådan händelse som anges ovan.

Punkterna 5 och 6 behandlar s.k. nettning och syftar dels på avtalsvillkor med innebörden att ett antal fordringar eller skyldigheter omvandlas till en enda nettofordran eller nettoförpliktelse, dels på avtalsvillkor om slutavräkning som innebär att förpliktelser mellan parterna ska slutavräknas. Båda dessa villkor innebär typiskt sett att den tidpunkt vid vilken parterna ska uppfylla sina förpliktelser enligt

ett avtal tidigareläggs, så att de antingen omedelbart ska infrias och uttrycks som en förpliktelse att betala ett belopp som motsvarar deras beräknade aktuella värde, eller upphävs och ersätts med en förpliktelse att betala samma belopp. Det kan också uttryckas som att en beräkning görs av vad varje part är skyldig den andre med avseende på dessa förpliktelser och att en nettosumma ska betalas av den part som har den största skulden till den andra parten. Innebörden av femte och sjätte punkterna är således att enbart ett beslut om resolution eller resolutionsåtgärder, eller en händelse som har ett direkt samband med ett sådant beslut, inte ger en motpart rätt att utöva nettning på det sätt som beskrivs ovan.

Av *punkten 7* framgår att ett sådant beslut eller en sådan händelse i sig inte heller ger en motpart rätt att vidta vissa åtgärder med avseende på säkerhetsrätter i tillgångar som tillhör företaget. När det gäller att förfoga över säkerheter innebär det till exempel att en panthavare är förhindrad att låna ut en pant till en tredje part enbart på den grunden.

Av *andra stycket* framgår att ett beslut om resolution eller resolutionsåtgärder, eller en händelse som har ett direkt samband med ett sådant beslut, inte utgör ett kollektivt obeståndsförfarande enligt lagen om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden.

Av *tredje stycket* framgår att första och andra styckena endast gäller om företaget i resolution fortsätter att fullgöra väsentliga skyldigheter enligt avtalet i förhållande till motparten eller om företaget inte kan fullgöra dessa skyldigheter till följd av ett beslut av Riksgäldskontoret enligt 10 kap. 2, 7 och 8 §§. Med väsentliga skyldigheter enligt avtalet avses bland annat betalnings- och leveransskyldighet samt tillhandahållande av säkerheter.

4 § Ett avtalsvillkor i strid med 3 § är ogiltigt.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om att alla avtalsvillkor som strider mot 3 § är ogiltiga.

5 § Ett förbud enligt 3 § gäller även för en motpart till

1. ett dotterföretag till ett försäkringsföretag eller ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5, om ett företag inom gruppen svarar för fullgörelse av dotterföretagets förpliktelser, eller

2. ett annat företag inom gruppen, om motpartens rätt grundar sig på ett beslut om resolution eller en resolutionsåtgärd som riktar sig mot något

annat företag inom gruppen eller på en händelse som har ett direkt samband med ett sådant beslut.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hinder mot att utöva vissa rättshandlingar även i gruppsammanhang. Den genomför artikel 48 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

6 § Om Riksgäldskontoret har erkänt ett resolutionsförfarande i tredje land i enlighet med 23 kap. 2 §, ska ett sådant förfarande betraktas som ett beslut om resolution eller en resolutionsåtgärd vid tillämpning av 3–5 §§.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hinder mot att utöva vissa rättshandlingar även när Riksgäldskontoret har erkänt ett resolutionsförfarande i tredje land. Paragrafen genomför artikel 48 i krisahanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Paragrafen ska tillämpas när ett företag som är etablerat i ett land utanför EES har försatts i resolution eller resolutionsåtgärder har vidtagits mot företaget i det landet, om företaget har dotterföretag eller filialer som är etablerade i Sverige. En förutsättning för tillämpning är att Riksgäldskontoret har erkänt resolutionsförfarandet i det land utanför EES där företaget i fråga är etablerat. Riksgäldskontoret kan erkänna ett sådant resolutionsförfarande med stöd av 23 kap. 2 §. Ett sådant erkännande innebär att 3–5 §§ ska tillämpas i förhållande till dotterföretag eller filialer som är etablerade i Sverige.

7 § Bestämmelserna i 3–6 §§ ska anses vara internationellt tvingande regler i den mening som avses i artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I), i den ursprungliga lydelsen.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om att bestämmelserna i 3–6 §§ ska anses vara internationellt tvingande regler i den mening som avses i artikel 9 i Rom I-förordningen. Paragrafen genomför artikel 48 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 anges att internationellt tvingande regler i lagen i det land där vissa avtalsförpliktelser ska utföras, eller har utförts, kan tillerkännas verkan om dessa regler får till följd att avtalets innehåll strider mot lag. Vid bedömningen av om sådana regler ska tillerkännas verkan ska enligt förordningen hänsyn tas till deras art och syfte liksom till följderna av en eventuell tillämpning.

Av paragrafen framgår att 3–6 §§ ska ha status av sådana internationellt tvingande regler. Detta innebär att bestämmelserna i fråga kan få företräde framför de bestämmelser som annars skulle gälla enligt svenska lagvalsregler. För att så ska ske krävs att vissa avtalsförpliktelser ska utföras, eller har utförts, i Sverige och att en tillämpning av bestämmelserna i fråga får till följd att avtalets innehåll strider mot lag. Så skulle till exempel kunna bli fallet vid en tillämpning av 4 § då ett avtalsvillkor i strid med 3 § är ogiltigt.

9 kap. Resolutionsåtgärder

Vad som är resolutionsåtgärder

1 § När ett företag har försatts i resolution, får Riksgäldskontoret använda sig av följande resolutionsåtgärder:

1. Vidta åtgärder som anges i 7 kap. 2 §, 10 kap. 1, 2, 7, 8, 11 och 12 §§, 11 kap. 2–4 §§, 13 kap. 1 och 3 §§, 14 kap. 8 och 9 §§, 16 kap. 7 och 9 §§, 17 kap. 8 och 10 §§, 18 kap. 7 och 9 §§, 19 kap. 1 och 4 §§, 20 kap. 15 och 18 §§ samt 25 kap. 2 §.

2. Tillämpa följande resolutionsverktyg:

- a) verktyget för solvent avveckling enligt 14 kap.,
- b) försäljningsverktyget enligt 16 kap.,
- c) broföretagsverktyget enligt 17 kap.,
- d) avskiljandeverktyget enligt 18 kap., eller
- e) skuldnedskrivningsverktyget enligt 20 kap.

3. Tillsätta en särskild förvaltare enligt 12 kap. 1 §.

Riksgäldskontoret får tillämpa resolutionsverktygen var för sig eller i kombination, med undantag för avskiljandeverktyget, som endast får tillämpas i kombination med ett annat resolutionsverktyg.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad som avses med resolutionsåtgärder. Den genomför artikel 2.29 och artikel 26.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Av paragrafen framgår att när Riksgäldskontoret har beslutat att försätta ett företag i resolution får myndigheten också besluta om resolutionsåtgärder.

Med resolutionsåtgärder avses ett beslut om att försätta ett företag i resolution, tillämpning av resolutionsverktyg eller utövande av en eller flera resolutionsbefogenheter.

Paragrafen innehåller även en uppräknig tillämpliga resolutionsverktyg. Dessa får tillämpas var för sig eller i kombination, med undan-

tag för avskiljandeverktyget, som endast får tillämpas i kombination med ett annat resolutionsverktyg.

Tillämpningsprinciper

2 § Riksgäldskontoret ska vidta de resolutionsåtgärder som är nödvändiga med hänsyn till det allmänna intresset som bäst uppfyller resolutionsändamålen i det enskilda fallet.

När Riksgäldskontoret vidtar resolutionsåtgärder ska myndigheten sträva efter att minimera resolutionskostnaderna och undvika onödig värdeförstörelse.

Om resolutionsåtgärder leder till konflikt mellan två eller flera resolutionsändamål, ska Riksgäldskontoret, om inte annat framgår av denna lag, väga ändamålen mot varandra med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tillämpningsprinciper för Riksgäldskontoret när myndigheten vidtar resolutionsåtgärder. Den genomför artikel 18.1, artikel 18.2 fjärde stycket och artikel 18.3.

Av första stycket framgår att Riksgäldskontoret ska välja de resolutionsåtgärder som är nödvändiga med hänsyn till det allmänna intresset och som bäst uppfyller de resolutionsändamål som är relevanta i det enskilda fallet. Utgångspunkten är att resolutionsändamålen som angetts i beslutet att försätta företaget i resolution också är relevanta vid valet och utformningen av resolutionsåtgärder. Även andra resolutionsändamål än de som angetts i det beslutet kan dock vara aktuella vid den närmare utformningen av resolutionen. Valet av resolutionsåtgärder blir därför beroende av omständigheterna i det enskilda fallet.

Riksgäldskontoret ska välja de resolutionsåtgärder som enligt dess bedömning bäst uppfyller de aktuella resolutionsändamålen. Inom ramen för den bedömningen ska Riksgäldskontoret också överväga vem som är mest lämpad att genomföra resolutionsåtgärden, dvs. om åtgärden ska genomföras av myndigheten eller av företaget i resolution efter föreläggande av myndigheten. Att Riksgäldskontorets bedömning står i fokus ska ses mot bakgrund av att myndigheten kan behöva välja mellan flera olika lösningar. De resolutionsåtgärder som väljs ska dock inte resultera i en mer ingripande behandling av företaget, dess aktieägare, försäkringstagare eller andra borgenärer än vad situationen kräver. Vid bedömningen av vilka resolutions-

åtgärder som ska vidtas måste därför hänsyn tas till även andra omständigheter än ändamålen. Dit hör bland annat det fallerande företagets situation, orsakerna till fallissemanget och den samhälls-ekonomiska situationen liksom möjligheten att i det enskilda fallet använda ett visst verktyg. Som regel torde det krävas mindre ingripande åtgärder mot ett företag som alltjämt har ett positivt eget kapital jämfört med ett företag vars egna kapital är uträderat. Valet av åtgärder styrs dock också av de särskilda förutsättningar som gäller för åtgärden i fråga. Riksgäldskontorets bedömning ska grunda sig på objektiva omständigheter som redovisas i beslutet.

Enligt *andra stycket* ska Riksgäldskontoret, vid valet av resolutionsåtgärder, också sträva efter att undvika onödig värdeförstörelse och minimera resolutionskostnaderna. Med värdeförstörelse bör endast avses en minskning av värdet på tillgångar och skulder på företagets balansräkning. Med begreppet resolutionskostnader avses företagets kostnader som uppstår i samband med användningen av resolutionsverktyg och andra resolutionsbefogenheter. Begreppet omfattar inte de direkta förluster som påförs ägare och borgenärer genom tillämpningen av verktygen och befogenheterna.

Riksgäldskontoret kan också, i fall som avses i *tredje stycket*, komma att behöva göra en avvägning mellan de olika resolutionsändamålen. Beträffande rangordningen av ändamålen är utgångspunkten att det eller de mål som i det enskilda fallet har identifierats som det centrala samhällsintresse som motiverar att företaget försätts resolution, också bör vara viktigast.

3 § Om Riksgäldskontoret beslutar att tillämpa ett resolutionsverktyg som innebär att borgenärer påförs förluster eller får sina fordringar konverterade till kapitalinstrument ska myndigheten, innan eller i samband med resolutionsåtgärden, skriva ned eller konvertera kvalificerade skulder och kapitalinstrument.

Försäkringsfordringar får konverteras till kapitalinstrument endast om Riksgäldskontoret bedömer att resolutionsändamålen inte kan uppnås med hjälp av andra resolutionsverktyg, eller att det leder till ett bättre skydd för försäkringstagarna jämfört med ett annat resolutionsverktyg.

Intäkter som uppkommer i samband med vidtagna resolutionsåtgärder ska, efter avräkning för Riksgäldskontorets kostnader, för sin egen eller för finansieringsarrangemangets räkning, tillfalla försäkringstagare och andra borgenärer som har fått sina fordringar nedskrivna utan att ha fått full ersättning.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att behålla prioriteringsordningen och skydda försäkringstagare. Den genomför artikel 26.2.

4 § När resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer tillämpas ska aktiebolagslagen (2005:551) och lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden inte tillämpas i de delar som motsvarar

- artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1,

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1,

- artiklarna 49, 58.1, 68.1–68.3, 70.2 första stycket, 72–75 och 79–81 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1,

- avdelning II, kapitel I–II och IV i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt, i lydelsen enligt i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1.

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från bestämmelser i EU-direktiv som rör bolagsrätt. Den genomför artikel 88, artikel 89 och artikel 91 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Offentliggörande

5 § Riksgäldskontoret ska så snart som möjligt offentliggöra ett beslut om att vidta resolutionsåtgärder.

Om Riksgäldskontoret fattar beslut enligt 10 kap. 2, 7, 8, 11 eller 12, ska myndigheten även offentliggöra villkoren för åtgärden och den tidsperiod som åtgärden gäller.

Paragrafen innehåller bestämmelser om offentliggörande av beslut om att vidta resolutionsåtgärder. Den genomför del av artikel 65 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Resolutionsåtgärder beträffande ett företag i en grupp

6 § Om ett försäkringsföretag ingår i en grupp, ska Riksgäldskontoret utforma de resolutionsåtgärder som vidtas mot företaget på ett sätt som minimerar

1. inverkan på andra företag i gruppen och på gruppen som helhet, och

2. de negativa effekterna på försäkringstagarna, realekonomin och den finansiella stabiliteten inom EES, särskilt i de länder där gruppen är verksam.

Paragrafen innehåller bestämmelser om resolutionsåtgärder beträffande ett företag i en grupp. Paragrafen genomför artikel 22.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och är utformad efter förebild av 12 kap. 6 § lagen om resolution.

Om ett företag ingår i en grupp gäller, utöver de allmänna tillämpningsprinciperna i 2 §, vissa särskilda krav för Riksgäldskontoret. I dessa fall ska Riksgäldskontoret ska använda resolutionsåtgärder på ett sätt som i minsta möjliga mån påverkar andra företag i gruppen eller gruppen i dess helhet och som minimerar de negativa effekterna på den finansiella stabiliteten inom EES och dess medlemsländer.

Anställda och deras representanter

7 § Riksgäldskontorets beslut om resolutionsåtgärder ska inte påverka de anställdas rätt till arbetstagarrepresentanter i styrelsen enligt lagen om styrelserepresentation för privatanställda.

Paragrafen innehåller bestämmelser om anställda och deras representanter. Den genomför artikel 22.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

8 § När Riksgäldskontoret vidtar en resolutionsåtgärd som berör de anställda, bör myndigheten informera och samråda med representanter för de anställda.

Paragrafen innehåller bestämmelser om informations- och samråds-skyldighet i resolution. Den genomför artikel 22.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Det ekonomiska utfallet

9 § När försäljningsverktyget, broföretagsverktyget eller avskiljandeverktyget används för att överföra bara en del av tillgångarna och förpliktelserna från ett företag i resolution, ska Riksgäldskontoret sträva efter att det ekonomiska utfallet för aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare och andra borgenärer vars fordringar inte har överförts inte blir sämre än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation vid tidpunkten då beslutet om resolution fattades.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skyddsregler för ägare, försäkringstagare och andra borgenärer. Den genomför artikel 55.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Paragrafen preciserar den allmänna principen som gäller enligt 1 kap. 6 § om att det ekonomiska utfallet för ägare och borgenärer vid resolution inte blir sämre än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation. Den är tillämplig när Riksgäldskontoret använder något av överföringsverktygen, dvs. försäljningsverktyget, broföretagsverktyget eller avskiljandeverktyget för att göra en partiell överföring.

10 § När skuldnedskrivningsverktyget används, ska Riksgäldskontoret sträva efter att det ekonomiska utfallet för aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare och andra borgenärer vars fordringar har skrivits ned eller konverterats till aktier eller andra äganderättsinstrument inte blir sämre än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation vid tidpunkten då beslutet om resolution fattades.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skyddsregler för ägare, försäkringstagare och andra borgenärer. Den genomför artikel 55.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I likhet med 9 § utgör denna paragraf en precisering av den allmänna principen som gäller enligt 1 kap. 6 §, om att det ekonomiska utfallet för ägare och borgenärer vid resolution inte blir sämre än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation. Den är tillämplig när Riksgäldskontoret använder skuldnedskrivningsverktyget.

Bestämmelsen innebär att Riksgäldskontoret ska sträva efter att det ekonomiska utfallet för aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare och andra borgenärer vars fordringar har skrivits ned eller konverterats till aktier eller andra äganderättsinstrument inte blir sämre än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation vid tidpunkten då beslutet om resolution fattades. Det sker genom att en oberoende person gör en värdering enligt 5 kap. 13 § varvid det fastställs om det ekonomiska utfallet blir sämre för ägarna, försäkringstagarna eller andra borgenärer. Om så är fallet ska ersättning utgå ur finansieringsarrangemanget enligt 24 kap. 1 § 1.

I sammanhanget ska även 21 kap. 9 § andra stycket beaktas. Där sägs att om Riksgäldskontoret har använt skuldnedskrivningsverktyget tillsammans med något annat resolutionsverktyg, har aktieägare,

försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare och andra borgenärer endast rätt till ersättning till följd av myndighetens användning av skuldnedskrivningsverktyget.

Egendom i tredjeland

11 § Om Riksgäldskontoret har beslutat att vidta en resolutionsåtgärd som avser tillgångar i tredjeland eller aktier eller andra äganderättsinstrument, rättigheter eller förpliktelser som styrs av lagstiftningen i ett sådant land, ska myndigheten antingen

1. förvalta aktierna, de andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna eller rättigheterna och uppfylla skyldigheterna för mottagarens räkning, till dess beslutet får verkan, eller

2. upphäva sitt beslut om det visar sig högst osannolikt att åtgärden kommer att få avsedd verkan.

Om ett beslut upphävs enligt första stycket 2, ska transaktioner eller andra åtgärder som vidtagits för att verkställa det upphävda beslutet återgå eller återställas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om befogenheter avseende egendom med mera i tredjeland. Den genomför artikel 47.1 och artikel 47.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. Se även artikel 45 som är genomförd i bland annat 19 kap. 6 §.

12 § För att underlätta åtgärder enligt 11 §, ska ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1–5 i avtal genom vilken aktieägare, borgenärer eller parter i det avtal som ger upphov till skulden, ta in villkor som innebär att parterna godkänner att skulden kan komma att omfattas av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter och att de är bundna av alla minskningar av kapitalbeloppet eller det utstående beloppet, konverteringar eller upphävanden som är en följd av Riksgäldskontorets utövande av sådana befogenheter.

Riksgäldskontoret får kräva att ett företag som omfattas av bestämmelserna i första stycket, ska lämna ett rättsligt utlåtande till myndigheten som bekräftar rättslig verkställbarhet och verkan för sådana avtalsbestämmelser som avses i första stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om egendom i tredjeland. Den genomför artikel 47.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Bemyndigande

13 § Regeringen får meddela föreskrifter om när och var ett beslut om resolutionsåtgärder enligt 5 § ska offentliggöras och vad offentliggörandet ska innehålla.

Paragrafen innehåller ett bemyndigande. Paragrafen genomför delvis artikel 65.3 och 65.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I paragrafen finns ett bemyndigande för regeringen om att meddela föreskrifter om när och var ett beslut om resolutionsåtgärder ska offentliggöras och vad offentliggörandet ska innehålla. Genom bemyndigandet kan artikel 65.3 och 65.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag genomföras i föreskrifter.

10 kap. Beslut om ändring av vissa avtalsvillkor och om förbud mot att fullgöra förpliktelser, ta i anspråk säkerheter och att företa vissa rättshandlingar

Ändring av löptider och räntevillkor

1 § I fråga om kvalificerade skulder och relevanta kapitalinstrument som tillkommit innan ett företag har försatts i resolution, får Riksgäldskontoret besluta att ändra

1. löptid för skulden,
2. den ränta som ska betalas för skulden, eller
3. dagen då räntan förfaller till betalning.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ändring av löptider och räntevillkor. Den genomför artikel 42.1 l i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I paragrafen anges att Riksgäldskontoret får ändra de angivna avtalsvillkoren i avtal om kvalificerade skulder eller om relevanta kapitalinstrument som ett företag i resolution har ingått. Bestämmelsen är uttömmande och Riksgäldskontoret får således inte vidta andra åtgärder med stöd av denna bestämmelse. Om Riksgäldskontoret anser att mer genomgripande förändringar behöver göras, får det i så fall ske genom konvertering av en skuld till en annan typ av skuld eller till ett kapitalinstrument. Riksgäldskontoret kan besluta om ändrade avtalsvillkor som en del av skuldnedskrivningsverktyget men också helt fristående från tillämpning av detta verktyg. Bestäm-

melsen kan också tillämpas på nedskrivna (eller konverterade) fordringar.

Förbud mot att fullgöra vissa förpliktelser

2 § Riksgäldskontoret får besluta att ett företag som är försatt i resolution tillfälligt inte ska fullgöra en betalnings- eller leveransförpliktelse som följer av ett avtal med företaget.

Riksgäldskontoret ska, när myndigheten utövar en befogenhet enligt första stycket, beakta effekten av beslutet.

Om Riksgäldskontoret fattar ett beslut enligt första stycket, behöver inte heller motparten fullgöra sin betalnings- eller leveransförpliktelse enligt avtalet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tillfälligt förbud mot att fullgöra betalnings- eller leveransförpliktelser. Den genomför artikel 49 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Av *första stycket* framgår att Riksgäldskontoret har befogenhet att tillfälligt förbjuda fullgörelse av betalnings- och leveransförpliktelser som följer av ett avtal som har ingåtts av ett företag i resolution. Ett sådant fullgörelseförbud kan vara helt eller partiellt. Det kan till exempel avse endast vissa förpliktelser i ett avtal, eller en viss typ av avtal. Med leveransförpliktelser avses till exempel förpliktelser att leverera värdepapper eller valuta.

Ett beslut om tillfälligt fullgörelseförbud gäller även motpartens förpliktelser enligt det aktuella avtalet. Det följer av *tredje stycket* att motparten i så fall inte är skyldig att fullgöra sina förpliktelser enligt avtalet. Bestämmelsen innebär dock inte ett förbud för motparten att fullgöra förpliktelserna. Motparten har därför trots ett beslut om tillfälligt fullgörelseförbud rätt att med befriande verkan fullgöra sina förpliktelser.

Vid utövande av befogenheten ska Riksgäldskontoret ta hänsyn till hur de finansiella marknadernas funktionssätt kan påverkas av beslutet.

3 § Ett beslut av Riksgäldskontoret enligt 2 § första stycket gäller från offentliggörandet av beslutet enligt 9 kap. 5 § och som längst till klockan 24.00 den bankdag som följer närmast efter dagen för offentliggörandet.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om tidsfristen för ett beslut enligt 2 §. Den genomför artikel 49 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

4 § Om en betalnings- eller leverantörsförpliktelse skulle ha fullgjorts under den tid som Riksgäldskontoret beslutat om enligt 3 §, ska förpliktelsen fullgöras så snart tiden har gått ut.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om fullgörande av en betalnings- eller leveransförpliktelse efter det att det tillfälliga förbudet har upphört. Paragrafen genomför artikel 49 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

5 § Ett beslut enligt 2 § första stycket får inte avse

1. överföringsuppdrag avseende betalningar eller leveranser av finansiella instrument som har lagts in i ett anmält avvecklingssystem, eller
2. betalnings- eller leveransförpliktelser som ska fullgöras mot centrala motparter, auktoriserade inom EES eller godkända från tredjeland.

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från möjligheten att besluta om förbud mot att fullgöra vissa förpliktelser. Paragrafen genomför artikel 49 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Riksgäldskontorets beslut om tillfälligt fullgörelseförbud får inte avse alla typer betalnings- och leveransförpliktelser. Av paragrafen framgår vilka förpliktelser som undantas.

Av *punkten 1* framgår att överföringsuppdrag avseende betalningar eller leveranser av finansiella instrument som har lagts in i ett anmält avvecklingssystem inte får omfattas av ett beslut om tillfälligt fullgörelseförbud enligt 2 §. Exempel på sådana avvecklingssystem är Riksbankens betalningssystem (RIX), Bankgirocentralens betalningssystem, Euroclear Sweden AB:s värdepappersavvecklingssystem samt NASDAQ OMX Clearing AB:s system för clearing och avveckling av derivataffärer. Undantaget gäller även för administratörer av sådana system. Av punkten följer att även vissa utländska avvecklingssystem omfattas.

Av *punkten 2* följer att ett beslut om tillfälligt fullgörelseförbud inte heller får avse betalnings- eller leveransförpliktelser som ska fullgöras mot centrala motparter (se definitionen i 1 kap. 10 §).

6 § Om ett företag i resolution fullgör en betalnings- eller leveransförpliktelse i strid med ett beslut enligt 2 § första stycket, ska betalningen eller leveransen ändå gälla, om Riksgäldskontoret inte visar att motparten kände till beslutet eller att det förekom omständigheter som gav motparten skälig anledning att anta att Riksgäldskontoret hade fattat ett sådant beslut.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om konsekvenserna av att företaget i resolution fullgör en förpliktelse i strid med ett beslut enligt 2 §. Paragrafen genomför artikel 49 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Av paragrafen framgår vilken rättsverkan en fullgörelse i strid med Riksgäldskontorets beslut enligt 2 § har. En bedömning måste då göras av om motparten är i ond eller god tro om beslutet. I denna bedömning bör särskild hänsyn tas till att ett sådant beslut ska offentliggöras på särskilt sätt, och att förbudet gäller först fr.o.m. den tidpunkten. Riksgäldskontoret har bevisbördan för sitt påstående att företagets medkontrahent var i ond tro om beslutet.

Förbud mot att ta i anspråk säkerheter

7 § Riksgäldskontoret får besluta att en borgenär till ett företag i resolution inte får ta i anspråk en säkerhet som har ställts ut i tillgångar som tillhör företaget.

Förbudet får gälla från offentliggörandet enligt 9 kap. 5 § och som längst till klockan 24.00 den bankdag som följer närmast efter dagen för offentliggörandet.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om ett tillfälligt förbud mot att ta i anspråk säkerheter. Den genomför artikel 50 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

8 § Om Riksgäldskontoret har beslutat att försätta något annat företag inom samma grupp som företaget enligt 7 § i resolution eller att vidta en sådan åtgärd som anges i 9 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 mot ett sådant företag, ska Riksgäldskontoret fatta ett särskilt beslut om förbud mot att ta i anspråk säkerheter med avseende på det företaget. Innehållet i beslutet ska motsvara innehållet i det beslut som fattas enligt 7 §.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om ett tillfälligt förbud mot att ta i anspråk säkerheter i gruppssammanhang. Den genomför artikel 50 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

9 § Ett beslut enligt 7 eller 8 § får inte avse en marginalsäkerhet eller annan panträtt som har ställts ut i samband med deltagande i ett anmält avvecklingssystem eller som innehas av en central motpart.

Paragrafen innehåller undantag från möjligheten för Riksgäldskontoret att besluta om förbud att ta i anspråk säkerheter. Den genomför artikel 50 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

10 § Om en borgenär tar i anspråk en säkerhet i strid med ett beslut enligt 7 eller 8 §, ska rättshandlingen ändå gälla, om Riksgäldskontoret inte visar att borgenären kände till beslutet eller att det förekom omständigheter som gav borgenären skälig anledning att anta att Riksgäldskontoret hade fattat ett sådant beslut.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om konsekvenserna av att företaget i resolution tar i anspråk säkerheter i strid med ett beslut enligt 7 §. Paragrafen genomför artikel 50 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Förbud mot att utöva vissa rättshandlingar

11 § Riksgäldskontoret får besluta att en motpart till ett företag i resolution inte får

1. säga upp eller häva ett avtal med företaget,
2. ändra villkoren i ett avtal med företaget,
3. ställa in fullgörelse mot företaget,
4. kvitta en fordran som företaget har på motparten, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget,
5. omvandla en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse, eller

6. tillämpa en slutavräkningsklausul.

Första stycket gäller endast om

1. företaget fortsätter att fullgöra väsentliga avtalsförpliktelser i förhållande till motparten, eller
2. företaget inte kan fullgöra dessa förpliktelser enligt 2, 7 eller 8 §.

Förbudet får gälla från offentliggörandet enligt 9 kap. 5 § och som längst till klockan 24.00 den bankdag som följer närmast efter dagen för offentliggörandet.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om ett tillfälligt förbud mot att utöva vissa rättshandlingar. Den genomför artikel 51 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

12 § Riksgäldskontoret får besluta att en motpart till ett dotterföretag till ett företag i resolution inte får vidta en sådan åtgärd som anges i 11 § första stycket beträffande ett avtal med dotterföretaget, om

1. företaget i resolution svarar för fullgörelse av dotterföretagets förpliktelser, och
2. grunden för att vidta åtgärden är obestånd hos företaget i resolution eller dess finansiella ställning i övrigt.

Vid beslut enligt första stycket gäller 11 § andra stycket 1 och tredje stycket.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om ett tillfälligt förbud mot att utöva vissa rättshandlingar för en motpart till ett dotterföretag till ett företag i resolution. Den genomför artikel 51 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

13 § När Riksgäldskontoret har beslutat om en överföring enligt 16 kap. 2 §, 17 kap. 1 § eller 18 kap. 1 §, får myndigheten fatta ett beslut enligt 12 § endast om

1. samtliga dotterföretagets tillgångar och förpliktelser som är hänförliga till avtalet har överförts till mottagaren, eller
2. myndigheten ser till att avtalsförpliktelserna säkerställs på annat sätt.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om ett tillfälligt förbud mot att utöva vissa rättshandlingar efter beslut om överföring med tillämpning av försäljningsverktyget, broföretagsverktyget eller avskiljandeverktyget. Den genomför artikel 51 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

14 § Ett beslut enligt 11 eller 12 § får inte avse avtal som

1. är hänförliga till ett anmält avvecklingssystem, eller
2. företaget i resolution har ingått med centrala motparter.

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från Riksgäldskontorets möjlighet att besluta om förbud mot att utöva vissa rättshandlingar. Den genomför artikel 51 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

15 § En motpart till ett företag i resolution eller ett dotterföretag till ett företag i resolution får vidta en sådan åtgärd som anges i 11 § första stycket före utgången av den tid som Riksgäldskontoret beslutar om enligt 11 § tredje stycket, om myndigheten underrättar motparten om

1. att de rättigheter och förpliktelser som omfattas av avtalet inte ska överföras till en mottagare, eller

2. att de skulder som omfattas av avtalet inte ska skrivas ned eller konverteras enligt skuldnedskrivningsverktyget.

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag – enligt vissa förutsättningar – från Riksgäldskontorets möjlighet att besluta om förbud mot att utöva vissa rättshandlingar. Den genomför artikel 51 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

16 § Om de rättigheter och förpliktelser som omfattas av avtalet har överförts till en mottagare, får motparten efter utgången av den tid som Riksgäldskontoret beslutat om enligt 11 § tredje stycket vidta en sådan åtgärd som anges i 11 § första stycket endast om mottagaren vid eller efter mottagandet inte fullgör väsentliga avtalsförpliktelser.

Paragrafen innehåller ytterligare bestämmelser om Riksgäldskontorets möjlighet att besluta om att utöva vissa rättshandlingar. Detta fall avser om de rättigheter och förpliktelser som omfattas av avtalet har överförts till en mottagare, får motparten efter utgången av den tid som Riksgäldskontoret beslutat om enligt 11 § tredje stycket vidta en sådan åtgärd som anges i 11 § första stycket, endast om mottagaren vid eller efter mottagandet inte fullgör väsentliga avtalsförpliktelser.

17 § Om en motpart till ett företag i resolution vidtar en åtgärd i strid med ett beslut enligt 11 eller 12 §, ska åtgärden ändå gälla, om Riksgäldskontoret inte visar att motparten kände till beslutet eller att det förekom omständigheter som gav motparten skälig anledning att anta att Riksgäldskontoret hade fattat ett sådant beslut.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om konsekvenserna av att företaget i resolution vidtar en åtgärd i strid med ett beslut enligt 11 eller 12 §. Paragrafen genomför artikel 51 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

*Avtalsenligt erkännande av befogenheter vad gäller
tillfälligt upphävande i samband med resolution*

18 § Ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1–5 ska i finansiella avtal som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ta in villkor som innebär att parterna erkänner att avtalet kan komma att bli föremål för Riksgäldskontorets utövande av sina befogenheter att tillfälligt upphäva eller begränsa

rättigheter och förpliktelser enligt 2, 7 och 11 §§ och erkänner att de är bundna av kraven i 8 kap. 3 §, om avtalet

1. medför en ny skyldighet eller en väsentlig ändring av en befintlig skyldighet,

2. föreskriver uppsägningsrätt eller rätt att ta i anspråk en säkerhet som har ställts ut, som 2, 7 och 11 §§ samt 8 kap. 3 § skulle vara tillämplig på om det finansiella avtalet reglerades av svensk rätt.

Paragrafen innehåller bestämmelser om avtalsenligt erkännande av befogenheter vad gäller tillfälligt upphävande i samband med resolution. Paragrafen genomför artikel 52 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

19 § Ett moderföretag med det yttersta ägarintresset i en grupp ska säkerställa att ett dotterföretag i tredjeland, som är ett företag som avses i artikel 1.1 a–e i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag, i finansiella avtal som avses i 18 §, tar in villkor som innebär att avtalet kan komma att bli föremål för Riksgäldskontorets utövande av befogenheter att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och förpliktelser enligt 2, 7 och 11 §§ samt 8 kap. 3 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om avtalsenligt erkännande – i gruppsammanhang – av befogenheter vad gäller tillfälligt upphävande i samband med resolution. Paragrafen genomför artikel 52 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

20 § Att ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1–5, i finansiella avtal som avses i 18 §, inte tar in villkor som innebär att parterna erkänner att avtalet kan komma att bli föremål för Riksgäldskontorets utövande av sina befogenheter att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och förpliktelser enligt 2, 7 och 11 §§ samt 8 kap. 3 §, hindrar inte Riksgäldskontoret från att tillämpa befogenheterna.

Paragrafen innehåller ytterligare bestämmelser om avtalsenligt erkännande av befogenheter vad gäller tillfälligt upphävande i samband med resolution. I paragrafen stadgas att, även om sådana villkor inte tas in i avtalen, detta inte ska hindra Riksgäldskontoret från att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och förpliktelser enligt 2, 7 och 11 §§ samt 8 kap. 3 §. Paragrafen genomför artikel 52 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Förbud mot återköp

21 § Riksgäldskontoret får besluta att tillfälligt begränsa eller upphäva försäkringstagares återköpsrätt enligt 11 kap. 5 § försäkringsavtalslagen (2005:104) avseende livförsäkringsavtal som har ingåtts av försäkringsföretaget i resolution, förutsatt att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalen fullgörs, även fortsatt.

Förbudet får gälla från offentliggörandet enligt 9 kap. 5 § och som längst till klockan 24.00 den bankdag som följer närmast efter dagen för offentliggörandet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Riksgäldskontorets befogenhet att tillfälligt begränsa eller upphäva återköpsrätten. Den genomför artikel 53 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Särskilt ska noteras att Riksgäldskontorets befogenhet att tillfälligt begränsa eller upphäva försäkringstagarens återköpsrätt endast får användas så länge det är nödvändigt för att underlätta tillämpningen av ett eller flera resolutionsverktyg.

11 kap. Kompletterande befogenheter

1 § När Riksgäldskontoret beslutar om resolution eller vidtar en resolutionsåtgärd, får myndigheten vidta åtgärder som anges i 2–4 §§, om det är nödvändigt för att säkerställa verkställigheten av ett beslut om resolution eller en resolutionsåtgärd eller för att uppnå ett eller flera resolutionsändamål.

Paragrafen innehåller bestämmelser om kompletterande befogenheter för Riksgäldskontoret. Dessa befogenheter får utövas om det är nödvändigt för att säkerställa verkställigheten av ett beslut om resolution eller för att uppnå ett eller flera resolutionsändamål. Den genomför artikel 43 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

2 § Riksgäldskontoret får besluta att en innehavare av aktier i ett företag i resolution eller av andra äganderättsinstrument som har getts ut av företaget inte får förvärva ytterligare sådana aktier eller äganderättsinstrument.

Paragrafen innehåller bestämmelser om en befogenhet för Riksgäldskontoret att upphäva rätt att förvärva aktier. Den genomför artikel 43 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Av paragrafen framgår att Riksgäldskontoret får förbjuda en innehavare av aktier eller andra äganderättsinstrument som har getts ut av ett företag i resolution att förvärva ytterligare sådana instrument.

Med andra äganderättsinstrument avses till exempel teckningsoptioner, konvertibler och teckningsrätter utgivna enligt aktiebolagslagen (2005:551). Ett sådant beslut kan till exempel innebära att teckning av nya aktier med utnyttjande av optionsrätt inte kan ske

3 § Riksgäldskontoret får begära att

1. en börs ska avslå en begäran om upptagande till handel på en reglerad marknad av ett finansiellt instrument som har getts ut av ett företag i resolution eller besluta att ett sådant finansiellt instrument inte längre ska vara upptaget till handel enligt 15 kap. 11 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

2. en börs med tillstånd enligt 13 kap. 12 § andra stycket i lagen om värdepappersmarknaden eller ett värdepappersinstitut med tillstånd enligt 2 kap. 1 § 8 eller 9 samma lag ska avslå en ansökan om att ett finansiellt instrument som har getts ut av ett företag i resolution ska handlas på en handelsplattform eller besluta att ett sådant finansiellt instrument inte längre ska handlas på en handelsplattform enligt 11 kap. 11 a § samma lag.

3. Finansinspektionen utför en prövning enligt 22 kap. 2 a § lagen om värdepappersmarknaden.

Riksgäldskontoret får även begära att en behörig myndighet i ett annat land inom EES fattar motsvarande beslut.

Paragrafen innehåller bestämmelser om en befogenhet för Riksgäldskontoret att avslå begäran om upptagande till handel och att avbryta eller stoppa handel. Den genomför artikel 43 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

4 § Riksgäldskontoret får besluta att ett avtal som ett företag i resolution är part i ska sägas upp med omedelbar verkan eller att villkoren i avtalet ska ändras.

Paragrafen innehåller bestämmelser om en befogenhet för Riksgäldskontoret att ändra eller säga upp avtal med omedelbar verkan. Den genomför artikel 43 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Av paragrafen framgår att Riksgäldskontoret får besluta att säga upp ett avtal med omedelbar verkan eller ändra villkoren i ett avtal som ett företag i resolution är part i. Bestämmelsen omfattar även försäkringsavtal. Rättsverkan inträder genom Riksgäldskontorets beslut och någon ytterligare åtgärd, till exempel i form av godkännande av annan myndighet, krävs inte.

Ett beslut i enlighet med bestämmelsen är ingripande för motparten och ska föregås av en proportionalitetsbedömning. Det får exempelvis inte leda till att det ekonomiska utfallet för en borgenär

blir sämre än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation.

Många gånger torde de problem som uppstår i anslutning till att Riksgäldskontoret beslutar om resolution eller vidtar en resolutionsåtgärd kunna hanteras genom användning av någon annan befogenhet. Beslut enligt denna paragraf kan därför inte förväntas bli särskilt vanligt förekommande eller användas i förhållande till alla avtalstyper.

12 kap. Särskild förvaltare

1 § Riksgäldskontoret får utse en särskild förvaltare i ett företag som är försatt i resolution. När en särskild förvaltare har utsetts, ska Riksgäldskontoret anmäla detta för registrering hos Bolagsverket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förordnande av en särskild förvaltare. Den genomför artikel 44 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

2 § Den särskilda förvaltaren ska inom sitt uppdrag vidta alla de åtgärder som främjar de relevanta resolutionsändamålen och genomföra resolutionsåtgärder i enlighet med de instruktioner som Riksgäldskontoret har gett.

Om styrelsen eller den verkställande direktören i ett företag som är försatt i resolution fattar ett beslut eller vidtar en åtgärd utan samtycke från förvaltaren, inverkar detta inte på rättshandlingens giltighet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om den särskilda förvaltarens uppgifter, mandat och befogenheter. Den genomför artikel 44 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Av *första stycket* framgår vad den särskilda förvaltaren ska ha för uppgift, dvs. vidta de åtgärder som krävs för att uppnå resolutionsändamålen och att genomföra resolutionsåtgärder beslutade av Riksgäldskontoret. Förvaltaren ska vara underställd Riksgäldskontoret och följa de instruktioner som myndigheten utfärdar för denne. Av det följer att förvaltaren har samma formella behörighet att överta bolagsorganens befogenheter som Riksgäldskontoret, men det är upp till myndigheten att i varje enskilt fall besluta om den vill begränsa förvaltarens befogenheter. Riksgäldskontoret kan till exempel ställa krav på att förvaltaren ska inhämta myndighetens medgivande innan vissa åtgärder vidtas.

Förvaltarens befogenheter fastställs närmare genom avtal som upprättas mellan Riksgäldskontoret och förvaltaren. Riksgäldskontoret får ge förvaltaren i uppdrag att utföra uppgifter som normalt ska utföras av stämman och styrelsen. Uppgifter som hänför sig till resolutionen ska vara överordnade alla andra ledningsuppgifter i enlighet med bolagsordningen och nationell rätt, i den mån de är oförenliga.

I *andra stycket* anges att rättshandlingar som vidtas utan den särskilde förvaltarens samtycke inte av detta skäl blir ogiltiga.

3 § Den särskilda förvaltaren ska ha den insikt och erfarenhet som uppdraget kräver och även i övrigt vara lämplig för uppdraget.

Förvaltaren får inte stå i sådant förhållande till någon ägare, borgenär eller någon annan som kan rubba förtroendet för förvaltarens opartiskhet vid utförandet av uppdraget. Det får inte heller i övrigt finnas någon omständighet som medför att förtroendet kan rubbas.

Förvaltaren ska omedelbart underrätta Riksgäldskontoret om omständigheter som kan medföra jäv.

Om förvaltaren begär att få bli entledigad och visar skäl till det, ska Riksgäldskontoret entlediga förvaltaren.

Paragrafen innehåller bestämmelser om den särskilda förvaltarens kompetens och om jäv. Den genomför artikel 44 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Av *första stycket* följer de krav som ska ställas på en särskild förvaltare. Vad som ska krävas i form av insikt och erfarenhet får anpassas utifrån varje enskilt förvaltningsuppdrag.

Av *andra och tredje styckena* framgår att den särskilda förvaltaren inte får stå i ett jävsförhållande till någon ägare eller borgenär eller någon annan som gör att förtroendet för den särskilda förvaltaren rubbas. Om så är fallet ska förvaltaren omedelbart underrätta resolutionsmyndigheten om detta. Det är viktigt att det finns förtroende för att Riksgäldskontoret tar de hänsyn till olika intressen som följer av denna lag och inte agerar på ett sätt som utan grund i lagens ändamål gynnar någon enskild aktör. Av detta följer att om Riksgäldskontoret utser en särskild förvaltare att utföra uppgifter på dess uppdrag får det inte heller föreligga risk att förvaltaren står i ett förhållande som kan rubba förtroendet för Riksgäldskontorets opartiskhet.

Av *fjärde stycket* framgår att om förvaltaren visar skäl för att avsäga sig uppdraget ska Riksgäldskontoret entlediga den särskilda förvaltaren.

4 § Den särskilda förvaltaren ska upprätta och till Riksgäldskontoret lämna in en skriftlig rapport i samband med att förvalterskapet inleds och avslutas. Riksgäldskontoret får ange när förvaltaren ska lämna in skriftliga rapporter under pågående uppdrag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att den särskilda förvaltarens rapporteringsskyldighet. Den genomför artikel 44 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Den särskilda förvaltaren är skyldig att upprätta en skriftlig rapport i början och slutet av sitt uppdrag. Den skriftliga rapporten ska innehålla förvaltarens bedömning av företagets ekonomiska och finansiella situation och, i förekommande fall, de åtgärder som förvaltaren har vidtagit. För att hinna skaffa sig en god uppfattning av företagets ekonomiska ställning är det rimligt att förvaltaren får ett par veckor på sig efter att denne tillträtt uppdraget för att lämna in den första skriftliga rapporten. Riksgäldskontoret får bestämma att den särskilda förvaltaren ska lämna en skriftlig rapport även vid andra tillfällen under uppdragets gång.

5 § Den särskilda förvaltaren får utses för en period av högst ett år. Riksgäldskontoret får förlänga uppdraget, om det finns skäl för det.

Riksgäldskontoret får, med omedelbar verkan, skilja förvaltaren från sitt uppdrag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att den särskilda förvaltarens mandattid. Den genomför artikel 44 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I *första stycket* anges att en särskild förvaltare får utses som längst för en period av ett år. Uppdraget kan dock förlängas om grunderna för att tillsätta den särskilda förvaltaren alltför föreligger.

I *andra stycket* framgår att Riksgäldskontoret när som helst under uppdragets gång och med omedelbar verkan kan skilja en särskild förvaltare från sitt uppdrag, utan att behöva motivera detta. Denna möjlighet ska finnas oavsett vad som har avtalats mellan Riksgäldskontoret och den särskilda förvaltaren.

13 kap. Åtgärder mot ägare

1 § Om ett företag i resolution är ett aktiebolag, ska Riksgäldskontoret, innan eller i samband med att myndigheten vidtar en resolutionsåtgärd som kan leda till att någon borgenär drabbas av förluster eller får sin fordran helt eller delvis konverterad, besluta att bolagets aktiekapital ska minskas i proportion till bolagets förluster enligt en värdering enligt 4 kap.

Paragrafen innehåller en precisering av den allmänna tillämpningsprincipen i resolution om att prioritetsordningen ska upprätthållas (se 1 kap. 5 §). Den genomför artikel 26.2, del av artikel 36.1, 42.1 g och 42.1 j i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

2 § Om företaget i resolution har ett positivt värde, ska Riksgäldskontoret besluta att innehavare av skuldförbindelser eller relevanta kapitalinstrument som företaget har ingått ska byta sina fordringar mot aktier (konvertering). Konverteringen ska ske till en omräkningskurs som väsentligt minskar ägarnas andel i företaget.

Paragrafen innehåller bestämmelser om minskning av aktiekapitalet. Den genomför artikel 36.1 b i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Av paragrafen följer att om företaget i resolution, enligt en värdering enligt 4 kap., har ett positivt eget kapital får Riksgäldskontoret minska (späda ut) de befintliga ägarnas andel i företaget. Det sker genom att Riksgäldskontoret beslutar att innehavare av skuldförbindelser som företaget ingått ska byta sina fordringar mot aktier eller andra andelar i företaget (konvertering).

Konverteringen ska ske till en omräkningskurs som leder till en väsentlig minskning (utspädning) av ägarnas andel i företaget.

3 § Riksgäldskontoret ska i samband med beslut om att minska aktiekapitalet enligt 1 § besluta att

1. dra in befintliga aktier, eller
2. överföra befintliga aktier till en borgenär som har fått sin fordran helt eller delvis nedskriven.

Paragrafen innehåller bestämmelser om åtgärder i samband med minskning av aktiekapitalet. Den genomför artikel 36.1 a i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Av paragrafen framgår att Riksgäldskontoret får kombinera ett beslut enligt 1 § med ett beslut om indragning av aktier eller en över-

föring av aktier till borgenärer som har fått sin fordran helt eller delvis nedskriven. Riksgäldskontoret kan besluta om att vidta båda åtgärderna.

Åtgärderna i bestämmelsen ska vidtas även beträffande sådana personer som har tilldelats, eller för vars räkning det har getts ut, aktier till följd av en utlösande händelse som inträffat före eller samtidigt som företaget försattes i resolution.

Sannolikt torde en minskning av aktiekapitalet i kombination med indragning i första hand vara aktuell när bolagets förluster förbrukat hela aktiekapitalet. Om behovet av förlustabsorbering inte förbrukar hela aktiekapitalet ska Riksgäldskontoret fördela förlusterna jämnt mellan aktieägarna. Om aktiekapitalet minskas och dras in med ett större belopp än vad som är nödvändigt för att absorbera förluster, bör ersättning utgå till aktieägarna.

14 kap. Verkytet för solvent avveckling

Definition och tillämpningsområde

1 § Med verktyget för solvent avveckling avses

1. en begränsning av verksamheten i ett försäkringsföretag till förvaltning av den befintliga portföljen av försäkringsåtaganden till dess att alla åtaganden är fullgjorda och det som återstår av företaget avvecklas enligt normala insolvensförfaranden, och

2. ett förbud för företaget att ingå nya försäkringsavtal.

Paragrafen definierar resolutionsverktyget solvent avveckling. Verkytet för solvent avveckling innebär att företaget försätts i en kontrollerad avvecklingsfas, där verksamheten begränsas till att fullgöra och förvalta befintliga försäkringsåtaganden. Inga nya försäkringsavtal får tecknas. När samtliga försäkringsåtaganden är uppfyllda, avvecklas företaget genom konkurs eller likvidation.

2 § Riksgäldskontoret får använda verktyget för solvent avveckling för att avsluta ett försäkringsföretags verksamhet och förbjuda företaget i resolution att bedriva ny verksamhet.

Paragrafen anger verktygets tillämpningsområde. Den genomför artikel 27.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. Verkytet får användas för att avsluta ett försäkringsföretags verksamheten. Verkytet ger även Riksgäldskontoret befogenhet att förbjuda före-

taget att ingå nya försäkringsåtagande eller bedriva annan ny verksamhet.

Verkan av återkallelse av tillstånd

3 § Ett försäkringsföretag, för vilket tillståndet är återkallat, som försätts i resolution genom verktyget för solvent avveckling, ska uppfylla minimikapitalkravet enligt 8 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043), i samband med tillämpning av det verktyget.

Paragrafen anger vad som gäller för ett företag som har fått sitt tillstånd återkallat när det försätts i solvent avveckling i resolution. Paragrafen genomför artikel 27.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Ett försäkringsföretag som försätts i solvent avveckling i resolution kan ha fått sitt tillstånd återkallat. Det ska då, trots att det inte längre får bedriva ny försäkringsverksamhet, uppfylla minimikapitalkravet enligt försäkringsrörelselagen. Kravet gäller i samband med att företaget har försatts i solvent avveckling. Syftet med kravet är att säkerställa att företaget under avvecklingsfasen har tillräckligt med kapital för att uppfylla sina återstående försäkringsåtaganden.

4 § Om Finansinspektionen har återkallat tillståndet för ett försäkringsföretag på vilket verktyget för solvent avveckling tillämpas, ska företaget fortsatt omfattas av bestämmelserna om tillsyn i 17 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043), fram till dess att företagets verksamhet avslutas enligt 9 §.

Paragrafen anger vad som gäller för tillsynen av ett försäkringsföretag om Finansinspektionen har återkallat företagets tillstånd. Paragrafen genomför artikel 27.3. i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Paragrafen klargör att försäkringsföretaget, trots att tillståndet har återkallats, fortsatt omfattas av bestämmelserna om tillsyn enligt 17 kap. i försäkringsrörelselagen under avvecklingsfasen. Detta säkerställer att företaget står under tillsyn så länge det förvaltar och fullgör sina kvarvarande försäkringsåtaganden i enlighet med reglerna om solvent avveckling. Tillsynen gäller fram till dess att verksamheten avslutats i enlighet med 9 §.

Beslut vid kapitalbrist

5 § Om verktyget för solvent avveckling används och nettotillgångsvärdet för försäkringsföretaget i resolution har blivit negativt ska Riksgäldskontoret bedöma om företaget ska avvecklas enligt ett normalt insolvensförfarande eller om ett annat resolutionsverktyg ska användas.

Om minimikapitalkravet enligt 8 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043) inte uppfylls, ska Riksgäldskontoret, efter samråd med Finansinspektionen, bedöma om företaget ska avvecklas enligt ett normalt insolvensförfarande eller om ett annat resolutionsverktyg ska användas.

Paragrafen anger vad som gäller om nettotillgångsvärdet för försäkringsföretaget i resolution blir negativt eller om det bryter mot minimikapitalkravet under avvecklingsfasen. Paragrafen genomför artikel 27.9. i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Om nettotillgångarna blir negativa under avvecklingsprocessen är detta en tydlig indikation på att förutsättningarna för att fortsätta använda verktyget för solvent avveckling kan ha fallit bort. I ett sådant läge ska Riksgäldskontoret enligt *första stycket* pröva om företaget bör avvecklas genom ett normalt insolvensförfarande eller om ett annat resolutionsverktyg ska användas i stället.

Om företaget inte uppfyller minimikapitalkravet ska Riksgäldskontoret enligt *andra stycket* göra liknande bedömning, men i detta fall i samråd med Finansinspektionen. Exempel på möjliga åtgärder är att återställa ett positivt nettotillgångsvärde genom att tillämpa skuldnedskrivningsverktyget eller att överföra företagets försäkringsportfölj till en annan aktör. Syftet med bedömningen är att säkerställa att avvecklingen sker på det mest ordnade och lämpliga sättet, i syfte att skydda försäkringstagarnas och övriga borgenärers intressen.

Kompetens under avvecklingsprocessen

6 § Riksgäldskontoret ska säkerställa att ett försäkringsföretag i resolution genom verktyget solvent avveckling kan behålla den kompetens som behövs under avvecklingsprocessen.

Paragrafen klargör Riksgäldskontorets ansvar för att försäkringsföretaget i resolution kan behålla nödvändig kompetens under den tid det tar att avveckla verksamheten. Paragrafen genomför artikel 27.4. i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Granskning

7 § Riksgäldskontoret ska, i nära samarbete med Finansinspektionen, för ett försäkringsföretag i resolution genom solvent avveckling

1. övervaka kassaflödet, kostnaderna och utgifterna samt återförsäkringsarrangemang,
2. utvärdera planerade förändringar i tillgångarnas sammansättning, och
3. åtminstone kvartalsvis låta genomföra oberoende försäkringstekniska granskningar av försäkringstekniska avsättningar och reserver.

Paragrafen klargör Riksgäldskontorets ansvar för att, i nära samarbete med Finansinspektionen, följa och granska försäkringsföretagets finansiella utveckling vid solvent avveckling i resolution. Paragrafen genomför artikel 27.5 och 27.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I möjligaste mån ska företagets värde bevaras under resolutionen, vilket i sin tur skyddar de kvarvarande försäkringstagarna. Detta ska bland annat ske genom att Riksgäldskontoret övervakar kassaflödet och kostnaderna i försäkringsföretaget i resolution.

Begränsning eller förbud mot ersättning

8 § Riksgäldskontoret får, vid tillämpningen av verktyget för solvent avveckling, begränsa eller förbjuda all ersättning i form av

1. aktier eller aktieutdelning och annan ersättning som är relaterad till aktier eller andra äganderättsinstrument, och
2. utbetalningar av rörlig ersättning och diskretionära pensionsförmåner.

Paragrafen ger Riksgäldskontoret befogenhet att begränsa eller förbjuda utdelning av aktier, annan ersättning kopplad till äganderättsinstrument samt rörlig ersättning och diskretionära pensionsförmåner. Paragrafen genomför artikel 27.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Eftersom företaget kan vara solvent vid tidpunkten för resolution kan tidigare ägare fortfarande ha kvarstående intressen i företaget. Rättigheterna består tills företaget är fullständigt avvecklat. Paragrafen möjliggör för resolutionsmyndigheten att tillfälligt begränsa dessa rättigheter, vilket kan bidra till att stärka kassaflödet under avvecklingen och därmed minska behovet av ytterligare resolutionsåtgärder. Riksgäldskontoret får även stoppa eller begränsa utbetal-

ning av rörliga ersättningar (exempelvis bonusar) och diskretionära pensionsförmåner, vilket också minskar onödiga utflöden av kapital. Diskretionära pensionsförmåner är pensioner utöver lag- eller avtals-skyldigheter, som arbetsgivaren kan besluta om ensidigt.

Avveckling av verksamheten

9 § Riksgäldskontoret ska avveckla verksamheten i ett företag i resolution genom solvent avveckling, när

1. alla tillgångar i företaget har avvecklats och dess förpliktelser har fullgjorts, eller
2. om alla eller i princip alla tillgångar eller förpliktelser dessförinnan säljs till en förvärvande tredje part.

Paragrafen anger under vilka förutsättningar Riksgäldskontoret ska avsluta avvecklingen av ett försäkringsföretag i solvent avveckling i resolution. Paragrafen genomför artikel 27.8 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Avvecklingen ska anses fullbordad när samtliga försäkringsavtal har löpt ut och företagets tillgångar har avvecklats. Avvecklingsförfarandet kan även avslutas i förtid genom att Riksgäldskontoret säljer alla tillgångar eller förpliktelser till en tredje part.

15 kap. Principer för tillämpningen av överföringsverktygen

Tillämpningsprinciper

1 § Riksgäldskontoret har rätt att tillämpa avskiljandeverktyget, försäljningsverktyget och broföretagsverktyget utan att aktieägare, delägare eller medlemmar till företaget i resolution, eller annan tredje part än köpare eller broföretaget, ger sitt medgivande. Inga andra förfarandekrav än de som anges i denna lag ska iakttas.

Paragrafen ger Riksgäldskontoret rätt att tillämpa överföringsverktygen utan att inhämta medgivande från ägarna till företaget i resolution. Paragrafen genomför artikel 28.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

För att bestämmelsen ska omfatta även andra associationsformer än aktiebolag har termen ”delägare och medlemmar” inkluderats. Bestämmelsen säkerställer att resolutionsmyndigheten kan agera

oberoende av ägare och andra parter. Inga andra förfarandekrav än de som framgår av denna lag gäller.

2 § Ersättning som betalas av köparen eller broföretaget ska, efter avdrag för de kostnader som Riksgäldskontoret haft, för sin egen eller för finansieringsarrangemangets räkning i samband med resolutionsförfarandet, och eventuell kompensation till borgenärer som fått sina fordringar nedskrivna utan att ha fått full ersättning, tillfalla

1. ägarna av aktierna eller andra äganderättsinstrument som har emitterats av företaget i resolution, om äganderättsinstrumenten har överförts från innehavarna till köpare eller broföretaget.

2. företaget i resolution, om tillgångar eller förpliktelser i företaget i resolution har överförts till köparen eller broföretaget.

Paragrafen anger hur ersättning från köparen eller broföretaget ska fördelas efter avdrag för resolutionskostnader och eventuell borgenärskompensation, beroende på om det är äganderättsinstrument eller företagets tillgångar eller förpliktelser som har överförts. Paragrafen genomför artikel 28.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Om en köpare eller ett broföretag betalar en ersättning för det som förs över ska ersättningen tillfalla aktieägarna eller innehavarna av andra äganderättsinstrument om det rör sig om en aktieöverföring, och företaget i resolution om det rör sig om en inkråmsöverlåtelse. Detta förutsatt att det återstår något, efter avdrag för de kostnader som Riksgäldskontoret haft i samband med resolutionsförfarandet för egen eller för finansieringsarrangemangets räkning och eventuell kompensation till borgenärer som fått sina fordringar nedskrivna.

3 § Ersättning som betalas av ett tillgångsförvaltningsbolag för överförda tillgångar och förpliktelser ska, efter avdrag för de kostnader som Riksgäldskontoret har haft för egen eller för finansieringsarrangemangets räkning och eventuell kompensation till borgenärer som fått sina fordringar nedskrivna utan att ha fått full ersättning, tillfalla företaget i resolution. Denna ersättning kan vara i form av skuldförbindelser som tillgångsförvaltningsbolaget utfärdar.

Paragrafen anger hur ersättning från ett tillgångsförvaltningsbolag för tillgångar och förpliktelser som överförts från ett företag i resolution ska hanteras. Paragrafen genomför artikel 28.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Efter avdrag för de kostnader som Riksgäldskontoret haft för egen eller för finansieringsarrangemangets räkning och för eventuell kompensation till borgenärer som fått sina fordringar nedskrivna, ska ersättningen tillfalla företaget i resolution. Att ersättningen kan vara i form av en fordran på tillgångsförvaltningsbolaget skapar flexibilitet i hanteringen av resolutionen. Fordran på tillgångsförvaltningsbolaget kan konverteras till likvida medel när bolaget börjar realisera de förvärvade tillgångarna.

4 § Vid överföringar som görs med tillämpning av verktygen för avskiljande, försäljning och broföretag ska de skyddsåtgärder som framgår av 21 kap. tillämpas.

Paragrafen genomför artikel 28.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

5 § För aktieägare, delägare, medlemmar eller borgenärer i företaget i resolution, vars tillgångar och förpliktelser inte har överförts med tillämpning av verktygen för avskiljande, försäljning och broföretag, har rätten upphört till de tillgångar och förpliktelser som har överförts. De kan inte heller ställa krav på styrelsen eller verkställande ledningen i broföretaget eller tillgångsförvaltningsbolaget.

Paragrafen talar om vilka rättigheter ägare och borgenärer som lämnats utanför resolutionen *inte* har i förhållande till de tillgångar och förpliktelser som har överför. Paragrafen genomför artikel 28.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Rättsförhållandena för aktieägare, delägare, medlemmar eller borgenärer som inte fått sina tillgångar eller förpliktelser överförda förblir knutna till det ursprungliga företaget i resolution och kan således inte göras gällande gentemot den mottagande enheten.

6 § Medlemskap eller rätt att delta i betalnings-, clearing- och avvecklings-system, handelsplattformar eller reglerade marknader får överföras till köparen eller broföretaget vid tillämpning av i kapitlet aktuella resolutionsverktyg, om förvärvaren uppfyller kraven för medlemskap eller deltagande i sådana system.

Om förvärvaren inte har ett tillräckligt kreditbetyg, ska det dock inte utgöra hinder för överföring av medlemskap eller en rätt att delta i sådana system.

Riksgäldskontoret får besluta att förvärvaren får utöva rättigheter enligt andra stycket i högst 24 månader från det att rättigheten överförts,

även om förvärvaren inte uppfyller kraven för medlemskap eller deltagande. På begäran av förvärvaren får Riksgäldskontoret förlänga tiden.

Paragrafen reglerar hur medlemskap och deltaganderätt i finansiella infrastrukturer hanteras vid överföring av delar av ett företag i resolution till ett broföretag eller en köpare. Paragrafen genomför artikel 28.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

För att den överförda verksamheten ska kunna fortsätta att fungera måste en köpare eller ett broföretag ha rätt att överta medlemskap i och tillgång till de finansiella marknadsinfrastrukturer som det ursprungliga företaget deltog i, såsom betalnings- och avvecklings-system.

Villkor och försäljningsprocess vid tillämpning av försäljningsverktyget och broföretagsverktyget

7 § Om Riksgäldskontoret avser att tillämpa försäljningsverktyget eller att sälja ett broföretag eller dess tillgångar och förpliktelser, ska företaget i resolution, broföretaget eller de berörda tillgångarna och förpliktelserna eller aktierna och andra äganderättsinstrument bjudas ut till försäljning i enlighet med de krav som framgår av 8–10 §§. Grupper av tillgångar och förpliktelser får bjudas ut till försäljning separat.

Paragrafen reglerar hur försäljningen av ett företag i resolution, ett broföretag eller dess tillgångar och förpliktelser ska gå till. Paragrafen genomför artikel 29.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Paragrafen hänvisar till de krav på försäljningsprocessen som anges i 8–10 §§ nedan.

8 § En överföring ska ske på affärsmässiga villkor. Vid bedömningen av vad som utgör affärsmässiga villkor ska den värdering som har gjorts enligt 4 kap. beaktas.

Paragrafen anger förutsättningarna för hur försäljningsprocessen ska genomföras. Paragrafen genomför artikel 29.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

9 § När försäljningsverktyget används, ska Riksgäldskontoret bjuda ut äganderättsinstrument som getts ut av företaget i resolution eller dess tillgångar eller förpliktelser till försäljning på marknaden.

Ett erbjudande om försäljning

1. ska vara öppet för insyn,
2. ska ge en rättvisande bild av företaget och dess tillgångar och förpliktelser samt av äganderättsinstrument som har getts ut av företaget,
3. får inte på ett otillbörligt sätt gynna eller missgynna potentiella köpare,
4. får inte ge upphov till intressekonflikter,
5. ska beakta behovet av att uppnå ett snabbt resolutionsförfarande, och
6. ska syfta till att få högsta möjliga pris vid försäljningen.

Paragrafen reglerar hur försäljning av äganderättsinstrument, tillgångar och förpliktelser ska genomföras. Paragrafen genomför artikel 29.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Försäljningsprocessen ska vara öppen, behandla köpare rättvist, undvika intressekonflikter, genomföras snabbt och till högsta möjliga pris.

10 § Riksgäldskontoret får använda försäljningsverktyget utan att iakttä kraven i 9 §, om ett förfarande enligt 9 § första stycket eller uppfyllande av krav enligt 9 § andra stycket, förhindrar eller försvårar att resolutionsändamålen uppnås.

Paragrafen anger de omständigheter under vilka Riksgäldskontoret får avvika från kraven i 9 §. Paragrafen genomför artikel 29.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Riksgäldskontoret får avstå från att följa kraven i 9 § om de hindrar eller försvårar möjligheterna att uppnå resolutionsändamålen.

16 kap. Försäljningsverktyget

Definition av försäljningsverktyget

1 § Med försäljningsverktyget avses en sådan överföring som anges i 2 §, från ett företag i resolution eller från någon annan än företaget, till en förvärvare som inte är ett broföretag enligt 17 kap. 2 § eller ett tillgångsförvaltningsbolag enligt 18 kap. 2 §.

Paragrafen definierar försäljningsverktyget i enlighet med artikel 2.47.

Generellt om överföring

- 2 § Riksgäldskontoret får använda försäljningsverktyget för att
1. från företaget överföra tillgångar eller förpliktelser, eller
 2. från någon annan än företaget överföra aktier och andra äganderättsinstrument som företaget har gett ut.

Paragrafen anger försäljningsverktygets tillämpningsområde. Paragrafen genomför artikel 31.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Punkt 2 möjliggör för Riksgäldskontoret att sälja ett företag i resolution vars aktier har förts över till ett broföretag.

Överföring av återförsäkringsrättigheter

- 3 § Riksgäldskontoret får överföra återförsäkringsrättigheter som omfattar överförda försäkrings- eller återförsäkringsfordringar utan återförsäkringsföretagets medgivande, om myndigheten helt eller delvis överför tillgångar och förpliktelser kopplade till dessa återförsäkringsrättigheter i företaget i resolution till ett annat företag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om överföring av återförsäkringsrättigheter. Den genomför artikel 43.1 g i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Paragrafen klargör att Riksgäldskontoret, vid en inkråmsöverföring, har rätt att överföra återförsäkringsrättigheter utan att inhämta samtycke från återförsäkringsföretaget. Bestämmelsen är tillämplig för samtliga överföringsverktyg.

Villkor

- 4 § En överföring ska ske på affärsmässiga villkor. Vid bedömningen av vad som utgör affärsmässiga villkor ska den värdering som har gjorts enligt 4 kap. beaktas.

Paragrafen anger förutsättningarna för hur en försäljning ska genomföras. Paragrafen genomför artikel 31.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Kravet på att överföringen ska ske på affärsmässiga villkor förekommer även i de generella bestämmelserna om överföringsverktygen.

Återföring

5 § Riksgäldskontoret får, med köparens medgivande, föra tillbaka överförda tillgångar eller förpliktelser till företaget i resolution eller den förra ägaren eller innehavaren, om omständigheterna motiverar ett sådant förfarande.

Paragrafen ger Riksgäldskontoret rätt att under vissa villkor föra tillbaka tillgångar eller förpliktelser. Paragrafen genomför artikel 31.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Omständigheter som kan motivera ett återförande kan exempelvis vara att rättsliga hinder för innehavet uppkommer i efterhand eller att värderingen har varit felaktig. Rätten att återföra tillgångar omfattar även möjligheten att föra tillbaka aktier och andra äganderättsinstrument som har övertagits av en förvärvare och redovisas som tillgång i dennes balansräkning.

6 § Den som har fått ersättning vid en överföring ska betala tillbaka ersättningen om en återföring sker.

Den som är mottagare vid en återföring är skyldig att ta emot de tillgångar och förpliktelser som förs tillbaka.

Paragrafen anger vissa villkor för en återföring. Den genomför artikel 31.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Direktivet innehåller inget uttryckligt krav på att ersättning som har betalats ut i samband med en överföring ska återbetalas vid en återföring. För att undvika ett oskäligt resultat tydliggörs detta i den svenska lagtexten. Paragrafen slår även fast mottagarens skyldighet att ta emot de tillgångar och förpliktelser som förs tillbaka.

Tillstånd

7 § En förvärvare ska ha tillstånd att bedriva den verksamhet som förvärvas när en sådan överföring som avses i 1 och 2 §§ görs. Finansinspektionen ska säkerställa att en ansökan om ett sådant tillstånd behandlas skyndsamt.

Paragrafen reglerar kravet på verksamhetstillstånd vid överföring enligt 1 och 2 §§. Paragrafen genomför artikel 31.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Ett förvärvande företag måste ha tillstånd att bedriva den verksamhet som tidigare bedrevs av företaget i resolution. Tillstånd ges av Finansinspektionen enligt försäkringsrörelselagen. För att möjliggöra en snabb tillämpning av försäljningsverktyget ska Finansinspektionen hantera en ansökan om tillstånd skyndsamt.

Förvärvarens rättsliga ställning efter en överföring

8 § Vid en överföring övertar förvärvaren de rättigheter och förpliktelser som följer med det som har överförts. Förvärvaren går in som part i stället för företaget i resolution i de avtal som överförs. Detta gäller även vid gränsöverskridande verksamhet och etablering inom EES.

Paragrafen slår fast de rättsliga effekterna av en överföring av tillgångar och förpliktelser. Paragrafen genomför artikel 31.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Vid en inkrämsöverlåtelse övertar förvärvaren de rättigheter och förpliktelser som är knutna till det som överförs. Vid en aktieöverlåtelse består företaget som juridisk person varför alla rättigheter och förpliktelser fortsätter att gälla automatiskt. Rättigheter, såsom rätten att bedriva gränsöverskridande verksamhet, påverkas alltså inte vid en aktieöverlåtelse. Paragrafen tydliggör att detta gäller även vid aktieöverlåtelser i samband med resolution.

Samarbetsskyldighet

9 § Riksgäldskontoret får förelägga företaget i resolution och förvärvaren att bistå varandra med särskilt angivna informations- och understödsåtgärder.

Paragrafen innehåller bestämmelser om samarbetsskyldighet. Den genomför 43.1 e och 43.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Prövning av ägares lämplighet

10 § Om försäljningsverktyget används för att överföra aktier i sådan omfattning att förvärvet kräver tillstånd enligt 15 kap. 1 § försäkringsrörelselagen (2010:2043), ska Finansinspektionen handlägga ett sådant ärende skyndsamt.

Paragrafen reglerar vad som gäller vid ägarprövning. Den genomför artikel 31.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Enligt försäkringsrörelselagen krävs tillstånd från Finansinspektionen innan någon förvärvar aktier eller andelar som medför ett kvalificerat innehav i ett försäkringsföretag. För att möjliggöra ett snabbt genomförande av försäljningen inom ramen för resolution fastslås i paragrafen att Finansinspektionen ska handlägga sådana ärenden skyndsamt.

11 § Om aktier överförs utan att Finansinspektionen har prövat frågan om tillstånd för förvärvet, ska rösträtten för aktierna utövas av Riksgäldskontoret.

Finansinspektionen ska skriftligen meddela Riksgäldskontoret och förvärvaren så snart som möjligt efter det att inspektionen har fattat beslut avseende tillstånd för förvärvet.

Om Finansinspektionen beslutar att ge tillstånd till förvärvaren, ska förvärvaren utöva rösträtten för aktierna från det att han eller hon och Riksgäldskontoret har tagit emot ett sådant meddelande som avses i andra stycket.

Paragrafen reglerar vad som gäller om en ägarprövning inte har hunnit slutföras när en överföring av aktier genomförs. Paragrafen genomför artikel 31.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

För att säkerställa att rösträtten inte utövas av en aktieägare som ännu inte har godkänts av Finansinspektionen, föreskrivs att Riksgäldskontoret ska utöva rösträtten tills tillståndsfrågan är avgjord. Om Finansinspektionen därefter meddelar att tillstånd beviljas, övergår rätten att utöva rösträtten till förvärvaren.

12 § Om Finansinspektionen beslutar att inte ge tillstånd till förvärvaren, får Riksgäldskontoret förelägga förvärvaren att avyttra aktierna inom en frist som fastställs av myndigheten.

Under denna frist får Finansinspektionen inte vidta några åtgärder enligt 18 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043) mot förvärvaren.

Paragrafen reglerar vad som gäller om Finansinspektionen beslutar att inte ge tillstånd till en förvärvare. Den genomför artikel 31.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

För att erhålla tillstånd krävs bland annat att förvärvaren bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget och att det tilltänkta förvärvet är ekonomiskt sunt. Om Finansinspektionen avslår en tillståndsansökan har Riksgäldskontoret rätt att kräva att förvärvaren avyttrar de förvärvade aktierna. Under den frist som Riksgäldskontoret har fastställt för avyttringen får Finansinspektionen inte vidta de ingripandeåtgärder som anges i 18 kap. i försäkringsrörelselagen.

17 kap. Broföretagsverktyget

Definitioner och tillämpningsområde

1 § Med broföretagsverktyget avses att Riksgäldskontoret till ett broföretag överför

1. från ett företag i resolution: tillgångar eller förpliktelser, eller
2. från någon annan än ett företag i resolution: aktier och andra äganderättsinstrument som företaget har gett ut.

Paragrafen definierar broföretagsverktyget i enlighet med artikel 2.49 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. Verktyget innebär att hela eller delar av ett företags tillgångar och förpliktelser förs över till ett särskilt bildat broföretag. Alternativt kan aktier eller andra äganderättsinstrumenten som har getts ut av företaget i resolution överföras från ägarna till broföretaget. I det senare fallet blir broföretaget ägare till företaget i resolution.

2 § Med ett broföretag avses ett aktiebolag som

1. ägs helt eller delvis av staten, och
2. har bildats för att ta emot tillgångar eller förpliktelser från företag i resolution och aktier eller andra äganderättsinstrument som har getts ut av företag i resolution, i syfte att uppnå resolutionsändamålen och sälja företaget i resolution eller dess tillgångar eller förpliktelser.

Paragrafen definierar ett broföretag. Bestämmelsen genomför artikel 32.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

3 § När Riksgäldskontoret tillämpar broföretagsverktyget ska myndigheten säkerställa att det totala värdet av de skulder som överförs till broföretaget inte överstiger det totala värdet av de tillgångar som har överförts från företaget i resolution.

Paragrafen anger ett villkor för tillämpning av broföretagsverktyget. Paragrafen genomför artikel 32.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Värdet av de skulder som överförs till broföretaget får inte överstiga värdet av de tillgångar som överförs eftersom det annars skulle riskera att staten genom broföretaget bär en del av förlusterna i företaget resolution. Skulder kan i stället skrivas ned genom tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget innan en överföring till broföretaget sker. Alternativt kan, vid en inkråmsöverföring, skulder lämnas kvar i företaget i resolution och hanteras inom ramen för en avveckling enligt insolvensförfarande.

4 § Efter tillämpning av broföretagsverktyget får Riksgäldskontoret överföra tillgångar och förpliktelser från broföretaget till en förvärvande tredje part.

Paragrafen slår fast Riksgäldskontorets rätt att överföra tillgångar och förpliktelser till en tredje part. Paragrafen genomför artikel 32.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Överföring av återförsäkringsrättigheter

5 § Riksgäldskontoret får överföra återförsäkringsrättigheter som omfattar överförda försäkrings- eller återförsäkringsfordringar utan återförsäkringsföretagets medgivande, om myndigheten helt eller delvis överför tillgångar och skulder kopplade till dessa återförsäkringsrättigheter i företaget i resolution till ett broföretag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om överföring av återförsäkringsrättigheter. Den genomför artikel 43.1 g i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Paragrafen klargör att Riksgäldskontoret har rätt att överföra återförsäkringsrättigheter till ett broföretag utan att inhämta samtycke från återförsäkringsföretaget.

Återföring

6 § Riksgäldskontoret får, när omständigheterna motiverar det, föra tillbaka överförda tillgångar eller förpliktelser till företaget i resolution eller den förra ägaren eller innehavaren, om

1. möjligheten att de specifika tillgångarna eller förpliktelserna kan komma att återföras anges uttryckligen i det instrument genom vilket överföringen gjordes, och

2. de specifika tillgångarna eller förpliktelserna inte omfattas av de klasser av tillgångar eller förpliktelser som anges i relevant instrument och inte heller uppfyller villkoren i instrumentet för överföring av dessa.

Paragrafen reglerar villkor för Riksgäldskontorets rätt att föra tillbaka tillgångar eller förpliktelser till företaget i resolution. Paragrafen genomför artikel 32.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

När resolutionsmyndigheten använder broföretagsverktyget för att föra över tillgångar, skulder eller aktier till ett broföretag, kan det visa sig att vissa överföringar inte var lämpliga eller giltiga. Riksgäldskontoret får därför under vissa villkor föra tillbaka tillgångar och förpliktelser till företaget i resolution eller den förra ägaren eller innehavaren. Ett villkor är att det har visat sig att de överförda tillgångarna eller förpliktelserna inte uppfyller villkoren i beslutet om överföring, eller att beslutet om överföring uttryckligen anger att tillgångar eller skulder får återföras.

7 § En återföring får ske när som helst och ska uppfylla de villkor som anges i relevant instrument.

Den som har fått ersättning vid en överföring ska betala tillbaka ersättningen om en återföring sker.

Den som är mottagare vid en återföring är skyldig att ta emot de tillgångar och förpliktelser som förs tillbaka, om omständigheterna motiverar detta.

Paragrafen reglerar förutsättningarna för Riksgäldskontorets rätt att föra tillbaka tillgångar eller förpliktelser till företaget i resolution. Bestämmelsen genomför artikel 32.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

En återföring kan ske när som helst under resolutionen men måste uppfylla de villkor som anges i det relevanta instrumentet. Direktivet innehåller inget uttryckligt krav på att ersättning som har betalats ut i samband med en överföring ska återbetalas vid en åter-

föring. För att undvika ett oskäligt resultat tydliggörs därför i den svenska lagtexten att sådan ersättning ska återgå.

Broföretagets rättsliga ställning efter en överföring

8 § Vid en överföring övertar broföretaget de rättigheter och förpliktelser som följer med det som överförs. Broföretaget ska gå in som part i stället för företaget i de avtal som överförs.

Paragrafen reglerar broföretags rättsliga ställning efter en överföring. Paragrafen genomför artikel 32.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Om Riksgäldskontoret har fört över aktier och andra äganderättsinstrument till broföretaget, övertar broföretaget de rättigheter som följer med ägandet av dessa instrument. Vid en inkråmsövertelse övertar broföretaget de rättigheter och förpliktelser som är knutna till det som faktiskt överförs, och blir ny part i de avtal som omfattas av överföringen.

Samarbetsskyldighet

9 § Riksgäldskontoret får förelägga företaget i resolution och förvärvaren att bistå varandra med särskilt angivna informations- och understödsåtgärder.

Paragrafen innehåller bestämmelser om samarbetsskyldighet. Den genomför 43.1 e och 43.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Tillstånd

10 § Broföretaget ska ha tillstånd att bedriva försäkringsrörelse enligt försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Paragrafen anger ett tillståndskrav. Paragrafen genomför artikel 33.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Broföretaget måste uppfylla kravet på tillstånd enligt försäkringsrörelselagen för att kunna bedriva försäkringsverksamhet som tagits över från företaget i resolution.

11 § Finansinspektionen får ge ett broföretag tillstånd att bedriva försäkringsrörelse utan att broföretaget uppfyller de krav som gäller för att få bedriva sådan verksamhet. Finansinspektionen ska handlägga ett sådant ärende skyndsamt.

Ett tillstånd enligt första stycket gäller under den tid som bestäms av Finansinspektionen. Perioden får inte överstiga 24 månader.

Paragrafen ger Finansinspektionen möjlighet att bevilja ett tidsbegränsat tillstånd för ett broföretag att bedriva försäkringsrörelse även om broföretaget inte uppfyller samtliga krav för sådan verksamhet. Bestämmelsen genomför artikel 33.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Ett broföretag behöver snabbt kunna inleda och bedriva verksamheten i en resolution, även i de fall där alla tillståndsförutsättningar ännu inte är helt uppfyllda.

12 § Bestämmelserna i 11 § gäller endast om Riksgäldskontoret har

1. bedömt att ett sådant tillstånd krävs för att uppnå resolutionsändamålen, och

2. lämnat in en begäran till Finansinspektionen om att ett beslut enligt 11 § bör fattas.

Paragrafen reglerar under vilka förutsättningar Finansinspektionen får besluta om ett tidsbegränsat tillstånd enligt 9 §. Paragrafen genomför artikel 33.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Förutsättningarna är att Riksgäldskontoret bedömer att ett sådant tillstånd är nödvändigt för att uppnå resolutionsändamålen och har lämnat in en begäran om det till Finansinspektionen.

Riksgäldskontorets kontroll

13 § Riksgäldskontoret ska företräda aktierna vid bolagsstämman i broföretaget.

Paragrafen anger hur Riksgäldskontoret kontrollerar broföretaget. Bestämmelsen genomför artikel 33.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Riksgäldskontoret kontrollerar broföretaget genom att vid bolagsstämman utöva den rösträtt som är förenad med aktierna i broföretaget. Detta oavsett om aktierna formellt ägs av staten eller av någon annan.

Verksamhet i ett broföretag

14 § Ledningen i ett broföretag ska se till att verksamheten bedrivs i syfte att uppnå resolutionsändamålen.

Paragrafen anger vad syftet med verksamheten i ett broföretag är. Paragrafen genomför artikel 33.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Ledningen i ett broföretag har ett uttryckligt ansvar för att styra och driva företagets verksamhet så att den bidrar till att uppfylla resolutionsändamålen.

15 § Ledningen i ett broföretag ska sträva efter att sälja företaget i resolution eller de tillgångar och förpliktelser som överförts till broföretaget. En försäljning ska ske vid lämplig tidpunkt.

Paragrafen anger vad ledningen i ett broföretag ska sträva efter. Paragrafen genomför artikel 33.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Ledningen ska verka för att företaget i resolution, eller de tillgångar och förpliktelser som överförts till broföretaget, säljs vid en lämplig tidpunkt.

Styrning av ett broföretag

16 § Riksgäldskontoret får besluta att sälja tillgångar, förpliktelser eller äganderättsinstrument som överförts till ett broföretag.

Paragrafen anger Riksgäldskontorets rätt att sälja tillgångar, förpliktelser eller äganderättsinstrument som förts över till ett broföretag. Paragrafen genomför artikel 32.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

17 § Riksgäldskontoret ska godkänna

1. broföretagets bolagsordning,
2. styrelsen i broföretaget,
3. ersättningen till styrelseledamöterna och ledamöternas ansvarsområden, och
4. broföretagets strategiska mål och riskstrategi.

Paragrafen anger hur Riksgäldskontoret formellt utövar styrning över verksamheten i ett broföretag. Paragrafen genomför artikel 33.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Riksgäldskontoret styr broföretaget genom att godkänna bolagsordningen samt utse och fastställa ersättningen till styrelseledamöterna. Dessa beslut fattas av bolagsstämman, vid vilken Riksgäldskontoret företräder samtliga aktier i broföretaget. Vanligtvis beslutar styrelsen om företagets strategiska mål och riskstrategi. Bestämmelsen ger Riksgäldskontoret dock en uttrycklig roll att godkänna även dessa beslut i ett broföretag.

Avveckling av ett broföretag

- 18 § Riksgäldskontoret ska avveckla verksamheten i ett broföretag, om
1. broföretaget slås samman med ett annat företag,
 2. broföretaget inte längre uppfyller kraven i 2 §,
 3. samtliga, eller i stort sett samtliga, broföretagets tillgångar eller förpliktelser säljs till en förvärvande tredje part, eller
 4. broföretagets tillgångar avvecklas helt och dess förpliktelser fullgörs fullt ut.

Paragrafen anger under vilka omständigheter verksamheten i ett broföretag ska avvecklas. Paragrafen genomför artikel 33.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Riksgäldskontoret är skyldigt att avveckla broföretaget när något av de angivna kriterierna är uppfyllt. Det kan ske genom att företaget slås samman med ett annat företag, att det inte längre uppfyller de grundläggande kraven för att vara ett broföretag, att tillgångarna och förpliktelserna i huvudsak har överlåtits till en tredje part, eller att tillgångarna har avvecklats och skulderna betalats i sin helhet.

19 § Inkomster som uppkommer i samband med avvecklingen av verksamheten ska, efter avdrag för de kostnader som Riksgäldskontoret haft, för sin egen eller för finansieringsarrangemangets räkning i samband med resolutionsförfarandet, och eventuell kompensation till borgenärer som fått sina fordringar nedskrivna utan att ha fått full ersättning, tillfalla aktieägarna i broföretaget.

Paragrafen anger hur eventuella inkomster som uppkommer vid avvecklingen av ett broföretag ska disponeras. Paragrafen genomför artikel 33.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Eventuella återstående värden i ett broföretag vid avvecklingen ska, i enlighet med aktiebolagsrättens grundprinciper, tillfalla aktieägarna.

18 kap. Avskiljandeverktyget

Definitioner och tillämpningsområde

1 § Med avskiljandeverktyget avses att Riksgäldskontoret till ett tillgångsförvaltningsbolag överför tillgångar eller förpliktelser från ett eller flera broföretag eller företag i resolution.

Avskiljandeverktyget får användas om

1. förhållandena på marknaden för de tillgångar eller förpliktelser som överförs är sådana att en omedelbar avyttring av dem skulle få negativa effekter på någon finansiell marknad,

2. en överföring är nödvändig för att verktyget för solvent avveckling ska kunna användas eller för att företaget i resolution eller ett broföretag ska kunna fungera väl, eller

3. överföringen är nödvändig för att intäkterna från avvecklingen av företaget ska bli så stora som möjligt.

Avskiljandeverktyget får endast användas i förening med ett annat resolutionsverktyg.

Paragrafen definierar avskiljandeverktyget och anger när det får användas. Paragrafen genomför artiklarna 2.44, 30.1, 30.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Avskiljandeverktyget får användas när de särskilda omständigheter som anges i artikeln råder. Det får bara användas i kombination med ett annat resolutionsverktyg.

2 § Med ett tillgångsförvaltningsbolag avses ett aktiebolag som

1. ägs helt eller delvis av staten,

2. har bildats för att ta emot tillgångar eller förpliktelser från företag i resolution eller broföretag, och

3. avser att förvalta det som överförs i syfte att uppnå högsta möjliga värde vid en framtida försäljning eller avveckling.

Paragrafen anger vad som avses med ett tillgångsförvaltningsbolag. Paragrafen genomför artikel 30.2 och 30.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Ett tillgångsförvaltningsbolag är ett statligt hel- eller delägt aktiebolag som bildats för att ta emot och förvalta tillgångar eller förpliktelser från företag i resolution eller broföretag. Syftet med dess verk-

samhet är att uppnå högsta möjliga värde vid en framtida försäljning eller avveckling.

3 § Efter tillämpning av broföretagsverktyget får tillgångsförvaltningsbolaget förvärva tillgångar och förpliktelser från broföretaget.

Paragrafen klargör att det är möjligt att använda ett tillgångsförvaltningsbolag som en efterföljande åtgärd till broföretagsverktyget. Paragrafen genomför artikel 30.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Användningen av ett tillgångsförvaltningsbolag i detta sammanhang möjliggör en flexibel hantering av tillgångar och förpliktelser som inte lämpar sig för omedelbar försäljning eller fortsatt drift inom broföretaget.

Överföring av återförsäkringsrättigheter

4 § Riksgäldskontoret får överföra återförsäkringsrättigheter som omfattar överförda försäkrings- eller återförsäkringsfordringar utan återförsäkringsföretagets medgivande, om myndigheten helt eller delvis överför tillgångar och skulder kopplade till dessa återförsäkringsrättigheter i företaget i resolution till ett tillgångsförvaltningsbolag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om överföring av återförsäkringsrättigheter. Den genomför artikel 43.1 g i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Paragrafen klargör att Riksgäldskontoret har rätt att överföra återförsäkringsrättigheter till ett tillgångsförvaltningsbolag utan att inhämta samtycke från återförsäkringsföretaget.

Återföring

5 § Riksgäldskontoret får föra tillbaka överförda tillgångar eller förpliktelser från tillgångsförvaltningsbolag till företaget i resolution eller till ett broföretag, om

1. möjligheten att de specifika tillgångarna eller förpliktelserna kan komma att återföras anges uttryckligen i relevant instrument, och
2. de specifika tillgångarna eller förpliktelserna inte omfattas av de klasser av tillgångar eller förpliktelser som anges i relevant instrument och inte heller uppfyller villkoren i instrumentet för överföring av dessa.

En återföring får ske när som helst och ska uppfylla de villkor som anges i relevant instrument.

Paragrafen reglerar villkor för Riksgäldskontorets rätt att föra tillbaka tillgångar eller förpliktelser till företaget i resolution eller till ett broföretag. Paragrafen genomför artikel 30.8 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Riksgäldskontoret får föra tillbaka tillgångar eller förpliktelser under förutsättning att detta har reglerats i det instrument som använts vid överföringen. Återföring får endast avse sådana tillgångar eller förpliktelser som inte omfattas av de tillgångsklasser som anges i instrumentet, eller som inte uppfyller övriga villkor som har fastställts för överföringen. Återföring kan ske när som helst, inom ramen för de villkor som anges i det relevanta instrumentet.

6 § Den som har fått ersättning vid en överföring ska betala tillbaka ersättningen om en återföring sker.

Den som är mottagare vid en återföring är skyldig att ta emot de tillgångar och förpliktelser som förs tillbaka.

Paragrafen anger rättsliga förutsättningar som gäller när Riksgäldskontoret för tillbaka tillgångar eller förpliktelser till företaget i resolution eller till ett broföretag. Bestämmelsen genomför artikel 30.8 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Direktivet innehåller inget uttryckligt krav på att ersättning som har betalats ut i samband med en överföring ska återbetalas vid en återföring. För att undvika ett oskäligt resultat tydliggörs därför i den svenska lagtexten att sådan ersättning ska återgå.

Tillgångsförvaltningsbolagets rättsliga ställning efter en överföring

7 § Vid en överföring övertar tillgångsförvaltningsbolaget de rättigheter och förpliktelser som följer med det som överförs. Tillgångsförvaltningsbolaget ska gå in som part i stället för företaget i resolution i de avtal som överförs.

Paragrafen reglerar tillgångsförvaltningsbolagets rättsliga ställning efter en överföring. Paragrafen genomför artikel 43.1 d, delar av 43.1 f samt artiklarna 43.2–43.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Samarbetsskyldighet

8 § Riksgäldskontoret får förelägga företaget i resolution och förvärvar att bistå varandra med särskilt angivna informations- och understödsåtgärder.

Paragrafen innehåller bestämmelser om samarbetsskyldighet. Den genomför 43.1 e och 43.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Villkor

9 § En överföring ska ske på affärsmässiga villkor. Vid bedömningen av vad som utgör affärsmässiga villkor ska den värdering som gjorts enligt 4 kap. beaktas.

Paragrafen anger förutsättningarna för överföringar till ett tillgångsförvaltningsbolag. Paragrafen genomför artikel 30.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Kravet på att en överföring ska ske på affärsmässiga villkor förekommer även i de generella bestämmelserna om överföringsverktygen.

Riksgäldskontorets kontroll

10 § Riksgäldskontoret ska företräda aktierna vid bolagsstämman i tillgångsförvaltningsbolaget.

Paragrafen anger hur Riksgäldskontoret kontrollerar tillgångsförvaltningsbolaget. Paragrafen genomför artikel 30.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Riksgäldskontoret kontrollerar tillgångsförvaltningsbolaget genom att vid bolagsstämman utöva den rösträtt som är förenad med aktierna i broföretaget. Detta oavsett om aktierna formellt ägs av staten eller av någon annan.

Styrning av ett tillgångsförvaltningsbolag

- 11 § Riksgäldskontoret ska godkänna
1. tillgångsförvaltningsbolagets bolagsordning,
 2. styrelsen i tillgångsförvaltningsbolaget,
 3. ersättningen till styrelseledamöterna och ledamöternas ansvarsområden, och
 4. tillgångsförvaltningsbolagets strategiska mål och riskstrategi.

Paragrafen anger hur Riksgäldskontoret formellt utövar styrning över verksamheten i ett tillgångsförvaltningsbolag. Paragrafen genomför artikel 30.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Riksgäldskontoret styr tillgångsförvaltningsbolaget genom att godkänna bolagsordningen samt utse och fastställa ersättningen till styrelseledamöterna. Dessa beslut fattas av bolagsstämman, vid vilken Riksgäldskontoret företräder samtliga aktier i broföretaget. Vanligtvis beslutar styrelsen om företagets strategiska mål och riskstrategi. Bestämmelsen ger dock Riksgäldskontoret en uttrycklig roll att godkänna även dessa beslut.

19 kap. Kompletterande befogenheter vid överföring

1 § Om verksamhet har överförts enligt 16 kap. 2 §, 17 kap. 1 § eller 18 kap. 1 §, får Riksgäldskontoret besluta att företaget i resolution ska tillhandahålla mottagaren de tjänster eller resurser som är nödvändiga för att mottagaren ska kunna driva den överförda verksamheten effektivt.

Ett sådant beslut som avses i första stycket får också riktas mot företag som ingår i samma grupp som företaget i resolution.

Paragrafen innehåller bestämmelser om kompletterande befogenheter för Riksgäldskontoret vid överföring med tillämpning av försäljningsverktyget, broföretagsverktyget och avskiljandeverktyget. Det rör frågan om att företaget i resolution ska tillhandahålla tjänster eller resurser som är nödvändiga för att mottagaren ska kunna driva den överförda verksamheten effektivt. Paragrafen genomför artikel 45 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Ett beslut enligt paragrafen kan fattas för att kräva fortsatt tillgång till sådana tjänster som företaget i resolution hade tillgång till vid tidpunkten för resolution. Beslutet kan även innebära att andra typer av tjänster ska tillhandahållas, det vill säga sådana som inte tillhandahölls vid tidpunkten för resolution. Utgångspunkten bör dock

vara att mottagaren strävar efter att så snart som möjligt hitta en egen leverantör av de tjänster som krävs för att denne ska kunna bedriva den övertagna verksamheten effektivt. Befogenheten bör således inte kunna tillämpas avseende sådana tjänster som i och för sig är kommersiellt fördelaktiga, men där det enkelt går att ordna med motsvarande tjänst på annat håll, om än till mindre fördelaktiga villkor

2 § Bestämmelserna i 1 § gäller även om det företag som ska tillhandahålla tjänsterna eller resurserna har försatts i konkurs eller gått i likvidation.

Paragrafen innehåller en bestämmelse som stadgar att Riksgäldskontorets befogenheter enligt 1 § även gäller om det företag som ska tillhandahålla tjänsterna eller resurserna har försatts i konkurs eller gått i likvidation. Paragrafen genomför artikel 45 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

3 § Om företaget innan det försattes i resolution ingått ett avtal om att det ska tillhandahållas tjänster eller resurser som avses i 1 §, ska tjänsterna eller resurserna tillhandahållas på samma villkor som gällde när företaget försattes i resolution.

Om det inte finns något sådant avtal, ska tjänsterna eller resurserna tillhandahållas på skäligen villkor.

Paragrafen innehåller bestämmelser om villkor för att tillhandahålla väsentliga tjänster eller resurser. Paragrafen genomför artikel 45 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Särskilda villkor ska tillämpas på tillhandahållandet av tjänster och resurser enligt 1 §. Av *första stycket* framgår att om företaget i resolution redan före tidpunkten för resolution hade ingått ett avtal med ett grupp företag om tillhandahållande av sådana tjänster eller resurser så ska de villkor som gäller enligt det avtalet gälla även vid tillhandahållandet av tjänsterna eller resurserna till mottagaren av den överförda verksamheten. En sådan ordning innebär ett partsbyte så att grupp företagets förpliktelser i stället gäller mot mottagaren av den överförda verksamheten.

I *andra stycket* regleras situationen att det inte finns något sådant avtal. Det kan till exempel vara så att företaget i resolution aldrig har ingått något avtal om sådana tjänster med ett grupp företag eller så kan avtalet ha löpt ut. Andra stycket blir också tillämpligt om det är företaget i resolution som ska tillhandahålla tjänsterna eller resurserna till mottagaren. Dessa tjänster eller resurser ska då till-

handahållas på skäliga villkor. Med detta avses bland annat att det företag som tillhandahåller tjänsterna eller resurserna erhåller marknadsmässig ersättning. Vad som utgör skäliga villkor i det enskilda fallet får prövas utifrån de konkreta omständigheter som då föreligger.

4 § Riksgäldskontoret får besluta att de varor och tjänster som en leverantör av väsentliga tjänster direkt eller indirekt tillhandahåller ett företag i resolution ska fortsätta att tillhandahållas av en sådan leverantör efter det att resolutionsåtgärder har vidtagits, om

1. tillgångarna för leverantören av väsentliga tjänster underskrider dess skulder, eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för fastställandet av att tillgångarna för leverantören inom den närmaste framtiden kommer att underskrida dess skulder, eller

2. leverantören av väsentliga tjänster inte kan betala sina skulder eller andra åtaganden i takt med att de förfaller till betalning, eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för fastställandet av att leverantören inom den närmaste framtiden kommer att befinna sig i en sådan situation.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att Riksgäldskontoret får besluta att de varor och tjänster som en leverantör av väsentliga tjänster direkt eller indirekt tillhandahåller ett företag i resolution – under vissa förutsättningar – ska fortsätta att tillhandahållas av en sådan leverantör efter det att resolutionsåtgärder har vidtagits. Paragrafen genomför artikel 45 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

5 § Riksgäldskontoret får, efter ansökan av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES, förklara att ett beslut enligt nationell lagstiftning i det landet som genomför artikel 45 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag ska gälla i Sverige.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om att Riksgäldskontoret får, efter ansökan av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES, förklara att ett beslut enligt nationell lagstiftning i det landet som genomför artikel 45 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag ska gälla i Sverige. Paragrafen genomför artikel 45 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Enligt artikel 45 i direktivet kan en resolutionsmyndighet kräva att ett försäkringsföretag som försatts i resolution eller ett företag i samma grupp ska tillhandahålla nödvändiga tjänster och faciliteter åt den som har förvärvat verksamhet. Ett företag i resolution kan ingå i gränsöverskridande koncerner. Situationen skulle till exempel

hypotetiskt kunna vara den att ett företag som är i resolution i ett annat land inom EES har ett dotterföretag i Sverige. Dotterföretaget har tillhandahållit företaget i resolution vissa tjänster. Om resolutionsmyndigheten i det andra EES-landet inom ramen för resolutionsförfarandet i det landet har beslutat att överföra viss verksamhet till en privat köpare och därefter beslutar att det svenska dotterföretaget ska tillhandahålla den privata köparen de tjänster som den tidigare tillhandahöll företaget i resolution så gäller inte det beslutet per automatik i Sverige. Resolutionsmyndigheten i det andra EES-landet måste då ansöka om att det beslut som den fattat gäller i Sverige. För att resolutionsförfarandet ska fungera effektivt även vid gränsöverskridande situationer torde Riksgäldskontoret regelmässigt godkänna sådana beslut. Riksgäldskontoret kan framställa en motsvarande begäran till en utländsk resolutionsmyndighet inom EES.

6 § Om tillgångarna finns i tredjeland eller aktier eller andra äganderättsinstrument, rättigheter eller skyldigheter som omfattas av lagstiftningen i tredjeland överförs till en mottagare, får Riksgäldskontoret begära att mottagaren vidtar åtgärder för att se till att överföringen eller någon annan resolutionsåtgärd som har beslutats får verkan.

Riksgäldskontoret får förelägga den som inte vidtar de begärda åtgärderna att göra det.

Mottagaren har rätt till skälig ersättning för kostnader för arbete och utlägg som uppkommit i samband med vidtagna åtgärder.

Paragrafen innehåller bestämmelser om befogenheter för Riksgäldskontoret beträffande egendom med mera i tredjeland. Paragrafen genomför artikel 47 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

20 kap. Skuldnedskrivningsverket

Definition och tillämpningsområde

1 § Med skuldnedskrivningsverket avses

1. nedskrivning av det i resolution försatta företagets skulder, eller
2. konvertering av det i resolution försatta företagets skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument i det företaget eller dess moderföretag, ett broföretag eller ett tillgångsförvaltningsbolag.

Paragrafen definierar skuldnedskrivningsverket. Paragrafen genomför artikel 2.46 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

2 § Riksgäldskontoret får använda skuldnedskrivningsverktyget för att

1. kapitalisera ett företag i resolution i tillräcklig utsträckning för att kunna tillämpa verktyget för solvent avveckling och för att bibehålla dess tillstånd,

2. konvertera skulder som överförs till ett broföretag till aktier eller andra äganderättsinstrument eller minska skuldernas kapitalbelopp i syfte att tillhandahålla kapital till broföretaget, eller

3. inom ramen för försäljningsverktyget eller avskiljandeverktyget konvertera skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument eller minska skuldernas kapitalbelopp.

Paragrafen reglerar i vilka syften Riksgäldskontoret får använda skuldnedskrivningsverktyget. Verktöget får användas enskilt för att kapitalisera ett företag i resolution eller för att möjliggöra tillämpning av verktyget för solvent avveckling. Det får också användas för att stärka kapitalet i ett broföretag genom att minska skuldernas kapitalbelopp eller konvertera skulder, eller för att inom ramen för försäljnings- eller avskiljandeverktyget konvertera eller skriva ned skulder.

3 § När Riksgäldskontoret tillämpar skuldnedskrivningsverktyget på försäkringsfordringar, får myndigheten ändra villkoren i de relaterade försäkringsavtalen för att uppnå resolutionsändamålen på ett mer effektivt sätt. Innan Riksgäldskontoret beslutar om en sådan åtgärd ska försäkringstagarnas kollektiva intressen beaktas.

Paragrafen reglerar Riksgäldskontorets möjlighet att, vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget på försäkringsfordringar, ändra villkoren i de relaterade försäkringsavtalen. Paragrafen genomför artikel 35.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Utöver rätten att skriva ned och konvertera försäkringsfordringar får resolutionsmyndigheten även ändra försäkringsavtalens villkor, om det bedöms som nödvändigt för att uppnå resolutionsändamålen på ett mer effektivt sätt. Innan en sådan åtgärd beslutas ska Riksgäldskontoret beakta försäkringstagarnas kollektiva intressen.

Ombildning av ett ömsesidigt försäkringsbolag eller en försäkringsförening

4 § När Riksgäldskontoret tillämpar skuldnedskrivningsverktyget får myndigheten besluta att ett ömsesidigt försäkringsbolag eller en försäkringsförening ska ombildas till ett aktiebolag.

Ombildningen ska genomföras genom att det ömsesidiga försäkringsbolagets eller försäkringsföreningens rörelse överläts till ett försäkringsaktiebolag.

Paragrafen anger Riksgäldskontorets rätt att besluta om ombildning av ömsesidiga försäkringsbolag och försäkringsföreningar till aktiebolag vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget. Paragrafen genomför artikel 35.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Eftersom ömsesidiga försäkringsbolag och försäkringsföreningar saknar äganderättsinstrument som kan konverteras, skulle skuldnedskrivningsverktyget annars inte kunna användas fullt ut på dessa företag.

Utformningen av nedskrivning och konvertering

5 § Innan Riksgäldskontoret använder skuldnedskrivningsverktyget ska myndigheten, med beaktande av värderingen enligt 4 kap., fastställa det belopp med vilket kapitalinstrument, skuldinstrument och andra kvalificerade skulder ska skrivas ned eller konverteras för de ändamål som anges i 2 §.

Paragrafen reglerar hur storleken på nedskrivningen eller konverteringen ska fastställas. Bestämmelsen genomför artikel 35.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Nedskrivningsbehovet för kapitalinstrument, skuldinstrument och andra kvalificerade skulder bestäms utifrån hur stora förluster som behöver täckas för att återställa företagets substansvärde till noll, det vill säga för att eliminera ett eventuellt negativt eget kapital. Därefter fastställs det belopp som ska konverteras, vilket beror på hur mycket kapital företaget behöver för att uppfylla tillämpliga kapitalkrav och, i förekommande fall, kunna fortsätta sin verksamhet efter genomförda resolutionsåtgärder. Detta kapitalbehov påverkas bland annat av vilket resolutionsverktyg som tillämpas. Bedömningen av nedskrivnings- och konverteringsbehovet ska grundas på den värdering som görs enligt 4 kap.

Undantag från nedskrivning eller konvertering

6 § Riksgäldskontoret ska undanta följande skulder från nedskrivning eller konvertering:

1. Skulder som är säkerställda, till den del skulden täcks av säkerhet.
2. Skulder till kreditinstitut, värdepappersföretag och försäkringsföretag som inte ingår i samma grupp och som har en ursprunglig löptid på mindre än sju dagar.
3. Skulder med en kortare återstående löptid på mindre än sju dagar som hänför sig till antingen
 - a) system eller operatörer i ett anmält avvecklingssystem eller deras deltagare, eller
 - b) centrala motparter.
4. En skuld till anställda avseende intjänad lön, intjänade pensionsförmåner eller annan fast ersättning, med undantag för rörlig del av ersättningen som inte är reglerad i kollektivavtal.
5. En skuld till en borgenär inom affärs- eller handelssektorn, där skulden hänför sig till att företaget i resolution har tillhandahållits varor eller tjänster som är nödvändiga för att upprätthålla dess verksamhet, eller som behövs för att försäkringsskyddet ska upprätthållas.
6. En skuld till en skatte- eller socialförsäkringsmyndighet, förutsatt att skulden har förmånsrätt.
7. Skulder till följd av obligatorisk ansvarsförsäkring i enlighet med motorfordonsförsäkringsdirektivet.

Paragrafen anger vilka skulder som ska undantas från nedskrivning eller konvertering. Paragrafen genomför artikel 35.4 och 35.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Undantagen gäller bland annat säkerställda skulder (i den del de täcks av säkerhet), vissa kortfristiga skulder till andra finansiella institut, löner och pensionsförmåner till anställda, vissa skulder till affärspartners som tillhandahåller nödvändiga varor eller tjänster, skatte-skulder med förmånsrätt samt skulder som följer av obligatorisk motorfordonsförsäkring.

7 § Riksgäldskontoret får helt eller delvis undanta kvalificerade skulder från nedskrivning eller konvertering, om

1. det inte är möjligt att skriva ned eller konvertera den nedskrivningsbara skulden inom rimlig tid,
2. det är nödvändigt och proportionellt för att företaget eller någon som har övertagit verksamheten från företaget ska kunna upprätthålla kritisk verksamhet eller affärsverksamhet som är viktig för företagets intjäning eller lönsamhet,
3. det är nödvändigt och proportionellt för att undvika omfattande spridning av negativa effekter som leder till en allvarlig störning i det finansiella systemet,

4. det krävs för att undvika värdeförstörelse som innebär att förlusterna för andra borgenärer blir högre än om skulderna undantas, eller

5. det är nödvändigt och proportionellt till insatserna för att säkerställa att tredje part får ersättning för sina personskador och sakskador som täcks av försäkringsavtal som rör skadeståndsansvar som är obligatoriska.

Paragrafen anger under vilka omständigheter Riksgäldskontoret får undanta skulder, helt eller delvis, från nedskrivning och konvertering. Paragrafen genomför artikel 35.8 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

De omständigheter som möjliggör undantag är uttömmande reglerade i direktivet. Undantag kan bland annat göras när det föreligger praktiska eller juridiska hinder som försvårar en nedskrivning inom rimlig tid. Det kan också vara motiverat med undantag för att säkerställa fortsatt kritisk verksamhet, begränsa systemrisker, undvika värdeförstörelse som skulle skada övriga borgenärer, eller för att skydda ersättningsmöjligheterna för tredje man vid obligatorisk ansvarsförsäkring.

Åtgärder mot ägare av aktier och andra äganderättsinstrument

8 § När Riksgäldskontoret tillämpar skuldnedskrivningsverktyget ska myndigheten besluta att

1. dra in existerande aktier eller andra äganderättsinstrument eller överföra dem till borgenärer vars fordringar har skrivits ned helt eller delvis,

2. om företaget i resolution har ett positivt nettovärde, minska ägandet för existerande ägare genom att konvertera relevanta kapitalinstrument eller skuldinstrument som emitterats av företaget i resolution eller andra kvalificerade skulder i företaget i resolution, till aktier eller andra äganderättsinstrument.

Konverteringen enligt första stycket 2 ska göras till en omräkningskurs som väsentligt minskar existerande aktieinnehav eller innehav av andra äganderättsinstrument.

Paragrafen reglerar åtgärder som får vidtas mot ägare av aktier och andra äganderättsinstrument när skuldnedskrivningsverktyget tillämpas. Paragrafen genomför artikel 36.1 och 36.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Bestämmelsen säkerställer att förluster i första hand bärs av befintliga ägare innan borgenärernas fordringar påverkas. Om företagets nettovärde är negativt, ska befintliga aktier och andra äganderättsinstrument, i enlighet med artikel 36.1 a, dras in eller överföras

till borgenärer vars fordringar har skrivits ned helt eller delvis. Om företaget har ett positivt nettovärde ska, i enlighet med 36.1 b befintliga ägares innehav spädas ut genom att kapitalinstrument och kvalificerade skulder konverteras till aktier. Om detta sker ska sådana konverteringskurser användas som gör att resultatet blir ett kraftigt reducerat ägande för de befintliga ägarna.

9 § När Riksgäldskontoret överväger vilken av åtgärderna enligt 8 § som myndigheten ska vidta, ska myndigheten beakta värderingen av företaget i enlighet med 4 kap. och behovet av att skriva ned eller konvertera primärkapitalposter (nivå 1-instrument), liksom behovet av att skriva ned eller konvertera relevanta kapitalinstrument enligt 13 §.

Paragrafen anger vilka faktorer som ska vägas in vid bedömningen av hur och i vilken omfattning åtgärderna enligt 8 § ska tillämpas. Paragrafen genomför artikel 36.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Valet av åtgärder ska göras med utgångspunkt i värderingen enligt kapitel 4, som visar omfattningen av förlusterna och behovet av återkapitalisering. Därutöver ska Riksgäldskontoret beakta i vilken utsträckning primärkapitalposter (nivå 1-instrument) och andra kapitalinstrument enligt 13 § behöver skrivas ned eller konverteras, så att förluster bärs i rätt ordning och resolutionsåtgärderna genomförs på ett korrekt sätt i förhållande till kapitalstrukturen.

Konverteringskurs

10 § Den konverteringskurs som används när skulder konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument, ska ge borgenärerna kompensation för den minskning av deras fordringar som konverteringen innebär. Om det är möjligt ska konverteringskursen bestämmas så att den motsvarar det fulla värdet av borgenärens fordran enligt värderingen och minst motsvarar det fulla värdet av det belopp som borgenären skulle ha fått vid en konkurs eller likvidation.

Paragrafen reglerar hur kursen för konvertering av skulder till aktier ska bestämmas. Paragrafen genomför artikel 37 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Konverteringskursen ska om möjligt ge borgenärerna full kompensation för den minskning av deras fordringar som konverteringen innebär. Bestämmelsen speglar också principen om att resolution

inte ska leda till att borgenärer förlorar mer än vad de hade förlorat vid konkurs eller likvidation.

11 § Om det behövs för att uppnå resolutionsändamålen och principen om att ingen borgenär ska få ett sämre ekonomiskt utfall än vid konkurs eller likvidation, får Riksgäldskontoret besluta att olika konverteringskurser ska gälla för borgenärer med olika prioritet enligt förmånsrättsordningen.

Om Riksgäldskontoret beslutar att olika konverteringskurser ska gälla, ska efterställda skulder ges en lägre konverteringskurs än övriga skulder.

Paragrafen reglerar möjligheten att använda olika konverteringskurser för borgenärer med olika prioritet enligt förmånsrättsordningen. Paragrafen genomför artikel 37 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Syftet med bestämmelsen är att säkerställa att resolutionen genomförs på ett sätt som respekterar borgenärernas prioritet enligt förmånsrättsordningen och NCWO-principen. Om det är nödvändigt för att uppnå resolutionsändamålen och principen att ingen borgenär ska få ett sämre ekonomiskt utfall än vid en konkurs eller likvidation, får Riksgäldskontoret besluta att olika konverteringskurser ska tillämpas för borgenärer med olika prioritet. Det innebär att borgenärer med högre prioritet får aktier eller andra äganderättsinstrument till en mer förmånlig kurs än efterställda borgenärer. Efterställda skulder ska därmed alltid ges en lägre konverteringskurs än övriga skulder, vilket återspeglar deras lägre prioritet vid utdelning i konkurs.

Prioritetsordning vid nedskrivning och konvertering

12 § Efter det att Riksgäldskontoret har vidtagit någon av åtgärderna i 8 §, ska myndigheten skriva ned eller konvertera relevanta kapitalinstrument i följande ordning:

1. övriga nivå 1-instrument,
2. nivå 2-instrument,
3. nivå 3-instrument,
4. resterande del av kvalificerade skulder i enlighet med förmånsrättslagen (1970:979), i omvänd ordning.

Riksgäldskontoret får inte konvertera eller skriva ned en viss klass av skulder förrän klasser av skulder som är efterställda denna klass har skrivits ned eller konverterats.

Paragrafen anger prioritetsordningen för hur relevanta kapitalinstrument och skulder ska skrivas ned eller konverteras efter det att Riksgäldskontoret har vidtagit någon av åtgärderna i 8 §. Bestämmelsen genomför artikel 38.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Prioritetsordningen speglar borgenärernas inbördes rättigheter enligt förmånsrättslagen och principen att förluster ska bäras i rätt ordning: först av kapitalinstrument, därefter av övriga skulder. Det sista stycket i paragrafen tydliggör denna princip genom att fastslå att Riksgäldskontoret inte får börja skriva ned eller konvertera en viss klass av skulder innan alla efterställda klasser har skrivits ned eller konverterats.

13 § Riksgäldskontoret ska tillämpa skuldnedskrivningsverktyget enligt prioritetsordningen i 12 §, på ett sätt som ger följande resultat:

1. nivå 1-poster minskas först så långt möjligt i proportion till förlusterna och resolutionsmyndigheten vidtar en eller båda åtgärderna enligt 8 § gentemot innehavarna av nivå 1-instrument.

2. kapitalbeloppet för nivå 2-instrument skrivs ned eller konverteras till nivå 1-instrument i den utsträckning som krävs för att uppfylla resolutionsändamålen eller upp till relevanta kapitalinstrumentens kapacitet, beroende på vilket som är lägst.

3. kapitalbeloppet för nivå 3-instrument skrivs ned eller konverteras till nivå 1-instrument i den utsträckning som krävs för att uppfylla resolutionsändamålen eller upp till relevanta kapitalinstrumentens kapacitet, beroende på vilket som är lägst.

4. resterande del av kapitalbeloppet för kvalificerade skulder skrivs ned eller konverteras till nivå 1-instrument i enlighet med förmånsrättsordningen, i den utsträckning som krävs för att uppnå resolutionsmålen.

Paragrafen preciserar hur mycket varje kategori av instrument ska skrivas ned eller konverteras, och i vilken ordning detta ska göras, för att uppnå resolutionsändamålen. Paragrafen genomför artikel 38.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Paragrafen reglerar hur skuldnedskrivningsverktyget ska tillämpas i praktiken enligt prioritetsordningen i 12 §.

14 § Om den slutliga värderingen enligt 4 kap. 8 § visar att det föreligger ett mindre behov av nedskrivning eller konvertering än vad den preliminära värderingen enligt 4 kap. 9 § visade, får en uppvärderingsmekanism tillämpas för att ersätta borgenärerna och därefter aktieägarna i den utsträckning som det är nödvändigt.

Paragrafen reglerar situationen då den preliminära värderingen har visat ett större behov av nedskrivning eller konvertering än vad som framgår av den slutliga värderingen. Paragrafen genomför artikel 38.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Eftersom den preliminära värderingen ska inkludera en buffert för oväntade förluster och osäkerheter, är det inte osannolikt att det i den slutliga värderingen visar sig att de faktiska förlusterna är mindre än vad som först antagits. I sådana fall kan en uppvärderingsmekanism tillämpas för att kompensera borgenärerna och därefter aktieägarna, i den mån detta är nödvändigt för att återställa deras ekonomiska ställning i enlighet med vad som skulle ha gällt utifrån den slutliga värderingen. Mekanismen säkerställer därmed att borgenärerna och aktieägarna inte lider en större förlust än vad som är motiverat av de faktiska förlusterna, i linje med principen om att ingen borgenär eller aktieägare ska behandlas sämre än i en konkurs eller likvidation.

Principerna vid nedskrivning och särskilda villkor vid konvertering

15 § Om kapitalbeloppet för ett relevant kapitalinstrument eller en kvalificerad skuld skrivs ned ska följande gälla:

1. nedskrivningen till följd av tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget ska vara permanent, utom i fall som avses i 14 §,
2. inga skulder till innehavaren av de relevanta instrumenten eller annan kvalificerad skuld ska kvarstå efter skuldnedskrivningen, med undantag för upplupna skulder och skulder till följd av skadestånd efter överklagande av lagenligheten av ett beslut att tillämpa skuldnedskrivningsverktyget,
3. ingen ersättning ska betalas till innehavaren av de relevanta instrumenten eller annan kvalificerad skuld, annat än i enlighet med 16 §.

Paragrafen anger grundläggande principer som gäller vid nedskrivning av kapitalinstrument, skuldinstrument och andra kvalificerade skulder. Paragrafen genomför artikel 38.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

För att skuldnedskrivningsverktyget ska fungera som ett effektivt förlustbärande verktyg måste nedskrivningen av kapitalbeloppet för ett kapitalinstrument eller en kvalificerad skuld vara permanent, med undantag för en eventuell justering i enlighet med 14 §. Det får inte heller finnas kvar någon kvarstående fordran från innehavaren av det nedskrivna instrumentet, med undantag för räntekostnader eller andra skulder som uppstått före nedskrivningen eller eventuella och skade-

ståndsanspråk Ingen ersättning ska betalas ut till innehavarna av de nedskrivna instrumenten, med undantag av instrument erhållna efter konvertering i enlighet med 16 §.

16 § För att genomföra en konvertering av kapitalinstrument, skuldinstrument eller andra kvalificerade skulder i enlighet med 13 § 2 och 3, får Riksgäldskontoret kräva att ett försäkringsföretag eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5 emitterar nivå 1-instrument till innehavarna av instrumenten eller skulderna.

Konvertering enligt första stycket får endast ske om följande villkor är uppfyllda:

1. nivå 1-instrumenten emitteras av försäkringsföretaget eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5 eller av moderföretaget med Riksgäldskontorets samtycke,

2. nivå 1-instrumenten emitteras innan försäkringsföretaget eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2–5 emitterar aktier eller äganderättsinstrument i syfte att anskaffa kapital från staten eller ett offentligt organ,

3. nivå 1-instrumenten tilldelas och överförs utan dröjsmål efter konverteringen, och

4. den konverteringskurs som avgör antalet nivå 1-instrument som ska tillhandahållas för varje relevant instrument eller skuld överensstämmer med 10 och 11 §§.

Resolutionsmyndigheten får kräva att företag som emitterar nivå 1-instrument enligt första stycket har förhandsgodkännande för emissionerna.

Paragrafen reglerar villkor som gäller i samband med konvertering av kapitalinstrument, skuldinstrument eller andra kvalificerade skulder samt krav på förhandsgodkännande för emissioner. Paragrafen genomför artikel 38.3 och 38.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

För att skuldnedskrivningsverktyget ska fungera effektivt krävs att företaget i resolution faktiskt kan emittera de nya nivå 1-instrument som ska tilldelas borgenärerna. Riksgäldskontoret har därför rätt att kräva att sådana emissioner sker och att berörda företag i förväg har tillstånd att genomföra emissionen. Emissionen och tilldelningen av nivå 1-instrument ska tilldelas utan dröjsmål och konverteringskursen ska överensstämma med vad som anges i 10 och 11 §§.

17 § Innan Riksgäldskontoret skriver ned eller konverterar en skuld som hänför sig till ett derivat, ska myndigheten avsluta derivatavtalet.

När ett avtal enligt första stycket avslutas, ska Riksgäldskontoret fastställa skuldens storlek. Om det finns ett nettningsavtal mellan företaget i

resolution och motparten, ska Riksgäldskontoret tillämpa det för att fastställa skuldens nettobelopp.

Paragrafen reglerar hur skulder som hänför sig till derivat ska hanteras vid nedskrivning eller konvertering. Paragrafen genomför artikel 40 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

För att kunna skriva ned derivatskulder måste Riksgäldskontoret först avsluta det aktuella derivatavtalet. Genom att avsluta derivatavtalet fastställs det definitiva skuldbelopp som företaget i resolution har gentemot motparten. När positionerna är stängda ska Riksgäldskontoret beräkna hur stor fordran motparten i kontraktet har på företaget i resolution. Om derivatkontraktet omfattas av ett nettningssavtal mellan företaget och motparten ska Riksgäldskontoret tillämpa det avtalet för att fastställa det slutliga nettobeloppet av skulden.

18 § Riksgäldskontoret får förelägga ett företag i resolution eller dess moderföretag att ge ut nya aktier eller andra äganderättsinstrument.

Paragrafen ger Riksgäldskontoret en allmän befogenhet att kräva att ett företag i resolution eller dess moderföretag emitterar nya aktier eller andra äganderättsinstrument. Paragrafen genomför artikel 42.1 k i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Till skillnad från 16 §, som reglerar emission av nivå 1-instrument som ett led i konvertering av befintliga fordringar, avser denna paragraf en mer generell rätt för Riksgäldskontoret att kräva nyemission av äganderättsinstrument.

Fastställande av Riksgäldskontorets beslut

19 § De beslut som Riksgäldskontoret fattar enligt 11–18 §§ är bindande för företaget i resolution och för berörda ägare och borgenärer.

En av Riksgäldskontoret beslutad kapitalökning ska antecknas i aktiebolsregistret, föreningsregistret eller försäkringsregistret.

Paragrafen anger att vissa av Riksgäldskontorets beslut vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget får omedelbar rättsverkan. Paragrafen genomför artikel 39 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

En av Riksgäldskontoret beslutad kapitalökning ska antecknas i relevant register, vilket säkerställer att beslutet också får rättslig verkan gentemot tredje man.

Prövning av ägares lämplighet

20 § Om skuldnedskrivningsverktyget används för att konvertera skulder i sådan omfattning att det leder till ett förvärv som kräver tillstånd enligt 15 kap. 1 § försäkringsrörelselagen (2010:2043), ska Finansinspektionen handlägga ett sådant ärende skyndsamt.

Paragrafen reglerar hur ägarprövning ska hanteras vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget. Paragrafen genomför artikel 36.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Enligt försäkringsrörelselagen krävs tillstånd från Finansinspektionen vid förvärv av ett kvalificerat innehav i ett försäkringsföretag. För att säkerställa att en konvertering av skulder som medför ett sådant förvärv inte fördröjer resolutionen, ska Finansinspektionen handlägga ärendet skyndsamt.

21 § Om ett sådant förvärv av aktier som avses i 20 § sker utan att Finansinspektionen har fattat beslut i ärendet om tillstånd för förvärvet, ska rösträtten för aktierna utövas av Riksgäldskontoret.

Finansinspektionen ska skriftligen meddela Riksgäldskontoret och förvärvaren så snart som möjligt efter det att inspektionen har fattat beslut i ärendet om tillstånd för förvärvet.

Om Finansinspektionen beslutar att ge tillstånd till förvärvaren, ska förvärvaren utöva rösträtten för aktierna från det att han eller hon och Riksgäldskontoret har tagit emot ett sådant meddelande som avses i andra stycket.

Paragrafen reglerar vad som gäller om en ägarprövning inte har hunnit slutföras när en konvertering genomförs. Paragrafen genomför artikel 36.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

För att säkerställa att rösträtten inte utövas av en aktieägare som ännu inte har godkänts av Finansinspektionen, ska rösträtten utövas av Riksgäldskontoret tills tillståndsfrågan är avgjord.

22 § Om Finansinspektionen beslutar att inte ge tillstånd till förvärvaren, får Riksgäldskontoret förelägga förvärvaren att avyttra aktierna inom en frist som fastställs av myndigheten.

Fram till utgången av den fristen får Finansinspektionen inte vidta några åtgärder enligt 18 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043) mot förvärvaren.

Paragrafen reglerar vad som gäller om Finansinspektionen beslutar att inte ge tillstånd till en förvärvare. Paragrafen genomför artikel 36.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Om Finansinspektionen avslår en tillståndsansökan har Riksgäldskontoret rätt att kräva att förvärvaren avyttrar de förvärvade aktierna. Under den frist som Riksgäldskontoret har fastställt för avyttringen får Finansinspektionen inte vidta de ingripandeåtgärder som anges i 18 kap. i försäkringsrörelselagen.

23 § Om en konvertering av skulder leder till ett förvärv som kräver tillstånd för försäkringsrörelse, ska Finansinspektionen handlägga tillståndsårendet skyndsamt.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att en konvertering av skulder kan leda till att ett förvärv som kräver tillstånd för försäkringsrörelse och att Finansinspektionen ska handlägga ett sådant tillståndsårende skyndsamt. Paragrafen genomför artikel 36.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Kompletterande åtgärder

24 § För att genomföra en nedskrivning eller konvertering får Riksgäldskontoret

1. kräva ändring av alla relevanta register, och
2. förelägga ett företag i resolution att ansöka om att uppta aktier, andra äganderättsinstrument eller skuldinstrument till handel på en reglerad marknad.

För skuldinstrument som omedelbart före en nedskrivning har varit upptagna till handel på en reglerad marknad gäller inte kravet på upprättande av prospekt vid en ansökan om upptagande till handel.

Paragrafen anger kompletterande bestämmelser som gäller vid nedskrivning eller konvertering, samt vid återupptagande till handel av vissa skuldinstrument. Paragrafen genomför artikel 39.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Förberedande åtgärder

25 § Riksgäldskontoret ska, när myndigheten tar fram en resolutionsplan, granska att försäkringsföretaget har tillräckligt emissionsutrymme för aktier eller andra nivå 1-instrument, så att konverteringen av skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument kan genomföras på ett effektivt sätt.

Paragrafen anger vad som ska beaktas i Riksgäldskontorets resolutionsplaner. Paragrafen genomför artikel 41.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

26 § Om det behövs för att underlätta konvertering av skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument, får Riksgäldskontoret förelägga försäkringsföretaget att ändra bolagsordningen eller stadgarna.

Paragrafen anger Riksgäldskontorets befogenhet att avlägsna formella hinder för tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget. Paragrafen genomför artikel 41.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Formella hinder kan till exempel finnas i ett företags bolagsordning eller stadgar, såsom bestämmelser om företrädesrätt vid nyemission. Paragrafen ger Riksgäldskontoret möjlighet att förelägga företag att ändra sådana bestämmelser.

21 kap. Skyddsåtgärder*Definitioner*

1 § I detta kapitel avses med

1. arrangemang om strukturerad finansiering: avtal eller annat arrangemang i enlighet med svensk eller utländsk rätt som omfattar

a) finansiella instrument som ger innehavaren av instrumentet säkerhet i en viss avskild underliggande säkerhetsmassa, eller

b) sådana finansiella instrument som används för att minimera ränte- och valutarisker i arrangemanget,

2. arrangemang om säkerheter: avtal eller annat arrangemang i enlighet med svensk eller utländsk rätt som medför panträtt eller annan säkerhetsrätt i sådan egendom som överförs, oavsett om säkerhetsrätten

a) gäller i viss egendom, eller

b) avser en andel i den överförda förmögenhetsmassan eller bestäms på annat liknande sätt,

3. arrangemang om säkerhetsöverlåtelser: avtal eller annat arrangemang i enlighet med svensk eller utländsk rätt enligt vilket en äganderätt till, eller en rätt att förfoga över en finansiell tillgång överförs, för att säkerställa eller

på annat sätt täcka fullgörandet av vissa förpliktelser på villkor att äganderätten återgår om dessa förpliktelser fullgörs,

4. kvittningsarrangemang: avtal eller annat arrangemang i enlighet med svensk eller utländsk rätt som innebär att två eller flera ömsesidiga fordringar eller förpliktelser som ett företag i resolution och en motpart har kan kvittas mot varandra,

5. netttingsarrangemang: avtal eller annat arrangemang i enlighet med svensk eller utländsk rätt som innebär att ett antal fordringar eller förpliktelser kan omvandlas till en enda nettofordran eller nettoförpliktelse, inklusive slutavräkningsklausuler, och

6. partiell överföring: överföring av vissa, men inte alla, tillgångar eller förpliktelser i ett företag i resolution.

Paragrafen innehåller definitioner av begrepp som används i detta kapitel om skyddsåtgärder. Den genomför artikel 2.75–2.77 och delar av artikel 58.1.

Tillämpningsområde

2 § Bestämmelserna i 3–6 §§ ska tillämpas när Riksgäldskontoret

1. beslutar om partiell överföring enligt 16 kap. 2 § (försäljningsverktyget), 17 kap. 1 § (broföretagsverktyget) eller 18 kap. 1 § (avskiljandeverktyget), eller

2. utövar de befogenheter som anges i 11 kap. 4 §.

Första stycket gäller även för partiella överföringar som sker från ett broföretag eller ett tillgångsförvaltningsbolag till en annan mottagare, om överföringen sker genom användningen av ett resolutionsverktyg. Det som anges om företag i resolution i 3–6 §§ ska då vara tillämpligt på broföretag eller tillgångsförvaltningsbolag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skyddsregler för vissa särskilda arrangemang i samband med partiella överföringar och hävning eller ändring av avtal. Särskilt kan nämnas att de befogenheter som avses i *första stycket* 2 innebär att Riksgäldskontoret får besluta att ett avtal som ett företag i resolution är part i ska sägas upp med omedelbar verkan eller att villkoren i avtalet ska ändras. Paragrafen genomför artikel 58.2 och artikel 58.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Skydd för arrangemang om strukturerad finansiering och andra separata portföljer

3 § Om Riksgäldskontoret beslutar om en sådan överföring som avses i 2 § första stycket 1 eller andra stycket, ska samtliga tillgångar och förpliktelser som följer av ett arrangemang som avses i 1 § 1 eller andra separata portföljer överföras samtidigt.

Riksgäldskontoret får inte utöva befogenheter som anges i 11 kap. 4 § beträffande ett finansiellt instrument som avses i 1 § 1 eller andra separata portföljer. Riksgäldskontoret får inte heller utöva de befogenheter beträffande ett engagemang som avses i 1 § 1 eller andra separata portföljer om det får till följd att säkerheten för de finansiella instrumenten försämrats.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skydd för arrangemang om strukturerad finansiering och andra separata portföljer. Den genomför artikel 61.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I *första stycket* anges under vilka förutsättningar Riksgäldskontoret får besluta om överföring av tillgångar eller förpliktelser som omfattas av ett arrangemang om strukturerad finansiering. En överföring får enbart ske om tillgångarna och förpliktelserna överförs samtidigt. Skulle en uppdelning ske skulle det kunna få till följd att den som till exempel innehar en obligation skulle förlora sin säkerhet. Bestämmelsen i fråga hindrar, i likhet med bestämmelserna i 4 och 5 §§, myndigheten från att fatta beslut som får den effekten.

Av *andra stycket* framgår att Riksgäldskontoret inte får säga upp eller ändra ett finansiellt instrument som ger innehavaren säkerhet i en viss avskild säkerhetsmassa. Riksgäldskontoret får inte heller säga upp eller ändra avtal i arrangemanget, om det innebär att säkerheter som ingår i säkerhetsmassan försämrats. Krediter som ingår i säkerhetsmassan får således inte sägas upp utan att finansiella instrumentet med säkerhet i säkerhetsmassan avvecklas i samma utsträckning.

Skydd för arrangemang om säkerheter

4 § Om Riksgäldskontoret beslutar om en sådan överföring som avses i 2 § första stycket 1 eller andra stycket, får myndigheten inte beträffande sådana arrangemang som avses i 1 § 2 överföra

1. en tillgång som utgör säkerhet för en viss förpliktelse om inte den förpliktelsen och säkerhetsrätten också överförs,

2. en förpliktelse för vilken säkerhet har ställts om inte säkerhetsrätten också överförs, eller

3. en säkerhetsrätt om inte förpliktelsen för vilken säkerhetsrätten har ställts också överförs.

Riksgäldskontoret får inte utöva befogenheter som anges i 11 kap. 4 § beträffande ett arrangemang som avses i 1 § 2, om det får till följd att säkerheten upphör.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skydd för arrangemang om säkerheter. Den genomför artikel 60.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I *första stycket* anges under vilka förutsättningar Riksgäldskontoret får överföra en tillgång som har ställts som säkerhet för en viss förpliktelse, en förpliktelse för vilken säkerhet har ställts ut eller en säkerhetsrätt, som följer av ett arrangemang om säkerheter. En överföring får enbart ske om tillgången, förpliktelsen och säkerhetsrätten överförs samtidigt. Skulle en uppdelning ske skulle det kunna få till följd att en säkerhet upphör att gälla. Bestämmelsen i fråga hindrar således myndigheten från att fatta beslut som får den effekten. I 1 § 2 definieras arrangemang om säkerheter. De säkerhetsrätter som omfattas är bland annat panträtter och säkerhetsöverlåtelser.

Av *andra stycket* framgår att Riksgäldskontoret inte får utöva befogenheter som anges i 11 kap. 4 § beträffande ett arrangemang om säkerheter, om det innebär att säkerheten upphör att gälla. Bestämmelsen hindrar myndigheten från att använda befogenheten i fråga på ett sätt som får sådana effekter.

Skydd för arrangemang om säkerhetsöverlåtelser, kvittning, nettning och återförsäkring

5 § När Riksgäldskontoret beslutar om en sådan överföring som avses i 2 § första stycket 1 eller andra stycket, får myndigheten inte överföra tillgångar eller förpliktelser som följer av ett arrangemang som avses i 1 § 3, 4 eller 5 eller återförsäkringsarrangemang om det innebär att en motpart till företaget i resolution inte får

1. kvitta en fordran som företaget i resolution har på motparten, eller en förpliktelse som företaget i resolution ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget i resolution, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget i resolution,

2. omvandla en fordran som motparten har på företaget i resolution, eller en förpliktelse som företaget i resolution ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse, eller

3. tillämpa en slutavräkningsklausul.

Riksgäldskontoret får inte utöva befogenheter som anges i 11 kap. 4 § beträffande sådana arrangemang som avses i 1 § 3, 4 eller 5 eller återförsäkringsarrangemang, om det innebär att rättigheter eller förpliktelser som följer av arrangemanget upphävs eller ändras.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skydd för arrangemang om säkerhetsöverlåtelse, kvittning, nettning och återförsäkring. Den genomför artikel 59.1.

I *första stycket* anges att Riksgäldskontoret inte får besluta om en partiell överföring, om det innebär att en motpart till ett företag i resolution inte får utöva rättigheter som följer av ett arrangemang om säkerhetsöverlåtelser, ett kvittningsarrangemang eller ett nettningssarrangemang. I 1 § 3, 4 och 5 definieras sådana arrangemang.

Av *punkten 1* framgår att en partiell överföring inte får förhindra kvittning för en motpart till ett företag i resolution. Det gäller kvittning av såväl fordringar som andra förpliktelser. När det gäller säkerhetsöverlåtelser innebär kvittning att en innehavare av en säkerhetsöverlåtelse behåller äganderätten till tillgången mot att skulden för vilken den har ställts ut får anses infriad.

I *punkten 2* anges att en partiell överföring inte får hindra en motpart till ett företag i resolution från att utöva nettning och i *punkten 3* att en sådan överföring inte heller får hindra en motpart till ett företag i resolution från att tillämpa en slutavräkningsklausul.

I *andra stycket* anges att Riksgäldskontoret inte får utöva befogenheter som anges i 11 kap. 4 § om det innebär att rättigheter och förpliktelser som skyddas av ett arrangemang om säkerhetsöverlåtelser, kvittning eller nettning upphävs eller ändras. Det skulle till exempel kunna röra sig om en ändring i ett nettningssavtal som får till följd att nettning inte får ske på samma villkor som parterna ursprungligen kommit överens om, eller att nettning inte får ske över huvud taget. Bestämmelsen hindrar myndigheten från att använda befogenheten i fråga på ett sätt som får sådana effekter.

Skydd för anmälda avvecklingssystem

6 § En sådan överföring som avses i 2 § första stycket 1 eller andra stycket eller utövande av en sådan befogenhet som anges i 11 kap. 4 §, får endast ske om det inte påverkar användningen av ett anmält avvecklingssystem eller de regler som gäller för sådana system.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skydd för anmälda avvecklingssystem. Den genomför artikel 62.1.

Av paragrafen framgår att Riksgäldskontoret ska se till att anmälda avvecklingssystem eller de regler som gäller för sådana system inte påverkas när myndigheten beslutar om en partiell överföring genom användning av något överföringsverktyg (försäljningsverktyget, broföretagsverktyget eller avskiljandeverktyget) eller när myndigheten utövar sådana befogenheter som anges i 11 kap. 4 §. För svensk del utgörs sådana system till exempel av Riksbankens betalningssystem (RIX), Bankgirocentralens betalningssystem, Euroclear Swedan AB:s värdepappersavvecklingssystem samt NASDAQ OMX Clearing AB:s system för clearing och avveckling av derivataffärer. Även vissa utländska avvecklingssystem omfattas.

Skyddsreglerna innebär att en partiell överföring eller ett beslut om uppsägning av ett avtal eller en ändring av villkoren i ett avtal som ett företag i resolution är part i, inte får påverka användningen av sådana system eller de regler som gäller för dem. Det innebär till exempel att ett sådant beslut av Riksgäldskontoret inte får leda till att ett överföringsuppdrag återkallas eller att möjligheten att verkställa ett överföringsuppdrag eller att genomföra en nettning påverkas. Ett sådant beslut får inte heller leda till att användningen av medel, värdepapper eller kreditfaciliteter eller skyddet av en säkerhet påverkas

Undantag från skyddsreglerna

7 § Om det är nödvändigt för att bättre skydda försäkringstagarna genom att säkerställa att försäkringar som överförs fortsätter att uppfylla relevanta rättsliga krav med avseende på obligatoriska lägsta täckningsnivåer, får Riksgäldskontoret trots 4 och 5 §§

1. överföra de avtalsportföljer som omfattas av ett arrangemang som anges i 1 § 2–5 samt arrangemang för återförsäkring, utan att samtidigt överföra andra tillgångar eller förpliktelser som omfattas av samma arrangemang, och

2. överföra, ändra eller säga upp dessa tillgångar, rättigheter och andra skulder utan att överföra avtalsportföljerna.

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från skyddsreglerna. Den genomför artikel 60.2 och artikel 59.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Av paragrafen framgår att Riksgäldskontoret i vissa fall får välja att inte tillämpa skyddsreglerna i 4 och 5 §§.

8 § Om det är nödvändigt för att bättre uppnå resolutionsändamålen i 1 kap. 4 § och i synnerhet för att säkerställa ett bättre skydd för försäkringstagarna, får Riksgäldskontoret trots 3 § överföra, ändra eller säga upp tillgångar och förpliktelser som omfattas av samma arrangemang om strukturerad finansiering och andra separata portföljer.

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från skyddsreglerna. Den genomför artikel 61.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Ersättning vid sämre ekonomiskt utfall

9 § Om det vid en värdering enligt 4 kap. 12 § framgår att det ekonomiska utfallet för någon aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare eller andra borgenärer hade blivit sämre vid resolution än vad det hade blivit om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation, har en sådan ägare eller borgenär rätt till ersättning ur finansieringsarrangemanget för mellanskillnaden.

Om Riksgäldskontoret har använt skuldnedskrivningsverktyget tillsammans med något annat resolutionsverktyg, har aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare och andra borgenärer endast rätt till ersättning till följd av myndighetens användning av skuldnedskrivningsverktyget.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ersättning vid sämre ekonomiskt utfall vid resolution än vad det hade blivit om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation. Den genomför artikel 57 och till viss del artikel 55 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

22 kap. Konkurs, likvidation och avslutande av resolution

Konkurs

1 § Inkommer en ansökan om konkurs till tingsrätten avseende ett företag som omfattas av denna lag, ska rätten underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om ansökan.

Om Riksgäldskontoret inom sju dagar från det att myndigheten tog emot underrättelsen meddelar rätten att företaget är försatt eller ska försättas i resolution, ska konkursansökan avvisas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förfarandet vid en konkursansökan avseende ett företag som omfattas av denna lag. Den genomför artikel 68.1 och del av artikel 68.2.

Genom bestämmelsen ges Riksgäldskontoret möjlighet att förhindra att ett företag som är försatt eller bör försättas i resolution i stället försätts i konkurs. Av paragrafen framgår att om en allmän domstol tar emot en ansökan om konkurs, ska domstolen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om ansökan. En sådan underrättelse bör ske så snart det är möjligt och tingsrätten bör avvakta med vidare handläggning av konkursansökan till dess Riksgäldskontoret meddelat om företaget är försatt eller ska försättas i resolution eller sjudagarsfristen i andra stycket har löpt ut. Om Riksgäldskontoret inom sjudagarsfristen meddelar tingsrätten att företaget är försatt eller ska försättas i resolution, ska konkursansökan avvisas

2 § Bestämmelsen i 1 § gäller inte om Riksgäldskontoret ansöker om att ett företag ska försättas i konkurs.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om förfarandet vid en konkursansökan enligt 1 § inte gäller om Riksgäldskontoret ansöker om att företaget ska försättas i konkurs. Paragrafen genomför artikel 68.1.

Av paragrafen framgår att 1 § inte ska tillämpas om det är Riksgäldskontoret som inkommer med en konkursansökan. Följden av det är att tingsrätten inte behöver underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om konkursansökan och att ansökan ska tas upp till prövning. De tillfällen då det kan vara aktuellt för Riksgäldskontoret att inkomma med en ansökan om konkurs till domstolen är när myndigheten har avslutat resolutionen efter att ha vidtagit de resolutionsåtgärder mot företaget som behövs för att uppnå resolutionsändamålen och syftet med åtgärderna inte är att företaget ska leva vidare.

Likvidation

3 § Bestämmelser om förfarandet vid likvidation av ett företag som omfattas av denna lag finns i

- 12 kap. 78 a § försäkringsrörelselagen (2010:2043),
- 25 kap. 4 a och 10 a §§ aktiebolagslagen (2005:551), och
- 17 kap. 46 och 47 §§ lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar.

Paragrafen innehåller en hänvisning till förfaranden vid likvidation av företag som omfattas av denna lag. Bestämmelserna innebär att om styrelsen i ett företag som omfattas av den nya lagen om resolution av försäkringsföretag bedömer att frågan om likvidation bör läggas fram för stämmans prövning (frivillig likvidation), ska den underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om detta. Om företaget är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse meddelar styrelsen att företaget ska försättas i resolution, får någon kallelse till stämman inte utfärdas.

Om ett ärende om tvångslikvidation avser ett företag som omfattas av den nya lagen om resolution av försäkringsföretag, ska Bolagsverket eller domstolen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om att ärendet har inletts. Bolagsverket eller domstolen får inte besluta om likvidation om Riksgäldskontoret inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse har meddelat att företaget är försatt eller ska försättas i resolution.

Avslutande av resolution

4 § När det inte längre finns behov av resolutionsåtgärder, ska Riksgäldskontoret avsluta resolutionen.

Riksgäldskontoret ska inom rimlig tid efter att resolutionen har avslutats ansöka om att företaget ska försättas i konkurs eller gå i likvidation. Detta gäller dock inte om syftet med resolutionsåtgärderna är att företaget ska drivas vidare.

En konkursansökan av Riksgäldskontoret enligt andra stycket ska vid prövningen behandlas som en ansökan av gäldenären enligt 2 kap. konkurslagen (1987:672).

Paragrafen innehåller bestämmelser om avslutande av resolution. Bestämmelsen genomför artikel 26.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag men går något längre än artikeln, eftersom den inte är begränsad till en partiell överföring av tillgångar eller förpliktelser till ett broföretag eller en köpare. Krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag saknar bestämmelser om resolutionens avslutande. Av artikel 26.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag följer emellertid att när försäljningsverktyget eller broföretagsverktyget används för att överföra endast delar av tillgångar, rättigheter eller skulder från företaget i resolution, ska företaget av-

vecklas enligt normala insolvensförfaranden inom rimlig tid efter att överföringen skett.

Återvinning vid efterföljande konkurs

5 § Bestämmelserna om återvinning i 4 kap. konkurslagen (1987:672) ska inte tillämpas på tillgångar eller förpliktelser som genom en resolutionsåtgärd överförs från ett företag i resolution eller ett broföretag till någon annan.

Paragrafen innehåller bestämmelser om återvinning av rättshandlingar i konkurs. Den genomför artikel 26.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Ersättning för kostnader och utlägg

6 § Riksgäldskontoret har rätt till ersättning för skäliga kostnader och utlägg som har uppkommit i samband med beslut om att försätta företaget i resolution och i övrigt vidtagande av resolutionsåtgärder. Ersättning ska betalas

1. i form av avdrag från ersättning som en motpart betalar till företaget i resolution,
2. från företaget i resolution, såsom prioriterad borgenär, och
3. från inkomster som uppkommer när verksamheten i broföretag, tillgångsförvaltningsbolag eller försäkringsföretag i solvent avveckling avslutas, såsom prioriterad borgenär.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ersättning till Riksgäldskontoret för kostnader och utlägg som har uppkommit i samband med vidtagna resolutionsåtgärder. Den genomför artikel 26.5.

23 kap. Erkännande och verkställighet av resolution i tredjeland

1 § Detta kapitel ska tillämpas på resolutionsförfaranden i ett tredjeland, om inte annat följer av ett gällande avtal mellan Europeiska unionen och det landet.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om att detta kapitel ska tillämpas på resolutionsförfaranden i ett tredjeland, om inte annat följer av ett gällande avtal mellan Europeiska unionen och det landet.

Den genomför artikel 75.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

2 § Riksgäldskontoret får erkänna ett resolutionsförfarande i tredjeland för ett företag eller moderföretag i tredjeland som har ett dotterföretag eller en filial i Sverige.

Vid beslut enligt första stycket ska Riksgäldskontoret beakta intressen i varje land inom EES där ett försäkringsföretag eller moderföretag i tredjeland verkar.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om erkännande av resolution i tredjeland för ett företag eller moderföretag i tredjeland som har ett dotterföretag eller en filial i Sverige. Paragrafen genomför artikel 76.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Enligt *första stycket* får i vissa fall erkänna ett resolutionsförfarande i tredje land.

Vid ett sådant beslut ska Riksgäldskontoret, enligt *andra stycket*, beakta intressen i varje land inom EES där ett försäkringsföretag eller moderföretag i tredjeland verkar. I det sammanhanget ska särskilt beaktas de potentiella effekterna av erkännandet och verkställigheten av resolutionsförfarandet i tredjeland på övriga delar av gruppen och på försäkringstagarna, realekonomin och den finansiella stabiliteten i dessa medlemsstater.

3 § När Riksgäldskontoret har erkänt ett resolutionsförfarande som avses i 2 §, får myndigheten verkställa förfarandet genom att

1. vidta resolutionsåtgärder beträffande

a) tillgångar som ett försäkringsföretag eller ett moderföretag i tredjeland har i Sverige eller som svensk lag är tillämplig på,

b) rättigheter eller förpliktelser som ett försäkringsföretag i tredjeland har bokfört i en filial i Sverige eller som svensk lag är tillämplig på eller om fordringar som hänför sig till sådana rättigheter eller förpliktelser som kan göras gällande i Sverige,

2. vidta eller förelägga någon annan att vidta åtgärder för att överföra aktier eller äganderättsinstrument i ett dotterföretag i Sverige till försäkringsföretaget eller moderföretaget i tredjeland,

3. vidta en åtgärd enligt 10 kap. 2, 7, 8, 11 eller 12 § gentemot en motpart till en enhet som avses i 2 § första stycket, om det är nödvändigt för att verkställa resolutionsförfarandet, och

4. förbjuda att rättshandlingar som anges i 10 kap. 11 § vidtas såvitt avser avtal som ingåtts av och avtalsrättigheter som tillkommer en enhet som avses i 2 § första stycket eller andra företag i gruppen, om rätten att vidta sådana rättshandlingar är en följd av att resolutionsåtgärder har vidtagits mot ett försäkringsföretag i tredjeland, sådana enheters moderföretag eller

andra grupp företag och väsentliga avtalsförpliktelser i förhållande till motparten fortfarande fullgörs.

Paragrafen innehåller bestämmelser om verkställighet av resolution i tredjeland. Den genomför artikel 76.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

4 § Riksgäldskontoret får vägra att erkänna eller att verkställa ett resolutionsförfarande i tredjeland, om

1. resolutionsförfarandet skulle ha negativ effekt på den finansiella stabiliteten i Sverige eller i ett annat land inom EES,

2. det är nödvändigt att vidta separata åtgärder mot en EES-filial enligt 5 kap. 9 § för att uppnå ett eller flera resolutionsändamål,

3. borgenärer inte skulle få samma behandling som borgenärer med liknande rättigheter i det tredjeland där resolutionsförfarandet beslutas,

4. erkännandet eller verkställigheten skulle få avsevärda budgetkonsekvenser för Sverige, eller

5. effekterna av erkännandet eller verkställigheten skulle strida mot svensk rätt.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att Riksgäldskontoret – under vissa förutsättningar – får vägra att erkänna eller att verkställa ett resolutionsförfarande i tredjeland. Den genomför artikel 77 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

24 kap. Finansiering av resolution

Åtgärder som får täckas av finansieringsarrangemanget

1 § I samband med resolution får Riksgäldskontoret besluta att

1. ersätta ägare eller borgenärer som till följd av resolutionen har fått ett sämre ekonomiskt utfall än vid konkurs eller likvidation,

2. skjuta till medel till ett broföretag eller ett tillgångsförvaltningsbolag,

3. utfärda garantier avseende tillgångar och förpliktelser för ett företag i resolution eller dess dotterföretag, ett broföretag eller ett tillgångsförvaltningsbolag,

4. förvärva tillgångar från ett företag i resolution vid tillämpning av broföretagsverktyget och avskiljandeverktyget,

5. lämna medel som kompensation till ett företag i resolution i syfte att gottgöra den förlust som skulle ha burits av de borgenärer som Riksgäldskontoret beslutar att undanta från nedskrivning eller konvertering vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget.

Åtgärderna i första stycket får även beslutas i förhållande till en köpare vid tillämpning av försäljningsverktyget.

Paragrafen innehåller bestämmelser om åtgärder som får täckas av finansieringsarrangemanget. Den genomför artikel 81 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Riksgäldskontorets rätt till ersättning för åtgärder enligt denna paragraf, liksom för myndighetens administrationskostnader i samband med tillämpning av resolutionsåtgärder, framgår av 4 §.

Finansieringsarrangemang

2 § För att finansiera de åtgärder som anges i 1 § ska ett finansieringsarrangemang upprättas. Finansieringsarrangemanget ska utgöras av ett räntebärande konto i Riksgäldskontoret för förvaldade avgiftsmedel och av andra tillgångar som anges i 3 § 2.

Paragrafen innehåller bestämmelser om upprättande av ett finansieringsarrangemang. Den genomför artikel 81 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

3 § Till finansieringsarrangemanget ska föras

1. avgifter enligt 4 §, och
2. tillgångar, återbetalningar, ersättning, ränta eller annan kompensation som Riksgäldskontoret får avseende åtgärder som har vidtagits enligt denna lag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad som ska föras till finansieringsarrangemanget.

Avgifter

4 § För att i efterhand täcka Riksgäldskontorets kostnader för åtgärder enligt 1 § och myndighetens administrationskostnader, med avdrag för de ersättningar som har erhållits från företagen i resolution enligt 22 kap. 6 §, ska försäkringsföretag och tredjelandsfilialer som har tillstånd att bedriva försäkringsverksamhet i Sverige betala avgifter. Avgifterna ska tas ut av Riksgäldskontoret.

Avgiften för ett livförsäkringsföretag och tredjelandsfilialer som bedriver livförsäkringsrörelse får endast täcka kostnader som uppkommer vid resolution av livförsäkringsföretag och filialer som bedriver livförsäkringsrörelse. Avgiften för ett skadeförsäkringsföretag och tredjelandsfilialer som bedriver skadeförsäkringsrörelse får endast täcka kostnader som uppkommer vid resolution av ett skadeförsäkringsföretag och filialer som bedriver skadeförsäkringsrörelse.

Avgifternas storlek ska baseras på totala försäkringstekniska avsättningar brutto för livförsäkringsföretaget eller tredjelandsfilialen som bedriver livförsäkringsrörelse respektive bruttovärdet av totala inbetalda premier för skadeförsäkringsföretaget eller tredjelandsfilialen som bedriver skadeförsäkringsrörelse.

Paragrafen innehåller bestämmelser om avgifter till det finansieringsarrangemang i statlig regi som ska upprättas. Finansieringsarrangemanget ska vara efterhandsfinansierat. Avgifterna ska täcka Riksgäldskontorets kostnader för åtgärder som omfattas av finansieringsarrangemanget och myndighetens administrationskostnader, med avdrag för de ersättningar som har erhållits från företagen i resolution. Alla försäkringsföretag och tredjelandsfilialer som har tillstånd att bedriva försäkringsverksamhet i Sverige ska betala avgifter. De företag som är avgiftspliktiga ska delas upp i två kategorier; de som bedriver livförsäkringsrörelse respektive de som bedriver skadeförsäkringsrörelse.

Avgifterna ska tas ut av Riksgäldskontoret.

Avgifternas storlek ska baseras på totala försäkringstekniska avsättningar brutto för livförsäkringsföretaget och tredjelandsfilialer som bedriver livförsäkringsrörelse respektive bruttovärdet av totala inbetalda premier för skadeförsäkringsföretaget eller tredjelandsfilialen som bedriver skadeförsäkringsrörelse.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur avgiften ska beräknas.

Paragrafen genomför artikel 81.1 första stycket i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

5 § Riksgäldskontoret ska bestämma hur stort belopp varje försäkringsföretag ska betala i avgift. Avgiften ska betalas inom en månad från dagen för beslutet, eller den längre tid som Riksgäldskontoret beslutar. Riksgäldskontoret ska bestämma tiden så att den finansiella ställningen för de försäkringsföretag och tredjelandsfilialer som betalar avgiften inte hotas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om avgiftsuttaget på företagsnivå. Den innehåller även bestämmelser om hur snabbt ex-post-avgifterna ska betalas in och att Riksgäldskontoret ska bestämma tiden så att den finansiella ställningen för de försäkringsföretag och de tredjelandsfilialer som betalar avgiften inte hotas. Paragrafen genomför artikel 81 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Säkerställande av utbetalningar

6 § Riksgäldskontoret får, med högst det belopp som riksdagen har beslutat i ett särskilt bemyndigande, ta upp lån för de åtgärder som anges i 1 § och för att täcka myndighetens administrationskostnader vid tillämpningen av resolutionsverktygen. Lånen ska betalas tillbaka efter hand som avgifter enligt 5 § betalas till Riksgäldskontoret.

Paragrafen innehåller bestämmelser som ger Riksgäldskontoret möjlighet att uppta lån för att säkerställa att finansieringsarrangemanget har tillräcklig finansiell kapacitet i ett krisläge. Låneramar ska knytas till arrangemanget för att säkerställa att staten kan täcka finansieringsbehoven fram till dess att avgifterna har betalats in. Låneramarnas storlek ska kopplas till finansieringsarrangemangets användningsområden.

Bemyndigande

7 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur avgiften ska beräknas enligt 4 § tredje stycket.

Paragrafen innehåller ett bemyndigande om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur avgiften ska beräknas.

25 kap. Samarbete och informationsutbyte*Uppgiftsskyldighet och samarbete med Riksgäldskontoret*

1 § Ett försäkringsföretag ska samarbeta med Riksgäldskontoret och till myndigheten lämna de uppgifter som den behöver för att utföra uppgifter enligt denna lag. Detsamma gäller för ett annat företag som omfattas av denna lag.

Innan Riksgäldskontoret begär att ett företag ska lämna in uppgifter ska myndigheten kontrollera om uppgifterna finns tillgängliga hos Finansinspektionen. Finansinspektionen ska, även utan begäran från Riksgäldskontoret, kontrollera om uppgifter som Riksgäldskontoret behöver för att utföra uppgifter enligt denna lag finns tillgängliga hos myndigheten. Om uppgifter finns tillgängliga hos Finansinspektionen ska inspektionen överlämna uppgifterna till Riksgäldskontoret.

Paragrafen innehåller bestämmelser uppgiftsskyldighet och samarbete med Riksgäldskontoret. Paragrafen genomför artikel 4.1 c och d, 11.1, 12.1, 12.2, 13.4 och 14.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I paragrafen finns generella bestämmelser om samarbete och uppgiftsskyldighet både för krisförebyggande åtgärder och resolutionsåtgärder. I 2 § finns en särskild bestämmelse om information som behövs för att förbereda eller fatta beslut om resolutionsåtgärder.

Första stycket gäller för företag som omfattas av resolutionsplanering, dvs. företag som omfattas av lagen. I första hand gäller detta försäkringsföretag. Även andra företag omfattas om de ingår i en grupp med försäkringsföretag. Det gäller både moderföretag med det yttersta ägarintresset i en grupp och dotterföretag. Samtliga dessa företag ska samarbeta med Riksgäldskontoret och till myndigheten lämna de uppgifter som den behöver för att utföra uppgifter enligt denna lag. Det kan röra sig om uppgifter som behöver lämnas vid särskilda händelser, till exempel vid upprättande av en resolutionsplan, eller uppgifter som behöver lämnas löpande, till exempel för den återkommande översynen av en resolutionsplan.

I 7 § finns ett bemyndigande om vilka uppgifter som ska lämnas. I de flesta fallen bör Riksgäldskontoret vända sig till ett försäkringsföretag eller ett företag som, utan att vara försäkringsföretag, är moderföretag med det yttersta ägarintresset i gruppen. Det finns dock inget hinder mot att myndigheten vänder sig direkt mot ett annat företag i en grupp om det bedöms ha de uppgifter som behövs, till exempel för att bedöma möjligheten till resolution av en grupp. I 18 kap. 1 och 1 c §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043) finns bestämmelser om ingripanden om ett företag som åsidosatt sina skyldigheter enligt stycket.

I *andra stycket* finns bestämmelser om förfarandet för att begära in uppgifter. I möjlig mån ska företagen inte behöva lämna in en och samma uppgift mer än en gång. Riksgäldskontoret ska först kontrollera om uppgifterna finns tillgängliga hos Finansinspektionen. Även Finansinspektionen har ett ansvar för att undvika så kallad dubbelrapportering. Finansinspektionen ska kontrollera om uppgifter som Riksgäldskontoret behöver finns tillgängliga hos myndigheten. Detta gäller även utan att Riksgäldskontoret har begärt uppgifter. Om uppgifter finns tillgängliga hos Finansinspektionen, ska inspektionen överlämna dem till Riksgäldskontoret.

Information som behövs för att förbereda eller fatta beslut om resolutionsåtgärder

2 § För att kunna förbereda och fatta beslut om resolutionsåtgärder får Riksgäldskontoret begära att

1. företaget i resolution eller någon annan tillhandahåller uppgifter, handlingar eller annat, och

2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken lämnar sådana upplysningar på tid och plats som myndigheten bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Riksgäldskontoret får förelägga den som inte följer en begäran enligt första stycket att fullgöra sin skyldighet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om befogenhet att kräva information. Den genomför artikel 22.1 d och artikel 42.1 a i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Paragrafen gäller bara den information som behövs för att förbereda eller fatta beslut om resolutionsåtgärder. I 1 § finns generella bestämmelser om samarbete och uppgiftsskyldighet även i andra fall, dvs. både för krisförebyggande åtgärder och resolutionsåtgärder.

Av första stycket framgår att Riksgäldskontoret har rätt att begära information om det behövs för att den ska kunna förbereda och besluta om resolution eller resolutionsåtgärder.

I punkt 1 anges att sådan information får begäras både av det företag som berörs och av andra. Med andra personer anses såväl fysiska som juridiska personer. När det gäller juridiska personer får information begäras även från andra företag än det aktuella försäkringsföretaget och företag som ingår i en grupp med ett försäkringsföretag (jfr 1 §, se även författningskommentaren till den paragrafen). Andra fysiska personer kan till exempel vara företagets revisor, tidigare ledningspersoner eller enskilda anställda. Det kan också vara personer som arbetar på företag till vilka det berörda företaget har lagt ut verksamhet genom delegering. Uppgiftsskyldigheten kan avse exempelvis viss egendom, orsakerna till fallissemanget eller lönsamheten i viss verksamhet.

Av punkten 2 följer att myndigheten får begära att den som kan lämna information ska inställa sig hos Riksgäldskontoret för att lämna informationen.

Andra stycket innehåller bestämmelser om undantag från informationsskyldigheten.

Av *tredje stycket* följer slutligen att myndigheten får förelägga den som inte följer myndighetens begäran att fullgöra sin skyldighet. Ett sådant föreläggande får förenas med vite, se 26 kap. 6 §.

Tystnadsplikt

3 § Den som deltar eller har deltagit i verksamhet enligt denna lag får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon genom sitt deltagande fått veta om enskilda affärs- eller driftsförhållanden, ekonomiska eller personliga förhållanden eller planering och förberedelse för eller hantering av fredstida krissituationer

I det allmänna verksamheten tillämpas i stället offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Paragrafen innehåller bestämmelser om sekretess för andra än de som omfattas av offentlighets- och sekretesslagen och offentlighets- och sekretessförordningen. Den genomför artikel 66.1 e–f och j–l.

Bestämmelsen är tillämplig på fysiska personer. I juridiska personer, exempelvis ett broföretag eller tillgångsförvaltningsbolag, gäller tystnadsplikten för den verkställande ledningen, medlemmar av styrelsen och anställda. Tystnadsplikten gäller både under fullgörande av uppdrag, anställning eller motsvarande och efter att detta har avslutats.

Paragrafen är också tillämplig på förvärvare av hela eller delar av det företag som resolutionsförfarandet avser. Den är dock inte tillämplig på potentiella förvärvare. Sekretess för sådana personer kan emellertid gälla enligt sekretessavtal eller efter utlämnande av sekretessbelagda uppgifter med förbehåll.

Tystnadsplikten gäller vidare för uppdragstagare som intar en självständig ställning i förhållande till myndigheterna som deltar i resolutionsförfarandet. Som exempel kan experter som anlitas av förvärvare nämnas. Tystnadsplikten omfattar vissa uppgifter som de har fått kännedom om vid fullgörande av sina uppgifter enligt denna lag. Föremålet för sekretessen är kopplat till enskilda affärs- eller driftförhållanden, ekonomiska eller personliga förhållanden eller planering och förberedelser för eller hantering av fredstida krissituationer.

Tystnadspliktens avgränsning ligger i rekvisitet ”obehörigen röja eller utnyttja” en uppgift. När det gäller innebörden av obehörig-

hetsrekvisitet är utgångspunkten de sekretessbestämmelser som kommer att tillämpas av myndigheterna i deras verksamheter. Detta blir naturligt eftersom offentliga funktionärer och enskilda som deltar i samma verksamhet kommer att behöva ta del av samma information. Som obehörigt röjande avses således inte att uppgifterna lämnas med stöd av lag eller uppgiftslämnande som är nödvändigt för att den enskilde personen ska kunna fullgöra sina uppgifter i resolutionsförfarandet. Uppgiftslämnande som krävs för att myndigheterna som involveras i resolutionsförfarandet ska kunna planera eller utföra en resolutionsåtgärd anses inte heller som obehörigt röjande.

Samarbete och informationsutbyte mellan myndigheter

4 § Finansinspektionen ska på Riksgäldskontorets begäran lämna de uppgifter som myndigheten behöver för sin verksamhet enligt denna lag. Inom Riksgäldskontoret gäller motsvarande uppgiftsskyldighet för den del av myndigheten som inte bedriver verksamhet enligt denna lag, gentemot den del av myndigheten som bedriver den verksamheten.

Paragrafen innehåller bestämmelser om samarbete och informationsutbyte mellan myndigheter. Den genomför del av artikel 66.4 b i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Av paragrafen framgår att Finansinspektionen på Riksgäldskontorets begäran ska lämna de uppgifter som myndigheten behöver för sin verksamhet enligt denna lag. Vidare framgår det att motsvarande uppgiftsskyldighet gäller inom Riksgäldskontoret, för den del av myndigheten som inte bedriver verksamhet enligt denna lag, till exempel statens upplåningsverksamhet, gentemot den del av myndigheten som bedriver verksamheten enligt denna lag. Bestämmelsen är sekretessbrytande.

5 § Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, samarbeta och utbyta information med varandra, motsvarande myndigheter inom EES, medlemmar i ett resolutionskollegium enligt artikel 88 i krishanteringsdirektivet och Europeiska försäkrings och tjänstepensionsmyndigheten.

Riksgäldskontoret ska lämna regeringen de uppgifter som behövs för regeringens verksamhet enligt denna lag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om samarbete och informationsutbyte med utländska myndigheter inom EES. Den genomför artiklarna 3.4, 3.8, dela av 66.4 b, 66.5 a–c och artikel 90.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Av paragrafen framgår att Riksgäldskontoret och Finansinspektionen har samarbets- och uppgiftsskyldighet gentemot varandra i den utsträckning som följer av krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. Skyldigheterna för Riksgäldskontoret och Finansinspektionen att samarbeta och utbyta uppgifter med varandra gäller på flera olika områden, däribland i de resolutionskollegier som upprättas i enlighet med krishanteringsdirektivet. Riksgäldskontoret ska också lämna regeringen (genom Regeringskansliet) de uppgifter som regeringen behöver i sin verksamhet enligt lagen.

Av paragrafen framgår vidare att Riksgäldskontoret och Finansinspektionen har samarbets- och uppgiftsskyldighet i förhållande till motsvarande utländska myndigheter inom EES och med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i den utsträckning som följer av krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. Skyldigheterna i förhållande till dessa myndigheter gäller bland annat vid resolutionsplanering och resolution av gränsöverskridande koncerner. Bestämmelsen är sekretessbrytande. Riksgäldskontoret och Finansinspektionen är skyldiga att lämna sekretessreglerade uppgifter i den utsträckning som följer av krishanteringsdirektivet och, i förhållande till regeringen, i den mån uppgifterna behövs för regeringens verksamhet enligt lagen. Uppgifterna ska också utväxlas på det sätt som anges i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag, till exempel via den samordnande resolutionsmyndigheten i resolutionskollegier.

Upplysningar till konkursförvaltare och likvidator

6 § Om ett företag som har varit föremål för resolution försätts i konkurs, ska Riksgäldskontoret på begäran av konkursförvaltaren för företaget lämna de upplysningar som konkursförvaltaren behöver för att upprätta konkursbouppteckningen enligt 7 kap. 13 § konkurslagen (1987:672) och berättelsen enligt 7 kap. 15 § samma lag.

Om ett företag som har varit föremål för resolution går i likvidation, ska Riksgäldskontoret på begäran av likvidatorn för företaget lämna de upplysningar som likvidatorn behöver för att genomföra likvidationen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om upplysningar till konkursförvaltare och likvidatorer. Den genomför del av artikel 66.4 b.

Om ett företag försätts i konkurs efter att företaget har varit försatt i resolution, tar en konkursförvaltare över avvecklingen av företaget. Enligt paragrafens *första stycke* ska Riksgäldskontoret på begäran av konkursförvaltaren lämna konkursförvaltaren de upplysningar som förvaltaren behöver för att upprätta konkursbouppteckningen och förvaltarberättelsen.

På motsvarande sätt tar en likvidator över avvecklingen av företaget om företaget går i likvidation efter att företaget har varit försatt i resolution. Enligt paragrafens *andra stycke* ska Riksgäldskontoret lämna likvidatorn de upplysningar han eller hon behöver för att genomföra likvidationen.

Bemyndigande

7 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka uppgifter som ett företag ska lämna till Riksgäldskontoret enligt 1 §, och
2. att vissa uppgifter som enligt 1 § ska lämnas till Riksgäldskontoret också eller i stället ska lämnas till Finansinspektionen.

Paragrafen innehåller bemyndiganden.

I paragrafen finns bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer om att meddela föreskrifter om den information som ska lämnas av företag som omfattas av lagen (se 1 §).

När det gäller *punkt 1* rör det sig i första hand om uppgifter som regelbundet behöver lämnas till Riksgäldskontoret för att myndigheten ska kunna utföra uppgifter enligt lagen, till exempel vid upprättande eller översyn av en resolutionsplan.

Genom *punkt 2* skapas utrymme för att utnyttja befintliga rapporteringssystem som gäller för tillsynen över försäkringsföretag.

26 kap. Överklagande, verkställighet och vite

Överklagande

1 § Riksgäldskontorets och Finansinspektionens beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Paragrafen innehåller bestämmelser överklagande av Riksgäldskontorets och Finansinspektionens beslut enligt denna lag. Den genomför artikel 67.2 och 46.6 a och b.

2 § En värdering som utförs enligt 4 kap. får endast överklagas i samband med överklagande av det beslut om åtgärd för vilken värderingen ligger till grund.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om beslut som inte får överklagas. Paragrafen genomför artikel 15.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Beslut som ska gälla omedelbart

3 § Följande beslut av Riksgäldskontorets gäller omedelbart

- beslut om resolution enligt 5 kap. 4–7 §§ eller
- beslut om sådana resolutionsåtgärder som anges i 9 kap. 1 § första stycket.

Riksgäldskontoret och Finansinspektionen får bestämma att följande beslut ska gälla omedelbart

- beslut om krisförebyggande åtgärder enligt denna lag, eller
- beslut om föreläggande, förbud eller beslut om återkallelse som har meddelats med stöd av lagen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att vissa beslut av Riksgäldskontoret ska gälla omedelbart. Den genomför artikel 67.4 b i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Beträffande vissa andra beslut faller att Riksgäldskontoret och Finansinspektionen får bestämma att dessa beslut ska gälla omedelbart.

Skyndsambet

4 § Mål som gäller resolution enligt 5 kap. 4–7 §§ eller resolutionsåtgärder som anges i 9 kap. 1 § första stycket ska handläggas skyndsamt.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att vissa mål ska handläggas skyndsamt. Den genomför artikel 67.3 andra stycket i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Inhibition

5 § Endast om det är förenligt med det allmännas intresse, får den domstol som ska pröva ett överklagat beslut om resolution enligt 5 kap. 4–7 §§ eller om resolutionsåtgärder som anges i 9 kap. 1 § första stycket, besluta att det överklagade beslutet tills vidare inte ska gälla.

Paragrafen innehåller bestämmelser om inhibition. Den genomför artikel 67.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Vite

6 § Ett beslut om föreläggande enligt denna lag får förenas med vite.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om att ett beslut eller föreläggande enligt denna lag får förenas med vite.

36.2 Förslaget till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043)

1 kap.

2 a § I lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag finns bestämmelser om resolution av försäkringsföretag.

Paragrafen innehåller en upplysning om att det i lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag finns bestämmelser om resolution av försäkringsföretag. Bestämmelserna i den lagen utgör tillsammans med bestämmelserna om planer för förebyggande återhämtning i denna lag (10 a och 19 a kap.) en del av det samlade regelverket för krishantering av försäkringsföretag.

12 § I denna lag betyder

behörig myndighet: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över en utländsk försäkringsgivare eller över ett försäkringsföretag,

betydande gränsöverskridande verksamhet: betydande gränsöverskridande verksamhet enligt definitionen i artikel 152aa.1 i direktiv Solvens II-direktivet,

captivebolag för försäkring: ett försäkringsföretag som ägs endera av ett finansiellt företag annat än ett försäkrings- eller ett återförsäkringsföretag eller en grupp av försäkrings- eller återförsäkringsföretag enligt artikel 212.1 c i Solvens II-direktivet eller ett icke-finansiellt företag, och som syftar till att erbjuda försäkringskydd uteslutande för risker i det företag eller de företag som captivebolaget tillhör eller i ett eller flera företag i den grupp som captivebolaget är en del av,

dotterföretag: ett dotterföretag som avses i artikel 22.1 och 22.2 i

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1306, inbegripet dotterföretag till ett sådant företag eller ett företag som behöriga myndigheter ska betrakta som ett dotterföretag i enlighet med artikel 212.2, 214.5 eller 214.6 i Solvens II-direktivet,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-försäkringsgivare: en utländsk försäkringsgivare vars hemland hör till EES och som omfattas av Solvens II-direktivet,

externt kreditvärderingsinstitut: ett kreditvärderingsinstitut som har fått tillstånd eller blivit certifierat enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut eller en centralbank som utfärdar kreditvärderingar som inte omfattas av den förordningen,

finansiellt konglomerat: ett finansiellt konglomerat enligt definitionen i artikel 2.14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2864,

försäkringsgivare från tredjeland: en utländsk försäkringsgivare vars hemland inte hör till EES och som skulle omfattas av Solvens II-direktivet om dess hemland hörde till EES,

grupptillsynsmyndighet: den myndighet som enligt 19 kap. 6 § ansvarar för grupp tillsynen,

gränsöverskridande grupp: en grupp med företag etablerade i fler än en medlemsstat,

hållbarhetsfaktorer: hållbarhetsfaktorer enligt definitionen i artikel 2.24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 novem-

ber 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn,

hållbarhetsrisk: en miljörelaterad, social eller styrningsrelaterad händelse eller omständighet som, om den skulle inträffa, skulle ha en faktisk eller potentiell negativ inverkan på investeringens eller skuldens värde,

litet och icke-komplext företag: ett försäkringsföretag som uppfyller villkoren i 2 a kap. 2–5 §§ och som har klassificerats som ett sådant enligt 2 a kap. 10 §,

liten och icke-komplex grupp: en grupp som uppfyller villkoren i 19 kap. 3 c eller 3 d § och som har klassificerats som en sådan av grupp tillsynsmyndigheten enligt 19 kap. 3 f §,

moderföretag: ett moderföretag som avses i artikel 22.1 och 22.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU eller ett företag som behöriga myndigheter betraktar som ett moderföretag i enlighet med artikel 212.2, 214.5 eller 214.6 i Solvens II-direktivet,

moderföretag med det yttersta ägarintresse i en grupp: ett moderföretag i en medlemsstat i en grupp som är föremål för grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a eller b i Solvens II-direktivet och som inte är ett dotterföretag till ett annat försäkringsföretag, ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är auktoriserat och etablerat inom EES,

plan för förebyggande återhämtning: en plan för förebyggande återhämtning som utarbetas och upprätthålls i enlighet med bestämmelserna i 10 a kap.,

plan för förebyggande gruppåterhämtning: en plan för förebyggande gruppåterhämtning som utarbetas och upprätthålls i enlighet med bestämmelserna i 19 a kap.,

reglerat företag: en reglerad enhet i den mening som avses i artikel 2.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2864, eller ett tjänstepensionsinstitut i den mening som avses i artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2864,

specialföretag: ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som, utan att vara ett försäkringsföretag eller en utländsk försäkringsgivare, övertar försäkringsrisker från ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare och som till fullo finansierar sin exponering för riskerna genom inkomster från emissioner av skuldebrev eller någon annan liknande form av finansiering, för vilken rätten till återbetalning är underordnad företagets skyldigheter enligt avtal om riskövertagande,

tillsynskollegium: en permanent men flexibel struktur för samarbete, samordning och beslutsfattande mellan Finansinspektionen och en eller flera behöriga myndigheter eller mellan flera behöriga myndigheter vid tillsynen över en grupp enligt 19 kap.,

tjänstepensionsföretag: ett företag som har tillstånd att driva tjänstepensionsverksamhet enligt lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag, och *transaktion inom gruppen*: en transaktion där ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, en försäkringsgivare från tredjeland, ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag direkt eller indirekt förlitar sig på ett annat företag inom samma grupp, eller på en fysisk eller juridisk person som har nära förbindelser med företag inom denna grupp, för att fullgöra ett åtagande, oavsett om det är kontraktsbundet eller inte och oavsett om det innebär en betalning eller inte.

Paragrafen innehåller definitioner av begrepp som delvis förekommer i lagen. Paragrafen genomför artikel 13.10a, 10b, 15, 16, 19, 41, 44 och 45 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.5 b, c, e och i i ändringsdirektivet, och artikel 2.18, 22, 23, 70 och 90 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Genom ändringarna införs, i enlighet med ändringarna i Solvens II-direktivet definitioner för betydande gränsöverskridande verksamhet (artikel 152aa), captivebolag för försäkring (artikel 13.2), dotterföretag (artikel 13.16), hållbarhetsrisk (artikel 13.44), hållbarhetsfaktorer (artikel 13.45), litet och icke-komplext företag (artikel 13.10a), liten och icke-komplex grupp (artikel 13.10b), moderföretag (artikel 13.15), reglerat företag (artikel 13.41) och transaktion inom gruppen (artikel 13.19).

Det införs även, i enlighet med krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag, definitioner av gränsöverskridande grupp (artikel 2.18) finansiellt konglomerat (artikel 2.90), plan för förebyggande återhämtning (artikel 2.22), plan för förebyggande gruppåterhämtning (artikel 2.23) och moderföretag med det yttersta ägarintresse i en grupp (artikel 2.70).

I paragrafen görs också redaktionella ändringar.

Definitionerna av blandat finansiellt holdingföretag, försäkringsholdingföretag, försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet och Solvens II-direktivet flyttas till nya 12 a, 16 d–16 f §§.

12 a § I denna lag avses med

Solvens II-direktivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/2,

redovisningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv

2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/2, och

krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129.

Paragrafen, som är ny, innehåller benämningar av EU-rättsakter som förekommer i lagen.

Benämningen av Solvens II-direktivet, som tidigare fanns i 12 §, ändras så att den avser direktivet i senaste lydelsen, dvs. lydelsen enligt ändringsdirektivet.

Hänvisningarna till EU-direktiven är utformade på så sätt att de avser direktiven i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Företag med ägarintresse

16 a § Ett företag med ägarintresse är ett företag som är

1. ett moderföretag,
2. ett annat företag som har ett ägarintresse i ett företag eller
3. ett företag som är knutet till ett annat företag genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22.7 i redovisningsdirektivet.

Paragrafen, som är ny, innehåller en definition av begreppet företag med ägarintresse. Paragrafen genomför artikel 212.1 a i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.69 a i ändringsdirektivet.

Genom paragrafen införs, i enlighet med Solvens II-direktivet, en definition av begreppet företag med ägarintresse. Begreppet har framför allt betydelse för bestämmelserna om grupp tillsyn (19 kap.) och om planer för förebyggande återhämtning för företag som ingår i en grupp (19 a kap.).

16 b § Ett anknutet företag är ett företag som är

1. ett dotterföretag,
2. ett annat företag som är föremål för ägarintresse, eller
3. ett företag som är knutet till ett annat företag genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22.7 i redovisningsdirektivet.

Paragrafen, som får en ny beteckning, innehåller en definition av begreppet anknutet företag. Genom ändringarna genomförs artikel 212.1 b i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.69 a i ändringsdirektivet.

I enlighet med ändringarna i Solvens II-direktivet justeras definitionen av begreppet anknutet företag (hittillsvarande 16 a §). Paragrafen justeras även så att den mer överensstämmer med motsvarande bestämmelser i direktivet. I samband med det utmönstras hittillsvarande 16 b §. Begreppet har framför allt betydelse för bestämmelserna om grupp tillsyn (19 kap.).

Olika typer av holdingföretag

16 c § *Med blandat finansiellt holdingföretag avses ett sådant företag som avses i 1 kap. 3 § 4 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.*

Paragrafen, som är ny, innehåller en definition av begreppet blandat finansiellt holdingföretag.

Definitionen överensstämmer med hittillsvarande definition av begreppet blandat finansiellt holdingföretag (hittillsvarande 12 § 2).

16 d § *Med försäkringsholdingföretag avses ett företag som*

1. är ett moderföretag,
2. inte är
 - ett kreditinstitut,
 - ett utländskt kreditinstitut,
 - ett försäkringsföretag,
 - en EES-försäkringsgivare,
 - ett värdepappersföretag,
 - ett tjänstepensionsföretag,
 - en pensionsstiftelse, eller
 - ett utländskt tjänstepensionsinstitut,
3. inte är

- ett blandat finansiellt holdingföretag, eller
- ett finansiellt holdingföretag i den mening som avses i artikel 4.20 i

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

4. har åtminstone ett dotterföretag som är försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare, och

5. har som huvudsaklig verksamhet, oavsett vad företaget självt har uppgett som sitt ändamål, antingen

– att förvärva och ha ägarintressen i försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare,
– att tillhandahålla anknutna tjänster till ett eller flera anknutna försäkringsföretags eller EES-försäkringsgivares huvudsakliga verksamhet, eller
– att bedriva en eller flera av de verksamheter som förtecknas i punkterna 2–12 och punkt 15 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/2994, eller att utföra en eller flera av de tjänster eller bedriva en eller flera av de verksamheter som förtecknas i avsnitt B i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/790, med avseende på finansiella instrument som förtecknas i avsnitt C i bilaga I till samma direktiv.

Utöver det som anges i första stycket ska mer än 50 procent av åtminstone en av följande indikatorer vara stadigvarande förenad med dotterföretag som är försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare eller försäkringsgivare från tredjeland, försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag, holdingföretag till försäkringsgivare från tredjeland eller företag som tillhandahåller anknutna tjänster till den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare i gruppen, samt till verksamhet som bedrivs av företaget självt och som inte har anknytning till förvärv eller innehav av ägarintressen i dotterföretag som är försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare, eller försäkringsgivare från tredjeland, om denna verksamhet är av samma art som den som bedrivs av försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare:

- företagets egna kapital på grundval av dess konsoliderade ställning,
- företagets tillgångar på grundval av dess konsoliderade ställning,
- företagets intäkter på grundval av dess konsoliderade ställning,
- företagets personal på grundval av dess konsoliderade ställning, och
- varje annan indikator som den nationella tillsynsmyndigheten anser vara relevant.

Paragrafen, som är ny, innehåller en definition av begreppet försäkringsholdingföretag. Genom paragrafen genomförs artikel 212.1 f, i lydelsen enligt artikel 1.69 a i ändringsdirektivet.

I enlighet med ändringarna i Solvens II-direktivet justeras den hittillsvarande definitionen av begreppet försäkringsholdingföretag (hittillsvarande 12 § 6). Begreppet har i första hand betydelse för bestämmelser som rör grupp tillsyn (se 19 kap.)

16 e § Med försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet avses ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, en försäkringsgivare från tredjeland, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett försäkringsholdingföretag och som har minst ett dotterföretag som är försäkringsföretag.

Paragrafen, som är ny, innehåller en definition av begreppet försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet.

Definitionen överensstämmer med hittillsvarande definition av begreppet försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet (hittillsvarande 12 § 7).

16 f § Med holdingföretag till försäkringsgivare från tredjeland avses ett moderföretag som inte är ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva och ha ägarintressen i dotterföretag, om dotterföretagen enbart eller huvudsakligen är försäkringsgivare från tredjeland.

Paragrafen, som är ny, innehåller en definition av begreppet holdingföretag till försäkringsgivare från tredjeland. Paragrafen genomför artikel 212.1 fa i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.69 a i ändringsdirektivet.

I enlighet med ändringarna i Solvens II-direktivet införs en definition av begreppet holdingföretag till försäkringsgivare från tredjeland. Begreppet har i första hand betydelse för bestämmelser som rör grupp tillsyn (se 19 kap.).

19 § Ett försäkringsföretag får beviljas undantag från 5–9, 10 a, 16 och 19 kap. om

1. företagets årliga tecknade bruttopremieinkomster inte överstiger ett belopp som motsvarar 15 000 000 euro,

2. företagets totala försäkringstekniska avsättningar brutto, inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar 50 000 000 euro,

3. företaget ingår i en grupp, om gruppens totala försäkringstekniska avsättningar, inklusive belopp som kan återvinnas brutto enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar 50 000 000 euro,

4. företagets verksamhet inte omfattar försäkrings- eller återförsäkringsrisker som täcker kredit- och borgensförbindelser,

5. företagets verksamhet inte omfattar försäkrings- eller återförsäkringsrisker som täcker ansvarsförbindelser, såvida de inte utgör underordnade risker,

6. företagets verksamhet inte omfattar mottagen återförsäkring
 - a) med premier som överstiger ett belopp som motsvarar 600 000 euro eller tio procent av bruttopremieinkomsterna, eller
 - b) där försäkringstekniska avsättningar brutto, för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger ett belopp som motsvarar 2 700 000 euro eller tio procent av de försäkringstekniska avsättningarna, och

7. inte något av de belopp som anges i 1–3 och 6 har överskridits under de föregående tre på varandra följande åren och inte heller förväntas göra detta inom de följande fem åren.

Undantag enligt första stycket får inte beviljas för ett försäkringsföretag som driver gränsöverskridande verksamhet eller verksamhet som sekundäretablering.

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från vissa bestämmelser i lagen. Paragrafen genomför artikel 4.1 a–c i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.2 i ändringsdirektivet.

I och med ändringarna utökas möjligheten till undantag från vissa bestämmelser enligt lagen genom att tröskelvärdena höjs. Samtidigt införs en möjlighet till undantag från de nya bestämmelserna om en plan för förebyggande återhämtning (nya 10 a kap.). Motsvarande ändring görs i 19 b § och 19 d § första stycket.

I *första stycket 1* höjs kraven på att företagets årliga tecknade bruttopremieinkomster inte får överstiga ett belopp som motsvarar 15 000 000 euro för att omfattas av undantaget (höjt från nuvarande krav på 5 400 000 euro).

I *första stycket 2* höjs kraven på att företagets totala försäkringstekniska avsättningar brutto, inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte får överstiga ett belopp som motsvarar 50 000 000 euro för att omfattas av undantaget (höjt från nuvarande krav på 26 600 000 euro).

I *första stycket 3* höjs kraven om företaget ingår i en grupp, gruppens totala försäkringstekniska avsättningar, inklusive belopp som kan återvinnas brutto enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte får överstiga ett belopp som motsvarar 50 000 000 euro för att omfattas av undantaget (höjt från nuvarande krav på 26 600 000 euro).

19 b § Ett företag får beviljas undantag från 5–9, 10 a, 16 och 19 kap. i samband med att det får tillstånd att bedriva försäkringsrörelse, om företagets tecknade bruttopremieinkomster eller försäkringstekniska avsättningar brutto, inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte förväntas överskrida något av de belopp som anges i 19 § första stycket 1–3 och 6 inom de följande fem åren.

Paragrafen innehåller bestämmelser om möjlighet att i samband med tillståndsprövningen undanta mindre företag från vissa bestämmelser i försäkringsrörelselagen.

Genom ändringen utökas möjligheten till undantag till att även omfatta de nya bestämmelserna om en plan för förebyggande återhämtning (nya 10 a kap.). Motsvarande ändring görs i 19 § första stycket och 19 d § första stycket.

19 d § En försäkringsförening som uppfyller villkoren i 19 § får i samband med att den ges tillstånd att driva försäkringsrörelse beviljas undantag från 4 kap. 2 och 4 §§ och 5–10, 10 a, 16 och 19 kap., om föreningen

1. vid tidpunkten för ansökan om tillstånd att driva försäkringsrörelse är registrerad enligt lagen (1972:262) om understödsföreningar,

2. inte meddelar annan tjänstepensionsförsäkring än sådan som avses i 1 kap. 4 § andra stycket 1 lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag, och

3. inte väsentligen ändrat inriktningen eller utökat omfattningen av sin verksamhet i förhållande till den verksamhet som drevs enligt lagen om understödsföreningar.

En försäkringsförening som beviljats undantag enligt första stycket anses vara en mindre förening om dess genomsnittligt beräknade försäkringsförmåner per medlem eller annan ersättningsberättigad understiger 50 procent av det prisbasbelopp som fastställs enligt 2 kap. 7 § socialförsäkringsbalken.

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag för försäkringsföreningar som har varit registrerade som understödsföreningar.

I och med ändringen utökas möjligheten till undantag från vissa bestämmelser i lagen. Försäkringsföreningar som tidigare har varit understödsföreningar får därmed också beviljas undanta från de nya bestämmelserna om en plan för förebyggande återhämtning (nya 10 a kap.). Motsvarande ändring görs i 19 § första stycket och 19 b §.

2 kap.

16 § Finansinspektionen ska innan den beslutar i fråga om tillstånd samråda med behörig myndighet i ett annat land inom EES, om företaget

1. är eller kan förväntas bli dotterföretag till en försäkringsgivare, ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag med auktorisation i det landet,

2. är eller kan förväntas bli dotterföretag till moderföretaget till en försäkringsgivare, ett kreditinstitut, ett företag för elektroniska pengar eller ett värdepappersföretag med auktorisation i det landet, eller

3. kontrolleras eller kan förväntas komma att kontrolleras av samma fysiska eller juridiska personer som har ägarkontroll över en försäkrings-

givare, ett kreditinstitut, ett företag för elektroniska pengar eller ett värdepappersföretag med auktorisation i det landet.

Om samråd ska ske med flera behöriga myndigheter, får varje berörd tillsynsmyndighet inom en månad från den dag då begäran mottogs, begära att få delta vid bedömningen av ansökan om tillstånd. Finansinspektionen ska, när myndigheten fattar sitt slutliga beslut, beakta slutsatserna av den gemensamma bedömningen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad Finansinspektionens ska samråda om med behörig myndighet inom EES innan inspektionen beslutar om tillstånd. Ändringarna genomför artikel 26.4 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.11 i ändringsdirektivet.

Anmälan till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten vid avslag

18 a § Finansinspektionen ska vid avslag på en ansökan enligt 4 § anmäla detta till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Anmälan ska inkludera det sökande företags namn samt skälen för avslag.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om anmälan till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten vid avslag på en ansökan om tillstånd att bedriva försäkringsrörelse. Paragrafen genomför artikel 25 fjärde stycket i Solvens II-direktivet, enligt lydelsen i artikel 1.9 i ändringsdirektivet.

2 a kap. Proportionalitet

Genom ändringsdirektivet införs en ny kategori av försäkringsföretag, små och icke-komplexa försäkringsföretag. För att genomföra de nya bestämmelserna införs ett nytt kapitel i lagen (2 a kap.). Bestämmelser om förutsättningar för att klassificeras som ett sådant försäkringsföretag finns i 1–6 §§. Bestämmelser om förfarandet för en sådan klassificering finns i 7–11 §§. Ett litet och icke-komplext företag får använda proportionalitetsåtgärder enligt 12 och 13 §§.

Förutsättningar för att klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag

1 § Ett försäkringsföretag får klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag om företaget under de två senaste räkenskapsåren direkt före en sådan klassificering uppfyller de för företaget relevanta villkoren i 2–5 §§. Om företaget har blivit auktoriserat inom det senaste året före en klassificering, ska bedömningen av huruvida villkoren är uppfyllda baseras på verksamhetsplanen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om klassificering av ett företag som litet och icke-komplext. Paragrafen genomför artikel 29a.1 och 2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.13 i ändringsdirektivet.

Ett försäkringsföretag får klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag om företaget under de två senaste räkenskapsåren direkt före en sådan klassificering uppfyller de för företaget relevanta villkoren i 2–5 §§. Om företaget har blivit auktoriserat inom det senaste året före en klassificering, ska bedömningen av huruvida villkoren är uppfyllda baseras på verksamhetsplanen.

2 § Ett försäkringsföretag som bedriver livförsäkringsverksamhet och ett företag som bedriver både liv- och skadeförsäkringsverksamhet, vars försäkringstekniska avsättningar avseende livförsäkringsverksamheten utgör minst 20 procent av de totala försäkringstekniska avsättningarna brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag och vars årliga tecknade bruttopremieinkomster avseende skadeförsäkringsverksamheten utgör mindre än 40 procent av de totala årliga tecknade bruttopremieinkomsterna, får klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag om

1. undergruppen ränterisk utgör högst 5 procent av de försäkringstekniska avsättningarna brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag,

2. de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från försäkringar som utfärdas i andra medlemsstater än hemmedlemsstaten är lägre än något av följande tröskelvärden:

a) 20 000 000 euro,

b) 10 procent av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster,

3. Försäkringstekniska avsättningar från livförsäkringsverksamheten brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger 1 000 000 000 euro,

4. Det sammanlagda beloppet av följande punkter är högst 20 procent av de totala investeringarna:

a) kapitalkravet för marknadsrisk,

- b) den del av kapitalkravet för motpartsrisk som motsvarar exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte täcks av undergruppen för spreadrisk,
 - c) de kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av kapitalkraven för marknadsrisk och motpartsrisk,
 - 5. Den återförsäkring som har accepterats av försäkringsföretaget inte omfattar mer än 50 procent av företagets totala årliga tecknade bruttopremieinkomster, och
 - 6. Solvenskapitalkravet är uppfyllt.
- För captivebolag för försäkring gäller villkoren enligt första stycket med undantag för punkterna 2 och 5.

Paragrafen innehåller kriterier för att ett försäkringsföretag som bedriver livförsäkringsverksamhet och ett företag som bedriver både liv- och skadeförsäkringsverksamhet ska få klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag. Paragrafen genomför artikel 29a.1 a i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.13 i ändringsdirektivet.

3 § Ett försäkringsföretag som bedriver skadeförsäkringsverksamhet och ett företag som bedriver både liv- och skadeförsäkringsverksamhet, vars årliga tecknade bruttopremieinkomster avseende skadeförsäkringsverksamheten utgör minst 40 procent av företagets totala årliga tecknade bruttopremieinkomster och vars försäkringstekniska avsättningar avseende livförsäkringsverksamheten utgör mindre än 20 procent av företagets totala försäkringstekniska avsättningar brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, får klassificeras som ett litet och icke-komplext företag om

- 1. den genomsnittliga totalkostnadsprocenten för skadeförsäkringsverksamhet netto, efter avdrag för återförsäkring, för de senaste tre åren är mindre än 100 procent,
- 2. de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från försäkringar som utfärdas i andra medlemsstater än hemmedlemsstaten är lägre än något av följande tröskelvärden:
 - a) 20 000 000 euro,
 - b) 10 procent av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster,
- 3. De årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från skadeförsäkringsverksamhet inte överstiger 100 000 000 euro,
- 4. Det sammanlagda beloppet av de årliga tecknade bruttointkomsterna i de försäkringar som anges i 2 kap. 11 § första stycket klasserna 5–7, 11, 12, 14 och 15 inte utgör mer än 30 procent av de totala årliga tecknade premieinkomsterna för skadeförsäkringsverksamheten,
- 5. Det sammanlagda beloppet av följande punkter är högst 20 procent av de totala investeringarna:
 - a) kapitalkravet för marknadsrisk,

b) den del av kapitalkravet för motpartsrisk som motsvarar exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte täcks av undergruppen för spreadrisk,

c) de kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av kapitalkraven för marknadsrisk och motpartsrisk,

6. Den återförsäkring som har accepterats av försäkringsföretaget inte omfattar mer än 50 procent av företagets totala årliga tecknade bruttopremieinkomster, och

7. Solvenskapitalkravet är uppfyllt.

För captivebolag för försäkring gäller villkoren enligt första stycket med undantag för punkterna 2 och 6.

Paragrafen innehåller kriterier för att ett försäkringsföretag som bedriver skadeförsäkringsverksamhet och ett företag som bedriver både liv- och skadeförsäkringsverksamhet ska få klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag. Paragrafen genomför artikel 29a.1 b i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.13 i ändringsdirektivet.

4 § Ett försäkringsföretag som bedriver både liv- och skadeförsäkringsverksamhet, vars försäkringstekniska avsättningar avseende livförsäkringsverksamheten utgör minst 20 procent av de totala försäkringstekniska avsättningarna brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag och vars årliga tecknade bruttopremieinkomster avseende skadeförsäkringsverksamheten utgör minst 40 procent av de totala årliga tecknade bruttopremieinkomsterna, får klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag om

1. undergruppen ränterisk utgör högst 5 procent av de försäkringstekniska avsättningarna brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag,

2. den genomsnittliga totalkostnadsprocenten för skadeförsäkringsverksamhet netto, efter avdrag för återförsäkring, för de senaste tre åren är mindre än 100 procent,

3. försäkringstekniska avsättningar från livförsäkringsverksamheten brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger 1 000 000 000 euro,

4. de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från skadeförsäkringsverksamhet inte överstiger 100 000 000 euro,

5. de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från försäkringar som utfärdas i andra medlemsstater än hemmedlemsstaten är lägre än något av följande tröskelvärden:

a) 20 000 000 euro,

b) 10 procent av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster,

6. det sammanlagda beloppet av de årliga tecknade bruttoinkomsterna i de försäkringar som anges i 2 kap. 11 § första stycket klasserna 5–7, 11,

12, 14 och 15 inte utgör mer än 30 procent av de totala årliga tecknade premieinkomsterna för skadeförsäkringsverksamheten,

7. det sammanlagda beloppet av följande punkter är högst 20 procent av de totala investeringarna:

- a) kapitalkravet för marknadsrisk,
- b) den del av kapitalkravet för motpartsrisk som motsvarar exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte täcks av undergruppen för spreadrisk,
- c) de kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av kapitalkraven för marknadsrisk och motpartsrisk,

8. den återförsäkring som har accepterats av försäkringsföretaget inte omfattar mer än 50 procent av företagets totala årliga tecknade bruttopremieinkomster, och

9. solvenskapitalkravet är uppfyllt.

För captivebolag för försäkring gäller villkoren enligt första stycket med undantag för punkterna 5 och 8.

Paragrafen innehåller kriterier för att ett försäkringsföretag som bedriver både liv- och skadeförsäkringsverksamhet ska få klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag. Paragrafen genomför artikel 29a.1 c i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.13 i ändringsdirektivet.

5 § Om ett captivebolag för försäkring inte uppfyller villkoren i 2–4 §§, får bolaget ändå klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag om

1. de försäkrade och förmånstagarna är juridiska personer i den grupp där captivebolaget ingår eller är fysiska personer som får omfattas av den gruppens försäkringsavtal, förutsatt att den verksamhet som täcker dessa fysiska personer fortsätter att understiga 5 procent av de försäkringstekniska avsättningarna, och

2. de försäkringsförpliktelser och försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelserna för captivebolaget inte avser en obligatorisk ansvarsförsäkring.

Paragrafen innehåller kriterier för ett captivebolag för försäkring, som inte uppfyller villkoren i 2–4 §§, men som ändå ska kunna klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag. Paragrafen genomför artikel 29a.1 c i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.13 i ändringsdirektivet.

6 § Ett försäkringsföretag får inte klassificeras som ett litet och icke-komplext företag om

1. företaget använder en intern modell vid beräkningen av solvenskapitalkravet,

2. företaget är moderföretag i ett finansiellt konglomerat eller i en grupp på vilken grupp tillsyn tillämpas enligt artikel 213.2a eller 213.2b i Solvens II-direktivet, såvida inte gruppen klassificeras som en liten och icke-komplex grupp,

3. företaget är moderföretag till ett företag som avses i artikel 228.1a–e i Solvens II-direktivet, eller

4. företaget förvaltar sådana pensionsfonder som avses i artikel 2.3b iii och 2.3b iv i Solvens II-direktivet, om värdet av pensionsfondens tillgångar överstiger 1 000 000 000 euro.

Paragrafen innehåller kriterier för när ett försäkringsföretag inte får klassificeras som litet och icke-komplex. Paragrafen genomför artikel 29a.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.13 i ändringsdirektivet.

Förfaranden för att klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag

7 § Ett försäkringsföretag som uppfyller de för företaget relevanta villkoren i 2–5 §§, får anmäla till Finansinspektionen att företaget ämnar klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag.

I paragrafen anges att ett försäkringsföretag som uppfyller de för företaget relevanta villkoren i 2–5 §§, får anmäla till Finansinspektionen att företaget ämnar klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag. Paragrafen genomför artikel 29b.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.13 i ändringsdirektivet.

8 § En anmälan enligt 7 § ska innehålla:

1. Belägg för att alla villkor som är relevanta för försäkringsföretaget är uppfyllda,

2. En försäkran om att företaget inte planerar några strategiska förändringar som skulle leda till att någon av de för företaget relevanta villkoren inte uppfylls under de närmaste tre åren, och

3. Uppgifter om vilka proportionalitetsåtgärder som företaget avser att använda, särskilt om det avser åtgärder beträffande bästa skattningen och beräkningen av försäkringstekniska avsättningar enligt artikel 77.8 i Solvens II-direktivet.

I paragrafen anges vad en anmälan från ett försäkringsföretag som ämnar att klassificeras som ett litet och icke-komplext företag ska innehålla. Paragrafen genomför artikel 29b.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.13 i ändringsdirektivet.

9 § Finansinspektionen får inom två månader från mottagandet av en fullständig anmälan enligt 7 § motsätta sig att försäkringsföretaget klassificeras som ett litet eller icke-komplext företag om

1. de för företaget relevanta villkoren i 2–5 §§ inte har uppfyllts,
2. solvenskapitalkravet inte har uppfyllts, vid en bedömning utan användning av övergångsbestämmelser eller övergångsåtgärder som avses i artiklarna 77a.2, 308c, 308d eller i relevanta fall, artikel 111.1 andra stycket i Solvens II-direktivet, eller
3. företaget har en andel av den svenska marknaden för liv- eller skade-försäkring som överstiger 5 procent, beräknad i enlighet med artikel 35a.1 andra stycket i Solvens II-direktivet.

I paragrafen anges vad som krävs för att Finansinspektionen ska få motsätta sig att ett försäkringsföretag klassificeras som ett litet eller icke-komplext företag. Paragrafen genomför artikel 29b.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.13 i ändringsdirektivet.

10 § Ett beslut av Finansinspektionen om att motsätta sig klassificering av ett försäkringsföretag som ett litet och icke-komplext företag ska innehålla skälen till beslutet. Beslutet ska skriftligen meddelas det berörda företaget.

Om Finansinspektionen inte motsätter sig klassificeringen inom den i 9 § stadgade fristen, ska företaget anses vara klassificeras som ett litet och icke-komplext företag från och med utgången av den fristen.

Om Finansinspektionen före utgången av den i 9 § stadgade fristen fattar ett beslut om att de för företaget relevanta villkoren är uppfyllda, ska företaget anses vara klassificerat som ett litet och icke-komplext företag från dagen för ett sådant beslut.

Paragrafen innehåller ytterligare bestämmelser om förfarandet för att klassificeras som ett litet och icke-komplext företag. Paragrafen genomför artikel 29b.4 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.13 i ändringsdirektivet.

11 § En klassificering som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag ska upphöra att gälla från och med det påföljande räkenskapsåret, om de för företaget relevanta villkoren i 2–5 §§ inte uppfylls under två på varandra följande år, eller om något av villkoren i 9 § är tillämpliga.

Om något av villkoren i första stycket är uppfyllda ska försäkringsföretaget informera Finansinspektionen om detta utan dröjsmål.

Paragrafen innehåller bestämmelser om grunderna för när en klassificering som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag ska upphöra att gälla och hur företaget ska informera Finansinspektionen

om villkoren inte är uppfyllda. Paragrafen genomför artikel 29b.6 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.13 i ändringsdirektivet.

Användningen av proportionalitetsåtgärder för ett litet och icke-komplext försäkringsföretag

12 § Ett försäkringsföretag som har klassificerats som ett litet och icke-komplext företag får använda alla proportionalitetsåtgärder som framgår av denna lag.

Inom ett år från det att företaget har klassificerats som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag ska företaget rapportera till Finansinspektionen om vilka proportionalitetsåtgärder som används. Om företaget avser att ändra förteckningen över proportionalitetsåtgärder som ska användas, ska det omedelbart underrätta Finansinspektionen om detta.

Paragrafen innehåller bestämmelser om användningen av proportionalitetsåtgärder för ett litet och icke-komplext försäkringsföretag. Paragrafen genomför artikel 29c.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.13 i ändringsdirektivet.

Ett försäkringsföretag med en sådan klassificering får, enligt *första stycket*, använda alla proportionalitetsåtgärder som nu införs i försäkringsrörelselagen.

Av *andra stycket* framgår att inom ett år från det att företaget har klassificerats som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag ska företaget rapportera till Finansinspektionen om vilka proportionalitetsåtgärder som används. Om företaget avser att ändra denna förteckning, ska det omedelbart underrätta Finansinspektionen om detta.

13 § Finansinspektionen får, om myndigheten hyser allvarliga farhågor när det gäller riskprofilen för ett litet och icke-komplext företag, begära att företaget avstår från att använda en eller flera av proportionalitetsåtgärderna. En sådan begäran ska motiveras skriftligen med hänvisning till specifika farhågor om företags riskprofil.

Allvarliga farhågor enligt första stycket ska anses föreligga om

1. solvenskapitalkravet inte är uppfyllt eller det finns risk att det inte uppfylls under de kommande tre månaderna, vid en bedömning utan användning av övergångsbestämmelser eller övergångsåtgärder som avses i artiklarna 77a.2, 308c, 308d eller i relevanta fall, artikel 111.1 andra stycket i Solvens II-direktivet,

2. företagets företagsstyrningssystem inte är ändamålsenligt, eller

3. väsentliga förändringar i företagets riskprofil kan leda till väsentligt bristande uppfyllelse av villkoren i 2–5 §§.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens möjligheter att begära att ett litet och icke-komplext företag avstår från att använda en eller flera av proportionalitetsåtgärderna. Grunden för en sådan begäran ska vara allvarliga frågor om företagets riskprofil. Paragrafen genomför artikel 29c.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.13 i ändringsdirektivet.

Förfarande och användning av proportionalitetsåtgärder för ett företag som inte är ett litet och icke-komplext

14 § Ett försäkringsföretag som inte har klassificerats som ett litet och icke-komplext företag får, efter godkännande från Finansinspektionen, använda de proportionalitetsåtgärder som avses i 5 kap. 14 §, 10 kap. 5 b, 7 c, 11 b och 12 §§ samt 17 kap. 6 b §. Detta gäller även proportionalitetsåtgärder som föreskrivs i delegerade akter som har antagits enligt det direktivet och som är både uttryckligen tillämpliga på små och icke-komplexa företag enligt 12 § och på företag som inte har klassificerats som ett sådant företag, enligt nämnda artiklar i Solvens II-direktivet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förfarande och användning av proportionalitetsåtgärder. Paragrafen genomför artikel 29d.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.13 i ändringsdirektivet.

Ett försäkringsföretag som inte har klassificerats som ett litet och icke-komplext företag får använda särskilda proportionalitetsåtgärder. Detta kräver dock ett godkännande från Finansinspektionen. I paragrafen preciseras vilka proportionalitetsåtgärder som kan bli aktuella.

15 § Ett försäkringsföretag får ansöka hos Finansinspektionen om att få använda de proportionalitetsåtgärder som framgår av 14 §. Ansökan ska innehålla:

1. En förteckning över de proportionalitetsåtgärder som företaget avser att använda och skälen till att de är motiverade med tanke på arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i företagets verksamhet,
2. Övrig väsentlig information om företagets riskprofil,
3. En försäkran om att företaget inte planerar några strategiska förändringar som skulle inverka på företagets riskprofil under de närmast kommande tre åren.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad en ansökan om proportionalitetsåtgärder enligt 14 § ska innehålla. Paragrafen genomför artikel 29d.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.13 i ändringsdirektivet.

16 § Finansinspektionen ska inom två månader från mottagandet av en ansökan enligt 15 § pröva saken. Inspektionen får begära in ytterligare nödvändig information inför beslut. Vid en första sådan begäran ska tvåmånadersfristen upphöra att löpa från och med dagen för myndighetens begäran till dagen för företagets svar.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förfarandet vid en ansökan om proportionalitetsåtgärder. Paragrafen genomför artikel 29d.2 och 3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.13 i ändringsdirektivet.

17 § Finansinspektionen ska informera det försäkringsföretag som har ansökt om godkännande av proportionalitetsåtgärder om innehållet i beslutet. Om inspektionen godkänner användningen av proportionalitetsåtgärder på vissa villkor, ska villkoren motiveras.

Ett beslut av Finansinspektionen om att motsätta sig användningen av en eller flera av de proportionalitetsåtgärder som försäkringsföretaget har begärt, ska innehålla skälen till beslutet. Skälen ska ha anknytning till företagets riskprofil. Beslutet ska skriftligen meddelas det berörda företaget.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förfarandet vid en ansökan om proportionalitetsåtgärder. Paragrafen genomför artikel 29d.5 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.13 i ändringsdirektivet.

18 § Om ett försäkringsföretag beslutar att sluta använda godkända proportionalitetsåtgärder enligt 16 §, ska företaget omedelbart underrätta Finansinspektionen om det beslutet.

Paragrafen innehåller en underrättelseskyldighet till Finansinspektionen om ett försäkringsföretag beslutar att sluta använda godkända proportionalitetsåtgärder. Paragrafen genomför artikel 29e.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.13 i ändringsdirektivet.

19 § Om försäkringsföretagets riskprofil förändras, kan Finansinspektionen upphäva eller ändra beslutet om proportionalitetsåtgärder. Ett sådant beslut ska innehålla skälen för avgörandet. Det ska skriftligen meddelas det berörda företaget.

Paragrafen innehåller bestämmelser om på vilken grund Finansinspektionen kan upphäva eller ändra beslut om proportionalitetsåtgärder. Paragrafen genomför artikel 29d.5 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.13 i ändringsdirektivet.

3 kap.

21 § Om ett försäkringsföretag avser att ändra något av de förhållanden som har angetts i en underrättelse enligt 15 §, efter det att den gränsöverskridande verksamheten har inletts, ska 15–20 §§ tillämpas.

Om ett försäkringsföretag vid gränsöverskridande verksamhet ändrar verksamheten så att det väsentligt påverkar företagets riskprofil eller företagets försäkringsverksamhet i en eller flera medlemsstater, ska försäkringsföretaget omedelbart underrätta Finansinspektionen.

Vid en underrättelse enligt andra stycket ska Finansinspektionen utan dröjsmål informera de berörda behöriga myndigheterna.

Paragrafen innehåller bestämmelser om underrättelse om ändrade förhållanden vid gränsöverskridande verksamhet.

Genom ändringarna genomförs artikel 1.63 i ändringsdirektivet som ersätter lydelsen av artikel 149 i Solvens II-direktivet.

22 b § Finansinspektionen ska på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten *eller en berörd behörig myndighet* lämna de uppgifter som den myndigheten behöver för att en samarbetsplattform ska fungera väl.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens uppgiftslämnande till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Genom ändringarna genomförs artikel 1.67 i ändringsdirektivet vilken ändrar lydelsen av artikel 152b.4 i Solvens II-direktivet.

22 c § *När Finansinspektionen deltar i en samarbetsplattform, ska bestämmelserna om förstärkt tillsynssamarbete vid betydande gränsöverskridande verksamhet enligt 17 kap. 3 d–3 k §§ tillämpas. Relevant information ska även delas med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen omfattas av krav på förstärkt tillsynssamarbete då inspektionen deltar i en samarbetsplattform.

Paragrafen genomför artikel 1.67 i ändringsdirektivet som inför artikel 152b.5 i Solvens II-direktivet.

22 d § Finansinspektionen ska på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, inom ramen för en samarbetsplattform, genomföra en platsundersökning hos ett försäkringsföretag för vilket det finns allvarliga farhågor för negativa effekter för försäkringstagare i andra medlemsstater och tecken på allvarliga brister i försäkringsföretaget, utan att tillräckliga korrigerande tillsynsåtgärder har vidtagits.

Finansinspektionen ska bjuda in Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och andra berörda behöriga myndigheter till en sådan platsundersökning.

Finansinspektionen ska tillämpa bestämmelserna om platsbesök vid förstärkt tillsynssamarbete och informationsutbyte enligt 17 kap. 3 j–3 k §§.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att genomföra platsundersökningar inom ramen för en samarbetsplattform.

Paragrafen genomför artikel 1.67 i ändringsdirektivet som inför artikel 162b.6 i Solvens II-direktivet.

4 kap.

5 § Bestämmelserna i 5–10, 17 och 19 kap. ska tillämpas proportionellt i förhållande till arten, omfattningen och komplexiteten av riskerna i varje försäkringsföretags verksamhet. Vid den bedömningen ska särskilt beaktas om företaget har klassificerats som ett litet och icke-komplext företag enligt 2 a kap.

Paragrafen innehåller en grundläggande proportionalitetsprincip som ska gälla vid tillämpningen av vissa bestämmelser i lagen. Den genomför artikel 29.3 i Solvens II-direktivet, i lydelse enligt artikel 1.12 första stycket i ändringsdirektivet.

Ändringen innebär att det vid proportionalitetsbedömningen särskilt ska beaktas om försäkringsföretaget har klassificerats som ett litet och icke komplext företag enligt bestämmelserna i 2 a kap.

6 a § Utan hinder av 6 § får ett försäkringsföretag ta upp eller ta över lån som är efterställda övriga borgenärsfordringar (förlagslån) motsvarande högst 8 procent av primärkapitalet i kapitalbasen.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om undantag från upplånebegränsningen i 6 §.

5 kap.

6 a § Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag får använda en infasning av riskfria räntesatser.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om infasning av riskfria räntesatser vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna efter tillstånd från Finansinspektionen. Paragrafen genomför artikel 77a.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.39 i ändringsdirektivet

9 § Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag får använda en volatilitetsjusterad eller företagsspecifik volatilitetsjusterad riskfri räntestruktur vid beräkningen av den bästa skattningen.

Av paragrafen framgår att ett försäkringsföretag får använda en volatilitetsjusterad riskfri räntestruktur vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna. Ändringarna genomför artikel 77d.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.41 i ändringsdirektivet.

14 § Vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska hänsyn tas till värdet av *finansiella* garantier och optioner i ingångna försäkringsavtal.

Ett försäkringsföretag ska använda en stokastisk metod vid värderingen av finansiella garantier och optioner och i beräkningen av försäkringstekniska avsättningar.

Ett försäkringsföretag som är litet och icke-komplext eller ett företag som har fått tillstånd från Finansinspektionens enligt 2a kap. 14 § att tillämpa denna proportionalitetsåtgärd får använda en aktsam deterministisk värdering av finansiella optioner och garantier som inte är väsentliga.

Paragrafen innehåller bestämmelser som hur hänsyn ska tas till värdet av finansiella garantier och optioner vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna, samt undantag för försäkringsföretag som är små och icke-komplexa eller fått tillstånd att använda denna proportionalitetsåtgärd. Dels genomför ändringarna artiklarna 77.7 och 77.8 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.38

i ändringsdirektivet, dels förtydligar att det är finansiella garantier och optioner som åsyftas.

18 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. de försäkringstekniska avsättningarnas innehåll och beräkning enligt 4, 6, 11 och 13–16 §§,
2. *infasningen av riskfria räntesatser enligt 6 a §,*
3. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda matchningsjustering enligt 7 §,
4. *vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda en volatilitetsjustering eller en företagsspecifik volatilitetsjustering enligt 9 §,*
5. villkoren för undantag enligt 10 § och beräkningen av en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur, och
6. villkoren för undantag enligt 12 § och beräkningen av det tillfälliga avdraget.

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Genom ändringarna genomförs delvis artikel 77a.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.39 i ändringsdirektivet, samt artikel 77d.1 och 77d.1c i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.41 i ändringsdirektivet.

6 kap.

10 a § *Ett försäkringsföretag ska i sin investeringsstrategi åtminstone beakta*

1. *förväntad makroekonomisk utveckling och utvecklingen på finansmarknaderna, och*
2. *effekter av hållbarhetsrisker på enskilda investeringar och långsiktiga effekter av företagets investeringar på hållbarhetsfaktorer.*

Förväntad makroekonomisk utveckling och utvecklingen på finansmarknaderna ska ha samma betydelse som i 10 kap. 11 § andra stycket 4.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ett företags investeringsstrategi. Paragrafen genomför artikel 132.5 och delvis artikel 132.7 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.54 i ändringsdirektivet.

10 b § *På begäran av Finansinspektionen ska ett försäkringsföretag både vid utformningen av investeringsstrategin och igenomförandet av enskilda investeringsbeslut*

1. *beakta förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt, och*

2. bedöma i vilken utsträckning deras investeringsstrategi kan påverka den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna samt ge upphov till systemrisk.

Förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt ska ha samma betydelse som i 10 kap. 11 b § första stycket 1 och förväntad makroekonomisk utveckling och utvecklingen på finansmarknaderna ska ha samma betydelse som i 10 kap. 11 § andra stycket 4

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ett företags investeringsstrategi. Paragrafen genomför artikel 132.6 samt delvis artikel 132.7 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.54 i ändringsdirektivet.

11 c § Finansinspektionen ska inför en begäran enligt första stycket från ett dotterföretag som omfattas av gruppillsyn enligt 19 kap. 2 § andra stycket beakta om motsvarande bedömning utförs på gruppnivå av försäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget med huvudkontor i unionen och täcker det dotterföretagets särdrag.

Bestämmelsen, som är ny, innehåller bestämmelser om en begäran om makroekonomiska analyser till ett försäkringsföretag som omfattas av gruppillsyn. Bestämmelsen genomför artikel 132.8 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.54 i ändringsdirektivet.

7 kap.

10 § Ackumulerade vinster som inte har gjorts tillgängliga för utdelning till försäkringstagare och andra ersättningsberättigade (överskottsmedel) får klassificeras som nivå 1, om posterna uppfyller förutsättningarna för en sådan klassificering enligt 7 och 8 §§.

En post i tilläggskapitalet får klassificeras som nivå 2 om den avser

1. kreditutrymme hos bank och garantier som förvaras som säkerhet för försäkringsgivares borgenärer av en oberoende förvaltare och är utfärdade av kreditinstitut som är auktoriserade enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EG av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, och

2. framtida fordringar grundade på uttaxeringsrätt under de kommande tolv månaderna som kan ställas på delägare eller medlemmar i ömsesidiga försäkringsföretag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om klassificering av kapitalbasen. Ändringarna genomför artikel 96.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.46 i ändringsdirektivet.

13 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. de krav som ska gälla för godkännande av poster som tilläggskapital och grunder för värdering av poster i tilläggskapitalet enligt 5 §,

2. *primärkapitalet enligt 3 §,*

3. vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid indelning i nivåer enligt 7 §,

4. vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid klassificeringen av kapitalbasposter enligt 9 §, och

5. vilka egenskaper och kriterier som ska beaktas vid klassificering av poster i tilläggskapitalet enligt 10 § andra stycket.

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Ändringen genomför ändringar i artikel 92 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.44 i ändringsdirektivet.

8 kap.

8 a § Om Europeiska kommissionen har antagit en genomförandeakt med stöd av artikel 111.1 första stycket c i Solvens II-direktivet ska ett försäkringsföretag tillämpa infasningen av ränterisk upp till fem år efter ändringen har trätt i kraft.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tillämpningen av en infasningsmekanism för kapitalkravet för ränterisk. Paragrafen genomför artikel 111.2a i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.51 i ändringsdirektivet.

8 b § Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag får använda ett särskilt kapitalkrav för långsiktiga aktieinvesteringar för en specificerad del av företags innehav i aktier, som en del i kapitalkravet för marknadsrisk.

Ett försäkringsföretag som tillämpar ett kapitalkrav för långsiktiga aktieinvesteringar för en specificerad del av företags innehav i aktier enligt första stycket får inte återgå till en beräkning av kapitalkravet än den för långsiktiga aktieinvesteringar.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tillämpning av ett kapitalkrav för långsiktiga aktieinvesteringar efter tillstånd från Finansinspektionen. Paragrafen genomför delvis artikel 105a.1 första stycket (första stycket i paragrafen) och artikel 105a.3 första stycket (andra stycket i paragrafen) i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.48 i ändringsdirektivet.

8 c § Ett försäkringsföretag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen, om företaget inte uppfyller villkoren för användningen av det särskilda kapitalkravet för långsiktiga aktieinvesteringar. Av underrättelsen ska det framgå när villkoren inte längre var uppfylllda.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tillämpningen av ett kapitalkrav för långsiktiga aktieinvesteringar. Paragrafen genomför artikel 105a.3 andra stycket i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.48 i ändringsdirektivet.

11 § Ett försäkringsföretag får göra förenklade beräkningar av kapitalkravet.

Paragrafen anger att ett försäkringsföretag får göra förenklade beräkningar av kapitalkravet. Paragrafen genomför delvis artikel 109.1 första stycket i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.50 i ändringsdirektivet.

12 § Ett försäkringsföretag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen, om företaget inte uppfyller solvenskapitalkravet eller om det finns risk för detta under de närmaste tre månaderna.

Ett försäkringsföretag som tillämpar 5 kap. 6 a, 5 kap. 10 §, 5 kap. 12 § eller 8 kap. 8 a § ska omedelbart underrätta Finansinspektionen, om företaget inte skulle uppfylla solvenskapitalkravet utan en tillämpning av dessa bestämmelser.

Bestämmelsen innehåller krav på underrättelse till Finansinspektionen då ett försäkringsföretag inte uppfyller eller riskerar att inte uppfylla solvenskapitalkravet. Ändringarna genomför delvis artikel 308e första stycket i solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.108 i ändringsdirektivet.

Åtgärder vid bristande solvenskapitalkrav

12 a § Ett försäkringsföretag som inte uppfyller solvenskapitalkravet ska, om det är lämpligt, vidta korrigerande åtgärder i enlighet med företagets plan för förebyggande återhämtning.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om åtgärder vid bristande solvenskapitalkrav. Paragrafen genomför artikel 5.8 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I 10 a kap. finns bestämmelser om att vissa försäkringsföretag ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning. En sådan plan ska ange korrigerande åtgärder som ett företag bör vidta om ett bestämt scenario inträffar (se 10 a kap. 8 §). Genom paragrafen tydliggörs att ett försäkringsföretag som inte uppfyller solvenskapitalkravet, ska vidta korrigerande åtgärder i enlighet med företagets plan för förebyggande återhämtning. Detta gäller dock bara om de korrigerande åtgärder som anges i planen är de mest lämpliga i det enskilda fallet.

22 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. hur det primära solvenskapitalkravet ska beräknas enligt 6 §,
2. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få tillstånd att använda företagsspecifika parametrar enligt 7 §,
3. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få beräkna kapitalkravet för aktiekursrisk utifrån en särskild metod enligt 8 §,
4. *vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få använda ett särskilt kapitalkrav för långsiktiga aktieinvesteringar enligt 8 a § och hur detta kapitalkrav ska utformas,*
5. hur kapitalkravet för operativ risk ska beräknas enligt 9 §,
6. hur justeringsbeloppet ska beräknas enligt 10 §, och
7. *förenklade beräkningar av kapitalkraven enligt 11 §.*

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Ändringarna genomför delvis artiklarna 105a.1, 105a.2 och 105a.4 i lydelsen enligt artikel 1.48 i ändringsdirektivet, samt artiklarna 109.1, 109.2 och 109.3, i lydelsen enligt artikel 1.50 i ändringsdirektivet.

10 kap.

1 § Ett försäkringsföretag ska ha ett företagsstyrningssystem som säkerställer att företaget styrs på ett sunt och ansvarsfullt sätt.

Systemet ska ses över regelbundet av företaget. *Översynen ska innefatta en bedömning av styrelsens sammansättning, styrning och effektivitet med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten i riskerna i företagets verksamhet.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om företagsstyrningssystemet och översynen av detta. Ändringarna genomför artikel 41.1 tredje stycket i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.20 i ändringsdirektivet.

- 2 § Ett försäkringsföretag ska upprätta och följa styrdokument för
1. riskhantering,
 2. internkontroll,
 3. internrevision,
 4. verksamhet som omfattas av uppdragsavtal enligt 19 §,
 5. uppgiftslämnande till Finansinspektionen och kvalitetskontroll av uppgifterna,
 6. ändring av företagets interna modell, om en sådan modell används,
- och
7. mångfald i styrelsens sammansättning.
- Styrdokumentet ska fastställas av styrelsen. De ska utvärderas och ses över minst en gång per år.

Paragrafen innehåller finns bestämmelser om de styrdokument som ett försäkringsföretag ska upprätta och följa. Paragrafen genomför artikel 41.1 fjärde och femte stycket I Solvens II-direktivet i lydelsen enligt artikel 1.20 a i ändringsdirektivet.

2 a § Ett försäkringsföretag som är litet och icke-komplext ska utvärdera och se över sina styrdokument minst vart femte år.

Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett litet och icke-komplext företag ska utvärdera och se över sina styrdokument oftare än vart femte år.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om översynen av styrdokument i ett litet och icke-komplext företag. Paragrafen genomför delvis artikel 41.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.20 i ändringsdirektivet.

5 § Ett försäkringsföretag ska säkerställa att den som ingår i styrelsen för företaget eller är verkställande direktör i det, eller är ersättare för någon av dem, eller den som ansvarar för eller utför arbete i en central funktion i företaget uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § första stycket 4.

Försäkringsföretaget ska säkerställa att styrelsen sammantaget har de insikter och den erfarenhet som krävs för att kunna utföra sina uppgifter.

Försäkringsföretaget ska snarast möjligt till Finansinspektionen anmäla och uppge skälen för ändringar av vilka som ingår i dess ledning enligt första stycket eller som ansvarar för en central funktion i företaget.

Försäkringsföretaget ska underrätta Finansinspektionen om någon av de personer som avses i första stycket inte längre uppfyller lämplighetskraven.

Försäkringsföretaget ska underrätta inspektionen om någon av de personer som avses i första stycket har ersatts på grund av att han eller hon inte längre uppfyller lämplighetskraven.

Paragrafen behandlar lämplighetskrav. Ändringarna genomför artikel 40 andra stycket i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.19 i ändringsdirektivet, samt artiklarna 42.2 och 42.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.21 i ändringsdirektivet.

5 a § Uppgifterna inom en central funktion ska utföras oberoende från andra centrala funktioner och på ett sätt som undviker intressekonflikter.

Ett försäkringsföretag ska säkerställa att det är olika personer som ansvarar för de centrala funktionerna.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om oberoende mellan styrelse och centrala funktioner. Paragrafen genomför ändringar i artikel 41.2a första stycket i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.20 i ändringsdirektivet.

5 b § I ett litet och icke-komplext företag, eller i ett företag som har fått Finansinspektionens godkännande enligt 2 kap. 14 §, får den som ansvarar för en central funktion även ansvara för andra centrala funktioner, ingå i försäkringsföretagets styrelse eller vara verkställande direktör om

1. företaget på ett lämpligt sätt kan hantera de intressekonflikter som kan uppstå, och

2. om kombinationen av uppgifter inte riskerar att påverka personens förmåga att fullgöra sina uppgifter.

Första stycket gäller inte den som ska ansvara för internrevisionsfunktionen.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om oberoende mellan styrelse och centrala funktioner i ett litet och icke-komplext företag eller ett företag som fått tillstånd från Finansinspektionen att tillämpa proportionalitetsåtgärder avseende detta. Paragrafen genomför artikel 41.2a andra stycket i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.20 i ändringsdirektivet.

7 § Ett försäkringsföretags system för riskhantering ska avse såväl de risker som täcks av solvenskapitalkravet, eller ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §, som risker som inte, eller endast delvis, beaktas vid beräkningen av detta.

Systemet ska omfatta

1. försäkringsrisker,

2. matchningsrisker,

3. investeringsrisker, särskilt avseende derivatinstrument och liknande åtaganden,

4. likviditets- och koncentrationsrisker,

5. operativa risker,

6. risker hänförliga till återförsäkring och andra riskreduceringstekniker, och

7. beroenden mellan risker som företaget är eller kan komma att bli exponerade för.

Ett försäkringsföretags styrdokument för riskhantering enligt 2 § 1 ska omfatta de risker som avses i andra stycket 1–6.

Ett försäkringsföretag ska inom ramen för riskhanteringssystemet ha strategier, riktlinjer, processer och system för att identifiera, mäta, hantera och övervaka hållbarhetsrisker på kort, medellång och lång sikt.

I paragrafen finns regler om vilka risker som riskhanteringssystemet ska omfatta och krav på innehållet i styrdokumentet för riskhantering. Ändringarna genomför delvis artikel 44.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.22 i ändringsdirektivet.

Likviditetsriskindikatorer

7 a § *Ett försäkringsföretag ska utarbeta och uppdatera en uppsättning likviditetsriskindikatorer för att identifiera, övervaka och hantera potentiell likviditetsstress.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om likviditetsindikatorer. Paragrafen genomför delvis artikel 144a.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.61 i ändringsdirektivet.

Plan för likviditetsriskhantering

7 b § *Ett försäkringsföretag ska upprätta och uppdatera en plan för likviditetsriskhantering. Planen ska innehålla en likviditetsanalys på kort sikt och där inkommande och utgående kassaflöden beräknas i förhållande till företagens tillgångar och skulder.*

Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta om att en plan för likviditetsriskhantering även ska innehålla en likviditetsanalys på medellång och lång sikt. Finansinspektionen ska motivera en sådan begäran.

En plan för likviditetsriskhantering ska årligen ges in till Finansinspektionen.

Paragrafen, som är ny innehåller bestämmelser om en plan för hantering av likviditetsrisker. Paragrafen genomför delvis artikel 144a.2 och artikel 144a.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.61 i ändringsdirektivet.

7 c § Ett litet och icke-komplext företag eller ett företag som har fått tillstånd enligt 2 a kap. 14 § att använda denna proportionalitetsåtgärd behöver inte upprätta en plan för likviditetsriskhantering.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om undantag för ett företag som är litet och icke-komplexa från att upprätta en plan för hantering av likviditetsrisker. Paragrafen genomför artikel 144a.4 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.61 i ändringsdirektivet.

7 d § Ett försäkringsföretag som är dotterföretag i en grupp som omfattas av grupptillsyn enligt 19 kap. 2 § andra stycket behöver inte upprätta en plan för likviditetsriskhantering om en sådan plan inom en grupp täcker försäkringsföretagets likviditetshantering och likviditetsbehov.

Ett sådant försäkringsföretag som avses i första stycket ska till Finansinspektionen lämna in de delar av planen för likviditetsriskhanterings som omfattar hela gruppens situation och deras egen situation.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om en plan för likviditetsrisker för ett försäkringsföretag som är dotterföretag i en grupp. Paragrafen genomför artikel 246a.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.89 i ändringsdirektivet.

7 e § Finansinspektionen får besluta att ett sådant försäkringsföretag som avses i 7 d § ska upprätta och uppdatera en plan för likviditetsriskhantering enligt 7 b §.

Ett beslut enligt första stycket får fattas om Finansinspektionen upptäcker en specifik likviditetssvaghet eller om en plan för likviditetsriskhantering på gruppnivå inte innehåller lämplig information som inspektionen får kräva att jämförbara försäkringsföretag tillhandahåller för övervakning av företagets likviditetsposition.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen får besluta att ett sådant försäkringsföretag som är dotterföretag i en grupp ska upprätta och uppdatera en plan för hantering av likviditetsrisker. Paragrafen genomför artikel 246a.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.89 i ändringsdirektivet.

Plan för att övervaka och beakta finansiella risker till följd av hållbarhetsfaktorer

7 f § Ett försäkringsföretag ska upprätta och följa en plan, inklusive kvantifierbara mål, för att övervaka och beakta de finansiella risker som på kort, medellång och lång sikt uppstår till följd av hållbarhetsfaktorer.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om att ett försäkringsföretag ska upprätta och följa en plan för att övervaka och beakta de finansiella risker som på kort, medellång och lång sikt uppstår till följd av hållbarhetsfaktorer. Paragrafen genomför delvis artikel 44.2b i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel i ändringsdirektivet.

7 g § Ett försäkringsföretag som är dotterföretag i en grupp som omfattas av grupp tillsyn enligt 19 kap. 2 § andra stycket, behöver inte upprätta en plan för hållbarhetsfaktorers påverkan på finansiella risker om en sådan plan finns på grupp nivå och täcker företagets risker.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om att ett försäkringsföretag som är dotterföretag i en grupp inte behöver upprätta en plan för hållbarhetsfaktorers påverkan på finansiella risker om en sådan plan finns på grupp nivå och täcker företagets risker. Paragrafen genomför artikel 44.2e i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.22 i ändringsdirektivet.

8 § Ett försäkringsföretag som använder matchningsjustering enligt 5 kap. 7 § eller volatilitetsjustering enligt 5 kap. 9 § ska

1. upprätta en likviditetsplan, och
2. regelbundet utvärdera sin användning av justeringar.

Om ett försäkringsföretag använder volatilitetsjustering enligt 5 kap. 9 §, ska styrdokument för riskhantering innehålla riktlinjer för volatilitetsjusteringen.

Ett försäkringsföretag som använder matchningsjustering enligt 5 kap. 7 § eller volatilitetsjustering enligt 5 kap. 9 § får upprätta en gemensam likviditetsplan och en plan för likviditetsriskhantering.

I paragrafen finns regler om krav på företag som använder matchningsjustering eller volatilitetsjustering.

Andra stycket innehåller tidigare 9 kap. 7 § FRL.

Ändringarna i *tredje stycket* genomför artikel 144a.5 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.61 i ändringsdirektivet.

11 § Ett försäkringsföretag ska genomföra en egen risk- och solvensbedömning.

I den egna risk- och solvensbedömningen ska försäkringsföretaget göra en bedömning av

1. företagets totala solvensbehov med hänsyn till dess specifika riskprofil, risktolerans och affärsstrategi,

2. företagets fortlöpande efterlevnad av bestämmelserna om solvens- och minimikapitalkraven, eller ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §, samt försäkringstekniska avsättningar,

3. hur betydande skillnaderna är mellan företagets riskprofil och de antaganden om risker som har legat till grund för beräkningen av solvenskapitalkravet eller ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §,

4. *den makroekonomiska situationen, möjlig makroekonomisk utveckling och utveckling på finansmarknaderna, och*

5. *företagets samlade förmåga att fullgöra sina betalningar av fodringar under stressade marknadsförhållanden.*

För bedömningen enligt andra stycket 1 ska försäkringsföretaget ha processer som säkerställer att de risker som företaget är eller kan komma att bli exponerade för, på såväl kort som lång sikt, identifieras och värderas. Företaget ska kunna redovisa de metoder som använts vid bedömningen.

Analyserna av makroekonomisk utveckling och utveckling på finansmarknaderna enligt andra stycket 4 ska stå i proportion till arten omfattningen och komplexiteten av riskernas i försäkringsföretagets verksamhet.

Den egna risk- och solvensbedömningen ska ingå som en integrerad del i ett försäkringsföretags affärsstrategier och ska beaktas vid företagets strategiska beslut.

Paragrafen innehåller bl.a. bestämmelser om att ett försäkringsföretag ska genomföra en egen risk- och solvensbedömningar och vad som ska bedömas. Ändringarna genomför artikel 45.1 andra stycket d och artikel 45.1 andra stycket f, samt artikel 45.1b i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.23 i ändringsdirektivet.

11 a § Ett försäkringsföretag som använder infasning av riskfria räntor enligt 5 kap. 6 a §, matchningsjustering enligt 5 kap. 7 §, volatilitetsjustering enligt 5 kap. 9 §, en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 §, ett tillfälligt avdrag vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 5 kap. 12 § eller en infasning av ränterisk enligt 8 kap. 8 a § ska i den bedömning som avses i andra stycket 2 göra en bedömning av efterlevnaden av bestämmelserna om solvens- och minimikapitalkraven, såväl med som utan användning infasning av riskfria räntor, matchningsjustering, volatilitetsjustering, en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur, ett tillfälligt avdrag vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna eller en infasning av ränterisk.

Ett försäkringsföretag får i den egna risk- och solvensbedömningen, för en specifik valuta, under vissa förutsättningar avstå från att göra en bedömning av den fortlöpande efterlevnaden av bestämmelserna om solvens- och minikapitalkraven såväl med som utan användning av infasning av riskfria räntesatser.

Ett företag som tillämpar en volatilitetsjustering ska i sin egen risk- och solvensbedömning göra en bedömning av avvikelserna mellan företagets riskprofil och de antaganden som ligger till grund för volatilitetsjusteringen.

Paragrafen som är delvis ny fast, innehåller bestämmelser om innehållet i den egna risk- och solvensbedömningen avseende risker då ett försäkringsföretag använder bland annat vissa justeringar av riskfria räntesatser vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna. Innehållet är delvis flyttat från den tidigare 11 §. I bestämmelsen genomförs också delvis artikel 45.2a samt artikel 45.2b i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.23 i ändringsdirektivet.

11 b § I ett enskilt fall får Finansinspektionen begära att ett försäkringsföretag i den egna risk- och solvensbedömningen gör en bedömning av

1. förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt och som kan påverka företagets riskprofil, risktoleransgränser, affärsstrategi, försäkringsverksamhet eller investeringsbeslut, samt det totala solvensbehovet, och

2. hur företagets verksamhet kan påverka den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna på ett sätt som ger upphov till systemrisk.

Finansinspektionen ska motivera sin begäran om information enligt första stycket.

Ett företag som är litet och icke-komplext eller har fått Finansinspektionens godkännande att använda proportionalitetsåtgärder enligt 2 kap. 14 § är inte skyldigt att på Finansinspektionens begäran utföra särskilda analyser ur makrotillsynssynpunkt.

Paragrafen, som är ny innehåller bestämmelser om bedömningar i den egna risk- och solvensbedömningen av förhållande som kan vara oroande ur makrotillsynssynpunkt. Paragrafen genomför artikel 45.1 andra stycket e samt artikel 45.1b i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.23 i ändringsdirektivet.

11 c § Finansinspektionen ska inför en begäran enligt första stycket från ett dotterföretag som omfattas av grupp tillsyn enligt 19 kap. 2 § andra stycket av- göra om någon av dessa analyser utförs på grupp nivå av försäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget med huvudkontor i unionen och täcker det dotterföretagets särdrag.

Bestämmelsen, som är ny innehåller bestämmelser om analyser i den egna risk- och solvensbedömningen i ett försäkringsföretag som omfattas av grupp tillsyn. Bestämmelsen genomför artikel 45.9 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.23 i ändringsdirektivet.

Analys av klimatförändringsscenarier i den egna risk- och solvensbedömningen

11 d § Inom ramen för ett försäkringsföretags processer för den egna risk- och solvensbedömningen ska företaget identifiera och bedöma om företaget är eller kan komma att bli exponerat för några väsentliga klimatförändringsrisker. Bedömningen ska avse såväl kort som lång sikt.

Om ett försäkringsföretag har identifierat väsentliga klimatförändringsrisker ska företaget beakta dessa i den egna risk- och solvensbedömningen.

Ett litet och icke-komplext företag ska endast identifiera och bedöma om företaget är exponerat mot klimatförändringsrisker och om så är fallet redogöra för detta i den egna risk- och solvensbedömningen.

Paragrafen, som är ny innehåller bestämmelser om analyser av klimatförändringsscenarier i den egna risk- och solvensbedömningen. Paragrafen genomförs delvis artikel 45a i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.24 i ändringsdirektivet.

12 § Ett försäkringsföretag ska genomföra en egen risk- och solvensbedömning minst en gång per år. Om en väsentlig förändring skett av de risker som försäkringsföretaget är utsatt för, ska en ny sådan bedömning genomföras snarast möjligt.

Ett försäkringsföretag får under vissa förutsättningar genomföra den egna risk- och solvensbedömningen minst vartannat år.

Finansinspektionen får i ett enskilt fall kräva att bedömningen enligt andra stycket sker årligen.

Paragrafen innehåller regler om när en egen risk- och solvensbedömningen ska göras. Ändringarna genomför artikel 45.5 andra stycket i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.23 i ändringsdirektivet.

26 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. innehållet i styrdokumentet om mångfald i styrelsens sammansättning enligt 2 § första stycket 7,

2. vad ett system för riskhantering enligt 6 § ska innehålla när ett försäkringsföretag fått tillstånd att använda en partiell eller fullständig intern modell,

3. innehållet i de riktlinjer för volatilitetsjustering som avses i 7 § fjärde stycket,

4. innehållet i ett företags plan för likviditetsriskhantering enligt 7 b §,

5. innehållet i planen för övervaka och beakta finansiella risker till följd av hållbarhetsfaktorer enligt 7 f §,

6. innehållet i en sådan likviditetsplan som avses i 8 § 1,

7 kraven på regelbundna utvärderingar som ska göras av försäkringsföretag som använder matchnings- eller volatilitetsjustering enligt 8 § 2,

8. kraven på regelbundna utvärderingar som ska göras av försäkringsföretag när det gäller företagets känslighet för de antaganden som ligger till grund för fastställandet av den relevanta riskfria räntestrukturen enligt 9 §,

9. hur en sådan egen bedömning som avses i 10 § ska genomföras,

10. innehåll i analyser av makroekonomisk utveckling och utveckling på de finansiella marknaderna enligt 11 § andra stycket 4,

11. förutsättningar tillämpa undantaget i 11 a § andra stycket,

12. förhållanden som är oroande ur makrotillsynsynpunkt enligt 11 b §,

13. hur och hur ofta klimatförändringsrisker ska beaktas i den egna risk- och solvensbedömningen enligt 11 c § andra stycket,

14. villkoren för att tillämpa undantaget enligt 12 § andra stycket,

15. rapportering av resultat av den egna risk- och solvensbedömning enligt 13 §,

16. vad funktionen för risk-hantering enligt 15 § ska ansvara för när ett försäkringsföretag fått tillstånd att använda en partiell eller fullständig intern modell,

17. villkor för behörighet för den som ska ansvara för eller utföra uppgifter i aktuarie-funktionen enligt 18 §,

18. innehållet i försäkringstekniska riktlinjer och beräkningsunderlag som avses i 23 §, och

19. vilka uppgifter som rikt-linjer för hantering av intressekonflikter enligt 24 § ska omfatta.

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Ändringarna genomför delvis artikel 41.1, i lydelsen enligt artikel 1.20 i ändringsdirektivet, artikel 44.2b i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.22 i ändringsdirektivet, artiklarna 45.1a, 45.2a och 45.5 i Solvens II-direktivet, enligt lydelsen i artikel 1.23 samt artikel 45a.2–4, i lydelsen enligt artikel 1.24 i ändringsdirektivet.

10 a kap. Plan för förebyggande återhämtning för försäkringsföretag

Genom krishanteringshanteringsdirektivet för försäkringsföretag införs nya bestämmelser för försäkringsföretag. Det gäller bestämmelser om dels krisförebyggande åtgärder, dels åtgärder när en kris har inträffat, dvs. när ett företag fallerar eller riskerar att falla och det kan bli aktuellt att försätta företaget i resolution.

I denna lag finns det bestämmelser om förebyggande åtgärder. I första hand rör det sig om åtgärder som ska vidtas av de enskilda företagen. I nya 10 a kap. finns det bestämmelser om att försäkringsföretag ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning (1–7 §§) och om vad en sådan plan ska innehålla (8–10 §§). Det finns också bestämmelser om Finansinspektionens granskning av en plan för förebyggande återhämtning (11 och 12 §§) och om åtgärder vid väsentliga brister i eller hinder för genomförande av en plan för förebyggande återhämtning (13–16 §§). I 17 § finns en särskild bestämmelse om underrättelser om att ett företag har vidtagit eller avstått från att vidta en åtgärd som anges i en plan för förebyggande återhämtning. Avslutningsvis finns det i 18 och 19 §§ bestämmelser om förenklade skyldigheter.

Om ett företag ingår i en grupp finns motsvarande bestämmelser i det nya 19 a kap.

Andra bestämmelser om krisförebyggande åtgärder, t.ex. resolutionsplaner, finns i den nya lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag.

Upprättande en plan för förebyggande återhämtning

1 § Finansinspektionen får besluta att ett försäkringsföretag ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning.

Vid ett beslut enligt första stycket ska Finansinspektionen beakta försäkringsföretagets storlek, affärsmodell, riskprofil, grad av sammankoppling och utbytbarhet, företagets betydelse för ekonomin i de medlemsstater där det verkar och dess gränsöverskridande verksamhet, särskilt betydande gränsöverskridande verksamhet.

Paragrafen innehåller grundläggande bestämmelser om upprättande av en plan för förebyggande återhämtning. Paragrafen genomför artikel 5.1 och 5.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

En plan för förebyggande återhämtning är i första hand ett planeringsverktyg för de enskilda försäkringsföretagen i syfte att identifiera åtgärder som företaget avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och lönsamhet efter en betydande försämring av den finansiella situationen. En plan för förebyggande återhämtning ska upprättas av ett försäkringsföretag.

Av *första stycket* följer att Finansinspektionen får besluta att ett försäkringsföretag ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning. I 8–10 §§ finns bestämmelser om innehållet i en plan för förebyggande återhämtning.

I *andra stycket* anges omständigheter som Finansinspektionen ska beakta vid bestämmande av om ett försäkringsföretag ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning.

I kommissionens tekniska standarder finns bestämmelser för de olika kriterierna, särskilt när det gäller gränsoverskridande verksamhet (se artikel 5.12 a i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

I 2–4 § finns ytterligare bestämmelser om vilka försäkringsföretag som ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning.

2 § Ett försäkringsföretag som omfattas av en resolutionsplan ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning.

Ett litet och icke-komplext företag ska bara upprätta en plan för förebyggande återhämtning om ett sådant företag utgör en särskild risk på nationell eller regional nivå.

Paragrafen innehåller ytterligare bestämmelser om vilka försäkringsföretag som ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning, företag som omfattas av en resolutionsplan och ett litet och icke-komplext företag. Paragrafen genomför artikel 5.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Ett försäkringsföretag som omfattas av en resolutionsplan ska enligt *första stycket* upprätta en plan för förebyggande återhämtning. Bestämmelser om resolutionsplaner och vilka företag som omfattas av sådana planer finns i 2 och 3 kap. lagen om resolution av försäkringsföretag.

Enligt *andra stycket* ska ett litet och icke-komplext företag upprätta en plan för förebyggande återhämtning bara om ett sådant företag utgör en särskild risk på nationell eller regional nivå. Med litet och icke-komplext företag avses ett sådant försäkringsföretag som uppfyller villkoren i 2 a kap.

3 § Ett försäkringsföretag som ingår i en grupp som omfattas av krav om planering för förebyggande gruppåterhämtning ska bara i särskilda fall upprätta en plan för förebyggande återhämtning.

Paragrafen innehåller ytterligare bestämmelser om vilka försäkringsföretag som ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning, försäkringsföretag som ingår i en grupp som omfattas av krav på planering för förebyggande gruppåterhämtning. Paragrafen genomför artikel 5.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Ett försäkringsföretag som ingår i en grupp, som omfattas av krav om planering för förebyggande gruppåterhämtning, omfattas i de flesta fallen av en plan för förebyggande gruppåterhämtning (se 19 a kap.). Det gäller oavsett om försäkringsföretaget är moderföretag med yttersta ägarintresse i gruppen eller bara ett enskilt dotterföretag (se 19 a kap. 6 §). I ett sådant fall ska ett försäkringsföretag vanligtvis inte behöva upprätta en plan för förebyggande återhämtning, dvs. en särskild plan för det enskilda företaget. I särskilda fall kan ett försäkringsföretag likväl vara skyldig att upprätta en sådan plan för det enskilda företaget. Det gäller t.ex. om försäkringsföretaget inte beaktas i tillräcklig grad i en plan för förebyggande gruppåterhämtning (19 a kap. 15 §) eller om det saknas en plan för förebyggande gruppåterhämtning (19 a kap. 18 §).

4 § Finansinspektionen ska se till att minst 60 procent av den svenska marknaden för livförsäkring och livåterförsäkring samt minst 60 procent av den svenska marknaden för skadeförsäkring och skadeåterförsäkring ska omfattas av krav på planering för förebyggande återhämtning.

Marknadsandelen för livförsäkring ska baseras på försäkringstekniska avsättningar brutto. För skadeförsäkring ska marknadsandelen baseras på bruttovärdet av de tecknade premierna.

Vid beräkningen av marknadstäckningsgraden får dotterförsäkringsföretag i en grupp beaktas om dessa dotterföretag ingår i en grupp där moderföretaget med det yttersta ägarintresset ska upprätta en plan för förebyggande gruppåterhämtning.

Paragrafen innehåller särskilda bestämmelser om att en viss del av den svenska marknaden ska omfattas av krav på planering av förebyggande återhämtning. Paragrafen genomför artikel 5.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Enligt *första stycket* ska Finansinspektionen se till att en viss del av den svenska marknaden för livförsäkring och livåterförsäkring respektive skadeförsäkring och skadeåterförsäkring ska omfattas av

krav på planering för förebyggande återhämtning. Detta bör i första hand beaktas i samband med ett första beslut om att ett försäkringsföretag ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning (se 1 §). Såväl för liv- som skadeförsäkring gäller att minst 60 procent av respektive marknad ska omfattas av dessa krav. När det gäller livförsäkring och livåterförsäkring gäller kravet bara sådan verksamhet som bedrivs enligt försäkringsrörelselagen och Solvens II-regelverket.

I *andra stycket* anges vissa grundläggande bestämmelser för hur marknadsandelarna för liv- respektive skadeförsäkring ska bestämmas. För livförsäkring ska marknadsandelen baseras på försäkringstekniska avsättningar brutto. När det gäller skadeförsäkring ska marknadsandelen i stället baseras på bruttovärdet av de tecknade premierna.

Enligt *tredje stycket* får dotterförsäkringsföretag i en grupp beaktas vid beräkningen av marknadstäckningsgraden om sådana dotterföretag ingår i en grupp där moderföretaget med det yttersta ägarintresset ska upprätta en plan för förebyggande gruppåterhämtning.

I kommissionens tekniska standarder finns bestämmelser om de metoder som ska användas för att fastställa marknadsandelarna (se artikel 5.12 b i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

5 § En plan för förebyggande återhämtning ska godkännas av försäkringsföretagets styrelse och lämnas in till Finansinspektionen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förfarandet för upprättande av en plan för förebyggande återhämtning. Paragrafen genomför artikel 5.10 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

En plan för förebyggande återhämtning ska, efter beslut av Finansinspektionen, upprättas av ett försäkringsföretag (se 1 § och författningskommentaren till den paragrafen). Av paragrafen följer att planen ska godkännas av styrelsen i ett försäkringsföretag och därefter lämnas in till Finansinspektionen. Detta överensstämmer med vad som gäller för motsvarande planer för kreditinstitut och värdepappersbolag (se 6 a kap. 1 § andra stycket lagen [2004:297] om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 2 § andra stycket lagen [2007:528] om värdepappersmarknaden). Inom ett godkännande ryms även att styrelsen har gjort en egen bedömning av planen (se artikel 5.10 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

6 § En plan för förebyggande återhämtning ska uppdateras minst vartannat år.

En plan för förebyggande återhämtning ska alltid uppdateras

1. efter en ändring av försäkringsföretagets juridiska eller organisatoriska struktur, av företagets affärsverksamhet eller av dess finansiella ställning om ändringen skulle kunna ha en väsentlig inverkan på eller nödvändiggöra en väsentlig ändring av planen för förebyggande återhämtning, eller

2. när det går att förutse en väsentlig förändring av försäkringsföretagets finansiella ställning, om förändringen skulle kunna ha en väsentlig inverkan på effektiviteten av planen för förebyggande återhämtning, eller på annat sätt nödvändiggöra en översyn av planen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om uppdatering av en plan för förebyggande återhämtning. Paragrafen genomför artikel 5.1 och 5.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

En plan för förebyggande återhämtning ska enligt *första stycket* regelbundet ses över. Detta ska ske minst vartannat år. Liksom gäller för upprättande av en plan är det försäkringsföretaget som ska uppdatera en plan (se 1 § och författningskommentaren till den paragrafen).

Utöver den regelbundna översynen ska en plan i vissa fall alltid uppdateras. Det gäller efter en ändring av försäkringsföretagets juridiska eller organisatoriska struktur, av företagets affärsverksamhet eller av dess finansiella ställning. En uppdatering behöver dock bara ske om ändringen skulle kunna ha en väsentlig inverkan på eller nödvändiggöra en väsentlig ändring av planen för förebyggande återhämtning (*andra stycket 1*). En plan ska också uppdateras när det går att förutse en väsentlig förändring av försäkringsföretagets finansiella ställning, om förändringen skulle kunna ha en väsentlig inverkan på effektiviteten av planen för förebyggande återhämtning eller på annat sätt nödvändiggöra en översyn av planen (*andra stycket 2*).

7 § En plan för förebyggande återhämtning ska utgöra en del av ett försäkringsföretags företagsstyrningssystem.

Ett försäkringsföretag ska ha lämpliga arrangemang för att övervaka de kvalitativa och kvantitativa indikatorer som ska identifiera tidpunkter vid vilka korrigerande åtgärder bör övervägas eller vidtas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ett försäkringsföretags företagsstyrning. Paragrafen genomför artikel 5.1 och delvis artikel 5.8 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Ett försäkringsföretag ska ha ett företagsstyrningssystem som säkerställer att företaget styrs på ett sunt och ansvarsfullt sätt (10 kap. 1 §). Ytterligare bestämmelser om företagsstyrning finns i 10 kap. En plan för förebyggande återhämtning ska enligt *första stycket* utgöra en del av ett försäkringsföretags företagsstyrningssystem.

Ett försäkringsföretag ska enligt *andra stycket* ha lämpliga arrangemang för att övervaka de kvalitativa och kvantitativa indikatorer som ska identifiera tidpunkter vid vilka korrigeringar bör övervägas eller vidtas. Av 8 § följer att en plan för förebyggande återhämtning ska innehålla en ram med sådana kvalitativa och kvantitativa indikatorer. Indikatorerna får enligt artikel 5.8 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag omfatta kriterier som rör bl.a. kapital, likviditet, tillgångskvalitet, lönsamhet, marknadsförhållanden, makroekonomiska förhållanden och operativa händelser.

Vidare gäller att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om arrangemang för övervakning av indikatorerna (se 20 § 1).

Innehåll i en plan för förebyggande återhämtning

8 § En plan för förebyggande återhämtning ska ange korrigeringar åtgärder som kan vidtas av försäkringsföretaget för att återställa dess finansiella ställning om det skett en betydande försämring av denna. En plan får inte förutsätta att statligt stöd lämnas.

En plan för förebyggande återhämtning ska innehålla:

1. En sammanfattning av de viktigaste delarna av planen, inbegripet väsentliga ändringar av den senast inlämnade planen.
2. En beskrivning av försäkringsföretaget, och i förekommande fall, gruppen, inbegripet en sammanfattning av eventuella väsentliga förändringar sedan den senast inlämnade planen.
3. En beskrivning av hur planen för förebyggande återhämtning har utarbetats och hur den kommer att uppdateras och tillämpas.
4. Ett antal korrigeringar åtgärder.
5. En kommunikationsstrategi.

En plan för förebyggande återhämtning ska också innehålla en ram med kvalitativa och kvantitativa indikatorer som ska identifiera de tidpunkter vid vilka korrigeringar åtgärder bör övervägas eller vidtas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad en plan för förebyggande återhämtning ska innehålla. Paragrafen genomför artikel 5.1, 5.5, 5.6 och delvis artikel 5.8 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I *första stycket* finns en grundläggande bestämmelse om innehållet i en plan för förebyggande återhämtning. En sådan plan ska ange de åtgärder som ett försäkringsföretag kan komma att vidta för att återställa den finansiella ställningen vid en betydande försämring, s.k. korrigerande åtgärder. Utgångspunkten är att ett försäkringsföretag ska följa en plan för förebyggande återhämtning. Beroende på omständigheterna i det enskilda fallet kan dock andra eller inga åtgärder vara det mest lämpliga. I ett sådant fall får ett försäkringsföretag avvika från en plan. I 17 § finns bestämmelser om att ett försäkringsföretag ska underrätta Finansinspektionen om det har vidtagit eller avstått från att vidta en åtgärd som anges i en plan för förebyggande återhämtning. En plan för förebyggande återhämtning får inte förutsätta att statligt stöd lämnas. Med statligt stöd avses statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget, eller något annat offentligt finansiellt stöd på överstatlig nivå som skulle utgöra statligt stöd om det gavs på nationell nivå, vilket ges för att bevara eller återställa bärkraften, likviditeten eller solvensen hos ett företag (artikel 2.19 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

I *andra stycket* anges vissa särskilda uppgifter som en plan för förebyggande återhämtning ska innehålla. Det gäller t.ex. en sammanfattning av de viktigaste delarna av en plan (*andra stycket 1*), en beskrivning av försäkringsföretaget (*andra stycket 2*) och ett antal korrigerande åtgärder (*andra stycket 4*). I kommissionens tekniska standarder finns ytterligare bestämmelser om innehållet i en plan för förebyggande återhämtning (se artikel 5.12 c i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

Enligt *tredje stycket* ska en plan för förebyggande återhämtning också innehålla en ram med kvalitativa och kvantitativa indikatorer som ska identifiera de tidpunkter vid vilka korrigerande åtgärder bör övervägas eller vidtas. Dessa indikatorer får enligt artikel 5.8 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag omfatta kriterier som rör bl.a. kapital, likviditet, tillgångskvalitet, lönsamhet, marknadsförhållanden, makroekonomiska förhållanden och operativa händelser.

Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har utfärdat riktlinjer som ytterligare specificerar de kvalitativa och kvantitativa indikatorerna (artikel 5.11 b i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

Vidare gäller att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om de kvalitativa och kvantitativa indikatorer som i en plan för förebyggande återhämtning ska identifiera tidpunkter vid vilka korrigerande åtgärder bör övervägas eller vidtas (se 20 § 2).

9 § Om försäkringsföretaget någon gång under de senaste tio åren har lämnat in en åtgärdsplan i enlighet med 18 kap. 4 §, ska planen för förebyggande återhämtning innehålla den inlämnade åtgärdsplanen och en bedömning av de åtgärder som företaget har vidtagit för att åter uppfylla solvenskapitalkravet.

Paragrafen innehåller en särskild bestämmelse för en plan för förebyggande återhämtning om ett försäkringsföretag tidigare har lämnat in en åtgärdsplan. Paragrafen genomför artikel 5.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Om ett försäkringsföretag inte uppfyller solvenskapitalkravet, ska Finansinspektionen förelägga företaget om att upprätta en åtgärdsplan och överlämna planen till inspektionen för godkännande (18 kap. 4 §). Bestämmelser om innehållet i en åtgärdsplan finns i Finansinspektionen föreskrifter (se 12 kap. Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd [FFFS 2015:8] om försäkringsrörelse). Har detta inträffat någon gång under de senaste tio åren, ska försäkringsföretaget ta in åtgärdsplanen i planen för förebyggande återhämtning. I dessa fall ska det i planen för förebyggande återhämtning också finnas en bedömning av de åtgärder som företaget har vidtagit för att åter uppfylla solvenskapitalkravet.

10 § Ett försäkringsföretag ska bedöma trovärdigheten i och möjligheten till att genomföra företagets plan för förebyggande återhämtning, särskilt den ram med indikatorer som avses i 8 § andra stycket och de korrigerande åtgärderna. Bedömningen ska göras utifrån scenarier med allvarlig makroekonomisk och finansiell stress som är relevanta för företagets specifika förhållanden, inbegripet systemomfattande händelser, isolerade stresshändelser som sannolikt väsentligt påverkar företagets tillgångs- och skuldprofil samt kombinationer av sådana stresshändelser.

Paragrafen innehåller bestämmelser om en särskild bedömning av möjligheten att genomföra åtgärder i en plan för förebyggande återhämtning. Paragrafen genomför artikel 5.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Ett försäkringsföretag ska göra en särskild bedömning av den egna planen för förebyggande återhämtning. Bedömningen ska avse trovärdigheten i och möjligheten till att genomföra en plan. Detta ska särskilt avse ramen med kvalitativa och kvantitativa indikatorer och de korrigerande åtgärderna. Bestämmelser om kvalitativa och kvantitativa indikatorer och korrigerande åtgärder finns i 8 §. När det gäller bedömningen i sig ska den göras utifrån scenarier med allvarlig makroekonomisk och finansiell stress som är relevanta för företagets specifika förhållanden, inbegripet systemomfattande händelser, isolerade stresshändelser som sannolikt väsentligt påverkar företagets tillgångs- och skuldprofil samt kombinationer av sådana stresshändelser.

Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har utfärdat riktlinjer om de olika scenarierna (artikel 5.11 a i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

Granskning av en plan för förebyggande återhämtning

11 § Finansinspektionen ska, inom nio månader från det att en plan för förebyggande återhämtning har lämnats in, granska om

1. planen uppfyller kraven i 8 § om vad en plan ska innehålla,
2. ett genomförande av de korrigerande åtgärder som föreslås i planen kan förväntas att inom rimlig tid upprätthålla eller återställa försäkringsföretagets lönsamhet och finansiella ställning,
3. planen och de korrigerande åtgärderna kan förväntas bli genomförda snabbt och effektivt i situationer av finansiell stress, och
4. planen och de korrigerande åtgärderna kan förväntas i största möjliga utsträckning undvika betydande negativa effekter på det finansiella systemet, inbegripet i scenarier som skulle leda till att andra försäkringsföretag genomför planer för förebyggande återhämtning under samma period.

Paragrafen innehåller bestämmelser om granskning av en plan för förebyggande återhämtning. Paragrafen genomför artikel 6.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Finansinspektionen ska granska en plan för förebyggande återhämtning. Detta ska ske inom nio månader från det att en plan har lämnats in. Av 5 § följer att en plan ska lämnas in till Finansinspektionen. Granskningen ska bl.a. avse om planen uppfyller kraven om vad en plan ska innehålla och om ett genomförande av korrigerande åtgärder kan förväntas att inom rimlig tid upprätthålla eller återställa

försäkringsföretagets lönsamhet och finansiella ställning. Detta motsvarar i huvudsak vad som gäller för återhämtningsplaner för kreditinstitut och värdepappersbolag (se 6 a kap. 4 § första stycket lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 5 § första stycket lagen om värdepappersmarknaden).

I 12 § finns bestämmelser om förfarandet för en granskning.

12 § Finansinspektionen ska lämna över en plan för förebyggande återhämtningsplan till Riksgäldskontoret.

Riksgäldskontoret får granska en plan för förebyggande återhämtningsplan i syfte att identifiera korrigerande åtgärder som skulle kunna inverka negativt på möjligheten till resolution av det berörda försäkringsföretaget. Eventuella synpunkter ska lämnas till Finansinspektionen inom den tid som avses i 11 §.

Om ett försäkringsföretag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet, ska Finansinspektionen efter begäran av en behörig myndighet i ett annat land inom EES, överlämna en plan för förebyggande återhämtningsplan till den behöriga myndigheten för synpunkter. Finansinspektionen ska bemöta synpunkter som den behöriga myndigheten har lämnat.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förfarandet för Finansinspektionens granskning av en plan för förebyggande återhämtningsplan särskilt i fråga om samråd med andra myndigheter. Paragrafen genomförs enligt artikel 6.2 och 6.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Enligt *första stycket* ska Finansinspektionen överlämna en plan för förebyggande återhämtningsplan till Riksgäldskontoret. Detta bör ske så snart det är möjligt efter att en plan har lämnats in till Finansinspektionen.

Riksgäldskontoret ges enligt *andra stycket* möjlighet att granska ett försäkringsföretags plan för förebyggande återhämtningsplan. Detta bör ske för att identifiera om korrigerande åtgärder i en plan skulle kunna inverka negativt på möjligheten till resolution av företaget. Riksgäldskontoret ska lämna eventuella synpunkter inom nio månader från det att en plan för förebyggande återhämtningsplan har lämnats in till Finansinspektionen. Sådana synpunkter ska lämnas till Finansinspektionen. Motsvarande gäller för återhämtningsplaner för kreditinstitut och värdepappersbolag (se 6 a kap. 4 § andra stycket lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 5 § andra stycket lagen om värdepappersmarknaden).

Om ett försäkringsföretag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i ett annat land inom EES gäller enligt *tredje stycket* att

Finansinspektionen ska överlämna en plan för förebyggande återhämtning också till den behöriga myndigheten i det landet. Detta ska ske för synpunkter från den behöriga myndigheten. Finansinspektionen ska bara överlämna en plan om den behöriga myndigheten har begärt det. Med betydande gränsöverskridande verksamhet avses detsamma som enligt artikel 152aa i Solvens II-direktivet. Med behörig myndighet avses en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över en utländsk försäkringsgivare eller över ett försäkringsföretag (1 kap. 12 §). Finansinspektionen ska bemöta synpunkter som den behöriga myndigheten har lämnat.

Väsentliga brister i eller hinder för genomförande av en plan för förebyggande återhämtning

13 § Finansinspektionen ska underrätta försäkringsföretaget om utfallet av en granskning av en plan för förebyggande återhämtning.

Om Finansinspektionen bedömer att det finns väsentliga brister i en plan för förebyggande återhämtning eller hinder för genomförande av en sådan plan, ska inspektionen förelägga försäkringsföretaget att inom två månader lämna in en reviderad plan som visar hur bristerna eller hindren åtgärdas. Finansinspektionen får, efter begäran från försäkringsföretaget, förlänga tiden med en månad.

Paragrafen innehåller bestämmelser om underrättelse om resultatet av en granskning av en plan för förebyggande återhämtning och föreläggande om en reviderad plan. Paragrafen genomför artikel 6.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Enligt *första stycket* ska Finansinspektionen underrätta ett försäkringsföretag om utfallet av en granskning av en plan för förebyggande återhämtning. Detta gäller även om granskningen inte föranleder några åtgärder från Finansinspektionen. I ett sådant fall gäller, som för kreditinstitut och värdepappersbolag, inte några särskilda formkrav för hur ett försäkringsföretag ska underrättas om utfallet (se 6 a kap. 5 § första stycket lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 6 § första stycket lagen om värdepappersmarknaden, se även prop. 2015/16:5 s. 891).

Enligt *andra stycket* ska Finansinspektionen om inspektionen bedömer att det finns brister i en plan för förebyggande återhämtning förelägga försäkringsföretaget om att lämna in en reviderad plan. Detsamma gäller om inspektionen bedömer att det finns hin-

der för genomförande av en plan för förebyggande återhämtning. En reviderad plan ska visa hur bristerna eller hindren åtgärdas. Finansinspektionen ska bara utfärda ett föreläggande om att lämna in en reviderad plan om bristerna i eller hindren för genomförande av den ursprungliga planen är väsentliga. En reviderad plan ska lämnas in till Finansinspektionen inom två månader. Denna frist får, efter begäran från försäkringsföretaget, förlängas med en månad.

14 § Om bristerna eller hindren inte åtgärdas i en reviderad plan, får Finansinspektionen förelägga försäkringsföretaget att göra specifika ändringar av planen för förebyggande återhämtning.

Paragrafen innehåller bestämmelser om föreläggande om ändringar i en plan för förebyggande återhämtning. Paragrafen genomför artikel 6.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Om det finns väsentliga brister i en plan för förebyggande återhämtning eller hinder för genomförande av en sådan plan får Finansinspektionen förelägga ett företag om att lämna in en reviderad plan (se 13 § och författningskommentaren till den paragrafen). Om bristerna eller hindren likväl inte åtgärdas i en reviderad plan, får Finansinspektionen förelägga försäkringsföretaget att göra specifika ändringar av planen för förebyggande återhämtning, dvs. den ursprungliga planen.

15 § Om ett försäkringsföretag inte lämnar in en reviderad plan eller om Finansinspektionen bedömer att en reviderad plan inte åtgärdar bristerna eller hindren, och att dessa inte kan undanröjas genom specifika ändringar i planen, ska inspektionen förelägga företaget att inom rimlig tid ange vilka ändringar av affärsverksamheten som företaget kan göra för att åtgärda bristerna eller hindren.

Paragrafen innehåller bestämmelser om föreläggande om att identifiera ändringar i affärsverksamheten. Paragrafen genomför artikel 6.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Om ett försäkringsföretag inte lämnar in en reviderad plan eller om Finansinspektionen bedömer att en reviderad plan inte åtgärdar bristerna i eller hindren för genomförande av en ursprunglig plan för förebyggande återhämtning, ska inspektionen förelägga företaget om att ange vilka ändringar av affärsverksamheten som det kan göra för att åtgärda bristerna eller hindren. Finansinspektionen får bara utfärda ett sådant föreläggande i de fall bristerna eller hindren inte

kan undanröjas genom specifika ändringar i den ursprungliga planen för förebyggande återhämtning. Försäkringsföretaget ska ges rimlig tid för att ange de förändringar som det kan göra. Vad som är rimlig tid får avgöras utifrån bristerna eller hindren och vilken typ av åtgärder som kan bli aktuella att vidta.

16 § Finansinspektionen får förelägga ett försäkringsföretag om att vidta åtgärder för att komma till rätta med bristerna eller hindren i en plan för förebyggande återhämtning om

1. företaget inte följer ett föreläggande enligt 15 § om att identifiera de ändringar av affärsverksamheten som företaget kan göra för att åtgärda bristerna eller hindren, eller

2. inspektionen anser att bristerna eller hindren inte skulle åtgärdas genom de åtgärder som företaget har föreslagit.

Vid ett föreläggande enligt första stycket ska Finansinspektionen ta hänsyn till hur allvarliga bristerna eller hindren är och vilken effekt som åtgärderna skulle ha på försäkringsföretagets affärsverksamhet. Åtgärderna ska vara nödvändiga och proportionella.

Paragrafen innehåller bestämmelser om åtgärder då brister i eller hinder för genomförande av en plan för förebyggande återhämtning kvarstår efter ett föreläggande om att identifiera ändringar av affärsverksamheten. Paragrafen genomför artikel 6.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Enligt *första stycket* får Finansinspektionen i vissa fall förelägga ett försäkringsföretag om att vidta åtgärder för att komma till rätta med brister i eller hinder för genomförande av en plan för förebyggande återhämtning. Det gäller om ett försäkringsföretag inte följer ett föreläggande enligt 15 §, dvs. ett föreläggande om att identifiera de ändringar av affärsverksamheten som företaget kan göra för att åtgärda brister i eller hinder för genomförande av en plan för förebyggande återhämtning (*första stycket 1*). Inspektionen får också förelägga ett försäkringsföretag om att vidta åtgärder om företaget i och för sig följer ett föreläggande enligt 15 §, men den anser att bristerna i eller hindren för genomförande av en plan för förebyggande återhämtning inte skulle åtgärdas genom de åtgärder som företaget föreslår (*andra stycket 2*).

I *andra stycket* finns bestämmelser om vad Finansinspektionen ska beakta vid ett föreläggande enligt första stycket. Finansinspektionen vid ett sådant föreläggande om att vidta åtgärder ta hänsyn till hur allvarliga bristerna eller hindren är och vilken effekt som åt-

gårderna skulle ha på försäkringsföretagets affärsverksamhet. Dessutom gäller att åtgärderna ska vara nödvändiga och proportionella.

Underrättelse om att ett företag har vidtagit eller avstått från att vidta en åtgärd som anges i en plan för förebyggande återhämtning

17 § Ett försäkringsföretag ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om företaget

1. vidtar en korrigerande åtgärd i enlighet med företagets plan för förebyggande återhämtning, eller

2. avstår från att vidta en korrigerande åtgärd enligt företagets plan för förebyggande återhämtning, trots att en indikator i ramen med kvalitativa och kvantitativa indikatorer har identifierat att korrigerande åtgärder bör övervägas eller vidtas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om underrättelser till Finansinspektionen om ett försäkringsföretag har vidtagit eller avstått från att vidta en åtgärd i en plan för förebyggande återhämtning. Paragrafen genomför artikel 5.9 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Utgångspunkten är att ett försäkringsföretag ska följa en plan för förebyggande återhämtning. Enligt *punkt 1* ska ett försäkringsföretag underrätta Finansinspektionen om företaget vidtar en korrigerande åtgärd i enlighet med företagets plan.

I det enskilda fallet kan det mest lämpliga vara att försäkringsföretaget avstår från att vidta en åtgärd. Enligt *punkt 2* ska ett företag underrätta Finansinspektionen också om det avstår från att vidta en korrigerande åtgärd enligt företagets plan för förebyggande återhämtning, trots att en indikator i ramen med kvalitativa och kvantitativa indikatorer har identifierat att korrigerande åtgärder bör övervägas eller vidtas.

I båda fallen ska en underrättelse ske utan dröjsmål.

Förenklade skyldigheter

18 § Finansinspektionen får besluta om undantag från kraven i

1. 1 § om när en första plan ska upprättas,
2. 6 § om när en plan ska uppdateras, och
3. 8 och 9 §§ om innehållet i en plan.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förenklade skyldigheter. Paragrafen genomför artikel 4.1 a och b i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Finansinspektionen får besluta om undantag från vissa av kraven för en plan för förebyggande återhämtning. Det gäller kraven om när en första plan ska upprättas, om när en plan ska uppdateras och om innehållet i en plan. I 19 § anges omständigheter som Finansinspektionen ska beakta vid ett sådant beslut.

19 § Vid ett beslut om undantag enligt 18 § ska Finansinspektionen beakta

1. vilken typ av verksamhet som försäkringsföretaget bedriver,
2. försäkringsföretagets aktieägarstruktur,
3. försäkringsföretagets associationsrättsliga form,
4. försäkringsföretagets riskprofil,
5. försäkringsföretagets storlek och juridiska ställning,
6. försäkringsföretagets grad av sammankoppling med andra reglerade företag eller med det finansiella systemet i allmänhet, och
7. verksamhetens omfattning och komplexitet.

Finansinspektionen ska även beakta om ett försäkringsföretags fallissemang och därpå följande avveckling genom konkurs eller likvidation sannolikt skulle få en betydande negativ inverkan på finansmarknaderna, på andra försäkringsföretag, på försäkringstagare, på finansieringsvillkor eller på ekonomin i stort.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens beslut om förenklade skyldigheter. Paragrafen genomför artikel 4.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Finansinspektionen får enligt 18 § besluta om undantag från vissa av kraven för en plan för förebyggande återhämtning. Det gäller t.ex. om innehållet i en sådan plan. I *första stycket* anges omständigheter som Finansinspektionen ska beakta vid ett beslut om förenklade skyldigheter. Det gäller bl.a. vilken typ av verksamhet som försäkringsföretaget bedriver, t.ex. skade- eller livförsäkringsrörelse (*första stycket 1*) och företagets associationsrättsliga form, dvs. om det är ett aktiebolag, ett ömsesidigt försäkringsbolag, en försäkringsför-

ening (*första stycket 3*). Med försäkringsföretagets juridiska ställning (*första stycket 5*) avses företagets rättsliga status, dvs. vilka bestämmelser som faktiskt gäller för företaget och i och med det möjligheten för företaget att förvärva rättigheter eller skyldigheter och föra talan inför domstol.

Enligt *andra stycket* ska Finansinspektionen vid ett beslut om för- enklade skyldigheter också beakta effekter av försäkringsföretagets fallissemang och därpå följande avveckling.

Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har ut- färdat riktlinjer om de kriterier som ska beaktas av Finansinspek- tionen enligt första och andra stycket (artikel 4.2 i krishanterings- direktivet för försäkringsföretag).

Bemyndigande

20 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får med- dela föreskrifter om

1. arrangemang för övervakning av kvalitativa och kvantitativa indika- torer enligt 7 §, och

2. de kvalitativa och kvantitativa indikatorer som i en plan för före- byggande återhämtning ska identifiera tidpunkter vid vilka korrigerande åtgärder bör övervägas eller vidtas enligt 8 §.

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Paragrafen genomför delvis artikel 5.8 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I paragrafen finns bemyndiganden för regeringen eller den myn- dighet som regeringen bestämmer om att meddela föreskrifter om de kvalitativa och kvantitativa indikatorer som ska identifiera de tid- punkter vid vilka korrigerande åtgärder bör övervägas eller vidtas. Det gäller dels ett försäkringsföretags arrangemang för övervakning av indikatorerna (punkt 1), dels indikatorerna i sig, dvs. vad de ska avse (*punkt 2*). Genom bemyndigandena kan delar av artikel 5.8 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag genomföras i före- skrifter.

12 kap.

78 a § Om styrelsen i ett ömsesidigt försäkringsbolag tar emot eller upprättar förslag till stämmobeslut om likvidation enligt 73 §, ska styrelsen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om förslaget.

Om det ömsesidiga försäkringsbolaget är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret underrättar styrelsen om att det ömsesidiga försäkringsbolaget ska försättas i resolution, får kallelse till en bolagsstämma där frågan om likvidation ska prövas inte utfärdas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om underrättelser om förslag till stämmobeslut om likvidation. Paragrafen genomför artikel 68.1 och delar av 68.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

14 kap.

18 § Bestämmelserna i 1–15 §§ gäller inte för en överlåtelse av försäkringsbestånd som sker genom användning av försäljningsverktyget enligt 16 kap. lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag.

Paragrafen, som är ny, innehåller en särskild bestämmelse för de fall ett försäkringsföretag har försatts i resolution.

I 1–15 §§ finns bestämmelser med särskilda krav för en överlåtelse av ett försäkringsbestånd. Det gäller t.ex. om vem som får överta, dvs. förvärva ett försäkringsbestånd (1 §) och krav på särskilt tillstånd (5 §). Dessa särskilda krav ska inte gälla för en överlåtelse av försäkringsbestånd som sker genom användning av försäljningsverktyget enligt lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag. Bestämmelser om användning av försäljningsverktyget och de krav som gäller för det finns i 16 kap. lagen om resolution av försäkringsföretag.

15 kap.

Sanktionsavgift

18 a § Finansinspektionen får besluta att en ägare som inte följer bestämmelserna om förvärvstillstånd i 1 eller 2 § eller om anmälningsskyldighet vid avyttring i 11 § ska betala en sanktionsavgift.

En sanktionsavgift enligt första stycket ska bestämmas i enlighet med bestämmelserna i 18 kap. 17, 17 b och 18 §§.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripanden mot vissa ägare. Paragrafen är utformad efter förebild av 14 kap. 7 a § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

När det gäller kvalificerade innehav krävs särskilt tillstånd från Finansinspektionen för att förvärva eller öka innehav av aktier eller andelar i ett försäkringsföretag (se 1 och 2 §§). Dessutom gäller att en ägare till kvalificerade innehav ska underrätta Finansinspektionen om vissa avyttringar (se 11 §).

Finansinspektionen ges enligt *första stycket* ytterligare möjlighet att ingripa mot den som inte fullgör skyldigheten om att ansöka om tillstånd eller underrätta inspektionen om ändringar som rör kvalificerade innehav. Förutom röstförbud (14 §) och avyttringsplikt (15 §) får Finansinspektionen besluta om en sanktionsavgift för en ägare som inte följer bestämmelserna förvärvstillstånd eller anmälningsskyldighet vid avyttringar.

Enligt *andra stycket* ska en sanktionsavgift mot en ägare bestämmas i enlighet med vad som gäller för sanktionsavgifter mot företag och företrädare.

16 kap.

2 § Solvens- och verksamhetsrapporten ska innehålla *två skilda delar med information riktad till*

1. *försäkrings- och förmånstagare, respektive*
2. *yrkesverksamma på den finansiella marknaden.*

Ett försäkringsföretag får helt eller delvis lämna de uppgifter som är *riktade mot yrkesverksamma på de finansiella marknaderna* genom hänvisning till uppgifter som företaget offentliggjort för att uppfylla andra rättsliga eller administrativa krav, om dessa uppgifter är likvärdiga till art och omfattning.

I paragrafen regleras vad en solvens- och verksamhetsrapport ska innehålla. Ändringarna genomför delvis artiklarna 51.1 och 51.1b i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.25 i ändringsdirektivet.

2 a § *Den del av solvens- och verksamhetsrapporten som är riktad mot försäkrings- och förmånstagare ska innehålla korta beskrivningar av företagets*

1. *verksamhet och resultat, samt*
2. *solvenssituation och riskprofil, inklusive hållbarhetsrisker.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om innehåller i den del av solvens- och verksamhetsrapporten som är riktad mot försäkrings- och förmånstagare. Paragrafen genomför artikel 51.1a i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.25 i ändringsdirektivet.

2 b § Den del av solvens- och verksamhetsrapporten som är riktad mot yrkes-verksamma på den finansiella marknaden ska innehålla en beskrivning av

- 1. verksamhet och resultat,*
- 2. företagsstyrningssystem,*
- 3. riskprofil,*
- 4. värderingsmetoder för solvensändamål,*
- 5. solvenssituation, och*
- 6. väsentlig exponering för klimatförändringsrisker och planer för att möta finansiella risker till följd av hållbarhetsrisker.*

Ett försäkringsföretag som tillämpar en matchnings- eller volatilitetsjustering ska beakta detta i beskrivningen enligt första stycket 5.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om innehållet i den del av solvens- och verksamhetsrapporten som är riktad mot yrkes-verksamma på marknaden. Paragrafen genomför delvis artikel 51.1b och artikel 51.1c i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.25 i ändringsdirektivet.

2 c § En rapport solvens- och verksamhetsrapport ska innehålla en balansräkning. Den ska vara föremål för revision.

Ett litet och icke-komplext företag eller ett captivebolag för försäkring eller återförsäkring omfattas inte av kravet på revision enligt första stycket.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om revisionskrav av balansräkningen i solvens- och verksamhetsrapport. Paragrafen genomför artikel 51a.1–2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.26 i ändringsdirektivet.

2 d § Revisionen enligt 2 c § första stycket ska göras enligt de standarder som har antagits med stöd av artikel 26 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2864, samt med iakttagande av de skyldigheter för revisorer som framgår av 17 kap. 12 §.

Revisorn ska utarbeta en rapport med en beskrivning av revisionen och dess resultat.

Försäkringsföretaget ska lämna in rapporten enligt andra stycket till Finansinspektionen tillsammans med solvens- och verksamhetsrapporten.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om revisionen av balansräkningen i solvens- och verksamhetsrapporten. Paragrafen genomför artikel 51.4 och artikel 51a.6 i Solvens II-direktivet, enligt lydelsen i artikel .26 i ändringsdirektivet.

3 § Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett försäkringsföretag inte behöver offentliggöra uppgifter som anges i 2 a § 1 samt 2 b § första stycket 1–4, om ett offentliggörande skulle innebära att

1. företagets konkurrenter otillbörligt gynnas, eller
2. företaget bryter mot tystnadsplikt avsedd att skydda försäkringsstagare eller annan som företaget har en motpartsrelation till.

Ett försäkringsföretag som har beviljats undantag ska ange detta och skälen för undantaget i rapporten.

Paragrafen innehåller undantag från kravet på offentliggörande av vissa uppgifter i solvens- och verksamhetsrapporten. Ändringarna genomför artikel 53.4 i solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.28 i ändringsdirektivet.

3 a § *Ett captivebolag för försäkring- eller återförsäkring är inte skyldigt att offentliggöra uppgifter enligt 2 a §.*

Ett captivebolag för försäkring- eller återförsäkring är endast skyldigt att offentliggöra uppgifter enligt 2 b § om de kvantitativa data som krävs enligt tekniska standarder.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om undantag från skyldigheten att offentliggöra en solvens- och verksamhetsrapport. Paragrafen genomför artikel 51.3 och artikel 51.4 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.25 i ändringsdirektivet.

3 b § *Ett återförsäkringsbolag är inte skyldigt att offentliggöra uppgifter enligt 2 a §.*

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om undantag för återförsäkringsbolag från skyldigheten att offentliggöra vissa uppgifter i solvens- och verksamhetsrapporten. Paragrafen genomför artikel 51.5 i solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.25 i ändringsdirektivet.

3 c § *Ett litet och icke-komplext företag är endast skyldigt att offentliggöra uppgifter enligt 2 b § om de kvantitativa data som krävs enligt tekniska standarder.*

Ett litet och icke-komplext företag ska offentliggöra fullständiga uppgifter enligt 2 b § vart tredje år.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser för små och icke-komplexa företag om offentliggörande av solvens- och verksamhetsrapporten. Paragrafen genomför artikel 51.6 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.25 i ändringsdirektivet. 4.2.

8 c § Den information som avses i 8 a och 8 b §§ ska hållas tillgänglig utan kostnad på livförsäkringsföretagets webbplats. Om försäkringsföretaget inte har en egen webbplats får informationen hållas tillgänglig på en annan webbplats som enkelt kan nås.

Informationen ska uppdateras varje år. Försäkringsföretaget får dock avstå från att göra en uppdatering om det inte har skett någon väsentlig förändring.

Försäkringsföretaget får lämna informationen i den solvens- och verksamhetsrapport som avses i 2 §.

Ett försäkringsföretag ska årligen offentliggöra de kvantifierbara mål som ingår i planen för att övervaka och beakta de finansiella risker som på kort, medellång och lång sikt uppstår till följd av hållbarhetsfaktorer enligt 10 kap. 7 f §.

Paragrafen innehåller bl.a. bestämmelser om offentliggörande av viss information. Ändringarna genomför artikel 44.2d i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.22 c i ändringsdirektivet.

9 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. innehållet i solvens- och verksamhetsrapporten enligt 2–2 b §§,
2. när solvens- och verksamhetsrapporten enligt 2 § ska offentliggöras och lämnas till Finansinspektionen,
3. vilka uppgifter en ansökan om undantag från kravet på offentliggörande enligt 3 § ska innehålla,
4. förutsättningar för undantag enligt 3 a §, och
5. innehållet i informations- och rapporteringssystem och styrdokument enligt 8 §.

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Genom ändringarna genomförs delvis artiklarna 51.3, 51.4 och 51.7 i II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.25 i ändringsdirektivet.

17 kap.

3 § Finansinspektionen ska, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med

- behöriga myndigheter,
- Europeiska kommissionen,
- Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten,
- Europeiska centralbanken, och
- myndigheter som ansvarar för tillsyn över kreditinstitut och värdepappersföretag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om samarbete och utbyte av information mellan myndigheter. Genom ändringarna genomförs artikel 252 i Solvens II-direktivet i lydelsen enligt artikel 1.90 i ändringsdirektivet.

Genom ändringen tydliggörs att Finansinspektionen ska samarbeta och utbyta information även med myndigheter som ansvarar för tillsyn över kreditinstitut och värdepappersföretag. Detta blir i första hand aktuellt om ett försäkringsföretag och antingen ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag, eller båda, är direkt eller indirekt anknutna eller har samma företag med ägarintresse (se artikel 252 i Solvens II-direktivet).

I paragrafen görs även redaktionella ändringar.

3 a § Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och den behöriga myndigheten i ett annat land inom EES, om

1. inspektionen konstaterar försämringar av de *finansiella* förhållandena eller andra framväxande risker, *inklusive risker för konsumentskyddet*, i ett försäkringsföretag som driver gränsöverskridande verksamhet eller verksamhet från en sekundäretablering i det landet, och

2. riskerna kan ha en gränsöverskridande effekt.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens informationsutbyte med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och en behörig myndighet i ett annat land inom EES. Genom ändringarna införs artikel 152a.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.65 i ändringsdirektivet.

3 b § Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 33, 38, 155 och 158 i Solvens II-direktivet.

Finansinspektionen får även hänskjuta frågor till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära hjälp av myndigheten i de fall som framgår av artikel 152a, 152aa, 152ab och 152b i Solvens II-direktivet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hänskjutande av frågor till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Genom ändringarna införs artiklarna 152aa.4 samt 152ab.3, 152ab.5 och 152ab.6 respektive 152b.6 och 152b.7 i Solvens II-direktivet, enligt lydelsen i artikel 1.66 respektive 1.67 i ändringsdirektivet.

Betydande gränsöverskridande verksamhet

3 c § Om Finansinspektionen har tagit emot en sådan anmälan som avses i artikel 152aa i Solvens II-direktivet och inte delar den behöriga myndighetens bedömning att ett försäkringsföretags verksamhet i värdlandet är relevant, ska Finansinspektionen anmäla detta till den behöriga myndigheten i värdlandet inom en månad och ange skälen till detta.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser som då Finansinspektionen inte delar en behörig myndighets bedömning av om ett försäkringsföretags verksamhet i ett annat land inom EES utövar betydande gränsöverskridande verksamhet. Paragrafen genomför delvis artiklarna 152aa.4 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.66 i ändringsdirektivet.

Förstärkt tillsynssamarbete och informationsutbyte vid betydande gränsöverskridande verksamhet

3 d § Om ett försäkringsföretag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i ett annat land inom EES, ska Finansinspektionens samarbeta med den behöriga myndigheten i det landet om åtminstone

- 1. företagsstyrning,*
- 2. uppdragsavtal och distributionspartner,*
- 3. affärsstrategi och skadereglering, samt*
- 4. konsumentskydd.*

Samarbete ska stå i proportion till de risker som den gränsöverskridande verksamheten medför.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förstärkt tillsynssamarbete vid betydande gränsöverskridande verksamhet. Paragrafen genomför artikel 152ab.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.66 i ändringsdirektivet.

3 e § Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om ett försäkringsföretag som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i landet kan komma att brista i efterlevnaden av denna lag eller andra författningar som reglerar företagets verksamhet eller har väsentliga brister i de avseenden som framgår av 3 d § första stycket 1–4, som påverkar verksamheten i det landet.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om Finansinspektionens skyldigheter som hemlandsmyndighet vid förstärkt informationsutbyte. Paragrafen genomför artikel 152ab.2 första stycket i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.66 i ändringsdirektivet.

3 f § Om ett försäkringsföretag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i ett annat land inom EES, ska Finansinspektionen årligen till den behöriga myndigheten i det landet lämna uppgifter om

1. solvens- och minimikapitalkrav,
2. medräkningsbara kapitalbasmedel för att täcka solvens- och minimikapitalkravet, samt
3. tvivel beträffande korrektheten i företagets beräkning av de försäkrings tekniska avsättningarna eller uppgifterna enligt 1 och 2.

Finansinspektionen ska lämna uppgifterna enligt första stycket oftare på begäran av den behöriga myndigheten.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om Finansinspektionens skyldigheter som hemlandsmyndighet vid förstärkt informationsutbyte. Paragrafen genomför artikel 152ab.2 andra stycket, i lydelsen enligt artikel 1.66 i ändringsdirektivet.

3 g § *Finansinspektionen ska, utan dröjsmål, underrätta den behöriga myndigheten i ett annat land inom EES om ett försäkringsföretag som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i det landet*

1. får en försämrad finansiell ställning, eller
2. om det inom tre månader finns risk för att företaget inte uppfyller solvens- eller minimikapitalkravet

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet som hemlandsmyndighet vid förstärkt informationsutbyte. Paragrafen genomför artikel 152ab.2 tredje stycket, enligt lydelsen i artikel 1.67 i ändringsdirektivet.

3 h § *Finansinspektionen ska, efter begäran och utan onödigt dröjsmål, till en behörig myndighet i ett annat land inom EES, utöver det som anges i 3 d–3 f §§, lämna information om ett försäkringsföretag som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhets solvens, företagsstyrningsstyrningssystem och affärsmodell.*

Paragrafen, som är ny, innehåller om Finansinspektionens skyldigheter som hemlandsmyndighet vid förstärkt informationsutbyte. Paragrafen genomför artikel 152ab.2 fjärde stycket, i lydelsen enligt artikel 1.66 i ändringsdirektivet.

3 i § Om Finansinspektionen får en begäran enligt artikel 152ab.4 i Solvens II-direktivet om gemensam platsundersökning ska inspektionen inom en månad från mottagandet pröva denna begäran.

Om Finansinspektionen godtar en begäran om gemensam platsundersökning ska inspektionen bjuda in Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten till att delta i undersökningen.

Om Finansinspektionen inte godtar en begäran ska inspektionen underätta den behöriga myndigheten om skälen för det.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om Finansinspektionens skyldigheter som hemlandmyndighet vid förstärkt tillsyns-samarbete. Paragrafen genomför delvis artikel 152ab.4, artikel 152ab.6 första stycket och artikel 152ab.5 första stycket i Solvens II-direktivet, enligt lydelsen i artikel 1.66 i ändringsdirektivet.

3 j § Finansinspektionen ska, om möjligt, inom två månader efter en gemensam platsundersökning försöka komma överens med den behöriga myndigheten om gemensamma slutsatser, ingripet mest lämpliga tillsynsåtgärder.

Finansinspektionen ska beakta dessa slutsatser när inspektionen fattar beslut om tillsynsåtgärder.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om Finansinspektionens skyldigheter som hemlandsmyndighet vid gemensamma platsundersökningar inom ramen för förstärkt tillsyn av gränsöverskridande verksamhet hos ett försäkringsföretag som bedriver verksamhet i ett annat land inom EES. Paragrafen genomför artikel 152ab.5 andra stycket i Solvens II-direktivet, enligt lydelsen i artikel 1.66 i ändringsdirektivet.

3 k § Finansinspektionen ska besluta i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut i det fall ett ärende har hänskjutits till den myndigheten enligt artikel 152ab.5 tredje stycket.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om Finansinspektionens skyldigheter som hemlandsmyndighet vid gemensamma platsundersökningar inom ramen för förstärkt tillsyn av gränsöverskridande verksamhet hos ett försäkringsföretag som bedriver verksamhet i ett annat land inom EES. Paragrafen genomför artikel 152ab.5 fjärde stycket i Solvens II-direktivet, enligt lydelsen i artikel 1.66 i ändringsdirektivet.

Begäran från den behöriga myndigheten i värdlandet om information

3 l § Finansinspektionen ska lämna de uppgifter som en behörig myndighet i ett annat land inom EES där ett försäkringsföretag bedriver verksamhet begär.

Finansinspektionen ska lämna uppgifter enligt första stycket inom 20 arbetsdagar på det landets officiella språk eller ett annat språk som den behöriga myndigheten anger. Om informationen inte är lätt tillgänglig för Finansinspektionen och om den är svår att samla in, får denna tidsfrist förlängas med 20 arbetsdagar.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om begäran om till Finansinspektionens från en behörig myndighet i ett annat land inom EES om information inom ramen för förstärkt tillsynssamarbete. Paragrafen genomför delvis artikel 153 i Solvens II-direktivet, enligt lydelsen i artikel 1.68 i ändringsdirektivet.

Information till Riksgäldskontoret och andra resolutionsmyndigheter

3 m § Finansinspektionen ska omedelbart informera Riksgäldskontoret och andra berörda resolutionsmyndigheter om inspektionen har tagit emot en underrättelse enligt 8 kap. 12 eller 16 § eller 5 b, 9 a eller 16 a § detta kapitel.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om information till Riksgäldskontoret och andra resolutionsmyndigheter. Paragrafen genomför artikel 63.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och är utformad efter förebild av 13 kap. 4 a och 5 a § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Finansinspektionen ska informera Riksgäldskontoret och andra berörda resolutionsmyndigheter om vissa underrättelser som inspektionen tar emot. Detta ska ske omedelbart efter att inspektionen har tagit emot en underrättelse. Underrättelserna i fråga är om att ett försäkringsföretag inte uppfyller eller riskerar att inte uppfylla solvens- eller minimikapitalkravet (8 kap. 12 och 16 §§) om att ett företag fallerar eller sannolikt kommer att falla (5 b och 9 a §§) och om att det har skett en försämring av ett försäkringsföretags finansiella ställning (16 a §).

5 b § *Ett försäkringsföretag ska underrätta Finansinspektionen om företaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om underrättelser om att ett försäkringsföretag fallerar eller sannolikt kommer att fallera. Paragrafen genomför artikel 63.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och är utformad efter förebild av 13 kap. 4 a § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Ett försäkringsföretag ska underrätta Finansinspektionen om att det fallerar eller sannolikt kommer att fallera. Med fallera eller sannolikt kommer att fallera avses detsamma som i 5 kap. 2 § lagen om resolution av försäkringsföretag (se författningskommentaren till den paragrafen). En motsvarande skyldighet gäller för vissa typer av holdingföretag (se 9 a §).

Finansinspektionen ska omedelbart informera Riksgäldskontoret och andra berörda resolutionsmyndigheter om en underrättelse (se 3 m §).

Periodisk rapportering

6 a § *Ett försäkringsföretag ska rapportera uppgifter till Finansinspektionen på kvartals- och årsbasis.*

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om periodisk rapportering på för ett försäkringsföretag. Paragrafen genomför de delar av artikel 35.1–35.4 i Solvens II-direktivet, i dess ursprungliga lydelse, som rör alla uppgifter som ska rapporteras till Finansinspektionen med en viss given periodicitet.

6 b § *Ett försäkringsföretag ska lämna en regelbunden tillsynsrapport till Finansinspektionen vart tredje år. Rapporten ska innehålla uppgifter om företagets verksamhet och resultat, företagsstyrningssystem, riskprofil, värdering för solvensändamål och kapitalförvaltning under rapporteringsperioden.*

Ett litet och icke-komplext företag får efter godkännande från Finansinspektionen lämna in tillsynsrapporten högst vart femte år.

Finansinspektionen får besluta att ett försäkringsföretag ska lämna in tillsynsrapporten oftare än vart tredje år.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om den regelbundna tillsynsrapporten. Paragrafen genomför artikel 35.5a i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.15 i ändringsdirektivet.

Undantag från periodisk rapportering

6 c § *Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta om undantag från skyldigheten för ett försäkringsföretag att rapportera uppgifter som ska lämnas varje kvartal, om*

1. rapporteringen av uppgifterna är onödigt betungande i förhållande till arten omfattningen och komplexiteten hos riskerna i försäkringsföretagets verksamhet, och

2. försäkringsföretaget rapporterar uppgifterna årligen.

Ett undantag enligt första stycket omfattar inte rapportering av minimikapitalkravet.

Paragrafen, som är ny innehåller bestämmelser om undantag från periodisk rapportering av uppgifter som ska lämnas varje kvartal. Paragrafen genomför delvis artikel 35a.1 första stycket i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.16 i ändringsdirektivet.

6 d § *Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta om undantag från skyldigheten för ett försäkringsföretag att rapportera uppgifter om tillgångar som ska lämnas post för post och uppgifter som ska lämnas regelbundet, om*

1. rapporteringen om uppgifterna är onödigt betungande i förhållande till arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna i försäkringsföretagets verksamhet,

2. uppgifterna är inte nödvändiga för en ändamålsenlig tillsyn av försäkringsföretaget,

3. undantaget påverkar inte den finansiella stabiliteten i det finansiella systemet, och

4. försäkringsföretaget kan tillhandahålla uppgifterna på begäran.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om undantag från skyldigheten att rapportera tillgångar post för post och uppgifter som ska lämnas regelbundet. Paragrafen genomför artikel 35a.2 första stycket i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.16 i ändringsdirektivet.

6 e § *När Finansinspektionen fastställer vilka försäkringsföretag som ska få undantag enligt 6 c och 6 d §§, ska små och icke-komplexa företag prioriteras.*

Andelen försäkringsföretag som har fått undantag enligt 6 c och 6 d §§ får inte vardera överstiga 20 procent av den svenska marknaden för livförsäkring respektive skadeförsäkring.

Marknadsandelen för livförsäkring ska baseras på försäkringstekniska avsättningar brutto. För skadeförsäkring ska marknadsandelen baseras på bruttovärdet av de tecknade premierna.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om villkoren för Finansinspektionen att lämna undantag från skyldigheten att rapportera uppgifter som ska lämnas varje kvartal samt uppgifter om tillgångar som ska lämnas post för post och andra uppgifter som ska lämnas regelbundet. Paragrafen genomför artikel 35a.1 andra och tredje stycket samt 35a.2 andra och tredje stycket i Solvens II-direktivet, enligt lydelsen i artikel 1.16 i ändringsdirektivet.

6 f § I bedömningen av om rapporteringen enligt 6 c eller 6 d § är onödigt betungande i förhållande till arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna i ett litet och icke-komplex försäkringsföretag ska Finansinspektionen beakta åtminstone

- 1. de marknadsrisker som företagets investeringar ger upphov till,*
- 2. riskkoncentrationsnivån,*
- 3. möjliga effekter av förvaltningen av företagets tillgångar på den finansiella stabiliteten, och*
- 4. företagets system och strukturer för att lämna uppgifter för tillsynsändamål och det styrdokument som avses i 10 kap. 2 § 5.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om vad Finansinspektionen ska beakta i bedömningen av om rapporteringen av uppgifter som ska lämnas varje kvartal samt uppgifter om tillgångar som ska lämnas post för post och andra uppgifter som ska lämnas regelbundet är onödigt betungande i förhållande till arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna i ett litet och icke-komplex företag. Paragrafen genomför artikel 35a.4 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.16 i ändringsdirektivet.

6 g § I bedömningen av om rapporteringen är onödigt betungande i förhållande till arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna i ett försäkringsföretag som inte är litet och icke-komplex ska Finansinspektionen beakta åtminstone

- 1. kriterier i 6 f § 1–4,*
- 2. volymen av företagets premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar,*
- 3. volatiliteten i de anspråk och förmåner som företaget täcker,*
- 4. det totala antalet livförsäkrings- och skadeförsäkringsklasser för vilka auktorisation beviljats,*
- 5. lämpligheten hos företagets företagsstyrningssystem,*
- 6. storleken på den kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet, och*
- 7. huruvida företaget är ett captivebolag för försäkring eller captivebolag för återförsäkring som endast täcker risker förknippade med den industri- eller handelsgrupp som det tillhör.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om vad Finansinspektionen ska beakta i bedömningen av om rapporteringen av uppgifter som ska lämnas varje kvartal samt uppgifter om tillgångar som ska lämnas post för post och andra uppgifter som ska lämnas regelbundet är onödigt betungande i förhållande till arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna i ett företag som inte är litet och icke-komplext. Paragrafen genomför artikel 35a.5 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.16 i ändringsdirektivet.

6 b § Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att ett captivebolag ska undantas från den kvartalsvisa rapporteringen av tillgångar post för post om

1. de försäkrade och förmånstagarna antingen är juridiska personer i den grupp där captivebolaget ingår eller att mindre än fem procent av de försäkringstekniska avsättningarna härrör från försäkringsavtal för fysiska personer, och

2. de försäkringsförpliktelser och försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelserna för captivebolaget inte avser obligatorisk ansvarsförsäkring.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om undantag för captivebolag att från kvartalsvis rapportering av uppgifter som ska lämnas post för post. Paragrafen genomför artikel 35a.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.16 i ändringsdirektivet.

9 a § Ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 3–5 lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag ska underrätta Finansinspektionen om företaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om underrättelser om att ett företag fallerar eller sannolikt kommer att fallera. Paragrafen genomför artikel 63.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och är utformad efter förebild av 13 kap. 5 a § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Enligt paragrafen ska vissa företag, till exempel ett försäkringsholdingföretag, underrätta Finansinspektionen om att det fallerar eller sannolikt kommer att fallera. Det gäller dock bara sådana företag som omfattas av det svenska regelverket för krishantering av försäkringsföretag (se 1 kap. 1 § första stycket 3–5 lagen om resolution av försäkringsföretag). En motsvarande skyldighet gäller för försäkringsföretag (se 5 b § och författningskommentaren till den paragrafen).

Finansinspektionen ska omedelbart informera Riksgäldskontoret och andra berörda resolutionsmyndigheter om en underrättelse (se 3 m §).

Underrättelse från ett försäkringsföretag om försämring av finansiell ställning

16 a § Ett försäkringsföretag ska rapportera uppgifter till Finansinspektionen på kvartals- och årsbasis.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om underrättelse från ett försäkringsföretag om försämring av finansiell ställning. Paragrafen genomför artikel 136 i nuvarande Solvens II-direktiv.

Förebyggande tillsynsåtgärder vid försämring av ett försäkringsföretags solvenssituation

16 b § När ett försäkringsföretag, efter en anmälan enligt 16 a §, eller efter att Finansinspektionen på annat sätt har påvisat att företaget har en försämrad finansiell ställning, så att företags solvenssituation har påverkats får Finansinspektionen förelägga företaget att

1. uppdatera den förebyggande återhämtningsplanen enligt 10 a kap. 1 §, om omständigheterna skiljer sig från de antaganden som anges i planen,

2. vidta de åtgärder som anges i den enligt första punkten uppdaterade förebyggande återhämtningsplanen,

3. om företaget saknar en förebyggande återhämtningsplan, ange orsakerna och konsekvenserna av den försämrade finansiella situationen för företags möjlighet att leva upp till lagstadgade krav samt ange åtgärder och en tidsram för att genomföra dessa åtgärder, eller

4. tillfälligt stoppa eller begränsa rörliga ersättningar och bonusar, utdelningar och utbetalningar på kapitalbasinstrument samt återbetalning eller återköp av kapitalbasposter, eller

5. vidta andra nödvändiga åtgärder för att tillvarata försäkringstagarnas intresse.

Åtgärder enligt andra stycket 1–4 ska stå i proportion till risken och betydelsen av försämringen av företags finansiella ställning. Åtgärder enligt andra stycket 5 ska stå i proportion till graden och varaktigheten av försämringen av företags finansiella ställning.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förebyggande tillsynsåtgärder vid försämring av ett försäkringsföretags solvenssituation. Paragrafen genomför delvis 136a i Solvens II-direktivet,

i lydelsen enligt artikel 1.56 i ändringsdirektivet, och delvis artikel 141 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.59 i ändringsdirektivet.

Tillsyn av likviditetsrisk

16 c § Finansinspektionen ska övervaka ett försäkringsföretags likviditetssituation och likviditetsrisker.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tillsyn av likviditetsrisker. Paragrafen genomför artikel 144b.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.61 i ändringsdirektivet.

16 d § Finansinspektionen får förelägga ett försäkringsföretag med likviditetsbrist eller en betydande risk för likviditetsbrist att vidta åtgärder för att stärka sin likviditetssituation.

Ett föreläggande enligt första stycket ska omprövas minst var sjätte månad. Föreläggandet ska upphöra då företaget vidtagit ändamålsenliga åtgärder.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om att föreläggande om åtgärder vid likviditetsbrist eller en betydande risk för likviditetsbrist. Paragrafen genomför artikel 144b.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.61 i ändringsdirektivet.

17 b § Om ett försäkringsföretag inte uppfyller kraven för tillstånd för att tillämpa en volatilitetsjustering enligt 5 kap. 9 § ska Finansinspektionen förelägga företaget att upphöra att tillämpa volatilitetsjusteringen.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förelägganden vid tillämpning av en volatilitetsjustering. Bestämmelsen genomför artikel 77d.1b i Solvens II-direktivet i lydelsen enligt artikel 1.41 i ändringsdirektivet.

17 c § Om ett försäkringsföretag inte uppfyller kraven för att tillämpa det särskilda kapitalkravet för långsiktiga aktieinvesteringar enligt 8 kap. 8 §, ska Finansinspektionen förelägga företaget att

- 1. inom två månader från dagen då bristerna konstaterades upprätta en åtgärdsplan och överlämna planen till inspektionen, och*
- 2. vidta nödvändiga åtgärder för att inom sex månader från dagen då bristen konstaterades åter uppfylla kraven för att tillämpa det särskilda kapitalkravet för långsiktiga aktieinvesteringar.*

Om bristerna inte har åtgärdats inom sex månader från dagen då bristen konstaterades, ska företaget föreläggas att omedelbart upphöra med användningen av det särskilda kapitalkravet för långsiktiga aktieinvesteringar.

Ett försäkringsföretag som har fått ett föreläggande att omedelbart upphöra med användningen av det särskilda kapitalkravet för långsiktiga aktieinvesteringar, får inte använda ett sådant kapitalkrav inom två och ett halvt år från föreläggandet.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om föreläggande vid tillämpningen av ett kapitalkrav för långsiktiga aktieinvesteringar. Bestämmelsen genomför delvis artikel 105a.3 i Solvens II-direktivet i lydelsen enligt artikel 1.48 i ändringsdirektivet.

18 § Ett försäkringsföretag som använder en intern modell *ska* lämna in en uppskattning av solvenskapitalkravet beräknat med standardformeln vartannat år.

Finansinspektionen får besluta att ett försäkringsföretag som använder en intern modell ska lämna in en uppskattning av solvenskapitalkravet beräknat med standardformeln oftare än vartannat år.

Paragrafen innehåller regler om kompletterande beräkning av solvenskapitalkravet vid användande av en intern modell. Ändringarna genomför artikel 112.7 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.52 i ändringsdirektivet.

24 § Finansinspektionen får efter granskning besluta om ett tillägg till solvenskapitalkravet (kapitaltillägg) för ett försäkringsföretag, om

1. företagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för beräkningen av solvenskapitalkravet enligt standardformeln, och

a. ett beslut om användning av en intern modell enligt 23 § är olämpligt eller har visat sig sakna verkan, eller

b. en fullständig eller partiell intern modell håller på att utarbetas,

2. företagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för beräkningen av solvenskapitalkravet enligt en fullständig eller partiell intern modell, till följd av att en eller flera kvantifierbara risker inte beaktats i tillräcklig utsträckning och företaget inte inom skälig tid har anpassat modellen till sin riskprofil,

3. företaget använder matchningsjustering enligt 5 kap. 7 § eller volatilitetsjustering enligt 5 kap. 9 § och företagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för justeringarna,

4. företaget använder en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 § eller ett tillfälligt avdrag vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 5 kap. 12 § och företaget inte skulle uppfylla solvenskapitalkravet utan dessa, och

a) företaget har inte lämnat in en infasningsplan enligt 18 kap. 6 § första stycket, eller

b) den årliga rapporten enligt 18 kap. 6 § andra stycket, eller

5. företagets företagsstyrningssystem avviker väsentligt från kraven i 10 kap. 1 §, samtidigt som avvikelserna medför att företaget inte kan garantera en korrekt identifiering, mätning, övervakning, hantering och rapportering av de risker som företaget exponeras för eller kan komma att bli exponerat för och det är osannolikt att bristerna kan åtgärdas inom skälig tid.

Av paragrafen framgår i vilka fall Finansinspektionen får besluta om kapitaltillägg. Ändringarna genomför artikel 37.1 e i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.18 i ändringsdirektivet.

25 § Ett kapitaltillägg som avses i 24 § 1 och 2 ska beräknas så att det säkerställer att försäkringsföretaget uppfyller skyddsnivån enligt 8 kap. 1 §.

Ett kapitaltillägg som avses i 24 § 3 eller 4 ska vara proportionellt till de väsentliga risker som uppstår till följd av de avvikelser som har föranlett kapitaltillägget.

Ett kapitaltillägg som avses i 24 § 5 ska vara proportionellt mot de risker som finns på grund av bristerna i företagsstyrningssystemet.

Av paragrafen framgår hur ett kapitaltillägg ska beräknas. Ändringarna genomför artikel 37.2 tredje stycket i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.18 i ändringsdirektivet.

Makrotillsyn

28 a § *Finansinspektionen ska dela sina makrotillsynsbedömningar av företagens egna risk- och solvensbedömningar med Riksbanken och Riksgäldskontoret.*

Finansinspektionen ska, för att identifiera förhållanden där försäkringsföretag kan påverka den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna samt identifiera förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt, samarbeta med Riksbanken och Riksgäldskontoret.

Finansinspektionen ska informera ett försäkringsföretag om förhållanden i företaget som Finansinspektionen bedömer som oroande ur makrotillsynssynpunkt och grunderna för denna bedömning.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om makrotillsyn. Paragrafen genomför artikel 45.8 i Solvens II-direktivet i lydelsen enligt artikel 1.23 e i ändringsdirektivet.

30 § Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter som avses i 29 §.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka upplysningar ett försäkringsföretag ska lämna till Finansinspektionen enligt 6 b § samt när och hur de ska lämnas, och
2. när och hur en försäkringsförening ska upprätta och ge in en försäkringsteknisk utredning enligt 17 a §.

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Ändringen genomför artikel 35b i Solvens II-direktivet, enligt lydelsen i artikel 1.16 i ändringsdirektivet.

18 kap.

1 § Finansinspektionen ska ingripa *mot ett försäkringsföretag* om

1. *företaget* har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, företagets bolagsordning eller stadgar eller företagets försäkringstekniska riktlinjer, beräkningsunderlag, riktlinjer för hantering av intressekonflikter eller sådana styrdokument som har sin grund i författningar som reglerar företagets verksamhet,

2. bolagsordningen, stadgarna, de försäkringstekniska riktlinjerna, beräkningsunderlaget, riktlinjerna för hantering av intressekonflikter eller styrdokumenten inte längre är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och arten av företagets verksamhet, eller

3. försäkringsbeståndet inte är tillräckligt för erforderlig riskutjämning.

Finansinspektionen ska ingripa mot ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag om företaget har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag eller andra författningar som reglerar företagets verksamhet.

Finansinspektionen ska ge berörda behöriga myndigheter och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten tillfälle att yttra sig innan ett ingripande enligt andra stycket om en åtgärd påverkar företag med huvudkontor i ett annat land inom EES än Sverige.

Om Riksgäldskontoret eller en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES har vidtagit en resolutionsåtgärd mot ett företag, får Finansinspektionen till dess att åtgärden har avslutats bara ingripa mot företaget om resolutionsmyndigheten samtycker till det.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när Finansinspektionen ska ingripa mot företag. Genom ändringarna genomförs artikel 258.2b i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.95b i ändringsdirektivet, och artikel 19.2, 82.1, 82.3 och 82.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Första stycket justeras med anledning av nya andra och tredje styckena.

Genom det nya *andra stycket* ges Finansinspektionen utökade möjligheter att ingripa mot försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag om ett sådant företag har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag eller andra författningar som reglerar företagets verksamhet. Detta inbegriper direkt tillämpliga EU-förordningar. Inspektionen har hittills bara haft möjlighet att ingripa om sådana företag inte uppfyller de krav som ställs enligt EU-förordningar som antagits med stöd av Solvens II-direktivet, 19 kap. försäkringsrörelselagen eller föreskrifter som meddelats med stöd av det kapitlet. I samband med det utgår hittillsvarande 24 §.

Enligt nya *tredje stycket* ska berörda behöriga myndigheter och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ges tillfälle att yttra sig innan ett ingripande mot ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag. Det gäller dock bara om en åtgärd påverkar företag med huvudkontor i ett annat land inom EES än Sverige.

Genom det nya *fjärde stycket* begränsas Finansinspektionens möjlighet att ingripa. Det gäller för ingripande mot såväl försäkringsföretag (första stycket), som vissa typer av holdingföretag (andra stycket). Om en resolutionsmyndighet har vidtagit en resolutionsåtgärd mot ett sådant företag, får Finansinspektionen till dess att åtgärden har avslutats bara ingripa om resolutionsmyndigheten samtycker till det. Detta gäller inte bara resolutionsåtgärder som har beslutats av Riksgäldskontoret utan även åtgärder som har beslutats av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES.

1 c § *Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i styrelsen eller är verkställande direktör i ett försäkringsföretag, försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, eller ersättare för någon av dem, om företaget*

1. i strid med 10 a kap. 1 § låter bli att upprätta eller lämna in en plan för förebyggande återhämtning,

2. i strid med 19 a kap. 1 § låter bli att upprätta eller lämna in en plan för förebyggande gruppåterhämtning,

3. i strid med 25 kap. 1 § lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag låter bli att lämna sådana uppgifter som Riksgäldskontoret begärt och behöver för att upprätta eller uppdatera en resolutionsplan eller en gruppresolutionsplan, eller

4. i strid med 17 kap. 5 b eller 9 a § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att företaget fallerar eller sannolikt kommer att falla.

Ett ingripande enligt första stycket får ske bara om företagets överträdelse är allvarlig och den fysiska personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripanden mot företrädare för bl.a. försäkringsföretag vid överträdelser av regelverket för krishantering för försäkringsföretag. Paragrafen genomför artikel 82.2, 82.4 och 83.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och är utformad efter förebild av 15 kap. 1 a § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

I *första stycket* anges bestämmelser i krishanteringsregelverket för försäkringsföretag som vid en överträdelse kan leda till ett ingripande från Finansinspektionen mot en företrädare. Ett ingripande kan riktas mot en styrelseledamot, verkställande direktör eller ersättare för dem i ett försäkringsföretag, försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag.

I *andra stycket* anges särskilda förutsättningar för ett ingripande mot en företrädare. Utöver det som anges i första stycket krävs för ett ingripande dels att företagets, dvs. den juridiska personens, överträdelse är allvarlig, dels att den fysiska personen, t.ex. den verkställande direktören, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har orsakat överträdelsen. Om en överträdelse är allvarlig eller inte ska bedömas utifrån omständigheterna i det enskilda fallet. Som utgångspunkt är det mer befogat med ett ingripande mot företrädare vid sådana överträdelser som kan medföra allvarliga konsekvenser för företagets solvens och förmåga att fullgöra sina åtaganden mot försäkringstagarna eller för det finansiella systemet som helhet. Detsamma gäller vid överträdelser som kan hota andra viktiga samhällsintressen, t.ex. bekämpningen av penningtvätt eller annan brottslighet. I regel bör det vara en allvarlig överträdelse om skyddet för enskilda konsument, dvs. försäkringstagare och försäkrade, har äventyrats på ett särskilt påtagligt sätt. Det bör inte krävas att ett ingripande har meddelats mot företaget för att ett ingripande mot en fysisk person ska kunna komma i fråga, utan detta ska vara en självständig bedömning. Således är det möjligt att ingripa mot en företrädare även om företaget inte längre bedriver någon verksamhet, t.ex. om auktorisationen återkallats innan överträdelsen upptäckts (jfr prop. 2014/ 15:57 s. 41). För ett ingripande krävs även att företrädaren, dvs. den fysiska personen, har agerat på ett sätt som kan läggas denne till last. Det krävs således att personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har

orsakat överträdelsen. En grov oaktsamhet kan t.ex. vara att företrädaren medvetet har tagit en risk när det gäller riktigheten hos vissa uppgifter som lämnas till Finansinspektionen. Det kan även vara fråga om ett sådant medvetet risktagande om styrelsen eller den verkställande direktören har underlåtit att se till att det finns en ändamålsenlig organisation på plats för rapportering eller informationslämnande, eller underlåtit att regelbundet följa upp hur organisationen fungerar. I många fall kan rapporteringsskyldigheterna för företagen vara tekniskt komplicerade och dessutom kan regleringen vara otydlig, vilket lämnar utrymme för tolkning. För att ett agerande ska anses grovt oaktsamt bör det krävas att företrädaren har fått tydliga indikationer på att det föreligger brister, exempelvis genom Finansinspektionens påpekande eller ett ingripande, och trots det har underlåtit att vidta åtgärder. Som utgångspunkt bör det anses som grovt oaktsamt att underlåta att sätta sig in i innebörden av de regler om styrning och intern kontroll som har väsentlig betydelse för företags verksamhet (jfr samma prop. s. 42–43).

Av 18 a § följer att frågor om ingripanden mot företrädare tas upp av Finansinspektionen genom ett sanktionsföreläggande.

1 d § Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i styrelsen eller är verkställande direktör i ett försäkringsföretag eller ersättare för någon av dem, om företaget

1. har fått tillstånd att bedriva försäkringsrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. inte uppfyller de grundläggande kraven för försäkringsrörelse i 4 kap. 1–4, 5–7, 9–13 eller 17 a–17 c eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 4 kap. 18 §,

3. låter bli att upprätta en solvensbalansräkning enligt 5 kap. 1 §,

4. låter bli att göra försäkringstekniska avsättningar enligt 5 kap. 3 §,

5. förvarar företagets tillgångar i strid med 6 kap. 4 §,

6. inte för ett sådant register som avses i 6 kap. 11 §,

7. inte uppfyller kraven på kapitalbas enligt 7 kap. 1 §,

8. i strid med 8 kap. 12 § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att företaget inte uppfyller solvenkapitalkravet,

9. inte lämnar en sådan underrättelse som avses i 8 kap. 16 §,

10. i strid med 9 kap. 7 § inte ansöker om tillstånd för större ändringar av en intern modell,

11. inte uppfyller kraven på dokumentation om en intern modell enligt 9 kap. 18 §,

12. inte uppfyller kraven om företagsstyrning i 10 kap. 1–25 § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 9 kap. 26 §,

13. i strid med 15 kap. 12 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i institutet samt storleken på innehaven,

14. i strid med 15 kap. 12 § andra stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

15. låter bli att offentliggöra eller lämna ofullständig eller felaktig information i en solvens- och verksamhetsrapport enligt 16 kap. 1, 2 och 4 §§ eller föreskrifter som meddelats med stöd av 16 kap. 9 § 1, eller

16. inte uppfyller kraven på informations- och rapporteringssystem och styrdokument i 16 kap. 8 § eller föreskrifter som meddelats med stöd av 16 kap. 9 § 3.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 15 kap. 1, 2 eller 11 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i företaget, ska första stycket 13 och 14 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får ske bara om företagets överträdelse är allvarlig och den fysiska personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaksamhet orsakat överträdelsen.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripanden mot företrädare för försäkringsföretag. Paragrafen är utformad efter förebild av 15 kap. 1 a § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

I första stycket anges bestämmelser i försäkringsrörelselagen som vid en överträdelse kan leda till ett ingripande från Finansinspektionen mot en företrädare för ett försäkringsföretag. I huvudsak rör det sig om att företaget har fått tillstånd att bedriva verksamhet på felaktiga grunder, har kringgått bestämmelser om ägarprövning, inte uppfyller de grundläggande kraven för verksamheten eller försvarar tillsynen genom att till Finansinspektionen lämna felaktiga eller inga uppgifter. Ett ingripande kan riktas mot en styrelseledamot, verkställande direktör eller ersättare för dem.

I andra stycket finns en bestämmelse för företrädare som också är sådana ägare som ska anmäla förvärv och avyttringar (se 15 kap. 1, 2 eller 11 §). I en sådan situation ska punkterna 13 och 14 i första stycket inte gälla för den personen i fråga om det egna innehavet i försäkringsföretaget. På så sätt uppkommer inte situationer som innebär en kränkning av rätten i Europakonventionen och EU:s rättighetsstadga om att inte belasta sig själv (se prop. 2014/15:57 s. 68).

I tredje stycket anges särskilda förutsättningar för ett ingripande. Utöver det som anges i första stycket krävs för ett ingripande dels att försäkringsföretagets överträdelse är av allvarligt slag, dels att

den fysiska personen uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har orsakat överträdelsen. För vad som kan anses som allvarliga överträdelser och uppsåtliga eller grovt oaktsamma ageranden, se författningskommentaren till 1 c §.

Av 18 a § följer att frågor om ingripanden mot företrädare tas upp av Finansinspektionen genom ett sanktionsföreläggande.

2 a § Ett ingripande enligt 1 a, 1 b, 1 c eller 1 d § får ske genom en eller båda av följande sanktioner:

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får *vara styrelseledamot eller verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, i ett försäkringsföretag, ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag*, eller
2. beslut om sanktionsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur Finansinspektionen ska ingripa mot en företrädare. Genom ändringarna genomförs artikel 82.2 och 83.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Paragrafen justeras med anledning av de utökade möjligheterna att ingripa mot företrädare (se 1 c och 1 d §§). Även i dessa fall ska Finansinspektionen få besluta om att personen inte ska få företräda ett företag under viss tid eller besluta om en sanktionsavgift. I *punkt 1* görs även en språklig ändring.

Bestämmelser om omständigheter som ska beaktas vid ett ingripande finns i 3 och 3 a §§. I 17 b–18 §§ finns bestämmelser om sanktionsavgifter.

3 § Vid valet av ingripande ska Finansinspektionen ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått. Särskild hänsyn ska tas till skador som har uppstått och graden av ansvar.

Finansinspektionen får avstå från ingripande om

1. en överträdelse är ringa eller ursäktlig,
2. *företaget* gör rättelse eller om den fysiska personen verkat för att företaget gör rättelse, eller
3. någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot företaget eller den fysiska personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Paragrafen innehåller bestämmelser om omständigheter som ska beaktas vid valet av ingripande. Genom ändringen genomförs artikel 82.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Andra stycket 2 justeras med anledning av att Finansinspektionen ges utökade möjligheter att ingripa mot försäkringsholdingföretag

och blandade finansiella holdingföretag (se 1 § och författningskommentaren till den paragrafen).

3 a § I försvårande riktning ska det beaktas om *företaget* tidigare har begått en överträdelse eller om den fysiska personen tidigare orsakat en sådan överträdelse.

I förmildrande riktning ska det beaktas om

1. företaget eller den fysiska personen i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och
2. företaget snabbt har upphört med överträdelsen, eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om försvårande och förmildrande omständigheter som ska beaktas vid ett ingripande. Genom ändringen genomförs artikel 82.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Första stycket justeras med anledning av att Finansinspektionen ges utökade möjligheter att ingripa mot försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag (se 1 § och författningskommentaren till den paragrafen).

Tillfälliga åtgärder vid betydande likviditetsrisker som kan orsaka hot mot konsumentskydd eller finansiell stabilitet

3 b § När ett försäkringsföretag står inför betydande likviditetsrisker som kan orsaka ett överhängande hot mot skyddet av försäkringstagare eller det finansiella systemets stabilitet, får Finansinspektionen efter granskning besluta om att tillfälligt

1. begränsa eller stoppa vinstutdelning till aktieägare och andra efterställda borgenärer,
2. begränsa eller avbryta aktieåterköp och återbetalning eller inlösen av kapitalbasposter, och
3. begränsa eller stoppa bonusar eller annan rörlig ersättning.

Finansinspektionen ska ompröva ett beslut enligt första stycket var minst tredje månad.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tillfälliga åtgärder vid betydande likviditetsrisker som kan orsaka hot mot konsumentskydd eller finansiell stabilitet. Paragrafen genomför artikel 144b.3 första och tredje stycket i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.61 i ändringsdirektivet.

3 c § När ett försäkringsföretag under exceptionella omständigheter som påverkar företaget står inför betydande likviditetsrisker som kan orsaka ett överhängande hot mot skyddet av försäkringstagare eller det finansiella systemets stabilitet, får Finansinspektionen efter granskning besluta att tillfälligt upphäva livförsäkringstagares återköpsrätt enligt 11 kap. 5 § försäkringsavtalslagen (2005:104).

Finansinspektionen får fatta ett beslut enligt första stycket om

- 1. ett beslut enligt 3 b § har saknat verkan, och*
- 2. det ligger i det kollektiva intresset för försäkringsföretagets försäkringstagare och förmånstagare.*

Vid ett beslut enligt första stycket ska Finansinspektionen även besluta om åtgärder enligt 3 b § första stycket 1–3.

Finansinspektionen ska offentlig-göra skälen för ett beslut enligt första stycket.

Finansinspektionen ska om-pröva ett beslut enligt första stycket var minst tredje månad.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tillfälliga åtgärder då ett försäkringsföretag under exceptionella omständigheter betydande likviditetsrisker som kan orsaka hot mot konsumentskydd eller finansiell stabilitet. Paragrafen genomför artikel 144b.3 tredje till femte stycket i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.61 i ändringsdirektivet.

3 d § Finansinspektionens granskning inför beslut enligt 3 b och 3 c §§ ska omfatta företagets framtida solvens och finansiella ställning enligt 10 kap. 11 § första stycket 1 och 2.

När Finansinspektionen fattar ett beslut enligt 3b och 3c §§ ska åtgärderna stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i försäkringsföretagets verksamhet, särskilt när det gäller företag som klassificeras som små och icke-komplexa företag.

Av paragrafen, som är ny framgår vad en granskning inför ett beslut om tillfälliga åtgärder vid betydande likviditetsrisker som kan orsaka hot mot konsumentskydd eller finansiell stabilitet ska innehålla. Paragrafen genomför artikel 144b.5 (första stycket i bestämmelsen) och artikel 144b.4 (andra stycket i bestämmelsen) i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.61 i ändringsdirektivet.

Tillfälliga åtgärder vid betydande likviditetsrisker under exceptionella omständigheter som påverkar hela eller en betydande del av försäkringsmarknaden

3 e § Vid exceptionella omständigheter som leder till likviditetsrisker för hela eller en betydande del av försäkringsmarknaden får Finansinspektionen fatta beslut om tillfälliga åtgärder enligt 3 b § och 3 c §.

Finansinspektionen ska ompröva ett beslut enligt första stycket minst var tredje månad.

Paragrafen, som är ny innehåller bestämmelser om tillfälliga åtgärder vid betydande likviditetsrisker under exceptionella omständigheter som påverkar hela eller en betydande del av försäkringsmarknaden. Paragrafen genomför artikel 144b.6 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.61 i ändringsdirektivet.

Tillfälliga åtgärder för att upprätthålla företagens finansiella ställning vid exceptionella sektorsomfattande chocker

3 f § Finansinspektionen får vid exceptionella sektorsomfattande chocker, med syfte att upprätthålla ett den finansiella ställningen hos ett försäkringsföretag med särskilt sårbar riskprofil, besluta att försäkringsföretaget ska

1. begränsa eller tillfälligt stoppa vinstutdelning till aktieägare och andra efterställda borgenärer,

2. begränsa eller avbryta aktieåterköp och återbetalning eller inlösen av kapitalbasposter, samt

3. begränsa eller tillfälligt stoppa bonusar eller annan rörlig ersättning.

Finansinspektionen ska ompröva ett beslut enligt första stycket minst var tredje månad.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tillfälliga åtgärder för att upprätthålla företagens finansiella ställning vid exceptionella sektorsomfattande chocker. Paragrafen genomför artikel 144c.1, artikel 144c.2 första stycket, artikel 144c.5 och artikel 144c.6 i Solvens II-direktivet i lydelsen enligt artikel 1.61 i ändringsdirektivet.

3 g § Finansinspektionens granskning av om ett försäkringsföretag har en särskilt sårbar riskprofil inför beslut enligt 3 f § ska omfatta företagets framtida solvens och finansiella ställning enligt 10 kap. 11 § första stycket 1 och 2.

Åtgärder enligt 3 f § ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i ett försäkringsföretags verksamhet, särskilt när det gäller företag som klassificeras som små och icke-komplexa

företag samt om företaget i dess riskhanteringssystem har beslutade risktoleransgränser och tröskelvärden.

Av paragrafen, som är ny framgår vad Finansinspektionens granskning inför ett beslut om tillfälliga åtgärder för att upprätthålla företagens finansiella ställning vid exceptionella sektorsomfattande chocker ska omfatta. Paragrafen genomför artikel 144c.4 (bestämmelsens första stycket) och artikel 144c.3 (bestämmelsens andra stycket) i solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.61 i ändringsdirektivet.

4 § Om ett försäkringsföretag inte uppfyller solvenskapitalkravet, ska Finansinspektionen förelägga företaget att

1. inom två månader från dagen då bristerna konstaterades upprätta en åtgärdsplan och överlämna planen till inspektionen för godkännande, och
2. vidta nödvändiga åtgärder för att inom sex månader från dagen då bristen konstaterades åter uppfylla solvenskapitalkravet.

Om det är lämpligt, får Finansinspektionen förlänga tidsfristen enligt första stycket 2 med tre månader.

Åtgärderna enligt första stycket 2 ska stå i proportion till graden och varaktigheten av försämringen av företagets finansiella ställning.

Paragrafen innehåller bestämmelser om åtgärdsplan vid bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet. Ändringen genomför artikel 141.2 (avseende hänvisningen till artikel 138) i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.59 i ändringsdirektivet.

6 § Finansinspektionen ska förelägga ett försäkringsföretag att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att företaget kan uppfylla solvenskapitalkravet utan tillämpning av en *infasning av riskfria räntor enligt 5 kap. 6 a §*, en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 § eller ett tillfälligt avdrag enligt 5 kap. 12 § senast den 1 januari 2032 och att inom två månader från dagen då bristen konstaterades överlämna en plan för infasning till inspektionen.

Finansinspektionen ska förelägga ett försäkringsföretag att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att företaget kan uppfylla solvenskapitalkravet utan tillämpning av en *infasning av ränterisk enligt 8 kap. 8 a §* senast *fem år efter infasningen har trätt i kraft* och att inom två månader från dagen då bristen konstaterades överlämna en plan för infasning till inspektionen.

Företaget ska varje år lämna en lägesrapport till Finansinspektionen.

Av paragrafen framgår att Finansinspektionen ska förelägga ett försäkringsföretag att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att företaget kan uppfylla solvenskapitalkravet utan tillämpning av tillämpning av en infasning av riskfria räntor, en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur, ett tillfälligt avdrag samt infasning av riskfria räntor. Ändringarna genomför delvis artikel 308e i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.108 i ändringsdirektivet.

7 § Finansinspektionen ska återkalla ett tillstånd att använda *en infasning av riskfria räntor enligt 5 kap. 6 a §*, en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 § eller ett tillfälligt avdrag enligt 5 kap. 12 §, om den lägesrapport som avses i 6 § andra stycket visar att företaget inte kommer att kunna uppfylla solvenskapitalkravet senast den 1 januari 2032.

Av paragrafen framgår att Finansinspektionen ska återkalla ett tillstånd att använda infasning av riskfria räntor, en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur samt ett tillfälligt avdrag. Ändringarna genomför delvis artikel 308e i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.108 i ändringsdirektivet.

8 § Om ett försäkringsföretag inte uppfyller minimikapitalkravet eller ett kapitalkrav som gäller efter det att företaget har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §, ska Finansinspektionen förelägga företaget att inom en månad från dagen då bristen konstaterades upprätta en finansiell saneringsplan och överlämna planen till inspektionen för godkännande.

Den finansiella saneringsplanen ska innehålla åtgärder som företaget ska vidta för att inom tre månader från den dag då bristen konstaterades åter uppfylla minimikapitalkravet eller det kapitalkrav som gäller efter det att företaget har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 eller 19 b §.

Finansinspektionen får förelägga företaget att vidta nödvändiga åtgärder för att åter uppfylla minimikapitalkravet.

Åtgärderna enligt tredje stycket ska stå i proportion till graden och varaktigheten av försämringen av företagets finansiella ställning.

Paragrafen innehåller bestämmelser om åtgärdsplan vid bristande uppfyllelse av minimikapitalkravet. Ändringen genomför artikel 141.1 samt artikel 141.2 (avseende hänvisningen till artikel 139), i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.59 i ändringsdirektivet.

10 § Finansinspektionen får begränsa ett försäkringsföretags förfoganderätt eller förbjuda företaget att förfoga över sina tillgångar i Sverige, om

1. företaget inte följer gällande bestämmelser om försäkringstekniska avsättningar,

2. företaget inte uppfyller solvenskapitalkravet och det föreligger särskilda omständigheter som ger anledning att befara att företagets finansiella ställning kommer att försämrats ytterligare,

3. företaget inte uppfyller minimikapitalkravet och ett beslut om likvidation inte har fattats inom två månader från mottagandet av en underrättelse enligt 8 kap. 16 § eller ett kapitalkrav som ska uppfyllas av ett företag som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19, 19 b eller 19 d § inte uppfylls, eller

4. det vid beslut om återkallelse av företagets tillstånd bedöms vara nödvändigt för att skydda de intressen som försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar har.

Finansinspektionen får besluta hur försäkringsverksamheten ska drivas efter ett sådant beslut som avses i första stycket.

Av paragrafen framgår att Finansinspektionen i vissa specifika fall får begränsa ett försäkringsföretags förfoganderätt eller förbjuda företaget att förfoga över sina tillgångar. Ändringen genomför artikel 139.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.58 i ändringsdirektivet.

Underrättelse till Riksgäldskontoret och andra berörda resolutionsmyndigheter

15 a § När Finansinspektionen har anledning att ingripa mot ett försäkringsföretag enligt 17 kap. 16 b § eller 18 kap. 2, 4, 5 eller 9–14 § och överträdelserna är av sådan art eller omfattning att det finns skäl att anta att företaget kan komma att omfattas av resolution enligt lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag, ska Finansinspektionen underrätta Riksgäldskontoret och andra berörda resolutionsmyndigheter om detta.

Om ett försäkringsföretag har lämnat in åtgärdsplan enligt 4 § eller en finansiell saneringsplan enligt 8 § ska Finansinspektionen överlämna en plan tillsammans med ett eventuellt godkännande till Riksgäldskontoret och andra berörda resolutionsmyndigheter.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om underrättelser till Riksgäldskontoret och andra resolutionsmyndigheter. Paragrafen genomför artikel 63.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och är utformad efter förebild av 15 kap. 2 a § lagen om bank- och finansieringsrörelse.

Enligt första stycket ska Finansinspektionen underrätta berörda resolutionsmyndigheter när inspektionen har anledning att ingripa mot ett försäkringsföretag och överträdelserna är av sådan art eller omfattning att det finns skäl att anta att företaget kan komma att omfattas av ett sådant resolutionsförfarande som avses i lagen om

resolution av försäkringsföretag. Det krävs inte ett faktiskt ingripande från inspektionen för en skyldighet att informera resolutionsmyndigheterna. I stället är det tillräckligt med att inspektionen har konstaterat att grund för ingripande föreligger (jfr prop. 2015/16:5 s. 901). Det är endast överträdelse som ger skäl att anta att försäkringsföretaget kan komma att omfattas av ett eventuellt resolutionsförfarande som ska leda till en underrättelse.

Om ett försäkringsföretag har lämnat in åtgärdsplan eller en finansiell saneringsplan ska Finansinspektionen enligt *andra stycket* överlämna en plan tillsammans med ett eventuellt godkännande till Riksgäldskontoret och andra berörda resolutionsmyndigheter.

16 § Om Finansinspektionen har meddelat ett beslut om anmärkning eller varning mot ett *företag*, får inspektionen besluta att företaget ska betala en sanktionsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när Finansinspektionen får besluta om en sanktionsavgift mot ett företag. Genom ändringarna genomförs artikel 83.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Första stycket justeras med anledning av att Finansinspektionen ges utökade möjligheter att ingripa mot försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag (se 1 § och författningskommentaren till den paragrafen).

Hittillsvarande *andra stycket* flyttas till nya 17 c §.

17 § Sanktionsavgiften för ett företag ska fastställas till högst det högsta av

1. 10 procent av företagets omsättning eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå närmast föregående räkenskapsår,

2. två gånger den vinst som företaget gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

3. ett belopp som per den 28 januari 2025 i svenska kronor motsvarade 5 000 000 euro.

Sanktionsavgiften får inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor.

Om överträdelsen har skett under företagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

Avgiften får inte vara så stor att ett försäkringsföretag därefter inte uppfyller kraven enligt 4 kap. 1 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om beräkningen av en sanktionsavgift mot ett företag, dvs. en juridisk person. Genom ändringarna genomförs artikel 83.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. Paragrafen är utformad efter förebild av 15 kap. 8 § lagen om bank- och finansieringsrörelse.

I *första stycket* anges alternativa modeller för att beräkna storleken på den högsta sanktionsavgiften som får tas ut av ett företag, dvs. en juridisk person. En sanktionsavgift får inte överstiga det högsta av dessa tre belopp.

Beloppet enligt *första stycket 1* ska bestämmas utifrån företagets omsättning. Detta varierar utifrån vilken typ av företag som är föremål för ingripande. För försäkringsföretag gäller bestämmelserna i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag. Omsättningen för skadeförsäkringsföretag utgörs av premieintäkterna efter avgiven återförsäkring, dvs. premieinkomst före avgiven återförsäkring, med avdrag för premier för avgiven återförsäkring och tillägg alternativt avdrag för förändring i avsättning för ej intjänade premier och kvardröjande risker netto efter återförsäkrares andel (avsnitt I i bilaga 2 till lagen om årsredovisning i försäkringsföretag). Beträffande förändringen i avsättning för ej intjänade premier och kvardröjande risker netto efter återförsäkrares andel ska denna enbart inkluderas om nettot av posterna som ingår i premieintäkterna totalt sett utgör ett positivt belopp. Årsomsättningen kan därmed aldrig uppgå till ett negativt belopp (se prop. 2016/17:162. s. 765). Omsättningen för livförsäkringsföretag utgörs av premieinkomsten efter avgiven återförsäkring (se avsnitt II i bilaga 2 till lagen om årsredovisning i försäkringsföretag). För livförsäkringsföretag med fondförsäkringsprodukter kommer en del av de inbetalda premierna att redovisas i resultaträkningen och den större delen av de inbetalda premierna att redovisas i balansräkningen. Därför utgörs omsättningen i livförsäkringsföretag med fondförsäkringsprodukter av inbetalda premier (se prop. 2016/17:162. s. 765). Om den juridiska personen i stället upprättar sin årsredovisning enligt årsredovisningslag (1995:1554), t.ex. om ingripandet riktas mot någon form av holdingföretag, är omsättningen summan av nettoomsättningen och övriga rörelseintäkter (prop. 2016/17:162 s. 764). Om företaget ingår i en koncern ska beloppet bestämmas på koncernnivå och utifrån den senast tillgängliga koncernredovisning som godkänts av ledningsorganet för det yttersta moderföretaget. Posterna för beräkningen av omsättningen

på koncernnivå ska hämtas ur koncernredovisningen för det yttersta moderföretaget. En koncern kan bestå av olika typer av företag för vilka skilda redovisningsregler gäller för företagen. För försäkringsföretag gäller som anges ovan reglerna i lagen om årsredovisning i försäkringsföretag och för kreditinstitut och värdepappersbolag gäller reglerna i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag. För andra företag gäller reglerna i årsredovisningslagen (1995:1554). Med ”motsvarande omsättning” avses det som utgör omsättning enligt de redovisningsregler som gäller för den juridiska personen som sanktionen riktas mot. Det är denna omsättning inom koncernen som ska ligga till grund för beräkningen av den högsta möjliga sanktionsavgiften. Om ett ingripande riktas mot ett försäkringsföretag ska således all omsättning från försäkringsverksamhet inom koncernen anses vara motsvarande omsättning på koncernnivå. Om företaget som en sanktion ska riktas mot i stället upprättar sin årsredovisning enligt årsredovisningslagen, är den omsättning som ska ligga till grund för sanktionsavgiften summan av nettoomsättningen och övriga rörelseintäkter inom koncernen (jfr prop. 2016/17:162. s. 764–766).

Beloppet enligt *första stycket 2* beräknas utifrån den vinst som företaget gjort till följd av regelöverträdelsen. Med den vinst som gjorts avses ett nettobelopp som omfattar de vinster som erhållits och de förluster som undvikits, dvs. den fördel som den finansiella entiteten erhållit. Det innebär att den högsta sanktionsavgiften kan bestämmas utifrån både den vinst som erhållits och den förlust som undvikits (jfr prop. 2016/17:162 s. 640).

Det tredje beloppet (*första stycket 3*) ska utgöras av belopp som per den 28 januari 2025 i svenska kronor motsvarade 5 000 000 euro, dvs. dagen för ikraftträdandet av krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. Vid omräkning mellan euro och svenska kronor kan den s.k. fixingkursen tillämpas (jfr t.ex. prop. 2016/17:162 s. 564). Fixingkursen fastställs av Europeiska centralbanken och räknas om av Riksbanken till en kurs mot svenska kronor. Därefter publiceras kursen på Riksbankens webbplats varje svensk bankdag. Den 28 januari 2025 motsvarade 1 euro 11,478 svenska kronor.

En sanktionsavgift mot en juridisk person får enligt *andra stycket* inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor.

I *tredje stycket* finns en särskild bestämmelse för beräkningen av den högsta sanktionsavgiften om överträdelsen har skett under det

första verksamhetsåret eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga. I sådana fall får det ske en uppskattning av omsättningen för bestämmandet av den högsta sanktionsavgiften enligt första stycket 1. Det är endast i de fall det, av de skäl som anges i bestämmelserna, inte går att beräkna avgiftens storlek som en uppskattad omsättning får läggas till grund för sanktionsavgiftens storlek (prop. 2015/16:10 s. 251).

I *fjärde stycket* görs en språklig ändring.

I 18 § finns bestämmelser om vilka omständigheter Finansinspektionen ska beakta när sanktionsavgiftens storlek fastställs.

17 b § En sanktionsavgift för en fysisk person ska som högst fastställas till det högsta av

1. ett belopp som per den 28 januari 2025 i kronor motsvarade 5 000 000 euro, eller

2. två gånger den vinst som den fysiska personen har gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Paragrafen innehåller bestämmelser om beräkningens av en sanktionsavgift mot en företrädare, dvs. en fysisk person. Genom ändringarna genomförs artikel 83.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. Paragrafen är utformad efter förebild av 15 kap. 8 a § lagen om bank- och finansieringsrörelse.

Dagen för det fasta beloppet ändras till dagen för ikraftträdandet av krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. I samband med det görs redaktionella ändringar, *punkt 1* motsvarar hittillsvarande första stycket 2 och *punkt 2* motsvarar hittillsvarande första stycket 1.

Hittillsvarande *andra stycket* flyttas till nya 17 c §.

17 c § *Sanktionsavgifter tillfaller staten.*

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om att sanktionsavgifter tillfaller staten. Detta överensstämmer med vad som hittills gällt (hittillsvarande 16 § andra stycket och 17 b § andra stycket).

18 § När sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 3 § första stycket och 3 a § samt till *företagets* eller den fysiska personens finansiella ställning och, om det går att fastställa, den vinst som gjorts till följd av regelöverträdelsen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om omständigheter som ska beaktas vid fastställande av en sanktionsavgift. Genom ändringen genomförs artikel 82.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Paragrafen justeras med anledning av att Finansinspektionen ges utökade möjligheter att ingripa mot försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag (se 1 § och författningskommentaren till den paragrafen).

18 a § Frågor om ingripanden mot fysiska personer för överträdelser enligt 1 a, 1 b, 1 c eller 1 d § tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förfarandet för ett ingripande mot en företrädare, dvs. en fysisk person.

Första stycket justeras med anledning av att Finansinspektionen ges ytterligare möjligheter att ingripa mot fysiska personer (se 1 c och 1 d §§ och författningskommentarerna till de paragraferna).

Andra stycket utgår då motsvarande bestämmelser tas in i lagen (se 18 b–18 e §§ och författningskommentaren till de paragraferna).

18 b § *Ett sanktionsföreläggande innebär att den fysiska personen föreläggs att inom en viss tid godkänna ett ingripande enligt 2 a § som är bestämt till tid eller belopp.*

När föreläggandet har godkänts, gäller det som ett domstolsavgörande som fått laga kraft. Ett godkännande som görs efter den tid som angetts i föreläggandet är utan verkan.

18 c § *Ett sanktionsföreläggande ska innehålla uppgift om*

- 1. den fysiska person som föreläggandet avser,*
- 2. överträdelserna och de omständigheter som behövs för att känneteckna den,*
- 3. de bestämmelser som är tillämpliga på överträdelserna, och*
- 4. den sanktion som föreläggs personen.*

Föreläggandet ska också innehålla en upplysning om att ansökan om sanktion kan komma att ges in till domstol, om föreläggandet inte godkänns inom den tid som Finansinspektionen anger.

18 d § *Om ett sanktionsföreläggande inte har godkänts inom angiven tid, får Finansinspektionen ansöka hos domstol om att sanktion ska beslutas. En sådan ansökan ska göras hos den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av Finansinspektionens beslut om ingripande mot företaget för samma överträdelse.*

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

18 e § Ett sanktionsföreläggande är utan verkan, om föreläggandet inte har delgetts den som det riktas mot inom två år från den tidpunkt då överträdelsen ägde rum. I ett sådant fall får inte heller någon sanktion enligt 18 d § första stycket beslutas.

Paragraferna, som är nya, innehåller bestämmelser om förfarandet för ett ingripande mot en företrädare, dvs. en fysisk person.

Av 18 a § följer att frågor om ingripanden mot företrädare ska tas upp av Finansinspektionen genom ett sanktionsföreläggande. 18 b–18 e §§ innehåller bestämmelser detta särskilda förfarande. Paragraferna motsvarar 15 kap. 9 a–9 d §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse som hittills gällt genom hänvisning till den lagen (se hittillsvarande 18 a § andra stycket). Ingen ändring avses i sak.

19 kap.

1 § En grupp består av

1. ett företag med ägarintresse, dess dotterföretag, företag i vilka företaget med ägarintresse eller dess dotterföretag har ett ägarintresse, företag som leds av företaget med ägarintresse eller dess dotterföretag tillsammans med ett eller flera företag som inte ingår i gruppen och företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU och deras anknutna företag,

2. företag som förenas av starka och varaktiga finansiella förbindelser om
a) ett av företagen genom centraliserad samordning utövar ett bestämmande inflytande över besluten, inklusive finansiella beslut, i de andra företagen som ingår i gruppen, och

b) ett ingående och avbrytande av sådana förbindelser kräver ett förhandsgodkännande av grupp tillsynsmyndigheten, eller

3. en kombination av 1 och 2.

Det företag som enligt första stycket 2 utövar centraliserad samordning ska betraktas som moderföretag och de andra företagen ska betraktas som dotterföretag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad som ska anses som en grupp. Genom ändringarna genomförs artikel 212.1 c i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.69 a i ändringsdirektivet.

I första stycket anges vad som ska anses som en grupp enligt Solvens II-regelverket. Stycket justeras med anledning av att det i 1 kap. 16 a § införs en definition av begreppet företag med ägarintresse (första stycket 1). Första stycket 2 överensstämmer i sak med hittillsvarande andra stycket första meningen och tredje stycket. Genom

första stycket 3 genomförs den nya bestämmelsen i Solvens II-direktivet om att en grupp kan bestå av en kombination och första stycket 1 och 2, t.ex. både av företag med ägarintresse och företag som förenas av starka och varaktiga finansiella förbindelser.

Andra stycket överensstämmer i sak med hittillsvarande andra stycket andra meningen.

1 a § Finansinspektionen får besluta att ett företag som i praktiken utövar ett bestämmande inflytande över ett annat företag ska anses som ett moderföretag, inbegripet om detta inflytande utövas genom centraliserad samordning av det andra företags beslut.

Finansinspektionen får besluta att ett företag ska anses som ett dotterföretag om ett moderföretag i praktiken utövar ett bestämmande inflytande över företaget.

Finansinspektionen får besluta att ett direkt eller indirekt innehav av röster eller kapital i ett företag över vilket ett betydande inflytande utövas, ska anses som ett ägarintresse.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om företag som har bestämmande inflytande i andra företag. Paragrafen genomför artikel 212.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.69 b i ändringsdirektivet.

Trots att ett förhållande mellan två företag inte uppfyller kraven enligt 1 kap. 12 § om moder- och dotterföretag får Finansinspektionen enligt *första stycket* i vissa fall besluta att ett företag ska anses som ett moderföretag. Det gäller om ett företag i praktiken utövar ett bestämmande inflytande över ett annat företag. Detta kan ske genom centraliserad samordning av det andra företags beslut.

I *andra stycket* anges, på motsvarande sätt som i första stycket för moderföretag, att Finansinspektionen får besluta att ett företag ska anses som ett dotterföretag om ett moderföretag i praktiken utövar ett bestämmande inflytande över företaget.

I *tredje stycket* finns en särskild bestämmelse om ägarintresse. Med ägarintresse avses att ett företag direkt eller indirekt innehar minst 20 procent av kapitalet eller minst 20 procent av samtliga röster i ett annat företag (1 kap. 13 §). Utöver det får Finansinspektionen besluta att ett direkt eller indirekt innehav av röster eller kapital i ett företag över vilket ett betydande inflytande utövas ska anses som ett ägarintresse.

I 1 d § finns bestämmelser för Finansinspektionens bedömning. I kommissionens tekniska standarder finns även bestämmelser om

omständigheter som Finansinspektionen ska beakta vid en bedömning enligt första–tredje stycket (se artikel 212.5 i Solvens II-direktivet).

1 b § Finansinspektionen får besluta att två eller flera företag ska utgöra en grupp enligt 1 § första stycket om företagen anses stå under gemensam ledning.

Om ett företag har sitt huvudkontor i ett annat land inom EES än Sverige, ska Finansinspektionen ge berörd behörig myndighet tillfälle att yttra sig innan ett beslut.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om företag som anses stå under gemensam ledning. Paragrafen genomför artikel 212.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.69 c i ändringsdirektivet.

Finansinspektionen får enligt *första stycket* besluta att två eller flera företag ska utgöra en grupp. Det gäller om företagen anses stå under gemensam ledning. Genom bestämmelsen ges en möjlighet för Finansinspektionen att utöva grupptillsyn över företag som i praktiken är och uppträder som en grupp, även om de inte uppfyller villkoren i 1 § första stycket. Det gäller särskilt för s.k. horisontella grupper utan kapitalkopplingar mellan företagen (se skäl 78 i ändringsdirektivet).

Företag kan anses stå under gemensam ledning även om de har hemvist i olika länder inom EES. Om ett företag har sitt huvudkontor i ett annat land inom EES än Sverige, ska Finansinspektionen enligt *andra stycket* ge berörd behörig myndighet tillfälle att yttra sig innan ett beslut om att företagen ska anses stå under gemensam ledning.

I 1 d § finns bestämmelser för Finansinspektionens bedömning. I kommissionens tekniska standarder finns även bestämmelser om omständigheter som Finansinspektionen ska beakta vid en bedömning enligt första stycket (se artikel 212.5 i Solvens II-direktivet).

1 c § Finansinspektionen får bara fatta ett beslut enligt 1 a eller 1 b § första stycket om inspektionen är eller blir grupptillsynsmyndighet för en grupp med sådana företag.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om Finansinspektionens beslutsbefogenhet. Paragrafen genomför artikel 212.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.69 c i ändringsdirektivet.

Ett sådant förhållande som avses i 1 a eller 1 b § kan föreligga mellan företag som har hemvist i olika länder inom EES. Genom paragrafen begränsas Finansinspektionens möjlighet att fatta beslut

som innebär att grupp tillsyn ska utövas över sådana företag. Inspektionen får bara fatta ett beslut som leder till att grupp tillsyn ska utövas, om inspektionen är eller blir grupp tillsynsmyndighet för en grupp med sådana företag. Bestämmelser om när Finansinspektionen ska vara grupp tillsynsmyndighet finns i 7–10 §§.

1 d § Vid bedömningen enligt 1 a § eller 1 b § första stycket ska Finansinspektionen beakta

1. en fysisk persons eller ett företags kontroll över eller förmåga att påverka beslut i ett företag, i synnerhet om det är en följd av innehav av kapital eller rösträtter, representation i företagets styrelse eller motsvarande organ eller därför att personen är en av de personer som i praktiken leder ett företag eller som har andra centrala, kritiska eller viktiga funktioner,

2. ett företags starka beroende av ett annat företag eller en annan juridisk eller fysisk person, på grund av förekomsten av väsentliga finansiella eller icke-finansiella transaktioner eller väsentlig finansiell eller icke-finansiell verksamhet, inbegripet uppdragsavtal och gemensam personal mellan företag,

3. omständigheter till stöd för att finansiella beslut eller investeringsbeslut, inbegripet gemensamma investeringar i anknutna företag, samordnas mellan två eller flera företag, och

4. omständigheter till stöd för samordnade och konsekventa strategier, verksamheter eller processer mellan två eller flera företag, inbegripet i samband med försäkringsdistributionskanaler, försäkringsprodukter eller försäkringsvarumärken, kommunikation eller marknadsföring.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser för Finansinspektionens bedömning. Paragrafen genomför artikel 212.4 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.69 c i ändringsdirektivet.

I paragrafen anges omständigheter som Finansinspektionen ska beakta vid ett beslut om bestämmande inflytande, ägarintresse eller gemensam ledning (1 a § eller 1 b § första stycket). Det gäller t.ex. en fysisk persons eller ett företags kontroll över eller förmåga att påverka beslut i ett företag (*punkt 1*). I enlighet med direktivet ska samtliga omständigheter beaktas. För att två eller flera företag ska anses som en grupp bör det därmed krävas att företagen, utifrån dessa omständigheter, i praktiken utgör och uppträder som en grupp.

I kommissionens tekniska standarder finns ytterligare bestämmelser om omständigheter som Finansinspektionen ska beakta vid en bedömning (se artikel 212.5 i Solvens II-direktivet).

1 e § Finansinspektionen ska informera berörda behöriga myndigheter om ett beslut enligt 1 a eller 1 b § första stycket och om skälen för det.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om Finansinspektionens samarbete med andra myndigheter. Paragrafen genomför artikel 212.5 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.69 c i ändringsdirektivet.

Om ett beslut om bestämmande inflytande, ägarintresse eller gemensam ledning berör företag med hemvist i andra länder inom EES än Sverige, t.ex. EES-försäkringsgivare, ska inspektionen informera behöriga myndigheter om såväl beslutet som skälen för det. Med behörig myndighet avses en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över en utländsk försäkringsgivare eller över ett försäkringsföretag (1 kap. 12 §).

2 § Särskild tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en grupp (grupp-tillsyn) ska utövas enligt detta kapitel.

Grupptillsyn enligt 4, 5, 7–40, 42–64 och 74–103 §§ ska utövas *om en grupp omfattar*

1. försäkringsföretag *med ägarintresse* i åtminstone ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare eller en försäkringsgivare från tredjeland, och
2. försäkringsföretag vars moderföretag är ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES.

Grupptillsyn enligt 65–73 §§ ska utövas över försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsgivare från tredjeland, ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor utanför EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor utanför EES.

Grupptillsyn enligt 41 § ska utövas över försäkringsföretag vars moderföretag är ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när grupptillsyn ska utövas. Genom ändringarna genomförs artikel 213.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.70 a i ändringsdirektivet.

Genom ändringen i *andra stycket* tydliggörs, i enlighet med motsvarande ändring i Solvens II-direktivet, att grupptillsyn ska utövas över en grupp som omfattar vissa särskilt angivna företag. *Första stycket 1* justeras och hittillsvarande första stycket 2 utgår med anledning av att det i 1 kap. 16 a § införs en definition av begreppet företag med ägarintresse. Nya *första stycket 2* överensstämmer med hittillsvarande första stycket 3.

2 a § Ett sådant försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket 2 ska säkerställa att

1. gruppens interna arrangemang och ansvarsfördelning är tillräckliga för att efterleva kraven i detta kapitel och ändamålsenliga när det gäller att

a) samordna alla dotterföretag till försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget, inbegripet när så krävs genom en lämplig fördelning av arbetsuppgifter mellan företagen,

b) förebygga eller hantera intressekonflikter inom gruppen, och

c) styrdokumentet på gruppnivå efterlevs i hela gruppen,

2. organisationsstrukturen för den grupp som försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ingår i inte motverkar eller hindrar en ändamålsenlig tillsyn över gruppen och dess dotterföretag som är försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare, med särskilt beaktande av

a) försäkringsholdingföretagets eller det blandade finansiella holdingföretagets placering inom en grupp med flera nivåer,

b) aktieägarstrukturen, och

c) den roll som försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har inom gruppen.

Paragrafen, som är ny, innehåller särskilda bestämmelser för försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag. Paragrafen genomför artikel 213b.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.71 i ändringsdirektivet.

För vissa grupper ställs särskilda krav om att motverka hinder för grupp tillsynen. Det gäller för grupper med försäkringsföretag vars moderföretag är ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES. I dessa fall ska moderföretaget säkerställa att gruppens interna arrangemang och ansvarsfördelning är tillräckliga för att efterleva kraven om grupp tillsyn (*punkt 1*). Det gäller även bl.a. att det för gruppen ändamålsenliga arrangemang för att förebygga eller hantera intressekonflikter inom gruppen. Moderföretaget ska också säkerställa att organisationsstrukturen inte motverkar eller hindrar en ändamålsenlig tillsyn (*punkt 2*).

I 2 b § finns bestämmelser om ingripanden.

2 b § Om ett holdingföretag inte uppfyller kraven i 2 a § får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, förelägga företaget om att vidta åtgärder.

Finansinspektionen får bara besluta om ett föreläggande som rör organisationsstrukturen enligt 2 a § 2 under exceptionella omständigheter. Inspektionen ska ge Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och berörda behöriga myndigheter tillfälle att yttra sig innan ett sådant föreläggande.

Om företaget är ett blandat finansiellt holdingföretag ska Finansinspektionen särskilt beakta effekterna på det finansiella konglomeratet som helhet och på dess anknutna reglerade företag.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripanden mot vissa holdingföretag vid hinder för grupp tillsyn. Paragrafen genomför artikel 213b.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.71 i ändringsdirektivet, och artikel 258.2a i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.95 b i ändringsdirektivet.

I 2 a § finns bestämmelser om krav för försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag om att motverka hinder för grupp tillsynen. Finansinspektionen ges enligt *första stycket* möjlighet att ingripa mot ett sådant holdingföretag som inte uppfyller kraven. Ett ingripande ska ske genom ett föreläggande om att vidta åtgärder.

Enligt *andra stycket* gäller särskilda krav för ett ingripande som rör organisationsstrukturen (se 2 a § 2). Finansinspektionen får bara under exceptionella besluta om ett sådant föreläggande. I dessa fall krävs samråd med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och berörda behöriga myndigheter.

Om företaget i fråga är ett blandat finansiellt holdingföretag ska Finansinspektionen enligt *tredje stycket* särskilt beakta effekterna på det finansiella konglomeratet som helhet och på dess anknutna reglerade företag.

2 c § Om grupp tillsyn enligt 2 § andra stycket utövas över en grupp med företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU och deras anknutna företag eller med företag som enligt 1 b § har ansetts ha gemensam ledning och organisationsstrukturen för gruppen är sådan att den motverkar eller hindrar en ändamålsenlig tillsyn över gruppen eller hindrar gruppen från att uppfylla kraven i detta kapitel, får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, förelägga företagen om att vidta åtgärder för att säkerställa eller återställa kontinuiteten och integriteten i grupp tillsynen och efterlevnaden av den.

Finansinspektionen får kräva att det etableras

- 1. ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES,*
- 2. ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES, eller*
- 3. ett företag inom EES som genom centraliserad samordning i praktiken utövar ett bestämmande inflytande över de beslut, inbegripet finansiella beslut, som fattas av de försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen.*

Om ett företag etableras ska det ansvara för att kraven i detta kapitel följs.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripanden mot företag i vissa grupper vid hinder för grupp tillsyn. Paragrafen genomför artikel 213b.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.71 i ändringsdirektivet.

Finansinspektionen ges enligt *första stycket*, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, möjlighet att ingripa mot företag i vissa typer av grupper. Det gäller grupper som omfattas av fullständig grupp tillsyn (se 2 § andra stycket) men där det saknas kapitalkopplingar mellan företagen, till exempel om inspektionen med stöd av 1 b § har ansett att företagen har gemensam ledning. Ett ingripande får ske om organisationsstrukturen är sådan att den motverkar eller hindrar en ändamålsenlig tillsyn över gruppen eller hindrar gruppen från att uppfylla kraven i detta kapitel. Finansinspektionen får förelägga företagen om att vidta åtgärder för att säkerställa eller återställa kontinuiteten och integriteten i grupp tillsynen och efterlevnaden av den.

Enligt *andra stycket* får ett föreläggande för att komma till rätta med hinder för grupp tillsynen avse etablering av ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES, av ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES eller av ett företag inom EES som genom centraliserad samordning i praktiken utövar ett bestämmande inflytande över de beslut, inbegripet finansiella beslut, som fattas av de försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen.

Ett företag som etableras efter ett föreläggande ska enligt *tredje stycket* ansvara för att kraven om grupp tillsyn följs.

Liten och icke-komplex grupp

3 b § *Finansinspektionen ska, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, klassificera en grupp som omfattas av grupp tillsyn enligt 2 § andra stycket som en liten och icke-komplex grupp om följande villkor är uppfyllda:*

1. Om det i gruppen finns minst ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som inte är ett skadeförsäkringsföretag, ska

a) undergruppen ränterisk, beräknad med utgångspunkt i sammanställda data, utgöra högst 5 procent av gruppens sammanställda försäkringstekniska avsättningar från livförsäkringsverksamhet brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, undantaget företag på vilka sammanläggnings- och avräkningsmetoden (metod 2) tillämpas, och

b) gruppens totala sammanställda försäkringstekniska avsättningar brutto från livförsäkringsverksamheten, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger 1 000 000 000 euro,

2. Om det i gruppen finns minst ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som inte är ett livförsäkringsföretag ska

a) den genomsnittliga totalkostnadsprocenten för skadeförsäkringsverksamhet netto, efter avdrag för återförsäkring för de tre senaste räkenskapsåren, vara mindre än 100 procent,

b) gruppens årliga tecknade bruttopremieinkomster inte överstiger 100 000 000 euro, och

c) summan av de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna i klasserna 5–7, 11, 12, 14 och 15 i del A i bilaga I till Solvens II-direktivet, inte överstiger 30 procent av gruppens totala årliga tecknade premieinkomster för skadeförsäkringsverksamhet.

3. De årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från försäkringar som utfärdas av EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen inte överstiger något av följande tröskelvärden

a) 20 000 000 euro, eller

b) 10 procent av gruppens totala årligen tecknade bruttopremieinkomster.

4. De årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från försäkringar som utfärdas i andra länder inom EES än Sverige inte överstiger något av följande tröskelvärden

a) 20 000 000 euro, eller

b) 10 procent av gruppens totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.

5. Det sammanlagda beloppet av följande punkter är högst 20 procent av de totala investeringarna, beräknade med utgångspunkt i sammanställda data:

a) kapitalkravet för marknadsrisk,

b) den del av kapitalkravet för motpartsrisk som motsvarar exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte täcks av undergruppen spreadrisk, och

c) de kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av kapitalkraven för marknadsrisk och motpartsrisk,

6. Mottagen återförsäkring inom gruppen inte omfattar mer än 50 procent av gruppens totala årliga tecknade bruttopremieinkomster,

7. Solvensen på gruppnivå, ska oavsett om metod 1 eller 2 eller en kombination av dessa metoder används, vara positiv, och

8. Om metod 2 eller en kombination av metod 1 och 2 används, ska varje företag på vilken metod 2 tillämpas vara ett litet och icke-komplex företag.

Om gruppen endast använder metod 2, ska villkoren i första stycket 1 a och 5 inte tillämpas.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förutsättningar för att klassificeras som en liten och icke-komplex grupp. Paragrafen genomför artikel 213a.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.71 i ändringsdirektivet.

Enligt *första stycket* ska Finansinspektionen klassificera en grupp som en liten och icke-komplex grupp om vissa särskilt angivna villkor är uppfyllda. Detta gäller bara grupper som omfattas av fullständig grupptillsyn (se 2 § andra stycket). Finansinspektionen ska bara fatta ett sådant beslut om inspektionen är grupptillsynsmyndighet för gruppen i fråga. Bestämmelser om när Finansinspektionen ska vara grupptillsynsmyndighet finns i 7–10 §§. Villkoren varierar utifrån vilken typ av företag som ingår i en grupp, t.ex. om det i en grupp bara finns skade- eller livförsäkringsföretag eller både skade- och livförsäkringsföretag.

Enligt *andra stycket* varierar villkoren även utifrån vilken metod som företagen använder för beräkning av gruppbaserat kapitalbas och gruppbaserat solvenskapitalkrav. Bestämmelser om olika metoder finns i bl.a. 17 §.

3 c § En grupp får bara klassificeras som liten och icke-komplex om gruppen under de två senaste räkenskapsåren har uppfyllt de för gruppen relevanta villkoren i 3 b §.

Om gruppen har omfattats av grupptillsyn i mindre än två år, ska bedömningen om huruvida villkoren är uppfyllda bara baseras på det senaste räkenskapsåret.

Paragrafen, som är ny, innehåller ytterligare bestämmelser om förutsättningar för att klassificeras som en liten och icke-komplex grupp. Paragrafen genomför artikel 213a.1 och 213a.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.71 i ändringsdirektivet.

I 3 b § anges villkor för att en grupp ska få klassificeras som liten och icke-komplex. Enligt *första stycket* krävs även att gruppen under de två senaste räkenskapsåren har uppfyllt de för gruppen relevanta villkoren.

I *andra stycket* finns en särskild bestämmelse för de fall en grupp har omfattats av fullständig grupptillsyn i mindre än två år (se 3 b § och hänvisningen till 2 § andra stycket). I dessa fall ska bedömningen baseras bara på det senaste räkenskapsåret. Detta kan t.ex. bli aktuellt om ett enskilt försäkringsföretag förvärvar ett annat försäkringsföretag.

3 d § En grupp får inte klassificeras som en liten och icke-komplex grupp om
1. gruppen är ett finansiellt konglomerat,
2. ett dotterföretag i gruppen är ett sådant företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet, eller

3. gruppen har fått tillstånd att använda en partiell eller fullständig intern modell för beräkning av det gruppbaseade solvenskapitalkravet.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om när en grupp inte får klassificeras som en liten och icke-komplex grupp. Paragrafen genomför artikel 213a.4 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.71 i ändringsdirektivet.

I paragrafen anges fall då en grupp inte ska klassificeras som liten och icke-komplex. I huvudsak rör det sig om fall då verksamheten i en grupp, oavsett omfattning, i sig är förenade med vissa risker och i därmed typiskt sett inte kan anses som liten och icke-komplex. Det gäller dels om det i gruppen finns företag som bedriver annan verksamhet på finansmarknadsområdet, t.ex. om det i gruppen finns ett kreditinstitut (*punkt 1* eller *2*), dels om gruppen har fått tillstånd att använda en partiell eller fullständig intern modell för beräkning av det gruppbaseade solvenskapitalkravet (*punkt 3*).

3 e § Bestämmelserna i 2 a kap. 7–11 §§ om förfarandet för att klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag ska gälla i tillämpliga delar för klassificeringen av en grupp som liten och icke-komplex.

Bestämmelserna i första stycket ska tillämpas på nivån för det försäkringsföretag, försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som är moderföretag med det yttersta ägarintresset i gruppen eller det moderföretag som utsetts enligt 12 b eller 12 d §.

När Finansinspektionen, i egenskap av grupp tillsynsmyndighet, fattar beslut om att de för gruppen relevanta villkoren i 3 b–3 d §§ är uppfyllda, ska gruppen anses vara klassificerad som en liten och icke-komplex grupp från dagen för ett sådant beslut.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förfarandet för att klassificeras som en liten och icke-komplex grupp. Paragrafen genomför artikel 213a.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.71 i ändringsdirektivet.

3 f § En grupp som har klassificerats som en liten och icke-komplex grupp får använda alla proportionalitetsåtgärder som framgår av denna lag.

Inom ett år från det att en grupp har klassificerats som en liten och icke-komplex grupp, ska det yttersta moderföretaget i gruppen rapportera till Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, om vilka proportionalitetsåtgärder som används av gruppen. Moderföretaget ska snarast möjligt underrätta Finansinspektionen om ändringar.

Bestämmelserna i 2 a kap. 13 § ska gälla i tillämpliga delar på grupp-nivå.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om användningen av proportionalitetsåtgärder för en liten och icke-komplex grupp. Paragrafen genomför artikel 213a.5 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.71 i ändringsdirektivet.

***Proportionalitetsåtgärder för en grupp
som inte är en liten och icke-komplex grupp***

3 g § *Det yttersta moderföretaget i en grupp som inte har klassificerats som en liten och icke-komplex grupp enligt 3 b §, får ansöka hos Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, om att få använda de proportionalitetsåtgärder som framgår 2 a kap. 14 §, i tillämpliga delar.*

Bestämmelserna i 2 a kap. 15–19 §§ om Finansinspektionens beslut i saken, förfarandet och användningen av dessa proportionalitetsåtgärder för ett försäkringsföretag som inte har klassificerats som ett litet och icke-komplext försäkringsföretag, ska gälla i tillämpliga delar på gruppnivå.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om proportionalitetsåtgärder för en grupp som inte är en liten och icke-komplex grupp. Paragrafen genomför artikel 213a.5 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.71 i ändringsdirektivet.

4 § *Om ett sådant försäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som avses i 2 § andra stycket är dotterföretag till ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare eller ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES ska bestämmelserna om grupptillsyn i 5, 7–40, 42–64 och 74–103 §§ tillämpas endast på nivån för det yttersta moderföretaget.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om nivån för grupptillsyn.

Paragrafen justeras med anledning av att det i 1 kap. 16 a § införs en definition av begreppet företag med ägarintresse och följdändringarna i 2 § (se författningskommentaren till den paragrafen. Ingen ändring avses i sak.

6 § *För en grupp som omfattas av grupptillsyn enligt 2 § andra stycket ska det finnas en grupptillsynsmyndighet med ansvar för den tillsynen. Om det finns flera berörda myndigheter, ska grupptillsynsmyndigheten utses bland dem.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om grupptillsynsmyndigheten och dess ansvar.

I paragrafen görs en följdändring med anledning av ändringen i 2 §.

11 § När Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet får inspektionen i ett enskilt fall besluta att, helt eller delvis, inte beakta ett företag som ingår i en grupp vid grupptillsynen om

1. företaget är beläget i ett land utanför EES och det finns rättsliga hinder mot överföring av nödvändig information,

2. företaget är av ringa betydelse med hänsyn till syftet med grupptillsynen, eller

3. det skulle vara olämpligt eller vilseledande med hänsyn till syftet med grupptillsynen att låta företaget omfattas av den.

Vid bedömningen av om ett företag är av ringa betydelse med hänsyn till syftet med grupptillsynen enligt första stycket 2 ska Finansinspektionen säkerställa att

1. företaget är litet sett till totala tillgångar och försäkringstekniska avsättningar i förhållande till andra företag i gruppen och gruppen som helhet,

2. ett beslut om att inte beakta företaget, inte har någon väsentlig inverkan på solvensen på gruppnivå, och

3. de kvalitativa och kvantitativa riskerna, inbegripet risker som härrör från transaktioner inom gruppen, som företaget utgör eller kan utgöra för hela gruppen är oväsentliga.

När bestämmelsen i första stycket 2 är tillämplig på flera företag, får ett sådant beslut inte fattas, utom om företagen tillsammans är av ringa betydelse med hänsyn till syftet med grupptillsynen.

Innan Finansinspektionen fattar ett beslut med stöd av första stycket 2 eller 3 att inte beakta ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare i en grupp ska inspektionen höra de behöriga myndigheter som berörs av beslutet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om beslut om att inte beakta ett företag i en grupp vid grupptillsynen. Genom ändringen genomförs artikel 214.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.72 b i ändringsdirektivet.

Finansinspektionen får i vissa fall besluta om att helt eller delvis inte beakta ett företag som ingår i en grupp vid grupptillsynen. Det gäller bland annat om företaget är av ringa betydelse med hänsyn till syftet med grupptillsynen (se första stycket 1).

Genom det nya *andra stycket* införs krav för Finansinspektionens bedömning av om ett företag är av ringa betydelse med hänsyn till syftet med grupptillsynen. Vid en sådan bedömning ska inspektionen säkerställa att företaget är litet sett till totala tillgångar och för-

säkringstekniska avsättningar i förhållande till andra företag i gruppen och gruppen som helhet (*andra stycket 1*) och att ett beslut om att inte beakta företaget, inte har någon väsentlig inverkan på solvensen på gruppnivå (*andra stycket 2*). Inspektionen ska också säkerställa att de kvalitativa och kvantitativa riskerna, inbegripet risker som härrör från transaktioner inom gruppen, som företaget utgör eller kan utgöra för hela gruppen är oväsentliga (*andra stycket 3*).

Tredje och fjärde styckena överensstämmer med hittillsvarande andra och tredje styckena.

11 a § Om ett beslut om att inte beakta ett eller flera företag enligt 11 § skulle leda till att grupp tillsyn inte ska utövas över en grupp enligt 2 § andra eller tredje styckena, ska Finansinspektionen ge Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och berörda behöriga myndigheter tillfälle att yttra sig.

Ett beslut enligt första stycket får fattas endast under exceptionella omständigheter. Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och berörda behöriga myndigheter om skälen för beslutet.

Finansinspektionen ska åtminstone årligen ompröva huruvida ett beslut enligt första stycket fortfarande är lämpligt. Om så inte längre är fallet ska Finansinspektionen underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och berörda behöriga myndigheter om att Finansinspektionen kommer att börja utöva grupp tillsyn över gruppen.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förfarandet för ett beslut om att inte beakta ett företag vid grupp tillsynen. Paragrafen genomför artikel 214.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.72 c i ändringsdirektivet.

Finansinspektionen får enligt 11 § besluta om att inte beakta ett företag i en grupp vid grupp tillsynen. Paragrafen innehåller bestämmelser för de fall ett sådant beslut leder till att grupp tillsyn enligt 2 § andra eller tredje styckena inte alls ska utövas över gruppen i fråga. Bestämmelserna gäller bara när Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet (se 11 §).

I *första stycket* finns bestämmelser om samråd med andra myndigheter. Finansinspektionen ge Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och berörda behöriga myndigheter tillfälle att yttra sig inför ett beslut om att inte beakta ett företag.

Enligt *andra stycket* krävs det exceptionella omständigheter för ett beslut. Finansinspektionen ska även underrätta Europeiska för-

säkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och berörda behöriga myndigheter som skälen för ett beslut.

I *tredje stycket* finns ett krav om årlig utvärdering. Finansinspektionen ska åtminstone årligen ompröva huruvida ett beslut fortfarande är lämpligt. Om så inte längre är fallet ska Finansinspektionen underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och berörda behöriga myndigheter om att Finansinspektionen kommer att börja utöva grupptillsyn.

11 b § Innan ett moderföretag med det yttersta ägarintresse i en grupp undantas från grupptillsyn enligt 11 § första stycket 2 ska Finansinspektionen bedöma hur gruppens solvenssituation påverkas av att grupptillsyn kommer att utövas på nivån för ett mellanliggande företag med ägarintresse. Ett moderföretag får inte undantas om det skulle leda till en väsentlig förbättring av gruppens solvenssituation.

Finansinspektionen ska ge Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och berörda behöriga myndigheter tillfälle att yttra sig innan ett beslut om undantag.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser för ett beslut om att inte beakta ett moderföretag vid grupptillsynen. Paragrafen genomför artikel 214.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.72 c i ändringsdirektivet.

Finansinspektionen får enligt 11 § besluta om att inte beakta ett företag i en grupp vid grupptillsynen. Paragrafen innehåller bestämmelser för de fall ett moderföretag med det yttersta ägarintresse i en grupp undantas då företaget anses vara av ringa betydelse med hänsyn till syftet med grupptillsynen, dvs. ett beslut enligt 11 § första stycket 2. Bestämmelserna gäller bara när Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet (se 11 §).

Enligt *första stycket* ska Finansinspektionen innan ett beslut särskilt bedöma hur gruppens solvenssituation påverkas av att grupptillsyn kommer att utövas på nivån för ett mellanliggande företag med ägarintresse. Dessutom gäller att ett moderföretag inte får undantas om det skulle leda till en väsentlig förbättring av gruppens solvenssituation.

I *andra stycket* finns en bestämmelse om samråd. Finansinspektionen ska innan ett beslut om att undanta ett moderföretag ge Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och berörda behöriga myndigheter tillfälle att yttra sig.

Sammansatta grupper

12 a § Om en grupp består av företag som enligt 1 a eller 1 b § ska utgöra en grupp och omfattas av grupp tillsyn enligt 2 § andra eller tredje stycket och ett moderföretag eller dotterföretag i gruppen också är ett företag med det yttersta ägarintresset i en annan grupp i den mening som avses i 1 §, ska företagen i den andra gruppen anses ingå i den grupp som utgör en grupp enligt 1 a eller 1 b §.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om sammansatta grupper. Paragrafen genomför artikel 214.4 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.72 c i ändringsdirektivet.

I paragrafen finns en särskild bestämmelse för grupper som saknar kapitalkopplingar, dvs. grupper som skapas genom ett särskilt beslut av Finansinspektionen enligt 1 a eller 1 b §. Om en sådan grupp omfattas av fullständig grupp tillsyn eller särskilda fall av grupp tillsyn (2 § andra eller tredje stycket) och ett moderföretag eller dotterföretag i den gruppen också är ett företag med det yttersta ägarintresset i en annan grupp ska företagen i den andra gruppen anses ingå i den förstnämnda gruppen. Med det yttersta ägarintresset i en annan grupp avses detsamma som i 1 §.

Utseende av moderföretag

12 b § Företag som enligt 1 b § ska utgöra en grupp och som omfattas av grupp tillsyn enligt 2 § andra eller tredje stycket, ska utse ett av företagen som står under gemensam ledning till moderföretag.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om utseende av moderföretag. Paragrafen genomför artikel 214.5 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.72 c i ändringsdirektivet.

Finansinspektionen får enligt 1 b § besluta att två eller flera företag ska utgöra en grupp även det saknas kapitalkopplingar mellan företagen. I sådana s.k. horisontella grupper med gemensam ledning saknas ett naturligt moderdotterföretagsförhållande. Om en sådan grupp omfattas av fullständig eller särskilda fall av grupp tillsyn (2 § andra eller tredje stycket) ska företagen som ansetts ha gemensam ledning utse ett av dem till moderföretag.

12 c § Om ett moderföretag utsetts enligt 12 b § och det leder till väsentliga hinder för utövandet av grupp tillsyn, särskilt om det utsedda företaget inte har sitt huvudkontor i Sverige eller om det skulle leda till att gruppen inte kan uppfylla kraven i detta kapitel, får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, förelägga företagen om att utse ett annat moderföretag.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om föreläggande om att utse moderföretag. Paragrafen genomför artikel 214.6 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.72 c i ändringsdirektivet.

De företag som ansetts ha gemensam ledning ska utse ett av dem till moderföretag. Om ett företag utsetts och det i sig leder till väsentliga hinder för utövandet av grupp tillsynen, får Finansinspektionen förelägga företagen om att utse ett annat moderföretag. Det gäller dock bara när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet för den aktuella gruppen. Finansinspektionen ska särskilt beakta om det utsedda företaget inte har sitt huvudkontor i Sverige eller om det skulle leda till att gruppen inte kan uppfylla kraven om grupp tillsyn.

12 d § Om företagen i en sådan grupp som avses i 1 b § som omfattas av grupp tillsyn enligt 2 § andra eller tredje stycket, inte utser ett moderföretag ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, utse ett av företagen till moderföretag.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser för de fall företag inte utser ett moderföretag. Paragrafen genomför artikel 214.6 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.72 c i ändringsdirektivet.

Om de företag som ansetts ha gemensam ledning inte utser ett av dem till moderföretag (se 12 b §) ska Finansinspektionen utse ett av dem till moderföretag. Det gäller dock bara när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet för den aktuella gruppen.

12 e § Vid utseende av ett moderföretag ska Finansinspektionen beakta
1. storleken på de försäkringstekniska avsättningarna i respektive företag,
2. årliga tecknade bruttopremieinkomster för respektive företag, och
3. antalet anknutna försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare till respektive företag.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om omständigheter som Finansinspektionen ska beakta vid utseende av ett moderföretag. Paragrafen genomför artikel 214.6 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.72 c i ändringsdirektivet.

I paragrafen anges omständigheter som Finansinspektionen ska beakta vid utseende av ett moderföretag. Omständigheterna ska beaktas både när de berörda företagen har och inte har utsett ett av dem till moderföretag (12 b–12 d §§, se artikel 214.6 i Solvens II-direktivet).

12 f § Finansinspektionen ska åtminstone årligen bedöma om det företag som utsetts till moderföretag fortfarande är lämpligt som moderföretag. Om så inte är fallet ska Finansinspektionen utse ett annat företag till moderföretag för gruppen.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om utvärdering av ett utsett moderföretag. Paragrafen genomför artikel 214.6 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.72 c i ändringsdirektivet.

Finansinspektionen ska regelbundet bedöma om det företag som utsetts till moderföretag fortfarande är lämpligt som moderföretag. Det ska ske åtminstone årligen. Om ett företag inte längre är lämpligt som moderföretag ska Finansinspektionen utse ett annat företag till moderföretag för gruppen. För ett sådant beslut gäller kraven i 12 e §.

12 g § Det företag som utsetts till moderföretag ska ansvara för att kraven i detta kapitel följs.

Företag som enligt 1 b § ska utgöra en grupp med ett företag som utsetts till moderföretag ska anses som dotterföretag.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser för företagen i en horisontell grupp. Paragrafen genomför artikel 214.5 och 214.6 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.72 c i ändringsdirektivet.

Enligt första stycket ska det företag som utsetts till moderföretag enligt 12 b–12 d eller 12 f § ansvara för att kraven om grupp tillsyn följs.

Av andra stycket följer att företag som tillsammans med det utsedda moderföretaget ska utgöra en grupp, dvs. de företag som ansetts ha gemensam ledning med moderföretaget, ska anses som dotterföretag.

12 b § Finansinspektionen ska ge berörda behöriga myndigheter tillfälle att yttra sig innan inspektionen meddelar ett föreläggande enligt 12 c § eller ett beslut enligt 12 d §. Berörda behöriga myndigheter ska underrättas om skälen för ett föreläggande eller ett beslut.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förfarandet för ett beslut om att utse moderföretag i en horisontell grupp. Paragrafen genomför artikel 214.6 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.72 c i ändringsdirektivet.

Finansinspektionen ska innan ett föreläggande om att företagen ska utse ett annat företag till moderföretag (12 c §) eller ett beslut om att utse moderföretag (12 d §) ge berörda behöriga myndigheter tillfälle att yttra sig. Dessa myndigheter ska också underrättas om skälen för ett beslut.

16 § Inom en grupp ska det sammantaget finnas en gruppbaserad kapitalbas som alltid är minst lika med

- 1. ett gruppbaserat solvenskapitalkrav beräknat enligt 17–22 §§, eller*
- 2. det högre belopp som Finansinspektionen har beslutat med stöd av 29 §.*

Vid grupp-solvensberäkningen ska tillgångarna och skulderna värderas enligt 5 kap. 2 §.

För en sådan grupp som avses i 2 § andra stycket 1 ska kraven om en grupp-baserad kapitalbas uppfyllas av försäkringsföretaget med ägarintresse.

För en sådan grupp som avses i 2 § andra stycket 2 ska kraven om en grupp-baserad kapitalbas uppfyllas av försäkringsföretag vars moderföretag är ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES.

Paragrafen innehåller bestämmelser om säkerställande av kapitalbas och kapitalkrav på gruppnivå.

Paragrafen justeras med anledning av att det i 1 kap. 16 a § införs en definition av begreppet företag med ägarintresse. I samband med det görs språkliga och redaktionella ändringar. Inga ändringar avses i sak.

17 § För företag som ingår i en grupp med ett försäkringsföretag med ägarintresse enligt 2 § andra stycket 1 ska den grupp-baserade kapitalbasen och det grupp-baserade solvenskapitalkravet beräknas enligt konsoliderings-metoden (metod 1).

Finansinspektionen får, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, besluta att den grupp-baserade kapitalbasen och det grupp-baserade solvenskapitalkravet i stället ska beräknas enligt sammanläggnings- och avräknings-metoden (metod 2). Finansinspektionen får, utan att det påverkar behand-

lingen av sådana företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet, besluta om att tillämpa metod 2 bara på

1. försäkringsföretag,
2. EES-försäkringsgivare,
3. försäkringsgivare från tredjeland,
4. försäkringsholdingföretag,
5. blandade finansiella holdingföretag, eller
6. holdingföretag till försäkringsgivare i tredjeland.

Om det inte är lämpligt att bara använda metod 1, får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, besluta om att använda en kombination av metod 1 och 2 för att beräkna den grupp baserade kapitalbasen och det grupp baserade solvenskapitalkravet.

Innan Finansinspektionen fattar ett sådant beslut som avses i andra eller tredje stycket, ska inspektionen ge berörda behöriga myndigheter och den grupp som beslutet rör tillfälle att yttra sig.

Paragrafen innehåller bestämmelser om metoder för beräkning av grupp baserad kapitalbas och grupp baserat solvenskapitalkrav. Genom ändringarna genomförs artikel 220.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.73 b i ändringsdirektivet, och artikel 220.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.73 c i ändringsdirektivet.

Första stycket justeras med anledning av att det i 1 kap. 16 a § införs en definition av begreppet företag med ägarintresse.

Genom tillägget i andra stycket ges Finansinspektionen möjlighet att tillämpa metod 2 bara på vissa företag i gruppen, t.ex. ett försäkringsföretag. Ett sådant beslut påverkar dock inte behandlingen av anknutna företag inom andra finansiella sektorer, t.ex. ett anknutet kreditinstitut. Ett försäkringsföretag med ägarintresse ska således vid beräkningen av solvensen på grupp nivå, oavsett vilken metod som används, ta hänsyn till ett anknutet kreditinstituts bidrag till gruppens medräkningsbara kapitalbas och till solvenskapitalkravet på grupp nivå (artikel 228.1 i Solvens II-direktivet).

I det nya tredje stycket tydliggörs möjligheten att använda en kombination av metod 1 och 2 för att beräkna den grupp baserade kapitalbasen och det grupp baserade solvenskapitalkravet (jfr hittillsvarande andra stycket). Om det inte är lämpligt att bara använda metod 1, får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, besluta om att använda en kombination av metod 1 och 2.

I fjärde stycket, hittillsvarande tredje stycket, görs följdändringar dels med anledning av det nya tredje stycket, dels med anledning av nya 20 a § om metod 1. I samband med det förtydligas att med sam-

råd avses att berörda behöriga myndigheter och den grupp som beslutet rör tillfälle ska ges tillfälle att yttra sig innan ett beslut.

I 20 a–28 f §§ finns bestämmelser om de olika metoderna.

18 § Vid beräkningen av den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade solvenskapitalkravet ska ett anknutet företag beaktas proportionellt efter det innehav som ett *företag med ägarintresse* har i det anknutna företaget. Om särskilda skäl talar för det, får innehav och ägarintressen beaktas till en annan andel.

Om det anknutna företaget är ett sådant företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet ska med proportionell andel avses den andel av det tecknade bolagskapitalet som direkt eller indirekt innehas av företaget med ägarintresse i det anknutna företaget.

Paragrafen innehåller bestämmelser om proportionellt beaktande av innehav. Genom ändringarna genomförs artikel 221.1a i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.74 a i ändringsdirektivet.

Första stycket justeras med anledning av att det i 1 kap. 16 a § införs en definition av begreppet företag med ägarintresse.

Genom det nya *andra stycket* införs en särskild bestämmelse för hanteringen av innehav i anknutna företag inom andra finansiella sektorer, t.ex. ett kreditinstitut (se artikel 228.1). För sådana företag ska med proportionell andel avses den andel av det tecknade bolagskapitalet som direkt eller indirekt innehas av företaget med ägarintresse i det anknutna företaget.

19 § När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen besluta vilken proportionell andel enligt 18 § som ska beaktas i följande fall:

1. då det inte finns kapitalbindningar mellan vissa av företagen i en grupp,
2. då *Finansinspektionen* eller en behörig myndighet har bedömt att ett direkt eller indirekt innehav av röster eller kapital i ett företag ska räknas som ägarintresse på grund av att ett betydande inflytande utövas över det företaget,
3. då *Finansinspektionen* eller en behörig myndighet har bedömt att ett företag är ett moderföretag på grund av att det utövar ett *bestämmande* inflytande över ett annat företag, eller
4. då *Finansinspektionen* eller en behörig myndighet har bedömt att två eller flera försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare ska utgöra en grupp på grund av att företagen anses stå under gemensam ledning.

Innan Finansinspektionen fattar ett sådant beslut, ska inspektionen samråda med berörda behöriga myndigheter och den grupp som beslutet rör.

Paragrafen innehåller bestämmelser om beaktande av proportionell andel i särskilda fall. Genom ändringarna genomförs artikel 221.2d i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.74 b i ändringsdirektivet.

Första stycket 2 justeras med anledning av att Finansinspektionen nu ges möjlighet att besluta om att ett direkt eller indirekt innehav av röster eller kapital i ett företag ska räknas som ett ägarintresse (se 1 a § tredje stycket). På motsvarande sätt justeras *första stycket 3* för de fall Finansinspektionen har beslutat att ett företag som i praktiken utövar ett bestämmande inflytande över ett annat företag, ska anses som ett moderföretag (se 1 a § första stycket). Genom det nya *första stycket 4* ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupp-tillsynsmyndighet, också besluta vilken proportionell andel som ska beaktas om Finansinspektionen eller en behörig myndighet har bedömt att två eller flera försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare ska utgöra en grupp på grund av att företagen anses stå under gemensam ledning (se 1 b § och artikel 212.3 i Solvens II-direktivet).

20 § Vid beräkningen av den gruppbaseade kapitalbasen ska avdrag göras så att inte dubbelräkning sker av poster som ingår i kapitalbasen i flera företag i gruppen.

Om Finansinspektionen eller en behörig myndighet bedömer att poster i anknutna företag inte kan göras tillgängliga för övriga företag i gruppen, ska avdrag göras för posterna.

Vid beräkningen ska avdrag också göras för värden som skapats internt inom gruppen och som härrör från ömsesidig finansiering.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vissa avdrag vid beräkning av den gruppbaseade kapitalbasen.

I *första stycket* görs redaktionella ändringar då andra meningen flyttas till nya tredje stycket.

Genom det nya *andra stycket* förtydligas att det vid beräkningen av den gruppbaseade kapitalbasen ska göras avdrag för poster i anknutna företag som inte kan göras tillgängliga för övriga företag i gruppen (artikel 222.3 i Solvens II-direktivet).

Det nya *tredje stycket* överensstämmer med hittillsvarande första stycket andra meningen.

I 104 § 1 finns bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer om att meddela föreskrifter om beräkningen av den gruppbaseade kapitalbasen.

Konsolideringsmetoden (metod 1)

20 a § Solvensen på gruppnivå ska enligt konsolideringsmetoden beräknas med utgångspunkt i den sammanställda redovisningen.

För ett försäkringsföretag med ägarintresse ska solvensen på gruppnivå vara skillnaden mellan den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade solvenskapitalkravet, beräknade utifrån sammanställda data för gruppen med tillägg för bidrag från sådana anknutna företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet.

Bestämmelserna i 7 kap. 2–11 §§ om kapitalbas ska gälla vid beräkningen av den gruppbaseade kapitalbasen, beräknad utifrån sammanställda data för gruppen.

Paragrafen, som är ny, innehåller grundläggande bestämmelser om konsolideringsmetoden. Paragrafen genomför delvis artikel 230.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.81 a i ändringsdirektivet.

För företag som ingår i en grupp med ett försäkringsföretag med ägarintresse ska den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade solvenskapitalkravet i de flesta fallen beräknas enligt konsolideringsmetoden (se 17 §). Solvensen på gruppnivå ska då enligt *första stycket* beräknas med utgångspunkt i den sammanställda redovisningen.

Enligt *andra stycket* ska solvensen på gruppnivå för ett försäkringsföretag med ägarintresse vara skillnaden mellan den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade solvenskapitalkravet. Detta ska beräknas utifrån sammanställda data för gruppen. Tillägg ska göras för bidrag från sådana anknutna företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet, dvs. vissa anknutna företag inom andra finansiella sektorer, t.ex. ett kreditinstitut eller ett tjänstepensionsföretag.

Tredje stycket överensstämmer med hittillsvarande 17 § tredje stycket andra meningen.

I 104 § 1 finns bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer om att meddela föreskrifter om hur den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade kapitalkravet ska beräknas.

Minsta värde av det sammanställda solvenskapitalkravet om konsolideringsmetoden används

22 § Det gruppbaseade solvenskapitalkravet *beräknat utifrån sammanställda data (det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp-nivå)* ska, om konsolideringsmetoden används, uppgå till minst summan av

1. minimikapitalkravet enligt 8 kap. 13–21 §§ för försäkringsföretaget med ägarintresse,

2. den proportionella andelen av minimikapitalkravet för anknutna försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare, och

3. den proportionella andel av lokala kapitalkrav under vilka auktorisationen skulle återkallas för anknutna försäkringsgivare från tredjeland.

Det minsta värdet av det *sammanställda* solvenskapitalkravet på grupp-nivå enligt första stycket ska täckas genom medräkningsbara poster i primärkapitalbasen enligt 7 kap. 12 § *beräknat utifrån sammanställda data*.

Vid beräkningen ska innehav i sådana anknutna företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet inte inkluderas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om minsta värde av det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp-nivå om konsolideringsmetoden används. Genom ändringarna genomförs artikel 230.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.81 a i ändringsdirektivet, och artikel 230.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.81 b i i ändringsdirektivet.

I enlighet med Solvens II-direktivet införs begreppet det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp-nivå i *första* och *andra* stycket. På så sätt tydliggörs skillnaderna mellan metod 1 och 2.

Första stycket 1 justeras med anledning av att det i 1 kap. 16 a § införs en definition av begreppet företag med ägarintresse.

Första stycket 2 justeras med anledning av nya första stycket 3.

Genom nya *första stycket 3* införs, i enlighet med artikel 230.2 i Solvens II-direktivet, en särskild bestämmelse för grupper med försäkringsgivare från tredjeland. Med försäkringsgivare från tredjeland avses en utländsk försäkringsgivare vars hemland inte hör till EES och som skulle omfattas av Solvens II-direktivet om dess hemland hörde till EES (se 1 kap. 12 §). För dessa grupper ska även den proportionella andel av lokala kapitalkrav, under vilka auktorisationen skulle återkallas för anknutna försäkringsgivare från tredjeland, ingå i det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp-nivå.

I *andra stycket* tydliggörs att de medräkningsbara posterna i primärkapitalbasen ska beräknas utifrån sammanställda data.

Enligt det nya *tredje stycket* ska innehav i vissa anknutna företag inom andra finansiella sektorer, t.ex. kreditinstitut eller tjänstepensionsföretag, inte ingå i beräkningen (se artikel 230.1 i Solvens II-direktivet).

22 a § Vid bestämmande av om poster får medräknas för att täcka det minsta värdet av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska principerna i artiklarna 221–229a i Solvens II-direktivet gälla i tillämpliga delar. Även 8 kap. 16 § och 18 kap. 8 § ska gälla i tillämpliga delar.

Om de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet, beräknade med utgångspunkt i sammanställda data, överstiger solvenskapitalkravet på gruppnivå, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data, och det minsta värdet av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå inte efterlevs, ska i tillämpliga delar 8 kap. 12 §, 18 kap. 5 och 6 §§ gälla i stället för 8 kap. 16 § och 18 kap. 8 §. Med solvenskapitalkrav ska då avses minsta värdet av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå.

Paragrafen, som är ny, innehåller särskilda bestämmelser om tillgångar för täckning av det minsta värdet av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå. Paragrafen genomför artikel 230.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.81 b ii i ändringsdirektivet.

Enligt 22 § ska det minsta värdet av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå täckas genom medräkningsbara poster i primärkapitalbasen. I *första stycket* anges hur dessa poster ska bestämmas. I tillämpliga delar ska principerna i artiklarna 221–229a i Solvens II-direktivet gälla, t.ex. om proportionellt beaktande av andelar och eliminering av dubbelräkning och av kapital som skapats inom en grupp. Även bestämmelserna i om underrättelse om bristande minimikapitalkrav (8 kap. 16 §) och om finansiell saneringsplan vid bristande minimikapitalkrav (18 kap. 8 §) ska gälla i tillämpliga delar.

I *andra stycket* anges vad som ska gälla om kapitalbasmedlen som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet överstiger solvenskapitalkravet på gruppnivå samtidigt som det minsta värdet av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå inte efterlevs. I sådana fall ska bestämmelserna om underrättelse om bristande solvenskapitalkrav (8 kap. 12 §) och om förlängd tidsfrist vid exceptionella förhållanden (18 kap. 5 och 6 §§) gälla i tillämpliga delar, detta i stället för bestämmelserna om underrättelse om bristande minimikapitalkrav (8 kap. 16 §) och om finansiell saneringsplan vid bristande minimikapitalkrav (18 kap. 8 §) (jfr första stycket). Med solvens-

kapitalkrav ska då avses minsta värdet av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå.

Förenklade beräkningar

22 b § Om den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade solvenskapitalkravet beräknas enligt konsolideringsmetoden får ett försäkringsföretag med ägarintresse efter tillstånd av Finansinspektionen, när inspektionen är grupp-tillsynsmyndighet, använda en förenklad beräkning för beaktande av ägarintressen i anknutna företag som är oväsentliga.

Anknutna företag ska anses som oväsentliga om det bokförda värdet av vart och ett av företagen motsvarar mindre än 0,2 procent av gruppens tillgångar beräknade med utgångspunkt i sammanställda data och summan av de bokförda värdena för alla sådana företag motsvarar mindre än 0,5 procent av gruppens tillgångar beräknade med utgångspunkt i sammanställda data.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förenklade beräkningar. Paragrafen genomför artikel 229a.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.80 i ändringsdirektivet, och artikel 229a.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.80 i ändringsdirektivet.

Enligt första stycket får ett försäkringsföretag med ägarintresse i vissa fall använda en förenklad metod för beaktande av ägarintressen i anknutna företag, och på så sätt integrera mycket små anknutna företag i sin solvens på gruppnivå (se skäl 85 i ändringsdirektivet). Detta är bara möjligt om den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade solvenskapitalkravet beräknas enligt konsolideringsmetoden, dvs. metod 1 (se 20 a § och författningskommentaren till den paragrafen). Dessutom krävs att ägarintressena i anknutna företag är oväsentliga. För vad som anses som oväsentliga, se andra stycket. Tillstånd beviljas av Finansinspektionen, när inspektionen är grupp-tillsynsmyndighet. I 22 c § finns ytterligare krav för användning av en förenklad beräkning.

Anknutna företag ska enligt *andra stycket* anses som oväsentliga om det bokförda värdet av vart och ett av företagen motsvarar mindre än 0,2 procent av gruppens tillgångar beräknade med utgångspunkt i sammanställda data och summan av de bokförda värdena för alla sådana företag motsvarar mindre än 0,5 procent av gruppens tillgångar beräknade med utgångspunkt i sammanställda data.

22 c § En förenklad beräkning enligt 22 b § får bara användas om den är tillräckligt försiktig för att undvika en underskattning av risker som härrör från anknutna företag vid beräkningen av solvensen på gruppnivå.

Om en förenklad beräkning används för en anknuten försäkringsgivare från tredjeland som har sitt huvudkontor i ett land som inte är vare sig likvärdigt eller tillfälligt likvärdigt i den mening som avses i artikel 227 i Solvens II-direktivet, får den förenklade beräkningen inte leda till att företagets bidrag till det gruppbaseade solvenskapitalkravet är lägre än det kapitalkrav som fastställts för företaget i det berörda tredjelandet. En förenklad beräkning får bara tillämpas på en anknuten försäkringsgivare från tredjeland, om försäkringsföretaget med ägarintresse har tillförlitlig information om kapitalkravet i det tredjelandet.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om krav för användning av förenklade beräkningar. Paragrafen genomför artikel 229a.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.80 i ändringsdirektivet.

Ett försäkringsföretag med ägarintresse får i vissa fall och efter särskilt tillstånd använda en förenklad beräkning för beaktande av ägarintressen i anknutna företag (se 22 b §). Enligt *första stycket* får en sådan beräkning bara användas om den är tillräckligt försiktig för att undvika en underskattning av risker som härrör från anknutna företag vid beräkningen av solvensen på gruppnivå.

När det gäller försäkringsgivare från tredjeland, dvs. en utländsk försäkringsgivare vars hemland inte hör till EES och som skulle omfattas av Solvens II-direktivet om dess hemland hörde till EES (1 kap. 12 §), finns ytterligare begränsningar. Enligt *andra stycket* gäller för en anknuten försäkringsgivare från tredjeland, som har sitt huvudkontor i ett land som inte är vare sig likvärdigt eller tillfälligt likvärdigt i den mening som avses i artikel 227 i Solvens II-direktivet, att den förenklade beräkningen inte leda till att företagets bidrag till det gruppbaseade solvenskapitalkravet är lägre än det kapitalkrav som fastställts för företaget i det berörda tredjelandet. Dessutom gäller att en förenklad beräkning bara får tillämpas på en anknuten försäkringsgivare från tredjeland, om försäkringsföretaget med ägarintresse har tillförlitlig information om kapitalkravet i det tredjelandet.

22 d § Finansinspektionen ska ge berörda behöriga myndigheter tillfälle att yttra sig innan ett beslut enligt 22 b § om förenklade beräkningar.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om förfarandet för ett beslut om tillstånd att använda förenklade beräkningar. Paragrafen genomför artikel 229a.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.80 i ändringsdirektivet.

Finansinspektionen får, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, ge tillstånd om att använda en förenklad beräkning för beaktande av ägarintressen i anknutna företag (se 22 b § och författningskommentaren till den paragrafen). Ett sådant beslut ska föregås av samråd med berörda behöriga myndigheter.

22 e § Ett försäkringsföretag som har beviljats tillstånd att använda en förenklad beräkning enligt 22 b § ska årligen bedöma om det fortfarande finns skäl för det.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om regelbunden utvärdering av användande av förenklade beräkningar. Paragrafen genomför artikel 229a.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.80 i ändringsdirektivet.

Ett försäkringsföretag med ägarintresse som har beviljats tillstånd att använda en förenklad beräkning för beaktande av ägarintressen i anknutna företag ska regelbundet bedöma om det fortfarande finns skäl för en sådan beräkning. Detta ska i första hand gälla om anknutna företag alltså är att anse som oväsentliga (22 b § andra stycket) och om beräkningarna är tillräckligt försiktiga för att undvika en underskattning av risker som härrör från anknutna företag vid beräkningen av solvensen på gruppnivå (22 c § första stycket). Om det inte längre är motiverat att använda de förenklade beräkningarna bör företaget, även utan ingripande från Finansinspektionen, inte längre använda dem.

23 a § En ansökan om tillstånd att använda en intern modell för beräkning av det grupp baserade solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för försäkringsföretag eller EES- försäkringsgivare som ingår i gruppen får lämnas in till Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet. En sådan ansökan får göras av ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag.

När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet, ska inspektionen också ta emot ansökningar om tillstånd att använda en intern modell för

beräkningen av solvenskapitalkravet för de försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, om en sådan ansökan görs *gemensamt av*

1. ett försäkringsföretag med ägarintresse och de andra försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som ingår i gruppen, *eller*

2. ett försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare vars moderföretag är ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES.

Paragrafen innehåller bestämmelser ansökningar om tillstånd att använda en intern modell.

Andra stycket 1 och 2 justeras med anledning av att det i 1 kap. 16 a § införs en definition av begreppet företag med ägarintresse.

Sammanläggnings- och avräkningsmetoden (metod 2)

28 a § *Om ett försäkringsföretag med ägarintresse ska beräkna den grupp-baserade kapitalbasen och det grupp-baserade solvenskapitalkravet enligt sammanläggnings- och avräkningsmetoden ska solvensen på grupp-nivå utgöra skillnaden mellan*

1. summan av

a) gruppens aggregerade kapitalbas efter avdrag för det värde som anknutna företag som ingår med metod 2 och anknutna företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet representerar i redovisningen för försäkringsföretaget med ägar-intresse, och

b) bidrag till den grupp-baserade kapitalbasen från sådana anknutna företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet, och

2. summan av

a) gruppens aggregerade solvenskapitalkrav, och

b) bidrag till det grupp-baserade solvenskapitalkravet från sådana anknutna företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet.

Paragrafen, som är ny, innehåller grundläggande bestämmelser om sammanläggnings- och avräkningsmetoden. Paragrafen genomför artikel 233.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.83 a i ändringsdirektivet.

Utgångspunkten är att den grupp-baserade kapitalbasen och det grupp-baserade solvenskapitalkravet ska beräknas enligt konsolideringsmetoden. Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att den grupp-baserade kapitalbasen och det grupp-baserade solvenskapitalkravet i stället ska beräknas enligt sammanläggnings- och avräkningsmetoden (se 17 §). Med sammanläggnings- och avräkningsmetoden ska solvensen på grupp-nivå utgöra skillnaden mellan två olika belopp.

Det första beloppet (*punkt 1*) ska bestå av summan av gruppens aggregerade kapitalbas och bidrag till den gruppbaseade kapitalbasen från sådana anknutna företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet, dvs. anknutna företag inom andra finansiella sektorer t.ex. kreditinstitut eller tjänstepensionsföretag. När det gäller den aggregerade kapitalbasen ska det göras avdrag för det värde som anknutna företag som ingår med metod 2 och anknutna företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet representerar i redovisningen för försäkringsföretaget med ägarintresse.

Det andra beloppet (*punkt 2*) ska å sin sida bestå av summan av gruppens aggregerade solvenskapitalkrav och bidrag till det gruppbaseade solvenskapitalkravet från sådana anknutna företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet.

I 104 § 1 finns bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer om att meddela föreskrifter om hur den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade kapitalkravet ska beräknas.

28 b § Finansinspektionen ska, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, bedöma om en grupp aggregerade solvenskapitalkrav på ett tillfredsställande sätt återspeglar gruppens riskprofil. Finansinspektionen ska särskilt uppmärksamma de eventuella specifika risker på gruppnivå som inte skulle täckas i tillräcklig utsträckning, eftersom de är svåra att kvantifiera.

Om en grupp riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för det aggregerade solvenskapitalkravet på gruppnivå, får Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, besluta om ett kapitaltillägg utöver det aggregerade solvenskapitalkravet på gruppnivå.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om bedömning av en grupp aggregerade solvenskapitalkrav och kapitaltillägg.

Enligt *första stycket* ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, göra en särskild bedömning av en grupp aggregerade solvenskapital. Detta gäller bara när den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade solvenskapitalkravet ska beräknas enligt sammanläggnings- och avräkningsmetoden (se 28 a §). Finansinspektionen ska bedöma om det aggregerade solvenskapitalkravet på ett tillfredsställande sätt återspeglar gruppens riskprofil. Inspektionen ska särskilt uppmärksamma de eventuella specifika risker på gruppnivå som inte skulle täckas i tillräcklig utsträckning, eftersom de är svåra att kvantifiera.

I andra stycket finns bestämmelser om kapitaltillägg. Om en grupp riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för det aggregerade solvenskapitalkravet på gruppnivå, får Finansinspektionen besluta om ett kapitaltillägg utöver det aggregerade solvenskapitalkravet på gruppnivå. Detta gäller, liksom första stycket bara när Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet för gruppen i fråga.

Kombination av metod 1 och 2

28 c § Om ett försäkringsföretag med ägarintresse ska beräkna den grupp-baserade kapitalbasen och det grupp-baserade solvenskapitalkravet med en kombination av metod 1 och 2 ska solvensen på grupp-nivå utgöras av skillnaden mellan

1. summan av

a) de kapitalbasmedel, beräknade med utgångspunkt i sammanställda data, som får medräknas för täckning av det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp-nivå för företag på vilka metod 1 tillämpas,

b) den proportionella andel som tillkommer försäkringsföretaget med ägarintresse av de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av anknutna företags solvenskapitalkrav för varje anknutet företag på vilket metod 2 tillämpas, och

c) bidrag till den grupp-baserade kapitalbasen från sådana anknutna företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet, och

2. summan av

a) det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp-nivå, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data, för företag på vilka metod 1 tillämpas,

b) den proportionella andelen av solvenskapitalkraven för varje anknutet företag på vilket metod 2 tillämpas, och

c) bidraget till det grupp-baserade solvenskapitalkravet från sådana anknutna företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet.

Om ett försäkringsföretag och dess anknutna företag eller företag som är anknutna till ett försäkringsholdingföretag har lämnat in en ansökan om tillstånd att beräkna det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp-nivå och solvenskapitalkravet för försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare i gruppen med en intern modell ska 23–26, 27 och 28 §§ gälla i tillämpliga delar.

Paragrafen, som är ny, innehåller grundläggande bestämmelser om en kombination av konsolideringsmetoden (metod 1) och sammanläggnings- och avräkningsmetoden (metod 2). Paragrafen genomför artikel 233a.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.84 i ändringsdirektivet, och artikel 233a.5 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.84 i ändringsdirektivet.

Den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade solvenskapitalkravet ska beräknas enligt konsolideringsmetoden (metod 1) eller, efter särskilt tillstånd, enligt sammanläggnings- och avräkningsmetoden (metod 2). Om det inte är lämpligt att bara använda metod 1, får Finansinspektionen besluta om att använda en kombination av metod 1 och 2 för att beräkna den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade solvenskapitalkravet (se 17 §). Med en kombination av metod 1 och 2 ska solvensen på gruppnivå, liksom enligt metod 2 (se 28 a §), bestå av skillnaden mellan två belopp.

Det första beloppet (*första stycket 1*) ska bestå av summan av kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå för företag på vilka metod 1 tillämpas, den proportionella andel som tillkommer försäkringsföretaget med ägarintresse av de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av anknutna företags solvenskapitalkrav för varje anknutet företag på vilket metod 2 tillämpas och bidrag till den gruppbaseade kapitalbasen från sådana anknutna företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet, dvs. anknutna företag inom andra finansiella sektorer t.ex. kreditinstitut eller tjänstepensionsföretag.

Den andra beloppet (*första stycket 2*) ska å sin sida bestå av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå för företag på vilka metod 1 tillämpas, den proportionella andelen av solvenskapitalkraven för varje anknutet företag på vilket metod 2 tillämpas och bidraget till det gruppbaseade solvenskapitalkravet från sådana anknutna företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet.

I *andra stycket* finns en särskild bestämmelse för interna modeller. Om företag i gruppen har lämnat in en ansökan om tillstånd att beräkna det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå och solvenskapitalkravet med en intern modell gäller bestämmelserna om interna modeller i tillämpliga delar.

I 104 § 1 finns bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer om att meddela föreskrifter om hur den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade kapitalkravet ska beräknas.

Minsta värde av det sammanställda solvenskapitalkravet om en kombination av metod 1 och 2 används

28 d § Det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska, om en kombination av metod 1 och 2 används, uppgå till minst summan av

1. minimikapitalkravet enligt 8 kap. 13–21 §§ för ett försäkringsföretag med ägarintresse, och

2. den proportionella andelen av minimikapitalkravet för anknutna försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare, och

3. den proportionella andel av lokala kapitalkrav under vilka auktorisationen skulle återkallas för anknutna försäkringsgivare från tredjeland.

Det minsta värdet av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå enligt första stycket ska täckas genom medräkningsbara poster i primärkapitalbasen enligt 7 kap. 12 § beräknat utifrån sammanställda data. Vid denna beräkning ska innehav i sådana anknutna företag som avses i artikel 228.1 i Solvens II-direktivet inte inkluderas.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om minsta värde av det sammanställda solvenskapitalkravet om en kombination av metod 1 och 2 används. Paragrafen genomför artikel 233a.6 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.84 i ändringsdirektivet.

Enligt *första stycket* ska det sammanställda kapitalkravet på gruppnivå som minst uppgå till summan av tre olika belopp. Detta gäller bara för de fall en kombination av metod 1 och 2 används för att beräkna den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade solvenskapitalkravet (se 28 c§). Det första beloppet ska utgöras av minimikapitalkravet för ett försäkringsföretag med ägarintresse (*första stycket 1*). Det andra beloppen ska utgöras av den proportionella andelen av minimikapitalkravet för anknutna försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare (*första stycket 2*). Även försäkringsgivare från tredjeland ska beaktas, dvs. en utländsk försäkringsgivare vars hemland inte hör till EES och som skulle omfattas av Solvens II-direktivet om dess hemland hörde till EES (1 kap. 12 §). Det tredje beloppet ska i och med det utgöras av den proportionella andel av lokala kapitalkrav under vilka auktorisationen skulle återkallas för anknutna försäkringsgivare från tredjeland (*första stycket 3*).

Enligt *andra stycket* ska det minsta värdet av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå täckas genom medräkningsbara poster i primärkapitalbasen enligt vad som gäller för täckande av minimikapitalkravet hos ett enskilt försäkringsföretag (se 7 kap. 12 §). Detta ska beräknas utifrån sammanställda data. Innehav i an-

knutna företag inom andra finansiella sektorer, t.ex. kreditinstitut och tjänstepensionsföretag ska inte ingå i denna beräkning.

28 e § Vid bestämmande av om poster får medräknas för att täcka det minsta värdet av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska principerna i artiklarna 221–229a i Solvens II-direktivet gälla i tillämpliga delar. Även 8 kap. 16 § och 18 kap. 8 § ska gälla i tillämpliga delar.

Om de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet, beräknade med utgångspunkt i sammanställda data, överstiger solvenskapitalkravet på gruppnivå, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data, och det minsta värdet av det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp-nivå inte efterlevs, ska i tillämpliga delar 8 kap. 12 §, 18 kap. 5 och 6 §§ gälla i stället för 8 kap. 16 § och 18 kap. 8 §. Med solvenskapitalkrav ska då avses det minsta värdet av det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp-nivå.

Paragrafen, som är ny, innehåller särskilda bestämmelser om tillgångar för täckning av det minsta värdet av det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp-nivå. Paragrafen genomför artikel 233a.6 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.84 i ändringsdirektivet.

Paragrafen gäller när den grupp-baserade kapitalbasen och det grupp-baserade solvenskapitalkravet ska beräknas med en kombination av metod 1 och 2 (se 28 c §). Första och andra stycket överensstämmer med vad som gäller om den grupp-baserade kapitalbasen och det grupp-baserade solvenskapitalkravet i stället ska beräknas enligt metod 1 (se 22 a § och författningskommentaren till den paragrafen).

28 f § Finansinspektionen ska, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, bedöma om den proportionella andelen av solvenskapitalkraven för varje anknuten företag på vilket metod 2 tillämpas på ett tillfredsställande sätt återspeglar gruppens riskprofil. Finansinspektionen ska särskilt uppmärksamma eventuella specifika risker på grupp-nivå som inte skulle täckas i tillräcklig utsträckning eftersom de är svåra att kvantifiera.

Om gruppens riskprofil när det gäller anknutna företag på vilket metod 2 tillämpas avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för det aggregerade solvenskapitalkravet på grupp-nivå, får ett kapitaltillägg utöver det belopp som beräknas enligt 26 c § första stycket 2 b fastställas för gruppen. Bestämmelserna i 17 kap. 24–28 §§ om kapitaltillägg ska i tillämpliga delar gälla för ett sådant beslut om kapitaltillägg.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om en särskild bedömning av proportionella andelar. Paragrafen genomför artikel 233a.7 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.84 i ändringsdirektivet.

Om den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade solvenskapitalkravet beräknas med en kombination av metod 1 och 2 gäller särskilda krav för den proportionella andelen av solvenskapitalkraven för varje anknutet företag på vilket metod 2 tillämpas (se 28 c § första stycket 2 b).

Finansinspektionen ska enligt *första stycket* bedöma om andelen för dessa anknutna företag på ett tillfredsställande sätt återspeglar gruppens riskprofil. Detta gäller bara när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet. Finansinspektionen ska särskilt uppmärksamma eventuella specifika risker på grupp nivå som inte skulle täckas i tillräcklig utsträckning eftersom de är svåra att kvantifiera.

Enligt *andra stycket* får Finansinspektionen, om den bedömer att gruppens riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för det aggregerade solvenskapitalkravet på grupp nivå, besluta om ett kapitaltillägg för gruppen. Ett sådant kapitaltillägg ska gälla utöver den proportionella andelen av solvenskapitalkraven för varje anknutet företag på vilket metod 2 tillämpas. Bestämmelserna i om kapitaltillägg för ett enskilt försäkringsföretag (17 kap. 24–28 §§) ska i tillämpliga delar gälla även för ett kapitaltillägg för gruppen.

Långfristiga aktieinvesteringar

28 g § Om den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade solvenskapitalkravet beräknas med metod 1 eller en kombination av metod 1 och 2, får ett försäkringsföretag med ägarintresse, ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, efter tillstånd av Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, använda ett särskilt kapitalkrav för långfristiga aktieinvesteringar.

Bestämmelserna i 8 kap. 8 b och 8 c §§ ska gälla i tillämpliga delar på grupp nivå.

Paragrafen, som är ny, innehåller särskilda bestämmelser för långfristiga aktieinvesteringar. Paragrafen genomför artikel 233b i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.84 i ändringsdirektivet.

Ett försäkringsföretag med ägarintresse, ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ges enligt *första stycket* möjlighet att använda ett särskilt kapitalkrav för långfristiga

aktieinvesteringar. Det gäller dock bara när den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade solvenskapitalkravet beräknas med metod 1 eller en kombination av metod 1 och 2. Det krävs även ett särskilt tillstånd av grupp tillsynsmyndigheten.

Enligt *andra stycket* gäller bestämmelserna i 8 kap. 8 b och 8 c §§ för ett enskilt försäkringsföretag i tillämpliga delar på grupp nivå.

Ytterligare bestämmelser om långfristiga aktieinvesteringar finns delegerade akter (se artikel 233b).

30 § I artikel 227.1 och 227.2 i Solvens II-direktivet finns bestämmelser om

1. beaktande av anknutna försäkringsgivare från tredjeland, när solvensen på grupp nivå beräknas, och

2. kontroll av likvärdighet.

Finansinspektionen ska, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet och inga bestämmelser om likvärdighet har antagits av Europeiska kommissionen, på eget initiativ eller på begäran av ett *företag med ägarintresse* kontrollera om krav på solvensordning, solvenskapitalkrav och kapitalbasposter i *det land där en anknuten försäkringsgivare från tredjeland har sitt huvudkontor*, är likvärdiga med kraven i denna lag.

Innan inspektionen, efter kontroll enligt första stycket, fattar ett beslut om likvärdighet ska den ge berörda behöriga *myndigheter* och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten *tillfälle att yttra sig*. Om *det tidigare* har fattats ett beslut om likvärdighet, får Finansinspektionen fatta ett beslut som avviker från det bara om det skett väsentliga förändringar i tillsynsordningen i det tredjelandet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om kontroll av likvärdighet för anknutna försäkringsgivare från tredjeland.

Andra stycket justeras med anledning av att det i 1 kap. 16 a § införs en definition av begreppet företag med ägarintresse. I stycket görs även en språklig justering.

I *tredje stycket* förtydligas att med samråd avses att berörda behöriga myndigheter och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ska ges möjlighet att yttra sig innan ett beslut om likvärdighet. I stycket görs även språkliga ändringar.

32 § Den gruppbaseade kapitalbas och det gruppbaseade solvenskapitalkrav som gäller enligt detta kapitel ska beräknas minst en gång per år. Beräkningarna ska utföras av *försäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget*.

Paragrafen innehåller bestämmelser om återkommande beräkningar av den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade solvenskapitalkravet.

Paragrafen justeras med anledning av att det i 1 kap. 16 a § införs en definition av begreppet företag med ägarintresse.

33 § *Det företag som avses i 32 § ska rapportera resultatet av beräkningarna och väsentliga uppgifter som ligger till grund för beräkningarna till grupp tillsynsmyndigheten.*

Finansinspektionen får, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, efter att ha hört berörda behöriga myndigheter och gruppen, bestämma att ett annat företag i gruppen ska ansvara för rapporteringen enligt första stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om rapportering av beräkningar av den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade solvenskapitalkravet.

Paragrafen justeras med anledning av att det i 1 kap. 16 a § införs en definition av begreppet företag med ägarintresse.

35 § Om en grupp inte uppfyller det gruppbaseade solvenskapitalkravet enligt 16 § eller om det finns risk för en sådan brist inom tre månader, ska *det företag som avses i 32 §*, underrätta grupp tillsynsmyndigheten omgående. Grupp tillsynsmyndigheten ska informera berörda *behöriga* myndigheter. Gruppens situation ska analyseras inom tillsynskollegiet.

Bestämmelserna i 18 kap. 4–8 §§ om åtgärdsplan, förlängd tidsfrist, under rättelse och finansiell saneringsplan ska gälla i tillämpliga delar vid en sådan brist som avses i första stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om åtgärder vid bristande efterlevnad av det gruppbaseade solvenskapitalkravet.

Första stycket justeras med anledning av att det i 1 kap. 16 a § införs en definition av begreppet företag med ägarintresse. I stycket görs även en språklig justering.

36 § När ett försäkringsföretag är dotterföretag till ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES, ska beräkningen av grupp solvens göras med hänsyn även till försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget. Beräkningen ska ske enligt 16 § *andra stycket samt 17–22 e och 28 a–29 §§*.

Vid beräkningen enligt första stycket ska moderföretaget hanteras som ett försäkringsföretag som omfattas av

1. bestämmelserna om solvenskapitalkrav i 8 kap. 1–11 §§, 9 kap. 1–18 §§, och

2. villkor enligt 7 kap. 2–11 §§, för att poster i kapitalbasen ska få medräknas för att täcka detta krav.

Paragrafen innehåller bestämmelser om gruppsoolvens för försäkringsföretag som är dotterföretag till försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag.

I första stycket görs följändringar med anledning av nya 22 a–22 e och 28 a–28 g §§. Inom detta rymms även nya 20 a §.

37 § Väsentliga riskkoncentrationer och betydande transaktioner av vissa slag inom en grupp ska minst en gång per år rapporteras till Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet. Även transaktioner som har gjorts med fysiska personer som har nära förbindelser med något företag inom gruppen ska rapporteras.

Om en transaktion har en mycket betydande omfattning, ska den rapporteras snarast möjligt.

Paragrafen innehåller bestämmelser om rapportering av väsentliga riskkoncentrationer och betydande transaktioner inom en grupp.

I paragrafen görs redaktionella justeringar. Delar av första stycket och hittillsvarande andra stycket flyttas till den nya 37 a §. Hittillsvarande tredje stycket flyttas till första stycket.

Andra stycket överensstämmer med hittillsvarande fjärde stycket.

37 a § Vilka slag av riskkoncentrationer och transaktioner inom gruppen som alltid ska rapporteras ska tillsammans med lämpliga tröskelvärden beslutas för varje enskild grupp. Finansinspektionen ska fatta ett sådant beslut om inspektionen är grupp tillsynsmyndighet för gruppen. Hänsyn ska tas till gruppens struktur och riskhanteringssystem.

Vid bedömningen av riskkoncentrationer ska Finansinspektionen beakta risker för spridning inom gruppen, intressekonflikter samt riskernas nivå och omfattning.

Tröskelvärdena ska baseras på

1. solvenskapitalkrav,
 2. försäkringstekniska avsättningar,
 3. medräkningsbar kapitalbas,
 4. kvantitativa eller kvalitativa riskbaserade kriterier som anses lämpliga,
- eller

5. en kombination av 1–4.

Finansinspektionen ska innan ett beslut ge berörda behöriga myndigheter och gruppen tillfälle att yttra sig.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om beslut som rör riskkoncentrationer och transaktioner inom gruppen. Paragrafen genomför artikel 244.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.86 i ändringsdirektivet.

Första stycket överensstämmer i sak med hittillsvarande 37 § första stycket andra meningen och delar av tredje meningen.

Andra stycket överensstämmer med hittillsvarande 37 § andra stycket.

Av första stycket följer att Finansinspektionen ska besluta om lämpliga tröskelvärden för varje enskild grupp. Genom *tredje stycket* införs krav om dessa tröskelvärden. I enlighet med Solvens II-direktivet ska dessa tröskelvärden baseras på solvenskapitalkrav, försäkringstekniska avsättningar, medräkningsbar kapitalbas och andra kvantitativa eller kvalitativa riskbaserade kriterier som anses lämpliga, eller en kombination av dessa (artikel 244.3).

Fjärde stycket överensstämmer i sak med hittillsvarande 37 § första stycket fjärde meningen.

37 b *Finansinspektionen får, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, besluta att transaktioner som gjorts med andra företag i en grupp än försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare, försäkringsgivare från tredjeland, försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag ska rapporteras.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om rapportering av vissa transaktioner inom en grupp. Paragrafen genomför artikel 245.3a i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.87 i ändringsdirektivet.

Genom paragrafen ges Finansinspektionen möjlighet att besluta om att vissa transaktioner inom en grupp, utöver de som avses i 37 §, ska rapporteras till inspektionen. Detta gäller bara när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet för en viss grupp. De transaktioner som avses är transaktioner med andra företag i en grupp än försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare, försäkringsgivare i tredjeland, försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag (jfr definitionen av transaktion inom gruppen i 1 kap. 12 §).

40 § Finansinspektionen får, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, efter samråd med berörda behöriga myndigheter besluta att tillsyn över sådana riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp som avses i 37 och 38 §§ inte ska utövas på nivån för ett *försäkringsföretag med ägarintresse, ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES* som är

ett anknutet företag till en reglerad enhet eller självt är en reglerad enhet eller ett blandat finansiellt holdingföretag som omfattas av lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Paragrafen innehåller bestämmelser om beslut om att tillsyn över riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp inte ska utövas.

Paragrafen justeras med anledning av att det i 1 kap. 16 a § införs en definition av begreppet företag med ägarintresse.

41 § Ett försäkringsföretag ska ha god kontroll över transaktioner med sitt moderföretag och dess anknutna företag om moderföretaget är ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet.

Vid Finansinspektionens tillsyn över kraven i första stycket ska 37–37 b §§ gälla i tillämpliga delar.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tillsyn över transaktioner inom grupper där moderföretaget är ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet. Genom ändringarna genomförs artikel 265.1a i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.97 i ändringsdirektivet.

I första stycket görs språkliga ändringar.

Andra stycket ändras med anledning av nya 37 a och 37 b §§.

42 § Bestämmelserna i 10 kap. om företagsstyrning ska gälla i tillämpliga delar på gruppnivå.

Ett företagsstyrningssystem inom en grupp ska omfatta

- 1. försäkringsföretag med ägarintresse,*
- 2. försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som är moderföretag till försäkringsföretag,*
- 3. företag som är anknutna företag enligt 1 § och ingår en grupp som omfattas av grupp-tillsyn enligt 2 § andra stycket, och*
- 4. företag som leds av företag med ägarintresse eller dess dotterföretag tillsammans med ett eller flera företag som inte ingår i samma grupp.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om företagsstyrningssystem inom en grupp. Genom ändringarna genomförs artikel 246.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.88 a i ändringsdirektivet.

Hittillsvarande andra stycket flyttas till nya 42 a §.

I det nya *andra stycket* tydliggörs omfattningen av ett företagsstyrningssystem inom en grupp. Ett sådant system ska bl.a. omfatta

försäkringsföretag med ägarintresse och dess anknutna företag (se andra stycket 1 och 3).

Hittillsvarande *tredje stycket* flyttas till nya 42 e §.

Hittillsvarande *fjärde stycket* flyttas till nya 42 g §.

42 a § Styrelsen i ett försäkringsföretag, ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är moderföretag med det yttersta ägarintresset i gruppen och som har sitt huvudkontor inom EES eller det moderföretag som utsetts enligt 12 b eller 12 d § ska ytterst ansvara för att gruppen uppfyller kraven för grupp tillsynen. Det gäller även verksamhet som utförs inom centrala funktioner hos företag som ingår i en grupp.

Om det är lämpligt, får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp-tillsynsmyndighet, i ett enskilt fall besluta att styrelsen i ett annat företag i gruppen ska ansvara för att kraven följs. Om moderföretaget inte har en styrelse, ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupp-tillsynsmyndighet, besluta vilket organ hos företaget som ska ansvara för att gruppen uppfyller kraven.

Första och andra styckena påverkar inte kraven som gäller för det enskilda företaget.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ansvar för kraven om grupp-tillsyn. Paragrafen genomför artikel 246.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.88 a i ändringsdirektivet, och artikel 246.5 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.88 d i ändringsdirektivet.

Som utgångspunkt är det enligt *första stycket* styrelsen i moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen som ska ansvara för att gruppen uppfyller kraven om grupp-tillsyn. Det gäller dock bara vissa typer av sådana moderföretag, t.ex. ett försäkringsföretag eller en viss typ av holdingföretag. Om det rör sig om ett holdingföretag krävs även att företaget har sitt huvudkontor inom EES. För horisontella grupper ska det särskilt utsedda moderföretaget ansvara för kraven om grupp-tillsyn. Med detta gäller såväl bestämmelser enligt lagen och föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen som direkt tillämpliga EU-rättsliga bestämmelser. Inom styrelsens ansvar ryms även den verksamhet som utförs inom centrala funktioner hos företag som ingår i en grupp. Med centrala funktioner avses funktioner för riskhantering, regelefterlevnad och internrevision samt en aktuariefunktion (se 10 kap. 4 §). Detta bör dock bara gälla den verksamhet inom centrala funktioner som gäller gruppen. När det gäller verksamheten i ett enskilt försäkringsföretag, t.ex. ett dotterföre-

tag, ska styrelsen i det företaget fortsatt ansvara för att företaget uppfyller kraven om företagsstyrning (se tredje stycket).

I *andra stycket* finns, liksom hitintills gällt, en särskild bestämmelse om att Finansinspektionen i ett enskilt fall får besluta om att styrelsen i ett annat företag än det som avses i första stycket ska ansvara för kraven om grupp-tillsyn (jfr hittillsvarande 42 § andra stycket andra meningen). Det införs även en ny bestämmelse särskilt för företag som har hemvist i andra länder inom EES än Sverige. Om ett sådant företag inte har en styrelse ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupp-tillsynsmyndighet, besluta vilket organ hos företaget som ska ansvara för att gruppen uppfyller kraven.

I *tredje stycket* tydliggörs att kraven för en styrelse eller motsvarande organ inte påverkar kraven för de enskilda företagen, t.ex. enligt 10 kap. om företagsstyrning eller motsvarande nationella bestämmelser i det land där företaget har sitt huvudkontor.

42 b § De personer som i praktiken leder det ansvariga företaget enligt 42 a § ska anses vara de personer som i praktiken leder en grupp enligt detta kapitel.

Det ansvariga företaget enligt 42 a § ska identifiera de personer som ansvarar för centrala funktioner hos företag i en grupp som är föremål för grupp-tillsyn enligt 2 § andra eller tredje stycket.

Om de personer som i praktiken leder en grupp eller ansvarar för centrala funktioner i ett sådant ansvarigt företag som avses i 42 a § också i praktiken leder ett eller flera försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare eller andra anknutna företag i gruppen eller ansvarar för centrala funktioner hos sådana företag, ska det ansvariga företaget enligt 42 a § säkerställa att roller och ansvarsområden på grupp-nivå är tydligt åtskilda från de roller och ansvarsområden som gäller på nivå för varje enskilt företag.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ledningen i en grupp. Paragrafen genomför artikel 246.5 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.88 d i ändringsdirektivet.

Genom *första stycket* tydliggörs att personer som i praktiken leder företaget som ska ansvara för kraven om grupp-tillsyn (se 42 a §) också ska anses vara de som leder en grupp (artikel 246.5 andra stycket i Solvens II-direktivet).

Enligt *andra stycket* gäller ett särskilt krav för det ansvariga företaget (se 42 a §) om att identifiera de personer som ansvarar för centrala funktioner hos företag i en grupp som omfattas av grupp-tillsyn.

I *tredje stycket* finns en särskild bestämmelse för att undvika intressekonflikter. I den mån personer som i praktiken leder en grupp (första stycket) eller ansvarar för centrala funktioner i ett ansvarigt företag (se 42 a §) också i praktiken leder ett eller flera försäkringsföretag, EES-försäkringsgivare eller andra anknutna företag i gruppen eller ansvarar för centrala funktioner hos sådana företag, ska det ansvariga företaget (se 42 a §) säkerställa att roller och ansvarsområden på gruppnivå är tydligt åtskilda från de roller och ansvarsområden som gäller på nivån för varje enskilt företag.

42 c § Det ansvariga företaget enligt 42 a § ska regelbundet övervaka verksamheten i sina anknutna företag, inbegripet sådana anknutna företag som avses i artikel 228.1 och icke-reglerade företag. Övervakningen ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos de risker som de anknutna företagen genererar eller kan generera på gruppnivå.

Det ansvariga företaget enligt 42 a § ska också

- 1. upprätta och följa styrdokument på gruppnivå,*
- 2. säkerställa samstämmigheten mellan styrdokumentet för alla reglerade företag som ingår i gruppen och styrdokumentet på gruppnivå, och*
- 3. säkerställa att styrdokumentet på gruppnivå genomförs på ett konsekvent sätt av alla reglerade företag som ingår i gruppen.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om övervakning och samordning av företag inom en grupp. Paragrafen genomför artikel 246.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.88 b i Ändringsdirektivet.

Enligt *första stycket* det ansvariga företaget (se 42 a §) regelbundet övervaka verksamheten i sina anknutna företag. Detta gäller även anknutna företag inom andra finansiella sektorer, t.ex. kreditinstitut, och icke-reglerade företag, t.ex. fastighetsbolag. Denna övervakning ska vara proportionerlig.

I *andra stycket* finns bestämmelser om utarbetande av styrdokument på gruppnivå och samordning av styrdokumentet i de enskilda företagen (*andra stycket 1 och 2*). Även detta ska utföras av det ansvariga företaget (se 42 a §). Detta företag ska även säkerställa att styrdokumentet på gruppnivå genomförs på ett konsekvent sätt av alla reglerade företag som ingår i gruppen (*andra stycket 3*).

42 d § Det ansvariga företaget enligt 42 a § ska säkerställa företagsstyrningen för gruppen. Detta ska omfatta en tydlig organisationsstruktur med en väldefinierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning och åtskillnad mellan funktioner inom gruppen.

Gruppens företagsstyrningssystem ska sträva efter att förebygga och hantera intressekonflikter.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om företagsstyrningen inom gruppen och gruppens företagsstyrningssystem. Paragrafen genomför artikel 246.5 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.88 d i ändringsdirektivet.

I första stycket finns grundläggande krav om företagsstyrningen för en grupp. Denna ska säkerställas av det ansvariga företaget (se 42 a §) och omfatta en tydlig organisationsstruktur med en väldefinierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning och åtskillnad mellan funktioner inom gruppen.

Enligt andra stycket gäller att gruppens företagsstyrningssystem ska sträva efter att förebygga och hantera intressekonflikter.

42 e § Systemen för riskhantering och internkontroll samt rapporteringsrutiner ska genomföras konsekvent i alla företag som ingår i gruppen så att dessa system och rutiner kan kontrolleras på gruppnivå.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om system för riskhantering och internkontroll samt rapporteringsrutiner. Paragrafen genomför artikel 246.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.88 a i ändringsdirektivet.

När det gäller systemen för riskhantering och internkontroll ska de genomföras konsekvent i alla företag som ingår i en grupp. Det samma gäller för rapporteringsrutiner. Detta så att systemen och rutinerna ska kunna kontrolleras på gruppnivå. I huvudsak överensstämmer detta med hittillsvarande 42 § tredje stycket. I 42 § f finns ytterligare bestämmelser för system för riskhantering.

42 f § Systemen för riskhantering inom en grupp ska åtminstone täcka all försäkrings- och återförsäkringsverksamhet som bedrivs inom gruppen och väsentlig verksamhet som inte är försäkringsverksamhet. Systemen ska också täcka risker som härrör från sådan verksamhet som gruppen är eller kan bli exponerad för och det inbördes beroendet mellan dessa.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om system för riskhantering. Paragrafen genomför artikel 246.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.88 a i ändringsdirektivet.

I paragrafen finns grundläggande bestämmelser om systemen för riskhantering inom en grupp. Dessa ska åtminstone täcka all försäk-

rings- och återförsäkringsverksamhet som bedrivs inom gruppen och väsentlig verksamhet som inte är försäkringsverksamhet. Systemen ska också täcka risker som härrör från sådan verksamhet som gruppen är eller kan bli exponerad för och det inbördes beroendet mellan dessa.

42 g § Systemen för internkontroll inom en grupp ska omfatta

1. rutiner avseende gruppsolvans för att identifiera och mäta alla betydande risker gruppen är utsatt för och på lämpligt sätt anpassa kapitalbasen till riskerna, och

2. sunda rapporterings- och redovisningsmetoder för att övervaka och hantera transaktioner inom gruppen och riskkoncentrationer.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om systemen för internkontroll.

Paragrafen överensstämmer med hittillsvarande 42 § fjärde stycket.

42 h § Det ansvariga företaget enligt 42 a § ska upprätta och uppdatera en plan för att övervaka och beakta hållbarhetsfaktorers påverkan på finansiella risker för gruppen.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om hållbarhetsfaktorer.

Det ansvariga företaget i en grupp (se 42 a §) ska upprätta och uppdatera en plan för att övervaka och beakta hållbarhetsfaktorers påverkan finansiella risker på gruppnivå. I 104 § 7 finns bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer om att meddela föreskrifter om innehållet i en sådan plan.

43 § Det ansvariga företaget enligt 42 a § ska genomföra en egen risk- och solvensbedömning som omfattar hela gruppen. Bedömningen ska genomföras i enlighet med 10 kap. 11, 12 och 13 §§.

Den egna risk- och solvensbedömningen på gruppnivå ska omfatta åtminstone all försäkrings- och återförsäkringsverksamhet som bedrivs inom gruppen och väsentlig verksamhet som inte är försäkringsverksamhet. Bedömningen ska också omfatta risker som härrör från sådan verksamhet som gruppen är eller kan bli exponerad för och det inbördes beroendet mellan dessa.

Finansinspektionen får, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, besluta om att den egna risk- och solvensbedömningen ska innehålla en sådan bedömning som avses i 10 kap. 11 a §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om den egna risk- och solvensbedömningen. Genom ändringarna genomförs artikel 246.4 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.88 c i ändringsdirektivet.

Första stycket justeras med anledning av att det i 1 kap. 16 a § införs en definition av begreppet företag med ägarintresse och den nya 42 a §. Stycket justeras också med anledning av nya 10 kap. 11 a–11 c §.

Hittillsvarande *andra stycket* flyttas till nya 43 a §.

Genom det nya *andra stycket* införs, i enlighet med artikel 246.4 i Solvens II-direktivet, bestämmelser om vad en egen risk- och solvensbedömning på gruppnivå ska omfatta. En sådan bedömning ska omfatta åtminstone all försäkrings- och återförsäkringsverksamhet som bedrivs inom gruppen och väsentlig verksamhet som inte är försäkringsverksamhet. Bedömningen ska också omfatta risker som härrör från sådan verksamhet som gruppen är eller kan bli exponerad för och det inbördes beroendet mellan dessa.

Enligt *tredje stycket* får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, besluta om att den egna risk- och solvensbedömningen på gruppnivå ska innehålla en sådan bedömning som avses i 10 kap. 11 a §, dvs. en särskild bedömning av efterlevnaden av bestämmelserna om solvens- och minimikapitalkraven, såväl med som utan användning av matchningsjustering, volatilitetsjustering, justerad riskfri räntestruktur, tillfälligt avdrag vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna, infasning av riskfria räntesatser, ett negativt räntegolv vid beräkningen av ränterisk eller en infasning av ränterisk (se 10 kap. 11 a § och författningskommentaren till den paragrafen).

Hittillsvarande *tredje stycket* flyttas till nya 43 a §.

43 a § När Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet får inspektionen, efter att ha rådfrågat de andra medlemmarna i tillsynskollegiet, besluta att det ansvariga företaget enligt 42 a § får göra en egen risk- och solvensbedömning enligt 10 kap. 11, 12 och 13 §§ på gruppnivå och på nivån för ett dotterföretag inom gruppen. En enda handling ska omfatta samtliga bedömningar. En sådan handling ska överlämnas samtidigt till Finansinspektionen och till berörda behöriga myndigheter.

Ett beslut enligt första stycket påverkar inte dotterföretagets skyldigheter enligt 10 kap. 11–13 §§.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om en egen risk- och solvensbedömning på gruppnivå och på nivån för ett dotterföretag inom gruppen.

Första stycket överensstämmer i sak med hittillsvarande 43 § andra stycket. Bestämmelserna justeras med anledning av nya 42 a § och 10 kap. 11 a–11 c §.

Andra stycket överensstämmer med hittillsvarande 43 § tredje stycket.

Hantering av likviditetsrisker på gruppnivå

43 b § *Det ansvariga företaget enligt 42 a § ska upprätta och uppdatera en plan för hantering av likviditetsrisker på gruppnivå. Planen ska innehålla en likviditetsanalys på kort sikt.*

Finansinspektionen får, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, besluta om att en plan för hantering av likviditetsrisker på gruppnivå även ska innehålla likviditetsanalyser på medellång och lång sikt.

Bestämmelserna i 10 kap. 7 a–7 e §§ ska gälla i tillämpliga delar för en plan för hantering av likviditetsrisker på gruppnivå.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om hantering av likviditetsrisker. Paragrafen genomför artikel 246a.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.89 i ändringsdirektivet.

I *första stycket* finns bestämmelser om en särskild plan för hantering av likviditetsrisker på gruppnivå. En sådan plan ska upprättas och därefter uppdateras av det ansvariga företaget (se 42 a §). Planen ska alltid innehålla en likviditetsanalys på kort sikt.

Enligt *andra stycket* får Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, besluta om att en plan även ska innehålla likviditetsanalyser på medellång och lång sikt.

Enligt *tredje stycket* ska bestämmelserna för enskilda försäkringsföretag ska gälla i tillämpliga delar för även för en plan för hantering av likviditetsrisker på gruppnivå (se 10 kap. 7 a–7 e §§ och författningskommentarerna till de paragraferna).

I kommissionens tekniska standarder finns bestämmelser som ytterligare specificerar innehållet i och hur ofta en plan för likviditetsriskhantering på gruppnivå ska uppdateras (artikel 246a.4 i Solvens II-direktivet).

Andra makrotillsynsverktyg

43 c § *Bestämmelserna i 18 kap. 3 b–3 g §§ om åtgärder vid betydande likviditetsrisker som kan orsaka hot mot konsumentskydd eller finansiell stabilitet, åtgärder vid betydande likviditetsrisker under exceptionella omständigheter som påverkar försäkringsmarknaden och åtgärder för att upprätthålla företagets finansiella ställning vid exceptionella sektorsomfattande chocker ska gälla i tillämpliga delar för en grupp. Det som i de bestämmelserna anges*

om Finansinspektionen ska bara gälla när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om andra makrotillsynsverktyg. Paragrafen genomför artikel 246b i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.89 i ändringsdirektivet.

Bestämmelserna om andra makrotillsynsverktyg för enskilda försäkringsföretag, dvs. bestämmelser om åtgärder vid vissa betydande likviditetsrisker, ska i tillämpliga delar även gälla för en grupp (se 18 kap. 3 b–3 g §§ och författningskommentarerna till de paragraferna). Finansinspektionen ska dock bara få besluta om den typen av åtgärder när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet för gruppen i fråga.

54 § *Det ansvariga företaget enligt 42 a § ska minst en gång per år offentliggöra en solvens- och verksamhetsrapport på grupp nivå. Rapporten ska innehålla sådan information om gruppen som riktar sig till yrkesverksamma på den finansiella marknaden.*

Bestämmelserna i 16 kap. 2–8 §§ om offentliggörande ska gälla i tillämpliga delar.

Om ett försäkringsföretag med ägarintresse har fått tillstånd att använda en förenklad metod enligt 22 a §, ska en solvens- och verksamhetsrapport på grupp nivå innehålla en förteckning över de anknutna företag som omfattas av den förenklade metoden och deras storlek.

Paragrafen innehåller bestämmelser om offentliggörande av en solvens- och verksamhetsrapport på grupp nivå. Genom ändringarna genomförs artikel 229a.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.80 i ändringsdirektivet, och artikel 256.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.92 a i ändringsdirektivet.

Första stycket justeras med anledning av att det i 1 kap. 16 a § införs en definition av begreppet företag med ägarintresse och den nya 42 a §. I enlighet med de tillkommande kraven i Solvens II-direktivet ska en rapport även innehålla information om gruppen som riktar sig till yrkesverksamma på den finansiella marknaden (se 16 kap. 2 och 2 b §§ och författningskommentarerna till de paragraferna). Med detta avses bl.a. en beskrivning av företagets verksamhet och resultat (se artikel 51.1b i Solvens II-direktivet).

I det nya *tredje stycket* införs en särskild bestämmelse för ett försäkringsföretag med ägarintresse som har fått tillstånd att använda en förenklad metod för beräkning av den grupp baserade kapital-

basen och det gruppbaseade solvenskapitalkravet (se 22 a §). I ett sådant fall ska en solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå innehålla en förteckning över de anknutna företag som omfattas av den förenklade metoden och deras storlek.

55 § *Det ansvariga företaget enligt 42 a § får, efter tillstånd från Finansinspektionen, om inspektionen är grupptillsynsmyndighet, offentliggöra en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i gruppen.*

Innan Finansinspektionen ger sitt tillstånd till en gemensam rapport, ska den samråda med berörda behöriga myndigheter i tillsynskollegiet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om offentliggörande av en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i gruppen.

Första stycket justeras med anledning av att det i 1 kap. 16 a § införs en definition av begreppet företag med ägarintresse och den nya 42 a §. I stycket görs även en språklig ändring.

56 § *En gemensam solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i gruppen ska innehålla uppgifter om*

1. gruppens samlade verksamhet och solvens enligt 54 §, och
2. varje enskilt dotterföretag inom gruppen som är ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare och uppgifter om dess verksamhet och solvens enligt 16 kap. 2–8 §§, *inbegripet båda delarna av företagens solvens och verksamhetsrapport.*

Saknas sådana uppgifter som avses i första stycket 2 i rapporten, får Finansinspektionen förelägga dotterföretaget att offentliggöra dessa uppgifter, om

1. dotterföretaget är ett försäkringsföretag,
2. Finansinspektionen kräver att jämförbara försäkringsföretag ska offentliggöra dessa uppgifter, och
3. de utelämnade uppgifterna är av väsentlig betydelse.

Bestämmelserna i 16 kap. 2–8 §§ om offentliggörande ska gälla i tillämpliga delar.

Paragrafen innehåller bestämmelser om innehållet i den gemensamma solvens- och verksamhetsrapporten. Genom ändringarna genomförs artikel 256.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.92 b i ändringsdirektivet.

Genom ändringarna i *första stycket 2* tydliggörs att uppgifterna om de enskilda dotterföretagen inom gruppen inbegriper båda delarna av företagens solvens och verksamhetsrapport, dvs. både den del som

riktar sig till försäkrings- och förmånstagare och den del som riktar sig till yrkesverksamma på den finansiella marknaden (se 16 kap. 2 § och författningskommentaren till den paragrafen). I stycket görs även redaktionella ändringar.

56 a § En solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i gruppen ska innehålla en gruppbalansräkning. Gruppbalansräkningen ska vara föremål för revision.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om en gruppbalansräkning. Paragrafen genomför artikel 256c.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 93 i ändringsdirektivet.

I enlighet med de tillkommande kraven i Solvens II-direktivet införs ett särskilt krav om att en solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå (54 §) och en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och för enskilda företag i en grupp (55 §) ska innehålla en gruppbalansräkning. Gruppbalansräkningen ska vara föremål för revision. I 56 b och 56 c §§ finns ytterligare bestämmelser om kraven om revision.

56 b § Det ansvariga företaget enligt 42 a § ska lämna in en separat rapport till Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet. En sådan rapport ska innehålla uppgifter om typen av revisionsutlåtande och granskningsresultat som utarbetats av revisionsföretaget. Rapporten ska lämnas in tillsammans med en solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå eller en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i gruppen.

Om en grupp har fått tillstånd att offentliggöra en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i gruppen ska det ansvariga företaget lämna den separata rapporten för anknutna företag till

- Finansinspektionen om anknutna företag är försäkringsföretag, och*
- berörd behörig myndighet om anknutna företag är EES-försäkringsgivare.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om en separat rapport. Paragrafen genomför artikel 256c.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt 93 i ändringsdirektivet, och artikel 256c.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 93 i ändringsdirektivet.

Enligt första stycket ska det ansvariga företaget (se 42 a §) lämna in en separat rapport till Finansinspektionen. Det gäller dock bara när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet för gruppen i fråga. En sådan separat rapport ska innehålla uppgifter om det som utarbetats

av revisionsföretaget. Det gäller uppgifter om typen av revisionsutlåtande och själva granskningsresultaten. Den separata rapporten ska lämnas in tillsammans med en solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå (se 54 §) eller en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och för enskilda företag i en grupp om gruppen har fått tillstånd till det (se 55 §).

I *andra stycket* finns en särskild bestämmelse för de fall en grupp har fått tillstånd till att offentliggöra en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och för enskilda företag i en grupp (se 55 §). I sådana fall ska den separata rapporten för anknutna företag lämnas till Finansinspektionen om det anknutna företaget är ett försäkringsföretag och till berörd behörig myndighet om det anknutna företaget är en EES-försäkringsgivare.

56 c § *Bestämmelserna i 16 kap. 2 c och 2 d §§ och 9 § 3 om revisionskrav ska gälla i tillämpliga delar.*

Ett tillstånd att offentliggöra en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i gruppen påverkar inte kraven om revision för ett anknutet försäkringsföretag eller en anknuten EES-försäkringsgivare.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om revisionskrav. Paragrafen genomför artikel 256c.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 93 i ändringsdirektivet, och artikel 256c.4 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 93 i ändringsdirektivet.

Enligt *första stycket* ska bestämmelserna i 16 kap. om revisionskrav för ett enskilt försäkringsföretag gälla i tillämpliga delar också för revisionskrav på gruppnivå.

Ett ansvarigt företag kan få tillstånd att offentliggöra en gemensam solvens- och verksamhetsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i en grupp (se 55 §). Ett sådant tillstånd påverkar enligt *andra stycket* inte kraven om revision för ett anknutet försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare. Sådana krav för ett anknutet försäkringsföretag finns bl.a. i 16 kap. 2 c och 2 d §§.

Regelbunden tillsynsrapport på gruppnivå

57 a § Det ansvariga företaget enligt 42 a § ska årligen lämna in en regelbunden tillsynsrapport på gruppnivå till Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet.

Bestämmelserna i 17 kap. 6 b–6 h §§ om innehållet i och undantag från och begränsningar av regelbunden tillsynsrapportering ska gälla i tillämpliga delar.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om en regelbunden tillsynsrapport på gruppnivå. Paragrafen genomför artikel 256b.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.93 i ändringsdirektivet.

Enligt *första stycket* ska det ansvariga företaget (se 42 a §) lämna in en regelbunden tillsynsrapport till Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet. Detta ska ske årligen.

Bestämmelserna i 17 kap. om den regelbundna tillsynsrapporteringen för ett enskilt företag ska enligt *andra stycket* gälla i tillämpliga delar också för den regelbundna tillsynsrapporteringen för en grupp. Det gäller dels innehållet i rapporteringen, dels möjligheterna till undantag och begränsningar.

57 b § Det ansvariga företaget enligt 42 a § får efter tillstånd från Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, lämna in en gemensam regelbunden tillsynsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i gruppen.

Ett tillstånd om att lämna in gemensam regelbunden tillsynsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i gruppen får inte leda till att mindre information lämnas, än den information som skulle lämnas av försäkringsföretag som lämnar in en regelbunden tillsynsrapport i enlighet med 17 kap. 6 b § eller av EES-försäkringsgivare enligt motsvarande bestämmelser i dess hemland.

Om en gemensam regelbunden tillsynsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i gruppen inte är tillfredsställande för de berörda behöriga myndigheterna, får Finansinspektionen återkalla ett tillstånd om att lämna in en sådan gemensam rapport.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om en gemensam regelbunden tillsynsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i gruppen. Paragrafen genomför artikel 256b.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.93 i ändringsdirektivet, och artikel 256b.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.93 i ändringsdirektivet.

Enligt *första stycket* får ett ansvarigt företag (se 42 a §), liksom gäller för offentliggörande av en solvens- och verksamhetsrapport (se 55 §), ansöka om tillstånd om att lämna in en gemensam regelbunden tillsynsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i gruppen. En sådan ansökan ska ges in till Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet.

I *andra stycket* finns ett grundläggande krav för tillstånd om att lämna in gemensam regelbunden tillsynsrapport. Tillstånd får inte ges om det leder till att mindre information lämnas än den som skulle lämnas av försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som lämnar in en regelbunden tillsynsrapport i enlighet med kraven för det enskilda företaget. Detta gäller dels enligt försäkringsrörelselagen, dels enligt nationella bestämmelserna i EES-försäkringsgivarens hemland.

I *tredje stycket* finns en bestämmelse om återkallelse av ett tillstånd om att lämna in en gemensam regelbunden tillsynsrapport. Om en sådan gemensam regelbunden tillsynsrapport inte är tillfredsställande för de berörda behöriga myndigheterna, får Finansinspektionen återkalla ett tillstånd.

57 c § Innan Finansinspektionen ger tillstånd till att lämna in en gemensam regelbunden tillsynsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i gruppen ska inspektionen ge berörda behöriga myndigheter i tillsynskollegiet tillfälle att yttra sig. Finansinspektionen ska ta vederbörlig hänsyn till synpunkter och reservationer som lämnas av berörda behöriga myndigheter.

Finansinspektionen ska, om inspektionen inte är grupp tillsynsmyndighet och motsätter sig att en gemensam regelbunden tillsynsrapport ska lämnas in av en grupp med ett eller flera försäkringsföretag, till grupp tillsynsmyndigheten ange skälen för det.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förfarandet för ett tillstånd om att lämna in en gemensam regelbunden tillsynsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i gruppen. Paragrafen genomför artikel 256b.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.93 i ändringsdirektivet.

Första stycket gäller när Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet och i och med det är den myndighet som har tagit emot en ansökan om att lämna in en gemensam regelbunden tillsynsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i gruppen (se 57 b § och författningskommentaren till den paragrafen). I dessa fall ska Finansinspektionen ge berörda behöriga myndigheter i tillsynskollegiet

tillfälle att yttra sig innan ett beslut. I sitt beslut ska Finansinspektionen ta vederbörlig hänsyn till synpunkter och reservationer som lämnats.

Andra stycket gäller när Finansinspektionen inte är grupp tillsynsmyndighet för gruppen i fråga. I dessa fall ska inspektionen, om den motsätter sig att en gemensam regelbunden tillsynsrapport ska lämnas in av en grupp med ett eller flera försäkringsföretag underrätta grupp tillsynsmyndigheten om skälen för det. Detta gäller både vid en ansökan om tillstånd och om det senare framkommer omständigheter som kan leda till ett tillstånd ska återkallas (se 57 b § tredje stycket).

57 d § Ett försäkringsföretag som omfattas av en gemensam regelbunden tillsynsrapport på grupp nivå och för de enskilda företagen i gruppen ska lämna in rapporten till Finansinspektionen.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om inlämnande av en gemensam regelbunden tillsynsrapport på grupp nivå och för de enskilda företagen i gruppen. Paragrafen genomför artikel 256b.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.93 i ändringsdirektivet.

Ett försäkringsföretag som omfattas av en gemensam regelbunden tillsynsrapport ska lämna in rapporten till Finansinspektionen. Detta gäller både när försäkringsföretaget är ansvarigt företag enligt 42 a § och när försäkringsföretaget inte är det, t.ex. bara ett dotterföretag.

57 e § En gemensam regelbunden tillsynsrapport på grupp nivå och för de enskilda företagen i gruppen ska innehålla

1. den information på grupp nivå som ska rapporteras enligt 57 a §, och
2. information om varje enskilt dotterföretag inom gruppen som är ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare och som ska rapporteras enligt 17 kap. 6 b §.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om innehållet i en gemensam regelbunden tillsynsrapport på grupp nivå och för de enskilda företagen i gruppen. Paragrafen genomför artikel 256b.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.93 i ändringsdirektivet.

En gemensam regelbunden tillsynsrapport ska innehålla dels den information som ska lämnas i en regelbunden tillsynsrapport på grupp nivå (*punkt 1*), dels den information som ska lämnas av ett enskilt

dotterföretag (*punkt 2*). För dotterföretag gäller detta både dotterföretag som är försäkringsföretag, dvs. svenska företag, och EES-försäkringsgivare, dvs. företag som har hemvist i andra länder inom EES än Sverige.

57 f § Om en gemensam regelbunden tillsynsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i gruppen inte innehåller information om ett dotterföretag som är försäkringsföretag får Finansinspektionen förelägga dotterföretaget om att rapportera in ytterligare information.

Första stycket gäller bara om informationen är nödvändig och av väsentlig betydelse och Finansinspektionen kräver att försäkringsföretag ska lämna sådan information.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om lämnande av information utöver en gemensam regelbunden tillsynsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i gruppen. Paragrafen genomför artikel 256b.4 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt 1.93 i ändringsdirektivet.

I *första stycket* finns en bestämmelse för de fall det i en gemensam regelbunden tillsynsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i gruppen saknas information om ett dotterföretag som är försäkringsföretag. Finansinspektionen får i dessa fall förelägga dotterföretaget om att rapportera in ytterligare information. Detta gäller både när inspektionen är grupptillsynsmyndighet och inte är det men bara för dotterföretag som är försäkringsföretag.

I *andra stycket* begränsas Finansinspektionens möjlighet att kräva in ytterligare information vid sidan av en gemensam regelbunden tillsynsrapport. Finansinspektionen får bara begära in ytterligare information från ett dotterföretag som är försäkringsföretag om informationen är nödvändig och av väsentlig betydelse. Dessutom krävs att Finansinspektionen i övrigt kräver att försäkringsföretag ska lämna den aktuella informationen i fråga.

Kommissionen har antagit delegerade akter som ytterligare specificerar den information som ska rapporteras (artikel 256b.6 i Solvens II-direktivet).

57 g § Finansinspektionen ska informera berörda behöriga myndigheter i ett tillsynskollegium om inspektionen

1. konstaterar att försäkringsföretag som är dotterföretag i en grupp inte uppfyller kraven i 17 kap. 6 b §, eller

2. i enlighet med 57 § begär in ytterligare information från ett försäkringsföretag som är dotterföretag.

Om en behörig myndighet lämnar sådan information som avses i första stycket om en EES-försäkringsgivare som är dotterföretag i en grupp ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, lämna samma begäran till det ansvariga företaget enligt 42 a §.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och åtgärder vid brister i den regelbundna tillsynsrapporteringen. Paragrafen genomför artikel 256b.5 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.93 i ändringsdirektivet.

Enligt *första stycket* ska Finansinspektionen informera berörda behöriga myndigheter i ett tillsynskollegium om den konstaterar att ett försäkringsföretag som är dotterföretag i en grupp inte uppfyller kraven i 17 kap. om regelbunden tillsynsrapportering för enskilda försäkringsföretag (*första stycket 1*). Finansinspektionen ska också informera berörda behöriga myndigheter i ett tillsynskollegium om den begär in ytterligare information från ett försäkringsföretag som är dotterföretag i en grupp och omfattas av en gemensam regelbunden tillsynsrapport på gruppnivå och för de enskilda företagen i gruppen, dvs. ett föreläggande enligt 57 f § (*första stycket 2*).

I *andra stycket* finns bestämmelser för det fall en behörig myndighet ansett att en EES-försäkringsgivare inte uppfyller kraven om regelbunden tillsynsrapportering för ett enskilt företag eller om en sådan myndighet anser att det finns brister i en gemensam regelbunden tillsynsrapport såvitt gäller en EES-försäkringsgivare, dvs. fall som motsvarar de som avses i första stycket för försäkringsföretag. Om en behörig myndighet lämnar denna typ av information ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, lämna samma begäran till det ansvariga företaget (se 42 a §).

63 § Ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska säkerställa att *följande personer uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § första stycket 4:*

1. de som avses ingå i styrelsen för företaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem, och

2. de som, i tillämpliga fall, avses ansvara för en sådan central funktion som avses i 10 kap. 4 § i företaget.

Ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska snarast möjligt till Finansinspektionen anmäla ändringar av vilka som ingår i dess ledning eller ansvarar för centrala funktioner enligt första stycket.

Ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska underrätta inspektionen om någon av de personer som avses i första stycket har ersatts på grund av att han eller hon inte längre uppfyller lämplighetskraven.

Paragrafen innehåller bestämmelser om lämplighetskrav för ledande befattningshavare i försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag. Genom ändringarna genomförs artikel 257 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.94 i ändringsdirektivet.

I *första stycket* finns bestämmelser om att personer som är verksamma i försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag ska ha de insikter och den erfarenhet som måste krävas av den som deltar i styrningen av ett försäkringsföretag och även i övrigt är lämpliga för en sådan uppgift, de s.k. lämplighetskraven. Dessa lämplighetskrav har hittills bara gällt de som i praktiken leder verksamheten, dvs. styrelseledamöter, verkställande direktör och ersättare för någon av dem (*första stycket 1*). I och med ändringarna i Solvens II-direktivet ska lämplighetskraven också, i tillämpliga fall, gälla de som ansvarar för centrala funktioner i företaget (*första stycket 2*). Med centrala funktioner avses funktioner för riskhantering, regel efterlevnad och internrevision samt en aktuariefunktion (se 10 kap. 4 §). I stycket görs även redaktionella ändringar.

I och med ändringen i *andra stycket* ska ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag till Finansinspektionen anmäla ändringar av vilka som ansvarar för centrala funktioner i företaget. Detta ska ske snarast möjligt och överensstämmer med vad som hittills gällt för företagets ledning, dvs. styrelseledamöter, verkställande direktör och ersättare för någon av dem. Ett företag ska även underrätta inspektionen om någon av de personer som ansvarar för centrala funktioner har ersatts på grund av att den inte längre uppfyller lämplighetskraven (se tredje stycket).

72 § Efter att ha hört berörda behöriga myndigheter och ett godkännande från grupp tillsynsmyndigheten, får Finansinspektionen besluta att använda andra tillsynsmetoder än de som följer av 4, 5, 7–40, 42–64 och 74–103 §§, om dessa metoder säkerställer att tillsynen över företagen i gruppen är tillräcklig.

De andra tillsynsmetoderna ska bidra till att

1. bevara försäkringsföretags och EES-försäkringsgivares kapitalallokering och sammansättning av deras kapitalbas och förhindra att det skapas väsentliga värden inom gruppen om ett sådant skapande av kapital inom gruppen finan-

sieras med inkomster från skuldinstrument eller andra finansiella instrument som inte räknas som kapitalbasposter av moderföretaget, och

2. bedöma och övervaka risker som härrör från företag både inom och utanför EES och begränsa risken för spridning från dessa företag och från andra icke-reglerade företag till försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare inom gruppen och till den undergrupp där moderföretaget med det yttersta ägarintresset är ett sådant företag som avses i 4 §, om en sådan undergrupp finns.

Finansinspektionen ska underrätta de berörda behöriga myndigheterna, Europeiska kommissionen och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten när sådana andra tillsynsmetoder används.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen under vissa angivna omständigheter får använda andra tillsynsmetoder än de som gäller vid fullständig grupp tillsyn. Genom ändringarna genomförs artikel 262.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.96 b i ändringsdirektivet.

Genom ändringen i *första stycket* tydliggörs att andra tillsynsmetoder ska godkännas av grupp tillsynsmyndigheten (artikel 262.2 i Solvens II-direktivet).

I det nya *andra stycket* införs, i enlighet med Solvens II-direktivet, särskilda krav om vad andra tillsynsmetoderna ska bidra till. Det gäller t.ex. att bevara försäkringsföretagens kapitalallokering och sammansättningen av deras kapitalbas (*andra stycket 1*). För vad som avses med andra tillsynsmetoder, se 73 §.

Tredje stycket överensstämmer med hittillsvarande *andra stycket*.

73 § Finansinspektionen får med stöd av 72 § *besluta om*

1. att det ska etableras ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES och att bestämmelserna i denna lag ska tillämpas på företagen i den grupp som leds av företaget som etablerats,

2. att ett försäkringsföretag i en grupp med försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare som inte har ett gemensamt moderföretag inom EES, ska ansvara för att kraven om grupp tillsyn följs,

3. att försäkringsföretag som tillsammans med EES-försäkringsgivare ingår i en undergrupp till en grupp med ett moderföretag med huvudkontor inom EES, utöver tillämpning av detta kapitel på undergruppen, ska

- vidta ytterligare åtgärder, eller
- omfattas av ytterligare krav, inbegripet krav som avses i 4–6, och skärpt tillsyn över risk-koncentrationer och transaktioner inom gruppen,

4. att ledamöterna i styrelsen eller motsvarande organ hos moderföretaget med det yttersta ägarintresset inom EES ska vara oberoende gentemot moderföretaget med det yttersta ägarintresset utanför EES,

5. att ett försäkringsföretag

- inte får genomföra vissa transaktioner eller
- ska anmäla vissa transaktioner före eller efter de har genomförts, eller

6. ytterligare krav på information om solvens- och finansiell ställning, riskprofil och risktoleransgränser för moder-företag med huvudkontor utanför EES, i tillämpliga fall inbegripet rapporter om dessa frågor som har lämnats in till styrelsen eller motsvarande organ i företaget eller till tillsynsmyndigheterna moderföretag med huvudkontor utanför EES.

Ett beslut enligt första stycket 5 får fattas bara om transaktionerna utgör eller skulle kunna utgöra ett hot mot den finansiella ställningen eller solvenssituationen hos försäkringsföretag och EES-försäkringsgivare inom gruppen och involverar å ena sidan ett försäkringsföretag, en EES-försäkringsgivare, ett försäkringsholdingföretag med huvudkontor inom EES eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES och å andra sidan ett företag som ingår i gruppen och som har sitt huvudkontor utanför EES. Om ett beslut rör en anknuten EES-försäkringsgivare ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, underrätta en berörd behörig myndighet om vad inspektionen kommit fram till.

Paragrafen innehåller bestämmelser om andra tillsynsmetoder. Genom ändringarna genomförs artikel 262.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.96 c i ändringsdirektivet.

Finansinspektionen får i vissa fall besluta om att använda andra tillsynsmetoder för en grupp som omfattas av fullständig grupp tillsyn (se 72 §). I *första stycket* anges sådana andra tillsynsmetoder. Liksom hittills gällt får Finansinspektionen besluta om etablering av ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES (*första stycket 1*). Finansinspektionen får även besluta om bl.a. att ett försäkringsföretag inte får genomföra vissa transaktioner eller att företaget ska anmäla vissa transaktioner före eller efter de har genomförts (*första stycket 5*).

I *andra stycket* finns en begränsning för möjligheten att begränsa ett försäkringsföretags transaktioner (*första stycket 5*). Om ett sådant beslut rör en anknuten EES-försäkringsgivare ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, även underrätta en berörd behörig myndighet om vad inspektionen kommit fram till.

74 § Om det moderföretag som finns i toppen av en grupp enligt 4 § har huvudkontor i ett annat land inom EES än Sverige, får Finansinspektionen besluta att bestämmelserna om grupp tillsyn ska tillämpas även på nivån för ett *försäkringsföretag, försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som är det yttersta moderföretaget i Sverige*.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när Finansinspektionen får besluta om nationell undergrupptillsyn.

Paragrafen justeras med anledning av att det i 1 kap. 16 a § införs en definition av begreppet företag med ägarintresse.

104 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. hur den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade kapitalkravet ska beräknas enligt 16–22 a, 28 a, 28 b och 28 g §§,

2. hur den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade kapitalkravet ska beräknas när kraven är likvärdiga enligt 30 §,

3. innehållet i samt omfattningen och fullgörandet av rapporteringen enligt 33 §,

4. innehållet i en åtgärdsplan och en finansiell saneringsplan enligt 35 § andra stycket,

5. vilka upplysningar ett företag ska lämna till Finansinspektionen och när enligt 37, 49 och 50 §§,

6. företagstyrningssystem inom en grupp enligt 42 §,

7. innehållet i en plan för hållbarhetsfaktors påverkan på finansiella risker för gruppen,

8. innehållet i en egen risk- och solvensbedömning inom en grupp enligt 43 §,

9. hur uppgifter enligt 46 § ska lämnas,

10. när en solvens- och verksamhetsrapport enligt 54 eller 55 § senast ska offentliggöras,

11. när en regelbunden tillsynsrapport enligt 57 a eller 57 b § senast ska lämnas in, och

12. hur den gruppbaseade kapitalbasen och det gruppbaseade kapitalkravet ska beräknas enligt 71 § tredje stycket.

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Genom ändringarna genomförs delvis artikel 254.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.91 i ändringsdirektivet, artikel 256.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.92 a i ändringsdirektivet, och artikel 256b.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.93 i ändringsdirektivet.

Genom bemyndigandena kan delar av bestämmelserna i Solvens II-direktivet om tillgång till information (artikel 245), om rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå (artikel 256) och om regelbunden tillsynsrapport på gruppnivå (artikel 256b) genomföras i föreskrifter.

19 a kap. Plan för förebyggande återhämtning för företag som ingår i en grupp

Genom krishanteringshanteringsdirektivet för försäkringsföretag införs nya bestämmelser för försäkringsföretag. Det gäller bestämmelser om dels krisförebyggande åtgärder, dels åtgärder när en kris har inträffat, dvs. när ett företag fallerar eller riskerar att falla och det kan bli aktuellt att försätta företaget i resolution.

I denna lag finns det bestämmelser om förebyggande åtgärder. I första hand rör det sig om åtgärder som ska vidtas av de enskilda företagen. I nya 19 a kap. finns bestämmelser om förebyggande åtgärder för företag som ingår i en grupp. Med grupp avses detsamma som enligt 19 kap. Bestämmelserna överensstämmer i huvudsak med vad som gäller för ett försäkringsföretag som inte ingår i en grupp (se 10 a kap.).

I 1–5 §§ finns bestämmelser om upprättande av en plan för förebyggande gruppåterhämtning och i 6 och 7 §§ om innehållet i en sådan plan. I 8–14 §§ finns bestämmelser om granskning av en plan. När det gäller grupper ska det hanteras inom tillsynskollegiet och leda till en överenskommelse mellan Finansinspektionen och berörda behöriga myndigheter. Det finns även bestämmelser för de fall en enhet inte beaktas i tillräcklig grad i en plan för förebyggande gruppåterhämtning (15–17 §§) eller om det inte finns någon plan för förebyggande gruppåterhämtning (18 och 19 §§). I vissa fall är det möjligt att beakta en plan för förebyggande av gruppåterhämtning som utarbetats av ett företag från tredjeland (20 §). I 21 och 22 §§ finns det särskilda bestämmelser om Finansinspektionens och en utländsk grupptillsynsmyndighets beslut. På motsvarande sätt som för företag som inte ingår i en grupp, finns det också för företag som ingår i en grupp bestämmelser om förenklade skyldigheter (23 och 24 §§).

Andra bestämmelser om krisförebyggande åtgärder, t.ex. resolutionsplaner, finns i den nya lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag.

Upprättande av en plan för förebyggande gruppåterhämtning

1 § Finansinspektionen får, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, besluta att ett moderföretag med det yttersta ägarintresset i en grupp ska upprätta en plan för förebyggande gruppåterhämtning.

Vid ett beslut enligt första stycket ska Finansinspektionen, i tillämpliga delar, beakta sådana omständigheter som anges i 10 a kap. 1, 2 och 4 §§.

Paragrafen innehåller bestämmelser om upprättande av en plan för förebyggande gruppåterhämtning. Paragrafen genomför artikel 7.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Av *första stycket* följer att Finansinspektionen får besluta att ett moderföretag med det yttersta ägarintresset i en grupp ska upprätta en plan för förebyggande gruppåterhämtning. Det gäller dock bara när Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet för den aktuella gruppen. Med moderföretag med det yttersta ägarintresset i en grupp avses ett moderföretag i en medlemsstat i en grupp som är föremål för grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a eller b i direktiv 2009/138/EG och som inte är ett dotterföretag till ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag, ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är auktoriserat och etablerat i någon medlemsstat (se 1 kap. 12 §). Bestämmelser om när Finansinspektionen ska vara grupp tillsynsmyndighet finns i 19 kap. 7–9 §§. Liksom en plan för förebyggande återhämtning är en plan för förebyggande gruppåterhämtning i första hand ett planeringsverktyg som ska användas för att identifiera åtgärder som gruppen eller företag som ingår i den avser att vidta för att bevara eller återställa den finansiella ställningen och lönsamheten efter en betydande försämring av den finansiella situationen. I 6 och 7 §§ finns bestämmelser om innehållet i en plan för förebyggande gruppåterhämtning.

I *andra stycket* anges, genom hänvisningen till bestämmelserna i 10 a kap. om en plan för förebyggande återhämtning, omständigheter som Finansinspektionen ska beakta vid ett beslut om att ett moderföretag ska upprätta en plan för förebyggande gruppåterhämtning. I tillämpliga delar ska Finansinspektionen bl.a. beakta försäkringsföretagens storlek, affärsmodell och riskprofil. När det gäller en plan för förebyggande gruppåterhämtning gäller detta dels de enskilda försäkringsföretagen, dels gruppen som helhet. Finansinspektionen ska även beakta kraven om att en viss del av marknaderna för

skade- och livförsäkring ska omfattas av planering för förebyggande återhämtning.

2 § Kraven i 10 a kap. 6, 8–10 §§ om en plan för förebyggande återhämtning gäller i tillämpliga delar för en plan för förebyggande gruppåterhämtning.

Finansinspektionen får, efter begäran av en behörig myndighet i ett annat land inom EES, kräva att ett moderföretag med det yttersta ägarintresset i en grupp lämnar in en reviderad plan för förebyggande gruppåterhämtning.

Paragrafen innehåller grundläggande bestämmelser om en plan för förebyggande gruppåterhämtning. Paragrafen genomför 7.5 och delvis artikel 7.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I *första stycket* anges, genom hänvisningen till bestämmelserna i 10 a kap. om en plan för förebyggande om återhämtning, vad som ska gälla för en plan för förebyggande gruppåterhämtning. En plan för förebyggande gruppåterhämtning ska därmed ses över minst vartannat år och i vissa särskilda fall (se 10 a kap. 6 § och författningskommentaren till den paragrafen). En plan för förebyggande gruppåterhämtning ska, liksom en plan för förebyggande återhämtning, ange de åtgärder som kan bli aktuella för att återställa den finansiella ställningen om det har skett en betydande försämring av denna (se 10 a kap. 8 § första stycket och författningskommentaren till den paragrafen). När det gäller en plan för förebyggande gruppåterhämtning ska detta avse åtgärder dels på nivån för moderföretaget som har det yttersta ägarintresset, dels på nivån för de enskilda dotterföretagen (artikel 7.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag, se även 6 § och författningskommentaren till den paragrafen). En plan för förebyggande gruppåterhämtning får inte förutsätta att statligt stöd lämnas (se 10 a kap. 8 § första stycket och författningskommentaren till den paragrafen). I huvudsak ska samma uppgifter anges i en plan för förebyggande gruppåterhämtning som i en plan för förebyggande återhämtning. Det gäller till exempel en sammanfattning av de viktigaste delarna av en plan, en beskrivning av försäkringsföretagen i gruppen och ett antal korrigerande åtgärder (se 10 a kap. 8 § andra stycket och författningskommentaren till den paragrafen). Om ett försäkringsföretag i gruppen någon gång under de senaste tio åren har lämnat in en åtgärdsplan ska en sådan plan ingå i en plan för förebyggande gruppåterhämtning tillsammans

med en bedömning av de åtgärder som företaget har vidtagit för att åter uppfylla solvenskapitalkravet (se 10 a kap. 9 § och författningskommentaren till den paragrafen). Detsamma gäller om en EES-försäkringsgivare i gruppen under samma tidperiod har lämnat in en motsvarande plan, i enlighet bestämmelserna i det land där EES-försäkringsgivaren har sitt huvudkontor. Även en plan för förebyggande gruppåterhämtning ska innehålla en ram med kvalitativa och kvantitativa indikatorer som identifierar tidpunkter då korrigerande åtgärder bör övervägas eller vidtas (se 10 a kap. 8 § tredje stycket och författningskommentaren till den paragrafen). Vidare ska en plan för förebyggande gruppåterhämtning innehålla en särskild bedömning av möjligheten att genomföra åtgärder i en plan (se 10 a kap. 10 § och författningskommentaren till den paragrafen). Utöver detta finns det i 6 och 7 §§ särskilda bestämmelser om innehållet i en plan för förebyggande gruppåterhämtning.

I *andra stycket* finns det en särskild bestämmelse om ändring av en plan för förebyggande gruppåterhämtning för gränsöverskridande grupper. I sådana fall får Finansinspektionen, efter begäran av en behörig myndighet i ett annat land inom EES, kräva att ett moderföretag med det yttersta ägarintresset i en grupp lämnar in en reviderad plan för förebyggande återhämtning. Detta får ske om den behöriga myndigheten bedömer att en EES-försäkringsgivare inte i tillräckligt hög grad beaktas i planen för förebyggande gruppåterhämtning mot bakgrund av försäkringsgivarens betydelse i det berörda landet och mot bakgrund av de skyldigheter som jämförbara företag i det landet omfattas av (se artikel 7.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag). Bestämmelsen gäller bara när Finansinspektionen ansvarar för att en plan för förebyggande gruppåterhämtning ska upprättas, dvs. när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet (se 1 §). Om Finansinspektionen i stället inte är grupp tillsynsmyndighet och anser att ett försäkringsföretag inte i tillräckligt hög grad beaktas, har inspektionen en motsvarande möjlighet att begära revidering av en plan för förebyggande gruppåterhämtning, se 15 §.

3 § En plan för förebyggande gruppåterhämtning ska godkännas av moderföretagets styrelse eller motsvarande organ och ges in till Finansinspektionen om inspektionen är grupptillsynsmyndighet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om godkännande och inlämnande av en plan för förebyggande gruppåterhämtning. Paragrafen genomför artikel 7.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

En plan för förebyggande gruppåterhämtning ska upprättas av ett moderföretag med det yttersta ägarintresset i en grupp (se 1 §). Planen ska godkännas av moderföretagets styrelse. I de fall ett moderföretag inte är ett svenskt företag, dvs. inte har sitt huvudkontor i Sverige, bör planen godkännas av det organ i företaget som motsvarar en styrelse i ett svenskt företag (se artikel 7.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag). Inom detta rymms att styrelsen har gjort en egen bedömning av planen (se samma artikel). Efter styrelsens godkännande ska en plan lämnas in till Finansinspektionen. Detta gäller dock bara om Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet för gruppen. Bestämmelser om när Finansinspektionen ska vara grupptillsynsmyndighet finns i 19 kap. 7–9 §§.

4 § När Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet, ska inspektionen överlämna en plan för förebyggande gruppåterhämtning till

1. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten,
2. berörda behöriga myndigheter i tillsynskollegiet,
3. resolutionsmyndigheten på gruppnivå,
4. dotterföretagens resolutionsmyndigheter.

Om gruppen är eller ingår i ett finansiellt konglomerat ska en plan för förebyggande gruppåterhämtning överlämnas till den relevanta resolutionsmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 3 i krishanteringsdirektivet och den behöriga myndighet som definieras i artikel 4.1.40 i tillsynsförordningen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens samarbete med andra myndigheter. Paragrafen genomför artikel 7.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I *första stycket* anges de myndigheter som Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, ska överlämna en plan för förebyggande gruppåterhämtning till. Att en sådan plan ska ges in till Finansinspektionen när inspektionen är grupptillsynsmyndighet följer av 3 §. Förutom Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten rör det sig om myndigheter som är tillsyns- eller resolutionsmyndigheter för företag i gruppen. Med resolutionsmyn-

dighet på gruppnivå avses i detta fall Riksgäldskontoret (se artikel 2.33 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag tillsammans med 1 kap. 3 § lagen [2026:000] om resolution av försäkringsföretag).

Om gruppen är eller ingår i ett finansiellt konglomerat ska en plan enligt *andra stycket* också överlämnas till den relevanta resolutionsmyndighet som utsetts i enlighet med krishanteringsdirektivet och den behöriga myndighet som definieras i tillsynsförordningen, dvs. resolutions- och tillsynsmyndigheter för företag från bank- och värdepapperssektorn (se 1 kap. 3 § 7 a och 2 kap. 1 § lagen [2006:531] om särskild tillsyn över finansiella konglomerat).

5 § Det moderföretag som avses i 1 § ska inrätta lämpliga arrangemang för en regelbunden övervakning av de kvalitativa och kvantitativa indikatorer som ska identifiera de tidpunkter vid vilka korrigerande åtgärder bör övervägas eller vidtas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om övervakning av kvalitativa och kvantitativa indikatorer. Paragrafen genomför delvis artikel 7.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

En plan för förebyggande gruppåterhämtning ska, liksom en plan för förebyggande återhämtning, innehålla kvalitativa och kvantitativa indikatorer som ska identifiera de tidpunkter vid vilka korrigerande åtgärder bör övervägas eller vidtas (se 2 § och författningskommentaren till den paragrafen). Även för en grupp ska det finnas lämpliga arrangemang för en regelbunden övervakning av de kvalitativa och kvantitativa indikatorerna. Samma företag som ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning, dvs. moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen (se 1 §) ska ansvara för att sådana arrangemang inrättas.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om arrangemangen för övervakning av indikatorerna (se 25 § 1).

Innehåll i en plan för förebyggande gruppåterhämtning

6 § En plan för förebyggande gruppåterhämtning ska innehålla en plan för förebyggande återhämtning för den grupp som leds av det moderföretag som avses i 1 §.

En plan för förebyggande gruppåterhämtning ska ange de korrigerande åtgärder som kan bli nödvändiga att genomföra på nivån för moderföretaget

med det yttersta ägarintresset i en grupp och på nivån för dess enskilda dotterföretag för att återställa försäkringsföretagens eller EES-försäkringsgivarnas finansiella ställning om det har skett en betydande försämring av denna. De korrigerande åtgärderna ska bidra till att stabilisera gruppen eller ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som ingår i den och vidtas för att åtgärda eller avlägsna orsakerna till krissituationen och återställa den finansiella ställningen för gruppen eller för de försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som ingår i den. Korrigerande åtgärder för ett företag i gruppen ska ta hänsyn till den finansiella ställningen hos andra företag i gruppen.

En plan för förebyggande gruppåterhämtning ska också innehålla arrangemang för att säkerställa att de åtgärder som ska vidtas är proportionella, samordnade och konsekventa.

Paragrafen innehåller särskilda bestämmelser om innehållet i en plan för förebyggande gruppåterhämtning. Paragrafen genomför artikel 7.1 och 7.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I 2 § finns grundläggande bestämmelser om innehållet i en plan för förebyggande gruppåterhämtning. En sådan plan ska i huvudsak innehålla samma uppgifter som en plan för förebyggande återhämtning (se författningskommentaren till 2 §).

När det gäller omfattningen av en plan för förebyggande gruppåterhämtning ska en sådan plan enligt *första stycket* innehålla en plan för förebyggande återhämtning för den grupp som leds av det moderföretag som avses i 1 §, dvs. moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen. Med grupp avses detsamma som enligt i artikel 212.1 c i direktiv 2009/138/EG.

Enligt *andra stycket* ska en plan för förebyggande gruppåterhämtning ange de korrigerande åtgärder som kan bli nödvändiga att genomföra på nivån för moderföretaget med det yttersta ägarintresset i en grupp och på nivån för enskilda dotterföretag för att återställa företagens finansiella ställning om det har skett en betydande försämring av denna. Detta ska gälla den finansiella ställningen hos både försäkringsföretag, dvs. svenska företag, och EES-försäkringsgivare, dvs. utländska försäkringsgivare vars hemland hör till EES och som omfattas av Solvens II-direktivet (1 kap. 12 §). De korrigerande åtgärderna ska bidra till att stabilisera gruppen eller ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare som ingår i den och vidtas för att åtgärda eller avlägsna orsakerna till krissituationen och återställa den finansiella ställningen för gruppen eller för de försäkringsföretag eller EES-försäkringsgivare som ingår i den. Korrigerande

åtgärder för ett företag i gruppen ska ta hänsyn till den finansiella ställningen hos andra företag i gruppen.

Enligt *tredje stycket* ska en plan för förebyggande gruppåterhämtning också innehålla arrangemang för att säkerställa att de åtgärder som ska vidtas är proportionella, samordnade och konsekventa. Det gäller oavsett om åtgärderna ska vidtas för hela gruppen eller ett enskilt företag i den.

7 § I en plan för förebyggande gruppåterhämtning ska det anges om

1. det finns hinder för genomförande av korrigerande åtgärder inom gruppen, inbegripet på nivån för de enskilda företagen som planen omfattar, och

2. om det finns väsentliga praktiska eller juridiska hinder för att utan dröjsmål överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder eller tillgångar inom gruppen.

Paragrafen innehåller särskilda bestämmelser om innehållet i en plan för förebyggande gruppåterhämtning. Paragrafen genomför artikel 7.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Utöver kraven i 2 och 6 §§ ska en plan för förebyggande gruppåterhämtning också innehålla uppgifter om det finns någon form av hinder för att vidta åtgärder vid en krissituation. Det ska särskilt anges om det finns hinder för genomförande av korrigerande åtgärder inom gruppen. Detta gäller även korrigerande åtgärder på nivån för de enskilda företagen som planen omfattar (*punkt 1*). Det ska också särskilt anges om det finns väsentliga praktiska eller juridiska hinder för att utan dröjsmål överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder eller tillgångar inom gruppen (*punkt 2*). Dessa särskilda uppgifter är av betydelse för myndigheternas granskning av en plan för förebyggande gruppåterhämtning och om åtgärder ska vidtas för att undanröja hinder för genomförande av en plan (se 8–11 §§).

Granskning av en plan för förebyggande av gruppåterhämtning

8 § Finansinspektionen ska, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, efter samråd med berörda behöriga myndigheter i tillsynskollegiet, granska om en plan för förebyggande gruppåterhämtning uppfyller kraven i 2, 6 och 7 §§.

För Finansinspektionens granskning gäller 10 a kap. 11 och 12 §§ i tillämpliga delar. Finansinspektionen ska även beakta potentiella effekter av

de korrigerande åtgärderna för försäkringstagarna, realekonomin och den finansiella stabiliteten i alla medlemsstater där gruppen verkar.

Paragrafen innehåller bestämmelser om granskning av en plan för förebyggande gruppåterhämtning. Paragrafen genomför artikel 8.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Enligt *första stycket* ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, granska en plan för förebyggande gruppåterhämtning. Detta ska ske tillsammans med berörda behöriga myndigheter i tillsynskollegiet. Med tillsynskollegiet avses den permanenta men flexibla strukturen för samarbete, samordning och beslutsfattande mellan Finansinspektionen och en eller flera behöriga myndigheter vid tillsynen över en viss grupp (se 1 kap. 12 §). Vilka myndigheter som ska anses som berörda behöriga myndigheter i tillsynskollegiet får avgöras utifrån det enskilda tillsynskollegiet och gruppen (se artikel 248.3 i direktiv 2009/138/EG). Det bör dock alltid vara tillsynsmyndigheter i länder inom EES där något dotterföretag har sitt huvudkontor är beläget. Granskningen i sig ska avse om planen uppfyller kraven i 2, 6 och 7 §§ om innehållet i en plan.

För granskningen gäller enligt *andra stycket* bestämmelserna för granskning av en plan för förebyggande återhämtning i tillämpliga delar. Det innebär bl.a. en bedömning av om ett genomförande av de korrigerande åtgärder som föreslås i planen kan förväntas att inom rimlig tid upprätthålla eller återställa gruppens eller företagens lönsamhet och finansiella ställning och att Riksgäldskontoret ska ges möjlighet att delta i granskningen. För övriga krav om förfarandet och vad Finansinspektionen ska granska, se 10 a kap. 11 och 12 §§ och författningskommentarerna till de paragraferna. När det gäller en plan för förebyggande gruppåterhämtning ska Finansinspektionen även beakta potentiella effekter av de korrigerande åtgärderna för försäkringstagarna, realekonomin och den finansiella stabiliteten i alla medlemsstater där gruppen verkar.

9 § Finansinspektionen ska, om möjligt, inom fyra månader från och med att inspektionen har överlämnat eller mottagit en plan för förebyggande gruppåterhämtning, försöka komma överens med de berörda behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet om

1. granskningen av en plan för förebyggande gruppåterhämtning,
2. huruvida ett försäkringsföretag som ingår i gruppen ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning, och

3. åtgärder vid väsentliga brister i eller hinder för genomförande av en plan för förebyggande gruppåterhämtning.

Finansinspektionen får begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med 31.2 c i förordning (EU) nr 1094/2010 bistår myndigheterna med icke-bindande medling för att nå en överenskommelse.

För en sådan plan som avses i första stycket 2 gäller bestämmelserna i 10 a kap.

Paragrafen innehåller bestämmelser om överenskommelser mellan myndigheter i ett tillsynskollegium. Paragrafen genomför artikel 8.2 och 17.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Finansinspektionen ska enligt *första stycket* försöka komma överens med de berörda behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet. Detta gäller både när Finansinspektionen är grupp-tillsynsmyndighet och inte är det, dvs. endast medverkar i ett tillsynskollegium i sin egen-skap av tillsynsmyndighet. Med berörda behöriga myndigheter i tillsynskollegiet avses detsamma som i 8 § (se författningskommentaren till den paragrafen). De frågor som Finansinspektionen ska försöka komma överens med de andra myndigheterna är om granskningen av en plan för förebyggande gruppåterhämtning (*första stycket 1*), om huruvida ett försäkringsföretag som ingår i gruppen ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning (*första stycket 2*) och om åtgärder vid väsentliga brister i eller hinder för genomförande av en plan för förebyggande gruppåterhämtning (*första stycket 3*). Liksom gäller för en plan för förebyggande återhämtning krävs att bristerna eller hindren är väsentliga (se 10 a kap. 13 § och författningskommentaren till den paragrafen). Om möjligt ska en överenskommelse nå inom fyra månader från och med att Finansinspektionen har överlämnat eller mottagit en plan för förebyggande gruppåterhämtning. Detta överensstämmer med vad som gäller för motsvarande planer för kreditinstitut och värdepappersbolag (se 6 a kap. 8 § andra stycket lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 9 § andra stycket lagen om värdepappersmarknaden). Om Finansinspektionen är grupp-tillsynsmyndighet ska inspektionen fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen (se 21 §). En överenskommelse mellan Finansinspektionen och de berörda behöriga myndigheterna är bindande för såväl Finansinspektionen som de berörda svenska företagen även om beslutet har fattats av en behörig myndighet (se 22 §). Om Finansinspektionen kan komma överens med vissa men inte alla berörda behöriga myndigheter finns möjlighet till en överenskommelse som

bara rör delar av gruppen, dvs. en partiell plan för förebyggande gruppåterhämtning (se 12 §).

Enligt *andra stycket* får Finansinspektionen begära hjälp av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, s.k. icke-bindande medling, för att nå en överenskommelse med de berörda behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet.

I *tredje stycket* finns en särskild bestämmelse för de fall myndigheterna kommer överens om att ett försäkringsföretag i gruppen ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning, dvs. en plan som bara avser det enskilda försäkringsföretaget (se första stycket 2). För en sådan plan gäller bestämmelserna i 10 a kap., dvs. samma bestämmelser som för ett försäkringsföretag som inte ingår i en grupp.

10 § Om en överenskommelse enligt 9 § första stycket 1 eller 3 inte har träffats inom den tid som anges i den paragrafen ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, besluta om

1. granskningen av en plan för förebyggande gruppåterhämtning, och
2. de åtgärder som moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen ska vidta för att åtgärda väsentliga brister i eller undanröja väsentliga hinder för genomförande av en plan för förebyggande gruppåterhämtning.

Ett beslut enligt första stycket ska beakta synpunkter och reservationer som de berörda behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet har uttryckt. Finansinspektionen ska överlämna beslutet till moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen och de berörda behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om beslut om en plan för förebyggande gruppåterhämtning för de fall de behöriga myndigheterna i ett tillsynskollegium inte lyckas nå en överenskommelse om en sådan plan. Paragrafen genomför artikel 17.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Trots det som anges i 9 § om överenskommelser får Finansinspektionen i vissa fall fatta ett eget beslut om en plan för förebyggande gruppåterhämtning (jfr 9 § första stycket 1 och 3). Enligt *första stycket* gäller detta om en överenskommelse i tillsynskollegiet inte har träffats inom fyra månader från och med att Finansinspektionen har överlämnat en plan för förebyggande gruppåterhämtning. Inspektionen får då ensam besluta om granskningen av en plan för förebyggande gruppåterhämtning (*första stycket 1*) och de åtgärder som moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen ska vidta för att åtgärda väsentliga brister i eller undanröja väsentliga hinder för ge-

nomförande av en plan (*första stycket 2*). Finansinspektionen får dock bara fatta ett eget beslut om den är grupp tillsynsmyndighet för den aktuella gruppen. I huvudsak överensstämmer detta med vad som gäller för motsvarande planer för kreditinstitut och värdepappersbolag (se 6 a kap. 9 § lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 10 § lagen om värdepappersmarknaden). I 11 § finns bestämmelser om huruvida ett dotterföretag i gruppen som är försäkringsföretag ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning eller vidta åtgärder för att åtgärda väsentliga brister i eller undanröja väsentliga hinder för genomförande av en sådan plan (jfr 9 § första stycket 2 och 3).

Enligt *andra stycket* ska ett eget beslut av Finansinspektionen beakta synpunkter och reservationer som de berörda behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet har uttryckt. Med berörda behöriga myndigheter i tillsynskollegiet avses detsamma som i 8 § (se författningskommentaren till den paragrafen). Finansinspektionen ska överlämna ett beslut till moderföretaget och de berörda behöriga myndigheterna.

11 § Om en överenskommelse enligt 9 § första stycket 2 och 3 inte har träffats inom den tid som anges i den paragrafen och en grupp tillsynsmyndighet i ett annat land inom EES inte har fattat ett sådant beslut som avses i 10 § första stycket, ska Finansinspektionen besluta om

1. huruvida ett dotterföretag i gruppen som är försäkringsföretag ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning, och

2. de åtgärder som ett dotterföretag i gruppen som är försäkringsföretag ska vidta för att åtgärda väsentliga brister i eller undanröja väsentliga hinder för genomförande av en plan för förebyggande återhämtning.

Ett beslut enligt första stycket ska beakta synpunkter och reservationer som de berörda behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet har uttryckt.

För en sådan plan som avses i första stycket 1 gäller bestämmelserna i 10 a kap.

Paragrafen innehåller bestämmelser om beslut om en plan för förebyggande återhämtning för de fall de behöriga myndigheterna i ett tillsynskollegium inte lyckas nå en överenskommelse om en plan för förebyggande gruppåterhämtning. Paragrafen genomför artikel 17.3 och 17.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Trots det som anges i 9 § om överenskommelser får Finansinspektionen i vissa fall fatta ett eget beslut om en plan för förebyggande återhämtning (jfr 9 § första stycket 2 och 3). Enligt *första stycket*

gäller detta om en överenskommelse i tillsynskollegiet inte har träffats inom fyra månader från och med att Finansinspektionen har överlämnat eller mottagit en plan för förebyggande gruppåterhämtning. Det krävs även att en annan myndighet, en grupp tillsynsmyndighet i ett annat land inom EES, inte har fattat ett sådant beslut som avses i 10 § första stycket för gruppen. Inspektionen får då ensam besluta om huruvida ett dotterföretag i gruppen som är försäkringsföretag ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning (*första stycket 1*) och de åtgärder som ett sådant dotterföretag ska vidta för att åtgärda väsentliga brister i eller undanröja väsentliga hinder för genomförande av en plan (*första stycket 2*). I huvudsak överensstämmer detta med vad som gäller för motsvarande planer för kreditinstitut och värdepappersbolag (se 6 a kap. 9 § lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 10 § lagen om värdepappersmarknaden). I 10 § finns bestämmelser om granskningen av en plan för förebyggande gruppåterhämtning och de åtgärder som moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen ska vidta för att åtgärda väsentliga brister i eller undanröja väsentliga hinder för genomförande av en sådan plan (jfr 9 § första stycket 1 och 3).

Enligt *andra stycket* ska ett eget beslut av Finansinspektionen beakta synpunkter och reservationer som de berörda behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet har uttryckt. Med berörda behöriga myndigheter i tillsynskollegiet avses detsamma som i 8 § (se författningskommentaren till den paragrafen).

För en plan för förebyggande återhämtning gäller enligt *tredje stycket* bestämmelserna i 10 a kap., dvs. samma bestämmelser som för ett försäkringsföretag som inte ingår i en grupp.

12 § Om en överenskommelse enligt 9 § första stycket inte har träffats inom den tid som anges i den paragrafen får Finansinspektionen och behöriga myndigheter i tillsynskollegiet komma överens om en plan för förebyggande gruppåterhämtning för företag i gruppen som står under deras tillsyn.

Finansinspektionen får bara ingå en överenskommelse enligt första stycket om den inte har haft något att invända mot ett sådant beslut som avses i 11 § som har fattats av en behörig myndighet i tillsynskollegiet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om en partiell plan för förebyggande gruppåterhämtning. Paragrafen genomför artikel 17.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Utgångspunkten är att en plan för förebyggande gruppåterhämtning ska avse hela gruppen (se 6 § och författningskommentaren till den paragrafen). En plan för förebyggande gruppåterhämtning kan enligt *första stycket* likväl i vissa fall avse bara delar av en grupp, en s.k. partiell plan för förebyggande gruppåterhämtning. Om Finansinspektionen och de berörda behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet inte har lyckats nå en överenskommelse för hela gruppen, kan inspektionen och behöriga myndigheter i tillsynskollegiet komma överens om en plan för förebyggande gruppåterhämtning för företag i gruppen som står under deras tillsyn. En sådan plan kommer inte att omfatta alla företag i gruppen. Detta då företag i gruppen som står under tillsyn hos behöriga myndigheter som motsatt sig en gemensam överenskommelse för hela gruppen (se 9 §) inte omfattas.

I *andra stycket* finns en begränsning av Finansinspektionens möjlighet att ingå en överenskommelse för delar av en grupp. Finansinspektionen får bara ingå en sådan överenskommelse om den inte har haft något att invända mot ett beslut om en plan för förebyggande återhämtning för ett dotterföretag i gruppen som är EES-försäkringsgivare, dvs. ett sådant beslut som avses i 11 § som har fattats av en behörig myndighet i tillsynskollegiet.

13 § Finansinspektionen får i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010 hänskjuta ett ärende enligt 9 § första stycket till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning.

Ett ärende får inte hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter

1. den tid som anges i 9 § första stycket, eller
2. en överenskommelse har träffats.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tvistlösning. Paragrafen genomför artikel 17.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Finansinspektionen ska försöka komma överens med de berörda behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet om granskningen av en plan för förebyggande gruppåterhämtning, huruvida ett försäkringsföretag som ingår i gruppen ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning och åtgärder vid väsentliga brister i eller hinder för genomförande av en plan för förebyggande gruppåterhämtning (9 §). Om detta inte är möjligt får Finansinspektionen enligt *första stycket* hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensions-

myndigheten för tvistlösning. Denna tvistlösning är bindande för Finansinspektionen och de berörda behöriga myndigheter i tillsynskollegiet (se 14 § andra stycket och artikel 17.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

I *andra stycket* anges fall då ett ärende inte får hänskjutas för tvistlösning. Finansinspektionen får inte hänskjuta ett ärende efter att fyramånadersfristen har löpt ut, dvs. fyra månader efter att inspektionen har överlämnat eller mottagit en plan för förebyggande gruppåterhämtning (*andra stycket 1*). Inte heller får ett ärende hänskjutas efter att en överenskommelse har träffats (*andra stycket 2*).

14 § Om ett ärende har hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ska Finansinspektionen avvakta med ett beslut enligt 10 eller 11 § och invänta det beslut som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta enligt 19.3 samma förordning.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har fattat ett sådant beslut som avses i första stycket, ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet, fatta ett beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut.

Om ett ärende har hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och myndigheten inte fattar ett sådant beslut som avses i första stycket inom den tid som anges i artikel 17.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag ska Finansinspektionen fatta ett beslut enligt 10 eller 11 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad som gäller om ett ärende hänskjuts för tvistlösning. Paragrafen genomför artikel 17.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Finansinspektionen och de berörda behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet har möjlighet att hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning (se 13 § och artikel 17.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag).

Om ett ärende har hänskjutits för tvistlösning ska Finansinspektionen enligt *första stycket* invänta det beslut om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan komma att fatta. Detta gäller oavsett vilken myndighet som har hänskjutit ärendet. Inspektionen ska således avvakta med ett beslut som den får fatta om det inte nås en överenskommelse inom fyramånadersfristen, dvs. ett beslut enligt 10 eller 11 §.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten fattar ett beslut i det hänskjutna ärendet ska inspektionen enligt

andra stycket fatta ett eget beslut i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut. Detta gäller dock bara när inspektionen är grupp tillsynsmyndighet.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inte fattar något beslut inom en månad (se artikel 17.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag) ska Finansinspektionen enligt *tredje stycket* inte längre avvakta med ett beslut enligt 10 eller 11 §.

Om en enhet inte beaktas i tillräcklig grad i en plan för förebyggande gruppåterhämtning

15 § Om Finansinspektionen anser att ett försäkringsföretag, utifrån företagets betydelse i Sverige och de skyldigheter som jämförbara försäkringsföretag i Sverige omfattas av, inte i tillräckligt hög grad beaktas i planen för förebyggande gruppåterhämtning, får inspektionen begära att grupp tillsynsmyndigheten beslutar om att moderföretaget med det yttersta ägarintresset i gruppen ska lämna in en reviderad plan för förebyggande gruppåterhämtning.

En begäran enligt första stycket ska tydligt ange de brister och problem som Finansinspektionen anser finns i den upprättade planen för förebyggande gruppåterhämtning.

Paragrafen innehåller bestämmelser om revidering av en plan för förebyggande gruppåterhämtning. Paragrafen genomför artikel 7.5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Finansinspektionen får enligt *första stycket* begära att en grupp tillsynsmyndighet beslutar om att moderföretaget med det yttersta ägarintresset i en grupp ska lämna in en reviderad plan för förebyggande gruppåterhämtning. Detta får ske om Finansinspektionen anser att ett försäkringsföretag i gruppen, utifrån företagets betydelse i Sverige och de skyldigheter som jämförbara försäkringsföretag i Sverige omfattas av, inte i tillräckligt hög grad beaktas i planen för förebyggande gruppåterhämtning. Om det i stället är Finansinspektionen som är grupp tillsynsmyndighet får en behörig myndighet i ett annat land inom EES göra en motsvarande begäran gällande en EES-försäkringsgivare (se 2 § andra stycket).

I *andra stycket* anges krav för en begäran om revidering av en plan för förebyggande gruppåterhämtning. I en sådan begäran ska Finansinspektionen ange de brister och problem som den anser finns i den

upprättade planen för förebyggande gruppåterhämtning, detta särskilt gällande det aktuella försäkringsföretaget.

16 § Om en reviderad plan för förebyggande gruppåterhämtning har lämnats in till grupp tillsynsmyndigheten och Finansinspektionen anser att planen inte åtgärdar de brister och problem som uppmärksammats, får inspektionen besluta att något av följande företag ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning:

1. ett dotterföretag som är försäkringsföretag,
2. ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES, eller
3. ett moderförsäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag med huvudkontor inom EES.

Finansinspektionen ska underrätta grupp tillsynsmyndigheten om ett beslut enligt första stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om upprättande av en plan för förebyggande återhämtning vid brister i en reviderad plan för förebyggande gruppåterhämtning. Paragrafen genomför artikel 7.5 i kris hanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I 15 § finns bestämmelser om att Finansinspektionen i vissa fall får begära att en grupp tillsynsmyndighet beslutar om att ett företag ska inkomma med en reviderad plan för förebyggande gruppåterhämtning. Om en reviderad plan inte åtgärdar de brister som Finansinspektionen har uppmärksammat får inspektionen enligt *första stycket* besluta om att ett företag i gruppen ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning, dvs. en sådan plan som ska upprättas för ett företag som inte ingår i en grupp. Detta gäller bara för vissa typer av företag i gruppen: ett dotterföretag som är försäkringsföretag (*första stycket 1*), ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES (*första stycket 2*) eller ett moderförsäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag med huvudkontor inom EES (*första stycket 3*). Liksom en begäran om att en plan ska revideras, kräver ett sådant beslut att ett försäkringsföretag i gruppen, utifrån företagets betydelse i Sverige och de skyldigheter som jämförbara försäkringsföretag i Sverige omfattas av, inte i tillräckligt hög grad beaktas i planen (se 15 §). I 17 § finns bestämmelser om vad som gäller för själva planen.

Enligt *andra stycket* ska Finansinspektionen underrätta grupp tillsynsmyndigheten om ett beslut om att ett företag i gruppen ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning.

17 § För en sådan plan som avses i 16 § gäller kraven i 10 a kap. i tillämpliga delar. Planen ska godkännas av företagets styrelse eller motsvarande organ och ges in till Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska överlämna en plan för förebyggande återhämtning till grupp tillsynsmyndigheten.

Paragrafen innehåller bestämmelser för en sådan plan för förebyggande återhämtning som ska upprättas vid brister i en reviderad plan för förebyggande gruppåterhämtning. Paragrafen genomför artikel 7.7. i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Enligt *första stycket* gäller bestämmelserna för en plan för förebyggande återhämtning för försäkringsföretag som inte ingår i en grupp, i tillämpliga delar för en sådan plan för förebyggande återhämtning som ska upprättas vid brister i en reviderad plan för förebyggande gruppåterhämtning. Det innebär att Finansinspektionen ska beakta omständigheter för att ett företag som inte ingår i en grupp ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning (se 10 a kap. 1, 2 och 4 §§ och författningskommentarerna till de paragraferna). En plan ska godkännas av företagets styrelse. I de fall företaget som ska upprätta en plan inte är ett svenskt företag (se 16 § första stycket 2 och 3) ska planen godkännas av motsvarande organ i företaget (jfr 3 § och författningskommentaren till den paragrafen). Efter godkännande ska planen ges in till Finansinspektionen.

Enligt *andra stycket* ska Finansinspektionen överlämna en plan till grupp tillsynsmyndigheten.

Om det inte finns någon plan för förebyggande gruppåterhämtning

18 § Om det inte finns någon plan för förebyggande gruppåterhämtning får Finansinspektionen besluta att en plan för förebyggande återhämtning ska upprättas av

1. ett dotterföretag som är försäkringsföretag,
2. ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES om minst ett av dotterföretagen är ett försäkringsföretag, och
3. ett moderförsäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat om minst ett av dotterföretagen är ett försäkringsföretag.

Paragrafen innehåller bestämmelser för de fall det inte finns någon plan för förebyggande gruppåterhämtning. Paragrafen genomför artikel 7.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Om det inte finns någon plan för förebyggande gruppåterhämtning får Finansinspektionen besluta om att ett företag i gruppen ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning, dvs. en sådan plan som ska upprättas av ett företag som inte ingår i en grupp. Det gäller i första hand för ett dotterföretag som är försäkringsföretag (*punkt 1*). Finansinspektionen får också besluta att vissa typer av holdingföretag ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning (*punkt 3 och 3*). I dessa fall krävs dock att minst ett av dotterföretagen är ett försäkringsföretag. I 19 § finns bestämmelser om själva planen.

19 § För en sådan plan som avses i 18 § gäller kraven i 10 a kap. i tillämpliga delar. Planen ska godkännas av företagets styrelse eller motsvarande organ och ges in till Finansinspektionen.

Paragrafen innehåller bestämmelser för en sådan plan för förebyggande återhämtning som ska upprättas om det inte finns någon plan för förebyggande gruppåterhämtning. Paragrafen genomför artikel 7.7 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Enligt paragrafen gäller bestämmelserna för en plan för förebyggande återhämtning för försäkringsföretag som inte ingår i en grupp, i tillämpliga delar för en sådan plan för förebyggande återhämtning som ska upprättas om det inte finns någon plan för förebyggande gruppåterhämtning för en grupp. En plan ska godkännas av företagets styrelse eller motsvarande organ och ges in till Finansinspektionen. Detta motsvarar vad som gäller för en plan som ska upprättas vid brister i en reviderad plan för förebyggande gruppåterhämtning (se 17 § första stycket och författningskommentaren till den paragrafen).

Beaktande av en plan för förebyggande av gruppåterhämtning som utarbetats av ett företag från tredjeland

20 § Ett dotterföretag med huvudkontor inom EES får vid upprättande av en plan för förebyggande återhämtning, beakta en plan för förebyggande gruppåterhämtning som utarbetats av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag från tredjeland eller ett moderföretag från tredjeland som företaget är dotterföretag till.

Paragrafen innehåller bestämmelser om beaktande av planer för förebyggande gruppåterhämtning som utarbetats i tredjeland. Paragrafen genomför artikel 7.8 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Ett företag som enligt detta kapitel ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning kan ingå en grupp med företag från tredjeland. I vissa fall kan företaget från tredjeland ha utarbetat en plan för förebyggande gruppåterhämtning, i enlighet med bestämmelser i tredjeland. Om företaget som ska upprätta en plan enligt detta kapitel är dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag från tredjeland eller ett moderföretag från tredjeland, får företaget vid upprättande av en plan för förebyggande återhämtning beakta en plan för förebyggande gruppåterhämtning som har utarbetats i tredjeland.

Beslut

21 § Finansinspektionen ska, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, fatta ett beslut i enlighet med en överenskommelse enligt 9 § första stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens överenskommelser med behöriga myndigheter. Paragrafen genomför artikel 17.8 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Finansinspektionen ska försöka komma överens med berörda behöriga myndigheterna i tillsynskollegiet om granskningen av en plan för förebyggande gruppåterhämtning, om huruvida ett försäkringsföretag som ingår i gruppen ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning och om åtgärder vid väsentliga brister i eller hinder för genomförande av en plan för förebyggande gruppåterhämtning (se 9 §). Om myndigheterna når en sådan överenskommelse ska Finansinspektionen, när inspektionen är grupptillsynsmyndighet, fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen.

I 22 § finns bestämmelser om vad som gäller för en överenskommelse när Finansinspektionen inte är grupptillsynsmyndighet.

22 § Ett beslut av en utländsk grupptillsynsmyndighet gäller i Sverige om det har fattats efter en sådan överenskommelse som avses i artikel 8.2 eller 17.6 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. Detsamma gäller för sådana beslut som avses i artikel 17.2 och 17.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag som har fattats av en behörig myndighet i ett

annat land inom EES på grund av att myndigheterna i tillsynskollegiet inte har kommit överens inom den angivna tiden.

Besluten är bindande för de berörda företagen och Finansinspektionen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om beslut som fattats av utländska myndigheter. Paragrafen genomför artikel 17.8 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I *första stycket* finns bestämmelser om beslut som fattas av utländska myndigheter. Det gäller dels beslut som fattas av en utländsk grupp tillsynsmyndighet efter en överenskommelse (jfr 21 §), dels beslut som en behörig myndighet i ett annat land inom EES fattar när myndigheterna inte lyckats nå en överenskommelse (jfr 10 och 11 §§). Dessa beslut ska gälla i Sverige. Detta överensstämmer med vad som gäller för motsvarande beslut för kreditinstitut och värdepappersbolag (se 6 a kap. 11 § lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 12 § lagen om värdepappersmarknaden).

I *andra stycket* förtydligas att ett beslut som har fattats av en utländsk myndighet med stöd av vissa bestämmelser i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag är bindande för de berörda företagen och Finansinspektionen (jfr 19 kap. 27 §).

Förenklade skyldigheter

23 § Finansinspektionen får besluta om undantag från kraven i

1. 1 § om när en första plan ska upprättas,
2. 2 § om när en plan ska uppdateras, och
3. 2, 6 och 7 §§ om innehållet i en plan.

Paragrafen innehåller bestämmelse om förenklade skyldigheter. Paragrafen genomför artikel 4.1 a och b i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Finansinspektionen får besluta om undantag från vissa av kraven för en plan för förebyggande gruppåterhämtning. Det gäller kraven om när en första plan ska upprättas, om när en plan ska uppdateras och om innehållet i en plan. I 24 § anges omständigheter som Finansinspektionen ska beakta vid ett sådant beslut.

Om ett företag som ingår i en grupp ska upprätta en plan för förebyggande återhämtning gäller bestämmelserna i 10 a kap. för en sådan plan (se t.ex. 9 § tredje stycket). Detta gäller även bestämmelserna

om förenklade skyldigheter för planer för företag som inte ingår i en grupp (se 10 a kap. 18 och 19 §§).

24 § Vid ett beslut om undantag enligt 23 § ska Finansinspektionen beakta

1. vilken typ av verksamhet som försäkringsföretagen eller försäkringsgivarna bedriver,
2. försäkringsföretagets eller försäkringsgivarnas aktieägarstruktur,
3. försäkringsföretagets eller försäkringsgivarnas associationsrättsliga form,
4. försäkringsföretagets eller försäkringsgivarnas riskprofil,
5. försäkringsföretagets eller försäkringsgivarnas storlek och juridiska ställning,
6. försäkringsföretagets eller försäkringsgivarnas grad av sammankoppling med andra reglerade företag eller med det finansiella systemet i allmänhet, och
7. verksamhetens omfattning och komplexitet.

Finansinspektionen ska även beakta om ett försäkringsföretags eller försäkringsgivares fallissemang och därpå följande avveckling genom konkurs eller likvidation sannolikt skulle få en betydande negativ inverkan på finansmarknaderna, på andra försäkringsföretag, på försäkringstagare, på finansieringsvillkor eller på ekonomin i stort.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens beslut om förenklade skyldigheter. Paragrafen genomför artikel 4.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Första och andra stycket överensstämmer i huvudsak med vad som gäller för ett beslut om förenklade skyldigheter för ett försäkringsföretag som inte ingår i en grupp (se 10 a kap. 19 § och författningskommentaren till den paragrafen). När det gäller en plan för förebyggande gruppåterhämtning ska inspektionen även beakta försäkringsgivare i gruppen, dvs. EES-försäkringsgivare och försäkringsgivare från tredjeland.

Bemyndigande

25 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. arrangemang för övervakning av kvalitativa och kvantitativa indikatorer enligt 5 §,
2. de kvalitativa och kvantitativa indikatorer som i en plan för förebyggande återhämtning identifierar tidpunkter vid vilka korrigerande åtgärder bör övervägas eller vidtas enligt 2 § detta kapitel och 10 a kap. 8 §.

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Paragrafen genomför delvis artikel 7.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I paragrafen finns bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer om att meddela föreskrifter om de kvalitativa och kvantitativa indikatorer som ska identifiera de tidpunkter vid vilka korrigerande åtgärder bör övervägas eller vidtas. Detta motsvarar vad som gäller för företag som inte ingår i en grupp (se 10 a kap. 20 § och författningskommentaren till den paragrafen). Genom bemyndigandena kan delar av artikel 7.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag genomföras i föreskrifter.

20 kap.

11 a § Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i styrelsen eller är verkställande direktör i ett specialföretag eller ersättare för någon av dem, om företaget

1. har fått tillstånd att bedriva verksamhet som specialföretag genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. inte uppfyller kraven om obligatoriska avtalsvillkor i artikel 319–321 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35,

3. i strid med artikel 322 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 låter bli att underrätta Finansinspektionen om namnen hos de personer som driver specialföretaget eller ändringar av dem,

4. i strid med artikel 323 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 låter bli att meddela Finansinspektionen om namnen på de ägare eller medlemmar som har ett kvalificerat innehav i företaget,

5. inte uppfyller kraven om ett effektivt system för företagsstyrning i artikel 324 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35,

6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information i en särskild tillsynsrapport enligt artikel 325.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35,

7. i strid med artikel 325.5 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 låter bli att underrätta Finansinspektionen om förändringar som kan påverka företagets efterlevnad av artikel 318–324 och 326 i samma förordning, och

8. inte uppfyller kraven om solven i artiklarna 326 och 327 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35.

Ett ingripande enligt första stycket får ske bara om företagets överträdelse är allvarlig och den fysiska personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripanden mot företrädare för specialföretag.

Ett specialföretag är ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som, utan att vara ett försäkringsföretag eller en utländsk försäkringsgivare, övertar försäkringsrisker från ett försäkringsföretag eller en EES-försäkringsgivare och som till fullo finansierar sin exponering för riskerna genom inkomster från emissioner av skuldebrev eller någon annan liknande form av finansiering, för vilken rätten till återbetalning är underordnad företagens skyldigheter enligt avtal om riskövertagande (se 1 kap. 12 §).

Genom bestämmelsen inför en möjlighet för Finansinspektionen att ingripa mot företrädare för specialföretag.

I *första stycket* anges bestämmelser för specialföretag som vid en överträdelse kan leda till ett ingripande från Finansinspektionen. Detta motsvarar vad som gäller för försäkringsföretag (jfr 18 kap. 1 d §). För specialföretag finns dock de flesta bestämmelserna för verksamheten i Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringsverksamhet (Solvens II). Även när det gäller specialföretag kan ett ingripande riktas mot en styrelseledamot, verkställande direktör eller ersättare för någon av dem.

Enligt *andra stycket* krävs för ett ingripande dels att specialföretagets överträdelse är av allvarligt slag, dels att den fysiska personen uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har orsakat överträdelsen. För vad som kan anses som allvarliga överträdelser och uppsåtliga eller grovt oaktsamma ageranden, se författningskommentaren till 18 kap. 1 c §.

I 12 a § finns bestämmelser om vilken typ av ingripanden som kan komma i fråga. Av 18 a § följer att frågor om ingripanden mot företrädare tas upp av Finansinspektionen genom ett sanktionsföreläggande.

12 a § Ett ingripande enligt 11 a § får ske genom en eller båda av följande sanktioner:

1. beslut om att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, i ett specialföretag, eller
2. beslut om sanktionsavgift.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om hur Finansinspektionen ska ingripa mot en företrädare.

Genom nya 11 a § ges Finansinspektionen möjlighet att ingripa mot en företrädare för ett specialföretag. Ett sådant ingripande får ske dels genom beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får upprätthålla en viss funktion i ett specialföretag (*punkt 1*), dels genom beslut om sanktionsavgift (*punkt 2*). Dessa ingripanden får användas tillsammans eller var för sig. Finansinspektionen får utifrån förutsättningarna i varje enskilt fall avgöra vilka ingripanden som bör komma i fråga. Detta överensstämmer i huvudsak med vad som gäller för ingripanden mot företrädare för ett försäkringsföretag (jfr 18 kap. 2 a §).

Omständigheter som Finansinspektionen ska beakta vid ett ingripande

12 b § Vid valet av ingripande ska Finansinspektionen ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått. Särskild hänsyn ska tas till skador som har uppstått och graden av ansvar.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om omständigheter som ska beaktas vid valet av ingripande. Paragrafen överensstämmer med vad som gäller vid ett ingripande mot ett försäkringsföretag (jfr 18 kap. 3 §).

Utgångspunkten är att alla relevanta omständigheter ska beaktas. Det finns likväl vissa omständigheter som typiskt sett är relevanta och som kan påverka valet av ingripande i både förmildrande och försvårande riktning. Sådana omständigheter anges i paragrafen.

I 13 § anges fall när Finansinspektionen får avstå från ingripande.

12 c § I försvårande riktning ska det beaktas om specialföretaget tidigare har begått en överträdelse eller om den fysiska personen tidigare orsakat en sådan överträdelse.

I förmildrande riktning ska det beaktas om

- 1. företaget eller den fysiska personen i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och*
- 2. företaget snabbt har upphört med överträdelsen, eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om försvårande och förmildrande omständigheter som, utöver de som anges i 12 b §, ska beaktas vid val av ingripande mot ett specialföretag eller en företrädare för ett sådant företag. Paragrafen överensstämmer med vad som gäller vid val av ingripande mot ett försäkringsföretag (jfr 18 kap. 3 a §).

Enligt *första stycket* ska tidigare överträdelse beaktas i försvårande riktning. Särskild vikt bör fästas vid frågan om ny överträdelse avser samma bestämmelse som en tidigare överträdelse, eller på annat sätt kan sägas vara av samma art. För en fysisk person i företagets ledning, dvs. företrädare, ska det endast beaktas om personen tidigare har orsakat en överträdelse som företaget begått. Företagets tidigare överträdelse, till vilka företrädaren inte medverkat, ska således endast beaktas i försvårande riktning när ingripande övervägas mot företaget.

I förmildrande riktning ska enligt *andra stycket* beaktas om specialföretaget eller företrädaren för det i väsentlig utsträckning genom aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning och om företaget snabbt upphört med överträdelsen eller företrädaren snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen. Det bör dock krävas att företaget självmant för fram viktig information som Finansinspektionen inte redan förfogar över, och att det när anmälan görs eller uppgifter lämnas upphört eller snarast upphör med överträdelsen. Att rättelse görs kan således föranleda antingen att ett ingripande inte sker (se 13 §) eller beaktas vid valet av ingripande. Frågan om förekomsten av en snabb rättelse ska medföra att ingripande underlåts eller att det blir av mindre allvarlig art får bedömas från fall till fall. En prövning bör dock först ske av frågan om ett ingripande ska underlåtas. Om detta inte är fallet bör rättelsen kunna beaktas vid tillämpning av den nu behandlade bestämmelsen.

Sanktionsavgift

16 § Om Finansinspektionen har meddelat ett beslut om anmärkning eller varning mot ett specialföretag, får inspektionen besluta att företaget ska betala en *sanktionsavgift*.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när Finansinspektionen får besluta om en sanktionsavgift mot ett försäkringsföretag.

I *första stycket* ändras ordet straffavgift till sanktionsavgift. På så sätt tydliggörs att det inte rör sig om någon straffrättslig sanktion vilket överensstämmer med vad som gäller för motsvarande ingripanden mot försäkringsföretag (jfr 18 kap. 16 §, se även prop. 2016/17:173 s. 380).

Hittillsvarande *andra stycket* flyttas till nya 17 b §.

17 § Sanktionsavgiften för ett specialföretag ska fastställas till högst det högsta av

1. 10 procent av företagets omsättning eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå närmast föregående räkenskapsår,

2. två gånger den vinst som företaget gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

3. ett belopp som per den 28 januari 2025 i svenska kronor motsvarande 5 000 000 euro,

Sanktionsavgiften får inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor.

Om överträdelsen har skett under företagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

Avgiften får inte vara så stor att specialföretaget efter det att avgiften har påförts inte uppfyller kravet på full finansiering.

Paragrafen innehåller bestämmelser om beräkningen av en sanktionsavgift mot ett specialföretag, dvs. en juridisk person.

Ändringarna (*första–tredje styckena*) motsvarar ändringarna i 18 kap.

17 §, se författningskommentaren till den paragrafen.

Fjärde stycket överensstämmer med hittillsvarande tredje stycket.

17 a § En sanktionsavgift för en fysisk person ska som högst fastställas till det högsta av

1. ett belopp som per den 28 januari 2025 i kronor motsvarade 5 000 000 euro, eller

2. två gånger den vinst som den fysiska personen har gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om beräkningen av en sanktionsavgift mot en företrädare, dvs. en fysisk person.

I paragrafen finns bestämmelser om det högsta beloppet för en sanktionsavgift mot en företrädare för ett specialföretag. En sådan avgift får inte överstiga det högsta av ett belopp som per den 28 januari 2025 i kronor motsvarade 5 000 000 euro (*punkt 1*) eller två gånger den vinst som den fysiska personen har gjort till följd av regelöver-

trädelsen, om beloppet går att fastställa (*punk* 2). I fråga om vilken valutakurs som bör tillämpas vid omräkning mellan euro och svenska kronor, se författningskommentaren till 18 kap. 17 §. När det gäller vinst för en företrädare kan detta vara prestationsdriven bonus eller andra inkomster som kan härledas till regelöverträdelsen (prop. 2016/17:173 s. 628).

17 b § *Sanktionsavgifter tillfaller staten.*

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om att sanktionsavgifter tillfaller staten. Detta överensstämmer med vad som hittills gällt för sanktionsavgifter mot företag (hittillsvarande 16 § andra stycket).

18 § *När sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 12 b och 12 c §§ samt till företagets eller den fysiska personens finansiella ställning och, om det går att fastställa, den vinst som gjorts till följd av regelöverträdelsen.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om omständigheter som ska beaktas vid fastställande av en sanktionsavgift.

Paragrafen justeras så att motsvarande gäller för en sanktionsavgift mot ett specialföretag som ett försäkringsföretag eller företrädare för dessa företag (jfr 18 kap. 18 §). Utgångspunkten är att alla relevanta omständigheter ska beaktas vid fastställande av en sanktionsavgift. Sanktionsavgiftens storlek bör, som en allmän utgångspunkt, stå i proportion till överträdelsens allvarlighet. Förutom de omständigheter som anges vid valet av ingripande (se 12 b och 12 c §§) ska den juridiska eller fysiska personens finansiella ställning särskilt beaktas. Med finansiell ställning avses exempelvis verksamhetsutövarens årsomsättning eller den fysiska personens årsinkomst. Även andra faktorer, som t.ex. ett utdömt skadestånd eller ålagd företagsbot, bör kunna beaktas. Också den vinst som erhållits till följd av överträdelsen bör beaktas, om detta belopp kan fastställas. Genom att sanktionsavgiftens högsta nivå kan bestämmas till två gånger den vinst som gjorts kan sanktionsavgiften bestämmas till ett belopp som innebär att den eventuella vinst som företaget eller den fysiska personen har gjort till följd av överträdelsen kan neutraliseras.

Sanktionsföreläggande

18 a § Frågor om ingripande mot fysiska personer för överträdelser enligt 11 a § tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

18 b § Ett sanktionsföreläggande innebär att den fysiska personen föreläggs att inom en viss tid godkänna ett ingripande enligt 12 a § som är bestämt till tid eller belopp.

När föreläggandet har godkänts, gäller det som ett domstolsavgörande som fått laga kraft. Ett godkännande som görs efter den tid som angetts i föreläggandet är utan verkan.

18 c § Ett sanktionsföreläggande ska innehålla uppgift om

- 1. den fysiska person som föreläggandet avser,*
- 2. överträdelserna och de omständigheter som behövs för att känneteckna dem,*
- 3. de bestämmelser som är tillämpliga på överträdelserna, och*
- 4. den sanktion som föreläggs personen.*

Föreläggandet ska också innehålla en upplysning om att ansökan om sanktion kan komma att ges in till domstol, om föreläggandet inte godkänns inom den tid som Finansinspektionen anger.

18 d § Om ett sanktionsföreläggande inte har godkänts inom angiven tid, får Finansinspektionen ansöka hos domstol om att sanktion ska beslutas. En sådan ansökan ska göras hos den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av Finansinspektionens beslut om ingripande mot företaget för samma överträdelse.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

18 e § Ett sanktionsföreläggande är utan verkan, om föreläggandet inte har delgetts den som det riktas mot inom två år från den tidpunkt då överträdelserna ägde rum. I ett sådant fall får inte heller någon sanktion enligt 18 d § första stycket beslutas.

Paragraferna, som är nya, innehåller bestämmelser om förfarandet för ett ingripande mot en fysisk personen. Bestämmelserna motsvarar vad som gäller för företrädare för försäkringsföretag (18 kap. 18 a–18 e §§) och företrädare kreditinstitut (15 kap. 9 a–9 d §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse).

I 18 a § anges att ett ingripande mot en företrädare för ett specialföretag ska ske genom ett sanktionsföreläggande.

Ett sanktionsföreläggande innebär enligt 18 b § att den som bedöms vara ansvarig för en överträdelse föreläggs att inom en viss tid godkänna ett ingripande som är bestämt till tid eller belopp. Ett godkänt föreläggande gäller som en domstols lagakraftvunna avgörande

och kan i fråga om en sanktionsavgift i och med det verkställas enligt utsökningsbalkens bestämmelser.

I 18 c § anges vad ett sanktionsföreläggande ska innehålla. Det gäller bl.a. uppgifter för att kunna identifiera en överträdelse och avgränsa den mot andra förfaranden. Ett sanktionsföreläggande också innehålla en upplysning om att en ansökan om sanktion kan komma att ges in till domstol, om personen i fråga inte godkänner föreläggandet inom den tid som Finansinspektionen anger.

Om ett sanktionsföreläggande inte godkänns inom den tid som anges gäller enligt 18 d § att Finansinspektionen får ansöka hos allmän förvaltningsdomstol om att sanktionen ska beslutas. En sådan ansökan ska göras hos den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av Finansinspektionens eventuella beslut om ingripande mot kreditinstitutet för samma överträdelse. Prövnings-tillstånd för överklagande till kammarrätten.

I 18 e § finns en särskild preskriptionsbestämmelse. En sanktion får bara beslutas om ett sanktionsföreläggande har delgetts den som sanktionen riktas mot inom två år från den tidpunkt då överträdel-sen ägde rum.

Verkställighet av beslut om sanktionsavgift och förseningsavgift

20 § *Sanktionsavgiften* eller förseningsavgiften ska betalas till Finansinspek-tionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den har vunnit laga kraft eller inom den längre tid som anges i beslutet.

21 § Finansinspektionens beslut att ta ut *sanktionsavgift* eller försenings-avgift får verkställas utan föregående dom eller utslag, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 20 §.

22 § Om *sanktionsavgiften* eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 20 §, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

23 § En beslutad *sanktionsavgift* eller förseningsavgift faller bort i den ut-sträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft.

Paragraferna innehåller bestämmelser om verkställighet av beslut om sanktionsavgift och förseningsavgift.

I 20–23 §§ ändras ordet straffavgift till sanktionsavgift. Motsvarande ändring görs i 16 §, se författningskommentaren till den paragrafen.

21 kap.

1 § Följande beslut av Finansinspektionen får inte överklagas:

1. beslut om sammankallande av styrelse eller stämma enligt 17 kap. 13 § första stycket,
2. beslut om sanktionsföreläggande enligt 18 kap. 18 a § *eller 20 kap. 18 a §*,
3. beslut om föreläggande att den som driver rörelsen ska lämna de upplysningar om rörelsen som inspektionen behöver för att bedöma om lagen är tillämplig på rörelsen enligt 18 kap. 25 § andra stycket,
4. beslut om begäran att den som är revisor i ett företag ska lämna sådana upplysningar om företagets rörelse enligt 18 kap. 25 § andra stycket, *eller*
5. beslut om förordnande av sakkunnig enligt
 - 11 kap. 1 § andra stycket 2 denna lag och 23 kap. 45 b § aktiebolagslagen (2005:551),
 - 11 kap. 1 § andra stycket 3 denna lag och 24 kap. 47 § aktiebolagslagen, *eller*
 - 11 kap. 1 § andra stycket 4 denna lag och 24 a kap. 24 § aktiebolagslagen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att vissa beslut av Finansinspektionen inte får överklagas.

Punkt 2 justeras med anledning av att Finansinspektionen ges möjlighet att ingripa mot företrädare för specialföretag. Ett beslut om sanktionsföreläggande mot en sådan företrädare ska inte få överklagas. Detta överensstämmer med vad som gäller för ett beslut om sanktionsföreläggande mot en företrädare för ett försäkringsföretag.

5 § Om beslut i ett ärende om tillstånd enligt 2 kap. 4 § inte har meddelats inom sex månader från det att ansökan gavs in *eller efter gemensam bedömning enligt 2 kap. 16 § andra stycket*, inom åtta månader *eller* i ett ärende enligt 3 kap. 2 § inom tre månader *eller* i ett ärende enligt 3 kap. 7 eller 17 § inom en månad, får sökanden begära förklaring av domstol att ärendet onödigt uppehålls.

En begäran om en förklaring som avses i första stycket ska göras hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Om rätten lämnar en förklaring ska ansökan anses ha avslagits av Finansinspektionen om beslut därefter inte har meddelats inom motsvarande tidsfrister som anges i första stycket för respektive ärende.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förklaring till domstol då ett ärende onödigt uppehållits. Ändringarna genomför artikel 25 tredje stycket i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.9 i ändringsdirektivet.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 30 januari 2027.

2. Ett försäkringsföretag som den 29 januari 2026 tillämpade en volatilitetsjusterad riskfri räntesats enligt 5 kap. 9 § i dess äldre lydelse, får fortsätta att tillämpa en volatilitetsjusterad räntestruktur utan tillstånd. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett försäkringsföretag ska få fortsätta att använda en sådan volatilitetsjustering.

3. Ett försäkringsföretag som den 29 januari 2027 tillämpade en särskild metod anpassad för pensionsförsäkringar för beräkningen av kapitalkravet för aktiekursrisk enligt 8 kap. 8 §, får fortsätta att tillämpa metoden endast för de tillgångar och skulder som Finansinspektionen har godkänt tillämpning av metoden för. Finansinspektionen får efter den 30 januari 2027 inte meddela tillstånd enligt 8 kap. 8 §.

4. Finansinspektionen får efter den 30 januari 2027 endast meddela tillstånd enligt 5 kap. 10 § till ett försäkringsföretag som

– 18 månader före ett godkännande omfattades av undantag enligt 1 kap. 19 §, eller

– 6 månader innan ett godkännande erhöll tillstånd att verkställa ett överlåtelseavtal enligt 14 kap. 5 § och det överlåtande företaget tillämpade en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 § för det överlåtna försäkringsbeståndet.

5. Finansinspektionen får efter den 30 januari 2027 endast meddela tillstånd enligt 5 kap. 12 § till ett försäkringsföretag som

– 18 månader före ett godkännande omfattades av undantag enligt 1 kap. 19 §, eller

– 6 månader innan ett godkännande erhöll tillstånd enligt 14 kap. 5 § att verkställa ett överlåtelseavtal och det mottagande försäkringsföretaget tillämpade en tillfälligt justerad riskfri räntestruktur enligt 5 kap. 10 § för det överlåtna beståndet.

6. Vid en anmälan enligt 2 a kap. 9 § som tas emot av Finansinspektionen inom sex månader från den 30 januari 2027, ska perioden i stället bestämmas till fyra månader.

7. Vid en ansökan enligt 2 a kap. 16 § som tas emot av Finansinspektionen före den 31 juli 2027, ska perioden i stället bestämmas till fyra månader.

8. Om ett försäkringsföretag senast den 28 januari 2025 tillämpade någon av de proportionalitetsåtgärder som motsvarar befintliga åtgärder inom ramen för krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag, får företaget fortsätta att tillämpa sådana åtgärder utan tillämpning av de krav som anges i 2 a kap. 7–17 och 19 §§, under en period om högst fyra räkenskapsår.

36.3 Förslaget till lag om ändring i förmånsrättslagen (1970:979)

10 § Allmän förmånsrätt följer med

1. den kostnad som borgenär haft för försättande av gäldenären i konkurs och för beslut att ett dödsbos egendom ska avträdas till förvaltning av boutredningsman samt begravnings- och bouppteckningskostnader när gäldenären avlidit före konkursbeslutet,

2. arvode och kostnadsersättning till rekonstruktör eller tillsynsperson enligt lagen (2022:964) om företagsrekonstruktion, tillsynsman enligt konkurslagen (1987:672) eller förordnad boutredningsman, om fordringen avser tid inom sex månader innan konkursansökan gjordes eller därefter,

3. kostnad för särskilda åtgärder som under den tid som anges under 2 vidtagits med rekonstruktörens, tillsynspersonens eller tillsynsmannens godkännande eller av boutredningsmannen och uppenbart varit till borgenärernas bästa,

4. fordringar som ingår i en fastställd rekonstruktionsplan och utgör ny finansiering enligt 4 kap. 7 § 8 lagen om företagsrekonstruktion, i den utsträckning och under den tid som anges i planen,

5. andra fordringar som grundar sig på avtal som gäldenären med rekonstruktörens samtycke träffat under en företagsrekonstruktion enligt lagen om företagsrekonstruktion,

6. ersättning till resolutionsmyndigheten (Riksgäldskontoret) enligt lagen (2015:1016) om resolution *eller lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag*, om fordringen avser tid inom sex månader innan konkursansökan gjordes eller därefter, och

7. Andra fordringar som grundar sig på avtal som gäldenären med resolutionsmyndighetens eller en särskild förvaltares samtycke träffat under en resolution enligt

– lagen om resolution,

– *lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag, eller*

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132.

Förmånsrätt enligt första stycket 1–3 och 6 gäller endast i den utsträckning beloppet med hänsyn till omständigheterna är skäligt.

Förmånsrätt enligt första stycket 5 upphör att gälla

1. om en rekonstruktionsplan fastställs under en företagsrekonstruktion, eller
2. tre månader efter att företagsrekonstruktionen upphört utan att någon rekonstruktionsplan har fastställts, om inte en konkursansökan som avser gäldenären har gjorts inom den tiden.

Paragrafen innehåller bestämmelser om allmän förmånsrätt.

I *första stycket* görs tillägg för fordringar som uppkommit i ett resolutionsförfarande enligt den nya lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag.

Enligt *första stycket 6* följer allmän förmånsrätt med fordringar på ersättning till resolutionsmyndigheten enligt lagen om resolution av försäkringsföretag. Detta gäller dock bara om fordringen avser tid inom sex månader innan konkursansökningen gjordes eller därefter. Resolutionsmyndigheten, dvs. Riksgäldskontoret, har enligt lagen om resolution av försäkringsföretag rätt till ersättning för skäligen kostnader och utlägg som har uppkommit i samband med beslutet att försätta ett företag i resolution och vidtagande av resolutionsåtgärder (se 22 kap. 6 § i den lagen). Det kan röra sig om kostnader för bland annat en oberoende värdering, externa rådgivare och interna kostnader i samband med sådana resolutionsåtgärder. Detta överensstämmer med vad som gäller om det i stället rör sig om ersättning till resolutionsmyndigheten enligt lagen (2015:1016).

Enligt *första stycket 7* följer allmän förmånsrätt med fordringar som hänför sig till avtal som företaget som försatts i resolution enligt den nya lagen om resolution av försäkringsföretag själv har ingått med externa parter under resolutionen. Det krävs dock att avtalen har ingåtts med vederbörligt samtycke från den som utövar kontroll över företaget i resolution. Det kan antingen vara resolutionsmyndigheten eller, om företaget står under särskild förvaltning, den särskilde förvaltaren. Avtalen kan till exempel röra finansiering under resolutionen. Detta överensstämmer med vad som gäller om det i stället rör sig om ett företag som har försatts i resolution enligt lagen om resolution.

12 § Allmän förmånsrätt följer därefter med arbetstagares fordran på lön eller annan ersättning på grund av anställningen. Förmånsrätten omfattar fordringar som belöper på tiden före konkursbeslutet och inom en månad därefter. Fordringarna får inte ha intjänats eller, om lönen eller ersättningen ska bestämmas efter särskild beräkningsgrund, inte ha förfallit till betalning tidigare än tre månader innan konkursansökan kom in till tingsrätten. Om arbetstagaren inte har kunnat nå arbetsgivaren med en uppmaning enligt 2 kap.

9 § konkurslagen (1987:672), gäller i stället den längre tid som bedöms skälig. Har konkursen föregåtts av ett förfarande enligt lagen (2015:1016) om resolution, *lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag* eller lagen (2022:964) om företagsrekonstruktion och har konkursansökan gjorts inom ett år från det att företagsrekonstruktionen eller resolutionen upphörde, ska vid tillämpning av tredje meningen, om det är förmånligare för arbetstagaren, anses som om konkursansökan hade gjorts då ansökan om företagsrekonstruktion skedde eller beslutet om resolution fattades. I sådant fall ska det bortses från tiden mellan ansökningarna respektive mellan beslutet och ansökan.

Fordran på uppsägningslön omfattas av förmånsrätt längst för uppsägningsstid som beräknats enligt 11 § lagen (1982:80) om anställningsskydd. Uppsägningslön för tid under vilken arbetstagaren inte utför arbete för konkursgäldenären eller annan och inte heller driver egen rörelse omfattas av förmånsrätt endast om arbetstagaren kan visa att han eller hon har anmält sig hos offentlig arbetsförmedling som arbetssökande. För uppsägningsstid omfattar förmånsrätten endast lön eller ersättning som överstiger inkomst vilken arbetstagaren under den tid lönen eller ersättningen avser har haft av egen rörelse eller har förvärvat eller borde ha kunnat förvärva i en annan anställning. Vid bestämmande av i vilken utsträckning fordran på lön eller ersättning under uppsägningsstid omfattas av förmånsrätt ska med samtidig inkomst i annan anställning jämföras aktivitetsstöd som lämnas till den som deltar i ett arbetsmarknadspolitiskt program, i den utsträckning stödet avser samma tid som lönen eller ersättningen och arbetstagaren har blivit berättigad till stödet efter uppsägningen.

Om en lönefordran, som har intjänats tidigare än tre månader före konkursansökan, har varit föremål för tvist, omfattas den av förmånsrätt om talan har väckts eller förhandling som föreskrivs i kollektivavtal eller lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet har begärts inom fyra månader från förfallodagen och konkursansökan har följt inom två månader från det att tvisten slutligt har avgjorts.

Semesterlön och semesterersättning som är intjänad före konkursansökan omfattas av förmånsrätt för det som står inne för det löpande och det närmast föregående intjänandeåret.

Förmånsrätt följer med fordran på pension vilken tillkommer arbetstagar eller dennes efterlevande för högst sex månader före konkursansökan och därpå följande sex månader. Förmånsrätten gäller även i fråga om pension, som intjänats hos föregående arbetsgivare, om gäldenären övertagit ansvaret för pensionen under de förutsättningar som anges i 23 och 26 §§ lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.

Om konkursgäldenären är näringsidkare, ska en arbetstagar som själv eller tillsammans med nära anförvanter senare än sex månader före konkursansökningen har ägt en väsentlig andel av företaget och som haft ett betydande inflytande över dess verksamhet inte ha förmånsrätt enligt denna paragraf för lön eller pension.

Paragrafen innehåller bestämmelser om allmän förmånsrätt för arbetstagares fordran på lön eller annan ersättning på grund av anställningen.

Ändringen i *första stycket* innebär att bestämmelserna utvidgas till att även gälla om en konkurs har föregåtts av en resolution enligt den nya lagen om resolution av försäkringsföretag. Motsvarande gäller om det i stället rör sig om en konkurs som har föregåtts av en resolution enligt lagen om resolution.

18 § Fordringar som inte är förenade med förmånsrätt har inbördes lika rätt. Fordringar som är hänförliga till skuldinstrument som avses i 21 kap. 15 § 3 b lagen (2015:1016) om resolution *eller 20 kap. 12 § första stycket 4 lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag* medför dock rätt till betalning efter fordringar enligt första meningen. En borgenär kan vidare enligt fordringsavtalet ha rätt till betalning först efter övriga borgenärer.

Har en fordran särskild förmånsrätt i viss egendom men räcker egendomen inte för att betala fordringen, behandlas återstoden av denna som en fordran utan sådan förmånsrätt.

Paragrafen innehåller bestämmelser om fordringar utan förmånsrätt. Genom ändringarna genomförs artikel 38.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I *första stycket* görs ett tillägg med anledning av bestämmelserna i den nya lagen om resolution av försäkringsföretag. Ändringen innebär att det införs en ny fordringsklass i förmånsrättsordningen. Det gäller för sådana fordringar som är hänförliga till skuldinstrument som avses i 20 kap. 12 § första stycket 4 lagen om resolution av försäkringsföretag. Fordringarna i den nya fordringsklassen medför rätt till betalning efter oprioriterade fordringar, första stycket första meningen, men före efterställda fordringar, första stycket tredje meningen. Med skuldinstrument avses obligationer och andra former av överlåtbara skuldförbindelser, instrument som skapar eller bekräftar en skuld samt instrument som ger rätt att förvärva skuldinstrument (artikel 2.39 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag). Detta överensstämmer med vad som gäller för motsvarande fordringar enligt lagen om resolution (se prop. 2017/18:292 s. 14–15 och 18–19).

36.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

6 kap.

1 § Följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,

2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,

2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och

10–14 §§ om hållbarhetsrapport.

Det som sägs i 6 kap. 1 § andra stycket 6–8 årsredovisningslagen om upplysningar om kvotvärde ska dock i stället avse nominellt belopp.

Försäkringsaktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll.

Försäkringsaktiebolag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport.

Det som sägs i första stycket om 6 kap. 10–14 §§ årsredovisningslagen gäller inte tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsföreningar. Sådana captivebolag för försäkring respektive återförsäkring som avses i artikel 13.2 eller 13.5 och *små och icke-komplexa företag som avses i artikel 13.10a* i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), *i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/2*, och som är företag av sådan storlek som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen får begränsa innehållet i hållbarhetsrapporten enligt 6 kap. 12 g § samma lag.

Vid tillämpningen av 6 kap. 11 a § årsredovisningslagen ska försäkringsföretag, som ingår i en grupp och omfattas av grupp tillsyn enligt 19 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043), behandlas som dotterföretag till den gruppens moderföretag.

I bestämmelsen finns bland annat undantag från att lämna vissa uppgifter i hållbarhetsrapporteringen. Ändringarna genomför artikel 19a i direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG, i lydelsen enligt artikel 2 i ändringsdirektivet.

36.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige

1 kap.

5 § I denna lag avses med

1. EES-försäkringsgivare: utländsk försäkringsgivare vars hemland hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och vars verksamhet inom EES står under finansiell tillsyn endast av den behöriga myndigheten i hemlandet,

2. försäkringsgivare från tredje land: annan utländsk försäkringsgivare än EES-försäkringsgivare som enligt sitt hemlands lag är en juridisk person,

3. utländskt tjänstepensionsinstitut: utländskt institut vars hemland hör till EES och som utan att vara försäkringsgivare enligt denna lag omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

4. hemland: det land där försäkringsgivaren eller det utländska tjänstepensionsinstitutet har sitt säte och, när det gäller försäkringsgivaren i en försäkringssammanslutning, det land där sammanslutningens ledning finns,

5. behörig myndighet: den nationella myndighet utomlands som enligt lag eller annan författning har behörighet att utöva tillsyn över EES-försäkringsgivare, utländskt tjänstepensionsinstitut eller försäkringsgivare från tredje land.

6. *plan för förebyggande återhämtning: en plan för förebyggande återhämtning som utarbetas och upprätthålls i enlighet med artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen.*

Bestämmelserna i 2 och 3 kap. i denna lag tillämpas på EES-försäkringsgivare och bestämmelserna i 4–7 kap. på försäkringsgivare från tredje land. Bestämmelserna i 8–10 kap. gäller både EES-försäkringsgivare och försäkringsgivare från tredje land.

För utländska tjänstepensionsinstitut gäller bestämmelserna i 2, 3, 8, 9 och 10 kap. i tillämpliga delar.

Paragrafen innehåller definitioner av olika begrepp som förekommer i lagen.

I enlighet med artikel 2.22 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag införs en definition av en plan för förebyggande återhämtning (*första stycket 6*).

Betydande gränsöverskridande verksamhet

13 a § *En EES-försäkringsgivares verksamhet i Sverige definieras som betydande gränsöverskridande verksamhet om den verksamhet som bedrivs i Sverige.*

1. har en total årlig tecknad bruttopremieinkomsten som överstiger 15 miljoner euro, eller

2. av Finansinspektionen anses vara relevant i förhållande till den svenska försäkringsmarknaden.

En EES-försäkringsgivare som i sitt hemland klassificeras som litet och icke-komplext kan inte bedriva betydande gränsöverskridande verksamhet.

Paragrafen, som en ny, innehåller bestämmelser om betydande gränsöverskridande verksamhet. Paragrafen genomför artikel 152aa.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.66 i ändringsdirektivet.

3 kap.

2 a § Finansinspektionen får underrätta den behöriga myndigheten i hemlandet och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om inspektionen har anledning att befara att det hos en EES-försäkringsgivare finns allvarliga brister i fråga om konsumentskydd.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om Finansinspektionens informationsutbyte med den behöriga myndigheten i en EES-försäkringsgivares hemland. Genom ändringarna genomför delvis artikel 152.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.65 i ändringsdirektivet.

2 b § Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en behörig myndighet inom EES till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artiklarna 33, 155 och 158 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2177 (Solvens II-direktivet).

Finansinspektionen får även hänskjuta frågor till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära hjälp av myndigheten i de fall som framgår av artikel 152a, 152aa, 152ab och 152b i Solvens II-direktivet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hänskjutande av frågor till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Ändringarna i paragrafen genomför artiklarna 152aa.4, 152ab.3, 152ab.5,

152ab.6 och 152b.7 i Solvens II-direktivet i lydelsen enligt artikel 1.66 i ändringsdirektivet.

2 c § Finansinspektionen får tillsammans med berörda behöriga myndigheter inrätta en sådan samarbetsplattform som avses i artikel 152b i Solvens II-direktivet för att förbättra informationsutbytet och stärka samarbetet mellan dem när en EES-försäkringsgivare driver verksamhet i Sverige.

När Finansinspektionen deltar i en samarbetsplattform, ska bestämmelserna om förstärkt tillsynssamarbete vid betydande gränsöverskridande verksamhet enligt 3 kap. 2 g–2 k §§ tillämpas. Relevant information ska delas med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Av bestämmelsen framgår bestämmelser om inrättande av en samarbetsplattform. Ändringarna genomför artikel 152b.5 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.67 i ändringsdirektivet.

2 e § Finansinspektionen ska på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten eller en berörd behörig myndighet lämna de uppgifter som den myndigheten behöver för att en samarbetsplattform ska fungera väl.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens uppgiftslämnande inom ramen för en samarbetsplattform. Ändringarna genomför artikel 152b.4 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.67 i ändringsdirektivet.

Anmälan av betydande gränsöverskridande verksamhet

2 f § Om Finansinspektionen anser att en EES-försäkringsgivare bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige, ska inspektionen anmäla det till den behöriga myndigheten i EES-försäkringsgivarens hemland. Finansinspektionen ska i en sådan anmälan ange skälen för sin bedömning.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om Finansinspektionens anmälan av gränsöverskridande verksamhet. Paragrafen genomför artikel 152aa.3 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.66 i ändringsdirektivet.

Förstärkt tillsynssamarbete vid gränsöverskridande verksamhet

2 g § *Finansinspektionens ska, om en EES-försäkringsgivare bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige, samarbeta med behörig myndighet om frågor som rör åtminstone*

- 1. företagsstyrning,*
- 2. uppdragsavtal och distributionspartner,*
- 3. affärsstrategi och skadereglering, samt*
- 4. konsumentskydd.*

Samarbete ska stå i proportion till de risker som den gränsöverskridande verksamheten medför.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förstärkt tillsynssamarbete vid gränsöverskridande verksamhet hos en EES-försäkringsgivare med verksamhet i Sverige. Paragrafen genomför delvis artikel 152ab.1 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.66 i ändringsdirektivet.

2 h § *Om en EES-försäkringsgivare bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige, får Finansinspektionen begära att den behöriga myndigheten i hemlandet oftare än årligen lämnar uppgifter om*

- 1. solvens- och minimikapitalkrav,*
- 2. medräkningsbara kapitalbasmedel för att täcka solvens- och minimikapitalkravet, samt*
- 3. tvivel beträffande korrektheten i företagets beräkning av de försäkrings tekniska avsättningarna eller uppgifterna enligt första stycket 1 och 2.*

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om förstärkt informationsutbyte mellan Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i hemlandet för en EES-försäkringsgivare som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige. Paragrafen genomför artikel 152ab.2 andra stycket i Solvens II-direktivet i lydelsen enligt artikel 1.66 i ändringsdirektivet.

2 i § *Finansinspektionen får av den behöriga myndigheten begära annan information om en EES-försäkringsgivare som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige än den som framgår av 2 h §. Finansinspektionen ska motivera sin begäran.*

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om Finansinspektionens informationsinhämtning från den behöriga myndigheten i hemlandet för en EES-försäkringsgivare som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige. Paragrafen genomför arti-

kel 152ab.2 fjärde stycket i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.66 i ändringsdirektivet.

Av artikel 152ab framgår även att den behöriga myndigheten i hemlandet är skyldig att lämna uppgifter till Finansinspektionen om försäkringsgivaren kan komma att brista i efterlevnaden av tillämpliga bestämmelser i lag och andra författningar eller har brister i företagsstyrning, uppdragsavtal och distributionspartner, affärsstrategi och skadereglering, eller konsumentskydd, som påverkar verksamheten i det landet. Hemmyndigheten ska också utan dröjsmål underätta den behöriga tillsynsmyndigheten i ett annat EES-land om ett försäkringsföretag med betydande gränsöverskridande verksamhet i det landet får en försämrad finansiell ställning eller om det inom tre månader finns risk för att solvens- eller minimikapitalkravet inte uppfylls. Denna information behöver Finansinspektionen inte begära när dessa brister riskerar att uppstå.

2 j § Om en EES-försäkringsgivare som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige, inte uppfyller eller riskerar att inte uppfylla solvens- eller minimikapitalkravet inom tre månader, får Finansinspektionen framställa en begäran till den behöriga myndigheten i hemlandet att myndigheterna gemensamt genomföra en platsundersökning hos EES-försäkringsgivaren. Finansinspektionen ska ange skälen för en sådan begäran.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om Finansinspektionens rättighet att från den behöriga myndigheten i hemlandet för en EES-försäkringsgivare som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige begära en platsundersökning om försäkringsgivaren inte uppfyller eller riskerar att inte uppfylla solvens- eller minimikapitalkravet. Paragrafen genomför artikel 152ab.4 första stycket i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.66 i ändringsdirektivet.

2 k § Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i hemlandet för en EES-försäkringsgivare som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige, ska inom två månader efter en gemensam platsundersökning enligt 2 j § komma överens om gemensamma slutsatser, ingripet tillsynsåtgärder.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om gemensam platsundersökning hos en EES-försäkringsgivare som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige. Paragrafen genomför artikel 152ab.5 andra stycket i Solvens II-direktivet, enligt lydelsen i artikel 1.66 i ändringsdirektivet.

21 § Om en EES-försäkringsgivare bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet, får Finansinspektionen begära att den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland överlämnar en plan för förebyggande återhämtning.

Finansinspektionen får granska en plan för förebyggande återhämtning för att identifiera korrigerande åtgärder som skulle kunna inverka negativt på försäkringstagarna, realekonomin eller den finansiella stabiliteten i Sverige och lämna rekommendationer till den behöriga myndigheten i EES-försäkringsgivarens hemland.

Om den behöriga myndigheten i EES-försäkringsgivarens hemland inte beaktar de rekommendationer som Finansinspektionen har lämnat, får inspektionen hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för icke-bindande medling i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1094/2010.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om granskning av en plan för förebyggande återhämtning för en EES-försäkringsgivare. Paragrafen genomför artikel 6.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I paragrafen finns särskilda bestämmelser om granskning av en plan för förebyggande återhämtning. Med en plan för förebyggande återhämtning avses en plan som utarbetas och upprätthålls i enlighet med artikel 5 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag (artikel 2.22). Bestämmelser om sådana planer för försäkringsföretag finns i nya 10 a kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Finansinspektionen får enligt *första stycket* begära att en behörig myndighet i ett annat land inom EES överlämnar en plan för förebyggande återhämtning som upprättats av en EES-försäkringsgivare. Med behörig myndighet avses den nationella myndighet utomlands som enligt lag eller annan författning har behörighet att utöva tillsyn över EES-försäkringsgivare, utländskt tjänstepensionsinstitut eller försäkringsgivare från tredje land (1 kap. 5 § första stycket 5). En EES-försäkringsgivare är en utländsk försäkringsgivare vars hemland hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och vars verksamhet inom EES står under finansiell tillsyn endast av den behöriga myndigheten i hemlandet (1 kap. 5 § första stycket 1). Finansinspektionen får dock bara begära att en plan överlämnas om EES-försäkringsgivaren bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige. För vad som anses som betydande gränsöverskridande verksamhet, se 1 kap. 13 a § och författningskommentaren till den paragrafen. Om det i stället är ett försäkringsföretag, dvs. ett svenskt företag, som bedriver betydande gränsöverskridande verk-

samhet i ett annat land inom EES, får den behöriga myndigheten i det landet ge in en motsvarande begäran till Finansinspektionen, varvid inspektionen är skyldig att lämna över en plan (se 10 a kap. 12 § tredje stycket försäkringsrörelselagen).

I *andra stycket* finns bestämmelser om ramen för Finansinspektionens granskning. Finansinspektionen får granska en plan för att identifiera korrigerande åtgärder som skulle kunna inverka negativt på försäkringstagarna, realekonomin eller den finansiella stabiliteten i Sverige. Utifrån vad som framkommer under granskningen, får Finansinspektionen lämna rekommendationer till den behöriga myndigheten.

Om den behöriga myndigheten inte beaktar de rekommendationer som Finansinspektionen har lämnat, får inspektionen enligt *tredje stycket* hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för icke-bindande medling.

2 m § *Om ett utkast till resolutionsplan för en EES-försäkringsgivare som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige har överlämnats till Finansinspektionen och Riksgäldskontoret, får myndigheterna granska en sådan plan för att identifiera åtgärder i planen som skulle kunna inverka negativt på försäkringstagarna, realekonomin eller den finansiella stabiliteten i Sverige och lämna rekommendationer till resolutionsmyndigheten i EES-försäkringsgivarens hemland.*

Om resolutionsmyndigheten i EES-försäkringsgivarens hemland inte beaktar de rekommendationer som Finansinspektionen och Riksgäldskontoret har lämnat, får Finansinspektionen och Riksgäldskontoret hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för icke-bindande medling i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1094/2010.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om granskning av en resolutionsplan för en EES-försäkringsgivare. Paragrafen genomför artikel 9.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Av artikel 9.3 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag följer att om ett försäkringsföretag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet, ska resolutionsmyndigheten i hemmedlemsstaten överlämna ett utkast till resolutionsplan till tillsyns- eller resolutionsmyndigheterna i värdmedlemsstaten. En sådan skyldighet gäller för Riksgäldskontoret för ett utkast till resolutionsplan för ett försäkringsföretag, dvs. svenskt företag, som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i ett annat land inom EES (se 2 kap. 8 § andra stycket den nya lagen [2026:000] om resolution av försäk-

ringsföretag). I paragrafen regleras vad som gäller om det i stället är en EES-försäkringsgivare som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Sverige. Med EES-försäkringsgivare avses en utländsk försäkringsgivare vars hemland hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och vars verksamhet inom EES står under finansiell tillsyn endast av den behöriga myndigheten i hemlandet (se 1 kap. 5 § första stycket 1). För vad som anses som betydande gränsöverskridande verksamhet, se 1 kap. 13 a § och författningskommentaren till den paragrafen.

Enligt *första stycket* får Finansinspektionen och Riksgäldskontoret granska ett utkast till resolutionsplan för en EES-försäkringsgivare som överlämnats till dem. En sådan granskning ska vara inriktad på att identifiera åtgärder i planen som skulle kunna inverka negativt på försäkringstagarna, realekonomin eller den finansiella stabiliteten i Sverige. Myndigheterna får utifrån vad som framkommer under granskningen, lämna rekommendationer till resolutionsmyndigheten i EES-försäkringsgivarens hemland.

Om resolutionsmyndigheten i EES-försäkringsgivarens hemland inte beaktar de rekommendationer som Finansinspektionen och Riksgäldskontoret har lämnat, får de enligt *andra stycket* hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten för icke-bindande medling.

3 § *Ett utländskt tjänstepensionsinstitut som driver verksamhet här i landet ska lämna Finansinspektionen de uppgifter om verksamheten som behövs för tillsynen.*

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka upplysningar som tjänstepensionsinstitutet ska lämna till inspektionen enligt första stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om de uppgifter som ett utländskt tjänstepensionsinstitut som bedriver gränsöverskridande verksamhet i Sverige ska lämna till Finansinspektionen. Paragrafen har anpassats till de tillsynsförhållanden som råder enligt Solvens II-direktivet. I paragrafen görs även språkliga ändringar.

3 a § *Finansinspektionen får från den behöriga myndigheten i hemlandet för en EES-försäkringsgivare begära den information som krävs för tillsynen av en EES-försäkringsgivares verksamhet i Sverige.*

Om den behöriga myndigheten i det land där EES-försäkringsgivaren har sitt huvudkontor inte inom den frist eller förlängda frist som anges i artikel 153

i Solvens II-direktivet får Finansinspektionen från Finansinspektionen begära denna information från EES-försäkringsgivaren i Sverige.

Finansinspektionen ska informera den behöriga myndigheten i hemlandet om en begäran enligt andra stycket.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om Finansinspektionens informationsinhämtning från hemmyndigheten för en EES-försäkringsgivare som bedriver verksamhet i Sverige samt tidsfristerna för denna. Paragrafen genomför delvis artikel 153 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.68 i ändringsdirektivet.

3 b § *En EES-försäkringsgivare som driver verksamhet i Sverige ska lämna uppgifter enligt 3 a § andra stycket utan dröjsmål.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om de uppgifter som en EES-försäkringsgivare som bedriver verksamhet i Sverige ska lämna till Finansinspektionen. Paragrafen genomför delvis artikel 153.2 i Solvens II-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.68 i ändringsdirektivet.

Underrättelse till Riksgäldskontoret och andra berörda resolutionsmyndigheter

7 a § *När Finansinspektionen har anledning att ingripa mot ett en EES-försäkringsgivare enligt 7 § och överträdelsen är av sådan art eller omfattning att det finns skäl att anta att företaget kan komma att omfattas av resolution enligt lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag eller motsvarande bestämmelser i ett annat land inom EES, ska Finansinspektionen underrätta Riksgäldskontoret och andra berörda resolutionsmyndigheter om detta.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om underrättelser till Riksgäldskontoret och andra resolutionsmyndigheter. Paragrafen genomför artikel 63.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och är utformad efter förebild av 15 kap. 2 a § lagen om bank- och finansieringsrörelse.

Paragrafen motsvarar nya 18 kap. 15 a § försäkringsrörelselagen (2010:2043), se författningskommentaren till den paragrafen.

36.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

1 kap.

5 § I denna lag betyder

1. anknutet företag: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,

2. bank: bankaktiebolag, sparbank och medlemsbank,

3. bankaktiebolag: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva bankrörelse,

4. behörig myndighet: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska kreditinstitut,

5. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6. filial: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt kreditinstituts etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,

7. finansiellt institut: ett finansiellt institut enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

8. hemland: det land där ett företag har fått tillstånd till rörelse som avses i denna lag,

9. kapitalbas: detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,

10. kreditinstitut: bank och kreditmarknadsföretag,

11. kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

12. kreditmarknadsbolag: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

13. kreditmarknadsförening: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

14. kreditmarknadsföretag: kreditmarknadsbolag och kreditmarknadsförening,

15. kvalificerat innehav: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar 10 procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

16. medlemsbank: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva bankrörelse,

17. sparbank: ett företag som avses i sparbankslagen (1987:619),

18. startkapital: det kapital som för kreditinstitut avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,

19. utländskt bankföretag: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva bankrörelse,

20. utländskt kreditföretag: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva finansieringsrörelse,

21. utländskt kreditinstitut: ett utländskt bankföretag och ett utländskt kreditföretag,

22. betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

23. blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

24. blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

25. EES-institut: ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som är hemmahörande i något annat land inom EES än Sverige,

26. finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

27. finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

28. holdingföretag med blandad verksamhet: holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

29. koncern:

a) i 6 a, 6 b och 15 b kap., detsamma som i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution,

b) i övriga kapitel, detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

30. koncernåterhämtningsplan: en plan som upprättas av ett moderföretag inom EES i syfte att identifiera åtgärder som de företag i en koncern som omfattas av gruppbaserad tillsyn avser att vidta för att bevara eller återställa koncernens eller ett i koncernen ingående kreditinstituts eller utländskt kreditinstituts finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,

31. krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU)

nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1,

32. moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

33. moderinstitut inom EES: ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

34. samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

35. tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

36. utländskt värdepappersföretag: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse,

37. återhämtningsplan: en plan som upprättas av ett kreditinstitut i syfte att identifiera åtgärder som institutet avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,

38. *Solvens II-direktivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (*Solvens II*), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/2,

39. *krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag*: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtningsplaner och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen,

40. *konglomeratdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2864,

41. *resolutionsmyndighet för försäkringssektorn*: resolutionsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.12 i *krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag*,

42. *tillsynsmyndighet för försäkringssektorn*: en tillsynsmyndighet enligt definitionen i artikel 13.10 i *Solvens II-direktivet*, och

43. finansiellt konglomerat: ett finansiellt konglomerat enligt definitionen i artikel 2.14 i konglomeratdirektivet.

Paragrafen innehåller definitioner och benämningar av begrepp och EU-rättsakter. Genom ändringarna genomförs artikel 2.1 i krishanteringsdirektivet, i lydelsen enligt artikel 90.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I *punkt 31* ändras benämningen av krishanteringsdirektivet så att den avser direktivet i senaste lydelsen, dvs. lydelsen enligt krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Det införs även benämningar av Solvens II-direktivet, krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och konglomeratdirektivet (*punkterna 38–40*).

Genom *punkterna 41–43* införs, i enlighet med krishanteringsdirektivet, definitioner av resolutionsmyndighet för försäkringssektorn, tillsynsmyndighet för försäkringssektorn och finansiellt konglomerat. Definitionerna har framför allt betydelse för bestämmelser som rör samarbete mellan myndigheter i de fall en koncern är eller ett institut i den ingår i ett finansiellt konglomerat (se 6 a kap. 2 §).

Övriga ändringar är redaktionella (*punkterna 36 och 37*).

6 a kap.

2 § Ett kreditinstitut som ingår i en koncern som står under gruppbase-
rad tillsyn ska omfattas av en koncernåterhämtningsplan som ska upprättas
och uppdateras av moderföretaget inom EES. Ett sådant kreditinstitut ska
upprätta en individuell återhämtningsplan om Finansinspektionen beslutar
det. Om kreditinstitutet ingår i en gränsöverskridande koncern, ska ett sådant
beslut fattas enligt 8 eller 9 §.

En koncernåterhämtningsplan ska identifiera åtgärder som kan bli nöd-
vändiga att vidta på nivån för moderföretaget inom EES och i ett enskilt
dotterföretag som omfattas av den gruppbase-
rad tillsynen.

Moderföretagets styrelse ska godkänna planen. Den ska därefter, vid
den tidpunkt Finansinspektionen bestämmer, ges in till inspektionen. För
en gränsöverskridande koncern ska den i stället ges in till den samordnande
tillsynsmyndigheten. Om Finansinspektionen är den samordnande tillsyns-
myndigheten, ska inspektionen överlämna planen till berörda behöriga myn-
digheter och resolutionsmyndigheter. *Om koncernen som helhet är, eller
om något kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut inom koncer-
nen ingår i, ett finansiellt konglomerat, ska Finansinspektionen lämna över*

planen även till berörda resolutions- och tillsynsmyndigheter för försäkringssektorn.

Om ett moderföretag har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna paragraf, ska Finansinspektionen ingripa enligt 15 kap.

Paragrafen innehåller bestämmelser om koncernåterhämtningsplaner. Genom ändringen genomförs artikel 7.3 i krishanteringsdirektivet, i lydelsen enligt artikel 90.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I *tredje stycket* finns bl.a. bestämmelser om att Finansinspektionen i vissa fall ska överlämna en plan till berörda behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter. Genom ändringen utvidgas denna skyldighet. Om en koncern som helhet är eller om något institut i den ingår i ett finansiellt konglomerat, ska Finansinspektionen överlämna en koncernåterhämtningsplan också till berörda resolutions- och tillsynsmyndigheter för försäkringssektorn.

36.7 Förslaget till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)

25 kap.

4 a § Om styrelsen i ett bolag som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution eller lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag tar emot eller upprättar ett förslag till stämmobeslut om likvidation enligt 3 eller 4 §, ska styrelsen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om förslaget.

Om bolaget är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse meddelar styrelsen att bolaget ska försättas i resolution, får kallelse till en bolagsstämma där frågan om likvidation av bolaget ska prövas inte utfärdas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om underrättelser om förslag till stämmobeslut om likvidation och om kallelse till bolagsstämma. Genom ändringarna genomförs artikel 68.1 och delar av 68.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Enligt krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag ska normala insolvensförfaranden, dvs. konkurs eller likvidation, inte inledas innan resolutionsmyndigheten har getts möjlighet att bedöma om en sådan avveckling kan hota något resolutionsändamål och därmed motivera

ett ingripande från resolutionsmyndigheten, till exempel genom att försätta företaget i resolution (artikel 68.1 och 2).

I *första stycket* anges att styrelsen i ett aktiebolag som omfattas av lagen om resolution ska underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen när styrelsen, eller någon annan, har upprättat ett förslag till stämmobeslut om att bolaget ska gå i likvidation. Genom bestämmelsen ges Riksgäldskontoret, i dess egenskap av resolutionsmyndighet, möjlighet att förhindra att ett bolag som omfattas av lagen om resolution går i likvidation om bolaget i stället bör försättas i resolution. I och med ändringen ska detta gälla även för bolag som omfattas av den nya lagen om resolution av försäkringsföretag. Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska underrättas om förslaget till beslut före det att kallelsen till bolagsstämman där frågan om likvidation ska prövas, utfärdas. En motsvarande skyldighet gäller för Bolagsverket och domstolar vid tvångslikvidation (se 10 a § och författningskommentaren till den paragrafen).

I *andra stycket* finns bestämmelser för de fall ett bolag är försatt i resolution eller Riksgäldskontoret har meddelat styrelsen att bolaget ska försättas i resolution. I sådana fall får styrelsen inte utfärda en kallelse till en bolagsstämma där frågan om likvidation ska prövas. Detta gäller resolution såväl enligt lagen om resolution, som enligt den nya lagen om resolution av försäkringsföretag.

10 a § Om ett ärende eller mål enligt 11, 12, 17 eller 21 § avser ett bolag som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution *eller lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag*, ska Bolagsverket eller domstolen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om att ärendet eller målet har inletts.

Bolagsverket eller domstolen får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse har meddelat att bolaget är försatt eller ska försättas i resolution.

Paragrafen innehåller bestämmelser om underrättelser om ärenden och mål om likvidation. Genom ändringarna genomförs artikel 68.1 och delar av 68.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Enligt krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag ska normala insolvensförfaranden, dvs. konkurs eller likvidation, inte inledas innan resolutionsmyndigheten har getts möjlighet att bedöma om en sådan avveckling kan hota något resolutionsändamål och därmed motivera ett ingripande från resolutionsmyndigheten, till exempel genom att försätta företaget i resolution (artikel 68.1 och 2).

I *första stycket* finns bestämmelser om att Bolagsverket eller domstolen ska underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om att ärenden eller mål om tvångslikvidation har inletts beträffande ett bolag som omfattas av lagen om resolution. I och med ändringen ska detta gälla även för bolag som omfattas av den nya lagen om resolution av försäkringsföretag. En motsvarande skyldighet gäller för bolagets styrelse vid frivillig likvidation (se 4 a § och författningskommentaren till den paragrafen).

Genom *andra stycket* begränsas Bolagsverkets eller domstolens möjlighet att besluta om likvidation. Ett aktiebolag som omfattas av lagen om resolution får inte likvideras utan att Riksgäldskontoret har informerats och beretts tillfälle att yttra sig. Om Riksgäldskontoret har meddelat att bolaget är försatt i resolution eller ska försättas i resolution, får domstolen eller Bolagsverket inte besluta om likvidation. Detta gäller resolution såväl enligt lagen om resolution, som enligt den nya lagen om resolution av försäkringsföretag.

36.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

1 kap.

4 a § I denna lag betyder

direktivet om marknader för finansiella instrument: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/338,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/338,

konglomeratdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2864,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämt-

ning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1*,

krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen,

marknadssmissbruksförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadssmissbruk (marknadssmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG,

prospektförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juli 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG,

Solvens II-direktivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upp-tagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/2,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

värdepappersbolagsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen,

värdepappersbolagsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014,

öppenhetsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/50/EU.

Paragrafen innehåller benämningar av olika EU-rättsakter.

I paragrafen införs benämningar av konglomeratdirektivet, krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och Solvens II-direktivet.

Benämningarna har framför allt betydelse för bestämmelser som rör samarbete mellan myndigheter i de fall en koncern är eller ett institut i den ingår i ett finansiellt konglomerat (se 8 kap. 3 §).

Benämningen av krishanteringsdirektivet ändras så att den avser direktivet i senaste lydelsen, dvs. lydelsen enligt krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

4 b § I denna lag betyder

anknutet ombud: en fysisk eller juridisk person som har träffat avtal med ett svenskt värdepappersinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som hör hemma inom EES om att för bara detta instituts eller företags räkning

1. marknadsföra investerings- eller sidotjänster,
2. ta emot eller vidarebefordra instruktioner eller order avseende investeringstjänster eller finansiella instrument,
3. placera finansiella instrument, eller
4. tillhandahålla investeringsrådgivning avseende dessa instrument eller tjänster,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i särskilt angivna fall Bolagsverket och i övrigt en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska värdepappersföretag och företag som driver en reglerad marknad eller annan motsvarande marknad eller som har behörighet att utöva tillsyn över emittenter vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad,

börs: ett svenskt aktieföretag eller en svensk ekonomisk förening som har fått tillstånd enligt denna lag att driva en eller flera reglerade marknader,

central motpart: detsamma som i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012,

emittent: i fråga om aktier aktieföretaget och i fråga om annat finansiellt instrument utgivaren eller utfärdaren av instrumentet,

finansiellt konglomerat: ett finansiellt konglomerat enligt definitionen i artikel 2.14 i konglomeratdirektivet,

handelsplats: en reglerad marknad, en multilateral handelsplattform (MTF-plattform) eller en organiserad handelsplattform (OTF-plattform),

handelsplattform: en MTF-plattform eller en OTF-plattform,

huvudsakligen kommersiell koncern: en koncern vars huvudsakliga verksamhet inte är

1. tillhandahållande av investeringstjänster eller sådana tjänster som avses i 7 kap. 1 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, eller
2. verksamhet som marknadsgarant för råvaruderivat,

kreditinstitut: en bank, ett kreditmarknadsföretag eller ett utländskt bank- eller kreditföretag som driver bank- eller finansieringsrörelse från filial i Sverige,

leverantör av datarapporteringstjänster: detsamma som i artikel 2.1.36a i förordningen om marknader för finansiella instrument,

litet och icke-sammanlänkat värdepappersbolag: ett värdepappersbolag som anses vara ett litet och icke-sammanlänkat värdepappersföretag enligt artikel 12.1 i värdepappersbolagsförordningen,

marknadsgarant: en person som på fortlöpande basis åtagit sig att på finansiella marknader handla för egen räkning genom att köpa och sälja finansiella instrument med utnyttjande av egna tillgångar till priser som fastställts av denne,

marknadsoperatör: en börs eller en eller flera juridiska personer i ett annat land inom EES som driver en eller flera reglerade marknader,

MTF-plattform: ett multilateralt system inom EES som sammanför flera tredjeparters köp- och säljintressen i finansiella instrument – inom systemet och i enlighet med icke skönsrättsliga regler – så att det leder till ett kontrakt,

OTF-plattform: ett multilateralt system inom EES som inte är en reglerad marknad eller en MTF-plattform, och inom vilket flera tredjeparters köp- och säljintressen i obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter eller derivat kan interagera inom systemet så att det leder till ett kontrakt,

professionell kund: en sådan kund som avses i 9 kap. 4 eller 5 §,

reglerad marknad: ett multilateralt system inom EES som sammanför eller möjliggör sammanförande av ett flertal köp- och säljintressen i finansiella instrument från tredjepart – regelmässigt, inom systemet och i enlighet med icke skönsrättsliga regler – så att det leder till ett kontrakt,

resolutionsmyndighet för försäkringssektorn: resolutionsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.12 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag,

statlig emittent: någon av följande som emitterar skuldinstrument:

1. Europeiska unionen,
2. en stat inom EES, inbegripet förvaltningar, organ eller en särskild funktion i staten,
3. när det gäller en federal stat inom EES, en delstat i federationen,
4. en särskild funktion för flera stater inom EES,
5. en internationell finansinstitution som etablerats av minst två stater inom EES och vars mål är att ordna finansiering och tillhandahålla finansiellt bistånd till de stater som har eller riskerar att få allvarliga finansieringsproblem, och

6. Europeiska investeringsbanken,

systematisk internhandlare: ett värdepappersinstitut som i en organiserad, frekvent, systematisk och väsentlig omfattning handlar för egen räkning när det utför kundorder utanför en reglerad marknad eller en handelsplattform utan att utnyttja ett multilateralt system,

tillsynsmyndighet för försäkringssektorn: en tillsynsmyndighet enligt definitionen i artikel 13.10 i Solvens II-direktivet,

tillväxtmarknad för små och medelstora företag: en MTF-plattform som är registrerad som en tillväxtmarknad för små och medelstora företag hos Finansinspektionen enligt 11 kap. 13–15 §§ eller hos en behörig myndighet i ett annat land inom EES,

utländskt kreditinstitut: ett kreditinstitut enligt 1 kap. 5 § första stycket 21 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

utländskt värdepappersföretag: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse och som inte är ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse,

värdepapperscentral: en värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1.1 i förordningen om värdepapperscentraler,

värdepappersinriktat holdingföretag: ett värdepappersinriktat holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1.23 i värdepappersbolagsförordningen, och

värdepappersinstitut: ett värdepappersbolag, ett svenskt kreditinstitut som har fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse eller ett utländskt företag som driver värdepappersrörelse från filial i Sverige eller genom att använda anknutna ombud etablerade i Sverige.

Paragrafen innehåller definitioner av olika aktörer på värdepappersmarknadsområdet. Genom ändringarna genomförs artikel 2.1 i krishanteringsdirektivet, i lydelsen enligt artikel 90.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Genom ändringarna införs, i enlighet med krishanteringsdirektivet, definitioner av finansiellt konglomerat, resolutionsmyndighet för försäkringssektorn och tillsynsmyndighet för försäkringssektorn. Definitionerna har framför allt betydelse för bestämmelser som rör samarbete mellan myndigheter i de fall en koncern är eller ett institut i den ingår i ett finansiellt konglomerat (se 8 kap. 3 §).

8 a kap.

3 § Ett värdepappersbolag som ingår i en koncern som står under grupp-baserad tillsyn ska omfattas av en koncernåterhämtningsplan som upprättas och uppdateras av moderföretaget inom EES. Ett sådant bolag ska upprätta en individuell återhämtningsplan om Finansinspektionen beslutar det. För en gränsöverskridande koncern ska ett sådant beslut fattas enligt 9 eller 10 §.

En koncernåterhämtningsplan ska identifiera åtgärder som kan bli nödvändiga att vidta på nivån för moderföretaget inom EES och i ett enskilt dotterföretag som omfattas av den gruppbaseade tillsynen.

Moderföretagets styrelse ska godkänna planen. Den ska därefter, vid den tidpunkt Finansinspektionen bestämmer, ges in till inspektionen. För en gränsöverskridande koncern ska planen i stället ges in till den samordnande tillsynsmyndigheten. Om Finansinspektionen är den samordnande tillsynsmyndigheten, ska inspektionen sända över planen till berörda behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter. *Om koncernen som helhet är, eller om något kreditinstitut, värdepappersbolag, utländskt kreditinstitut eller utländskt värdepappersföretag inom koncernen ingår i, ett finansiellt kon-*

glomerat, ska Finansinspektionen lämna över planen även till berörda resolutions- och tillsynsmyndigheter för försäkringssektorn.

Om ett moderföretag har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna paragraf, ska Finansinspektionen ingripa enligt 25 kap.

Paragrafen innehåller bestämmelser om koncernåterhämtningsplaner. Genom ändringen genomförs artikel 7.3 i krishanteringsdirektivet, i lydelsen enligt artikel 90.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Ändringen i *tredje stycket* motsvarar ändringen i 6 a kap. 2 § tredje stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, se författningskommentaren till den paragrafen.

22 kap.

2 a § Finansinspektionen ska pröva om förutsättningarna i 1 § eller 2 § första stycket om handelsstopp är uppfyllda, om Riksgäldskontoret begär det enligt 14 kap. 3 § första stycket 3 lagen (2015:1016) om resolution, *enligt 11 kap. 3 § första stycket 3 lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag* eller en utländsk resolutionsmyndighet begär det enligt nationell lagstiftning som genomför artikel 64.1 c i krishanteringsdirektivet *eller artikel 43.1 c i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag*.

Paragrafen innehåller bestämmelser om fall då Finansinspektionen ska pröva om förutsättningarna för handelsstopp är uppfyllda. Genom ändringarna genomförs artikel 64.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Finansinspektionen ska, efter en begäran från en resolutionsmyndighet, pröva om förutsättningarna för handelsstopp är uppfyllda. Detta har hittills bara gällt efter en begäran från en resolutionsmyndighet för kreditinstitut och värdepappersbolag. I och med ändringarna utvidgas detta till att också gälla efter en begäran från en resolutionsmyndighet för försäkringsföretag.

36.9 Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

30 kap.

8 b § Sekretess enligt 4 § första stycket hindrar inte att en uppgift lämnas till en enskild som deltar i ett resolutionsförfarande enligt lagen (2015:1016) om resolution, *lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag* eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132, om uppgiften behövs för att planera eller utföra en resolutionsåtgärd.

Sekretess enligt 4 § första stycket hindrar inte heller att en uppgift lämnas till en enskild som deltar i ett ärende enligt 4 kap. lagen (2022:739) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter, om uppgiften behövs för att planera eller utföra en stödåtgärd enligt den lagen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om sekretess till skydd för enskilda intressen. Genom ändringarna genomförs delar av artikel 66 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Bestämmelsen innebär att bland annat Finansinspektionen får lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess enligt 4 § första stycket till enskilda personer som deltar i resolutionsförfarandet gällande ett försäkringsföretag eller ett annat företag som omfattas av lagen om resolution av försäkringsföretag, förutsatt att uppgifterna behövs i syfte att planera eller utföra resolutionsåtgärder. Bestämmelsen innebär ingen skyldighet för myndigheterna att lämna ut uppgifterna, utan det ligger inom deras diskretion att i det enskilda fallet pröva om uppgifter ska lämnas ut eller inte, en prövning som kan ske på eget initiativ eller efter förfrågan från en sådan enskild som det nu är fråga om.

Vid denna prövning måste myndigheterna också beakta om uppgifterna får lämnas ut enligt andra sekretessbestämmelser som är tillämpliga för uppgifterna, exempelvis sekretessbestämmelser till skydd för det allmänna intresset.

De enskilda personer som här avses är desamma som har tystnadsplikt enligt 25 kap. 3 § lagen om resolution av försäkringsföretag.

12 a § Sekretess gäller, till dess ärendet har slutförts, i ärende om resolution enligt lagen (2015:1016) om resolution, *lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag* eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23.

1. för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos den som ärendet avser, och

2. för uppgift om ekonomiska eller personliga förhållanden för annan som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som ärendet avser.

I ett avslutat ärende som avses i första stycket gäller sekretess

1. för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos den som ärendet avser, om det kan antas att den enskilde lider skada om uppgiften röjs, och

2. för uppgift om ekonomiska eller personliga förhållanden för annan som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som ärendet avser.

Sekretessen gäller inte beslut i ärende.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Paragrafen innehåller bestämmelser om sekretess till skydd för enskilda intressen vid resolution. Genom ändringarna genomförs artikel 66 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Bestämmelsen innebär att sekretess gäller, till dess att ett ärende har slutförts, för vissa i paragrafen preciserade uppgifter vid resolution av försäkringsföretag.

Med resolutionsärende avses ett ärende som inleds hos Riksgäldskontoret för att fastställa om förutsättningarna för resolution är uppfyllda för ett företag. Ett sådant ärende kan bland annat inledas genom Finansinspektionens underrättelse till Riksgäldskontoret att ett företag fallerar i den mening som avses i lagen om resolution av försäkringsföretag. Ärendet kan också inledas genom Riksgäldskontorets begäran att Finansinspektionen ska pröva om ett företag fallerar. Dessutom kan ett resolutionsärende inledas inom ramen för det gränsöverskridande samarbetet genom en utländsk resolutionsmyndighets underrättelse att ett företag som den ansvarar för uppfyller förutsättningarna för resolution enligt krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Bestämmelsen är emellertid inte tillämplig i den förberedande fasen i krishanteringen. Denna fas består bland annat i upprättande av återhämtnings- och resolutionsplaner, liksom Finansinspektionens respektive Riksgäldskontorets bedömningar av de planerna. Till den förberedande fasen räknas, utöver arbetet med återhämtnings- och resolutionsplaner, även myndigheternas preventiva åt-

gärder såsom undanröjande av hinder för resolution. För uppgifter i dessa delar gäller i stället sekretess hos Finansinspektionen enligt 30 kap. 4 § OSL och hos Riksgäldskontoret enligt 12 b § samma kapitel (se nedan).

12 b § Sekretess gäller, i annat fall än som avses i 12 och 12 a §§, i ärenden enligt lagen (2015:1016) om resolution, *lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag* eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23

1. för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos den som ärendet avser, om det kan antas att den enskilde lider skada om uppgiften röjs, och
2. för uppgift om ekonomiska eller personliga förhållanden för annan som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som ärendet avser.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Paragrafen innehåller kompletterande sekretessbestämmelser vid resolution av försäkringsföretag. Genom ändringarna genomförs artikel 66 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Paragrafen är tillämplig i andra ärenden enligt lagen om resolution av försäkringsföretag än resolutionsärenden. Ärenden som här avses rör den förberedande fasen i krishanteringen, bland annat Riksgäldskontorets upprättande av resolutionsplaner (jfr 12 a §).

12 e § Sekretess enligt 12 a–12 c §§ hindrar inte att en uppgift lämnas till en enskild som deltar i ett resolutionsförfarande enligt lagen (2015:1016) om resolution, *lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag* eller enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 eller i ett ärende om statligt stöd enligt 4 kap. lagen (2022:739) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter, om uppgiften behövs för att planera eller utföra en resolutionsåtgärd eller för att planera eller utföra en stödåtgärd enligt 4 kap. lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter.

Paragrafen innehåller sekretessbrytande bestämmelser. Genom ändringarna genomförs artikel 66 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Av paragrafen framgår att sekretess enligt bland annat 12 § a och 12 § b inte hindrar att en uppgift lämnas till en enskild som deltar i ett resolutionsförfarande enligt lagen om resolution av försäkringsföretag, om uppgiften om uppgiften behövs för att planera eller utföra en resolutionsåtgärd.

12 f § Sekretess enligt 12 a § andra stycket och 12 c § andra stycket hindrar inte att en uppgift lämnas ut till en konkursförvaltare eller en likvidator enligt vad som föreskrivs i 28 kap. 6 § lagen (2015:1016) om resolution, 24 kap. 6 § lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag och 5 kap. 6 § lagen (2022:739) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter.

Om Riksgäldskontoret med stöd av första stycket lämnar en uppgift till en konkursförvaltare eller en likvidator, får myndigheten vid utlämnandet göra ett förbehåll som inskränker konkursförvaltarens eller likvidatorns rätt att lämna uppgiften vidare eller utnyttja den. Ett sådant förbehåll får inte innebära ett förbud att utnyttja uppgiften om den behövs för att konkursförvaltarens eller likvidatorn ska kunna fullgöra sina skyldigheter med anledning av konkursen eller likvidationen.

Paragrafen innehåller en sekretessbrytande bestämmelse beträffande konkursförvaltare och likvidator. Genom ändringarna genomförs artikel 66 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

36.10 Förslaget till lag om ändring lagen (2015:1016) om resolution

2 kap.

1 § I denna lag avses med

anmält avvecklingssystem: ett anmält avvecklingssystem enligt 2 § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,

bankdag: en dag som inte är en lördag, en söndag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton eller en allmän helgdag,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i tillsynsförordningen, inbegripet Europeiska centralbanken när det gäller de särskilda uppgifter som den tilldelas genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

berörd myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES, den myndighet som länderna identifierat enligt artikel 61.2 i krishanteringsdirektivet,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

central motpart: en central motpart enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister som har auktoriserats enligt artikel 14 eller godkänts enligt artikel 25 i samma förordning,

det kombinerade buffertkravet: det kombinerade buffertkravet enligt 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar,

dotterföretag: ett dotterföretag enligt artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-filial: en filial till ett tredjelandsinstitut som är etablerad i ett land inom EES,

EES-institut: ett institut enligt artikel 4.1.3 i tillsynsförordningen som är hemmahörande i ett annat land inom EES än Sverige,

europiskt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som inte omfattas av artikel 92a i tillsynsförordningen och som har tillgångar som överstiger 100 miljarder euro eller ingår i en resolutionsgrupp som har tillgångar som överstiger 100 miljarder euro,

filial: en filial enligt artikel 4.1.17 i tillsynsförordningen,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

finansiellt institut: ett företag enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

finansiellt konglomerat: ett finansiellt konglomerat enligt definitionen i artikel 2.14 i konglomeratdirektivet,

finansieringsplan: en plan enligt artikel 107 i krishanteringsdirektivet,

finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

finansieringsarrangemang: ett arrangemang för finansiering av kostnader för resolution som upprättats av ett land inom EES enligt artikel 100 i krishanteringsdirektivet,

förordningen om resolutionsavgifter: kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 21 oktober 2014 avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution,

garanterad insättning: en insättning som omfattas av insättningsgarantin enligt 4 och 4 c §§ lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,

globalt systemviktigt institut: ett globalt systemviktigt institut enligt artikel 4.1.133 i tillsynsförordningen,

globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES: ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES enligt artikel 4.1.134 i tillsynsförordningen,

globalt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som är ett globalt systemviktigt institut eller del av ett sådant,

gruppbaserad: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen eller artikel 4.1.11 i värdepappersbolagsförordningen,

gränsöverskridande koncern: en koncern med moder- och dotterföretag i flera länder inom EES,

holdingföretag med blandad verksamhet: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

institut: kreditinstitut och värdepappersbolag,

kapitalbas:

1. för kreditinstitut, detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen och

2. för värdepappersbolag, detsamma som avses i artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

koncern: ett moderföretag och dess dotterföretag,

koncernresolutionsordning: en plan enligt artikel 91.6 i krishanteringsdirektivet,

konglomeratdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2864,

kreditinstitut: ett kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och ett sådant värdepappersbolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c–g lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

krisavvärjande åtgärd:

a) en åtgärd för att undanröja väsentliga brister eller väsentliga hinder för återhämtning enligt 6 a kap. 6 och 7 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 7 och 8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

b) en åtgärd för att undanröja eller minska väsentliga hinder för rekonstruktion eller avveckling enligt 3 kap. 3–5 och 12–24 §§,

c) en åtgärd som enligt beslut av Finansinspektionen är en krisavvärjande åtgärd enligt 15 kap. 2 c § lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. 2 c § lagen om värdepappersmarknaden,

d) ett beslut av Finansinspektionen om att tillsätta en tillfällig förvaltare enligt 15 a kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 a kap. lagen om värdepappersmarknaden, eller

e) nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument enligt 6 kap., krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1,

krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129, i den ursprungliga lydelsen,

kritisk verksamhet: en tjänst eller en transaktion som, om den upphörde, sannolikt skulle leda till en allvarlig störning i det finansiella systemet,

kvalificerad insättning: en insättning enligt lagen om insättningsgaranti som inte är undantagen enligt 4 b eller 5 § den lagen,

kärnprimärkapital: kapital som avses i artikel 50 i tillsynsförordningen,

kärnprimärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 28.1–28.4, 29.1–29.5 eller 31.1 i tillsynsförordningen,

moderföretag: ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 a i tillsynsförordningen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderföretag i tredjeland: ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag som är hemmahörande i ett land utanför EES,

moderinstitut inom EES: ett institut eller ett EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat institut eller ett EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

nationellt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som inte är en globalt systemviktig resolutionsenhet eller en europeiskt systemviktig resolutionsenhet men som Riksgäldskontoret bedömer vara en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang,

relevanta kapitalinstrument: övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument,

resolutionsenhet: en juridisk person inom EES som enligt en resolutionsplan ska vara föremål för resolutionsåtgärder,

resolutionsförfarande i tredjeland: en åtgärd som enligt rätten i ett land utanför EES syftar till att hantera en kris i ett tredjelandsinstitut eller i ett moderföretag i tredjeland, om åtgärden är jämförbar med sådana resolutions-

åtgärder som får vidtas enligt denna lag i fråga om ändamål och förväntat resultat,

resolutionsgrupp: en resolutionsenhet och dess dotterföretag som inte är

a) en resolutionsenhet,

b) ett dotterföretag till en annan resolutionsenhet, eller

c) ett dotterföretag i ett tredjeland som enligt resolutionsplanen inte ingår i resolutionsgruppen och dess dotterföretag,

resolutionskollegium: ett resolutionskollegium enligt artikel 88 i kris-hanteringsdirektivet,

resolutionsmyndighet för försäkringssektorn: resolutionsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.12 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag,

resolutionsåtgärd: någon av de åtgärder som anges i 12 kap. 1 §,

samordnande berörd myndighet: den berörda myndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande resolutionsmyndighet: resolutionsmyndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

Solvens II-direktivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/2,

större dotterföretag: ett större dotterföretag enligt artikel 4.1.135 i tillsynsförordningen,

supplementärkapitalinstrument: kapitalinstrument och efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i tillsynsförordningen,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet eller artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet,

tillsynsmyndighet för försäkringssektorn: en tillsynsmyndighet enligt definitionen i artikel 13.10 i Solvens II-direktivet,

tredjelandsinstitut: ett företag som har sitt huvudkontor i ett land utanför EES och som skulle vara ett institut om det var hemmahörande inom EES,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd för någon av de tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3 eller 6 den lagen, utom sådana värdepappersbolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c–g lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

värdepappersbolagsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen,

värdepappersbolagsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014, och

övriga primärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52.1 i tillsynsförordningen.

Paragrafen innehåller definitioner och benämningar av olika begrepp och EU-rättsakter. Genom ändringarna genomförs artikel 2.1 i krishanteringsdirektivet, i lydelsen enligt artikel 90.1 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

I paragrafen införs, i enlighet med krishanteringsdirektivet, definitioner av resolutionsmyndighet för försäkringssektorn, tillsynsmyndighet för försäkringssektorn och finansiellt konglomerat. Definitionerna har framför allt betydelse för bestämmelser som rör samarbete mellan myndigheter i de fall en koncern är eller ett institut i den ingår i ett finansiellt konglomerat.

Benämningen av krishanteringsdirektivet ändras så att den avser direktivet i senaste lydelsen, dvs. lydelsen enligt krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Det införs också benämningar av Solvens II-direktivet, krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag och konglomeratdirektivet.

12 kap.

4 § När resolutionsåtgärder vidtas ska aktiebolagslagen (2005:551) och lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden inte tillämpas i de delar som motsvarar

– artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1*,

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1*,

– artiklarna 49, 58.1, 68.1–68.3, 70.2 första stycket, 72–75 och 79–81 i *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1*, och

– *avdelning II, kapitel I–II och IV i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1*.

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från bestämmelser i aktiebolagslagen och lagen om offentliga uppköpserbjudanden när resolutionsåtgärder vidtas.

I paragrafen ändras benämningarna av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden, Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt så att de avser direktiven i de senaste lydelseerna, dvs. enligt krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. Motsvarande ändringar görs i 2 kap. 3 § lagen (2022:739) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter.

Paragrafen justeras även med anledning av att Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/35/EU av den 5 april 2011 om fusioner av aktiebolag och Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU av den 25 oktober 2012 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 54 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga, har upphävts (se artikel 166 i Europaparlamentets och rådets direktiv [EU] 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt).

28 kap.

5 § Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, samarbeta och utbyta information med

- varandra,
- motsvarande myndigheter inom EES,
- Europeiska bankmyndigheten,
- *medlemmar i ett resolutionskollegium enligt artikel 70 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.*

Riksgäldskontoret ska lämna regeringen de uppgifter som behövs för regeringens verksamhet enligt denna lag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Riksgäldskontorets och Finansinspektionens samarbete och informationsutbyte med varandra och andra myndigheter. Genom ändringen genomförs artikel 70.4 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Enligt krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag gäller att om en grupp är eller ingår i ett finansiellt konglomerat ska de berörda myndigheter som utsetts enligt krishanteringsdirektivet, bjudas in till resolutionskollegiet som observatörer. Finansinspektionen ska således i vissa fall delta i resolutionskollegier enligt krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag även om Finansinspektionen bara har uppgifter enligt krishanteringsdirektivet för kreditinstitut och värdepappersföretag. I och med ändringen ska samarbets- och uppgiftsskyldigheten för myndigheterna gälla också i dessa fall. För den närmare innebörden av samarbets- och uppgiftsskyldigheten, se prop. 2015/16:5 s. 872–873.

36.11 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:672) om ekonomiska föreningar

17 kap.

46 § Om styrelsen i en förening som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution *eller lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag*, bedömer att frågan om likvidation bör läggas fram för föreningsstämmans prövning, ska den underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om detta.

Om föreningen är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse meddelar styrelsen att föreningen ska försättas i resolution, får någon kallelse till stämman inte utfärdas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om underrättelser om att en föreningsstämma bör pröva en fråga om likvidation och om kallelse till stämma. Genom ändringarna genomförs artikel 68.1 och delar av 68.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Ändringen motsvarar ändringen i 25 kap. 4 a § aktiebolagslagen (2005:551), se författningskommentaren till den paragrafen.

47 § Om ett ärende enligt 11 eller 16 § avser en förening som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution *eller lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag*, ska Bolagsverket eller domstolen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om att ärendet har inletts.

Bolagsverket eller domstolen får inte besluta om likvidation om Riksgäldskontoret inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse har meddelat att föreningen är försatt eller ska försättas i resolution.

Paragrafen innehåller bestämmelser om underrättelser om ärenden om likvidation. Genom ändringarna genomförs artikel 68.1 och delar av 68.2 i krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag.

Ändringen motsvarar ändringen i 25 kap. 10 a § aktiebolagslagen, se författningskommentaren till den paragrafen.

36.12 Förslaget till lag om ändring i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag

4 kap.

8 § Följande bestämmelser i 4 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043) gäller för tjänstepensionsföretag:

1. 9 och 10 §§ om avtal med en jävskrets om tjänster,
2. 11 § om försäkringar med solidarisk ansvarighet,
3. 12 § om förbud mot att förespegla återbäring,
4. 13 § om förbud mot meddelande av nya försäkringar vid likvidation

eller konkurs,

5. 14–16 §§ om sekretess m.m.,
6. 17 § om huvudkontor i Sverige, och
7. 17 a och 17 b §§ om återköp och överföring.

Vid tillämpning av bestämmelserna ska det som sägs om försäkringsföretag gälla tjänstepensionsföretag.

I paragrafen anges bestämmelser i försäkringsrörelselagen som även gäller för tjänstepensionsföretag.

I *första stycket* görs en redaktionell ändring då den hittillsvarande strecklistan ändras till en punktlista.

12 kap.

1 § Följande bestämmelser i 15 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043) gäller för tjänstepensionsaktieföretag:

1. 1 och 2 §§ om krav på förvärvstillstånd,
2. 3 § om bekräftelse av att ansökan kommit in,
3. 7 § om förvärvstillstånd vid nära förbindelser,
4. 8 § om när beslut i fråga om förvärvstillstånd ska meddelas m.m.,

5. 10 § om beslut om tid för genomförande av förvärv,
6. 11 § om anmälningsskyldighet för den som avyttrar,
7. 12 § om anmälningsskyldighet för försäkringsaktiebolag,
8. 13 § om anmälningsskyldighet för ägare som är juridisk person,
9. 15 och 16 §§ om avyttringsplikt,
10. 17 § om när aktier inte får medräknas, och
11. 18 § om förordnande av förvaltare.

Vid tillämpning av bestämmelserna ska det som sägs om försäkringsaktiebolag gälla tjänstepensionsaktiebolag. Hänvisningarna i 15 kap. 15, 17 och 18 §§ försäkringsrörelselagen till 15 kap. 14 § den lagen ska i stället avse 5 § detta kapitel.

I paragrafen anges bestämmelser i försäkringsrörelselagen som även gäller för tjänstepensionsföretag.

I *första stycket* görs en redaktionell ändring då den hittillsvarande strecklistan ändras till en punktlista.

Sanktionsavgift

5 a § Finansinspektionen får besluta att en ägare som inte följer bestämmelserna om förvärvstillstånd i 1 § första stycket 1 detta kapitel och 15 kap. 1 eller 2 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) eller om anmälningsskyldighet vid avyttring i 1 § första stycket 6 detta kapitel och 15 kap. 11 § försäkringsrörelselagen ska betala en sanktionsavgift.

En sanktionsavgift enligt första stycket ska bestämmas i enlighet med bestämmelserna i 15 kap. 17, 17 a och 18 §§.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ingripanden mot vissa ägare.

Paragrafen motsvarar nya 15 kap. 18 a § försäkringsrörelselagen (2010:2043), se författningskommentaren till den paragrafen.

15 kap.

1 a § Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i tjänstepensionsföretagets styrelse eller är dess verkställande direktör, eller är ersättare för någon av dem, om företaget

1. har fått tillstånd att bedriva tjänstepensionsverksamhet genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. inte uppfyller de grundläggande kraven för tjänstepensionsverksamhet i 4 kap. 1–3 eller 4–7 §§, 4 kap. 8 § 1 denna lag och 4 kap. 9 och 10 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043), 4 kap. 8 § 2 denna lag och 4 kap. 11 § försäkringsrörelselagen, 4 kap. 8 § 3 denna lag och 4 kap. 12 § försäkringsrörelselagen,

4 kap. 8 § 4 denna lag och 4 kap. 13 § försäkringsrörelselagen, 4 kap. 8 § 7 denna lag och 4 kap. 17 a och 17 b §§ försäkringsrörelselagen eller 9 § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 4 kap. 10 §,

3. beräknar de försäkringstekniska mer sällan än vad som gäller enligt 5 kap. 5 §,

4. förvarar företagets tillgångar i strid med 6 kap. 8 §,

5. överskrider investeringsreglerna i 6 kap. 10, 11 och 13 §§,

6. inte uppfyller kraven på skuldtäckning enligt 6 kap. 12 §,

7. inte för ett sådant register som avses i 6 kap. 16 §,

8. inte uppfyller kraven på kapitalbas enligt 7 kap. 1 §,

9. i strid med 8 kap. 15 § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att företaget inte uppfyller kapitalkraven eller att det finns risk om att företaget inte gör det,

10. inte uppfyller kraven om företagsstyrning enligt 9 kap. 1–26 §§ eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 9 kap. 27 §,

11. i strid med 12 kap. 1 § första stycket 7 denna lag och 15 kap. 12 § första stycket försäkringsrörelselagen låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i institutet samt storleken på innehaven,

12. i strid med 12 kap. 1 § första stycket 7 denna lag och 15 kap. 12 § andra stycket försäkringsrörelselagen låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

13. åsidosatt sina skyldigheter enligt någon av artiklarna 5–10, 11.1–11.10, 12–14, 16.1, 16.2, 17, 18.1, 18.2, 19.1, 19.3, 19.4, 23–25, 26.1–26.8, 27, 28.1–28.8, 29, 30.1–30.4, 31.12 eller 45 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2554.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 12 kap. 1 § första stycket 1 eller 6 denna lag och 15 kap. 1, 2 eller 11 § försäkringsrörelselagen för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i företaget, ska första stycket 11 och 12 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får ske bara om företagets överträdelse är allvarlig och den fysiska personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaksamhet orsakat överträdelsen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripanden mot företrädare för tjänstepensionsföretag.

Finansinspektionen har hittills bara haft möjlighet att ingripa mot företrädare för tjänstepensionsföretag vid överträdelser av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2554 av den 14 december 2022 om digital operativ motståndskraft för finanssektorn och om ändring av förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 909/2014 och (EU) 2016/1011 (första stycket 13).

Genom ändringarna i *första stycket* utvidgas Finansinspektionens möjlighet att ingripa mot företrädare för tjänstepensionsföretag. Ändringarna motsvarar ändringarna för ingripanden mot företrädare för försäkringsföretag (se 18 kap. 1 d § försäkringsrörelselagen). I huvudsak rör det sig om fall då ett tjänstepensionsföretag har fått tillstånd att bedriva verksamhet på felaktiga grunder, har kringgått bestämmelser om ägarprövning, inte uppfyller de grundläggande kraven för verksamheten eller försvårar tillsynen genom att till Finansinspektionen lämna felaktiga eller inga uppgifter (*första stycket 1–12*). Liksom hittills gällt kan ett ingripande riktas mot en styrelseledamot, verkställande direktör eller ersättare för dem.

I det nya *andra stycket* finns en särskild bestämmelse för företrädare som också är sådana ägare som ska anmäla förvärv och avyttringar. Stycket motsvarar 18 kap. 1 d § andra stycket försäkringsrörelselagen, se författningskommentaren till den paragrafen.

Nya *tredje stycket* överensstämmer med hittillsvarande *andra stycket*.

2 a § Ett ingripande enligt 1 a § får ske genom en eller båda av följande sanktioner:

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får *vara styrelseledamot eller verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem*, i ett tjänstepensionsföretag, eller
2. beslut om sanktionsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur Finansinspektionen ska ingripa mot en företrädare för ett tjänstepensionsföretag.

Punkt 1 justeras med anledning av ändringarna i 1 a § och i och med det anges de aktuella funktionerna i punkten. Ingen ändring avses i sak.

16 § Om Finansinspektionen har meddelat ett beslut om anmärkning eller varning mot ett tjänstepensionsföretag, får inspektionen besluta att företaget ska betala en sanktionsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när Finansinspektionen får besluta om en sanktionsavgift mot ett tjänstepensionsföretag.

Hittillsvarande *andra stycket* flyttas till nya 17 b §.

17 § Sanktionsavgiften för ett tjänstepensionsföretag ska fastställas till högst det högsta av

1. 10 procent av företagets omsättning eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå närmast föregående räkenskapsår,

2. två gånger den vinst som företaget gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

3. ett belopp motsvarande 5 000 000 euro.

Sanktionsavgiften får inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor.

Om överträdelsen har skett under företagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

Avgiften får inte vara så stor att tjänstepensionsföretaget därefter inte uppfyller kraven enligt 4 kap. 1 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om beräkningen av en sanktionsavgift mot ett tjänstepensionsföretag, dvs. en juridisk person.

Ändringarna (*första–tredje styckena*) motsvarar ändringarna i 18 kap. 17 § första–tredje styckena försäkringsrörelselagen, se författningskommentaren till den paragrafen.

Fjärde stycket överensstämmer med hittillsvarande tredje stycket.

17 a § En sanktionsavgift för en fysisk person ska som högst fastställas till det högsta av

1. ett belopp som per den 28 januari 2025 i kronor motsvarade 5 000 000 euro, eller

2. två gånger den vinst som den fysiska personen har gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Paragrafen innehåller bestämmelser om beräkningen av en sanktionsavgift mot en företrädare, dvs. en fysisk person.

Ändringarna motsvarar ändringarna i 18 kap. 17 b § försäkringsrörelselagen, se författningskommentaren till den paragrafen.

Hittillsvarande *andra stycket* flyttas till nya 17 b §.

17 b § Sanktionsavgifter tillfaller staten.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om att sanktionsavgifter tillfaller staten. Detta överensstämmer med vad som hittills gällt (hittillsvarande 16 § andra stycket och 17 a § andra stycket).

18 a § Frågor om ingripanden mot fysiska personer för överträdelser enligt 1 a § tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förfarandet för ett ingripande mot en företrädare, dvs. en fysisk person.

Andra stycket utgår då motsvarande bestämmelser tas in i lagen (se 18 b–18 e §§ och författningskommentaren till de paragraferna). Ändringen motsvarar ändringen i 18 kap. 18 a § försäkringsrörelselagen.

18 b § *Ett sanktionsföreläggande innebär att den fysiska personen föreläggs att inom en viss tid godkänna ett ingripande enligt 2 a § som är bestämt till tid eller belopp.*

När föreläggandet har godkänts, gäller det som ett domstolsavgörande som fått laga kraft. Ett godkännande som görs efter den tid som angetts i föreläggandet är utan verkan.

18 c § *Ett sanktionsföreläggande ska innehålla uppgift om*

- 1. den fysiska person som föreläggandet avser,*
- 2. överträdelsen och de omständigheter som behövs för att känneteckna den,*
- 3. de bestämmelser som är tillämpliga på överträdelsen, och*
- 4. den sanktion som föreläggs personen.*

Föreläggandet ska också innehålla en upplysning om att ansökan om sanktion kan komma att ges in till domstol, om föreläggandet inte godkänns inom den tid som Finansinspektionen anger.

18 d § *Om ett sanktionsföreläggande inte har godkänts inom angiven tid, får Finansinspektionen ansöka hos domstol om att sanktion ska beslutas. En sådan ansökan ska göras hos den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av Finansinspektionens beslut om ingripande mot företaget för samma överträdelse.*

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

18 e § *Ett sanktionsföreläggande är utan verkan, om föreläggandet inte har delgetts den som det riktas mot inom två år från den tidpunkt då överträdelsen ägde rum. I ett sådant fall får inte heller någon sanktion enligt 18 d § första stycket beslutas.*

Paragraferna, som är nya, innehåller bestämmelser om förfarandet för ett ingripande mot en företrädare, dvs. en fysisk person.

Paragraferna motsvarar nya 18 kap. 18 b–18 e §§ försäkringsrörelselagen, se författningskommentaren till de paragraferna.

36.13 Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:739) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter

2 kap.

3 § När resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer tillämpas ska aktiebolagslagen (2005:551) och lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden inte tillämpas i de delar som motsvarar

- artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1*,

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1*,

- artiklarna 49, 58.1, 68.1–68.3, 70.2 första stycket, 72–75 och 79–81 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1*, eller

- avdelning II, *kapitel* -I–II och IV om gränsöverskridande ombildningar i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132, i lydelsen enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1*.

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från vissa bestämmelser i aktiebolagslagen (2005:551) och lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden när resolutionsåtgärder vidtas.

I paragrafen ändras benämningarna av direktiven så att de avser direktiven i de senaste lydelserna, dvs. enligt krishanteringsdirektivet för försäkringsföretag. Motsvarande ändringar görs i 12 kap. 4 § lagen (2015:1016) om resolution. Det görs även en språklig ändring.

36.14 Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:964) om företagsrekonstruktion

1 kap.

2 § Lagen gäller inte för gäldenärer som är

1. kreditinstitut,
2. försäkringsföretag,
3. tjänstepensionsföretag
4. värdepappersföretag,
5. centrala motparter eller clearingbolag,

6 finansiella institut eller holdingföretag som är försatta i resolution enligt lagen (2015:1016) om resolution, *eller*

7. *holdingföretag som är försatta i resolution enligt lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag.*

Lagen gäller inte heller för sådana gäldenärer där staten, en kommun, en region eller ett kommunalförbund har ett bestämmande inflytande i verksamheten.

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från lagen.

Genom paragrafen undantas vissa näringsidkare från rekonstruktionsförfarandet. Det gäller dels vissa typer av företag till exempel försäkringsföretag (första stycket 2), dels vissa företag i särskilda fall, till exempel ett finansiellt institut som är försatt i resolution (första stycket 6).

I och med nya *första stycket 7* undantas även holdingföretag som är försatta i resolution enligt lagen (2026:000) om resolution av försäkringsföretag. Med holdingföretag avses i denna punkt sådana företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 3–5 den nya lagen om resolution av försäkringsföretag, till exempel försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag. Som gäller för företag som är försatta i resolution enligt lagen om resolution (första stycket 6) gäller detta bara under den tid som företaget är försatt i resolution (se prop. 2015/16:5 s. 887). I stycket görs även redaktionella ändringar.

Kommittédirektiv 2024:77

Nya regler om krishantering för försäkringsföretag och ändringar i Solvens II-direktivet

Beslut vid regeringssammanträde den 29 augusti 2024

Sammanfattning

En särskild utredare ska lämna förslag till hur det nya EU-direktivet om återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och ändringarna i Solvens II-direktivet ska genomföras i svensk rätt. Utredaren ska också se över vissa frågor inom försäkrings- och tjänstepensionsområdet.

Utredaren ska bl.a.

- lämna författningsförslag för att i svensk rätt genomföra det nya EU-direktivet och ändringarna i Solvens II-direktivet,
- i möjligaste mån anpassa regelverken till svenska förhållanden,
- analysera vilka konsekvenser som följer för Riksgäldskontoret av att myndigheten blir ansvarig resolutionsmyndighet för försäkringsföretag,
- beskriva för- och nackdelar med den nuvarande ordningen med det särskilda beslutsorganet resolutionsdelegationen vid Riksgäldskontoret, och föreslå en annan effektiv och ändamålsenlig beslutsordning för de frågor som resolutionsdelegationen ansvarar för inom myndigheten, och
- analysera och ta ställning till om reglerna om sanktionsavgifter och upplåning i försäkringsrörelselagen (2010:2043) och lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag bör ändras i vissa avseenden.

Uppdraget ska redovisas senast den 1 september 2025.

Det nya EU-direktivet om återhämtning och resolution av försäkrings och återförsäkringsföretag

Solvens II-direktivet, som antogs 2009, innebar en grundläggande reformering av regleringen på EU-nivå för försäkrings- och återförsäkringsföretag. Direktivet utgör en del av ett samlat regelverk, bl.a. kompletteras direktivet av en delegerad förordning (EU) 2015/35. Det samlade Solvens II-regelverket trädde i kraft 2016 och innebar bl.a. förändrade kapitalkrav för försäkringsföretagen, tydligare krav på företagsstyrning (riskhantering), förändrade regler för tillsynsprocesserna samt mer omfattande krav på försäkringsföretagens rapportering och offentliggörande av information. För att komplettera tillsynsreglerna som följer av Solvens II-regelverket har ett antal medlemsstater i EU på nationell nivå även infört regler om krishantering för försäkringsföretag, men variationen i utformningen av dessa är stor. För att harmonisera krishanteringen i EU väntas det nya EU-direktivet om återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag bli formellt antaget och träda i kraft under slutet av 2024. Det nya direktivet, som härnäst benämns krishanteringsdirektivet, ska vara genomfört två år efter ikraftträdandet, dvs. sannolikt i slutet av 2026.

Krishanteringsdirektivet är tillämpligt på alla försäkringsföretag som är etablerade i EU och som omfattas av Solvens II-direktivet. I första hand ska företag som befinner sig under finansiell stress vidta egna åtgärder för att åstadkomma en ordnad återhämtning. Detta ska ske i enlighet med återhämtningsplaner som företag och grupper inom försäkring och återförsäkring måste utarbeta och lämna in till de nationella tillsynsmyndigheterna. Om återhämtningen misslyckas och särskilda kriterier för resolution uppfylls, ska tillsynsmyndigheter och resolutionsmyndigheter snabbt kunna agera för att fortsätta driva eller sälja livskraftig verksamhet och avveckla resterande del under ordnade former. Genom ett tillförlitligt ramverk för återhämtning och resolution kan försäkringsföretagen fortsätta att tillhandahålla viktiga tjänster och produkter – s.k. kritiska funktioner – och på så sätt bidra till att upprätthålla den finansiella stabiliteten och undvika betydande negativa effekter på det finansiella systemet. Vilka företag som ska omfattas av olika krav i det nya krishanteringsdirektivet kommer till viss del att kunna bestämmas nationellt. Det kan exempelvis

finnas skäl att anpassa genomförandet till den svenska försäkringsmarknaden, i synnerhet ömsesidiga försäkringsföretag.

Av direktivet följer en skyldighet för medlemsstaterna att utse en eller flera resolutionsmyndigheter med befogenhet att genomföra förberedande åtgärder och ingripa i resolution. De förberedande åtgärderna innefattar bl.a. upprättande av resolutionsplaner och bedömning av förutsättningarna att försätta ett försäkringsföretag i resolution. Om det finns hinder mot resolution ska myndigheten vidta åtgärder för att åtgärda dessa. Direktivet innebär vidare att resolutionsmyndigheten får ta kontroll över ett försäkringsföretag i kris i syfte att rekonstruera eller avveckla verksamheten, om det behövs för att värna den finansiella stabiliteten.

Krishanteringsdirektivet bygger på att företagets ägare och långivare, inte staten, ska bära förlusterna i försäkringsföretaget, om det försätts i resolution. Ett centralt verktyg i resolution är verktyget för nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument, som innebär att långivare får sina fordringar nedskrivna eller konverterade till aktier. Verktyget kan således användas för att absorbera förluster och återkapitalisera ett försäkringsföretag i kris, så att företagets livskraft kan återställas. Andra verktyg är exempelvis verktyget för solvent avveckling och verktyget för avskiljande av tillgångar och skulder, där osäkra eller problematiska tillgångar eller skulder kan överföras till ett förvaltningsföretag så att de kan förvaltas och omstruktureras. Regelverket innehåller även regler för hur företags tillgångar och skulder ska värderas samt hur finansiering ska ske av resolutionsåtgärder och av ersättning till parter ifall resolution i efterhand visat sig ha varit ett dåligt alternativ.

Riksgäldskontoret har enligt lagen (2015:1016) om resolution och lagen (2022:739) med kompletterande bestämmelse till EU:s förordning om återhämtning och resolution av centrala motparter utsetts till resolutionsmyndighet för bl.a. kreditinstitut och centrala motparter. Beslut och frågor som prövas enligt dessa lagar och lagen (2015:1017) om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut fattas av resolutionsdelegationen, som är ett särskilt beslutande organ vid Riksgäldskontoret. Resolutionsdelegationen beslutar även om frågor som garantimyndighet enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti och lagen (1999:158) om investerarskydd. I förarbetena till lagen om resolution anförde regeringen att inrättandet av ett särskilt organ innebär att specialkompetens på det aktuella området kan samlas och byg-

gas upp samtidigt som en tillräcklig grad av självständighet med skilda besluts och rapporteringsvägar i förhållande till Riksgäldskontorets övriga verksamhet upprätthålls (prop. 2015/16:5 s. 185). Exempel från andra länder visar att det finns alternativa lösningar för hur beslutsorgan för dessa typer av frågor kan organiseras, utan att strida mot EU-rätten. Med detta i åtanke finns det skäl att se över om den i Sverige genomförda lösningen är ändamålsenlig.

Utredaren ska därför

- lämna förslag till författningsändringar för att i svensk rätt genomföra krishanteringsdirektivet,
- i den utsträckning som krishanteringsdirektivet ger medlemsstaterna möjlighet att i nationell rätt anpassa bestämmelserna till nationella förhållanden, slå vakt om den svenska försäkringsmarknadens associationsformer, i synnerhet ömsesidiga försäkringsföretag,
- i den utsträckning som krishanteringsdirektivet ger medlemsstaterna möjlighet att i nationell rätt anpassa bestämmelserna till nationella förhållanden även se till att den administrativa bördan både för företag och myndigheter minimeras, och att bestämmelserna är så effektiva som möjligt,
- ta fram en parallelluppställning, dvs. en förteckning över de bestämmelser som i svensk rätt genomför respektive artikel i krishanteringsdirektivet,
- analysera vilka konsekvenser som följer för Riksgäldskontoret av att myndigheten blir ansvarig resolutionsmyndighet för försäkringsföretag, och
- beskriva för- och nackdelar med den nuvarande ordningen med det särskilda beslutsorganet resolutionsdelegationen vid Riksgäldskontoret och föreslå en annan effektiv och ändamålsenlig beslutsordning för de frågor som resolutionsdelegationen ansvarar för inom myndigheten.

Ändringar i Solvens II-direktivet

Med utgångspunkt i Solvens II-direktivets översynsklausul och andra nödvändiga ändringar som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) rekommenderat lade Europeiska kommis-

sionen i september 2021 fram förslag på ändringar i Solvens II-direktivet genom ett ändringsdirektiv. Kommissionen kommunikerade samtidigt inriktningen för hanteringen av de ändringar som behöver göras i den delegerade förordningen (EU) 2015/35. Ändringsdirektivet väntas bli formellt antaget och träda i kraft under slutet av 2024, och ska vara genomfört två år efter ikraftträdandet, dvs. sannolikt i slutet av 2026.

I det nuvarande Solvens II-direktivet finns en möjlighet för försäkringsföretag att undantas från tillämpningsområdet baserat på storlek. Ändringsdirektivet innehåller höjningar av de tröskelvärden som används för att undanta vissa kategorier av försäkringsföretag. Därtill gäller att vissa försäkringsföretag och grupper ska kunna åtnjuta anpassade regler. Vidare ska omfattningen av kraven på tillsynsrapportering för små och icke-komplexa försäkringsföretag och grupper minska, samt frekvensen för tillsynsrapporteringen och dess omfattning minska generellt.

För försäkringsföretag i allmänhet och för livförsäkringsföretag i synnerhet är försäkringskontrakt som löper under en lång tidsperiod vanligt förekommande. Möjligheten för försäkringsföretag att ställa ut sådana långsiktiga garantier påverkas av marknadsförhållanden, inte minst ränteläget och volatilitet på marknaderna. För att underlätta för försäkringsföretag att erbjuda långsiktiga garantier har justeringar av solvensregelverket gjorts i flera steg sedan Solvens II-direktivet trädde i kraft. Ändringsdirektivet tar nu dessa långsiktiga garantiåtgärder ett steg till. Det handlar bl.a. om att öka riskkänsligheten, exempelvis görs ändringar av extrapoleringen av den riskfria räntekurvan genom att det införs krav på att i större utsträckning ta hänsyn till tillgängliga marknadsdata. Det finns även regler som syftar till att förhindra oönskad volatilitet. För att stärka motståndskraften mot systemrisker utvidgas Solvens II-direktivet med ett antal s.k. makrotillsynsverktyg. Exempelvis ska försäkringsföretagen integrera olika ogynnsamma makroekonomiska utfall, bl.a. konjunkturedgångar, börsfall eller andra händelser som har en negativ effekt på solvensen, i sina egna risk- och solvensbedömningar. Därutöver införs nya krav på övervakning och hantering av likviditetsrisker.

Ett annat område gäller aktietillgångar. Dels innehåller ändringsdirektivet en ändring av den symmetriska justeringen av aktiekursrisk som syftar till att dämpa variationer av solvenskravet för aktietillgångar för att på så vis sänka sannolikheten för att försäkringsföretag blir tvungna att sälja aktier i sämre tider. Dels kommer kommissionen

att ändra solvenskravet för aktietillgångar och långsiktiga aktietillgångar.

Som ett led i den europeiska gröna given ska försäkringsföretagen i sina risk- och solvensbedömningar beakta risker kopplade till klimatförändringar. Det görs även vissa ändringar av reglerna om grupp-tillsyn.

Utredaren ska därför

- lämna förslag till författningsändringar för att i svensk rätt genomföra ändringarna i Solvens II-direktivet,
- i den utsträckning som ändringsdirektivet ger medlemsstaterna möjlighet att i nationell rätt anpassa bestämmelserna till nationella förhållanden, slå vakt om den svenska försäkringsmarknadens beskaffenhet, och
- ta fram en parallelluppställning, dvs. en förteckning över de bestämmelser som i svensk rätt genomför respektive artikel i ändringsdirektivet.

Översyn av den svenska regleringen av vissa frågor inom försäkrings och tjänstepensionsområdet

Sanktionsavgifter

Enligt försäkringsrörelselagen och lagen om tjänstepensionsföretag får ett förvärv av en kvalificerad andel aktier i ett försäkringsaktiebolag eller tjänstepensionsaktiebolag bara ske efter tillstånd av Finansinspektionen. Kravet på tillstånd gäller även vid förvärv som innebär att ett kvalificerat innehav ökas till vissa nivåer som anges i lagarna. Vidare ska den som beslutat att avyttra ett kvalificerat innehav underätta Finansinspektionen om det.

Om en ägare till ett kvalificerat innehav av aktier inte har ansökt om tillstånd till ett förvärv får Finansinspektionen besluta att ägaren inte får företräda aktierna vid en bolagsstämma. Om innehavet strider mot ett beslut av Finansinspektionen har myndigheten också en möjlighet att förelägga ägaren att avyttra aktier. Finansinspektionen har i en skrivelse till Finansdepartementet (Fi2023/02088) uppgett att det därutöver finns behov av att införa en möjlighet för inspektionen att besluta om sanktionsavgift för den som inte i förväg in-

hämtar tillstånd till förvärv eller underrättar myndigheten om ett beslut om avyttring. Motsvarande ingripandemöjligheter finns i bl.a. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Bestämmelserna om sanktionsavgifter i försäkringsrörelselagen och lagen om tjänstepensionsföretag skiljer sig även i andra avseenden från annan lagstiftning på finansmarknadsområdet. Enligt försäkringsrörelselagen och lagen om tjänstepensionsföretag ska en sanktionsavgift fastställas till högst 50 miljoner kronor. Avgiften får dock inte överstiga tio procent av ett försäkrings- eller tjänstepensionsföretags omsättning närmast föregående räkenskapsår.

Enligt t.ex. lagen om bank- och finansieringsrörelse ska sanktionsavgiften för ett kreditinstitut i stället som högst fastställas till det högsta av 1) tio procent av kreditinstitutets omsättning närmast föregående räkenskapsår, 2) två gånger den vinst som institutet gjort till följd av regelöverträdelsen, eller 3) ett belopp motsvarande fem miljoner euro. Utredaren bör undersöka om bestämmelserna om sanktionsavgifter för försäkrings- och tjänstepensionsföretag är ändamålsenliga eller om de bör ändras. Analysen bör även innefatta de regler som gäller för specialföretag enligt försäkringsrörelselagen.

Utredaren ska därför

- analysera och ta ställning till om det i försäkringsrörelselagen och lagen om tjänstepensionsföretag bör införas en möjlighet för Finansinspektionen att besluta om sanktionsavgift för den som brutit mot reglerna om förvärvstillstånd och underrättelse om beslut om avyttring,
- analysera och ta ställning till om bestämmelserna i försäkringsrörelselagen och lagen om tjänstepensionsföretag om fastställande av sanktions- och straffavgifters storlek bör ändras, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Möjligheterna att ta upp förlagslån för att stärka kapitalbasen

Svenska försäkrings- och tjänstepensionsföretag får endast ta upp eller ta över lån under vissa omständigheter. För ett försäkringsföretag krävs att upplåningen görs för att effektivisera kapitalförvaltningen eller i övrigt är motiverad av försäkringsrörelsen (4 kap. 6 § försäk-

ringsrörelselagen). Ett tjänstepensionsföretag får bara ta upp eller ta över lån för att tillgodose tillfälliga likviditetsbehov eller för att uppfylla kraven på en tillräcklig kapitalbas (4 kap. 7 § lagen om tjänstepensionsföretag). För både försäkringsföretag och tjänstepensionsföretag krävs därutöver att den samlade upplåningen är av ringa betydelse med hänsyn till verksamhetens omfattning och kapitalbasens storlek. Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta om undantag från kravet på att upplåningen ska vara av ringa betydelse.

Svensk Försäkring har i en skrivelse till Finansdepartementet (Fi2022/01636) fört fram att upplåningsreglerna bör ändras för att underlätta försäkrings- och tjänstepensionsföretags möjligheter att stärka kapitalbasen genom s.k. förlagslån. Enligt branschorganisationen innebär reglerna att företagen visserligen får ta upp förlagslån för att räkna in i kapitalbasen, men att det endast kan ske när det finns en faktisk och konkret risk för att kapitalbasen kommer att bli otillräcklig. Det påverkar sammansättningen av kapitalbasen och därmed finansieringskostnaderna i svenska företag. Det kan konstateras att den nuvarande regleringen gällt under en längre tid i Sverige. Motsvarande upplåningsbegränsningar saknas i närliggande länder. Det bör undersökas om bestämmelserna om upplåning med avseende på förlagslån är ändamålsenliga eller om de bör ändras.

Utredaren ska därför

- analysera och ta ställning till om bestämmelserna i försäkringsrörelselagen och lagen om tjänstepensionsföretag om upplåning bör ändras i fråga om förlagslån, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Konsekvensbeskrivningar

Utredaren ska i enlighet med kommittéförordningen (1998:1474) och förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar bedöma och beskriva förslagens ekonomiska och samhällsekonomiska konsekvenser, samt konsekvenser i övrigt för enskilda, företag och det allmänna. Utredaren ska bl.a. beskriva och beräkna eventuella offentligfinansiella konsekvenser, däribland eventuella konsekvenser för berörda myndigheter, såsom Finansinspektionen och Riksgäldskontoret. Utredaren ska beräkna hur statens inkomster och utgifter påverkas. Om förslag som lämnas medför offentligfinansiella kostnader, ska förslag

till finansiering lämnas. Utgångspunkten ska vara att eventuella kostnader ska rymmas inom givna budgetramar. Viktiga ställningstaganden som har gjorts vid utformningen av förslagen ska beskrivas, exempelvis alternativa lösningar som har övervägts och skälen till att de har valts bort.

Kontakter och redovisning av uppdraget

Utredaren ska hålla sig informerad om och beakta relevant arbete på EU-nivå som t.ex. kommissionens arbete med ändringarna i den delegerade förordningen (EU) 2015/35 och det arbete som delegerats till Eiopa. Utredaren ska i lämplig utsträckning ha en dialog med och inhämta upplysningar från berörda myndigheter, organisationer och företag. Utredaren får ta upp närliggande frågor i samband med de frågeställningar som ska utredas om det bedöms ändamålsenligt och ryms inom tiden för uppdraget.

Uppdraget ska redovisas senast den 1 september 2025.

(Finansdepartementet)

2025/1

8.1.2025

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2025/1

av den 27 november 2024

om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Om försäkringsföretag hamnar i kris kan detta ge betydande återverkningar på ekonomin och den sociala välfärden i medlemsstaterna om en sådan kris skulle leda till ett avbrott i skyddet för försäkringstagare, förmånstagare eller skadelidande parter. Med tanke på återförsäkringsföretagens roll i ekonomin, deras grad av sammankoppling med direktförsäkringsföretag och med finansmarknader i vidare bemärkelse samt den relativt koncentrerade återförsäkringsmarknaden krävs det en lämplig ram för att hantera kriser eller fallissemang i sådana företag på ett ordnat sätt. Därför bör åtgärder vidtas för återhämtning och resolution av både direktförsäkrings- och återförsäkringsföretag, med beaktande av deras respektive särdrag.
- (2) Under den globala finanskrisen 2008 blev det tydligt hur sårbar och sammanflätad finanssektorn är. Orsakerna till kriser och fallissemang visade sig bland annat vara kopplade till utvecklingen på finansmarknaderna och till hur försäkrings- eller återförsäkringsverksamheten är beskaffad i sig. I detta avseende anges ofta teckningsrisker, det vill säga för låga avsättningar för fordringar, felaktig prissättning, det vill säga underskattade premier, bristande förvaltning av tillgångar och skulder, samt investeringsförluster som de största problemområdena för försäkrings- och återförsäkringsföretag. Skattebetalarnas pengar har använts för att återställa flera försäkringsföretags försämrade finansiella situation. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG ⁽³⁾ syftade till att stärka det finansiella systemet i unionen och försäkrings- och återförsäkringsföretagens motståndskraft, men risken för fallissemang hos sådana företag undanröjdes inte helt. Hög volatilitet på marknaden och låga räntenivåer under lång tid kan vara särskilt problematiska för försäkrings- och återförsäkringsföretagens lönsamhet och solvens. Dessa företags känslighet för marknadernas och ekonomins utveckling gör därför att det krävs särskild försiktighet och en lämplig ram för att hantera potentiella försämringar av deras finansiella ställning, även i förebyggande syfte. I samband med att vissa företag, särskilt med verksamhet i flera länder, på senare tid har fallerat eller varit nära att falla, har det blivit tydligt att det finns svagheter i det nuvarande regelverket som måste åtgärdas för att på ett lämpligt sätt organisera ett ordnat utträde från marknaden för försäkrings- eller återförsäkringsföretag.
- (3) Verksamheter, tjänster eller transaktioner som utförs av försäkrings- eller återförsäkringsföretag och som inte enkelt kan ersättas inom rimlig tid eller till en rimlig kostnad för försäkringstagare, förmånstagare eller skadelidande parter måste betraktas som kritiska funktioner som måste upprätthållas. Sådana verksamheter, tjänster eller transaktioner kan vara kritiska på unionsnivå eller på nationell eller regional nivå. Ett bibehållet försäkrings- eller återförsäkringskydd är ofta att föredra framför avveckling av ett fallerande företag, eftersom en sådan kontinuitet

⁽¹⁾ EUT C 275, 18.7.2022, s. 45.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 april 2024 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 5 november 2024.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

ger det mest fördelaktiga utfallet för försäkringstagare, förmånstagare eller skadelidande parter. Det är därför av avgörande betydelse att det finns lämpliga verktyg för att förebygga fallissemang och, om fallissemang ändå skulle inträffa, för att minimera de negativa återverkningarna genom att säkerställa att de kritiska funktionerna kan upprätthållas.

- (4) Att säkerställa effektiv resolution av fallerande försäkrings- och återförsäkringsföretag inom unionen är en väsentlig del i fullbordandet av den inre marknaden. Om dessa företag fallerar har det inte bara direkta konsekvenser för försäkringstagarna och eventuellt realekonomin och den finansiella stabiliteten på de marknader där företagen är verksamma, utan även för förtroendet för den inre marknaden för försäkringar. Fullbordandet av den inre marknaden för finansiella tjänster har förstärkt växelverkan mellan de olika nationella finansiella systemen. Försäkrings- och återförsäkringsföretag är verksamma på finansmarknaderna för att förvalta sin investeringsportfölj och hantera de risker som är förknippade med deras verksamhet. Om medlemsstaterna är oförmögna att hantera ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags fallissemang genom en förutsägbar och harmoniserad resolutionsprocess som förhindrar mer omfattande systemskador, kan detta därför vara till skada för stabiliteten på finansmarknaderna och följaktligen även den inre marknaden för finansiella tjänster.
- (5) Den globala finanskrisen 2008 belyste behovet av att utveckla en lämplig återhämtnings- och resolutionsram för försäkrings- och återförsäkringsföretag. På internationell nivå offentliggjorde rådet för finansiell stabilitet i oktober 2011, med en uppdatering i oktober 2014, dokumentet Utmärkande drag för effektiva resolutionsordningar för finansiella institut (*Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*, inte översatt till svenska) med överväganden om resolution av försäkringsföretag som skulle kunna vara systemviktiga eller av kritisk betydelse om de fallerar. I juni 2016 offentliggjorde rådet för finansiell stabilitet kompletterande vägledning om utarbetande av effektiva resolutionsstrategier och resolutionsplaner för systemviktiga försäkringsbolag. Parallellt med detta antog internationella organisationen för försäkringstillsynsmyndigheter i november 2019 grundläggande principer för alla försäkrings- och återförsäkringsföretag (*Insurance Core Principles*, inte översatt till svenska), en gemensam ram för internationellt verksamma försäkringsgrupper (*Common Framework for Internationally Active Insurance Groups*, inte översatt till svenska) med standarder för planering för förebyggande återhämtnings- och åtgärder som myndigheter förväntas vidta gentemot ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som står inför marknadsutträde och resolution. Denna utveckling bör beaktas vid inrättandet av en ram för återhämtnings- och resolution av fallerande försäkrings- och återförsäkringsföretag.
- (6) Många försäkrings- och återförsäkringsföretag bedriver verksamhet över nationsgränserna. Om det saknas samordning och samarbete mellan offentliga myndigheter för att förbereda och hantera kriser eller fallissemang i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som bedriver verksamhet över gränserna skulle medlemsstaternas förtroende för varandra försvagas, utfallet för försäkringstagare, förmånstagare och skadelidande parter bli mindre fördelaktigt, och trovärdigheten för den inre marknaden för försäkringar försämrats.
- (7) Det finns för närvarande inga harmoniserade förfaranden på unionsnivå för att på ett samordnat sätt utveckla försäkrings- eller återförsäkringsföretag. Tvärtom kan man i medlemsstaterna konstatera betydande materiella och formella skillnader mellan lagar och andra författningar som gäller för försäkrings- och återförsäkringsföretags fallissemang. Dessutom är normala insolvensförfaranden för företag kanske inte alltid lämpliga för försäkrings- eller återförsäkringsföretag, eftersom de kanske inte alltid säkerställer ett adekvat upprätthållande av de kritiska funktionerna i förhållande till försäkringstagare, förmånstagare och skadelidande parter, realekonomin eller den finansiella stabiliteten som helhet.
- (8) Det är nödvändigt att säkerställa att de kritiska funktionerna upprätthålls hos fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretag, eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag som sannolikt kommer att falla, och samtidigt säkerställa att minimera effekterna av ett sådant företags fallissemang på ekonomin eller det finansiella systemet. Det är därför nödvändigt att fastställa en ram som ger myndigheterna en trovärdig uppsättning verktyg så att de tillräckligt tidigt och snabbt kan ingripa i samband med att försäkrings- eller återförsäkringsföretag fallerar eller sannolikt kommer att falla. Ramen bör säkerställa att aktieägare bär förluster först, och att borgenärer bär förluster efter aktieägare, under förutsättning att ingen borgenär åsamkas större förluster än vad som skulle ha varit fallet om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden i enlighet med principen om att ingen borgenär ska få sämre villkor än vid normala insolvensförfaranden (principen *inte sämre villkor för borgenär*). För att säkerställa att den behandling som drabbade aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare och andra borgenärer skulle ha fått om företaget i resolution hade varit föremål för ett normalt insolvensförfarande återspeglas på ett korrekt sätt, bör hänsyn tas till alla relevanta händelser som skulle utlösas antingen av ett normalt insolvensförfarande eller innan ett sådant inleds liksom till alla relevanta händelser som hänger samman med inledandet av ett sådant förfarande, inbegripet de som är kopplade till skyddet av skadelidande

enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/103/EG (*) med avseende på skador till följd av olyckor i händelse av ett försäkringsföretags insolvens.

- (9) På grundval av direktiv 2009/138/EG bör den ram som inrättas göra det möjligt för myndigheterna att säkerställa att försäkringsskyddet för försäkringstagare, förmånstagare och skadelidande parter upprätthålls, i tillämpliga fall överföra försäkrings- eller återförsäkringsföretagets bärkraftiga verksamheter och portföljer, samt fördela förluster på ett rättvist och förutsägbart sätt. Dessa mål bör bidra till att undvika att försäkringstagare, förmånstagare och skadelidande parter drabbas av onödiga förluster eller försätts i sociala svårigheter, att dämpa de negativa effekterna på real ekonomin, och att minimera de negativa effekterna för finansmarknaderna och även kostnaderna för skattebetalarna.
- (10) Översynen av direktiv 2009/138/EG, särskilt införandet av mer riskkänsliga kapitalkrav, stärkt tillsyn, förbättrad likviditetsövervakning och bättre verktyg för makrotillsynspolitik, bör ytterligare minska sannolikheten för fallissemang hos försäkrings- eller återförsäkringsföretag och öka dessa företags motståndskraft mot ekonomisk stress som kan bero både på systemstörningar eller händelser som är specifika för det enskilda företaget. Även om det finns en sund och robust tillsynsram kan krissituationer inte helt uteslutas. Medlemsstaterna bör därför vara förberedda och förfoga över lämpliga återhämtnings- och resolutionsverktyg för att hantera situationer med både systemkriser och enskilda företag som fallerar. Sådana verktyg bör innefatta mekanismer som gör det möjligt för myndigheterna att effektivt hantera företag som fallerar eller sannolikt kommer att fallera. När sådana verktyg och befogenheter används bör de omständigheter under vilka fallissemang uppstår beaktas.
- (11) Vissa medlemsstater har redan infört krav på planering för förebyggande återhämtning och mekanismer för resolution av fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretag. Avsaknaden av gemensamma villkor, befogenheter och förfaranden för återhämtning och resolution av försäkrings- eller återförsäkringsföretag i hela unionen kan emellertid utgöra ett hinder för en väl fungerande inre marknad och för samarbete mellan nationella myndigheter vid hantering av gränsöverskridande grupper som fallerar eller hamnar i kris. Detta är särskilt fallet när olika system medför att nationella myndigheter inte har samma kontrollmöjligheter eller samma befogenheter att försätta försäkrings- eller återförsäkringsföretag i resolution. Sådana skillnader i återhämtnings- och resolutionsordningar kan medföra ojämliga konkurrensvillkor och potentiellt leda till snedvridding av konkurrensen mellan företag. Detta hinder bör undanröjas och regler bör antas för att säkerställa att den inre marknaden inte påverkas negativt. I detta syfte bör bestämmelser om förebyggande återhämtning och resolution av försäkrings- eller återförsäkringsföretag bli föremål för gemensamma harmoniserade minimiregler. För att säkerställa överensstämmelse med befintlig unionslagstiftning om försäkringstjänster bör ordningen för förebyggande återhämtning och resolution tillämpas på försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av tillsynskraven i direktiv 2009/138/EG.
- (12) Om en enhet som är anknuten till en grupp fallerar kan det snabbt påverka hela gruppens solvens och verksamhet. Det är därför nödvändigt att det finns krav på planering för förebyggande gruppåterhämtning och gruppresolution. Myndigheterna bör dessutom förfoga över effektiva verktyg för att vidta korrigerande åtgärder mot dessa enheter, som tar hänsyn till alla gruppenheters finansiella styrka, för att åtgärda hinder för möjligheten till resolution när det gäller grupper och för att ta fram ett enhetligt resolutionsarrangemang för gruppen som helhet, särskilt i samband med gränsöverskridande verksamhet. De krav som gäller planering för förebyggande återhämtning och resolution och möjligheterna till resolution samt resolutionsordningen bör därför också tillämpas på moderföretag, holdingbolag och andra gruppenheter, inbegripet filialer till försäkrings- och återförsäkringsföretag som är etablerade utanför unionen.
- (13) För att säkerställa att återhämtnings- och resolutionsplanering och faktisk resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i finansiella konglomerat eller av försäkringsgrupper som själva är finansiella konglomerat eller ingår i finansiella konglomerat kan ske smidigt, och i syfte att minska den administrativa bördan, bör skyldigheter att utbyta information mellan resolutions- och tillsynsmyndigheter för försäkringsföretag respektive

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/103/EG av den 16 september 2009 om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet (EUT L 263, 7.10.2009, s. 11).

banker fastställas, och bankresolutionsmyndigheten bör beviljas observatörsstatus i försäkringstillsynskollegiet för en försäkringsgrupp som är, eller ingår i, ett finansiellt konglomerat i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG^(*), och vice versa.

- (14) Genom de nya regler som införs genom detta direktiv kommer både resolutionsmyndigheter för försäkrings- och återförsäkringsföretag och resolutionsmyndigheter för banker att ha sin egen ram för resolution som är anpassad till försäkrings- och återförsäkringssektorernas respektive banksektorns särdrag. Tidsramen för resolution i ett försäkrings- och återförsäkringssammanhang skiljer sig från resolution i ett banksammanhang. För att förhindra en bankrusning är det vanligtvis nödvändigt att Gemensamma resolutionsnämnden och de nationella resolutionsmyndigheterna för banker agerar snabbt. Resolutionsmyndigheter för försäkrings- och återförsäkringsföretag har däremot ofta fördelen att ha mer tid på sig att hitta de lämpliga lösningar som är mest fördelaktiga för försäkringstagarna. Det är mindre sannolikt att en händelse som liknar en bankrusning inträffar inom försäkrings- och återförsäkringssektorn, och konsekvenserna av en sådan händelse skulle vara annorlunda än inom banksektorn.
- (15) Både de sektorsspecifika rättsliga ramarna har skapat oberoende beslutsbefogenheter för respektive myndigheter. Resolutionsmyndigheterna för försäkrings- och återförsäkringsföretag respektive banker bör därför agera på lika villkor. Vid utförandet av resolutionsuppgifterna är det av yttersta vikt att resolutionsmyndigheterna för försäkrings- och återförsäkringsföretag respektive banker informerar varandra och samarbetar lojalt. De krav på informationsutbyte som föreskrivs i detta direktiv bör underlätta detta samarbete. Resolutionsmyndigheterna för försäkrings- och återförsäkringsföretag respektive banker, liksom tillsynsmyndigheterna för försäkrings- och återförsäkringsföretag respektive banker bör därför utan dröjsmål utbyta information som anses nödvändig för att de ska kunna utföra sina respektive uppgifter.
- (16) För att säkerställa att resolutionsmyndigheterna hålls informerade och rådfrågas tillräckligt tidigt i processen och på ett strukturerat sätt som gör det möjligt för dem att utöva sitt mandat på ett välgrundat och konsekvent sätt, bör resolutionsmyndigheter för försäkrings- och återförsäkringsföretag respektive banker bjudas in som observatörer till varandras resolutionskollegier. Detta är särskilt viktigt i samband med planering för förebyggande återhämtning och resolution samt för bedömningen av huruvida villkoren för resolution är uppfyllda och slutligen när resolutionsåtgärder vidtas avseende en eller flera enheter som ingår i finansiella konglomerat. För att bygga vidare på de erfarenheter som gjorts bör kommissionen se över de relevanta bestämmelserna i detta direktiv senast fem år efter dess ikraftträdande.
- (17) Det är nödvändigt att säkerställa att ramen för återhämtning och resolution är ändamålsenlig och effektiv, samtidigt som man undviker onödiga administrativa bördor och kostnader för företag och myndigheter. Införandet av en sådan ram för återhämtning och resolution bör därför stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos det berörda företaget och dess verksamhet och tjänster. Dessutom bör skillnaderna mellan återhämtning å ena sidan och resolution å andra sidan beaktas. När det gäller räckvidden för kraven på återhämtnings- och resolutionsplanering bör myndigheterna, på grundval av uppsättningar av riskbaserade kriterier, fastställa vilka företag som omfattas av de fullfjädrade eller förenklade planeringskraven. För att stärka förtroendet för den inre marknaden för försäkring och återförsäkring och för att främja lika konkurrensvillkor bör man uppnå en miniminivå av beredskap genom att fastställa en lägsta marknadstäckningsgrad för marknaden för livförsäkring och livåterförsäkring samt för marknaden för skadeförsäkring och skadeåterförsäkring. När det gäller räckvidden för kraven på resolutionsplanering bör myndigheterna fastställa för vilka företag det är mer sannolikt i förhållande till andra företag inom deras ansvarsområde att resolutionsåtgärder skulle vara av allmänintresse i händelse av fallissemang eller vilka företag som fullgör kritiska funktioner.
- (18) Av samma skäl bör myndigheterna, när så är lämpligt, tillämpa annorlunda eller lägre krav avseende planering för förebyggande återhämtning och resolution och informationsinlämning för enskilda specifika företag, och kräva uppdateringar mindre ofta. När myndigheterna tillämpar sådana förenklade skyldigheter bör de beakta art, storlek, komplexitet och utbytbarhet i ett företags verksamhet, dess aktieägarstruktur och juridiska form, dess riskprofil och dess grad av sammankoppling med andra reglerade företag eller med det finansiella systemet i allmänhet. Myndigheterna bör också beakta om fallissemang och därpå följande avveckling av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget enligt normala insolvensförfaranden sannolikt skulle få en betydande negativ inverkan på

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

försäkringstagare, finansmarknader, andra företag eller ekonomin i stort. Myndigheterna bör årligen rapportera till Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010⁽⁶⁾, om tillämpningen av sådana förenklade skyldigheter.

- (19) För en ordnad resolutionsprocess och för att undvika intressekonflikter bör medlemsstaterna utse offentliga administrativa myndigheter eller myndigheter med offentliga administrativa befogenheter att utföra de funktioner och uppgifter som är kopplade till ramen för återhämtning och resolution. Medlemsstaterna bör säkerställa att resolutionsmyndigheterna får adekvata resurser. Om en medlemsstat utser en resolutionsmyndighet som även har andra funktioner bör lämpliga strukturella arrangemang inrättas för att skilja dessa funktioner från de funktioner som är kopplade till resolution, och för att säkerställa operativt oberoende. En sådan åtskillnad bör inte hindra att resolutionsfunktionen får tillgång till all information den behöver för att fullgöra sina uppgifter enligt återhämtnings- och resolutionsramen, eller för att samarbeta med olika myndigheter som deltar i tillämpningen av återhämtnings- och resolutionsramen.
- (20) Med tanke på vilka konsekvenser ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags fallissemang kan få för försäkringstagare och en medlemsstats finansiella system och ekonomi, och med tanke på att offentliga medel kan krävas för att hantera ett sådant fallissemang, bör finansministerierna eller andra relevanta ministerier i medlemsstaterna redan på ett tidigt stadium involveras i krishantering och resolution.
- (21) Det är viktigt att grupper, eller i tillämpliga fall enskilda företag, utarbetar och regelbundet uppdaterar planer för förebyggande återhämtning som beskriver åtgärder som ska vidtas av dessa grupper eller företag för att återställa deras finansiella ställning efter en betydande försämring av denna ställning som medför en risk för deras ekonomiska bärkraft. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör därför ta fram en uppsättning kvantitativa och kvalitativa indikatorer som avgör när de korrigerande åtgärder som finns med i dessa planer för förebyggande återhämtning ska aktiveras. Sådana indikatorer bör hjälpa försäkrings- och återförsäkringsföretag att vidta korrigerande åtgärder i sina försäkringstagares bästa intresse i linje med företagets riskhanteringssystem och bör inte innehålla nya tillsynskrav. Detta direktiv bör därför varken hindra företag från att i sina planer för förebyggande återhämtning inkludera eller kräva att företaget i sina planer för förebyggande återhämtning inkluderar punkter om försämring av kapitalsituationen som skulle föregå bristande efterlevnad av solvenskapitalkravet enligt avdelning I kapitel VI avsnitt 4 i direktiv 2009/138/EG. Planer för förebyggande återhämtning som omfattar alla väsentliga juridiska enheter inom gruppen bör vara detaljerade och bygga på realistiska antaganden som är tillämpliga i en rad robusta och allvarliga scenarier. Dessa planer för förebyggande återhämtning bör vara en integrerad del av ett företags styrningssystem. Befintliga verktyg kan beaktas vid utarbetandet av sådana planer för förebyggande återhämtning, inbegripet företagets egna risk- och solvensbedömningar, beredskapsplaner eller planer för hantering av likviditetsrisker. Kravet på att utarbeta en plan för förebyggande återhämtning bör dock tillämpas på ett proportionerligt sätt och det bör inte påverka utarbetandet och inlämnandet av en realistisk återhämtningsplan i enlighet med artikel 138.2 i direktiv 2009/138/EG. I relevanta fall kan komponenterna i planen för förebyggande återhämtning ligga till grund för den återhämtningsplan som krävs enligt artikel 138.2 i direktiv 2009/138/EG.
- (22) Det är nödvändigt att säkerställa en tillräcklig beredskap för krissituationer. Moderföretag som har det yttersta ägarintresset eller enskilda försäkrings- eller återförsäkringsföretag bör därför vara skyldiga att lämna in sina planer för förebyggande återhämtning till tillsynsmyndigheterna för en fullständig bedömning, bland annat av huruvida dessa planer är heltäckande och om de rimligen kan återställa ett företags eller en gruppens bärkraft, även under perioder av allvarlig finansiell stress. Om ett företag lägger fram en plan för förebyggande återhämtning som inte är adekvat bör tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att kräva att företaget vidtar nödvändiga åtgärder för att avhjälpa planens väsentliga brister.
- (23) Resolutionsplanering är ett väsentligt led i en effektiv resolutionsprocess. Resolutionsmyndigheterna bör därför förfoga över all nödvändig information för att identifiera kritiska funktioner och säkerställa att de upprätthålls. Eftersom försäkrings- och återförsäkringsföretag har en unik kunskap om den egna verksamheten och de problem som kan uppstå i samband med den, bör resolutionsmyndigheterna ta fram resolutionsplanerna bland annat på grundval av den information som tillhandahålls av de berörda företagen. För att undvika onödiga administrativa bördor bör resolutionsmyndigheterna i första hand samlas in nödvändig information från tillsynsmyndigheterna.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

- (24) Små och icke-komplexa företag bör inte behöva utarbeta separata planer för förebyggande återhämtning och inte heller omfattas av krav på resolutionsplanering, utom när ett sådant företag utgör en särskild risk på nationell eller regional nivå.
- (25) För att föregripa eventuell interaktion mellan korrigerande åtgärder och resolutionsåtgärder, och för att förbättra krisberedskapen och möjligheterna till resolution av grupper, bör all gruppomfattande behandling för planering av förebyggande återhämtning och resolution tillämpas på alla gruppenheter som är föremål för grupp tillsyn. Planerna för förebyggande återhämtning och resolution bör ta hänsyn till den berörda gruppens finansiella, tekniska och operativa struktur och dess grad av inbördes sammankoppling.
- (26) Planer för förebyggande gruppåterhämtning och gruppresolution bör utarbetas för gruppen som helhet och bör identifiera åtgärder både för ett moderföretag som har det yttersta ägarintresset och för enskilda dotterföretag som ingår i gruppen. I vilken mån dotterföretag beaktas i planerna för förebyggande gruppåterhämtning och gruppresolution bör dock stå i proportion till deras relevans för gruppen och försäkringstagarna, realekonomin och det finansiella systemet i de medlemsstater där de har verksamhet. Resolutionsmyndigheterna i de medlemsstater där gruppen har dotterföretag bör delta i utarbetandet av resolutionsplanerna. De berörda myndigheterna bör i samverkan inom tillsyns- eller resolutionskollegierna göra allt som står i deras makt för att fatta ett gemensamt beslut om bedömningen och antagandet av de planerna. Det bör dock finnas tillräcklig krisberedskap även om ett gemensamt beslut inom tillsyns- eller resolutionskollegierna saknas. I sådana fall bör varje tillsynsmyndighet som ansvarar för ett dotterföretag kunna kräva en plan för förebyggande återhämtning för de dotterföretag som omfattas av dess jurisdiktion och göra sin egen bedömning av planen för förebyggande återhämtning. Av samma skäl bör varje resolutionsmyndighet som ansvarar för ett dotterföretag utarbeta en resolutionsplan för de dotterföretag som lyder under dess jurisdiktion, och hålla den uppdaterad. Enskilda planer för förebyggande återhämtning och resolution för företag som ingår i en grupp bör endast utarbetas i exceptionella fall som är vederbörligen motiverade, och samma standarder bör tillämpas som för jämförbara företag i den berörda medlemsstaten. Om enskilda planer för förebyggande återhämtning och resolution för företag som ingår i en grupp utarbetas bör berörda myndigheter i största möjliga mån eftersträva samstämmighet med planer för förebyggande återhämtning och resolution för resten av gruppen.
- (27) Resolutionsmyndigheter som inte har invändningar mot ett gemensamt beslut kan sinsemellan fatta ett gemensamt beslut om en gruppresolutionsplan, liksom om identifiering av väsentliga hinder och, vid behov, om bedömningen av de åtgärder som föreslås av moderföretaget som har det yttersta ägarintresset och de åtgärder som myndigheterna kräver för att åtgärda eller avlägsna hindren.
- (28) För att alla berörda myndigheter ska vara fullständigt och löpande informerade bör tillsynsmyndigheterna översända alla planer för förebyggande återhämtning och eventuella ändringar av dessa till de berörda resolutionsmyndigheterna, och resolutionsmyndigheterna bör översända alla resolutionsplaner och eventuella ändringar av dessa till de berörda tillsynsmyndigheterna.
- (29) På grundval av en bedömning av möjligheten till resolution av försäkrings- eller återförsäkringsföretag bör resolutionsmyndigheterna ha befogenhet att, antingen direkt eller indirekt via tillsynsmyndigheten, kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretag ändrar sin struktur och organisation. Resolutionsmyndigheterna bör också kunna vidta nödvändiga men proportionella åtgärder för att minska eller avlägsna väsentliga hinder för tillämpningen av resolutionsverktyg, och för att säkerställa möjligheten till resolution av de berörda enheterna. Resolutionsmyndigheterna bör bedöma möjligheten till resolution av försäkrings- eller återförsäkringsföretag på den företagsnivå där resolutionsåtgärderna förväntas vidtas i enlighet med gruppresolutionsplanen. Resolutionsmyndigheternas befogenhet att kräva ändringar av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags struktur och organisation, eller att vidta åtgärder för att minska eller avlägsna väsentliga hinder för tillämpningen av resolutionsverktyg och för att säkerställa möjligheten till resolution av de berörda företagen, bör inte gå utöver vad som är nödvändigt för att förenkla det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets struktur och verksamhet med sikte på att förbättra möjligheten till resolution av det företaget.

- (30) Genomförandet av åtgärder som beskrivs i en plan för förebyggande återhämtning eller en resolutionsplan kan få konsekvenser för försäkrings- eller återförsäkringsföretagens personal. Planerna bör därför när så är lämpligt innehålla förfaranden för information till och samråd med företrädare för personalen under hela återhämtnings- och resolutionsprocessen. Förfarandena bör beakta kollektivavtal, andra arrangemang som arbetsmarknadens parter fastställt samt nationell rätt och unionsrätten om fackföreningars och arbetstagarföreträdares deltagande i omstrukturering av företag.
- (31) Effektiv återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag eller gruppenheter som verkar över hela unionen kräver samarbete mellan tillsynsmyndigheter och resolutionsmyndigheter inom tillsyns- och resolutionskollegier i alla led i processen, från upprättandet av planer för förebyggande återhämtning och resolution till ett företags faktiska resolution. Om myndigheter är oeniga om beslut som ska fattas med avseende på grupper och företag bör Eioipa som en sista utväg fungera som medlare.
- (32) Under återhämtningsfasen och den förebyggande fasen bör aktieägarna behålla fullt ansvar för och full kontroll över försäkrings- eller återförsäkringsföretaget. De bör inte längre behålla sådant ansvar när företaget väl försätts i resolution. Resolutionsramen bör därför föreskriva att försäkrings- eller återförsäkringsföretag försätts i resolution vid lämplig tidpunkt, det vill säga innan det uppstår problem med solvens avseende balansräkningen eller kassaflödena, innan allt eget kapital har utplånats eller innan försäkrings- eller återförsäkringsföretaget blir oförmöget att uppfylla sina betalningsskyldigheter i takt med att de uppstår. Resolution bör inledas om en tillsynsmyndighet, efter att ha konsulterat resolutionsmyndigheten, eller en resolutionsmyndighet, efter att ha konsulterat tillsynsmyndigheten, fastställer att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag fallerar eller sannolikt kommer att falla och att alternativa åtgärder inte skulle förhindra ett sådant fallissemang inom en rimlig tidsram. Det bör anses att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag fallerar eller sannolikt kommer att falla om någon av följande omständigheter föreligger: i) Om företaget bryter mot eller sannolikt kommer att bryta mot minimikapitalkravet i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 i direktiv 2009/138/EG och det inte finns rimliga utsikter till att efterlevnaden återställs. ii) Om företaget inte längre uppfyller villkoren för auktorisation eller om företaget allvarligt underlåter att uppfylla sina rättsliga skyldigheter enligt de lagar och andra författningar som det omfattas av, eller sannolikt på ett allvarligt sätt kommer att underlåta att uppfylla sina rättsliga skyldigheter enligt de lagar och andra författningar som det omfattas av inom en nära framtid, på ett sätt som skulle motivera att auktorisationen återkallas. iii) Om försäkrings- eller återförsäkringsföretagets tillgångar underskrider dess skulder, eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för fastställandet att företagets tillgångar inom den närmaste framtiden kommer att underskrida dess skulder. iv) Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget är oförmöget eller sannolikt kommer att vara oförmöget att betala sina skulder eller andra åtaganden inom en nära framtid, däribland utbetalningar till försäkringstagare eller förmånstagare i takt med att de förfaller till betalning, eller v) Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget behöver extraordinärt offentligt finansiellt stöd.
- (33) För att fastställa en tydlig ansvarsfördelning mellan tillsyns- och resolutionsmyndigheter bör det specificeras att när resolutionsåtgärder har vidtagits av resolutionsmyndigheten är det resolutionsmyndigheten som blir ytterst ansvarig för det faktiska genomförandet av sådana resolutionsåtgärder. Från och med den tidpunkten bör tillsynsmyndigheten därför avstå från att vidta några åtgärder med avseende på företaget i resolution utan föregående medgivande från resolutionsmyndigheten. På samma sätt bör resolutionsmyndigheten ha befogenhet att inom ramen för en resolutionsåtgärd avsluta varje åtgärd som vidtagits av tillsynsmyndigheten om en fortsättning av åtgärden skulle hindra tillämpningen av resolutionsverktyg.
- (34) Tillämpningen av resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter kan inskränka försäkrings- och återförsäkringsföretagens aktieägars och borgenärs rättigheter. Resolutionsmyndigheternas befogenhet att utan aktieägarnas medgivande överföra ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags aktier eller helt eller delvis överföra dess tillgångar till en privat köpare påverkar särskilt aktieägars äganderätt. Dessutom kan befogenheten att besluta om vilka skulder som ska överföras från ett fallerande företag för att säkerställa att tjänsterna upprätthålls och för att undvika negativa effekter för försäkringstagare, förmånstagare och skadelidande parter, realekonomin eller den finansiella stabiliteten som helhet påverka borgenärernas lika behandling. Resolutionsverktyg bör därför bara tillämpas på de försäkrings- eller återförsäkringsföretag som fallerar eller sannolikt kommer att falla, och bara om det är nödvändigt och proportionellt för att uppnå resolutionsmålen av allmänintresse, med vederbörlig hänsyn till målet att skydda försäkringstagares, förmånstagares och fordringsägares kollektiva intresse. En viss persons eller gruppens enskilda intresse bör inte ha företräde framför den övergripande balansen mellan försäkringstagares, förmånstagares och fordringsägares kollektiva intresse i det berörda företaget.

- (35) I synnerhet bör resolutionsverktyg bara tillämpas om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget inte kan avvecklas enligt normala insolvensförfaranden utan att detta på ett otillbörligt sätt påverkar skyddet av försäkringstagare, förmänstagare och fordringsägare eller destabiliserar det finansiella systemet eller hindrar en snabb överföring och upprätthållande av kritiska funktioner, och om det inte finns några rimliga utsikter till någon alternativ privat lösning, inbegripet en kapitalökning från befintliga aktieägare eller någon tredje part som är tillräcklig för att återställa enhetens fulla ekonomiska bärkraft utan att försäkrings- eller återförsäkringsfordringarna påverkas. Försäkringsgarantisystem som är tillämpliga på ett företag som uppfyller villkoren för insolvensförfaranden eller resolution bör beaktas vid fastställandet av om tillämpningen av resolutionsverktyg är nödvändig av hänsyn till allmänintresset. Om aktieägares och borgenärs rättigheter inskränks till följd av resolutionsåtgärder bör detta vara förenligt med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*). I synnerhet gäller att olika behandling av borgenärer i samma förmånsklass inom ramen för resolutionsåtgärder bör motiveras av allmänintresset och stå i proportion till de risker som hanteras, och varken direkt eller indirekt vara diskriminerande på grund av nationalitet.
- (36) Resolutionsmyndigheterna bör ha en viss flexibilitet för att balansera resolutionsmålen med beaktande av, enligt vad som är tillämpligt, arten av och omständigheterna i varje enskilt fall.
- (37) I strävan efter att uppfylla resolutionsmålen bör resolutionsmyndigheterna göra en bedömning av det lämpligaste sättet att minimera resolutionskostnaderna. Att minimera beroendet av extraordinärt offentligt finansiellt stöd är ett resolutionsmål, men användningen av sådant stöd utgör också en resolutionskostnad. Kostnadsminimering bör dock inte betraktas som ett separat resolutionsmål, utan snarare en princip enligt vilken resolutionsmyndigheterna bör vägledas när de beslutar hur resolutionsmålen bäst ska uppnås.
- (38) När resolutionsmyndigheterna använder resolutionsverktyg och utövar resolutionsbefogenheter bör de vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att resolutionsåtgärder vidtas i enlighet med principen att försäkringsfordringar och återförsäkringsfordringar påverkas först efter det att aktieägarna och andra borgenärer har burit sin andel av förlusterna. Dessutom bör resolutionsmyndigheterna säkerställa att kostnaderna för försäkrings- eller återförsäkringsföretags resolution minimeras och att borgenärer i samma förmånsklass behandlas likvärdigt.
- (39) I samband med nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument, skuldinstrument och andra kvalificerade skulder bör det finnas en intern mekanism för förlustabsorbering. I kombination med överföringsverktyg som syftar till att upprätthålla försäkringsskyddet till förmån för försäkringstagare, förmänstagare och skadelidande parter, bör denna mekanism göra det möjligt att uppnå resolutionsmålen och att säkerställa att effekterna för försäkringstagarna av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags fallissemang begränsas till stor del. Det kan dock finnas extrema fall där resolution av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag kräver att specifika nationella system används, särskilt ett försäkringsgarantisystem eller en resolutionsfond, för att ge kompletterande resurser för förlustabsorbering och omstrukturering eller, som en sista utväg, extraordinär offentlig finansiering. De skyddsåtgärder som krävs för att skydda borgenärer bör också återspegla förekomsten av sådana specifika nationella system, som i sin tur måste vara förenliga med unionens regler om statligt stöd. Nedskrivnings- eller konverteringsverktyget bör användas innan extraordinärt offentligt finansiellt stöd ges.
- (40) Inskränkandet av äganderätten bör inte vara oproportionellt. Drabbade aktieägare, försäkringstagare, förmänstagare, fordringsägare och andra borgenärer i försäkrings- och återförsäkringsföretag bör därför inte åsamkas större förluster än vad som skulle ha varit fallet om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget hade avvecklats vid den tidpunkt då resolutionsbeslutet fattades. Denna princip inte sämre villkor för borgenär återspeglar den grundläggande rätten till egendom som skyddas genom artikel 17 i stadgan. Denna rätt bör skyddas i det administrativa resolutionsförfarandet genom att det säkerställs att ingen drabbad aktieägare, försäkringstagare, förmänstagare, fordringsägare eller annan borgenär får sämre villkor än vid normala insolvensförfaranden. Värderingen när det gäller hur försäkringstagare, förmänstagare och skadelidande skulle ha behandlats i ett sådant fall bör inbegripa alla betalningar som försäkringstagare, förmänstagare och skadelidande skulle ha fått från försäkringsgarantisystem, i tillämpliga fall, och från skadeersättningsorgan enligt direktiv 2009/103/EG. Om delar av tillgångarna och skulderna hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i resolution överförs till en privat köpare eller ett broföretag, bör den resterande delen av företaget i resolution avvecklas enligt normala insolvensförfaranden.

Aktieägare och borgenärer som omfattas av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags avvecklingsförfarande bör vara berättigade till betalning av, eller kompensation för, sina fordringar i avvecklingsförfarandet motsvarande belopp som inte är lägre än vad de hade fått ut om hela försäkrings- eller återförsäkringsföretaget hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden.

- (41) För att skydda aktieägars och borgenärs, inbegripet försäkringstagares, förmånstagares och fordringsägars rätt, är det nödvändigt att fastställa tydliga skyldigheter för värderingen av tillgångar och skulder hos företaget i resolution, och för värderingen när det gäller hur aktieägare och borgenärer, inbegripet försäkringstagare, förmånstagare och fordringsägare, skulle ha behandlats om hela företaget hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden. Det är därför nödvändigt att föreskriva att en rättvis och realistisk värdering av försäkrings- eller återförsäkringsföretagets tillgångar och skulder måste utföras innan någon resolutionsåtgärd vidtas. Värderingen bör kunna överklagas. Med tanke på hur resolutionsåtgärder fungerar och hur nära kopplade de är till värderingen bör dock ett sådant överklagande endast vara möjligt om det samtidigt riktas mot resolutionsbeslutet. Dessutom är det nödvändigt att föreskriva att det efter tillämpningen av resolutionsverktygen ska göras en jämförelse mellan den behandling som aktieägare och borgenärer, inbegripet försäkringstagare, förmånstagare och fordringsägare, faktiskt har fått och den behandling de skulle ha fått vid normala insolvensförfaranden. Denna efterhandsjämförelse bör kunna överklagas vid sidan av resolutionsbeslutet. Aktieägare och borgenärer som har fått lägre belopp än vad de skulle ha fått vid normala insolvensförfaranden bör ha rätt till ersättning motsvarande mellanskillnaden.
- (42) När resolutionsåtgärder vidtas kan försäkringstagarna behålla vissa eller alla förmåner som föreskrivs i deras avtal och behöver inte nödvändigtvis ingå ett nytt försäkringsavtal. Om ett företag avvecklas enligt ett normalt insolvensförfarande kan ett byte av avtal medföra ersättningskostnader för försäkringstagarna. Särskilt när det gäller långfristiga försäkringsavtal kan marknadsförhållanden och försäkringstagarnas egna särdrag samt ytterligare kostnader såsom mäklar- och avslutningsavgifter leda till betydande kostnader för försäkringstagare som måste ersätta sina avtal. När sådana ersättningskostnader beräknas inom ramen för principen "inte sämre villkor för borgenär" måste det antas att ingåendet av ett nytt försäkringsavtal med jämförbar täckning på marknaden i förhållande till rådande marknadspriser sker inom rimlig tid från dagen för en resolutionsåtgärd.
- (43) Det är viktigt att förluster erkänns när försäkrings- eller återförsäkringsföretaget fallerar. Värderingen av fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretags tillgångar och skulder bör baseras på rättvisa, försiktiga och realistiska antaganden vid tidpunkten då resolutionsverktygen tillämpas. Vid värderingen bör dock värdet på skulderna inte påverkas av försäkrings- eller återförsäkringsföretagets finansiella situation. Värderingar som underlag för valet och utformningen av resolutionsåtgärder bör vara förenliga med det tillämpliga tillsynsregelverket, men i samband med resolution skulle riktade ändringar av de principer som ligger till grund för detta regelverk kunna göras, särskilt om antagandet att företaget kommer att fortsätta sin verksamhet enligt fortlevnadsprincipen inte gäller. Det bör vara möjligt för resolutionsmyndigheterna att i exceptionella brådskande fall skyndsamt värdera ett fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretags tillgångar eller skulder. Den värderingen bör vara preliminär och tillämpas till dess att en oberoende värdering görs. Eiopa bör fastställa en ram med principer som ska tillämpas vid utförandet av sådana värderingar och bör göra det möjligt för resolutionsmyndigheter och oberoende värderare, beroende på vad som är lämpligt, att tillämpa olika specifika metoder.
- (44) Resolutionsmyndigheterna bör när de vidtar resolutionsåtgärder beakta och följa de åtgärder som anges i resolutionsplanerna, såvida inte resolutionsmyndigheterna med beaktande av omständigheterna i fallet gör bedömningen att resolutionsmålen skulle uppnås effektivare genom att vidta åtgärder som inte anges i resolutionsplanerna.
- (45) Resolutionsverktyg bör utformas och vara lämpliga för att möta en bred uppsättning av i hög grad oförutsägbara scenarier, med beaktande av att det kan vara skillnad mellan ett enskilt försäkrings- eller återförsäkringsföretag i kris och en bredare systemomfattande kris. Resolutionsverktygen bör därför täcka vart och ett av dessa scenarier, inbegripet solvent avveckling av företaget i resolution fram till dess att det avslutas, försäljning av verksamheten eller aktierna i företaget i resolution, bildandet av ett broföretag, avskiljning av tillgångar och skulder från försämrade eller nödlidande portföljer i det fallerande företaget, samt nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument och andra kvalificerade skulder i det fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

SV

EUT L, 8.1.2025

- (46) I särskilda fall, där vissa gruppenheter tillhandahåller tjänster till ett företag i resolution som är väsentliga för att säkerställa ett upprätthållande av försäkringsskyddet, bör resolutionsmyndigheten ha befogenhet att säkerställa att de varor och tjänster som tillhandahålls av en sådan leverantör av väsentliga tjänster fortsätter att tillhandahållas om leverantörens finansiella ställning försämrats till följd av att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom samma grupp fallerar och användningen av sådana befogenheter är nödvändig för att upprätthålla det försäkringsskydd som tillhandahålls av andra gruppenheter. Dessa befogenheter kan omfatta utövande av resolutionsbefogenheter och tillämpning av resolutionsverktyg med avseende på leverantören av väsentliga tjänster.
- (47) Om resolutionsverktyg har använts för att överföra försäkringsportföljer till en sund enhet, som kan vara en privat köpare eller ett broföretag, bör den resterande delen av företaget avvecklas inom en lämplig tidsperiod. Hur lång den perioden ska vara bör fastställas mot bakgrund av behovet av att det fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillhandahåller tjänster eller stöd för att göra det möjligt för den privata köparen eller broföretaget att bedriva den verksamhet eller tillhandahålla de tjänster som förvärvats genom överföringen.
- (48) Finansieringsarrangemang bör inrättas i varje medlemsstat för att kompensera försäkringstagare, förmånstagare och fordringsägare i försäkrings- och återförsäkringsföretag som är auktoriserade i den medlemsstaten. Finansieringsarrangemang bör finnas tillgängliga för att tillgodose aktieägares och andra borgenärers fordringar enligt principen "inte sämre villkor för borgenär" om detta är nödvändigt för att undvika att man måste förlita sig på offentliga medel. Dessa fordringar bör beräknas i enlighet med borgenärshierarkin vid normala insolvensförfaranden i syfte att förhindra att aktieägare eller andra borgenärer får ersättning innan försäkringstagare, förmånstagare eller fordringsägare har fått full ersättning. Direkt absorbering av ett försäkringsföretags förluster bör undvikas, men det bör vara möjligt att använda sådana finansieringsarrangemang för att finansiera andra kostnader i samband med användningen av resolutionsverktyg som en sista utväg, i den mån det krävs för att uppnå resolutionsmålen och förutsatt att resolutionsprinciperna respekteras fullt ut. Medlemsstaterna bör kunna besluta att finansieringsarrangemang kan användas för att absorbera förluster för försäkringstagare, förmånstagare och fordringsägare. I ett sådant fall skulle det fallerande företaget lämna marknaden och alla eller en del av portföljerna med försäkringsavtal skulle överföras som en del av verktyget för försäljning av verksamhet eller till ett broföretag, eller upprätthållas i företaget i resolution om det försatts i solvent avveckling. I alla händelser bör aktieägarna ha skrivits ned innan finansieringsarrangemang för resolution kan användas för att absorbera förluster. Med tanke på mångfalden på försäkringsmarknaderna bör medlemsstaterna ges viss flexibilitet när det gäller de exakta arrangemangen för extern finansiering så länge det finns tillräcklig likviditet att tillgå för att garantera ersättning inom en rimlig tidsram. En medlemsstat bör införa en bidragsskyldighet endast för försäkrings- och återförsäkringsföretag som är auktoriserade i den medlemsstaten och för unionsföretag till ett tredjelandsföretag som är etablerade på dess territorium.
- (49) Verktyget för försäljning av verksamhet bör kunna ge resolutionsmyndigheterna möjlighet att avyttra försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller delar av dess affärsverksamhet till en eller flera köpare, utan aktieägarnas medgivande. Vid tillämpningen av verktyget för försäljning av verksamhet bör myndigheterna vidta åtgärder för att bjuda ut det försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller en del av dess affärsverksamhet till försäljning genom ett öppet, transparent och icke-diskriminerande förfarande, och samtidigt erhålla högsta möjliga försäljningspris. Om ett sådant förfarande på grund av sakens brådskande natur är omöjligt bör myndigheterna vidta åtgärder för att motverka skadliga effekter på konkurrensen och den inre marknaden.
- (50) Eventuella nettointäkter från överföring av tillgångar eller skulder hos företaget i resolution vid tillämpning av verktyget för försäljning av verksamhet bör komma företaget som blivit föremål för likvidationsförfarandet till godo. Eventuella nettointäkter från överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av företaget i resolution vid tillämpning av verktyget för försäljning av verksamhet bör komma ägarna till aktierna eller de andra äganderättsinstrumenten till godo, förutsatt att försäkringstagare och andra borgenärer får ersättning först, i den mån deras fordringar har skrivits ned utan att ha ersatts fullt ut. Intäkterna bör beräknas netto, efter avdrag för de kostnader som uppstått genom försäkrings- eller återförsäkringsföretagets fallissemang och resolutionsprocessen.
- (51) Information om utbudande till försäljning av ett fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretag och förhandlingar med potentiella förvärvare före tillämpningen av verktyget för försäljning av affärsverksamhet är sannolikt känslig och kan utgöra en risk för förtroendet för försäkringsmarknaden. Det är därför viktigt att

säkerställa att offentliggörandet av sådan information, som krävs enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014⁽⁷⁾, kan skjutas upp så länge som det krävs för att planera och organisera resolutionen av det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

- (52) Ett broföretag är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som helt eller delvis ägs av en eller flera offentliga myndigheter eller som kontrolleras av resolutionsmyndigheten. Huvudsyftet med ett broföretag är att säkerställa att kritiska funktioner kan upprätthållas gentemot det fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretagets försäkringstagare. Ett broföretag bör därför drivas bärkraftigt enligt fortlevnadsprincipen och återintroduceras på marknaden så snart villkoren är lämpliga, eller avvecklas om det inte är bärkraftigt.
- (53) Verktöget för avskiljande av tillgångar och skulder bör göra det möjligt för myndigheterna att överföra tillgångar, rättigheter eller skulder i ett företag i resolution till en separat enhet för att avlägsna, förvalta och avveckla sådana tillgångar, rättigheter eller skulder. För att förhindra en otillbörlig konkurrensfördel för det fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget bör verktöget för avskiljande av tillgångar och skulder, vars huvudsakliga syfte är att underlätta en portföljöverföring, endast användas tillsammans med andra verktyg.
- (54) En effektiv resolutionsordning bör säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag kan försättas i resolution på ett sätt som minimerar de negativa effekterna av ett fallissemang på försäkringstagare, skattebetalare, realekonomin och den finansiella stabiliteten. Innan försäkringsfordringar och återförsäkringsfordringar drabbas bör det genom nedskrivning eller konvertering säkerställas att aktieägare och borgenärer i ett fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretag först bär förlusterna och en lämplig del av kostnaderna till följd av försäkrings- eller återförsäkringsföretagets fallissemang så snart en resolutionsbefogenhet utövas. Nedskrivnings- eller konverteringsverktöget bör således ge försäkrings- eller återförsäkringsföretags aktieägare och borgenärer och, i viss utsträckning, försäkringstagare ett starkare incitament att övervaka försäkrings- eller återförsäkringsföretagets finansiella hälsa under normala omständigheter.
- (55) Det är viktigt att säkerställa att resolutionsmyndigheterna har den flexibilitet som krävs för att under olika typer av omständigheter försätta företaget i resolution i solvent avveckling, överföra dess tillgångar, rättigheter och skulder på bästa möjliga villkor för försäkringstagarna, eller fördela återstående förluster. Det är därför lämpligt att fastställa att resolutionsmyndigheterna bör kunna tillämpa nedskrivnings- eller konverteringsverktöget både när syftet är resolution av det fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget som ett företag i solvent avveckling, och när kritiska försäkringstjänster överförs medan försäkrings- eller återförsäkringsföretagets resterande del upphör att bedriva verksamhet och avvecklas. I detta sammanhang kan en omstrukturering av försäkringsskulden vara motiverad för att säkerställa att en väsentlig del av försäkringsskyddet upprätthålls och om detta anses ligga i försäkringstagarnas bästa intresse.
- (56) Om det finns realistiska utsikter att företagets bärkraft kan återställas och försäkringstagarna inte drabbas av några förluster i resolutionsprocessen, kan nedskrivnings- eller konverteringsverktöget användas för att återställa företaget i resolution till verksamhet enligt fortlevnadsprincipen. I sådana fall bör resolutionen som sker genom nedskrivning eller konvertering åtföljas av att ledningen byts ut, utom när det är lämpligt och nödvändigt att behålla ledningen för att uppnå resolutionsmålen.
- (57) Det är inte lämpligt att tillämpa nedskrivnings- eller konverteringsverktöget på fordringar i den mån de är säkrade, förenade med säkerhet eller på annat sätt garanterade eftersom en sådan nedskrivning eller konvertering kan vara ineffektiv, eller eftersom en sådan nedskrivning eller konvertering kan ha negativa effekter på den finansiella stabiliteten. För att säkerställa att nedskrivnings- eller konverteringsverktöget är effektivt och ändamålsenligt är det dock önskvärt att det kan tillämpas på så många som möjligt av ett fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretags skulder utan säkerhet. Det är dock lämpligt att nedskrivnings- eller konverteringsverktöget inte tillämpas på vissa typer av skulder utan säkerhet. För att säkerställa kontinuiteten för kritiska funktioner bör nedskrivnings- eller konverteringsverktöget därför inte tillämpas på vissa skulder gentemot anställda i det fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller på affärsmässiga fordringar som avser varor och tjänster som är kritiska för försäkrings- eller återförsäkringsföretagets löpande drift. För att pensionsrättigheter och skyldigheter avseende pensionsbelopp som tillkommer pensionsorgan och pensionsförvaltare ska kunna fullgöras bör nedskrivnings- eller konverteringsverktöget inte tillämpas på de skulder som ett fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretag har till ett pensionssystem. För att minska risken för spridningseffekter på systemnivå bör nedskrivnings- eller konverterings-

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (EUT L 173, 12.6.2014, s. 1).

verktyget varken tillämpas på skulder som hänför sig till deltagande i betalningssystem med en återstående löptid på mindre än sju dagar eller på skulder till försäkrings- eller återförsäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag, med undantag för enheter inom en och samma grupp, med en ursprunglig löptid på mindre än sju dagar.

- (58) Att skydda försäkringstagares, förmånstagares och fordringsägars kollektiva intressen är ett av huvudsyftena med resolution. Försäkrings- och återförsäkringsfordringar bör därför endast i sista hand ingå vid tillämpningen av nedskrivnings- eller konverteringsverktyget, och resolutionsmyndigheterna bör noggrant överväga konsekvenserna av en eventuell nedskrivning av försäkringsfordringar som härrör från försäkringsavtal som innehåller fysiska personer, mikroföretag och små och medelstora företag.
- (59) Resolutionsmyndigheterna bör under olika typer av omständigheter helt eller delvis kunna undanta skulder, om dessa skulder inte kan skrivas ned eller konverteras inom rimlig tid, om undantaget är absolut nödvändigt och står i proportion till uppnåendet av resolutionsmålen eller om tillämpningen av nedskrivnings- eller konverteringsverktyget skulle leda till en sådan värdeförsämring att förlusterna för andra borgenärer skulle bli högre än om skulderna inte undantogs. I de fall där de undantagen tillämpas kan nedskrivnings- och konverteringsnivån avseende andra kvalificerade skulder höjas för att ta hänsyn till sådana undantag, under förutsättning att principen *inte sämre villkor för borgenär* respekteras. Samtidigt bör det inte krävas att medlemsstaterna finansierar resolution från sin allmänna budget.
- (60) När resolutionsmyndigheterna använder verktyget för nedskrivning eller konvertering för försäkringsavtal bör de beakta att de obligatoriska lägsta täckningsnivåerna enligt tillämplig rätt uppfylls efter det att avtalet har omstrukturerats. Detta bör inte hindra resolutionsmyndigheten från att använda verktyget för nedskrivning eller konvertering för försäkringsfordringar som uppkommit före dagen för resolutionsåtgärden.
- (61) Som en allmän regel bör resolutionsmyndigheter tillämpa nedskrivnings- eller konverteringsverktyget så att borgenärerna behandlas lika och fordringarnas prioritet respekteras enligt gällande insolvensrätt. Förluster bör därför först absorberas av lagstadgade kapitalbasinstrument och bör fördelas på aktieägare antingen genom indragning eller överföring av aktier eller genom kraftig utspädning. Om detta inte är tillräckligt bör efterställda skulder konverteras eller skrivas ned. Skulder med hög förmånsrätt bör endast konverteras eller skrivas ned om de efterställda skulderna har konverterats eller skrivits ned helt. Att bestrida minskningen av kapitalbeloppet för instrumentet eller skulden eller dess konvertering till följd av utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter bör endast vara möjligt enligt rätten i den medlemsstat vars resolutionsmyndighet utövade nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna.
- (62) När det finns undantag för skulder, bland annat för betalnings- och avvecklingssystem, borgenärer som är anställda eller har kommersiella fordringar, eller en förmånsrätt, bör de tillämpas på samma sätt i tredjeländer och i unionen. För att säkerställa att skulder kan skrivas ned eller konverteras i tredjeländer är det nödvändigt att fastställa att avtalsbestämmelser som regleras av tredjelandets rätt erkänner denna möjlighet. Sådana avtalsbestämmelser bör inte krävas för skulder som undantas från tillämpningen av nedskrivnings- eller konverteringsverktyget, eller i de fall tredjelandets rätt eller ett bindande avtal som ingåtts med det tredjelandet tillåter den berörda medlemsstatens resolutionsmyndighet att tillämpa nedskrivnings- eller konverteringsverktyget.
- (63) Aktieägare och borgenärer bör, i den utsträckning det är nödvändigt, bidra till förlustfördelningsmekanismen i ett fallerande företag. Medlemsstaterna bör därför säkerställa att kapitalinstrument tillhörande nivå 1, nivå 2 och nivå 3 fullt ut tas i anspråk för att absorbera förluster vid den tidpunkt då det utfärdande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget inte längre är bärkraftigt. Följaktligen bör resolutionsmyndigheterna vara skyldiga att skriva ned de instrumenten till hela beloppet eller konvertera dem om tillämpligt till nivå 1-instrument vid den tidpunkt då företaget inte längre är bärkraftigt och innan resolutionsåtgärder vidtas. Den tidpunkt då ett företag inte längre är bärkraftigt bör i det sammanhanget förstås som antingen den tidpunkt då den berörda resolutionsmyndigheten fastslår att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget uppfyller villkoren för resolution, eller den tidpunkt då den berörda resolutionsmyndigheten beslutar att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget skulle upphöra att vara bärkraftigt om de kapitalinstrumenten inte skrivs ned eller konverteras. Dessa krav bör erkännas i de villkor som reglerar instrumentet och i alla prospekt eller emissionsdokument som offentliggörs eller tillhandahålls i samband med instrumenten.
- (64) I syfte att säkerställa att resolutionen genomförs på ett effektivt sätt bör resolutionsmyndigheter ha alla nödvändiga rättsliga befogenheter som kan utövas i olika kombinationer vid tillämpning av resolutionsverktygen. Dessa rättsliga befogenheter bör omfatta befogenhet att överföra aktier, tillgångar, rättigheter eller skulder i ett fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretag till en annan enhet, inbegripet ett annat försäkrings- eller återförsäkrings-

företag eller ett broföretag, befogenhet att skriva ned eller dra in aktier, eller skriva ned eller konvertera skulder i ett fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretag, befogenhet att byta ut ledningen och befogenhet att införa en tillfällig inställning av betalningen av fordringar. Det krävs kompletterande befogenheter, inbegripet befogenhet att kräva att väsentliga tjänster från andra delar av en grupp upprätthålls.

- (65) Det är inte nödvändigt att exakt föreskriva hur resolutionsmyndigheterna bör ingripa i det fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget. Resolutionsmyndigheterna bör kunna välja mellan att ta över kontroll genom ett direkt ingripande i försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller genom föreläggande. De bör besluta med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet.
- (66) Det är nödvändigt att fastställa förfarandekrav för att säkerställa att resolutionsåtgärder meddelas och offentliggörs på korrekt sätt. Information som samlats in av resolutionsmyndigheter och deras sakkunniga rådgivare under resolutionsprocessen kan dock vara känslig och bör därför omfattas av ett effektivt system för konfidentialitet innan resolutionsbeslutet offentliggörs. All information som tillhandahålls om ett beslut innan det fattas måste antas få effekter på offentliga och privata intressen som berörs av åtgärden, oavsett om det gäller huruvida villkoren för resolution är uppfyllda eller tillämpningen av ett specifikt verktyg eller någon åtgärd under förbandet. Det är därför nödvändigt att säkerställa att det finns lämpliga mekanismer för att upprätthålla konfidentialiteten kring sådana uppgifter, däribland innehåll och detaljer i återhämtnings- och resolutionsplaner och resultatet av eventuella bedömningar som genomförts i det sammanhanget.
- (67) Informationsutbyte mellan resolutionsmyndigheter och skattemyndigheter bör inte förhindras. Sådana utbyten bör vara förenliga med nationell rätt, och om informationen härrör från en annan medlemsstat bör den endast lämnas ut efter uttryckligt samtycke från den relevanta myndighet varifrån den härrör.
- (68) Resolutionsmyndigheter bör ha kompletterande befogenheter att säkerställa att överföring av aktier eller skuldinstrument, tillgångar, rättigheter och skulder till en förvärvande tredje part eller ett broföretag sker på ett effektivt sätt. För att underlätta överföring av försäkrings- eller återförsäkringsfordringar utan att det påverkar den övergripande riskprofilen för den berörda portföljen och de tillhörande försäkringstekniska avsättningsarna och kapitalkraven, bör särskilt de ekonomiska fördelar som ges genom återförsäkringsavtal bevaras. Resolutionsmyndigheterna bör därför ha möjlighet att överföra försäkrings- eller återförsäkringsfordringar tillsammans med motsvarande återförsäkringsrättigheter. Den möjligheten bör också inkludera befogenheten att avlägsna tredje parter rättigheter från de överförda instrumenten eller tillgångarna, befogenheten att verkställa avtal och befogenheten att tillgodose kontinuitet i överenskommelser gentemot mottagaren av de överförda tillgångarna och aktierna. En parts rätt att säga upp ett avtal med ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i resolution, eller en gruppenhet i ett sådant, av andra skäl än resolution av det fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, bör inte heller påverkas. Resolutionsmyndigheterna bör dessutom ha kompletterande befogenhet att kräva att den resterande delen av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, som avvecklas enligt normala insolvensförfaranden, tillhandahåller tjänster som är nödvändiga för att det företag till vilket tillgångar eller aktier har överförts genom användning av verktyget för försäljning av verksamhet eller broföretagverktyget ska kunna bedriva sin verksamhet.
- (69) Enligt artikel 47 i stadgan har var och en vars unionsrättsligt garanterade fri- och rättigheter har kränkts rätt till ett effektivt rättsmedel inför en domstol. Därför bör beslut som fattas av resolutionsmyndigheterna kunna överklagas.
- (70) Krishanteringsåtgärder som vidtas av resolutionsmyndigheter kan kräva en komplicerad ekonomisk bedömning och ett stort utrymme för skönsässig bedömning. Resolutionsmyndigheterna har specifikt utrustats med den expertis som behövs för att utföra de bedömningarna och besluta om lämplig användning av utrymmet för skönsässig bedömning. Det är därför viktigt att säkerställa att de komplexa ekonomiska bedömningar som görs i det sammanhanget av resolutionsmyndigheterna används som grund av de nationella domstolarna när de ser över de berörda krishanteringsåtgärderna. De bedömningarnas komplexa karaktär bör dock inte hindra nationella domstolar från att pröva huruvida de bevis resolutionsmyndigheten åberopar är materiellt riktiga, tillförlitliga och samstämmiga, huruvida dessa bevis utgör alla relevanta uppgifter som bör beaktas vid bedömningen av en komplex situation och huruvida de styrker de slutsatser som dragits.
- (71) För att hantera brådskande situationer är det nödvändigt att föreskriva att inlämnandet av en ansökan om omprövning inte automatiskt bör skjuta upp verkan av det beslut som ansökan gäller och att resolutionsmyndighetens beslut bör vara verkställbart omedelbart med en presumtion att det skulle strida mot allmänintresset att skjuta upp det.

- (72) Det är nödvändigt att skydda tredje part som i god tro har förvärvat tillgångar, rättigheter och skulder i företaget i resolution genom myndigheternas utövande av resolutionsbefogenheter. Det är också nödvändigt att säkerställa stabilitet på finansmarknaderna. Rätten att överklaga ett resolutionsbeslut bör därför inte påverka några efterföljande administrativa åtgärder eller transaktioner som beslutats på grundval av ett annullerat beslut. Korrigering åtgärder för att rätta till ett felaktigt beslut bör i sådana fall begränsas till ersättning för den skada som de drabbade personerna lidit.
- (73) Krishanteringsåtgärder kan behöva vidtas skyndsamt på grund av allvarliga risker för den finansiella stabiliteten i den berörda medlemsstaten och i unionen. Alla förfaranden enligt nationell rätt som rör ansökan om en rättslig myndighets förhandsgodkännande av en krishanteringsåtgärd och en domstols behandling av en sådan ansökan bör därför vara snabba. Medlemsstaterna bör säkerställa att den berörda myndigheten kan fatta sitt beslut omedelbart efter det att en domstol har gett sitt godkännande. Denna möjlighet bör inte påverka berörda parter rätt att lämna in en ansökan till domstolen om att bortse från beslutet. En sådan möjlighet bör dock endast beviljas för en begränsad period efter det att resolutionsmyndigheten har vidtagit krishanteringsåtgärden, för att inte onödigt försena tillämpningen av resolutionsbeslutet.
- (74) För en effektiv resolution och för att undvika behörighetskonflikter är det nödvändigt att inga normala insolvensförfaranden med avseende på det fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget inleds eller fortgår medan resolutionsmyndigheten utövar sina resolutionsbefogenheter eller tillämpar resolutionsverktygen, utom på resolutionsmyndighetens initiativ eller med dess samtycke. Det är därför nödvändigt att fastställa att vissa avtalsförpliktelser kan upphävas under en begränsad period för att resolutionsmyndigheterna ska kunna tillämpa resolutionsverktygen. Denna möjlighet bör dock inte gälla skyldigheter relaterade till system som har utsetts av en medlemsstat i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG (*), inbegripet centrala motparter. Direktiv 98/26/EG minskar risken som är förknippad med att delta i system för överföring av betalningar och värdepapper, i synnerhet genom att minska störningarna i händelse av att en deltagare i systemet blir insolvent. Det är nödvändigt att säkerställa att detta skydd fortsätter att gälla i krisituationer och att lämplig förutsebarhet upprätthålls för operatörer av betalnings- och värdepapperssystem och andra marknadsaktörer. En krisförebäggande åtgärd eller en krishanteringsåtgärd bör därför inte i sig anses utgöra ett insolvensförfarande i den mening som avses i direktiv 98/26/EG, förutsatt att de väsentliga skyldigheterna enligt de berörda avtalen fortsätter att fullgöras.
- (75) Det är nödvändigt att säkerställa att resolutionsmyndigheterna, när de överför tillgångar och skulder till en privat köpare eller ett broföretag, har tillräckligt med tid för att identifiera avtal som behöver överföras. Det bör därför vara möjligt för resolutionsmyndigheter att begränsa motparternas rätt att slutavräkna, påskynda eller på annat sätt säga upp finansiella avtal innan överföringen görs. Sådana begränsningar bör göra det möjligt för resolutionsmyndigheterna att få en rättvisande bild av det fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretagets balansräkning, utan de förändringar i värde och omfattning som skulle bli följden om uppsägningsrätten utnyttjas i hög grad, och bör bidra till att undvika instabilitet på marknaden. Ingrepp i motparternas avtalsenliga rättigheter bör dock begränsas till vad som är absolut nödvändigt. Eventuella begränsningar av uppsägningsrätten som föreskrivs av resolutionsmyndigheterna bör därför endast gälla i samband med krishanteringsåtgärder eller händelser som är direkt kopplade till användningen av sådana åtgärder. Uppsägningsrätten på grund av att andra skyldigheter inte uppfyllts, inklusive underlåtenhet att betala eller tillhandahålla marginalsäkerheter, bör därför kvarstå.
- (76) Det är nödvändigt att bevara legitima kapitalmarknadsarrangemang vid överföring av vissa, men inte alla, av ett fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretags tillgångar, rättigheter och skulder. Det är därför lämpligt att fastställa skyddsåtgärder för att förhindra uppdelning av sammankopplade skulder eller sammankopplade rättigheter och avtal, inbegripet avtal med samma motpart som täcks av säkerhetsarrangemang, avtal om finansiell äganderätsöverföring, kvittningsavtal, slutavräkningsavtal och strukturerade finansieringsavtal. Om en skyddsåtgärd är tillämplig bör resolutionsmyndigheterna vara skyldiga att överföra alla avtal med koppling till varandra i ett skyddat arrangemang eller låta alla ligga kvar i det resterande fallerande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget. Skyddsåtgärderna bör säkerställa att behandlingen av exponeringar som omfattas av ett nettningssavtal i enlighet med direktiv 2009/138/EG inte påverkas vid beräkning av lagstadgat kapital.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltigt avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s. 45).

- (77) För att stabilisera försäkrings- eller återförsäkringsföretagets finansiella ställning bör ett moratorium införas för försäkringstagarnas återköpsrätter. Ett sådant moratorium som stabiliserar den finansiella ställningen för det berörda företaget bör ge resolutionsmyndigheterna tillräckligt med tid för att värdera dessa företag och bedöma vilka resolutionsverktyg som bör användas. Ett sådant moratorium bör också säkerställa likabehandling av alla försäkringstagare så att eventuella negativa ekonomiska konsekvenser för de försäkringstagare som inte är först med att utnyttja sin återköpsrätt undviks. Eftersom ett av syftena med resolution är att försäkringsskyddet upprätthålls bör försäkringstagarna fortsätta att göra alla obligatoriska betalningar enligt de aktuella försäkrings- eller återförsäkringsavtalen, inbegripet när det gäller livräntor.
- (78) Genom att säkerställa att resolutionsmyndigheter förfogar över samma resolutionsverktyg och befogenheter underlättar man samordnade insatser i den händelse en gränsöverskridande grupp fallerar. Det krävs dock ytterligare åtgärder för att främja samarbete och undvika olikartade nationella tillvägagångssätt. För att komma överens om en gruppresolutionsordning vid resolution av gruppenheter bör resolutionsmyndigheter därför vara skyldiga att samråda med varandra och samarbeta i resolutionskollegier. För att skapa ett forum för diskussion och nå en sådan överenskommelse bör resolutionskollegier inrättas kring en kärna bestående av de redan befintliga tillsynskollegierna, genom att resolutionsmyndigheterna inkluderas och genom att behöriga ministerier, Eiopa och, där så är lämpligt, myndigheter med ansvar för försäkringsgarantisystemen deltar. Resolutionskollegier bör inte vara beslutsfattande organ, utan plattformar som underlättar nationella myndigheters beslutsfattande, och det bör vara de berörda nationella myndigheterna som fattar de gemensamma besluten.
- (79) Mot bakgrund av regelutvecklingen som svar på den globala finanskrisen, de erfarenheter som gjorts sedan den krisen och tillämpningen av detta direktiv, bör kommissionen, efter samråd med Eiopa, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet med en bedömning av lämpligheten av gemensamma minimistandarder för försäkringsgarantisystem inom unionen. Rapporten bör åtminstone omfatta en bedömning av läget vad gäller försäkringsgarantisystem i medlemsstaterna (täckningsnivå, typer av försäkringar som täcks och villkor för utlösande); en diskussion om handlingsalternativ, inbegripet de olika handlingsalternativen, såsom användning av försäkringsgarantisystem för att fortsätta eller för att avveckla försäkringar, med vederbörlig hänsyn till skillnaderna mellan försäkringsprodukter i olika medlemsstater; en bedömning av behovet av att införa och, när så är lämpligt, ange de åtgärder som krävs för att införa en lägsta grundnivå för försäkringsgarantisystem i hela unionen. Rapporten bör vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.
- (80) Vid resolution av gränsöverskridande grupper bör en avvägning göras mellan, å ena sidan, behovet av förfaranden som tar hänsyn till situationens kritiska karaktär och möjliggör effektiva, rättvisa och snabba lösningar för gruppen som helhet, och, å andra sidan, behovet av att skydda försäkringstagare, den reala ekonomin och den finansiella stabiliteten i alla de medlemsstater som gruppen är verksam i. De olika resolutionsmyndigheterna bör därför utbyta synpunkter i resolutionskollegiet, och alla eventuella resolutionsåtgärder som föreslås av resolutionsmyndigheten på gruppnivå bör förberedas och diskuteras mellan olika resolutionsmyndigheter inom ramen för gruppresolutionsplanerna. För att underlätta snabba och gemensamma beslut när så är möjligt bör resolutionskollegierna också beakta synpunkterna från resolutionsmyndigheterna i alla de medlemsstater där gruppen är verksam.
- (81) När resolutionsmyndigheten på gruppnivå vidtar resolutionsåtgärder bör den alltid beakta effekterna på försäkringstagarna, den reala ekonomin och den finansiella stabiliteten i de medlemsstater där gruppen är verksam. Resolutionsmyndigheter i den medlemsstat där ett dotterföretag är etablerat bör därför, som en sista utväg och i vederbörligen motiverade fall, kunna invända mot beslut som fattats av resolutionsmyndigheten på gruppnivå om de resolutionsmyndigheterna anser att resolutionsåtgärderna inte är lämpliga, antingen mot bakgrund av behovet av att skydda försäkringstagare, den reala ekonomin och den finansiella stabiliteten i den medlemsstaten eller mot bakgrund av skyldigheter som jämförbara företag i den medlemsstaten omfattas av.
- (82) Gruppresolutionsordningar bör underlätta en samordnad resolution som mer sannolikt ger det bästa resultatet för gruppens alla företag. Resolutionsmyndigheter på gruppnivå bör därför föreslå gruppresolutionsordningar och överlämna dessa till resolutionskollegiet. Resolutionsmyndigheter som har invändningar mot en gruppresolutionsordning eller beslut att vidta oberoende resolutionsåtgärder bör redogöra för skälen till detta för resolutions-

myndigheten på gruppnivå och andra resolutionsmyndigheter som omfattas av gruppresolutionsordningen, samt anmäla dessa skäl tillsammans med uppgifter om eventuella oberoende resolutionsåtgärder som de avser att vidta. En resolutionsmyndighet som beslutar att avvika från gruppresolutionsordningen bör noggrant överväga de potentiella effekterna av en sådan avvikelse på försäkringstagarna, den reala ekonomin och den finansiella stabiliteten i de medlemsstater där övriga resolutionsmyndigheter är belägna och de potentiella effekterna av en sådan avvikelse på andra delar av gruppen.

- (83) För att säkerställa samordnade åtgärder på gruppnivå bör resolutionsmyndigheterna uppmanas att inom ramen för en gruppresolutionsordning tillämpa samma verktyg på alla enheter inom gruppen som uppfyller villkoren för resolution. Resolutionsmyndigheter på gruppnivå bör därför ha befogenhet att tillämpa broföretagverktyget på gruppnivå för att stabilisera en grupp som helhet och att överföra äganderätten till dotterföretag till broföretaget i syfte att sälja dessa dotterföretag vidare, antingen som ett paket eller enskilt, när marknadsförhållandena är lämpliga. Vidare bör resolutionsmyndigheten på gruppnivå ha befogenhet att tillämpa nedskrivnings- eller konverteringsverktyget på moderföretagsnivå.
- (84) En effektiv resolution av internationellt verksamma försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper kräver samarbete mellan medlemsstaters och tredjeländers resolutionsmyndigheter. Därför bör Eiopa, när det är motiverat mot bakgrund av den rådande situationen, ges befogenhet att utarbeta och ingå icke-bindande ramarrangemang om samarbete med myndigheter i tredjeländer i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1094/2010. Av samma skäl bör nationella myndigheter tillåtas att ingå bilaterala avtal med myndigheter i tredjeländer i linje med Eiopas ramavtal om samarbete. Sådana bilaterala avtal bör säkerställa en effektiv ordning för planering, beslutsfattande och samordning när det gäller sådana internationellt verksamma försäkrings- och återförsäkringsföretag. För att skapa lika villkor bör sådana bilaterala avtal vara ömsesidiga, varvid resolutionsmyndigheterna erkänner och verkställer varandras förfaranden, såvida det inte finns något tillämpligt undantag som gör det möjligt att inte erkänna resolutionsförfaranden i tredjeländ.
- (85) Samarbete mellan resolutionsmyndigheter bör äga rum både med avseende på dotterföretag inom grupper i unionen eller grupper i tredjeländ, och med avseende på filialer till försäkrings- eller återförsäkringsföretag i unionen eller tredjeländ. Dotterföretag inom grupper från tredjeländ är företag med etablering i unionen och omfattas därför fullt ut av unionsrätten, inbegripet tillämpningen av resolutionsverktyg. Det är emellertid nödvändigt att medlemsstaterna behåller rätten att agera i fråga om filialer till försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor i tredjeländ, om erkännandet och tillämpningen av resolutionsförfaranden i tredjeländ avseende en filial skulle äventyra den reala ekonomin eller den finansiella stabiliteten i unionen eller om försäkringstagare i unionen inte skulle behandlas likvärdigt med försäkringstagare från tredjeländ. Under sådana omständigheter bör medlemsstaterna ha rätt att, efter samråd med sina resolutionsmyndigheter, neka erkännande av resolutionsförfaranden i tredjeländ.
- (86) Genomförandet av detta direktiv bör inte hindra de nationella försäkringsgarantisystemen från att samexistera med ramen för återhämtning och resolution, oaktat de nationella försäkringsgarantisystemens finansieringskälla. Användningen av resolutionsverktyg och utövandet av resolutionsbefogenheter med avseende på ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bör inte hindra försäkringstagare, förmåntagare och andra fordringsägare från att få ersättning genom dessa nationella försäkringsgarantisystem.
- (87) Eiopa bör främja konvergens i resolutionsmyndigheternas praxis genom riktlinjer som utfärdas i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010. Eiopa bör närmare bestämt specificera följande: a) närmare uppgifter om kriterierna för tillämpning av förenklade skyldigheter för vissa företag, b) ett antal scenarier för planer för förebyggande återhämtning och en minimiförteckning över kvalitativa och kvantitativa indikatorer, c) kriterier för att identifiera kritiska funktioner, d) ytterligare aspekter och kriterier för bedömningen av möjlighet till resolution, e) närmare uppgifter om åtgärder för att åtgärda eller avlägsna hinder för möjligheten till resolution och omständigheterna under vilka varje åtgärd får tillämpas, och f) hur informationen bör tillhandahållas i sammandrag eller i kollektiv form för att uppfylla konfidentialitetskraven.

- (88) Tekniska standarder på området för finansiella tjänster bör underlätta en konsekvent harmonisering och ett tillfredsställande skydd för försäkringstagare, investerare och konsumenter över hela unionen. Eiopa är ett organ som har ytterst specialiserade expertkunskaper på området, och det skulle därför vara effektivt och lämpligt att denna myndighet anförtros uppgiften att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförandestandarder som inte inbegriper policyval, vilka sedan läggs fram för kommissionen.
- (89) Kommissionen bör när så anges i detta direktiv, genom delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget, anta förslag till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av Eiopa i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att specificera följande element: a) kriterierna för att ett företag ska omfattas av planering för förebyggande återhämtning, de metoder som ska användas för att fastställa marknadsandelar inom ramen för återhämtningsplanering och den information som ska ingå i planerna för förebyggande återhämtning; b) innehållet i resolutionsplaner och innehållet i gruppresolutionsplaner; c) olika element för värdering, inbegripet de omständigheter under vilka en person anses vara oberoende vid utförandet av en värdering, metoderna för att bedöma värdet av tillgångar och skulder i samband med resolution, åtskillnaden mellan olika värderingar, en metod för beräkning av buffert för ytterligare förluster som ska ingå i de preliminära värderingarna, metoder och principer för värdering av skulder som hänför sig till derivat och metoden för att utföra värderingen av skillnader i behandling; d) innehållet i de avtalsvillkor som ska ingå i finansiella avtal som regleras av lagstiftning i tredjeland; e) resolutionskollegiernas operativa verksamhet. Kommissionen bör, när så föreskrivs i detta direktiv, anta förslag till tekniska genomförandestandarder som utarbetats av Eiopa genom genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget, i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010, för att specificera förfaranden, innehåll och en minimiuppsättning standardformulär och mallar för lämnande av information för resolutionsplaner och samarbete från försäkrings- eller återförsäkringsföretagets sida.
- (90) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG⁽⁹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG⁽¹⁰⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132⁽¹¹⁾ innehåller regler om skydd av aktieägare och borgenärer i företag som omfattas av dessa direktiv. I en situation där resolutionsmyndigheterna behöver agera snabbt skulle de reglerna kunna hindra resolutionsmyndigheterna från att vidta ändamålsenliga resolutionsåtgärder och tillämpa resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter på ett ändamålsenligt sätt. Undantag enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU⁽¹²⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23⁽¹³⁾ bör därför utvidgas till att omfatta åtgärder som vidtas i samband med resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag. För att garantera största möjliga rättssäkerhet bör sådana undantag anges tydligt, vara snäva och enbart kunna användas i det allmänna intresset och när villkoren för utlösande av resolution är uppfyllda.
- (91) För att möjliggöra adekvat informationsutbyte och informationstillgång för alla berörda myndigheter är det nödvändigt att säkerställa att resolutionsmyndigheterna är representerade i alla relevanta forum och att Eiopa har tillgång till den sakkunskap som krävs för att utföra uppgifterna i samband med återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag. Förordning (EU) nr 1094/2010 bör därför ändras så att resolutionsmyndigheter utses till behöriga myndigheter enligt vad som avses i den förordningen. Ett sådant likställande av resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter är förenligt med de uppgifter som tilldelas Eiopa enligt artikel 25 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att bidra till och aktivt delta i utvecklingen och samordningen av planer för återhämtning och resolution.
- (92) Det måste säkerställas att försäkrings- och återförsäkringsföretag, de som i praktiken kontrollerar deras verksamhet samt deras förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan uppfyller sina skyldigheter när det gäller resolution av sådana företag. Det måste också säkerställas att dessa företag, de som i praktiken kontrollerar deras verksamhet och deras förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan behandlas på liknande sätt i hela unionen. Det bör därför krävas att medlemsstaterna föreskriver administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som är effektiva,

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpererbjudanden (EUT L 142, 30.4.2004, s. 12).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägarers rättigheter i börsnoterade företag (EUT L 184, 14.7.2007, s. 17).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (EUT L 169, 30.6.2017, s. 46).

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 (EUT L 22, 22.1.2021, s. 1).

proportionella och avskräckande. Sådana administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder bör uppfylla vissa väsentliga krav vad gäller adressater, kriterier som bör beaktas när en administrativ sanktion eller annan administrativ åtgärd tillämpas, offentliggörande av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder, centrala sanktioneringsbefogenheter och nivåer för administrativa avgifter. Eiopa bör, under sträng tystnadsplikt, upprätthålla en central databas över alla administrativa sanktionsavgifter eller andra administrativa åtgärder och med information om de överklaganden som tillsynsmyndigheter och resolutionsmyndigheter rapporterat till Eiopa.

- (93) Det bör inte krävas att medlemsstaterna fastställer bestämmelser om administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder för överträdelse av detta direktiv som omfattas av nationell straffrätt. Bibehållandet av straffrättsliga påföljder snarare än administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder vid överträdelse bör dock inte minska eller på annat sätt påverka resolutionsmyndigheters och tillsynsmyndigheters förmåga att inom fastställd tid samarbeta och få tillgång till och utbyta information med resolutionsmyndigheter och tillsynsmyndigheter i andra medlemsstater, även efter det att de berörda överträdelserna har överlämnats till de behöriga rättsliga myndigheterna för lagföring.
- (94) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att harmonisera regler och förfaranden för resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva utan snarare, på grund av den verkan som ett företags fallissemang kan få i hela unionen, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (95) När tillsynsmyndigheter och resolutionsmyndigheter fattar beslut eller vidtar åtgärder inom ramen för detta direktiv bör de alltid ta vederbörlig hänsyn till vilka effekter deras beslut och åtgärder får för försäkringstagarna, den reala ekonomin och den finansiella stabiliteten i andra medlemsstater, samt även beakta vikten av eventuella dotterföretag eller av gränsöverskridande verksamhet för försäkringstagarna, finanssektorn och ekonomin i den medlemsstat där dotterföretaget är etablerat eller där verksamheten bedrivs, även i fall där dotterföretaget eller den gränsöverskridande verksamheten i fråga är av mindre vikt för gruppen.
- (96) Senast fem år efter detta direktivs ikraftträdande bör kommissionen, på grundval av de erfarenheter som gjorts och efter samråd med Eiopa, utvärdera och rapportera till Europaparlamentet och till rådet mer utförligt och fokusera på utvalda aspekter av tillämpningen av detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

INNEHÅLL OCH TILLÄMPNINGSMOMÅDE, DEFINITIONER OCH UTSEENDE AV RESOLUTIONSMYNDIGHETER

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. I detta direktiv fastställs regler och förfaranden för återhämtning och resolution av följande typer av enheter:
- a) Försäkrings- och återförsäkringsföretag som är etablerade i unionen och som omfattas av det tillämpningsområde som anges i artikel 2 i direktiv 2009/138/EG.
 - b) Moderförsäkrings- och moderåterförsäkringsföretag som är etablerade i unionen.
 - c) Försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag som är etablerade i unionen.
 - d) Moderförsäkringsholdingbolag i en medlemsstat och blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat.
 - e) Moderförsäkringsholdingbolag inom unionen och blandade finansiella moderholdingföretag inom unionen.
 - f) Filialer till försäkrings- och återförsäkringsföretag som är etablerade i ett tredjeland och som uppfyller villkoren i artiklarna 75–80.

I detta direktiv fastställs också regler och förfaranden för leverantörer av väsentliga tjänster när det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget försätts i resolution.

Resolutionsmyndigheter och tillsynsmyndigheter ska, när de fastställer och tillämpar kraven i detta direktiv och när de tillämpar de olika verktyg som de har till sitt förfogande med avseende på en enhet som avses i första eller andra stycket, ta hänsyn till arten av den enhetens verksamhet, dess aktieägarstruktur, juridiska form, riskprofil, storlek, juridiska ställning och graden av sammankoppling med andra institut eller med det finansiella systemet i allmänhet samt omfattningen av och komplexiteten hos enhetens verksamhet.

2. Medlemsstaterna får anta eller behålla regler som är striktare än eller kompletterar dem som fastställs i detta direktiv och i de delegerade akter och genomförandeakter som antas på grundval av detta direktiv, under förutsättning att de reglerna äger allmän giltighet och inte står i strid med detta direktiv och de delegerade akter och genomförandeakter som antas på grundval av detta direktiv.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *resolution*: tillämpning av ett resolutionsverktyg eller av ett verktyg som avses i artikel 26.7 för att uppnå ett eller flera av de resolutionsmål som avses i artikel 18.2.
2. *försäkringsföretag*: ett försäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.1 i direktiv 2009/138/EG.
3. *återförsäkringsföretag*: ett återförsäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.4 i direktiv 2009/138/EG.
4. *försäkringsholdingbolag*: ett försäkringsholdingbolag enligt definitionen i artikel 212.1 f i direktiv 2009/138/EG.
5. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 2.15 i direktiv 2002/87/EG.
6. *moderförsäkringsholdingbolag i en medlemsstat*: ett försäkringsholdingbolag som är etablerat i en medlemsstat och som inte är ett dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, försäkringsholdingbolag eller blandat finansiellt holdingföretag som är auktoriserat eller etablerat i samma medlemsstat.
7. *moderförsäkringsholdingbolag inom unionen*: ett moderförsäkringsholdingbolag i en medlemsstat som inte är ett dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, ett annat försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är auktoriserat eller etablerat i någon medlemsstat.
8. *blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat*: ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i en medlemsstat och som inte självt är ett dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, försäkringsholdingbolag eller blandat finansiellt holdingföretag som är auktoriserat eller etablerat i samma medlemsstat.
9. *blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen*: ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat som inte är ett dotterföretag till ett företag som är auktoriserat i någon medlemsstat eller till ett annat försäkringsholdingbolag eller blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i någon medlemsstat.
10. *grupp*: en grupp enligt definitionen i artikel 212.1 c i direktiv 2009/138/EG.
11. *resolutionsmål*: de resolutionsmål som avses i artikel 18.2.
12. *resolutionsmyndighet*: den myndighet som en medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 3.
13. *tillsynsmyndighet*: en tillsynsmyndighet enligt definitionen i artikel 13.10 i direktiv 2009/138/EG.
14. *resolutionsverktyg*: ett resolutionsverktyg som avses i artikel 26.3.
15. *resolutionsbefogenhet*: en befogenhet som avses i artiklarna 42–54.

16. *behöriga ministerier*: finansministerier eller andra ministerier i medlemsstaterna med ansvar för ekonomiska, finansiella och budgetmässiga frågor på nationell nivå enligt nationell uppdelning av ansvarsområden och som utsetts i enlighet med artikel 3.7.
17. *verkställande ledning*: den eller de personer som i praktiken leder företaget och som är ansvariga och kan ställas till svars inför förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan för den dagliga ledningen av företaget.
18. *gränsöverskridande grupp*: en grupp med gruppenheter etablerade i fler än en medlemsstat.
19. *extraordinärt offentligt finansiellt stöd*: statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget, eller något annat offentligt finansiellt stöd på överstatlig nivå som skulle utgöra statligt stöd om det gavs på nationell nivå, vilket ges för att bevara eller återställa bärkraften, likviditeten eller solvensen hos en enhet som avses i artikel 1.1 a–e, eller hos en grupp vilken en sådan enhet tillhör.
20. *gruppenhet*: en juridisk person som är del av en grupp.
21. *grupp tillsynsmyndighet*: en grupp tillsynsmyndighet enligt definitionen i artikel 212.1 d i direktiv 2009/138/EG.
22. *plan för förebyggande återhämtning*: en plan för förebyggande återhämtning som utarbetas och upprätthålls i enlighet med artikel 5.
23. *plan för förebyggande gruppåterhämtning*: en plan för förebyggande gruppåterhämtning som utarbetas och upprätthålls i enlighet med artikel 7.
24. *betydande gränsöverskridande verksamhet*: betydande gränsöverskridande verksamhet enligt definitionen i artikel 152aa.1 i direktiv 2009/138/EG.
25. *kritiska funktioner*: aktiviteter, tjänster eller transaktioner som utförs av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag för tredje parts räkning och som inte kan ersättas inom en rimlig tidsfrist eller till en rimlig kostnad, i fall där försäkrings- eller återförsäkringsföretagets oförmåga att utföra dessa aktiviteter, tjänster eller transaktioner sannolikt skulle leda till betydande konsekvenser för det finansiella systemet eller real ekonomin i en eller flera medlemsstater, inbegripet särskilt de konsekvenser som följer av effekterna på den sociala välfärden för ett stort antal försäkringstagare, förmånstagare eller skadelidande parter, eller som följer av systemstörningar eller en förlust av allmänt förtroende för försäkringstjänster.
26. *kärnaffärsområden*: affärsområden och kringtjänster som utgör materiella källor till inkomst eller vinst eller har ett materiellt franchisevärde för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller för en grupp som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag tillhör.
27. *finansieringsarrangemang*: ett arrangemang som inrättats av en medlemsstat i enlighet med artikel 81 för att säkerställa att resolutionsmyndigheten tillämpar resolutionsverktygen på ett ändamålsenligt sätt och att resolutionsbefogenheterna utövas på ett ändamålsenligt sätt.
28. *kapitalbas*: kapitalbas enligt vad som föreskrivs i artikel 87 i direktiv 2009/138/EG.
29. *resolutionsåtgärd*: ett beslut att försätta en enhet som avses i artikel 1.1 a–e i resolution enligt artikel 19 eller 20, tillämpning av ett resolutionsverktyg eller utövande av en eller flera resolutionsbefogenheter.
30. *resolutionsplan*: en resolutionsplan för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utarbetas i enlighet med artikel 9.
31. *gruppresolution*:
 - a) vidtagande av resolutionsåtgärder på moderföretagsnivå eller på nivån för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är föremål för grupp tillsyn, eller
 - b) den samordnade tillämpningen av resolutionsverktyg och resolutionsmyndigheternas utövande av sina befogenheter med avseende på gruppenheter.
32. *gruppresolutionsplan*: en plan för gruppresolution som utarbetas i enlighet med artiklarna 10 och 11.

33. *resolutionsmyndighet* på gruppnivå: resolutionsmyndigheten i den medlemsstat i vilken grupptillsynsmyndigheten är belägen.
34. *gruppresolutionsordning*: en plan som utarbetas för gruppresolution i enlighet med artikel 73.
35. *resolutionskollegium*: ett kollegium som inrättats i enlighet med artikel 70.
36. *uropeiskt resolutionskollegium*: ett kollegium som inrättats i enlighet med artikel 71.
37. *försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet*: ett försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet enligt definitionen i artikel 212.1 g i direktiv 2009/138/EG.
38. *normala insolvensförfaranden*: kollektiva insolvensförfaranden som innebär total eller delvis avyttring av en gäldenärs tillgångar och tillsättande av en förvaltare eller rekonstruktör och som normalt gäller för försäkrings- och återförsäkringsföretag enligt nationell rätt, antingen specifikt för sådana företag eller generellt för alla fysiska eller juridiska personer.
39. *skuldinstrument*: obligationer och andra former av överlåtbara skuldförbindelser, instrument som skapar eller bekräftar en skuld samt instrument som ger rätt att förvärva skuldinstrument.
40. *försäkringsfordran*: en försäkringsfordran enligt definitionen i artikel 268.1 g i direktiv 2009/138/EG.
41. *moderföretag*: ett moderföretag enligt definitionen i artikel 13.15 i direktiv 2009/138/EG.
42. *unionens regler om statligt stöd*: den ram som fastställs genom artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget samt förordningar och alla unionsakter, inbegripet riktlinjer, meddelanden och tillkännagivanden, som utfärdats eller antagits med stöd av artikel 108.4 eller 109 i EUF-fördraget.
43. *avveckling*: avveckling av tillgångarna i en enhet som avses i artikel 1.1 a–e.
44. *verktyg för avskiljande av tillgångar och skulder*: en mekanism för en resolutionsmyndighets överföring av tillgångar, rättigheter eller skulder i ett företag i resolution till en tillgångs- och skuldförvaltningsenhet i enlighet med artikel 30.
45. *tillgångs- och skuldförvaltningsenhet*: en juridisk person som uppfyller kraven i artikel 30.2.
46. *nedskrivnings- eller konverteringsverktyg*: en mekanism för en resolutionsmyndighets utövande av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter med avseende på skulder i ett företag i resolution i enlighet med artikel 35.
47. *verktyg för försäljning av verksamhet*: en mekanism för en resolutionsmyndighets överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett företag i resolution, eller av tillgångar, rättigheter eller skulder i ett företag i resolution, till en köpare som inte är ett broföretag, i enlighet med artikel 31.
48. *broföretag*: en juridisk person som uppfyller kraven i artikel 32.2.
49. *broföretagverktyg*: en mekanism för överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett företag i resolution, eller tillgångar, rättigheter eller skulder i ett företag i resolution, till ett broföretag, i enlighet med artikel 32.
50. *verktyg för solvent avveckling*: en mekanism för att förbjuda ett företag i resolution att ingå nya försäkrings- eller återförsäkringsavtal, och för att begränsa dess verksamhet till att enbart förvalta sin befintliga portfölj fram till dess att dess verksamhet avslutas och avveckling sker enligt normala insolvensförfaranden i enlighet med artikel 27.
51. *äganderättsinstrument*: aktier, andra instrument som ger äganderätt, instrument som kan konverteras till eller ge rätt att förvärva aktier eller andra äganderättsinstrument, samt instrument som utgör intressen i aktier eller andra äganderättsinstrument.

52. *aktieägare*: en innehavare av äganderättsinstrument.
53. *överföringsbefogenheter*: de befogenheter som specificeras i artikel 42.1 e eller f och som avser överföring av aktier, andra äganderättsinstrument, skuldinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder, eller en kombination av dessa från ett företag i resolution till en mottagande enhet.
54. *central motpart*: en central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 ⁽¹⁴⁾.
55. *derivat*: ett derivat enligt definitionen i artikel 2.5 i förordning (EU) nr 648/2012.
56. *nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter*: de befogenheter som avses i artikel 35.2 och i artikel 42.1 g-k.
57. *skuld med säkerhet*: en skuld där borgenärens rätt till betalning eller annan form av fullgörande är säkrad genom inteckning, pantsättning eller panträtt i egendom, eller avtal om säkerheter inklusive skuldförpliktelser till följd av återköpstransaktioner eller andra avtal om säkerheter för överförande av äganderätt.
58. *nivå 1-instrument*: primärkapitalposter som uppfyller villkoren i artikel 94.1 i direktiv 2009/138/EG.
59. *nivå 2-instrument*: primärkapitalposter och tilläggskapitalposter som uppfyller villkoren i artikel 94.2 i direktiv 2009/138/EG.
60. *nivå 3-instrument*: primärkapitalposter och tilläggskapitalposter som uppfyller villkoren i artikel 94.3 i direktiv 2009/138/EG.
61. *kvalificerade skulder*: skulder och kapitalinstrument som inte räknas som nivå 1-instrument, nivå 2-instrument eller nivå 3-instrument i en enhet enligt artikel 1.1 a-e, och som inte är undantagna från tillämpningsområdet för nedskrivnings- eller konverteringsverktyget i enlighet med artikel 35.5-35.8.
62. *försäkringsgarantisystem*: ett system som är officiellt erkänt av en medlemsstat och som finansieras genom bidrag från försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringstagare och som garanterar betalning av godtagbara försäkringsfordringar, helt eller delvis, till berättigade försäkringstagare, försäkrade parter och förmåntagare, eller som säkerställer att försäkringarna upprätthålls, om ett försäkringsföretag inte kan eller sannolikt inte kommer att kunna uppfylla sina skyldigheter och åtaganden enligt sina försäkringsavtal.
63. *tillämpliga kapitalinstrument*: nivå 1-instrument, nivå 2-instrument eller nivå 3-instrument.
64. *konverteringskurs*: den faktor som fastställer det antal aktier eller andra äganderättsinstrument som en skuld i en särskild skuldklass ska konverteras till, med hänvisning antingen till ett enda skuldinstrument i skuldklassen i fråga eller till ett särskilt värde per enhet av en fordran.
65. *drabbad borgenär*: en borgenär vars fordran hänför sig till en skuld som skrivits ned eller konverterats till aktier eller andra äganderättsinstrument genom utövandet av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheten i samband med tillämpning av nedskrivnings- eller konverteringsverktyget.
66. *mottagande enhet*: en enhet till vilken aktier, andra äganderättsinstrument, skuldinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder eller en kombination av dessa poster överförs från ett företag i resolution.
67. *bankdag*: en dag förutom lördag, söndag eller dag som är allmän helgdag i den berörda medlemsstaten.
68. *uppsägningsrätt*: rätten att säga upp ett avtal, rätten att påskynda, slutavräkna, kvitta eller netta skyldigheter eller liknande bestämmelser som upphäver, modifierar eller avslöjar en avtalsparts skyldighet eller en bestämmelse som hindrar en skyldighet enligt avtalet från att uppkomma som annars skulle uppkomma.
69. *företag i resolution*: någon av de enheter som avses i artikel 1.1 a-e och för vilka en resolutionsåtgärd vidtas.

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

70. *moderföretag som har det yttersta ägarintresset*: ett moderföretag i en medlemsstat i en grupp som är föremål för grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a eller b i direktiv 2009/138/EG och som inte är ett dotterföretag till ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag, ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är auktoriserat och etablerat i någon medlemsstat.
71. *försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland*: ett försäkringsföretag i tredjeland eller ett återförsäkringsföretag i tredjeland enligt definitionerna i artikel 13.3 och 13.6 i direktiv 2009/138/EG.
72. *resolutionsförfaranden i tredjeland*: en åtgärd enligt rätten i ett tredjeland som syftar till att hantera ett fallissemang i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland eller ett moderföretag i tredjeland som är jämförbar, i termer av mål och förväntade resultat, med resolutionsåtgärder enligt detta direktiv.
73. *unionsfilial* till ett företag i tredjeland: en filial till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland som är belägen i en medlemsstat.
74. *relevant myndighet i tredjeland*: en myndighet i tredjeland med ansvar för funktioner som är jämförbara med de funktioner som utförs av resolutionsmyndigheter eller tillsynsmyndigheter enligt detta direktiv.
75. *avtal om finansiell äganderättsöverföring*: avtal om finansiell äganderättsöverföring enligt definitionen i artikel 2.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG⁽¹⁵⁾.
76. *nettningsavtal*: ett avtal i enlighet med vilket ett antal fordringar eller skyldigheter kan omvandlas till en enda nettofordran, inklusive nettningsavtal om slutavräkning där fullgörandet av parternas skyldigheter påskyndas när en utlösande händelse inträffar (oavsett hur och var denna definieras) så att de ska fullgöras omedelbart eller avslutas, och i båda fallen omvandlas till eller ersätts av en enda nettofordran, inbegripet slutavräkningsklausuler enligt definitionen i artikel 2.1 n i) i direktiv 2002/47/EG och nettnings enligt definitionen i artikel 2 k i direktiv 98/26/EG.
77. *kvittningsavtal*: ett avtal i enlighet med vilket två eller flera ömsesidiga fordringar eller skyldigheter som företaget i resolution och en motpart har kan kvittas mot varandra.
78. *finansiella avtal*: finansiella avtal enligt definitionen i artikel 2.1.100 i direktiv 2014/59/EU.
79. *krisförebyggande åtgärd*: ett utövande av befogenheter att instruera ett företag att åtgärda brister eller hinder för möjligheten till återhämtning enligt artikel 6.5 i detta direktiv, utövande av befogenheter att åtgärda eller avlägsna hinder för möjligheten till resolution enligt artikel 15 eller 16 i detta direktiv, tillämpning av alla eventuella åtgärder enligt artiklarna 137, 138.3, 138.5, 139.3 och 140 i direktiv 2009/138/EG samt tillämpning av en förebyggande åtgärd enligt artikel 141 i direktiv 2009/138/EG.
80. *krishanteringsåtgärd*: en resolutionsåtgärd, tillsättning av en särskild förvaltare enligt artikel 44 eller tillsättning av en person enligt artikel 54.1.
81. *utsett nationellt makrotillsynsorgan*: den myndighet som har anförtratts genomförandet av den politik för makrotillsyn som avses i rekommendation B.1 i rekommendationen från Europeiska systemrisknämnden av den 22 december 2011 om de nationella myndigheternas mandat för makrotillsyn (ESRB/2011/3).
82. *reglerad marknad*: en reglerad marknad enligt definitionen i artikel 4.1.21 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU⁽¹⁶⁾.
83. *kreditinstitut*: ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁽¹⁷⁾.
84. *värdepappersföretag*: ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.2 i förordning (EU) nr 575/2013.

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet (EGT L 168, 27.6.2002, s. 43).

⁽¹⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

85. *litet och icke-komplex företag*: ett litet och icke-komplex företag enligt definitionen i artikel 13.10a i direktiv 2009/138/EG.
86. *leverantör av väsentliga tjänster*: en enhet som tillhandahåller varor eller tjänster, såsom it-tjänster, försörjningstjänster och uthyrning, förvaltning och underhåll av lokaler, som behövs för att fortlöpande upprätthålla ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags verksamhet, eller som behövs för att säkerställa ett upprätthållande av försäkringsskyddet, och som ingår i samma grupp som det företaget.
87. *dotterföretag*: ett dotterföretag enligt definitionen i artikel 13.16 i direktiv 2009/138/EG.
88. *dotterföretag inom unionen*: ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har sitt huvudkontor i en medlemsstat och som är ett dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland eller ett moderföretag i tredjeland.
89. *filial*: en filial enligt definitionen i artikel 13.11 i direktiv 2009/138/EG.
90. *förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan*: ett förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan enligt definitionen i artikel 1.43 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35⁽¹⁸⁾.
91. *finansiellt konglomerat*: ett finansiellt konglomerat enligt definitionen i artikel 2.14 i direktiv 2002/87/EG.

Artikel 3

Utseende av resolutionsmyndigheter och behöriga ministerier

- Varje medlemsstat ska utse en eller i undantagsfall flera resolutionsmyndigheter med befogenhet att tillämpa resolutionsverktygen och utöva resolutionsbefogenheterna.
- Resolutionsmyndigheterna ska vara nationella centralbanker, behöriga ministerier, offentliga förvaltningsmyndigheter eller myndigheter med förvaltningsbefogenheter.
- Om en resolutionsmyndighet har anförtratts andra funktioner, inbegripet tillsynsfunktioner, ska det finnas adekvata strukturella arrangemang för att undvika intressekonflikter mellan de funktioner som resolutionsmyndigheten anförtratts enligt detta direktiv och tillsynsfunktioner eller andra funktioner, utan att det påverkar informationsutbyte och samarbetskyldigheter enligt kraven i punkt 6.

Medlemsstaterna ska säkerställa att dessa arrangemang säkerställer verkligt operativt oberoende, inbegripet särskild personal och särskilda rapporteringsvägar och beslutsprocesser hos resolutionsmyndigheten som är skilda från resolutionsmyndighetens tillsynsfunktion eller andra funktioner.

- De krav som anges i punkt 3 ska inte hindra att

- rapporteringsvägar konvergerar på högsta nivå eller på nivån för den verkställande ledningen i en organisation som innefattar olika funktioner eller myndigheter,
- personal delas, enligt förutbestämda villkor, mellan resolutionsfunktioner och andra funktioner, inbegripet tillsynsfunktioner, för att klara av tillfälligt hög arbetsbelastning, eller för att resolutionsmyndigheten ska kunna dra nytta av expertisen hos gemensam personal.

- Resolutionsmyndigheterna ska anta och offentliggöra interna regler för att förebygga intressekonflikter i överensstämmelse med de krav som anges i punkterna 3 och 4, inbegripet regler som rör tystnadsplikt och informationsutbyte mellan de olika funktionsområdena.

- Medlemsstaterna ska kräva att de myndigheter som utövar tillsyns- och resolutionsfunktioner och de personer som utövar dessa funktioner på myndigheternas vägnar samarbetar nära vid förberedandet, planeringen och tillämpningen av resolutionsbeslut, både när resolutionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten är separata enheter och när funktionerna utförs inom samma enhet.

⁽¹⁸⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 12, 17.1.2015, s. 1).

7. Varje medlemsstat ska utse ett enda ministerium som det behöriga ministeriet enligt detta direktiv. I förekommande fall ska medlemsstaterna säkerställa att det inrättas en lämplig samordningsmekanism med andra berörda ministerier.

8. Om resolutionsmyndigheten i en medlemsstat inte är det behöriga ministeriet ska resolutionsmyndigheten utan onödigt dröjsmål informera det behöriga ministeriet om de beslut som fattas enligt detta direktiv och, om inte annat föreskrivs i nationell rätt, inte genomföra några beslut som har direkta budgeteffekter utan att ha fått det behöriga ministeriets godkännande.

9. Om en medlemsstat utser mer än en resolutionsmyndighet ska den lämna en fullständig motivering för detta till kommissionen och Eiopa, och tydligt fördela funktioner och ansvarsområden mellan dessa myndigheter, säkerställa lämplig samordning mellan dem och utse en enda myndighet till kontaktnmyndighet för samarbete och samordning med de relevanta myndigheterna i andra medlemsstater.

10. Medlemsstaterna ska informera Eiopa om vilken eller vilka nationella myndigheter som har utsetts till resolutionsmyndigheter och, om tillämpligt, om vilken myndighet som är kontaktnmyndighet och vilka specifika funktioner och ansvarsområden dessa myndigheter har. Eiopa ska offentliggöra förteckningen över dessa resolutionsmyndigheter och kontaktnmyndigheter.

11. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 67 får medlemsstaterna begränsa resolutionsmyndighetens, tillsynsmyndighetens och deras respektive personals ansvar i enlighet med nationell rätt när det gäller deras agerande eller underlåtenhet att agera vid fullgörandet av sina funktioner enligt detta direktiv.

AVDELNING II

FÖRBEREDELSE

KAPITEL I

Planering för förebyggande återhämtning och resolution

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 4

Förenklade skyldigheter för vissa företag

1. Med beaktande av de effekter som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags fallissemang kan ha till följd av arten av dess verksamhet, dess aktieägarstruktur, dess juridiska form, dess riskprofil, storlek och juridiska ställning, dess grad av sammankoppling med andra reglerade företag eller med det finansiella systemet i allmänhet, verksamhetens omfattning och komplexitet, och huruvida dess fallissemang och därpå följande avveckling enligt normala insolvensförfaranden sannolikt skulle medföra en betydande negativ inverkan på finansmarknaderna, på andra företag, på försäkringstagare, på finansieringsvillkor eller på ekonomin i stort, ska medlemsstaterna säkerställa att tillsyns- och resolutionsmyndigheter fastställer huruvida förenklade skyldigheter kan tillämpas på vissa försäkrings- och återförsäkringsföretag och försäkrings- och återförsäkringsgrupper med avseende på följande:

- Innehåll och närmare uppgifter i de planer för förebyggande återhämtning som föreskrivs i artiklarna 5–8 och de resolutionsplaner som föreskrivs i artiklarna 9–12.
 - Det senaste datum då de första planerna för förebyggande återhämtning och resolution ska utarbetas och de intervall med vilka planer för förebyggande återhämtning och resolution ska uppdateras, vilka kan vara längre än de intervall som föreskrivs i artiklarna 5.4, 7.3, 9.5 och 11.3.
 - Innehåll i och detaljnivå för den information som krävs av företag enligt artiklarna 5.6, 7.3, 10.2 och 12.1.
 - Detaljnivån på den bedömning av möjligheten till resolution som föreskrivs i artiklarna 13 och 14.
2. Eiopa ska senast den 29 juli 2027 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att specificera ytterligare detaljer om de kriterier som avses i inledningen av punkt 1 i den här artikeln.

3. Medlemsstaterna ska kräva att tillsynsmyndigheterna eller resolutionsmyndigheterna, beroende på vad som är tillämpligt, varje år och separat för varje medlemsstat lämna samtliga följande uppgifter till Eiopa:
- a) Antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag och försäkrings- och återförsäkringsgrupper som omfattas av planering för förebyggande återhämtning och resolution enligt artiklarna 5, 7, 9 och 10.
 - b) Antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag och försäkrings- och återförsäkringsgrupper som omfattas av de förenklade skyldigheter som avses i punkt 1.
 - c) Kvantitativ information om tillämpningen av de kriterier som avses i inledningen av punkt 1.
 - d) En beskrivning av de förenklade skyldigheter som tillämpas på grundval av de kriterier som avses i inledningen av punkt 1 jämfört med de fullständiga skyldigheterna, tillsammans med volymangivelser för kapitalkrav, premier, försäkrings-tekniska avsättningar och tillgångar, mätt i procent av den totala volymen av kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar respektive tillgångar för försäkrings- och återförsäkringsföretagen i medlemsstaterna eller för alla grupper, beroende på vad som är tillämpligt.
4. Eiopa ska varje år och separat för varje medlemsstat offentliggöra de uppgifter som avses i punkt 3 a–d, tillsammans med en bedömning av alla eventuella skillnader i genomförandet av punkt 1 på nationell nivå.

Avsnitt 2

Planering för förebyggande återhämtning

Artikel 5

Planer för förebyggande återhämtning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag som inte ingår i en grupp som omfattas av planering för förebyggande återhämtning enligt artikel 7 och som uppfyller kriterierna i punkt 2 eller 3 i den här artikeln utarbetar en plan för förebyggande återhämtning och håller den uppdaterad. Denna plan för förebyggande återhämtning ska innehålla åtgärder som ska vidtas av det berörda företaget för att återställa dess finansiella ställning i fall där det skett en betydande försämring av denna ställning.

Att utarbeta planer för förebyggande återhämtning, hålla dem uppdaterade och tillämpa dem ska anses utgöra en del av företagsstyrningssystemet i den mening som avses i artikel 41 i direktiv 2009/138/EG.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheten underkastar försäkrings- och återförsäkringsföretag krav på planering för förebyggande återhämtning på grundval av deras storlek, affärsmodell, riskprofil, grad av sammankoppling och utbytbarhet, deras betydelse för ekonomin i den medlemsstat där de verkar och deras gränsoverskridande verksamhet, särskilt betydande gränsoverskridande verksamhet.

Tillsynsmyndigheterna ska säkerställa att minst 60 % av medlemsstatens marknad för livförsäkring och livåterförsäkring samt minst 60 % av dess marknad för skadeförsäkring och skadeåterförsäkring, där marknadsandelen för livförsäkring baseras på försäkringstekniska avsättningar brutto och marknadsandelen för skadeförsäkring baseras på bruttovärdet av de tecknade premierna, omfattas av krav på planering för förebyggande återhämtning enligt denna artikel.

Vid beräkningen av den marknadsäkningsgrad som avses i andra stycket får dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretagen i en grupp beaktas om dessa dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretag ingår i en grupp för vilken moderföretaget som har det yttersta ägarintresset utarbetar och upprätthåller en plan för förebyggande gruppåterhämtning.

3. Varje försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av en resolutionsplan ska omfattas av krav på planering för förebyggande återhämtning.

Små och icke-komplexa företag ska inte omfattas av krav på planering för förebyggande återhämtning, utom när en tillsynsmyndighet anser att ett sådant företag utgör en särskild risk på nationell eller regional nivå.

4. Tillsynsmyndigheterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretagen uppdaterar sina planer för förebyggande återhämtning minst vartannat år, och under alla omständigheter
- a) efter en förändring av företagets juridiska eller organisatoriska struktur, av dess affärsverksamhet eller av dess finansiella ställning, som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på eller nödvändiggöra en väsentlig ändring av planen för förebyggande återhämtning,
- b) när en väsentlig förändring av företagets finansiella ställning som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på planens effektivitet, eller på annat sätt nödvändiggöra en översyn av planen för förebyggande återhämtning, blir förutsebar.
5. Planer för förebyggande återhämtning får inte bygga på antaganden om tillgång till eller erhållande av extraordinärt offentligt finansiellt stöd.
6. Medlemsstaterna ska kräva att planer för förebyggande återhämtning innehåller samtliga följande uppgifter:
- a) En sammanfattning av de viktigaste delarna av planen, inbegripet väsentliga ändringar av den senast inlämnade planen.
- b) En beskrivning av företaget eller gruppen, inbegripet en sammanfattning av eventuella väsentliga förändringar sedan den senast inlämnade planen.
- c) En ram med indikatorer som avses i punkt 8.
- d) En beskrivning av hur planen för förebyggande återhämtning har utarbetats och hur den kommer att uppdateras och tillämpas.
- e) Ett antal korrigerande åtgärder.
- f) En kommunikationsstrategi.
- g) Om företaget har begått en överträdelse mot solvenskapitalkravet enligt avdelning I kapitel VI avsnitt 4 i direktiv 2009/138/EG och har lämnat in en återhämtningsplan i enlighet med artikel 138.2 i direktiv 2009/138/EG vid någon tidpunkt under de senaste tio åren: den återhämtningsplanen samt en bedömning av de åtgärder som vidtagits för att återställa företagets efterlevnad av solvenskapitalkravet.
7. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag bedömer trovärdigheten och genomförbarheten hos sina planer för förebyggande återhämtning, särskilt den ram med indikatorer som avses i punkt 8 och de korrigerande åtgärderna, utifrån ett antal scenarier med allvarlig makroekonomisk och finansiell stress som är relevanta för försäkrings- eller återförsäkringsföretagets specifika förhållanden, inbegripet systemomfattande händelser, idiosynkratiska stresshändelser som sannolikt väsentligt påverkar deras tillgångs- och skuldprofil samt kombinationer av sådana stresshändelser.
8. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretagen säkerställer att deras planer för förebyggande återhämtning innehåller en ram med kvalitativa och kvantitativa indikatorer som identifierar de tidpunkter vid vilka korrigerande åtgärder bör övervägas eller vidtas. Dessa indikatorer får omfatta kriterier som rör bland annat kapital, likviditet, tillgångskvalitet, lönsamhet, marknadsförhållanden, makroekonomiska förhållanden och operativa händelser. Indikatorer som avser kapitalsituationen ska innehålla åtminstone överträdelser av solvenskapitalkravet enligt avdelning I kapitel VI avsnitt 4 i direktiv 2009/138/EG.
- Medlemsstaterna ska kräva att varje överträdelse av solvenskapitalkravet leder till att det berörda företaget vidtar lämpliga korrigerande åtgärder i linje med planen för förebyggande återhämtning.
- Medlemsstaterna ska kräva att tillsynsmyndigheterna säkerställer att försäkrings- och återförsäkringsföretag inför lämpliga arrangemang för en regelbunden övervakning av de indikatorer som avses i första stycket.
9. Ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som beslutar att vidta en korrigerande åtgärd som ingår i dess plan för förebyggande återhämtning eller som beslutar att avstå från att vidta en sådan korrigerande åtgärd trots att en indikator som avses i punkt 8 första stycket har uppfyllts, ska utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten om beslutet.
10. Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som avses i punkt 1 ska bedöma och godkänna planen för förebyggande återhämtning innan den lämnas till tillsynsmyndigheten för granskning.

11. Eiopa ska senast den 29 januari 2027 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att ytterligare specificera

a) i samarbete med Europeiska systemrisknämnden, de scenarier som avses i punkt 7 i denna artikel,

b) de kvalitativa och kvantitativa indikatorer som avses i punkt 8 i denna artikel.

12. Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att ytterligare specificera

a) de kriterier, särskilt när det gäller gränsöverskridande verksamhet, som avses i punkt 2 första stycket,

b) de metoder som ska användas för att fastställa de marknadsandelar som avses i punkt 2 andra och tredje styckena,

c) den information som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska inkludera i planen för förebyggande återhämtning, inbegripet de korrigerande åtgärder som avses i punkt 6 e och deras genomförande.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 29 juli 2026.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Artikel 6

Tillsynsmyndigheternas granskning och bedömning av planerna för förebyggande återhämtning

1. Tillsynsmyndigheterna ska, inom nio månader efter det att varje plan för förebyggande återhämtning lämnats in, granska planen och bedöma hur väl den uppfyller kraven i artikel 5 samt allt det följande:

a) Om genomförandet av de arrangemang som föreslagits i planen rimligen kan förväntas att inom rimlig tid upprätthålla eller återställa försäkrings- eller återförsäkringsföretagets bärkraft och finansiella ställning.

b) Om planen och de specifika alternativen i planen rimligen kan förväntas bli genomförda snabbt och effektivt i situationer av finansiell stress.

c) Om planen och de specifika alternativen i planen rimligen kan förväntas i största möjliga utsträckning undvika betydande negativa effekter på det finansiella systemet, inbegripet i scenarier som skulle leda till att andra försäkrings- och återförsäkringsföretag genomför planer för förebyggande återhämtning under samma period.

2. Tillsynsmyndigheterna ska förse resolutionsmyndigheterna med alla planer för förebyggande återhämtning som de har mottagit. Resolutionsmyndigheterna får granska planen för förebyggande återhämtning i syfte att identifiera eventuella åtgärder i planen för förebyggande återhämtning som skulle kunna inverka negativt på möjligheten till resolution av det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, och lämna rekommendationer till tillsynsmyndigheten rörande de frågorna, inom den period som avses i punkt 1.

3. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet, ska tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten på begäran av en tillsynsmyndighet i värdmedlemsstaten överlämna planen för förebyggande återhämtning till den tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten. Tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten får granska planen för förebyggande återhämtning i syfte att identifiera eventuella åtgärder i planen för förebyggande återhämtning som skulle kunna inverka negativt på försäkringstagarna, realekonomin eller den finansiella stabiliteten i den berörda medlemsstaten och lämna rekommendationer till tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten rörande de frågorna. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska lämna ett motiverat svar på sitt beslut att följa, eller inte följa, rekommendationerna. Om tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten underlåter att vederbörligen beakta rekommendationerna från tillsynsmyndigheten i värdlandet får tillsynsmyndigheten i värdlandet hänskjuta ärendet till Eiopa i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1094/2010.

4. Om en tillsynsmyndighet efter en bedömning av planen för förebyggande återhämtning konstaterar att det finns väsentliga brister i planen, eller väsentliga hinder för dess genomförande, ska den underrätta det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget om innehållet i sin bedömning och kräva att det berörda företaget inom två månader lämnar in en reviderad plan som visar hur dessa brister eller hinder åtgärdas. Tvåmånadersperioden får, på begäran av det berörda företaget, förlängas med en månad, om tillsynsmyndigheten samtycker till detta.

Innan tillsynsmyndigheten kräver att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag lämnar in en reviderad plan för förebyggande återhämtning ska den ge företaget tillfälle att yttra sig om det kravet.

Om en tillsynsmyndighet konstaterar att bristerna och hindren inte har åtgärdats på ett adekvat sätt genom den reviderade planen, får den förelägga företaget att göra vissa specifika ändringar av planen.

5. Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget underlåter att lämna in en reviderad plan för förebyggande återhämtning, eller om tillsynsmyndigheten slår fast att den reviderade planen för förebyggande återhämtning inte på ett adekvat sätt åtgärdar de brister eller hinder som myndigheten konstaterade i sin ursprungliga bedömning, och om det inte är möjligt att på ett adekvat sätt åtgärda bristerna eller hindren genom att utfärda ett föreläggande om att vissa specifika ändringar av planen ska göras, ska tillsynsmyndigheten begära att företaget inom rimlig tid anger vilka ändringar av affärsverksamheten som det kan göra för att åtgärda bristerna i eller hindren för genomförandet av planen för förebyggande återhämtning.

Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget underlåter att identifiera sådana ändringar inom den tidsram som tillsynsmyndigheten fastställt, eller om tillsynsmyndigheten slår fast att bristerna och hindren inte skulle åtgärdas på ett adekvat sätt genom de åtgärder som företaget föreslagit, får tillsynsmyndigheten fatta ett motiverat beslut att förelägga företaget att vidta de åtgärder som tillsynsmyndigheten anser vara nödvändiga och proportionella, varvid hänsyn ska tas till hur allvarliga bristerna och hindren är och vilken effekt åtgärderna skulle ha på företagets affärsverksamhet.

Detta beslut ska meddelas försäkrings- eller återförsäkringsföretaget skriftligen och ska kunna överklagas.

Artikel 7

Planer för förebyggande gruppåterhämtning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att grupp-tillsynsmyndigheten har befogenhet att kräva att det moderföretag i en grupp som har det yttersta ägarintresset utarbetar och lämnar in en plan för förebyggande gruppåterhämtning till grupp-tillsynsmyndigheten.

En plan för förebyggande gruppåterhämtning ska bestå av en plan för förebyggande återhämtning för den grupp som leds av moderföretaget som har det yttersta ägarintresset. Planen för förebyggande gruppåterhämtning ska identifiera sådana korrigerande åtgärder som kan bli nödvändiga att genomföra på nivån för moderföretaget som har det yttersta ägarintresset och på nivån för dess enskilda dotterföretag för att återställa deras finansiella ställning i fall där det skett en betydande försämring av denna ställning.

Grupp-tillsynsmyndigheten ska uppställa det krav som avses i första stycket på grundval av de kriterier som avses i artikel 5.2 eller 5.3, beroende på vad som är tillämpligt.

2. En plan för förebyggande gruppåterhämtning ska innehålla korrigerande åtgärder för att uppnå en stabilisering av gruppen, eller av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som ingår i gruppen, när gruppen eller något av dess försäkrings- eller återförsäkringsföretag befinner sig i ett ansträngt läge, i syfte att åtgärda eller avlägsna orsakerna till krissituationen och återställa den finansiella ställningen för gruppen eller för det företag som ingår i gruppen i fråga, samtidigt som hänsyn tas till andra gruppenheters finansiella ställning.

Planen för förebyggande gruppåterhämtning ska innehålla arrangemang för att säkerställa att proportionella åtgärder som ska vidtas på grupp- och gruppenhetsnivå är samordnade och konsekventa.

3. Planen för förebyggande gruppåterhämtning, och eventuella planer som utarbetats för ett enskilt dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretag, ska upprättas i enlighet med artikel 5.5–5.8 och ska uppdateras i enlighet med artikel 5.4.

I enlighet med artikel 5.8 tredje stycket ska lämpliga arrangemang för en regelbunden övervakning av indikatorerna införas.

I planen för förebyggande gruppåterhämtning ska det anges huruvida det finns hinder för genomförandet av korrigerande åtgärder inom gruppen, inbegripet på nivån för de enskilda enheter som planen omfattar, och huruvida det finns väsentliga praktiska eller juridiska hinder för att utan dröjsmål överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder eller tillgångar inom gruppen.

4. Tillsynsmyndigheterna får kräva att de dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretag eller de enheter som avses i artikel 1.1 c och d utarbetar och lämnar in planer för förebyggande återhämtning om en plan för förebyggande gruppåterhämtning saknas.

5. Om den berörda tillsynsmyndigheten gör bedömningen att en enhet inte i tillräckligt hög grad beaktas i planen för förebyggande gruppåterhämtning mot bakgrund av den berörda enhetens betydelse i den berörda medlemsstaten och mot bakgrund av de skyldigheter som jämförbara företag i den medlemsstaten omfattas av får den begära att grupp tillsynsmyndigheten, på grundval av ett motiverat yttrande, kräver att det moderföretag som har det yttersta ägarintresset, eller det försäkringsholdingbolag som leder gruppen, lämnar in en reviderad plan för förebyggande gruppåterhämtning med beaktande av de farhågor som den berörda tillsynsmyndigheten uttryckt. Om en reviderad plan för förebyggande gruppåterhämtning har lämnats in och den berörda tillsynsmyndigheten gör bedömningen att den reviderade planen inte i tillräcklig utsträckning tar itu med dess farhågor får den kräva att de berörda dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretag eller enheter som avses i artikel 1.1 c och d utarbetar och lämnar in en plan för förebyggande återhämtning. I sådana fall ska tillsynsmyndigheten förse grupp tillsynsmyndigheten med ett motiverat yttrande för denna bedömning. Därefter ska den förse grupp tillsynsmyndigheten med planen för förebyggande återhämtning.

6. Grupp tillsynsmyndigheten ska, under förutsättning att de krav på konfidentiell behandling som föreskrivs i artikel 66 efterlevs, översända planerna för förebyggande gruppåterhämtning till

- a) Eiopa,
- b) de relevanta tillsynsmyndigheter som är medlemmar i eller deltar i tillsynskollegiet enligt artikel 248.3 i direktiv 2009/138/EG,
- c) resolutionsmyndigheten på grupp nivå,
- d) dotterföretagens resolutionsmyndigheter,
- e) om gruppen är eller ingår i ett finansiellt konglomerat, den relevanta resolutionsmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 3 i direktiv 2014/59/EU och den behöriga myndighet som definieras i artikel 4.1.40 i förordning (EU) nr 575/2013.
- 7. Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för den enhet som utarbetar planen för förebyggande gruppåterhämtning enligt punkt 1 eller planen för förebyggande återhämtning enligt punkt 4 eller 5 ska bedöma och godkänna den berörda planen innan den lämnas in till grupp tillsynsmyndigheten eller tillsynsmyndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, för granskning.
- 8. När ett dotterföretag inom unionen upprättar planer för förebyggande återhämtning får det i tillämpliga fall beakta planer för förebyggande gruppåterhämtning som utarbetats av det försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland eller det moderföretag i tredjeland till vilka det är ett dotterföretag.

Artikel 8

Grupptillsynsmyndigheternas granskning och bedömning av planer för förebyggande gruppåterhämtning

1. Grupp tillsynsmyndigheten ska, efter samråd med de relevanta tillsynsmyndigheter som är medlemmar i eller deltar i tillsynskollegiet enligt artikel 248.3 i direktiv 2009/138/EG, granska planen för förebyggande gruppåterhämtning och bedöma i vilken utsträckning den uppfyller kraven och kriterierna i artikel 7. Den bedömningen ska göras i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 6 och i denna artikel, och inom den period som fastställs i artikel 6.1, och ska beakta potentiella effekter av de korrigerande åtgärderna på försäkringstagarna, realekonomin och den finansiella stabiliteten i alla medlemsstater där gruppen verkar.

2. Grupp tillsynsmyndigheten ska eftersträva att fatta ett gemensamt beslut enligt artikel 17 i det här direktivet inom det tillsynskollegium som inrättats i enlighet med artikel 248 i direktiv 2009/138/EG, om

- a) granskningen och bedömningen av planen för förebyggande gruppåterhämtning,
- b) huruvida en plan för förebyggande återhämtning ska utarbetas på individuell basis för de försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i gruppen, i enlighet med artikel 7.4 eller 7.5 i det här direktivet,

- c) tillämpningen av de åtgärder som avses i artikel 6.4 och 6.5 i det här direktivet.

Avsnitt 3

Resolutionsplanering

Artikel 9

Resolutionsplaner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna, efter samråd med tillsynsmyndigheten, utarbetar en resolutionsplan för varje försäkrings- eller återförsäkringsföretag som inte ingår i en grupp som omfattas av resolutionsplanering enligt artiklarna 10 och 11, och som uppfyller de villkor som fastställs i punkt 2 i den här artikeln. Resolutionsplanen ska innehålla de resolutionsåtgärder som resolutionsmyndigheten får vidta, om försäkrings- och återförsäkringsföretaget uppfyller de villkor för resolution som avses i artikel 19.1 eller 20.3.

2. Resolutionsmyndigheterna ska utarbeta resolutionsplaner för försäkrings- och återförsäkringsföretag för vilka de bedömer att det är mer sannolikt, vid en jämförelse med andra företag inom deras ansvarsområde, att resolutionsåtgärder skulle ligga i allmänhetens intresse enligt artikel 19.5 om det berörda företaget fallerar, eller för vilka myndigheterna bedömer att de utför en kritisk funktion. Dessa bedömningar ska åtminstone ta hänsyn till behovet av att uppnå resolutionsmålen och företagets storlek, affärsmodell, riskprofil, graden av sammankoppling, utbytbart och i synnerhet dess gränsoverskridande verksamhet.

Resolutionsmyndigheterna ska, på grundval av de bedömningar som avses i första stycket, säkerställa att minst 40 % av medlemsstatens marknad för livförsäkring och livåterförsäkring samt minst 40 % av dess marknad för skadeförsäkring och skadeåterförsäkring – där marknadsandelen för livförsäkring baseras på försäkringstekniska avsättningar brutto och marknadsandelen för skadeförsäkring baseras på bruttovärdet av de tecknade premierna – omfattas av resolutionsplanering. Vid beräkningen av marknadsämningsgraden får dotterföretagen i en grupp beaktas om de dotterföretagen omfattas av gruppresolutionsplanen.

Små och icke-komplexa företag ska inte omfattas av krav på resolutionsplanering, utom när en resolutionsmyndighet anser att ett sådant företag utgör en särskild risk på nationell eller regional nivå.

3. Om det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget bedriver betydande gränsoverskridande verksamhet, ska resolutionsmyndigheterna i hemmedlemsstaten överlämna utkastet till resolutionsplanen till tillsyns- eller resolutionsmyndigheterna i värdmedlemsstaten för granska utkastet till resolutionsplan i syfte att identifiera eventuella åtgärder i utkastet till resolutionsplan som skulle kunna inverka negativt på försäkringstagarna, realekonomin eller den finansiella stabiliteten i deras medlemsstat och lämna rekommendationer till resolutionsmyndigheten i hemmedlemsstaten rörande de frågorna. Resolutionsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska lämna ett motiverat svar avseende sitt beslut att följa rekommendationerna eller inte. Om resolutionsmyndigheten i hemmedlemsstaten underlåter att vederbörligen beakta rekommendationerna från tillsyns- eller resolutionsmyndigheten i värdlandet får tillsyns- eller resolutionsmyndigheten i värdlandet hänskjuta ärendet till Eiopa i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1094/2010.

4. Vid fastställandet av alternativen för tillämpning av resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter i resolutionsplanerna ska relevanta resolutionsscenarier beaktas, inbegripet det scenario där försäkrings- eller återförsäkringsföretagets fallissemang är idiosynkratiskt och det scenario där det inträffar vid en tidpunkt med mer omfattande finansiell instabilitet eller systemomfattande händelser.

Resolutionsplaner får inte bygga på antaganden om extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver, i förekommande fall, användningen av försäkringsgarantisystem eller finansieringsarrangemang.

5. Resolutionsmyndigheterna ska se över, och vid behov uppdatera, resolutionsplanerna minst vartannat år, och under alla omständigheter

- a) efter varje väsentlig förändring av försäkrings- eller återförsäkringsföretagets juridiska eller organisatoriska struktur, av dess affärsverksamhet eller av dess finansiella ställning som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på planens effektivitet eller på annat sätt skulle nödvändiggöra en revidering av resolutionsplanen,

- b) när en väsentlig förändring av försäkrings- eller återförsäkringsföretagets finansiella ställning som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på planens effektivitet, eller på annat sätt nödvändiggör en revidering av resolutionsplanen, blir förutsebar.

Försäkrings- och återförsäkringsföretagen och tillsynsmyndigheterna ska utan dröjsmål underrätta resolutionsmyndigheterna om varje händelse som kräver en revidering eller uppdatering av resolutionsplanen.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 ska det i resolutionsplanerna anges alternativ för tillämpningen av resolutionsverktyg på, och utövande av resolutionsbefogenheter med avseende på, försäkrings- eller återförsäkringsföretaget. Resolutionsplanerna ska innehålla följande, kvantifierat när så är lämpligt och möjligt:

- a) En sammanfattning av huvudinslagen i planen.
- b) En sammanfattning av de väsentliga förändringar för företaget som inträffat sedan den senaste resolutionsrelaterade informationen lämnades in.
- c) En beskrivning av hur kritiska funktioner och kärnaffärsområden, i den utsträckning som krävs, skulle kunna avskiljas juridiskt och ekonomiskt från övriga funktioner för att säkerställa fortsatt verksamhet efter företagets fallissemang.
- d) En identifiering av de tillgångar som kan förväntas godtas som säkerhet.
- e) En uppskattning av tidsramen för att genomföra varje väsentlig del av planen.
- f) En detaljerad beskrivning av den bedömning av möjligheten till resolution som gjorts i enlighet med artikel 13, inbegripet en bedömning av hur rimlig och trovärdig en avveckling enligt normala insolvensförfaranden är.
- g) En beskrivning av alla åtgärder som krävs enligt artikel 15 för att åtgärda eller avlägsna identifierade hinder för möjligheten till resolution som ett resultat av den bedömning som gjorts i enlighet med artikel 13.
- h) En förklaring av hur resolutionsalternativen skulle kunna finansieras utan antagande om extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver, i förekommande fall, användningen av försäkringsgarantisystem eller finansieringsarrangemang.
- i) En detaljerad beskrivning av de olika resolutionsstrategier som skulle kunna tillämpas med beaktande av de olika möjliga scenarierna samt de tillämpliga tidsramarna.
- j) En beskrivning av kritiska ömsesidiga beroenden.
- k) En analys av resolutionsplanens effekter på företagets anställda, inbegripet en bedömning av därmed förknippade kostnader, och en beskrivning av planerade förfaranden för samråd med personalen under resolutionsprocessen, i tillämpliga fall med beaktande av nationella system för dialog mellan arbetsmarknadens parter.
- l) En plan för kommunikation med media och allmänheten.
- m) En beskrivning av grundläggande rutiner och system för kontinuerlig drift av företagets operativa verksamhet.
- n) I förekommande fall eventuella yttranden från företaget om resolutionsplanen.

Sammanfattningen av planens viktigaste delar ska meddelas försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

7. Resolutionsmyndigheten ska översända resolutionsplanerna och eventuella ändringar av dessa till de berörda tillsynsmyndigheterna.

8. Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera innehållet i resolutionsplanen.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 29 juli 2026.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

9. Eiopa ska senast den 29 januari 2027 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att ytterligare specificera kriterierna för identifieringen av kritiska funktioner.

Artikel 10

Gruppresolutionsplaner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheter på gruppnivå har befogenhet att utarbeta gruppresolutionsplaner för grupper som omfattas av resolutionsplanering på grundval av de villkor som fastställs i artikel 9.2.

2. Gruppresolutionsplanen ska

- a) ange de resolutionsåtgärder som ska vidtas för varje enhet om åtgärder kommer att krävas för att säkerställa att kritiska funktioner upprätthålls,
- b) undersöka i vilken utsträckning det skulle vara möjligt att tillämpa resolutionsverktygen och utöva resolutionsbefogenheter på ett samordnat sätt, samt identifiera potentiella hinder för en samordnad resolution,
- c) om en grupp rymmer enheter med säte i tredjeländ, identifiera lämpliga arrangemang för samarbete och samordning med de relevanta myndigheterna i dessa tredjeländer och följderna av detta för resolution inom unionen,
- d) identifiera åtgärder som är nödvändiga för att underlätta gruppresolution, inklusive att juridiskt och ekonomiskt avskilja särskilda funktioner eller affärsområden, med beaktande av ömsesidiga beroenden inom gruppen,
- e) identifiera tillgängliga finansieringskällor för att finansiera gruppresolutionsåtgärderna och, om försäkringsgarantisystem eller ett finansieringsarrangemang skulle behöva användas, ange principer för att dela upp ansvaret för den finansieringen mellan finansieringskällor i olika medlemsstater, men inte förutsätta något extraordinärt offentligt finansiellt stöd,

- f) innehålla de uppgifter som anges i artikel 9.6.

3. Resolutionsmyndigheten på gruppnivå ska översända gruppresolutionsplanerna och eventuella ändringar av dessa till de berörda tillsynsmyndigheterna och, om gruppen är eller ingår i ett finansiellt konglomerat, till den relevanta resolutionsmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 3 i direktiv 2014/59/EU och till den behöriga myndighet som definieras i artikel 4.1.40 i förordning (EU) nr 575/2013.

4. Resolutionsmyndigheterna får utarbeta resolutionsplaner för dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretag eller de enheter som avses i artikel 1.1 c och d, om det inte finns någon gruppresolutionsplan.

5. När resolutionsmyndigheterna för dotterföretag inom unionen utarbetar resolutionsplaner får de ta hänsyn till den resolutionsstrategi som de berörda myndigheterna i tredjeländ tillämpar för de grupper som dessa resolutionsmyndigheter ansvarar för.

Om resolutionsmyndigheten anser att en sådan resolutionsstrategi är trovärdig och rimlig får den i sin resolutionsplan på lämpligt sätt återspegla den resolutionsstrategin och dess eventuella konsekvenser för det berörda dotterföretaget inom unionen. Detta får inte äventyra uppnåendet av de resolutionsmål som avses i artikel 18.

6. Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i gruppresolutionsplaner, med beaktande av de många olika affärsmodeller som grupper på den inre marknaden har.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 29 juli 2026.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Artikel 11

Krav och förfarande för gruppresolutionsplaner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att moderföretag som har det yttersta ägarintresset lämnar den information som får krävas enligt artikel 12 till resolutionsmyndigheten på gruppnivå. Denna information ska röra moderföretaget som har det yttersta ägarintresset och i den utsträckning som krävs var och en av gruppenheterna, inbegripet de enheter som avses i artikel 1.1 b–e.

Resolutionsmyndigheten på gruppnivå ska, under förutsättning att de krav på konfidentiell behandling som föreskrivs i detta direktiv efterlevs, översända den relevanta information som tillhandahålls i enlighet med denna punkt till

- a) Eiopa,
- b) de resolutionsmyndigheter som är medlemmar i resolutionskollegiet,
- c) de relevanta tillsynsmyndigheter som är medlemmar i eller deltar i tillsynskollegiet enligt artikel 248.3 i direktiv 2009/138/EG.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna på gruppnivå i resolutionskollegier, som agerar gemensamt med de resolutionsmyndigheter som avses i punkt 1 andra stycket b, och efter att ha samrått med de berörda tillsynsmyndigheter som är medlemmar i eller deltar i tillsynskollegiet enligt artikel 248.3 i direktiv 2009/138/EG, utarbetar och upprätthåller gruppresolutionsplaner. I arbetet med att utarbeta gruppresolutionsplaner och upprätthålla dem får resolutionsmyndigheterna på gruppnivå om de så önskar, och med förbehåll för att de uppfyller de krav på konfidentiell behandling som fastställs i artikel 80 i detta direktiv, involvera ett tredjelands resolutionsmyndigheter från de jurisdiktioner där gruppen har etablerat dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretag, försäkringsholdingbolag, eller betydande filialer såsom de definieras enligt artikel 248.8 i direktiv 2009/138/EG.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att gruppresolutionsplanerna ses över och, om så är lämpligt, uppdateras minst vartannat år, och under alla omständigheter

- a) efter varje förändring av den juridiska eller organisatoriska strukturen, av affärsverksamheten, eller av den finansiella ställningen inom gruppen, inbegripet varje gruppenhet, som kan ha en väsentlig inverkan på eller nödvändiggöra en ändring av planen,
- b) när en väsentlig förändring av dess finansiella ställning som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på planens effektivitet, eller på annat sätt nödvändiggöra en revidering av resolutionsplanen, blir förutsebar.

4. Antagandet av gruppresolutionsplanen ska ske i form av ett gemensamt beslut, enligt vad som avses i artikel 17, av resolutionsmyndigheten på gruppnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterförsäkrings- och dotteråterförsäkringsföretagen och av de enheter som avses i artikel 1.1 b–e.

Artikel 12

Information för resolutionsplaner och samarbete från försäkrings- och återförsäkringsföretagets sida

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretagen eller moderföretaget som har det yttersta ägarintresset, beroende på vad som är tillämpligt,

- a) samarbetar i den utsträckning som krävs vid utarbetandet av resolutionsplaner eller gruppresolutionsplaner,
- b) antingen direkt till dem eller genom tillsynsmyndigheten lämnar all nödvändig information för att utarbeta och genomföra resolutionsplaner eller gruppresolutionsplaner.

2. Tillsynsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna ska samarbeta med resolutionsmyndigheterna för att kontrollera huruvida delar av eller all den informationen som avses i punkt 1 redan finns tillgänglig och ska lämna den informationen till resolutionsmyndigheterna. Resolutionsmyndigheterna ska inhämta all sådan tillgänglig information från tillsynsmyndigheterna innan de begär information från försäkrings- och återförsäkringsföretagen.

3. Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera förfaranden och en minimiuppsättning standardformulär och mallar för lämnande av information enligt denna artikel, och för att specificera innehållet i den informationen.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 29 juli 2026.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

KAPITEL II

Möjlighet till resolution

Artikel 13

Bedömning av möjligheten till resolution

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna, efter att ha samrått med tillsynsmyndigheten, bedömer i vilken utsträckning en resolution av försäkrings- eller återförsäkringsföretag som inte ingår i en grupp är möjlig utan antagande om extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver, i förekommande och tillämpliga fall, användningen av försäkringsgarantisystem eller finansieringsarrangemang.

Resolution av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag ska anses möjlig om det är rimligt och trovärdigt att företaget kan avvecklas enligt ett normalt insolvensförfarande, eller att resolutionsmyndigheten kan försätta företaget i resolution genom att tillämpa resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter.

2. Om en resolutionsmyndighet konstaterar att en resolutionsåtgärd kan vara nödvändig av hänsyn till allmänintresset eftersom en avveckling enligt normala insolvensförfaranden inte skulle uppfylla resolutionsmålen i samma utsträckning, ska den gå vidare med följande på varandra följande steg:

- Välja en föredragen resolutionsåtgärd som är lämplig för att uppnå resolutionsmålen med tanke på försäkrings- eller återförsäkringsföretagets struktur och affärsmodell.
- Bedöma om det är rimligt att vidta den valda resolutionsåtgärden på ett ändamålsenligt sätt inom en lämplig tidsram och identifiera potentiella hinder för dess genomförande.
- Bedöma den valda resolutionsåtgärdens trovärdighet, med beaktande av resolutionens sannolika inverkan på de finansiella systemen eller realekonomierna i medlemsstaterna eller unionen och skyddet av försäkringstagares, förmånstagares och fordringsägares kollektiva intressen, i syfte att säkerställa att kritiska funktioner som utförs av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget upprätthålls.

3. Resolutionsmyndigheterna ska göra en bedömning av möjligheten till resolution enligt punkt 1 samtidigt med, och med avseende på, utarbetandet och uppdateringen av resolutionsplanen i enlighet med artikel 9. När resolutionsmyndigheterna gör den bedömning som avses i punkt 1 ska de åtminstone granska de dimensioner av möjligheten till resolution som anges i bilagan.

4. För bedömningen av möjligheten till resolution får resolutionsmyndigheterna begära att försäkrings- eller återförsäkringsföretag tillhandahåller all nödvändig information.

5. Eiopa ska senast den 29 januari 2027 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att specificera ytterligare frågor och kriterier för bedömningen av möjligheten till resolution av försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsgrupper som anges i punkt 1 i den här artikeln och artikel 14 i det här direktivet.

Artikel 14

Bedömning av möjligheten till resolution av grupper

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna på gruppnivå, tillsammans med resolutionsmyndigheterna för dotterföretag, efter att ha samrått med grupp tillsynsmyndigheten och tillsynsmyndigheterna för de dotterföretagen, bedömer i vilken utsträckning resolution av grupper är möjlig utan antagande om extraordinärt offentligt finansiellt

stöd utöver, i förekommande och tillämpliga fall, användningen av försäkringsgarantisystem eller finansieringsarrangemang.

2. Resolution av en grupp ska anses möjlig om det är rimligt och trovärdigt att resolutionsmyndigheterna antingen kan avveckla gruppenheterna enligt ett normalt insolvensförfarande eller försätta gruppen i resolution genom att tillämpa resolutionsverktyg på, och utöva resolutionsbefogenheter i förhållande till, gruppenheter i fall där de utan svårigheter kan avskiljas vid lämplig tidpunkt, eller på annat sätt som föreskrivs i nationell rätt.

De resolutionskollegier som avses i artikel 70 ska vid fullgörandet av sina funktioner beakta bedömningen av möjligheten till resolution av en grupp.

3. Om en resolutionsmyndighet konstaterar att en resolutionsåtgärd kan vara nödvändig av hänsyn till allmänintresset eftersom en avveckling enligt normala insolvensförfaranden inte skulle uppfylla resolutionsmålen i samma utsträckning, ska den gå vidare med följande på varandra följande steg:

- a) Välja föredragna resolutionsåtgärder som är lämpliga för att uppnå resolutionsmålen med tanke på gruppens struktur och affärsmodell.
- b) Bedöma om det är rimligt att vidta den valda resolutionsåtgärden på ett ändamålsenligt sätt inom en lämplig tidsram och identifiera potentiella hinder för dess genomförande.
- c) Bedöma den valda resolutionsåtgärdens trovärdighet, med beaktande av resolutionens sannolika inverkan på de finansiella systemen eller realekonomierna i medlemsstaterna eller unionen och skyddet av försäkringstagares, förmånstagares och fordringsägars kollektiva intressen, i syfte att säkerställa att kritiska funktioner som utförs av gruppen upprätthålls.

4. Resolutionsmyndigheterna på gruppnivå ska göra en bedömning av möjligheten till resolution av en grupp samtidigt med, och med avseende på, utarbetandet och uppdateringen av resolutionsplaner för grupper i enlighet med artikel 10. Bedömningen ska ske i enlighet med den beslutsprocess som anges i artikel 11. När resolutionsmyndigheterna på gruppnivå gör den bedömning som avses i punkt 1 ska de åtminstone granska de dimensioner av möjligheten till resolution som anges i bilagan.

5. För bedömningen av möjligheten till resolution får resolutionsmyndigheten på gruppnivå begära att gruppenheterna tillhandahåller all nödvändig information.

Artikel 15

Befogenhet att åtgärda eller avlägsna hinder för möjligheten till resolution

1. I de fall då den bedömning som utförs i enlighet med artikel 13 eller 14 visar att det finns väsentliga hinder för möjligheten till resolution av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, ska medlemsstaterna säkerställa att resolutionsmyndigheten skriftligen meddelar det försäkrings- eller återförsäkringsföretaget och den berörda tillsynsmyndigheten om detta.

2. Kravet på resolutionsmyndigheterna att utarbeta resolutionsplaner och på de berörda resolutionsmyndigheterna att i enlighet med artikel 17 fatta ett gemensamt beslut om gruppresolutionsplaner, som anges i artikel 9.1 respektive artikel 11.4, ska efter det meddelande som anges i punkt 1 i den här artikeln tillfälligt upphävas till dess att åtgärderna för att avlägsna de väsentliga hindren för möjligheten till resolution har godtagits av resolutionsmyndigheten enligt punkt 3 i den här artikeln eller beslutats enligt punkt 4 i den här artikeln.

3. Inom fyra månader från mottagandet av det meddelande som anges i punkt 1 ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget till resolutionsmyndigheten föreslå möjliga åtgärder för att åtgärda eller avlägsna de väsentliga hinder som angetts i meddelandet.

I tidsplanen för genomförandet av de åtgärder som föreslås av företaget ska hänsyn tas till orsakerna till de väsentliga hindren.

Resolutionsmyndigheten ska, efter samråd med tillsynsmyndigheten, bedöma huruvida de åtgärderna effektivt åtgärdar eller avlägsnar de väsentliga hindren.

4. Om en resolutionsmyndighet konstaterar att de åtgärder som föreslås av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i enlighet med punkt 3 inte effektivt minskar eller avlägsnar det berörda hindret, ska den antingen direkt eller indirekt genom tillsynsmyndigheten, kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget vidtar någon eller några av de alternativa

åtgärder som avses i punkt 5 och skriftligen meddela sådana åtgärder till företaget, som inom en månad efter mottagande av meddelandet ska föreslå en plan för att uppfylla kraven.

När resolutionsmyndigheter identifierar alternativa åtgärder ska de visa på vilket sätt de åtgärder som föreslagits av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget inte skulle kunna avlägsna hindren för möjligheten till resolution och hur de föreslagna alternativa åtgärderna är proportionella när det gäller att avlägsna hindren. Resolutionsmyndigheterna ska beakta åtgärdernas inverkan på försäkrings- eller återförsäkringsföretagets verksamhet, dess stabilitet och dess förmåga att bidra till ekonomin.

5. Vid tillämpning av punkt 4 ska resolutionsmyndigheterna ha befogenhet att vidta åtminstone någon av följande alternativa åtgärder:

- a) Kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ser över gruppinternas finansieringsarrangemang eller omprövar avsaknaden av sådana, eller upprättar serviceavtal, antingen gruppinternas avtal eller avtal med tredje part.
- b) Kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget begränsar sina maximala enskilda och sammanlagda exponeringar.
- c) Införa särskilda eller regelbundna kompletterande informationskrav som är relevanta för resolutionsändamål.
- d) Kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget avyttrar specifika tillgångar eller omstrukturerar skulder.
- e) Kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget begränsar eller upphör med specifik befintlig eller föreslagen verksamhet.
- f) Begränsa eller förhindra utveckling av nya eller befintliga affärsområden eller försäljning av nya eller befintliga produkter.
- g) Kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ändrar återförsäkringsstrategin.
- h) Kräva förändringar av juridiska eller operativa strukturer för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller varje gruppenhet som direkt eller indirekt står under dess kontroll så att komplexiteten minskas för att säkerställa att kritiska funktioner juridiskt och operativt kan avskiljas från övriga funktioner genom tillämpning av resolutionsverktygen.
- i) Kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller ett moderföretag bildar ett moderförsäkringsholdingbolag i en medlemsstat eller ett moderförsäkringsholdingbolag inom unionen.
- j) Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget är ett dotterföretag till ett försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet, kräva att försäkringsholdingbolaget med blandad verksamhet bildar ett separat försäkringsholdingbolag för att kontrollera försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, om nödvändigt för att underlätta resolutionen av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget och för att undvika att tillämpningen av resolutionsverktygen och utövandet av resolutionsbefogenheterna får negativa konsekvenser för den icke-finansiella delen av gruppen.

6. Innan resolutionsmyndigheten identifierar eventuella alternativa åtgärder enligt punkt 5 ska den, efter samråd med tillsynsmyndigheten, noggrant överväga den potentiella effekten av sådana åtgärder på sundheten och stabiliteten för det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets löpande verksamhet och för den inre marknaden.

7. Ett meddelande eller ett beslut enligt punkt 1 eller 4 ska

- a) innehålla skälen för bedömningen eller fastställandet i fråga,
- b) kunna överklagas.

Dessutom ska ett beslut enligt punkt 4 ange hur det uppfyller kravet på proportionalitet i tillämpningen som föreskrivs i punkt 4 andra stycket.

8. Eiopa ska senast den 29 juli 2027 från dagen för ikraftträdandet av detta direktiv] utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att specificera närmare uppgifter om de åtgärder som anges i punkt 5 i den här artikeln och de omständigheter under vilka var och en av åtgärderna får tillämpas.

Artikel 16

Befogenhet att åtgärda eller avlägsna hinder för möjligheten till resolution: behandling av grupper

1. Resolutionsmyndigheten på gruppnivå ska tillsammans med resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen, efter samråd med det tillsynskollegium som inrättats i enlighet med artikel 248 i direktiv 2009/138/EG, överväga den bedömning som avses i artikel 14 inom resolutionskollegiet och vidta alla rimliga mått och steg för att fatta ett sådant gemensamt beslut som avses i artikel 17 om tillämpningen av åtgärder som identifierats i enlighet med artikel 15.4 med avseende på samtliga relevanta gruppenheter.

2. Resolutionsmyndigheten på gruppnivå ska i samarbete med grupp tillsynsmyndigheten och Eiopa, i enlighet med artikel 25.1 i förordning (EU) nr 1094/2010, utarbeta och överlämna en rapport till moderföretaget som har det yttersta ägarintresset och till dotterföretagens resolutionsmyndigheter, som ska överlämna den till de dotterföretag som de ansvarar för. Rapporten ska utarbetas efter samråd med tillsynsmyndigheterna och ska analysera de väsentliga hindren för en ändamålsenlig tillämpning av resolutionsverktyg och ett ändamålsenligt utövande av resolutionsbefogenheter med avseende på gruppen. Rapporten ska rekommendera proportionella och riktade åtgärder som, enligt resolutionsmyndigheten på gruppnivå, är nödvändiga eller lämpliga för att avlägsna de hindren, med beaktande av effekterna av dessa åtgärder på gruppens affärsmodell.

3. Inom fyra månader från mottagandet av rapporten får moderföretaget som har det yttersta ägarintresset inkomma med synpunkter och för resolutionsmyndigheten på gruppnivå föreslå alternativa åtgärder för att åtgärda eller avlägsna de hinder som identifierats i rapporten.

Resolutionsmyndigheten på gruppnivå ska, efter samråd med grupp tillsynsmyndigheten, bedöma huruvida de åtgärderna effektivt åtgärdar eller avlägsnar de väsentliga hindren.

4. Resolutionsmyndigheten på gruppnivå ska meddela alla eventuella åtgärder som föreslås av moderföretaget som har det yttersta ägarintresset till de myndigheter som ingår eller deltar i resolutionskollegiet. Resolutionsmyndigheten på gruppnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen ska, efter samråd med tillsynsmyndigheterna, göra allt de kan för att fatta ett gemensamt beslut, i enlighet med artikel 17, inom resolutionskollegiet beträffande identifieringen av väsentliga hinder och, om så krävs, beträffande bedömningen av de åtgärder som föreslås av moderföretaget som har det yttersta ägarintresset och av de åtgärder som krävs av myndigheterna för att åtgärda eller avlägsna hindren. När de gör detta ska de ta hänsyn till de potentiella effekter som åtgärderna kan ha i alla de medlemsstater där gruppen är verksam.

KAPITEL III

Gemensamma beslut

Artikel 17

Gemensamma beslut

1. Grupp tillsynsmyndigheter, tillsynsmyndigheter, resolutionsmyndigheter på gruppnivå och resolutionsmyndigheter ska sträva efter att nå de gemensamma beslut som avses i artikel 8.2, artikel 11.4 och artikel 16.4, beroende på vad som är tillämpligt, inom fyra månader från och med den dag då

a) grupp tillsynsmyndigheten översänder planen för förebyggande gruppåterhämtning i enlighet med artikel 7.6,

b) resolutionsmyndigheten på gruppnivå översänder den information som avses i artikel 11.1 andra stycket,

c) moderföretaget som har det yttersta ägarintresset inkommer med synpunkter eller föreslår alternativa åtgärder, eller då den period som avses i artikel 16.3 löper ut, beroende på vilket som inträffar först.

Eiopa får på begäran av en tillsynsmyndighet eller en resolutionsmyndighet bistå grupp tillsynsmyndigheterna, tillsynsmyndigheterna, resolutionsmyndigheterna på gruppnivå och resolutionsmyndigheterna när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1094/2010.

2. Om ett gemensamt beslut inte nås inom den period som avses i inledningen av punkt 1 första stycket i någon av följande frågor, ska grupp tillsynsmyndigheten eller resolutionsmyndigheten på gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt, fatta sitt eget beslut i dessa frågor:

- a) Granskningen och bedömningen av planen för förebyggande gruppåterhämtning.
- b) De åtgärder som moderföretaget som har det yttersta ägarintresset är skyldigt att vidta i enlighet med artikel 6.4 och 6.5.
- c) Grupp resolutionsplanen.
- d) De åtgärder som avses i artikel 16.

Det beslut som fattas av grupp tillsynsmyndigheten eller resolutionsmyndigheten på gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt, ska vara fullständigt motiverat och beakta synpunkter och reservationer som de övriga tillsynsmyndigheterna eller resolutionsmyndigheterna, beroende på vad som är tillämpligt, uttryckt under den period som avses i inledningen av punkt 1 första stycket. Beslutet ska lämnas till moderföretaget som har det yttersta ägarintresset och till de övriga berörda myndigheterna.

3. Om ett gemensamt beslut inte nås inom den period som avses i inledningen av punkt 1 första stycket av tillsynsmyndigheterna eller resolutionsmyndigheterna i någon av följande frågor, ska ett dotterföretags tillsynsmyndighet eller resolutionsmyndighet, beroende på vad som är tillämpligt, fatta sitt eget beslut i dessa frågor:

- a) Huruvida en plan för förebyggande återhämtning ska utarbetas på individuell basis för de försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av dess jurisdiktion enligt artikel 8.2.
- b) Tillämpningen på dotterföretagsnivå av de åtgärder som avses i artikel 6.4 och 6.5.
- c) Identifiering av de väsentliga hindren och, vid behov, bedömning av de åtgärder som föreslås av moderföretaget som har det yttersta ägarintresset och de åtgärder som krävs av myndigheterna för att åtgärda eller avlägsna dessa hinder, i enlighet med artikel 16.1.

4. Om ett gemensamt beslut om antagande av en grupp resolutionsplan, enligt artikel 11.4, inte nås av resolutionsmyndigheterna inom den period som avses i inledningen av punkt 1 första stycket i den här artikeln, ska varje resolutionsmyndighet som ansvarar för ett dotterföretag fatta ett eget beslut och utarbeta en resolutionsplan för de enheter som lyder under dess jurisdiktion och hålla den resolutionsplanen uppdaterad. Varje resolutionsmyndighet ska meddela sitt beslut till de andra medlemmarna i resolutionskollegiet.

5. Varje beslut som fattas av tillsyns- eller resolutionsmyndigheter i enlighet med punkt 3 eller 4 ska vara fullständigt motiverat och beakta synpunkter och reservationer som uttryckts av de övriga tillsynsmyndigheterna, resolutionsmyndigheterna, grupp tillsynsmyndigheterna eller resolutionsmyndigheterna på gruppnivå, beroende på vad som är tillämpligt.

6. De tillsynsmyndigheter eller resolutionsmyndigheter som inte har invändningar mot ett beslut som avses i punkterna 3 och 4 får fatta ett gemensamt beslut om en plan för förebyggande gruppåterhämtning eller en grupp resolutionsplan som omfattar gruppenheter inom deras jurisdiktioner.

7. Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna eller resolutionsmyndigheterna vid utgången av den period som avses i inledningen av punkt 1 första stycket har hänskjutit en fråga till Eiopa i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska den berörda grupp tillsynsmyndigheten, resolutionsmyndigheten på gruppnivå, tillsynsmyndigheten eller resolutionsmyndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, skjuta upp sitt beslut enligt punkterna 2, 3 och 4 i den här artikeln, invänta eventuella beslut som Eiopa kan komma att fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med Eiopas beslut. Den period som avses i inledningen av punkt 1 första stycket i den här artikeln ska anses utgöra förlikningsskedet enligt artikel 19.2 i den förordningen. Eiopa ska fatta sitt beslut inom en månad. Frågan får inte hänskjutas till Eiopa efter utgången av den period som avses i inledningen av punkt 1 första stycket eller efter det att ett gemensamt beslut har nåtts. Om Eiopa inte har fattat ett beslut inom en månad efter hänskjutandet till Eiopa, ska beslutet från grupp tillsynsmyndigheten, resolutionsmyndigheten på gruppnivå, tillsynsmyndigheten eller resolutionsmyndigheten, för gruppen eller dotterföretaget på individuell nivå, beroende på vad som är tillämpligt, tillämpas.

8. De gemensamma beslut som avses i artiklarna 8.2, 11.4 och 16.4 och i punkt 6 i den här artikeln, och de beslut som avses i punkterna 2, 3 och 4 i den här artikeln ska erkännas som slutgiltiga och ska tillämpas av tillsynsmyndigheter eller resolutionsmyndigheter i de berörda medlemsstaterna.

9. Om gemensamma beslut fattas enligt artikel 11.4 och, rörande gruppresolutionsplaner, punkt 6 i den här artikeln, och om en resolutionsmyndighet bedömer att föremålet för en oenighet avseende gruppresolutionsplaner inkräktar på dess medlemsstats finanspolitiska ansvar ska resolutionsmyndigheten på gruppnivå företa en ny bedömning av gruppresolutionsplanen.

AVDELNING III

RESOLUTION

KAPITEL I

Resolutionsmål, villkor för resolution och allmänna principer

Artikel 18

Resolutionsmål

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna, när de tillämpar resolutionsverktyg och utövar resolutionsbefogenheter, tar hänsyn till de resolutionsmål som förtecknas i punkt 2 och väljer de verktyg och befogenheter som bäst uppfyller de mål som är relevanta beroende på omständigheterna i varje enskilt fall.

2. Resolutionsmålen är följande:

- a) Skydda försäkringstagares, förmånstagares och fordringsägares kollektiva intressen.
- b) Upprätthålla finansiell stabilitet, särskilt genom att förebygga spridningseffekter och genom att upprätthålla marknadsdisciplin.
- c) Säkerställa att kritiska funktioner upprätthålls.
- d) Skydda offentliga medel genom att minimera beroendet av extraordinärt offentligt finansiellt stöd.

I strävan efter att uppfylla det resolutionsmål som avses i första stycket c ska resolutionsmyndigheterna välja de metoder i förhållande till kritiska funktioner som bäst upprätthåller försäkringstagarnas försäkringsskydd.

I strävan efter att uppfylla det resolutionsmål som avses i första stycket d ska resolutionsmyndigheterna i största möjliga utsträckning prioritera användning av andra finansieringskällor än medlemsstaternas budget, inbegripet finansieringsarrangemang som avses i artikel 81 och försäkringsgarantisystem, om sådana finns tillgängliga för detta ändamål enligt tillämplig rätt.

Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna i strävan efter att uppfylla resolutionsmålen försöker minimera resolutionskostnaderna och undvika värdeförstörelse såvida detta inte krävs för att uppnå de resolutionsmålen.

3. Resolutionsmålen har lika stor betydelse, och medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna gör en lämplig avvägning mellan dem beroende på arten av och omständigheterna i varje enskilt fall.

Artikel 19

Villkor för resolution

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna vidtar en resolutionsåtgärd gentemot ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Tillsynsmyndigheten, efter samråd med resolutionsmyndigheten, eller resolutionsmyndigheten, efter samråd med tillsynsmyndigheten, har fastställt att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget fallerar eller sannolikt kommer att falla.

- b) Det finns inga rimliga utsikter att några alternativa åtgärder från privata sektorn eller tillsynsåtgärder, inbegripet förebyggande och korrigerande åtgärder, inom rimlig tid skulle kunna förhindra att företaget fallerar.
- c) En resolutionsåtgärd är nödvändig av hänsyn till allmänintresset.
2. När en resolutionsmyndighet vidtar en resolutionsåtgärd och fram till dess att den resolutionsåtgärden har avslutats får tillsynsmyndigheten inte vidta åtgärder med avseende på företaget i resolution såvida inte resolutionsmyndigheten samtycker till sådana åtgärder.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har de verktyg som krävs, särskilt adekvat tillgång till relevant information, för att göra det fastställande som avses i punkt 1 a, efter samråd med tillsynsmyndigheten. Tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål lämna all den relevanta information till resolutionsmyndigheten som denna begär för att kunna utföra sin bedömning.
4. Det ska anses att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag fallerar eller sannolikt kommer att falla om någon av följande omständigheter föreligger:
- a) Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget bryter mot eller kommer sannolikt att bryta mot minimikapitalkravet enligt avdelning I kapitel VI avsnitt 5 i direktiv 2009/138/EG, och det finns inte rimliga utsikter till att efterlevnaden återställs.
- b) Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget uppfyller inte längre villkoren för auktorisation eller underlåter allvarligt att uppfylla sina rättsliga skyldigheter enligt de lagar och andra författningar som det omfattas av, eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för konstaterandet att företaget inom den närmaste framtiden allvarligt kommer att underlåta att uppfylla sina skyldigheter på ett sådant sätt att det motiverar att auktorisationen återkallas.
- c) Försäkrings- eller återförsäkringsföretagets tillgångar underskrider dess skulder, eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för att konstatera att företagets tillgångar inom den närmaste framtiden kommer att underskrida dess skulder.
- d) Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget är oförmöget att betala sina skulder eller andra åtaganden, inbegripet utbetalningar till försäkringstagare eller förmänstagare, i takt med att de förfaller till betalning, eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för fastställandet att företaget inom den närmaste framtiden kommer att befinna sig i en sådan situation.
- e) Extraordinärt offentligt finansiellt stöd krävs.
5. Vid tillämpning av punkt 1 c ska en resolutionsåtgärd ligga i allmänintresset, om en sådan åtgärd är nödvändig för att uppfylla, och står i proportion till, ett eller flera av resolutionsmålen och en avveckling av företaget enligt ett normalt insolvensförfarande, inbegripet med användning av försäkringsgarantisystem som är tillämpliga på det företaget om villkoren för ett normalt insolvensförfarande är uppfyllda, inte i samma utsträckning skulle uppfylla dessa mål.

Artikel 20

Villkor för resolution vad gäller moderföretag och holdingbolag

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna får vidta en resolutionsåtgärd gentemot vilken som helst av de enheter som avses i artikel 1.1 b–e, om den enheten uppfyller villkoren i artikel 19.1, i tillämpliga delar.
2. Om dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretag till ett försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet innehas direkt eller indirekt av ett mellanvarande försäkringsholdingbolag, ska medlemsstaterna säkerställa att resolutionsåtgärder för gruppresolution vidtas gentemot det mellanvarande försäkringsholdingbolaget, och de ska inte vidta resolutionsåtgärder för gruppresolution gentemot försäkringsholdingbolaget med blandad verksamhet.
3. Om inte annat föreskrivs i punkt 2, får resolutionsmyndigheterna vidta resolutionsåtgärder med avseende på vilken som helst av de enheter som avses i artikel 1.1 c–e, även om de enheterna inte uppfyller villkoren i punkt 1 i den här artikeln, om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- a) Minst ett av dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretagen uppfyller villkoren i artikel 19.1.

- b) Tillgångarna och skulderna i dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretagen är sådana att ett fallissemang hotar ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag i gruppen eller gruppen som helhet, eller insolvensrätten i medlemsstaten kräver att grupperna behandlas som en helhet.
- c) Resolutionsåtgärder gentemot de enheter som avses i artikel 1.1 c–e är nödvändiga för resolution av dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretagen eller för resolution av gruppen som helhet.

Artikel 21

Förfaranden för företag som inte omfattas av resolutionsåtgärder

Medlemsstaterna ska säkerställa att de försäkrings- eller återförsäkringsföretag som uppfyller villkoren i artikel 19.1 a och b, men inte villkoret i 19.1 c, omfattas av ett likvidationsförfarande enligt definitionen i artikel 268.1 d i direktiv 2009/138/EG, eller andra förfaranden enligt nationell rätt som inleds och övervakas av behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 268.1 a i direktiv 2009/138/EG, varvid ett ordnat marknadsutträde säkerställs.

Artikel 22

Allmänna principer för resolution

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna när de tillämpar resolutionsverktyg och utövar resolutionsbefogenheter vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att resolutionsåtgärderna vidtas i enlighet med följande principer:

- a) Aktieägarna i företaget i resolution ska bära de första förlusterna.
- b) Borgenärerna i företaget i resolution ska bära förluster efter aktieägarna i enlighet med deras fordringsar prioriteringsordning enligt ett normalt insolvensförfarande, såvida det inte uttryckligen föreskrivs något annat i detta direktiv.
- c) Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet och den verkställande ledningen i företaget i resolution ska ersättas, utom när det anses nödvändigt att behålla hela eller delar av det organet eller den verkställande ledningen för att uppnå resolutionsmålen.
- d) Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet och den verkställande ledningen för företaget i resolution ska ge allt bistånd som krävs för att uppnå resolutionsmålen.
- e) Fysiska och juridiska personer görs ansvariga i överensstämmelse med civil- eller straffrätt i fråga om deras ansvar för att företaget i resolution fallerar.
- f) Om inte annat föreskrivs i detta direktiv ska borgenärer i samma förmånsklass behandlas likvärdigt.
- g) Ingen aktieägare eller borgenär ska åsamkas större förluster än vad som skulle ha varit fallet om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget hade avvecklats enligt ett normalt insolvensförfarande i enlighet med skyddsåtgärderna i artiklarna 55–57.
- h) Resolutionsåtgärder ska vidtas i enlighet med skyddsåtgärderna i detta direktiv.

2. Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ingår i en grupp ska resolutionsmyndigheterna tillämpa resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter på ett sätt som, särskilt i de länder där gruppen är verksam, minimerar

- a) inverkan på andra gruppenheter och på gruppen som helhet,
 - b) de negativa effekterna på försäkringstagarna, realekonomin och den finansiella stabiliteten i unionen och i medlemsstaterna.
3. När medlemsstaterna tillämpar resolutionsverktyg och utövar resolutionsbefogenheter ska de säkerställa att de följer unionens regler om statligt stöd.

4. Om resolutionsverktyg tillämpas ska den enhet på vilken de tillämpas anses vara föremål för konkursförfarande eller motsvarande insolvensförfarande vid tillämpning av artikel 5.1 i rådets direktiv 2001/23/EG⁽¹⁹⁾.
5. När medlemsstaterna tillämpar resolutionsverktyg och utövar resolutionsbefogenheter ska resolutionsmyndigheterna när så är lämpligt informera och samråda med företrädare för personalen i det berörda företaget.
6. Resolutionsmyndigheter ska tillämpa resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser om arbetstagarrepresentationen i ledningsorgan enligt nationell rätt eller praxis.

KAPITEL II

Värdering

Artikel 23

Värdering i resolutionssyfte

1. Resolutionsmyndigheter ska säkerställa att alla resolutionsåtgärder vidtas på grundval av en värdering som säkerställer en rättvis, försiktig och realistisk bedömning av tillgångar, skulder, rättigheter och skyldigheter för en enhet som avses i artikel 1.1 a–e.
2. Innan resolutionsmyndigheten försätter en enhet som avses i artikel 1.1 a–e i resolution ska den säkerställa att en första värdering görs för att fastställa om villkoren för resolution enligt artikel 19.1 eller 20.3 är uppfyllda.
3. Efter det att resolutionsmyndigheten har beslutat att försätta en enhet som avses i artikel 1.1 a–e i resolution ska den säkerställa en andra värdering
 - a) som ska fungera som underlag för beslutet om vilken resolutionsåtgärd som är lämplig att vidta,
 - b) som ska säkerställa att eventuella förluster hos den enheten till fullo erkänns vid den tidpunkt då resolutionsverktygen tillämpas,
 - c) som ska fungera som underlag för beslutet om omfattningen av indragning eller utspädning av äganderättsinstrument,
 - d) som ska fungera som underlag för beslutet om omfattningen av nedskrivningen eller konverteringen av eventuella skulder utan säkerhet, inklusive skuldinstrument,
 - e) som, om broföretagverktyget tillämpas, ska fungera som underlag för beslutet om vilka tillgångar, skulder, rättigheter och skyldigheter eller äganderättsinstrument som får överföras till broföretaget, och som underlag för beslutet om värdet av eventuell ersättning som får betalas ut till företaget i resolution eller, i tillämpliga fall, till innehavarna av äganderättsinstrumenten,
 - f) som, om verktyget för försäljning av verksamhet tillämpas, ska fungera som underlag för beslutet om vilka tillgångar, skulder, rättigheter och skyldigheter eller äganderättsinstrument som får överföras till en förvärvande tredje part och fungera som underlag för resolutionsmyndighetens bedömning av vad som utgör affärsmässiga villkor vid tillämpning av artikel 31.
4. Den värdering som avses i punkt 3 ska vara förenlig med artikel 75 i direktiv 2009/138/EG. Värderingen får dock, när så är lämpligt, justeras för att återspegla att antagandet att företaget fortsätter sin verksamhet, enligt fortlevnadsprincipen, inte uppfylls och för att återspegla de särskilda omständigheterna i samband med användningen av resolutionsverktyg.
5. De värderingar som avses i punkterna 2 och 3 får överklagas i enlighet med artikel 67 endast tillsammans med beslutet om att tillämpa ett resolutionsverktyg eller utöva en resolutionsbefogenhet.

⁽¹⁹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter (EGT L 82, 22.3.2001, s. 16).

Artikel 24

Krav för värdering

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de värderingar som avses i artikel 23 görs av någon av följande:
 - a) En person som är oberoende i förhållande till offentliga myndigheter och i förhållande till den enhet som avses i artikel 1.1 a–e.
 - b) Resolutionsmyndigheten, om de värderingarna inte kan göras av en person enligt led a.
2. De värderingar som avses i artikel 23 ska betraktas som slutgiltiga när de har gjorts av en person enligt punkt 1 a i den här artikeln och alla krav enligt punkterna 3–5 i den här artikeln är uppfyllda.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av unionens regler om statligt stöd ska en slutgiltig värdering baseras på försiktiga antaganden och får inte bygga på antaganden om potentiellt tillhandahållande av extraordinärt offentligt finansiellt stöd från den tidpunkt då resolutionsåtgärder vidtas.
4. En slutgiltig värdering ska kompletteras med följande information som innehas av den enhet som avses i artikel 1.1 a–e:
 - a) En uppdaterad finansiell rapportering och en uppdaterad ekonomisk värdering, i enlighet med direktiv 2009/138/EG, för enheten.
 - b) En rapport om enhetens finansiella ställning, inklusive, i tillämpliga fall, en utvärdering gjord av en oberoende aktuariefunktion av enhetens försäkringstekniska avsättningar enligt avdelning I kapitel VI avsnitt 2 i direktiv 2009/138/EG.
 - c) All ytterligare information om marknaden och det redovisade värdet på dess tillgångar, försäkringstekniska avsättningar enligt avdelning I kapitel VI avsnitt 2 i direktiv 2009/138/EG, och andra skulder i enheten.
5. En slutgiltig värdering ska innehålla en indelning av borgenärerna i klasser efter deras prioritetsnivåer enligt tillämplig insolvensrätt. Den slutgiltiga värderingen ska också innehålla en uppskattning av vilken behandling varje klass av aktieägare och borgenärer skulle ha förväntats få om den berörda enheten avvecklades enligt ett normalt insolvensförfarande.

Den uppskattning som avses i första stycket ska inte påverka den värdering som avses i artikel 56.

6. Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa
 - a) de omständigheter under vilka en person anses vara oberoende i förhållande till både resolutionsmyndigheten och den enhet som avses i artikel 1.1 a–e, för tillämpningen av punkt 1 i den här artikeln,
 - b) metoderna för att bedöma värdet av tillgångarna och skulderna i försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i samband med resolution,
 - c) åtskillnaden mellan värderingarna enligt artiklarna 23 och 56 i detta direktiv.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 29 juli 2027.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Artikel 25

Preliminära och slutgiltiga värderingar

1. De värderingar som avses i artikel 23 och som inte uppfyller kraven i artikel 24.2 ska betraktas som preliminära värderingar.

Preliminära värderingar ska innehålla en buffert för ytterligare förluster och en lämplig motivering av denna buffert.

2. Resolutionsmyndigheter som vidtar resolutionsåtgärder på grundval av en preliminär värdering ska säkerställa att en slutgiltig värdering görs så snart som möjligt.

Dessa resolutionsmyndigheter ska säkerställa att den slutgiltiga värdering som avses i första stycket

a) möjliggör ett fullständigt erkännande av eventuella förluster för den enhet som avses i artikel 1.1 a–e i dess bokföring,

b) fungerar som underlag för ett beslut om att återföra borgenärs fordringar eller öka värdet av den ersättning som betalas, i enlighet med punkt 3.

3. Om den slutgiltiga värderingens uppskattning av nettotillgångsvärdet för den enhet som avses i artikel 1.1 a–e är högre än den preliminära värderingens uppskattning av nettotillgångsvärdet för den enheten, får resolutionsmyndigheten

a) öka värdet på fordringar från drabbade borgenärer som har skrivits ned eller omstrukturerats,

b) begära att ett broföretag gör ytterligare en ersättningsbetalning med avseende på tillgångar, skulder, rättigheter och skyldigheter till företaget i resolution eller, i tillämpliga fall, till ägarna av äganderättsinstrumenten.

4. Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att, för tillämpningen av punkt 1 i denna artikel, fastställa metoden för beräkning av bufferten för ytterligare förluster som ska ingå i de preliminära värderingarna.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 29 juli 2027.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

KAPITEL III

Resolutionsverktyg

Avsnitt 1

Allmänna principer

Artikel 26

Allmänna principer för resolutionsverktyg

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har de befogenheter som är nödvändiga för att tillämpa resolutionsverktygen på en enhet som avses i artikel 1.1 a–e som uppfyller villkoren för resolution enligt artikel 19.1 eller 20.3.

2. En resolutionsmyndighet ska, om den beslutar att tillämpa ett resolutionsverktyg gentemot en enhet som avses i artikel 1.1 a–e, och denna resolutionsåtgärd skulle resultera i att förluster bärs av borgenärer, särskilt försäkringstagare, eller skulle leda till att deras fordringar omstruktureras eller konverteras, utöva befogenheten att skriva ned eller konvertera kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 35 omedelbart innan eller samtidigt som resolutionsverktyget tillämpas.

Eventuella intäkter, som genereras efter återvinning av eventuella rimliga och regelrätt ådragna utgifter i samband med användningen av resolutionsverktygen eller utövandet av eventuella resolutionsbefogenheter till följd av tillämpningen av något resolutionsverktyg i enlighet med punkt 5, ska först användas för att ersätta enhetens försäkringstagare och andra borgenärer i den mån deras fordringar har skrivits ned utan att ha fått full ersättning.

Konvertering av kvalificerade skulder till kapitalinstrument får tillämpas på försäkringsfordringar endast i fall där resolutionsmyndigheten motiverar att resolutionsmålen inte kan uppnås med hjälp av andra resolutionsverktyg, eller att konvertering av försäkringsfordringar skulle leda till ett bättre skydd för försäkringstagarna jämfört med användning av något annat resolutionsverktyg och nedskrivning av deras fordringar.

3. Resolutionsverktygen är följande:

- a) Verktöget för solvent avveckling.
- b) Verktöget för försäljning av affärsverksamhet.
- c) Broföretagverktöget.
- d) Verktöget för avskiljande av tillgångar och skulder.
- e) Verktöget för nedskrivning eller konvertering.

Resolutionsmyndigheterna får tillämpa resolutionsverktygen var för sig eller i kombination, med undantag för verktyget för avskiljande av tillgångar och skulder, som endast får tillämpas i kombination med ett annat resolutionsverktyg.

4. När enbart verktyget för försäljning av affärsverksamhet och broföretagverktöget används, och när de verktygen används för att överföra endast delar av tillgångar, rättigheter eller skulder i företaget i resolution, ska den resterande delen av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller den resterande delen av en enhet som avses i artikel 1.1 b–e, varifrån tillgångarna, rättigheterna eller skulderna har överförts, avvecklas enligt ett normalt insolvensförfarande. Denna avveckling ska ske inom rimlig tid, med hänsyn till eventuella behov för den resterande delen av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller den resterande delen av en enhet som avses i artikel 1.1 b–e att tillhandahålla tjänster eller stöd enligt artikel 45 för att göra det möjligt för den mottagande enheten att utöva de verksamheter eller tjänster som förvärvats genom överföringen, och eventuella andra skäl som innebär att den resterande delen av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller den resterande delen av en enhet som avses i artikel 1.1 b–e måste fortsätta att fungera för att resolutionsmålen ska kunna uppnås eller för att de principer som fastställs i artikel 22 ska kunna följas.

5. Resolutionsmyndigheten och eventuella finansieringsarrangemang som agerar i enlighet med artikel 81, eller resolutionsmyndigheten på eventuella finansieringsarrangemangs vägnar, får återvinna eventuella rimliga och regelrätta utgifter som uppkommit i samband med tillämpningen av resolutionsverktygen eller utövandet av resolutionsbefogenheterna på ett eller flera av följande sätt:

- a) I form av ett avdrag från en eventuell ersättning som en mottagande enhet betalar till företaget i resolution eller, alltefter omständigheterna, till ägarna till aktierna eller andra äganderättsinstrument.
- b) Från företaget i resolution, såsom prioriterad borgenär.
- c) Från eventuella inkomster som uppkommer till följd av att verksamheten i broföretaget, tillgångs- och skuldförvaltningsenheten eller försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i solvent avveckling avslutas, såsom prioriterad borgenär.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att regler i nationell insolvensrätt om möjligheten att förklara rättshandlingar som är till skada för borgenärer ogiltiga eller icke verkställbara inte är tillämpliga på överföring av tillgångar, rättigheter eller skulder från ett företag i resolution till en annan enhet genom användning av ett resolutionsverktyg eller utövande av en resolutionsbefogenhet.

7. Medlemsstaterna får ge resolutionsmyndigheterna ytterligare verktyg och befogenheter som kan utövas när en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a–e uppfyller de villkor för resolution som anges i artikel 19.1 eller 20.3 under förutsättning att

- a) de ytterligare verktygen och befogenheterna, om de tillämpas på en gränsoverskridande grupp, inte utgör hinder för en effektiv gruppresolution, och
- b) de verktygen och befogenheterna är förenliga med resolutionsmålen och de allmänna principer för resolution som fastställs i artikel 22.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna, i den mån något resolutionsverktyg inte är tillämpligt på en enhet som omfattas av artikel 1.1 till följd av dess särskilda juridiska form som ömsesidigt företag eller kooperativ sammanslutning, har de befogenheter som är nödvändiga för att tillämpa verktyg som i så stor utsträckning som möjligt liknar dem som förtecknas i punkt 3 i den här artikeln, inbegripet vad gäller deras verkan.

Avsnitt 2

Verktyget för solvent avveckling

Artikel 27

Verktyget för solvent avveckling

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att placera företaget i resolution i ett förfarande för solvent avveckling för att avsluta det företags verksamhet och att förbjuda företaget i resolution att bedriva ny försäkrings- och återförsäkringsverksamhet.

2. Om auktorisationen har återkallats av tillsynsmyndigheten ska medlemsstaterna säkerställa att det försäkrings- eller återförsäkringsföretag på vilket verktyget för solvent avveckling har tillämpats uppfyller minimikapitalkravet i avdelning I kapitel VI avsnitt 5 i direktiv 2009/138/EG omedelbart efter tillämpningen av det verktyget.

3. Om tillsynsmyndigheten återkallar auktorisationen ska medlemsstaterna säkerställa att det försäkrings- eller återförsäkringsföretag på vilket verktyget för solvent avveckling tillämpas fortsätter att omfattas av de allmänna regler och mål för försäkringstillsyn som anges i avdelning I kapitel III i direktiv 2009/138/EG fram till dess att dess verksamhet avslutas i enlighet med punkt 8 i denna artikel.

4. Resolutionsmyndigheterna ska säkerställa att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är i resolution i en solvent avveckling kan behålla personal med tillräcklig utbildning och kompetens för att säkerställa att försäkringsverksamheten kan fortsätta på ett ordnat sätt under avvecklingen fram till dess att det likvideras.

5. Resolutionsmyndigheterna ska i nära samarbete med tillsynsmyndigheterna övervaka kassaflödet samt kostnaderna och utgifterna i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i resolution i syfte att bevara dess värde och möjligheten att bjuda ut det till försäljning.

6. Resolutionsmyndigheterna ska i nära samarbete med tillsynsmyndigheterna bedöma planerade förändringar av tillgångarnas sammansättning, nogt övervaka återförsäkringsarrangemang och åtminstone kvartalsvis kräva oberoende försäkringstekniska granskningar av försäkringstekniska avsättningar och reserver.

7. Vid tillämpning av verktyget för solvent avveckling får resolutionsmyndigheterna begränsa eller förbjuda all ersättning i form av aktier och instrument som behandlas som aktier, inklusive utdelningar, och får begränsa eller förbjuda alla utbetalningar av rörlig ersättning och diskretionära pensionsförmåner.

8. Resolutionsmyndigheterna ska fatta beslut om att ett företag i resolution i en solvent avveckling måste avvecklas i något av följande fall, beroende på vilket som inträffar först:

a) Alla eller i princip alla tillgångar, rättigheter eller skulder i ett företag i resolution i en solvent avveckling säljs till en förvärvande tredje part.

b) Tillgångarna i företaget i resolution i en solvent avveckling avvecklas helt och dess skyldigheter fullgörs fullt ut.

9. Om verktyget för solvent avveckling används och nettotillgångsvärdet i företaget i resolution i en solvent avveckling har blivit negativt, ska resolutionsmyndigheten bedöma om företaget ska avvecklas enligt ett normalt insolvensförfarande eller om ett annat resolutionsverktyg ska användas.

Om det minimikapitalkrav som fastställs i avdelning I kapitel VI avsnitt 5 i direktiv 2009/138/EG inte uppfylls ska resolutionsmyndigheten, i nära samarbete med tillsynsmyndigheten, bedöma om företaget bör avvecklas enligt ett normalt insolvensförfarande eller om ett annat resolutionsverktyg bör användas.

Avsnitt 3

Verktøget för avskiljande av tillgångar och skulder, verktøget för försäljning av affärsverksamhet och broföretagverktøget

Artikel 28

Principer för tillämpning av verktøget för avskiljande av tillgångar och skulder, verktøget för försäljning av affärsverksamhet och broföretagverktøget

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna, om inte annat föreskrivs i artiklarna 31.5, 31.6 och 67, har befogenhet att använda verktøget för avskiljande av tillgångar och skulder, verktøget för försäljning av affärsverksamhet och broföretagverktøget utan att medgivande erhålls från aktieägarna i företaget i resolution eller någon annan tredje part än köparen eller broföretaget, och utan att några andra förfarandekrav enligt bolags- eller värdepappersrätt än de som anges i artikel 29 följs.

2. All eventuell ersättning som betalas av köparen eller broföretaget ska, om inte annat föreskrivs i artikel 26.2 och 26.5, tillfalla

- a) ägarna till aktierna eller andra äganderättsinstrument, om sådana aktier eller sådana andra äganderättsinstrument som emitterats av företaget i resolution har överförts från innehavarna av dessa aktier eller instrument till köparen eller broföretaget,
- b) företaget i resolution, om vissa eller alla tillgångar eller skulder i företaget i resolution har överförts till köparen eller broföretaget.

3. All eventuell ersättning som betalas av en tillgångs- och skuldförvaltningsenhet enligt artikel 30.2 med avseende på de tillgångar, rättigheter eller skulder som förvärfas direkt från företaget i resolution ska, om inte annat föreskrivs i artikel 26.2 och 26.5, tillfalla företaget i resolution. Ersättningen får betalas i form av skuld som utfärdas av tillgångs- och skuldförvaltningsenheten.

4. Överföringar som görs med användning av verktøget för avskiljande av tillgångar och skulder, verktøget för försäljning av affärsverksamhet eller broföretagverktøget ska omfattas av de skyddsåtgärder som avses i avdelning III kapitel V.

5. Resolutionsmyndigheterna får använda verktøget för avskiljande av tillgångar och skulder, verktøget för försäljning av affärsverksamhet och broföretagverktøget mer än en gång för att göra kompletterande överföringar när så krävs för att uppnå resolutionsmålen.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att en köpare eller ett broföretag som avses i punkt 1 får fortsätta att utöva sin rätt till medlemskap samt till tillgång till betalnings-, clearing- och avvecklingssystem, fondbörser, samt försäkringsgarantisystem för företaget i resolution, beroende på vad som är tillämpligt, förutsatt att köparen eller broföretaget uppfyller kriterierna för medlemskap och deltagande i sådana system.

Om inte alla kriterier som förtecknas i första stycket är uppfyllda, ska medlemsstaterna i tillämpliga fall säkerställa att

- a) medlemskap eller deltagande i betalnings-, clearing- och avvecklingssystem, fondbörser och försäkringsgarantisystem inte nekas på grund av att köparen eller broföretaget saknar ett kreditbetyg från ett kreditvärderingsinstitut, eller att ett sådant kreditbetyg inte överensstämmer med de kreditbetygsnivåer som krävs för att beviljas tillträde till sådana system,
 - b) om köparen eller broföretaget inte uppfyller medlemskaps- eller deltagandekriterierna för ett betalnings-, clearing- eller avvecklingssystem, en fondbörs eller ett försäkringsgarantisystem, de rättigheter som avses i första stycket utövas under en period som anges av resolutionsmyndigheterna, högst 24 månader, och som kan förnyas av resolutionsmyndigheten på begäran av köparen eller broföretaget.
7. Om inte annat föreskrivs i avdelning III kapitel V ska aktieägarna eller borgenärerna i företaget i resolution och andra tredje parter vars tillgångar, rättigheter eller skulder inte överförs med hjälp av verktøget för avskiljande av tillgångar och skulder, verktøget för försäljning av affärsverksamhet eller broföretagverktøget inte ha några rättigheter eller fordringar till eller avseende de tillgångar, rättigheter eller skulder som överförs, eller till eller avseende broföretagets eller tillgångs- och

skuldförvaltningsenhetens förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan eller verkställande ledning.

Artikel 29

Förfarandekrav för försäljning av verksamhet, tillgångar, rättigheter eller skulder vid resolution

1. Om inte annat föreskrivs i punkt 3 ska medlemsstaterna säkerställa att om resolutionsmyndigheter avser att använda verktyget för försäljning av affärsverksamhet eller att sälja ett broföretag eller dess tillgångar, rättigheter eller skulder, ska företaget i resolution, broföretaget eller de berörda tillgångarna, rättigheterna, skulderna, aktierna eller andra äganderättsinstrumenten bjudas ut till försäljning i enlighet med de krav som anges i punkt 2. Grupper av rättigheter, tillgångar och skulder får bjudas ut till försäljning separat.

2. Om inte annat föreskrivs i unionens regler om statligt stöd ska det utbudande till försäljning som avses i punkt 1 uppfylla följande krav:

- a) Det ska vara så transparent som möjligt och får inte ge en i sak missvisande bild av tillgångarna, rättigheterna, skulderna, aktierna eller de andra äganderättsinstrumenten i det företag eller broföretag som en resolutionsmyndighet avser att överföra.
- b) Det får inte på ett otillbörligt sätt favorisera eller diskriminera potentiella köpare.
- c) Det ska vara fritt från intressekonflikter.
- d) Det får inte ge en potentiell köpare otillbörliga fördelar.
- e) Det ska beakta behovet av att vidta en snabb resolutionsåtgärd.
- f) Det ska sträva efter att i största möjliga utsträckning maximera försäljningspriset för berörda aktier eller andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder.

Dessa krav ska inte hindra resolutionsmyndigheter från att värva särskilda potentiella köpare.

Varje offentliggörande av utbudande till försäljning av en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a–e, eller av broföretaget, som annars skulle krävas enligt artikel 17.1 i förordning (EU) nr 596/2014 får skjutas upp i enlighet med artikel 17.4 eller 17.5 i den förordningen.

3. Resolutionsmyndigheterna får anta ett motiverat beslut om att inte iakttä kravet på utbudande till försäljning, om de finner att iakttagande av de krav som fastställs i punkt 2 sannolikt skulle undergräva ett eller flera av resolutionsmålen.

Artikel 30

Verktyget för avskiljande av tillgångar och skulder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att överföra tillgångar, rättigheter eller skulder i ett företag i resolution eller ett broföretag till en eller flera tillgångs- och skuldförvaltningsenheter.

2. Vid tillämpning av verktyget för avskiljande av tillgångar och skulder ska en tillgångs- och skuldförvaltningsenhet vara en juridisk person som

- a) ägs helt eller delvis av en eller flera offentliga myndigheter, vilka kan inkludera resolutionsmyndigheten, och som kontrolleras av resolutionsmyndigheten, och
- b) har upprättats i syfte att ta emot vissa eller alla tillgångar, rättigheter och skulder i ett eller flera företag i resolution eller ett broföretag.

3. Tillgångs- och skuldförvaltningsenheten ska förvalta de portföljer som överförts till den i syfte att maximera värdet på dem genom en försäljning av de portföljerna eller en ordnad avveckling.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att en tillgångs- och skuldförvaltningsenhets verksamhet uppfyller följande krav:
- a) Den berörda resolutionsmyndigheten har godkänt tillgångs- och skuldförvaltningsenhetens bolagsordning.
 - b) Med förbehåll för tillgångs- och skuldförvaltningsenhetens ägarstruktur ska den berörda resolutionsmyndigheten utse eller godkänna enhetens förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan.
 - c) Den berörda resolutionsmyndigheten ska godkänna ersättningen till medlemmarna av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet och fastställa deras ansvarsområden.
 - d) Den berörda resolutionsmyndigheten ska godkänna tillgångs- och skuldförvaltningsenhetens strategi och riskprofil.
5. Resolutionsmyndigheterna får utöva befogenheten i punkt 1 att överföra tillgångar, rättigheter eller skulder endast i kombination med andra resolutionsverktyg och om någon av följande situationer uppstår:
- a) Förhållandena på den specifika marknaden för de tillgångarna, rättigheterna och skulderna är sådana att en likvidation av de tillgångarna, rättigheterna och skulderna enligt ett normalt insolvensförfarande kan få negativa effekter på en eller flera finansiella marknader,
 - b) En sådan överföring är nödvändig för att underlätta användningen av verktyget för solvent avveckling eller för att säkerställa att företaget i resolution eller ett broföretag fungerar väl.
 - c) En sådan överföring är nödvändig för att maximera behållningen efter likvidation.
6. När resolutionsmyndigheterna använder verktyget för avskiljande av tillgångar och skulder ska de, i enlighet med artikel 23 och i enlighet med unionens regler om statligt stöd, fastställa ersättningen för de tillgångar, rättigheter och skulder som ska överföras till tillgångs- och skuldförvaltningsenheten. Ersättningen får ha ett nominellt eller negativt värde.
7. Om resolutionsmyndigheterna har använt broföretagverktyget får tillgångs- och skuldförvaltningsenheterna, efter det att broföretagverktyget har använts, förvärva tillgångar, rättigheter eller skulder från broföretaget.
8. Resolutionsmyndigheterna får överföra tillgångar, rättigheter eller skulder från företag i resolution till en eller flera tillgångs- och skuldförvaltningsenheter vid mer än ett tillfälle och återföra tillgångar, rättigheter eller skulder från en eller flera tillgångs- och skuldförvaltningsenheter till företaget i resolution, i någon av följande situationer:
- a) Möjligheten att tillgångarna, rättigheterna eller skulderna kan komma att återföras anges uttryckligen i det instrument genom vilket överföringen gjordes.
 - b) Tillgångarna, rättigheterna eller skulderna omfattas inte av de klasser av, eller uppfyller inte de villkor för överföring av, tillgångar, rättigheter eller skulder som anges i det instrument genom vilket överföringen gjordes.
- I båda de fall som avses i första stycket a och b får återföringen göras inom en i instrumentet angiven period, varvid även eventuella andra villkor som anges i instrumentet för det relevanta ändamålet ska iaktas.
- Företaget i resolution ska vara skyldigt att återta alla tillgångar, rättigheter eller skulder som överförts i enlighet med första stycket a och b.
9. Målen för en tillgångs- och skuldförvaltningsenhet får inte medföra någon skyldighet eller något ansvar för aktieägare eller borgenärer i företaget i resolution. Medlemmarna i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet eller den verkställande ledningen i tillgångs- och skuldförvaltningsenheten ska inte ha någon ansvarsskyldighet gentemot sådana aktieägare eller borgenärer när det gäller åtgärder som de vidtagit eller underlåtit att vidta i samband med fullgörandet av sina uppgifter, såvida inte åtgärden eller underlåtenheten innebar grov oaksamhet eller allvarlig försummelse enligt nationell rätt som direkt påverkat sådana aktieägarers eller borgenärers rättigheter.

Medlemsstaterna får ytterligare begränsa ansvaret för en tillgångs- och skuldförvaltningsenhet och för medlemmarna i dess förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan eller i dess verkställande ledning för åtgärder och underlåtenhet att vidta åtgärder vid fullgörandet av deras uppgifter.

Artikel 31

Verktyget för försäljning av verksamhet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att överföra följande till en köpare som inte är ett broföretag:

a) Aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett företag i resolution.

b) Alla eller vissa tillgångar, rättigheter eller skulder i ett företag i resolution.

2. En överföring enligt punkt 1 ska göras på affärsmässiga villkor, med beaktande av omständigheterna, och i överensstämmelse med unionens regler om statligt stöd.

Resolutionsmyndigheterna ska vidta alla rimliga åtgärder för att erhålla affärsmässiga villkor för överföringen som med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet är förenliga med den värdering som utförts enligt artikel 23.

3. Resolutionsmyndigheterna får, med köparens medgivande, annullera de genomförda överföringarna om omständigheterna i fallet motiverar detta. Företaget i resolution eller de ursprungliga ägarna ska vara skyldiga att återta överförda aktier eller andra äganderättsinstrument, eller tillgångar, rättigheter eller skulder.

4. Det ska krävas att köpare har erforderligt tillstånd att bedriva den verksamhet de förvärvar när en sådan överföring som avses i punkt 1 görs. Tillsynsmyndigheterna ska säkerställa att varje ansökan om ett sådant tillstånd tas under övervägande inom skäligen tid i samband med överföringen.

5. Om en överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument med användning av verktyget för försäljning av affärsverksamhet skulle leda till ett förvärv eller en ökning av ett kvalificerat innehav i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag av det slag som avses i artikel 57.1 i direktiv 2009/138/EG, ska tillsynsmyndigheten för det försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, genom undantag från artiklarna 57–62 i direktiv 2009/138/EG, utföra den bedömning som krävs enligt artiklarna i så god tid att det inte försenar tillämpningen av verktyget för försäljning av affärsverksamhet eller hindrar att resolutionsåtgärden uppnår resolutionsmålen.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att om tillsynsmyndigheten inte har slutfört den bedömning som avses i punkt 5 från dagen för överföringen ska följande gälla:

a) Överföringen av aktier eller andra äganderättsinstrument till förvärvaren ska omedelbart få rättslig verkan.

b) Under bedömningsperioden och under en eventuell sådan avyttringsperiod som föreskrivs i led f ska förvärvarens rösträtt som är knuten till sådana aktier eller andra äganderättsinstrument tillfälligt dras in och uteslutande innehas av resolutionsmyndigheten, vilken inte ska ha någon skyldighet att utöva sådan rösträtt och inte någon som helst skyldighet när det gäller att utöva eller avstå från att utöva sådan eventuell rösträtt.

c) Under bedömningsperioden och under en eventuell sådan avyttringsperiod som föreskrivs i led f ska de sanktioner och andra åtgärder vid överträdelse av krav för förvärv eller avyttring av kvalificerade innehav som anges i artikel 62 i direktiv 2009/138/EG inte tillämpas på en sådan överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument.

d) Tillsynsmyndigheten ska efter att den slutfört bedömningen utan dröjsmål skriftligt meddela resolutionsmyndigheten och förvärvaren huruvida den godkänner eller, i enlighet med artikel 58.4 i direktiv 2009/138/EG, motsätter sig en sådan överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument till förvärvaren.

e) Om tillsynsmyndigheten godkänner en sådan överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument till förvärvaren, ska förvärvaren anses inneha den rösträtt som är knuten till sådana aktier eller andra äganderättsinstrument omedelbart efter att resolutionsmyndigheten och förvärvaren mottagit meddelandet om godkännande från tillsynsmyndigheten.

- f) Om tillsynsmyndigheten motsätter sig en sådan överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument till förvärvaren gäller följande:
- i) Den rösträtt som är knuten till sådana aktier eller andra äganderättsinstrument som fastställs i led b ska fortsätta att ha full kraft och verkan.
 - ii) Resolutionsmyndigheten får kräva att förvärvaren avyttrar sådana aktier eller andra äganderättsinstrument inom en avyttringsperiod som resolutionsmyndigheten fastställer efter att ha beaktat rådande marknadsvillkor.
 - iii) Om förvärvaren inte följer kravet i led ii, får tillsynsmyndigheten, med resolutionsmyndighetens medgivande, lägga förvärvaren sanktioner och andra åtgärder vid överträdelser av krav för förvärv eller avyttring av kvalificerade innehav som fastställs i artikel 62 i direktiv 2009/138/EG.
7. När det gäller att utöva rättigheter att tillhandahålla tjänster eller etablera sig i en annan medlemsstat i enlighet med direktiv 2009/138/EG, ska köparen betraktas som en fortsättning på företaget i resolution och får fortsätta att utöva alla sådana rättigheter som utövades av företaget i resolution avseende de överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna.

Artikel 32

Broföretagverket

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att överföra följande till ett broföretag:
 - a) Aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett eller flera företag i resolution.
 - b) Alla eller vissa tillgångar, rättigheter eller skulder i ett eller flera företag i resolution.
 2. Broföretaget ska vara en juridisk person som uppfyller samtliga följande kriterier:
 - a) Det ägs helt eller delvis av en eller flera offentliga myndigheter, vilka kan omfatta resolutionsmyndigheten eller, i tillämpliga fall, ett försäkringsgarantisystem, och som kontrolleras av resolutionsmyndigheten.
 - b) Det har bildats i syfte att ta emot och inneha vissa av eller samtliga de aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett företag i resolution eller vissa av eller samtliga tillgångar, rättigheter och skulder i ett eller flera företag i resolution i syfte att uppnå resolutionsmålen och sälja företaget i resolution.
 3. När resolutionsmyndigheterna tillämpar broföretagverket ska de säkerställa att det totala värdet av de skulder som överförs till broföretaget inte överstiger det totala värdet av de rättigheter och tillgångar som överförs från företaget i resolution.
 4. Efter tillämpning av broföretagverket får resolutionsmyndigheterna, när omständigheterna motiverar detta, annullera de genomförda överföringarna, och företaget i resolution eller de ursprungliga ägarna ska vara skyldiga att återta överförda tillgångar, rättigheter eller skulder, eller aktier eller andra äganderättsinstrument, om omständigheterna i fallet motiverar detta, i alla följande situationer:
 - a) Möjligheten att de specifika aktierna eller andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna, rättigheterna eller skulderna kan komma att återföras anges uttryckligen i det instrument genom vilket överföringen gjordes.
 - b) De specifika aktierna eller andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna, rättigheterna eller skulderna omfattas inte av de klasser av, eller uppfyller inte de villkor för överföring av, aktier eller andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder som anges i det instrument genom vilket överföringen gjordes.
- Ett återförande enligt första stycket får ske när som helst och ska uppfylla alla andra villkor som anges i det instrument genom vilket överföringen gjordes.
5. Efter tillämpning av broföretagverket får resolutionsmyndigheterna överföra aktier eller andra äganderättsinstrument, eller tillgångar, rättigheter eller skulder från broföretaget till en förvärvande tredje part.

6. Ett broföretag ska betraktas som en fortsättning på företaget i resolution och ska få fortsätta att utöva alla sådana rättigheter som utövades av företaget i resolution avseende de överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna.

7. Målen för ett broföretag får inte innebära några skyldigheter eller något ansvar för aktieägare eller borgenärer i företaget i resolution. Medlemmarna i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet eller den verkställande ledningen i broföretaget ska inte ha någon ansvarsskyldighet gentemot sådana aktieägare eller borgenärer när det gäller åtgärder som de vidtagit eller underlåtit att vidta i samband med fullgörandet av sina uppgifter, såvida inte åtgärden eller underlåtenheten innebar grov oaksamhet eller allvarlig försummelse enligt nationell rätt som direkt påverkat sådana aktieägares eller borgenärs rättigheter.

Medlemsstaterna får ytterligare begränsa ett broföretags och förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets medlemmars eller den verkställande ledningens ansvar i enlighet med nationell rätt för åtgärder och underlåtenhet att vidta åtgärder vid fullgörandet av deras uppgifter.

Artikel 33

Broföretagets verksamhet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett broföretags verksamhet uppfyller följande krav:

- a) Resolutionsmyndigheten har godkänt broföretagets bolagsordning.
- b) Resolutionsmyndigheten antingen, beroende på broföretagets ägarstruktur, utser eller godkänner broföretagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan.
- c) Resolutionsmyndigheten godkänner ersättningen till medlemmarna i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet och fastställer deras ansvarsområden.
- d) Resolutionsmyndigheten godkänner broföretagets strategi och riskprofil.
- e) Broföretaget auktoriseras i enlighet med direktiv 2009/138/EG och har den auktorisation som krävs enligt tillämplig nationell rätt för att utöva de verksamheter eller erbjuda de tjänster som det förvärvar genom en överföring som görs enligt artikel 42 i det här direktivet.
- f) Broföretaget uppfyller kraven i, och är föremål för tillsyn i enlighet med, direktiv 2009/138/EG.
- g) Broföretagets verksamhet är förenlig med unionens regler om statligt stöd och resolutionsmyndigheten får specificera motsvarande begränsningar av dess verksamhet.

Utan hinder av de bestämmelser som avses i första stycket e och f, och när detta krävs för att uppnå resolutionsmålen, får ett broföretag etableras och auktoriseras utan att kraven i direktiv 2009/138/EG är uppfyllda under en kort period i början av dess verksamhet. Resolutionsmyndigheten ska lämna in en begäran med den innebörden till tillsynsmyndigheten. Om tillsynsmyndigheten beslutar att bevilja en sådan auktorisation ska den ange under vilken period broföretaget är undantaget från kraven i direktiv 2009/138/EG. Perioden får inte överstiga 24 månader.

2. Med förbehåll för begränsningar som åläggs i enlighet med unionens konkurrensregler eller nationella konkurrensregler ska broföretagets ledning driva broföretaget för att uppnå resolutionsmålen och sälja företaget i resolution eller de överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna till en eller flera köpare inom den privata sektorn så snart marknadsvillkoren är lämpliga.

3. Resolutionsmyndigheterna ska besluta att en enhet inte längre är ett broföretag i någon av följande situationer, beroende på vilket som inträffar först:

- a) Broföretaget slås samman med en annan enhet.
- b) Broföretaget uppfyller inte längre kraven i artikel 32.2.
- c) Alla eller praktiskt taget alla broföretagets tillgångar, rättigheter eller skulder säljs till en förvärvande tredje part.

SV

EUT L, 8.1.2025

d) Broföretagets tillgångar avvecklas helt och dess skulder fullgörs fullt ut.

4. Eventuella inkomster som uppkommer till följd av att broföretagets verksamhet avslutas ska, om inte annat föreskrivs i artikel 26.2 och 26.5, tillfalla aktieägarna i broföretaget.

Artikel 34

Överföring till försäkringsgarantisystem

1. Genom undantag från artiklarna 32 och 33 får medlemsstaterna föreskriva att ett lämpligt försäkringsgarantisystem tilldelas ett broföretags uppgifter och rättigheter. Samtidigt som medlemsstaterna säkerställer försäkringstagarnas intressen, att försäkringsförhållanden och skadereglering upprätthålls, och ett fortsatt adekvat uppfyllande av målen i detta direktiv, får medlemsstaterna föreskriva en överföring till ett sådant försäkringsgarantisystem av

a) aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett eller flera företag i resolution, eller

b) alla eller vissa tillgångar, rättigheter eller skulder i ett eller flera företag i resolution.

Resolutionsmyndigheterna ska säkerställa att det totala värdet av de skulder som överförs till försäkringsgarantisystemet inte överstiger det totala värdet av de rättigheter och tillgångar som överförs från företaget i resolution.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett försäkringsgarantisystem som tilldelas ett broföretags uppgifter och rättigheter uppfyller följande krav:

a) Resolutionsmyndigheten har godkänt broföretagets bolagsordning.

b) Resolutionsmyndigheten godkänner ersättningen till medlemmarna i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet och fastställer deras ansvarsområden.

c) Broföretaget får inte ingå nya försäkringsavtal eller ändra befintliga försäkringsavtal på ett sätt som kan öka försäkringsfordringarna gentemot broföretaget.

d) Försäkringsgarantisystemet omfattas av allmänna regler och mål för försäkringstillsyn för att säkerställa ett tillräckligt skydd för försäkringstagarna.

Första stycket b ska inte tillämpas på ett försäkringsgarantisystem som tilldelas ett broföretags uppgifter och rättigheter om eventuella överförda tillgångar, rättigheter, skulder eller äganderätter separeras från försäkringsgarantisystemets övriga tillgångar, rättigheter och skulder och ersättning inte betalas ut från de överförda tillgångarna.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att finansieringen av ett försäkringsgarantisystem som tilldelas ett broföretags uppgifter och rättigheter är tillräcklig för att upprätthålla försäkringsförhållandena och garantera reglering av försäkringsfordringar.

Avsnitt 4

Verktyget för nedskrivning eller konvertering

Artikel 35

Verktyget för nedskrivning eller konvertering: syfte och tillämpningsområde

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna får använda verktyget för nedskrivning eller konvertering för att uppnå resolutionsmålen för något av följande ändamål:

- a) Rekapitalisera en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a–e som uppfyller de villkor för resolution som avses i artiklarna 19.1 och 20.3 i den utsträckning som är tillräcklig för att använda verktyget för solvent avveckling och för att bibehålla dess auktorisation enligt direktiv 2009/138/EG.
- b) Konvertera till eget kapital eller minska kapitalbeloppet av fordringar, inbegripet försäkringsfordringar, eller skuldinstrument som överförs
- i) till ett broföretag, eller
- ii) inom ramen för verktyget för avskiljande av tillgångar och skulder eller verktyget för försäljning av affärsverksamhet.

När resolutionsmyndigheterna tillämpar verktyget för nedskrivning eller konvertering på försäkringsfordringar får de också omstrukturera villkoren i de relaterade försäkringsavtalen för att uppnå resolutionsmålen på ett mer effektivt sätt. När resolutionsmyndigheterna gör detta ska de ta hänsyn till dess inverkan på försäkringstagarnas kollektiva intressen.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna fastställer det belopp med vilket kapitalinstrument, skuldinstrument och andra kvalificerade skulder ska skrivas ned eller konverteras för de ändamål som anges i punkt 1 på grundval av den värdering som utförs i enlighet med artikel 23.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna får tillämpa verktyget för nedskrivning eller konvertering på alla skulder i enheter som avses i artikel 1.1 a–e, bibehålla deras nuvarande rättsliga form eller överväga att vid behov ändra deras rättsliga form.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att verktyget för nedskrivning eller konvertering får tillämpas på alla kapitalinstrument och alla skulder i en enhet som avses i artikel 1.1 a–e som inte undantas från tillämpningsområdet för det verktyget enligt punkterna 5–8 i den här artikeln.

5. Resolutionsmyndigheterna får inte tillämpa verktyget för nedskrivning eller konvertering på följande skulder, oavsett om de regleras i en medlemsstats eller ett tredjelands rätt:

- a) Skulder med säkerhet.
- b) Skulder gentemot kreditinstitut, värdepappersföretag och försäkrings- och återförsäkringsföretag, med undantag för enheter inom en och samma grupp, med en ursprunglig löptid på mindre än sju dagar.
- c) Skulder med en återstående löptid på mindre än sju dagar till antingen system eller systemoperatörer som har utsetts i enlighet med direktiv 98/26/EG eller till deras deltagare och som uppstår till följd av deltagandet i ett sådant system, eller till centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Europiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽²⁹⁾, enligt artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012.
- d) En skuld till någon av följande:
- i) En anställd, vad avser intjänad lön, intjänade pensionsförmåner eller annan fast ersättning, med undantag av den rörliga delen av ersättning som inte är reglerad i kollektivavtal.
- ii) En borgenär inom affärs- eller handelssektor, där skulden hänför sig till att en enhet som avses i artikel 1.1 a–e tillhandahållits varor eller tjänster, såsom it-tjänster, försörjningstjänster och uthyrning, förvaltning och underhåll av lokaler, som behövs för att upprätthålla den enhetens fortsatta verksamhet, eller som behövs för att säkerställa att försäkringsskyddet upprätthålls.
- iii) Skatte- och socialförsäkringsmyndigheter, förutsatt att de skulderna är prioriterade enligt tillämplig rätt.

⁽²⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

- iv) Försäkringsgarantisystem till följd av bidrag som ska betalas i enlighet med tillämplig nationell rätt.
- e) Skulder till följd av obligatorisk ansvarsförsäkring för motorfordon i enlighet med direktiv 2009/103/EG.
6. Medlemsstaterna får föreskriva att resolutionsmyndigheterna inte ska tillämpa nedskrivnings- eller konverteringsverktyget på
- a) skulder till följd av aktuella och framtida försäkringsfordringar som täcks av tillgångar i enlighet med artikel 275.1 a i direktiv 2009/138/EG,
- b) skulder till följd av privata sjukförsäkringsavtal eller privata försäkringsavtal för långtidsvård som tillhandahålls som ett alternativ till det obligatoriska försäkringsskydd för sjuk- eller långtidsvård som tillhandahålls genom det lagstadgade socialförsäkringssystemet; undantaget ska endast gälla den del av den berörda skulden som ersätter den obligatoriska delen av det lagstadgade socialförsäkringssystemet.
7. Punkterna 5 a och 6 a får inte hindra resolutionsmyndigheter från att, när så är lämpligt, tillämpa verktyget för nedskrivning eller konvertering på en del av en skuld med säkerhet eller en skuld för vilken säkerhet har ställts som överstiger värdet av de tillgångar, den pantträtt, den företagsinteckning eller annan säkerhet som ställts för fordran, eller på en del av sådana skulder som avses i punkt 6 a, som överstiger värdet av de tillgångar som förts in i det särskilda register som avses i artikel 276.1 i direktiv 2009/138/EG.
8. Under exceptionella omständigheter får resolutionsmyndigheterna, när verktyget för nedskrivning eller konvertering används, i följande fall helt eller delvis undanta vissa skulder från tillämpningen av verktyget för nedskrivning eller konvertering:
- a) Det är trots resolutionsmyndighetens uppkriga ansträngningar inte möjligt att skriva ned eller konvertera den skulden inom rimlig tid.
- b) Undantaget är absolut nödvändigt och står i proportion till uppnåendet av kontinuitet i kritiska funktioner och kärnaffärsområden på ett sätt som gör att företaget i resolution kan fortsätta med centrala verksamheter, tjänster och transaktioner.
- c) Undantaget är absolut nödvändigt och står i proportion till insatserna för att undvika omfattande spridningseffekter, på ett sätt som allvarligt skulle störa ekonomin i en medlemsstat eller unionen.
- d) Tillämpningen av verktyget för nedskrivning eller konvertering på de skulderna skulle leda till en sådan värdeförstörelse att förlusterna för andra borgenärer skulle bli högre än om de skulderna undantogs från tillämpningen av verktyget för nedskrivning eller konvertering.
- e) Undantaget är strikt nödvändigt och står i proportion till insatserna för att säkerställa att tredje parter får ersättning för sina personskador och sakskador som täcks av försäkringsavtal som rör skadeståndsansvar, om sådana avtal är obligatoriska enligt tillämplig rätt.
9. Resolutionsmyndigheterna ska, om nedskrivnings- eller konverteringsverktyget tillämpas, beakta att försäkringsavtal vars villkor omstrukturerades i enlighet med punkt 1 andra stycket, efter det att avtalen omstrukturerats, uppfyller de obligatoriska lägsta täckningsnivåerna enligt tillämplig rätt.

Artikel 36

Behandling av aktieägare vid tillämpning av verktyget för nedskrivning eller konvertering

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna när de tillämpar verktyget för nedskrivning eller konvertering vidtar en av eller båda följande åtgärder gentemot aktieägarna:
- a) Drar in existerande aktier eller andra äganderättsinstrument eller överför dem till borgenärer vars fordringar har konverterats.
- b) Under förutsättning att den värdering som utförs enligt artikel 23 visar att företaget i resolution har ett positivt nettovärde, späder ut existerande aktieinnehav eller innehav av andra äganderättsinstrument genom att konvertera tillämpliga kapitalinstrument eller skuldinstrument som emitterats av företaget i resolution, eller andra kvalificerade skulder i företaget i resolution, till aktier eller andra äganderättsinstrument i enlighet med tillämpningen av verktyget för nedskrivning eller konvertering.

Med avseende på första stycket b ska konverteringen göras till en omräkningskurs som väsentligt spår ut existerande aktieinnehav eller innehav av andra äganderättsinstrument.

2. När resolutionsmyndigheterna överväger vilken av åtgärderna enligt punkt 1 de ska vidta ska de beakta

a) den värdering som gjorts i enlighet med artikel 23,

b) det belopp med vilket resolutionsmyndigheten har bedömt att nivå 1-poster ska minskas och berörda kapitalinstrument skrivas ned eller konverteras enligt artikel 38.1.

3. Om en konvertering av kapitalinstrument eller skuldinstrument som emitterats av företaget i resolution, eller andra kvalificerade skulder i företaget i resolution skulle leda till ett förvärv eller en ökning av ett kvalificerat innehav i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag såsom anges i artikel 57.1 i direktiv 2009/138/EG, ska tillsynsmyndigheterna, genom undantag från artiklarna 57–62 i det direktivet, utföra den bedömning som krävs enligt de artiklarna i så god tid att det inte försenar konverteringen av kapitalinstrument eller hindrar att resolutionsåtgärden uppnår de relevanta resolutionsmålen.

4. Om tillsynsmyndigheten för det företag inte senast dagen för konverteringen av kapitalinstrumenten har slutfört den bedömning som krävs enligt punkt 3, ska artikel 31.6 vara tillämplig på en förvärvares alla eventuella förvärv av eller öknings av ett kvalificerat innehav till följd av konverteringen av kapitalinstrument.

Artikel 37

Kurs för konvertering av skulder till eget kapital

Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna, när de tillämpar verktyget för nedskrivning eller konvertering och utövar den befogenhet som anges i artikel 42.1 h, får tillämpa olika konverteringskurser för olika kapitalinstruments- och skuldklasser i enlighet med en av eller båda följande principer:

a) Konverteringskursen utgör en lämplig kompensation för den drabbade borgenären för eventuell förlust som åsamkats på grund av att nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna utövats.

b) Den konverteringskurs som tillämpas på skulder som anses vara prioriterade enligt tillämplig insolvensrätt är högre än konverteringskursen för efterställda skulder.

Artikel 38

Ytterligare bestämmelser om verktyget för nedskrivning eller konvertering

1. Resolutionsmyndigheterna ska tillämpa verktyget för nedskrivning eller konvertering i enlighet med den prioriteringsordning för fordringar som gäller vid normala insolvensförfaranden på ett sätt som ger följande resultat:

a) Nivå 1-poster minskas först i proportion till förlusterna och upp till deras kapacitet, och resolutionsmyndigheten vidtar en eller båda av de åtgärder som avses i artikel 36.1 gentemot innehavarna av nivå 1-instrument.

b) Kapitalbeloppet för nivå 2-instrument skrivs ned eller konverteras till nivå 1-instrument, eller båda, i den utsträckning som krävs för att uppfylla resolutionsmålen eller upp till de tillämpliga kapitalinstrumentens kapacitet, beroende på vilket som är lägst.

c) Kapitalbeloppet för nivå 3-instrument skrivs ned eller konverteras till nivå 1-instrument, eller båda, i den utsträckning som krävs för att uppfylla resolutionsmålen eller upp till de tillämpliga kapitalinstrumentens kapacitet, beroende på vilket som är lägst.

d) I den utsträckning som krävs för att uppnå resolutionsmålen, och i enlighet med rangordningen av fordringar vid normala insolvensförfaranden inklusive den rangordning av försäkringsfordringar som föreskrivs i artikel 275.1 i direktiv 2009/138/EG, skrivs kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, resten av de kvalificerade skulderna ned eller konverteras till nivå 1-instrument eller båda.

SV

EUT L, 8.1.2025

Om nedskrivningsnivån grundad på den preliminära värderingen enligt artikel 25 visar sig överstiga kraven när den jämförs med den slutgiltiga värderingen enligt artikel 24.2, får en uppvärderingsmekanism tillämpas för att ersätta borgenärerna och därefter aktieägarna i den utsträckning det är nödvändigt.

Vid beslut om huruvida skulder ska skrivas ned eller konverteras till aktiekapital ska resolutionsmyndigheterna inte konvertera en viss klass av skulder samtidigt som en klass av skulder som är efterställd klassen förblir okonverterad till aktiekapital eller inte nedskriven.

Medlemsstaterna ska säkerställa att alla fordringar som härrör från kapitalbasposter, i deras nationella rätt som reglerar normala insolvensförfaranden, ges lägre prioritet än fordringar som inte härrör från kapitalbasposter. Vid tillämpning av detta stycke ska hela instrumentet, i den utsträckning som det endast delvis erkänns som en kapitalbaspost, behandlas som en fordran som härrör från en kapitalbaspost och ska ges lägre prioritet än en fordring som inte härrör från en kapitalbaspost.

2. Om kapitalbeloppet för ett tillämpligt kapitalinstrument eller kapitalbeloppet för ett skuldinstrument eller annan kvalificerad skuld skrivs ned, ska följande gälla:

- a) Nedskrivningen till följd av tillämpningen av verktyget för nedskrivning eller konvertering ska vara permanent, med förbehåll för eventuella uppvärderingar i enlighet med den ersättningsmekanism som avses i punkt 1.
- b) Inga skulder till innehavaren av det tillämpliga kapitalinstrumentet, skuldinstrumentet eller annan kvalificerad skuld ska kvarstå enligt eller i samband med det belopp för instrumentet som har skrivits ned, med undantag för upplupna skulder och skadeståndsskulder som kan uppkomma till följd av ett överklagande av lagenligheten av utöandet av nedskrivningsbefogenheten.
- c) Ingen ersättning ska betalas till innehavaren av det tillämpliga kapitalinstrumentet, skuldinstrumentet eller annan kvalificerad skuld annat än i enlighet med punkt 3.

3. För att genomföra en konvertering av de berörda kapitalinstrumenten, skuldinstrumenten eller andra kvalificerade skulderna i enlighet med punkt 1 b och c får resolutionsmyndigheterna kräva att enheter som avses i artikel 1.1 a–e emitterar nivå 1-instrument till innehavarna av de berörda kapitalinstrumenten, skuldinstrumenten eller andra kvalificerade skulderna.

De berörda kapitalinstrumenten, skuldinstrumenten eller andra kvalificerade skulderna får konverteras under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Nivå 1-instrumenten emitteras av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, av en enhet som avses i artikel 1.1 b–e eller av moderföretaget med den relevanta resolutionsmyndighetens samtycke.
- b) Nivå 1-instrumenten emitteras innan den enhet som avses i artikel 1.1 a–e emitterar aktier eller äganderättsinstrument i syfte att tillhandahålla kapital från staten eller ett offentligt organ.
- c) Nivå 1-instrumenten tilldelas och överförs utan dröjsmål efter utöandet av konverteringsbefogenheten.
- d) Den konverteringskurs som avgör antalet nivå 1-instrument som ska tillhandahållas för varje tillämpligt kapitalinstrument, skuldinstrument eller annan kvalificerad skuld är förenlig med artikel 37.

4. Vid tillhandahållande av nivå 1-instrument i enlighet med punkt 3 får resolutionsmyndigheterna kräva att enheter som avses i artikel 1.1 a–e alltid har det förhandsgodkännande som krävs för att emittera det relevanta antalet nivå 1-instrument.

Artikel 39

Verkan av nedskrivning eller konvertering

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att om en resolutionsmyndighet tillämpar verktyget för nedskrivning eller konvertering och utövar nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artiklarna 35.1 och 42.1 g–k, ska minskningen av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, konverteringen eller indragningen få verkan och vara omedelbart bindande för företaget i resolution och för drabbade borgenärer och aktieägare.

2. Resolutionsmyndigheten ska slutföra eller kräva slutförande av alla administrativa och förfarandemässiga uppgifter som är nödvändiga för att ge verkan åt tillämpningen av verktyget för nedskrivning eller konvertering, inbegripet följande:

- a) Ändring av alla berörda register.
- b) Avlistning eller avförande från handel av aktier eller andra äganderättsinstrument eller skuldinstrument.
- c) Listning eller upptagande till handel av nya aktier eller andra äganderättsinstrument.
- d) Återlistning eller återupptagande av eventuella skuldinstrument som skrivits ned, utan krav på utfärdande av ett prospekt i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 ⁽²¹⁾.

3. Om en resolutionsmyndighet genom den befogenhet som avses i artikel 42.1 g sänker, till noll, kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, en skuld, ska den skulden och eventuella skyldigheter eller fordringar som hänför sig till den skulden, som inte har uppstått vid den tidpunkt då befogenheten utövas, i alla hänseenden betraktas som fullgjord och ska inte kunna göras gällande i senare förfaranden gentemot företaget i resolution eller en efterföljande enhet vid en eventuell senare avveckling.

4. Om en resolutionsmyndighet delvis men inte helt sänker kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, en skuld genom den befogenhet som avses i artikel 42.1 g, ska följande gälla:

- a) Skulden ska vara infriad med ett belopp motsvarande sänkningen av beloppet.
- b) Det berörda instrumentet eller det avtal som gav upphov till den ursprungliga skulden ska fortsätta att gälla för det återstående kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, skulden, med förbehåll för eventuella ändringar av den ränta som hänför sig till sänkningen av kapitalbeloppet och eventuella ytterligare ändringar av villkoren som resolutionsmyndigheten kan komma att göra genom den befogenhet som avses i artikel 42.1 l.

Artikel 40

Nedskrivning eller konvertering av skulder som hänför sig till derivat

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna inte utövar nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna avseende en skuld som hänför sig till ett derivat förrän de har avslutat derivaten. När en resolution inleds ska resolutionsmyndigheterna ha befogenhet att avsluta och säga upp eventuella derivatkontrakt för det ändamålet. I de fall en derivatsskuld har undantagits från tillämpningen av nedskrivnings- eller konverteringsverktyget enligt artikel 35.8 ska resolutionsmyndigheter inte vara förpliktade att avsluta eller säga upp derivatkontraktet.

2. Om derivattransaktioner omfattas av ett nettningsavtal ska resolutionsmyndigheten eller en oberoende värderare, som en del av värderingen enligt artikel 23, fastställa de skulder som hänför sig till de transaktionerna på nettobasis i enlighet med villkoren i nettningsavtalet.

3. Resolutionsmyndigheterna ska fastställa värdet av skulder som hänför sig till derivat i enlighet med allt det följande:

- a) Lämpliga metoder för att fastställa värdet på klass av derivat, inbegripet transaktioner som omfattas av nettningsavtal.
- b) Principer för att fastställa den relevanta tidpunkt då värdet på en derivatposition bör fastställas.
- c) Lämpliga metoder för att jämföra den värdeförstörelse som skulle bli följden av avslutandet och nedskrivningen eller konverteringen av derivat med det belopp för förluster som derivat skulle behöva stå för vid en nedskrivning eller konvertering.

⁽²¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG (EUT L 168, 30.6.2017, s. 12).

SV

EUT L, 8.1.2025

4. Eiopa ska, efter samråd med Esma, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som närmare anger de metoder och principer som fastställs i punkt 3 för värdering av skulder som hänför sig till derivat. För derivattransaktioner som omfattas av nettningssavtal ska Eiopa beakta avslutningsmetoden i nettningssavtalet.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 29 juli 2027.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Artikel 41

Avlägsnande av förfarandemässiga hinder för nedskrivning eller konvertering

1. Vid tillämpning av verktyget för nedskrivning eller konvertering ska medlemsstaterna, i tillämpliga fall, kräva att de enheter som avses i artikel 1.1 a–e alltid innehar ett tillräckligt aktiekapital eller andra nivå 1-instrument för att säkerställa att dessa företag och enheter inte är förhindrade att emittera tillräckligt med nya aktier eller andra äganderättsinstrument för att säkerställa att konverteringen av skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument kan genomföras på ett effektivt sätt.

Resolutionsmyndigheterna ska bedöma uppfyllandet av det krav som fastställs i första stycket i samband med utvecklingen och upprätthållandet av resolutionsplanerna i enlighet med artiklarna 9 och 10.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att det inte finns några förfarandemässiga hinder för att konvertera skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument som finns med stöd av företagets stiftelseurkund eller bolagsordning, inbegripet företrädesrätt för aktieägare eller krav på aktieägarnas medgivande för att öka kapitalet.

KAPITEL IV

Resolutionsbefogenheter

Artikel 42

Allmänna befogenheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har alla befogenheter som är nödvändiga för att tillämpa resolutionsverktyg på de enheter som avses i artikel 1.1 a–e som uppfyller de villkor för resolution som anges i artikel 19.1 eller 20.3, enligt vad som är tillämpligt. Resolutionsmyndigheterna ska särskilt ha följande resolutionsbefogenheter, som de får utöva var för sig eller i kombination:

- a) Befogenhet att kräva av vilken person som helst att lämna den information som krävs för att resolutionsmyndigheten ska kunna besluta om och förbereda en resolutionsåtgärd, inbegripet uppdateringar och kompletteringar av information som lämnats i resolutionsplanerna och inbegripet information som ska lämnas vid inspektioner på plats.
- b) Befogenhet att ta kontroll över ett företag i resolution och att utöva alla de rättigheter och befogenheter som tilldelats aktieägarna, andra ägare och förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för det företag som är i resolution.
- c) Befogenhet att förbjuda bedrivande av ny försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet och att placera ett företag i resolution i ett ordnat förfarande för solvent avveckling och avsluta dess verksamhet.
- d) Befogenhet att auktorisera ett broföretag som etablerats och auktoriserats utan att kraven i direktiv 2009/138/EG är uppfyllda under den korta period som avses i artikel 33.1 andra stycket i det här direktivet att bedriva ny försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet eller förnya befintlig verksamhet.
- e) Befogenhet att överföra aktier och andra äganderättsinstrument som emitterats av ett företag i resolution.

- f) Befogenhet att överföra rättigheter, tillgångar eller skulder i ett företag i resolution till en annan enhet, med den enhetens samtycke.
 - g) Befogenhet att omstrukturera försäkringsfordringar eller sänka, och även sänka till noll, kapitalbeloppet eller det utestående belopp som ska betalas för skuldinstrument och kvalificerade skulder, inbegripet försäkringsfordringar, i ett företag i resolution.
 - h) Befogenhet att konvertera skuldinstrument och kvalificerade skulder, inbegripet försäkringsfordringar, i ett företag i resolution till ordinarie aktier eller andra äganderättsinstrument i en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a–e, i ett relevant moderföretag eller i ett broföretag till vilket tillgångar, rättigheter eller skulder i en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a–e överförs.
 - i) Befogenhet att dra in skuldinstrument som getts ut av ett företag i resolution, med undantag för skulder med säkerhet som omfattas av artikel 35.5.
 - j) Befogenhet att sänka, och även sänka till noll, det nominella värdet av aktier eller andra äganderättsinstrument i ett företag i resolution och att dra in sådana aktier eller andra äganderättsinstrument.
 - k) Befogenhet att kräva att ett företag i resolution eller ett relevant moderföretag ger ut nya aktier, andra äganderättsinstrument eller andra kapitalinstrument, inbegripet preferensaktier och villkorade konvertibla instrument.
 - l) Befogenhet att ändra eller anpassa löptiden för skuldinstrument och andra kvalificerade skulder utgivna av ett företag i resolution eller att ändra den ränta som ska betalas för sådana instrument och andra kvalificerade skulder, eller det datum då räntan förfaller till betalning, bland annat genom att tillfälligt skjuta upp betalningen.
 - m) Befogenhet att säga upp och avsluta finansiella avtal eller derivat.
 - n) Befogenhet att avsätta eller ersätta förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet och den verkställande ledningen i ett företag i resolution.
 - o) Befogenhet att kräva att tillsynsmyndigheten i god tid bedömer köparen av ett kvalificerat innehav, genom undantag från de tidsfrister som fastställs i artikel 58 i direktiv 2009/138/EG.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de åtgärder som tillsynsmyndigheten vidtagit avslutas, om en fortsättning av dem skulle hindra användningen av resolutionsverktyg.
3. Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att resolutionsmyndigheterna, när de tillämpar och utövar resolutionsbefogenheterna, inte omfattas av något av följande krav som annars skulle gälla enligt nationell rätt eller avtal eller på annan grund:
- a) Krav om godkännande eller medgivande från en offentlig eller privat person, inbegripet aktieägarna, borgenärerna eller försäkringstagarna för företaget i resolution, med förbehåll för artiklarna 3.8 och 67.1.
 - b) Förfarandekrav om att underrätta vissa personer, inbegripet eventuella krav om att offentliggöra underrättelser eller prospekt eller om att lämna in eller registrera handlingar hos någon annan myndighet, innan befogenheterna utövas.
- Första stycket b påverkar inte tillämpningen av de krav som fastställs i artiklarna 63 och 65 eller eventuella krav på anmälan enligt unionens regler om statligt stöd.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna, i den mån någon eller några av de befogenheter som räknas upp i punkt 1 i denna artikel inte är tillämpliga på en enhet som omfattas av artikel 1.1 till följd av dess särskilda juridiska form som ömsesidigt företag eller kooperativ sammanslutning, har befogenheter så lika de som förtecknas i punkt 1 i den här artikeln som möjligt, även vad gäller deras verkan.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att de skyddsåtgärder som föreskrivs i kapitel V i detta direktiv, eller skyddsåtgärder som ger samma verkan, tillämpas när resolutionsmyndigheterna utövar befogenheterna enligt punkt 4 på de drabbade personerna, inbegripet aktieägare, borgenärer, försäkringstagare och motparter.

Artikel 43

Kompletterande befogenheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna, när de utövar en resolutionsbefogenhet, har befogenhet att göra följande:

- a) Med förbehåll för artikel 60, att föreskriva att en överföring ska få verkan utan att det uppstår några skyldigheter eller ansvarsförbindelser som påverkar de överförda finansiella instrumenten, rättigheterna, tillgångarna eller skulderna.
- b) Upphäva rätten att förvärva ytterligare aktier eller andra äganderättsinstrument.
- c) Kräva att den relevanta myndigheten avbryter eller tillfälligt upphäver godkännandet för upptagande till handel på en reglerad marknad eller upptagandet till officiell notering av finansiella instrument enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG⁽²²⁾.
- d) Föreskriva att den mottagande enheten behandlas som om denna var företaget i resolution när det gäller alla rättigheter eller skyldigheter som företaget i resolution har, eller åtgärder som det har vidtagit, inbegripet alla rättigheter eller skyldigheter beträffande deltagande i en marknadsinfrastruktur, med förbehåll för tillämpningen av det verktyg för försäljning av verksamhet eller det broföretagverktyg som avses i artiklarna 31 och 32 tillämpas.
- e) Begära att företaget i resolution eller den mottagande enheten informerar och bistår den andra parten.
- f) Upphäva eller ändra villkoren i ett avtal som företaget i resolution är part i eller sätta en mottagande enhet som part i dess ställe.
- g) Överföra eventuella återförsäkringsrättigheter som omfattar överförda försäkrings- eller återförsäkringsfordringar utan återförsäkringsföretagets medgivande, om resolutionsmyndigheten helt eller delvis överför tillgångar och skulder kopplade till dessa återförsäkringsrättigheter i företaget i resolution till en annan enhet.

Eventuell rätt till ersättning som föreskrivs i enlighet med detta direktiv ska inte betraktas som en skyldighet eller ansvarsförbindelse enligt första stycket a.

2. Resolutionsmyndigheterna ska utöva de befogenheter som anges i punkt 1 om de anser att detta är lämpligt för att säkerställa att en resolutionsåtgärd är ändamålsenlig eller för att uppnå ett eller flera resolutionsmål.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheter som utövar en resolutionsbefogenhet har befogenhet att föreskriva kontinuitetsarrangemang som krävs för att säkerställa att resolutionsåtgärden är ändamålsenlig och, i tillämpliga fall, att den verksamhet som överförs kan bedrivas av den mottagande enheten. Dessa kontinuitetsarrangemang ska särskilt inbegripa följande:

- a) Att avtal som ingåtts av företaget i resolution fortsätter att vara gällande, så att den mottagande enheten påtar sig de rättigheter och skulder som företaget i resolution har i fråga om finansiella instrument, rättigheter, tillgångar eller skulder som har överförts och ersätter företaget i resolution, uttryckligen eller underförstått, i alla relevanta avtalshandlingar.
- b) Att företaget i resolution ersätts av den mottagande enheten i alla rättsliga förfaranden som avser alla finansiella instrument, rättigheter, tillgångar eller skulder som har överförts.

4. De befogenheter som avses i punkt 1 första stycket d och punkt 3 b ska inte påverka följande:

- a) Rätten för en anställd i företaget i resolution att säga upp ett anställningsavtal.
- b) Med förbehåll för artiklarna 49, 50 och 51, rätten för en avtalspart att utöva de rättigheter som följer av avtalet, inbegripet rätten att säga upp avtalet, om denna rätt följer av avtalsvillkoren, till följd av en handling eller underlåtenhet som begåtts av företaget i resolution före den relevanta överföringen eller av den mottagande enheten efter den relevanta överföringen.

⁽²²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG av den 28 maj 2001 om upptagande av värdepapper till officiell notering och om uppgifter som skall offentliggöras beträffande sådana värdepapper (EGT L 184, 6.7.2001, s. 1).

Artikel 44

Särskild förvaltning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna får utse en särskild förvaltare som ersätter förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i företaget i resolution. Medlemsstaterna ska vidare säkerställa att den särskilda förvaltaren har de kvalifikationer, den förmåga och den kunskap som krävs för att fullgöra sina funktioner. Medlemsstaterna får föreskriva att en resolutionsmyndighet får utse flera särskilda förvaltare.

2. Den särskilda förvaltaren ska ha alla befogenheter som tillkommer aktieägarna och förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i företaget i resolution. Den särskilda förvaltaren ska utöva dessa befogenheter under resolutionsmyndighetens kontroll. Resolutionsmyndigheten får begränsa den särskilda förvaltarens åtgärder eller kräva förhandsgodkännande för vissa handlingar.

Resolutionsmyndigheten ska offentliggöra det beslut om utseende som avses i punkt 1 och de villkor som gäller för det beslutet.

3. Den särskilda förvaltaren ska ha en lagstadgad skyldighet att vidta de åtgärder som krävs för att nå resolutionsmålen och genomföra resolutionsåtgärder i enlighet med resolutionsmyndighetens beslut. Denna lagstadgade uppgift ska i händelse av inkonsekvens eller konflikt vara överordnad alla andra ledningsuppgifter i enlighet med företagets bolagsordning eller nationell rätt.

4. Medlemsstaterna ska kräva att den särskilda förvaltaren regelbundet upprättar rapporter åt den resolutionsmyndighet som har utsett den särskilda förvaltaren med regelbundna intervaller som fastställs av resolutionsmyndigheten och i början och slutet av den särskilda förvaltarens uppdrag. Dessa rapporter ska i detalj beskriva den finansiella ställningen för företaget i resolution och ange skälen till de vidtagna åtgärderna.

5. Den särskilda förvaltaren får inte utses för mer än ett år. Den perioden får förnyas om resolutionsmyndigheten beslutar att villkoren för att utse en särskild förvaltare fortsatt är uppfyllda.

6. Resolutionsmyndigheten får när som helst avsätta den särskilda förvaltaren.

Artikel 45

Befogenheter avseende tillhandahållande av tjänster och faciliteter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att kräva att ett företag i resolution, eller någon av dess gruppenheter, tillhandahåller alla tjänster och faciliteter som är nödvändiga för att en mottagande enhet ska kunna bedriva den verksamhet som överförs till den, inbegripet om företaget i resolution eller den relevanta gruppenheten är föremål för ett normalt insolvensförfarande.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har de befogenheter som krävs för att säkerställa att de varor och tjänster som en leverantör av väsentliga tjänster direkt eller indirekt tillhandahåller ett företag i resolution kan fortsätta att tillhandahållas av den efter det att resolutionsåtgärder har vidtagits om

a) tillgångarna för leverantören av väsentliga tjänster underskrider dess skulder, eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för fastställandet av att tillgångarna för leverantören av väsentliga tjänster inom den närmaste framtiden kommer att underskrida dess skulder, eller

b) leverantören av väsentliga tjänster är oförmögen att betala sina skulder eller andra åtaganden i takt med att de förfaller till betalning, eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för fastställandet av att leverantören av väsentliga tjänster inom den närmaste framtiden kommer att befinna sig i en sådan situation.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras resolutionsmyndigheter har befogenhet att genomdriva skyldigheter som enligt punkt 1 ålagts av resolutionsmyndigheter i andra medlemsstater med avseende på gruppenheter som är etablerade på deras territorium.

4. De tjänster och faciliteter som tillhandahålls i enlighet med punkterna 1 och 3 ska tillhandahållas på följande villkor:

a) Om tjänsterna och faciliteterna tillhandahållits företaget i resolution enligt ett avtal före det att resolutionsåtgärden vidtogs, på samma villkor som det avtalet under hela avtalsperioden.

- b) På rimliga villkor om det inte finns något avtal eller om avtalet har löpt ut.

Artikel 46

Befogenhet att verkställa krishanteringsåtgärder som vidtas av andra medlemsstater

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att om en överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder omfattar tillgångar som är belägna i en annan medlemsstat än resolutionsmyndighetens medlemsstat, eller omfattar rättigheter eller skulder enligt rätten i en annan medlemsstat än resolutionsmyndighetens medlemsstat, ska överföringen ha verkan i eller i enlighet med rätten i denna andra medlemsstat.
 2. Medlemsstaterna ska ge den resolutionsmyndighet som gjort eller avser att göra överföringen allt rimligt bistånd för att säkerställa att aktierna eller de andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna, rättigheterna eller skulderna överförs till den mottagande enheten i enlighet med tillämpliga krav i nationell rätt.
 3. Medlemsstaterna ska säkerställa att aktieägare, borgenärer och tredje parter som berörs av överföringen av de aktier, andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder som avses i punkt 1 inte har rätt att förhindra, bestrida eller bortse från denna överföring enligt en bestämmelse i rätten i den medlemsstat där tillgångarna är belägna eller i den rätt som reglerar aktierna, de andra äganderättsinstrumenten, rättigheterna eller skulderna.
 4. Medlemsstaterna ska säkerställa att kapitalbeloppet för kapitalinstrument, skuldinstrument eller andra kvalificerade skulder minskas, eller att sådana skulder eller instrument konverteras, i enlighet med utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter av en resolutionsmyndighet i en annan medlemsstat avseende ett företag i resolution, om de relevanta skulderna eller instrumenten
- a) regleras av lagen i en annan medlemsstat än den medlemsstat vars resolutionsmyndighet utövade nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna,
- b) avser borgenärer i en annan medlemsstat än den medlemsstat vars resolutionsmyndighet utövade nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att aktieägare och borgenärer som drabbas av utövandet av de nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter som avses i punkt 4 inte har rätt att bestrida minskningen av kapitalbeloppet för instrumentet eller skulden eller dess konvertering, allt efter omständigheterna, enligt en bestämmelse i rätten i en annan medlemsstat än den medlemsstat vars resolutionsmyndighet utövade nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna.
 6. Varje medlemsstat ska säkerställa att följande fastställs i enlighet med rätten i resolutionsmyndighetens medlemsstat:
- a) Rätten för aktieägare, borgenärer och tredje parter att enligt artikel 67 överklaga en överföring av de aktier, andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder som avses i punkt 1 i den här artikeln.
- b) Rätten för borgenärer att enligt artikel 67 överklaga minskningen av kapitalbeloppet eller konverteringen av ett instrument eller en skuld som omfattas av punkt 4 a eller b i den här artikeln.
- c) Skyddsåtgärder för delvis överföring som avses i kapitel V avseende tillgångar, rättigheter eller skulder som avses i punkt 1.

Artikel 47

Befogenhet vad gäller tillgångar, rättigheter, skulder, aktier och andra äganderättsinstrument som är belägna i, eller regleras av lagen i, tredjeland

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att om en resolutionsåtgärd avser tillgångar som är belägna i ett tredjeland eller aktier, andra äganderättsinstrument, rättigheter eller skulder som regleras av lagen i ett tredjeland får resolutionsmyndigheterna kräva att

- a) den person som utövar kontroll över företaget i resolution och den mottagande enheten vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att resolutionsåtgärden får verkan,
- b) den person som utövar kontroll över företaget i resolution innehar aktierna, de andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna eller rättigheterna eller som fullgör skyldigheterna för den mottagande enhetens räkning till dess att resolutionsåtgärden får verkan,
- c) rimliga, regelrätta utgifter som den mottagande enheten ådrar sig för att utföra någon av de åtgärder som krävs enligt leden a och b återbetalas på något av de sätt som avses i artikel 26.5.

2. För att underlätta potentiella åtgärder enligt punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaterna kräva att de enheter som avses i artikel 1.1 a–e säkerställer införandet av en bestämmelse i sina avtal genom vilken aktieägare, borgenärer eller parter i det avtal som ger upphov till skulden godkänner att skulden kan komma att omfattas av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter och att de är bundna av alla minskningar av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, konverteringar eller upphävanden som är en följd av att en resolutionsmyndighet utövar sådana befogenheter.

Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheter får kräva att de enheter som avses i artikel 1.1 a–e förser dem med ett motiverat rättsligt utlåtande från en oberoende juridisk expert som bekräftar sådana avtalsbestämmelsers rättsliga verkställbarhet och verkan.

3. Om en resolutionsmyndighet bedömer att det, trots att den person som utövar kontroll över företaget i resolution har vidtagit alla nödvändiga åtgärder i enlighet med punkt 1 a, är högst osannolikt att resolutionsåtgärden kommer att få verkan avseende vissa tillgångar som är belägna i tredjeland eller vissa aktier, andra äganderättsinstrument, rättigheter eller skulder som regleras av lagen i ett tredjeland, ska resolutionsmyndigheten inte gå vidare med resolutionsåtgärden. Om resolutionsmyndigheten redan har fattat beslut om resolutionsåtgärden ska detta beslut vara ogiltigt avseende berörda tillgångar, aktier, äganderättsinstrument, rättigheter eller skulder.

Artikel 48

Uteslutande av vissa avtalsvillkor

1. En krisförebyggande åtgärd eller krishanteringsåtgärd som vidtas avseende en enhet, inbegripet händelser med direkt koppling till tillämpningen av en sådan åtgärd, ska inte i sig, enligt ett avtal som ingåtts av den berörda enheten, anses utgöra en utlösande händelse i den mening som avses i direktiv 2002/47/EG eller ett insolvensförfarande i den mening som avses i direktiv 98/26/EG, förutsatt att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalet, däribland betalnings- och leveransskyldigheter, och tillhandahållandet av säkerhet, även fortsättningsvis fullgörs.

En krisförebyggande åtgärd eller krishanteringsåtgärd ska vidare inte i sig anses utgöra en utlösande händelse i den mening som avses i direktiv 2002/47/EG eller ett insolvensförfarande i den mening som avses i direktiv 98/26/EG, enligt ett avtal som ingåtts av

- a) ett dotterföretag, om avtalsskyldigheterna garanteras eller på annat sätt stöds av moderföretaget eller en gruppenhet, eller
- b) en enhet i samma grupp, om avtalet innehåller korsvisa fallissemangsklausuler.

2. Vid tillämpning av denna artikel ska resolutionsförfaranden i tredjeland anses utgöra en krishanteringsåtgärd om de erkänts enligt artikel 76 eller, i avsaknad av ett sådant erkännande, om en resolutionsmyndighet så beslutar.

3. Under förutsättning att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalet, inbegripet betalnings- och leveransskyldigheter, och tillhandahållande av säkerhet, även fortsättningsvis fullgörs ska en krisförebyggande åtgärd eller krishanteringsåtgärd, inbegripet händelser med direkt koppling till tillämpningen av en sådan åtgärd, inte i sig göra det möjligt för någon att

- a) utöva eventuella uppsägnings-, uppskjutande-, ändrings-, nettungs- eller kvittningsrättigheter, inbegripet när det gäller avtal som ingåtts av

- i) ett dotterföretag, om avtalsskyldigheterna garanteras eller på annat sätt stöds av en gruppenhet,

- ii) en gruppenhet, om avtalet innehåller korsvisa fallissemangsklausuler,
- b) komma i besittning av, utöva kontroll över eller göra gällande säkerhetsrätter avseende egendom som tillhör någon av de enheter som avses i artikel 1.1 a–e eller en gruppenhet när det gäller avtal som inbegriper korsvisa fallissemangsklausuler,
- c) påverka någon avtalsenlig rättighet som någon av de enheter som avses i artikel 1.1 a–e eller en gruppenhet har när det gäller avtal som inbegriper korsvisa fallissemangsklausuler.
4. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte påverka en persons rättighet att vidta en åtgärd som avses i punkt 3 a, b eller c om denna rättighet uppstår till följd av någon annan händelse än den krisförebyggande åtgärden, krishanteringsåtgärden eller en händelse med direkt koppling till tillämpningen av en sådan åtgärd.
5. Ett tillfälligt upphävande eller en begränsning enligt artikel 49 eller 50 ska inte utgöra underlåtenhet att fullgöra en avtalsförpliktelse vid tillämpning av punkterna 1 och 3 i den här artikeln och artikel 51.1.
6. Bestämmelserna i den här artikeln ska anses vara internationellt tvingande regler i den mening som avses i artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 ⁽²³⁾.

Artikel 49

Befogenhet att tillfälligt upphäva vissa skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att tillfälligt upphäva en betalnings- eller leveransskyldighet enligt ett avtal som ingåtts av företaget i resolution från och med offentliggörandet av en underrättelse om tillfälligt upphävande i enlighet med artikel 65.3 till och med midnatt i slutet av den bankdag som, i den medlemsstat vars resolutionsmyndighet är behörig för företaget i resolution, följer efter det offentliggörandet.
2. Om en betalnings- eller leveransskyldighet skulle ha fullgjorts under perioden för det tillfälliga upphävande som avses i punkt 1 ska den fullgöras omedelbart efter utgången av perioden för det tillfälliga upphävandet.
3. Om betalnings- eller leveransskyldigheterna för ett företag i resolution enligt ett avtal tillfälligt upphävs enligt punkt 1 ska betalnings- eller leveransskyldigheterna för motparterna till företaget i resolution i samma avtal tillfälligt upphävas under samma period.
4. Ett tillfälligt upphävande enligt punkt 1 ska inte tillämpas på betalnings- och leveransskyldigheter gentemot
- a) system och operatörer av system som har betecknats i enlighet med direktiv 98/26/EG,
- b) centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i den förordningen.
5. Resolutionsmyndigheterna ska, när de utövar en befogenhet enligt denna artikel, ta hänsyn till vilken effekt utövandet av befogenheten kan ha.

Resolutionsmyndigheterna ska fastställa omfattningen av befogenheten med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet.

Artikel 50

Befogenhet att begränsa möjligheter att göra säkerhetsrätter gällande

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheter har befogenhet att begränsa möjligheterna för borgenärer med säkerhetsrätt i ett företag i resolution att göra säkerhetsrätter gällande avseende tillgångar i detta företag i resolution från och med offentliggörandet av en underrättelse om begränsningen i enlighet med artikel 65.3 till och med midnatt i slutet av den bankdag som, i den medlemsstat vars resolutionsmyndighet är behörig för företaget i resolution, följer efter det offentliggörandet.

⁽²³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 4.7.2008, s. 6).

2. En begränsning enligt punkt 1 ska inte tillämpas på
 - a) säkerhetsrätter för system eller operatörer av system som har betecknats enligt direktiv 98/26/EG,
 - b) centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i den förordningen.
3. Om artikel 62 är tillämplig ska resolutionsmyndigheterna säkerställa att alla begränsningar som införts inom ramen för den befogenhet som avses i punkt 1 i den här artikeln tillämpas konsekvent på alla grupperheter avseende vilka en resolutionsåtgärd vidtas.

Artikel 51

Befogenhet att tillfälligt upphäva uppsägningsrätt

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att tillfälligt upphäva uppsägningsrätten för en part i ett avtal med ett företag i resolution från och med offentliggörandet av en underrättelse i enlighet med artikel 65.3 till och med midnatt i slutet av den bankdag som, i den medlemsstat vars resolutionsmyndighet är behörig för företaget i resolution, följer efter det offentliggörandet, förutsatt att betalnings- och leveransskyldigheterna och tillhandahållandet av säkerhet även fortsättningsvis fullgörs.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att tillfälligt upphäva uppsägningsrätten för varje part i ett avtal med ett dotterföretag till ett företag i resolution om något av det följande föreligger:

- a) De avtalsskyldigheterna garanteras eller stöds på annat sätt av företaget i resolution.
- b) Uppsägningsrätten enligt det avtalet grundas uteslutande på insolvensen eller de finansiella förhållandena i företaget i resolution,
- c) I fall där en överföringsbefogenhet har utövats eller får utövas i förhållande till företaget i resolution, om antingen
 - i) alla tillgångar och skulder i dotterföretaget vilka avser det avtalet har överförts till och övertagits av, eller får överföras till och övertas av, den mottagande enheten, eller
 - ii) resolutionsmyndigheten på något annat sätt tillhandahåller ett adekvat skydd för sådana skyldigheter.

Det tillfälliga upphävandet av uppsägningsrätten ska få verkan från och med offentliggörandet av en underrättelse i enlighet med artikel 65.3 till och med midnatt i slutet av den bankdag som, i den medlemsstat där dotterföretaget till företaget i resolution är etablerat, följer efter det offentliggörandet.

3. Ett tillfälligt upphävande enligt punkt 1 eller 2 ska inte tillämpas på
 - a) system eller operatörer av system som har betecknats som ett system enligt direktiv 98/26/EG, eller
 - b) centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i den förordningen.
4. En person får utöva en uppsägningsrätt enligt ett avtal före utgången av den period som avses i punkt 1 eller 2 om den personen underrättas av resolutionsmyndigheten om att de rättigheter och skulder som omfattas av avtalet inte ska
 - a) överföras till en annan enhet, eller
 - b) bli föremål för nedskrivning eller konvertering i enlighet med artikel 35.1 a.
5. Om en resolutionsmyndighet utövar den befogenhet att tillfälligt upphäva uppsägningsrätten som anges i punkt 1 eller 2 i denna artikel utan att lämna någon underrättelse enligt punkt 4 i denna artikel får denna uppsägningsrätt utövas efter utgången av perioden för det tillfälliga upphävandet, om inte annat följer av artikel 48, enligt följande:

- a) Om de rättigheter och skulder som omfattas av avtalet har överförts till en annan enhet får en motpart utöva uppsägningsrätt i enlighet med villkoren i det avtalet endast om den mottagande enheten är orsaken till att den utlösande händelsen inträffar eller fortsätter.
- b) Om de rättigheter och skulder som omfattas av avtalet ligger kvar hos företaget i resolution och resolutionsmyndigheten inte har använt nedskrivnings- eller konverteringsverktöget avseende avtalet i enlighet med artikel 35.1 a får en motpart utöva uppsägningsrätt i enlighet med villkoren i avtalet efter utgången av perioden för det tillfälliga upphävande som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 52

Avtalsenligt erkännande av befogenheter vad gäller tillfälligt upphävande i samband med resolution

1. Medlemsstaterna ska kräva att sådana enheter som avses i artikel 1.1 a–e, i alla finansiella avtal som de ingår och som regleras av lagen i tredjeland inför villkor enligt vilka parterna erkänner att det finansiella avtalet kan komma att bli föremål för resolutionsmyndighetens utövande av sina befogenheter att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och skyldigheter enligt artiklarna 49, 50 och 51 och erkänner att de är bundna av kraven i artikel 48.
2. Medlemsstaterna får även kräva att moderföretag som har det yttersta ägarintresset säkerställer att deras dotterföretag i tredjeland som är sådana enheter som avses i artikel 1.1 a–e, i de finansiella avtal som avses i punkt 1 inför villkor för att utesluta att en resolutionsmyndighets utövande av befogenheten att tillfälligt upphäva eller begränsa de rättigheter och skyldigheter som innehas av moderföretaget som har det yttersta ägarintresset, i enlighet med punkt 1, utgör ett giltigt skäl för förtida uppsägning, tillfälligt upphävande, ändring, netting, utövande av kvittningsrätter eller hävdande av säkerhetsrätter med avseende på dessa avtal.
3. Punkt 1 ska vara tillämplig på finansiella avtal som
 - a) medför en ny skyldighet eller en väsentlig ändring av en befintlig skyldighet efter ikraftträdandet av de bestämmelser som antagits på nationell nivå för att införliva denna artikel,
 - b) föreskriver en eller flera uppsägningsrätter eller rättigheter att göra säkerhetsrätt gällande som artikel 48, 49, 50 eller 51 skulle vara tillämplig på om det finansiella avtalet reglerades av rätten i en medlemsstat.
4. Det förhållandet att en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a–e inte i sina finansiella avtal inför de avtalsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln ska inte hindra resolutionsmyndigheten från att tillämpa de befogenheter som avses i artiklarna 48, 49, 50 och 51 med avseende på de finansiella avtalen.
5. Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange innehållet i de avtalsvillkor som avses i punkt 1 med beaktande av de olika affärsmodellerna för de enheter som avses däri.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 29 juli 2027.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Artikel 53

Befogenhet att tillfälligt upphäva inlösenrätt

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att tillfälligt begränsa eller tillfälligt upphäva försäkringstagarnas inlösenrätt avseende livförsäkringsavtal som ingåtts av företaget i resolution, förutsatt att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalen, särskilt betalningsskyldigheter till förmån för försäkringstagare, förmånstagare eller skadelidande parter, även fortsättningsvis fullgörs.
2. Den befogenhet som avses i punkt 1 får användas endast så länge det är nödvändigt för att underlätta tillämpningen av ett eller flera resolutionsverktyg. Denna befogenhet ska gälla under den period som anges i den underrättelse om tillfälligt upphävande som offentliggörs i enlighet med artikel 65.3.

Artikel 54

Utövande av resolutionsbefogenheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna kan utöva kontroll över företaget i resolution i syfte att
 - a) bedriva verksamheten och tillhandahålla tjänsterna i företaget i resolution med alla de befogenheter som dess aktieägare och förvaltnings-, lednings eller tillsynsorgan har,
 - b) förvalta och förfoga över tillgångar och egendom som innehas av företaget i resolution.

Den kontroll som avses i första stycket får utövas direkt av resolutionsmyndigheten eller indirekt av en eller flera personer som utsetts av resolutionsmyndigheten. Medlemsstaterna ska säkerställa att rösträtter som är kopplade till aktier eller andra äganderättsinstrument som innehas i företaget i resolution inte kan utövas under resolutionsperioden.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheter, med förbehåll för den rätt att överklaga som avses i artikel 67, kan vidta en resolutionsåtgärd genom föreläggande i enlighet med nationella administrativa befogenheter och förfaranden, utan att utöva kontroll över företaget i resolution.

3. Resolutionsmyndigheterna ska i varje enskilt fall besluta om det är lämpligt att genomföra resolutionsåtgärden genom de metoder som anges i punkt 1 eller 2 med hänsyn till resolutionsmålen och de allmänna principer för resolution som fastställs i artikel 22, de särskilda omständigheter som det berörda företaget i resolution befinner sig i och behovet av att underlätta en effektiv resolution av gränsöverskridande grupper.

4. Resolutionsmyndigheter ska inte anses vara en *shadow director* eller den person som faktiskt styr företaget enligt nationell rätt.

KAPITEL V

Skyddsåtgärder

Artikel 55

Behandling av aktieägare, försäkringstagare, förmänstagare, fordringsägare och andra borgenärer vid delvis överföring och tillämpning av nedskrivnings- eller konverteringsverkyt

1. Medlemsstaterna ska, om ett eller flera resolutionsverktyg har tillämpats, utom i den situation som beskrivs i punkt 2 i denna artikel, och om resolutionsmyndigheterna bara överför en del av rättigheterna, tillgångarna och skulderna i företaget i resolution, säkerställa att aktieägare, försäkringstagare, förmänstagare, fordringsägare och andra borgenärer vars fordringar inte har överförts åtminstone får så mycket gottgörelse för sina fordringar som de skulle ha fått om företaget i resolution hade avvecklats enligt ett normalt insolvensförfarande vid den tidpunkt då det beslut som avses i artikel 64 fattades.

2. Medlemsstaterna ska, om ett eller flera resolutionsverktyg har tillämpats och om resolutionsmyndigheterna tillämpar nedskrivnings- eller konverteringsverkyt, säkerställa att aktieägare, försäkringstagare, förmänstagare, fordringsägare och andra borgenärer vars fordringar har skrivits ned eller konverterats till aktier inte drabbas av större förluster än de skulle ha drabbats av om företaget i resolution hade avvecklats enligt ett normalt insolvensförfarande omedelbart vid den tidpunkt då det beslut som avses i artikel 64 fattades.

Artikel 56

Värdering av skillnad i behandling

1. Vid bedömningen av om aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare och andra borgenärer skulle ha behandlats bättre om företaget i resolution hade blivit föremål för ett normalt insolvensförfarande ska medlemsstaterna säkerställa att en oberoende person genomför en värdering så snart som möjligt efter det att resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna har vidtagits. Denna värdering ska skilja sig från den som genomförs enligt artikel 23.

2. Den värdering som avses i punkt 1 ska fastställa

a) den behandling som aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare, andra borgenärer eller relevanta försäkringsgarantisystem, skulle ha fått om det företag i resolution avseende vilket resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna vidtogs skulle ha blivit föremål för ett normalt insolvensförfarande vid den tidpunkt då det beslut som avses i artikel 64 fattades,

b) den faktiska behandling som aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare och andra borgenärer har fått vid resolutionen av företaget i resolution,

c) om det finns någon skillnad mellan den behandling som avses i led a och den behandling som avses i led b.

3. Värderingen ska

a) utgå från att det företag i resolution avseende vilket resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna vidtogs skulle ha blivit föremål för ett normalt insolvensförfarande vid den tidpunkt då beslutet i artikel 64 fattades,

b) utgå från att resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna inte hade vidtagits,

c) beakta en kommersiellt rimlig uppskattning av ersättningskostnaderna, inklusive mäklar- och avslutningsavgifter, för redan inköpta försäkringar för lämpliga grupper av försäkringstagare vid den tidpunkt då det beslut som avses i artikel 64 fattades,

d) bortse från eventuellt extraordinärt offentligt finansiellt stöd till företaget i resolution.

4. Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange metoden för den värdering som avses i denna artikel, särskilt metoden för att bedöma vilken behandling aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare och andra borgenärer skulle ha fått om företaget i resolution hade blivit föremål för ett normalt insolvensförfarande vid den tidpunkt då det beslut som avses i artikel 64 fattades och metoden för uppskattning av ersättningskostnaderna.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 29 juli 2027.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Artikel 57

Skyddsåtgärder för aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare eller andra borgenärer

Om det vid den värdering som genomförs enligt artikel 56 fastställs att de aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare eller andra borgenärer som avses i artikel 55, eller relevanta försäkringsgarantisystem i enlighet med tillämplig nationell rätt, har drabbats av större förluster än de skulle ha drabbats av vid en avveckling enligt ett normalt insolvensförfarande, ska medlemsstaterna säkerställa att de är berättigade till utbetalning av mellanskillnaden.

Artikel 58

Skyddsåtgärder för motparter vid delvis överföring

1. Medlemsstaterna ska säkerställa lämpligt skydd av följande arrangemang och av motparterna i följande arrangemang:

- a) Arrangemang för säkerheter där en person genom en säkerhet har ett faktiskt eller villkorat intresse i de tillgångar eller de rättigheter som omfattas av överföringen, oavsett om detta intresse är säkrat genom särskilda tillgångar eller särskilda rättigheter eller genom en företagsinteckning eller liknande arrangemang.
- b) Avtal om finansiell äganderättsöverföring där säkerhet som ställs för att säkerställa eller täcka fullgörandet av angivna skyldigheter tillhandahålls genom att hela äganderätten till tillgångar överförs från säkerhetsställaren till säkerhetsstagaren, på villkor att säkerhetsstagaren överför tillgångarna om de angivna skyldigheterna fullgörs.
- c) Kvittningsavtal där två eller flera ömsesidiga fordringar eller skyldigheter mellan företaget i resolution och en motpart kan kvittas mot varandra.
- d) Nettningsavtal.
- e) Fondförsäkringsavtal eller andra separata portföljer.
- f) Återförsäkringsavtal.
- g) Arrangemang om strukturerad finansiering, inbegripet värdepapperiseringar och instrument som används för att säkra tillgångar som ingår som en integrerad del av den säkerhetsmassan och som enligt nationell rätt är säkrade, vilket innebär att en part i arrangemanget eller en förvaltare, agent eller ett ombud ställer och innehar en säkerhet.

Den form av skydd som är lämplig för de klasser av arrangemang som anges i första stycket a–g ska väljas i enlighet med artiklarna 59–62.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att det skydd som föreskrivs i punkt 1 är tillämpligt när

- a) en resolutionsmyndighet överför vissa, men inte alla, tillgångar, rättigheter eller skulder i ett företag i resolution till en annan enhet eller, vid tillämpningen av ett resolutionsverktyg, från ett broföretag eller en tillgångs- och skuldförvaltningsenhet till en annan person,
- b) en resolutionsmyndighet utövar de befogenheter som anges i artikel 43.1 f.

3. Kravet i punkt 1 ska vara tillämpligt oavsett antalet parter som omfattas av arrangemangen och oavsett om arrangemangen

- a) upprättas genom avtal, fullmakter eller på annat sätt, eller uppstår automatiskt på grund av lag,
- b) uppstår enligt eller helt eller delvis regleras av lagstiftningen i en annan medlemsstat eller i tredjeland.

Artikel 59

Skydd av avtal om finansiell äganderättsöverföring, kvittningsavtal, nettningsavtal och återförsäkringsavtal

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns lämpligt skydd för avtal om finansiell äganderättsöverföring, kvittningsavtal, nettningsavtal och återförsäkringsavtal för att förhindra att vissa, men inte alla, rättigheter och skulder som skyddas av ett avtal om finansiell äganderättsöverföring, kvittningsavtal, nettningsavtal eller återförsäkringsavtal överförs mellan företaget i resolution och en annan person, och förhindra att rättigheter och skulder som skyddas av ett sådant avtal

om finansiell äganderättsöverföring, kvittningsavtal, nettningsavtal eller återförsäkringsavtal ändras eller upphävs genom utövande av kompletterande befogenheter.

Vid tillämpning av första stycket ska rättigheter och skulder behandlas som skyddade enligt ett avtal om finansiell äganderättsöverföring, ett kvittningsavtal, ett nettningsavtal eller ett återförsäkringsavtal om parterna i arrangemanget eller avtalet har rätt att kvitta eller netta dessa rättigheter och skulder.

2. Utan hinder av vad som anges i punkt 1 får resolutionsmyndigheterna, om det är nödvändigt för att bättre skydda försäkringstagarna genom att säkerställa att försäkringar som överförs fortsätter att uppfylla relevanta rättsliga krav med avseende på obligatoriska lägsta täckningsnivåer enligt tillämplig nationell rätt, överföra de avtalsportföljer som ingår i de arrangemang och avtal som avses i punkt 1 utan att överföra andra tillgångar, rättigheter och skulder som ingår i samma arrangemang och avtal, och får överföra, ändra eller säga upp dessa tillgångar, rättigheter och andra skulder utan att överföra avtalsportföljerna.

Artikel 60

Skydd av arrangemang om säkerheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns lämpligt skydd för skulder med säkerhet enligt ett arrangemang om säkerheter för att förhindra någon eller några av följande händelser:

- a) Överföring av tillgångar som utgör säkerhet för skulden, såvida inte även skulden och tillgången till säkerheten överförs.
- b) Överföring av en skuld med säkerhet, såvida inte även tillgången till säkerheten överförs.
- c) Överföring av tillgången till säkerheten, såvida inte även skulden med säkerhet överförs.
- d) Ändring eller uppsägning av ett arrangemang om säkerheter genom utövande av kompletterande befogenheter, om ändringen eller uppsägningen leder till att det inte längre finns en säkerhet för skulden.

2. Utan hinder av vad som anges i punkt 1 får resolutionsmyndigheterna, om det är nödvändigt för att bättre skydda försäkringstagarna genom att säkerställa att försäkringar som överförs fortsätter att uppfylla relevanta rättsliga krav med avseende på obligatoriska lägsta täckningsnivåer enligt tillämplig nationell rätt, överföra de avtalsportföljer som ingår i de arrangemang som nämns i punkt 1 utan att överföra andra tillgångar, rättigheter och skulder som ingår i samma arrangemang, och får överföra, ändra eller säga upp dessa tillgångar, rättigheter och andra skulder utan att överföra avtalsportföljerna.

Artikel 61

Skydd för arrangemang om strukturerad finansiering och andra separata portföljer

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns tillräckligt skydd för arrangemang om strukturerad finansiering eller andra separata portföljer, inbegripet de arrangemang som avses i artikel 58.1 e och g, för att förhindra något av följande:

- a) Överföring av vissa, men inte alla, tillgångar, rättigheter och skulder som utgör eller ingår i ett arrangemang om strukturerad finansiering eller andra separata portföljer, inbegripet de arrangemang som avses i artikel 58.1 e och g, som företaget i resolution är part i.
- b) Uppsägning eller ändring, genom utövande av kompletterande befogenheter, av tillgångar, rättigheter och skulder som utgör eller ingår i ett arrangemang om strukturerad finansiering eller andra separata portföljer, inbegripet de arrangemang som avses i artikel 58.1 e och g, som företaget i resolution är part i.

2. Utan hinder av vad som anges i punkt 1 får resolutionsmyndigheterna, om det är nödvändigt för att bättre uppnå de resolutionsmål som avses i artikel 18 och i synnerhet för att säkerställa ett bättre skydd för försäkringstagarna, överföra, ändra eller säga upp tillgångar, rättigheter eller skulder som ingår i samma arrangemang.

Artikel 62

Delvis överföring: skydd av handels-, clearing- och avvecklingssystem

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillämpningen av ett resolutionsverktyg inte påverkar användningen av system eller regler i system som omfattas av direktiv 98/26/EG när resolutionsmyndigheten gör något av följande:
 - a) Överför vissa, men inte alla, tillgångar, rättigheter eller skulder i ett företag i resolution till en annan enhet.
 - b) Utövar de kompletterande befogenheter som avses i artikel 43 för att upphäva eller ändra villkoren i ett avtal som företaget i resolution är part i eller för att sätta en mottagande enhet som part i dess ställe.
2. En överföring, ett upphävande eller en ändring som avses i punkt 1 i denna artikel får inte
 - a) återkalla ett överföringsuppdrag i strid med artikel 5 i direktiv 98/26/EG,
 - b) ändra eller upphäva verkställbarheten av överföringsuppdrag och nettning i enlighet med artiklarna 3 och 5 i direktiv 98/26/EG, användningen av medel, värdepapper eller kreditfaciliteter i enlighet med artikel 4 i det direktivet eller skyddet av säkerhet i enlighet med artikel 9 i det direktivet.

KAPITEL VI

Förfarandekrav

Artikel 63

Krav på underrättelse

1. Medlemsstaterna ska kräva att förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i en enhet som avses i artikel 1.1 a–e underrättar tillsynsmyndigheten om det anser att den enhet som avses i artikel 1.1 a–e fallerar eller sannolikt kommer att fallera i den mening som avses i artikel 19.4.
2. Tillsynsmyndigheterna ska informera de berörda resolutionsmyndigheterna om
 - a) alla underrättelser som de har mottagit i enlighet med punkt 1 i denna artikel samt enligt artiklarna 136, 138.1 och 139.1 i direktiv 2009/138/EG,
 - b) alla åtgärder som tillsynsmyndigheten med stöd av utövat av sina befogenheter enligt artikel 15 eller 16 i detta direktiv och enligt artiklarna 136a, 137, 138.3, 138.5, 139.3, 140, 141 och 144 i direktiv 2009/138/EG kräver att en enhet som avses i artikel 1.1 a–e ska vidta,
 - c) alla förlängningar av återhämtningsperioden enligt artikel 138.4 i direktiv 2009/138/EG.

Tillsynsmyndigheterna ska även förse resolutionsmyndigheterna med en kopia av den återhämtningsplan som en enhet som avses i artikel 1.1 a–e i det här direktivet har lämnat in enligt artikel 138.2 i direktiv 2009/138/EG, en kopia av den finansiella saneringsplan som en enhet som avses i artikel 1.1 a–e i det här direktivet har lämnat in enligt artikel 139.2 i direktiv 2009/138/EG och tillsynsmyndigheternas yttrande om dessa handlingar, beroende på vad som är tillämpligt.

3. En tillsyns- eller resolutionsmyndighet som bedömer att de villkor som anges i artikel 19.1 a och b är uppfyllda avseende en enhet som avses i artikel 1.1 a–e ska utan dröjsmål meddela följande myndigheter om sin bedömning, för det fall att det handlar om olika myndigheter:

- a) Resolutionsmyndigheten för enheten.
- b) Tillsynsmyndigheten för enheten.
- c) Tillsynsmyndigheten i medlemsstater där enheten bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet.

- d) Resolutionsmyndigheten i medlemsstater där enheten bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet.
- e) I tillämpliga fall, det försäkringsgarantisystem som den enheten omfattas av om detta är nödvändigt för att försäkringsgarantisystemets funktioner ska kunna fullgöras.
- f) Resolutionsmyndigheten på gruppnivå, i tillämpliga fall.
- g) Det behöriga ministeriet.
- h) I tillämpliga fall, grupp tillsynsmyndigheten.
- i) Europeiska systemrisknämnden och den utsedda nationella makrotillsynsmyndigheten.
- j) Om enheten ingår i ett finansiellt konglomerat, den relevanta resolutionsmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 3 i direktiv 2014/59/EU och den relevanta behöriga myndigheten i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²⁴⁾ och förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 64

Resolutionsmyndighetens beslut

1. Resolutionsmyndigheten ska, efter att ha mottagit ett meddelande från tillsynsmyndigheten enligt artikel 63.3, eller på eget initiativ, fastställa om villkoren i artikel 19.1 eller artikel 20.3 är uppfyllda vad gäller den berörda enhet som avses i artikel 1.1 a–e.

2. Ett beslut om huruvida resolutionsåtgärder ska vidtas avseende en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a–e ska innehålla grunderna för beslutet.

När ett beslut om att vidta en resolutionsåtgärd fattas ska beslutet också inbegripa följande uppgifter: resolutionsåtgärden, och, i förekommande fall, beslutet om att ansöka om avveckling, utseendet av en förvaltare eller någon annan åtgärd med stöd av gällande normala insolvensförfaranden eller andra resolutionsåtgärder, med förbehåll för artikel 26.7, enligt nationell rätt.

Artikel 65

Förfarandekrav för resolutionsmyndigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna så snart som möjligt efter att ha vidtagit en resolutionsåtgärd uppfyller de krav som fastställs i punkterna 2 och 3.

2. Resolutionsmyndigheterna ska underrätta företaget i resolution och följande myndigheter om den resolutionsåtgärd som avses i punkt 1, för det fall att det handlar om olika myndigheter:

- a) Tillsynsmyndigheten för företaget i resolution.
- b) Tillsynsmyndigheten för eventuella filialer till företaget i resolution.
- c) Centralbanken i den medlemsstat där företaget i resolution är etablerat.
- d) I tillämpliga fall, det försäkringsgarantisystem som företaget i resolution omfattas av.
- e) I tillämpliga fall, resolutionsmyndigheten på gruppnivå.
- f) Det behöriga ministeriet.
- g) I tillämpliga fall, grupp tillsynsmyndigheten.

⁽²⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- h) Europeiska systemrisknämnden och den utsedda nationella makrotillsynsmyndigheten.
- i) Kommissionen, Europeiska centralbanken, Eiopa, Esma och EBA.
- j) Om företaget i resolution är ett institut enligt definitionen i artikel 2 b i direktiv 98/26/EG, operatörerna av de system som institutet deltar i.
- k) Om företaget i resolution ingår i ett finansiellt konglomerat, den relevanta resolutionsmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 3 i direktiv 2014/59/EU och den relevanta behöriga myndigheten i den mening som avses i direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013.
3. Resolutionsmyndigheten ska offentliggöra eller säkerställa offentliggörande av en kopia av det beslut eller instrument som ligger till grund för en resolutionsåtgärd, eller en underrättelse som sammanfattar effekterna av en resolutionsåtgärd, inbegripet effekterna för försäkringstagare och, i tillämpliga fall, villkoren och perioden för det tillfälliga upphävande eller den begränsning som avses i artiklarna 49, 50 och 51, på följande sätt:
- a) På resolutionsmyndighetens webbplats.
- b) På tillsynsmyndighetens webbplats, om den myndigheten är en annan än resolutionsmyndigheten, och på Eiopas webbplats.
- c) På webbplatsen för företaget i resolution.
- d) Om de aktier, andra äganderättsinstrument eller skuldinstrument som innehas av företaget i resolution tas upp till handel på en reglerad marknad, på det sätt som används för att offentliggöra obligatorisk information om företaget i resolution i enlighet med artikel 21.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG ⁽²⁾.
4. Om aktierna, äganderättsinstrumenten eller skuldinstrumenten inte är upptagna till handel på en reglerad marknad ska resolutionsmyndigheten säkerställa att de dokument som bevisar att de instrument som avses i punkt 3 skickas till de aktieägare och borgenärer för företaget i resolution som är kända genom företagets register eller databaser och som är tillgängliga för resolutionsmyndigheten.

Artikel 66

Konfidentialitet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att kraven på tystnadsplikt är bindande för följande personer, myndigheter och organ och att ingen av dem lämnar ut konfidentiell information:
- a) Resolutionsmyndigheter.
- b) Tillsynsmyndigheter och Eiopa.
- c) Behöriga ministerier.
- d) Särskilda förvaltare som utsetts i enlighet med artikel 44 i detta direktiv.
- e) Potentiella förvärvare som kontaktas av tillsynsmyndigheterna eller som resolutionsmyndigheterna försöker värva, oavsett om kontakten eller värvningen syftar till förberedelse för att använda verktyget för försäljning av verksamhet och oavsett om värvningen resulterade i ett förvärv.
- f) Auktoriserade revisorer, revisorer, juridiska och professionella rådgivare, värderare och andra experter som direkt eller indirekt anlitats av resolutionsmyndigheter, tillsynsmyndigheter, behöriga ministerier eller av de potentiella förvärvare som avses i led e.
- g) Organ som handhar försäkringsgarantisystem.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

SV

EUT L, 8.1.2025

- h) Det organ som ansvarar för finansieringsarrangemangen.
- i) Centralbanker och andra myndigheter som medverkar i resolutionsprocessen.
- j) Ett broföretag eller en tillgångs- och skuldförvaltningsenhet.
- k) Övriga personer som tillhandahåller eller har tillhandahållit tjänster, direkt eller indirekt, permanent eller tillfälligt, till personer som avses i leden a–j.
- l) Verkställande ledning, medlemmar av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet och anställda inom de organ eller enheter som avses i leden a–j före, under och efter det att de utses.
- m) Den relevanta resolutionsmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 3 i direktiv 2014/59/EU och den behöriga myndigheten i den mening som avses i förordning (EU) nr 575/2013.

2. Utan att det påverkar allmängiltigheten i kraven i punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att de personer som avses i punkt 1 är förbjudna att lämna ut konfidentiella uppgifter som erhålls i tjänsten eller från en tillsyns- eller resolutionsmyndighet i samband med den myndighetens funktioner, till personer eller myndigheter, såvida det inte sker i följande situationer:

- a) Uppgifterna lämnas ut inom ramen för utövandet av deras funktioner enligt detta direktiv.
- b) Uppgifterna lämnas ut i sammandrag eller sammanställning som omöjliggör identifikation av enskilda enheter som avses i artikel 1.1 a–e.
- c) Uppgifterna lämnas ut med uttryckligt samtycke på förhand från den myndighet eller den enhet som avses i artikel 1.1 a–e som tillhandahöll uppgifterna.

Medlemsstaterna ska säkerställa att de personer som avses i punkt 1 bedömer de effekter som utlämnandet av uppgifter kan få för allmänintresset när det gäller finansiell, monetär eller ekonomisk politik, för fysiska och juridiska personers affärsintressen, för ändamålen med inspektioner, samt utredningar och revisioner.

Förfarandet för att bedöma de effekter som avses i andra stycket ska inbegripa en specifik bedömning av effekterna av ett utlämnande av innehållet och detaljerna i de planer för förebyggande återhämtning och resolution som avses i artiklarna 5, 7, 9, 10 och 12 och resultatet av eventuella bedömningar som utförts enligt artiklarna 6, 8 och 13.

Medlemsstaterna ska säkerställa att en person eller enhet som avses i punkt 1 är föremål för civilrättsligt ansvar om denna artikel överträds.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de personer som avses i punkt 1 a, b, c, g, i och j har interna regler för att säkerställa efterlevnad av de konfidentialitetskrav som fastställs i punkterna 1 och 2, inbegripet regler för att säkerställa konfidentiell behandling av information som utbyts mellan personer som är direkt involverade i resolutionsprocessen.

4. Punkterna 1–3 i denna artikel ska inte hindra att

- a) anställda och experter vid de organ eller enheter som avses i punkt 1 a–i utbyter uppgifter med varandra inom organet eller enheten,
- b) resolutions- och tillsynsmyndigheter, inbegripet deras anställda och experter, utbyter uppgifter med varandra och med andra resolutionsmyndigheter i unionen, andra tillsynsmyndigheter i unionen, behöriga ministerier, centralbanker, försäkringsgarantisystem, myndigheter med ansvar för normala insolvensförfaranden, myndigheter med ansvar för att bevara det finansiella systemets stabilitet i medlemsstaterna genom tillämpning av makrotillsynsregler, personer som har till uppgift att utföra lagstadgad revision av räkenskaper, Eiopa eller, med förbehåll för artikel 80, myndigheter i tredjeland vars funktioner motsvarar resolutionsmyndigheters funktioner eller, med förbehåll för stränga konfidentialitetskrav, en potentiell förvärvare i syfte att planera eller utföra en resolutionsåtgärd,
- c) information utbyts mellan resolutionsmyndigheter och skattemyndigheter i samma medlemsstat i den mån ett sådant utbyte är tillåtet enligt nationell rätt; när denna information härrör från en annan medlemsstat får den endast utbytas med uttryckligt samtycke från den myndighet från vilken informationen härrör.

5. Medlemsstaterna får tillåta utbyte av information med
- a) andra personer, om det är nödvändigt i syfte att planera eller utföra en resolutionsåtgärd, med förbehåll för stränga konfidentialitetskrav,
 - b) parlamentariska undersökningskommittéer i den egna medlemsstaten, revisionsrätter i den egna medlemsstaten och andra enheter som är ansvariga för undersökningar i den egna medlemsstaten, på lämpliga villkor,
 - c) nationella myndigheter med ansvar för övervakning av betalningssystem, myndigheter med ansvar för normala insolvensförfaranden, myndigheter som anförtrots det offentliga uppdraget att utöva tillsyn över andra enheter inom den finansiella sektorn, myndigheter med ansvar för tillsyn av finansiella marknader, kreditinstitut och värdepappersföretag samt inspektörer som agerar för deras räkning, myndigheter i medlemsstaterna med ansvar för att bevara det finansiella systemets stabilitet i medlemsstaterna genom tillämpning av makrotillsynsregler, myndigheter med ansvar för att skydda stabiliteten i det finansiella systemet och personer med ansvar för att utföra lagstadgade revisioner.
6. Punkterna 1–5 påverkar inte tillämpningen av nationell rätt om utlämnande av uppgifter i samband med straffrättsliga eller civilrättsliga förfaranden.
7. Etiopien ska senast den 29 januari 2027 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att specificera hur uppgifter ska tillhandahållas i sammandrag eller i sammanställning vid tillämpning av punkt 2 b i den här artikeln.

KAPITEL VII

Rätten att överklaga och uteslutande av andra åtgärder

Artikel 67

Förhandsgodkännande som ges av en rättslig myndighet och rätten att överklaga beslut

1. Medlemsstaterna får kräva att ett beslut om att vidta en krisförebyggande åtgärd eller en krishanteringsåtgärd måste godkännas på förhand av en rättslig myndighet, förutsatt att förfarandet för att inge en ansökan om godkännande som gäller ett beslut om vidtagande av en krishanteringsåtgärd i enlighet med nationell rätt är skyndsamt samt att domstolens behandling av en sådan ansökan är skyndsamt.
2. Medlemsstaterna ska i nationell rätt föreskriva en rättighet att överklaga ett beslut om att vidta en krisförebyggande åtgärd eller ett beslut om att utöva någon annan befogenhet än en krishanteringsåtgärd enligt detta direktiv.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla personer som berörs av ett beslut att vidta en krishanteringsåtgärd har rätt att överklaga beslutet.

Medlemsstaterna ska säkerställa en skyndsam prövning av en krishanteringsåtgärd och att de nationella domstolarna använder resolutionsmyndighetens ekonomiska bedömningar av sakförhållandena som grund för sin egen bedömning.

4. Följande krav gäller för den rätt att överklaga som avses i punkt 3:

- a) Inlämnande av ett överklagande ska inte innebära att det överklagade beslutets verkan automatiskt skjuts upp.
- b) Resolutionsmyndighetens beslut ska vara omedelbart verkställbart och skapa en motbevisbar presumtion om att det skulle strida mot allmänintresset att skjuta upp verkställigheten av beslutet.

Om det är nödvändigt för att skydda tredje parter intressen när dessa parter i god tro har förvärvat aktier, andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder i ett företag i resolution genom att resolutionsmyndigheten använt resolutionsverktyg eller utövat sina resolutionsbefogenheter, ska ett upphävande av en resolutionsmyndighets beslut inte påverka några efterföljande administrativa åtgärder eller transaktioner som den berörda resolutionsmyndigheten har beslutat om och som baserade sig på det upphävda beslutet. I ett sådant fall ska de rättsmedel som är tillgängliga för att rätta till ett felaktigt beslut eller en felaktig åtgärd av resolutionsmyndigheterna vara begränsade till ersättning för den förlust som åsamkats sökanden till följd av det upphävda beslutet eller den upphävda handlingen.

Artikel 68

Begränsningar avseende andra förfaranden

1. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 64.2 andra stycket, säkerställa att normala insolvensförfaranden för ett företag i resolution eller för en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a–e, när det har fastställts att de villkor för resolution som avses i artikel 19.1 eller 20.3 är uppfyllda, inte får inledas utom på initiativ av resolutionsmyndigheten och att ett beslut om att en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a–e ska bli föremål för ett normalt insolvensförfarande endast får fattas med resolutionsmyndighetens samtycke.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att
 - a) tillsyns- och resolutionsmyndigheter utan dröjsmål underrättas om ansökningar om inledande av ett normalt insolvensförfarande avseende en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a–e, oavsett om företaget eller enheten är i resolution eller om ett beslut har offentliggjorts i enlighet med artikel 65.3 och 65.4,
 - b) ett beslut avseende ansökan om inledande av normala insolvensförfaranden inte fattas om inte underrättelserna enligt led a har gjorts och något av följande inträffar:
 - i) Resolutionsmyndigheten har underrättat de myndigheter som ansvarar för normala insolvensförfaranden om att den inte avser vidta några resolutionsåtgärder avseende den enhet som avses i artikel 1.1 a–e.
 - ii) En period på sju dagar från och med dagen då de underrättelser som avses i led a gjordes har löpt ut.
3. Utan att det påverkar eventuella begränsningar av möjligheten att göra säkerhetsrätter gällande enligt artikel 50, ska medlemsstaterna säkerställa, om så krävs för en ändamålsenlig tillämpning av resolutionsverktygen och ett ändamålsenligt utövande av resolutionsbefogenheterna, att resolutionsmyndigheterna får begära att domstolen under en lämplig period och i enlighet med det mål som eftersträvas vilandeförklarar alla rättsliga åtgärder eller förfaranden som företaget i resolution är eller blir part i.

AVDELNING IV

RESOLUTION AV GRÄNSÖVERSKRIDANDE GRUPPER

Artikel 69

Allmänna principer vid beslutsfattande som omfattar mer än en medlemsstat

Medlemsstaterna ska säkerställa att deras myndigheter, när de fattar beslut eller vidtar åtgärder enligt detta direktiv som kan få effekter i en eller flera andra medlemsstater, tar hänsyn till följande allmänna principer:

- a) När resolutionsåtgärder vidtas är beslutsfattandet effektivt och resolutionskostnaderna hålls så låga som möjligt.
- b) Beslut fattas och åtgärder vidtas i god tid och, om nödvändigt, med vederbörlig skyndsamhet.
- c) Resolutionsmyndigheter, tillsynsmyndigheter och andra myndigheter samarbetar med varandra för att säkerställa att beslut fattas och åtgärder vidtas på ett samordnat och effektivt sätt.
- d) Relevanta myndigheters roller och ansvar inom varje medlemsstat är tydligt definierade.
- e) Vederbörlig hänsyn tas till intressen hos och potentiella konsekvenser av beslut, åtgärder eller underlåtenhet att vidta åtgärder samt negativa effekter på försäkringstagare, den finansiella stabiliteten, offentliga finanser, försäkringsgarantisystem, finansieringsarrangemang, liksom negativa ekonomiska och sociala effekter i alla medlemsstater där moderföretaget som har det yttersta ägarintresset och dess dotterföretag är verksamma eller där de bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet.
- f) Vederbörlig hänsyn tas till målet om en avvägning mellan olika berörda medlemsstaters intressen och målet om att undvika att vissa medlemsstaters intressen äventyras eller skyddas på ett orättvist sätt.

- g) Resolutionsmyndigheter beaktar och följer, när de vidtar resolutionsåtgärder, gruppresolutionsplanerna, såvida inte resolutionsmyndigheterna med beaktande av omständigheterna i fallet gör bedömningen att resolutionsmålen uppnås på ett mer ändamålsenligt sätt genom att vidta åtgärder som inte anges i resolutionsplanerna.
- h) Ett förslag till ett beslut eller en åtgärd är transparent om beslutet eller åtgärden sannolikt kommer att få konsekvenser för försäkringstagare, realekonomin, den finansiella stabiliteten, offentliga finanser och, i förekommande fall, försäkringsgarantisystem och finansieringsarrangemang i en berörd medlemsstat.

Artikel 70

Resolutionskollegier

1. Resolutionsmyndigheter på gruppnivå ska inrätta resolutionskollegier som ska utföra de uppgifter som avses i artiklarna 10, 11, 14, 16, 73 och 74 och, när så är lämpligt, säkerställa samarbete och samordning med resolutionsmyndigheter i tredjeländer.

Resolutionskollegierna ska i synnerhet tillhandahålla en ram för resolutionsmyndigheten på gruppnivå, övriga resolutionsmyndigheter och, när så är lämpligt, berörda tillsynsmyndigheter och grupp tillsynsmyndigheter för utförandet av följande uppgifter:

- a) Utbyta information som är relevant för utarbetandet av gruppresolutionsplaner och för utövandet av resolutionsbefogenheter med avseende på grupper.
- b) Utarbeta gruppresolutionsplaner.
- c) Bedöma möjligheten till resolution av grupper enligt artikel 14.
- d) Utöva befogenheter att åtgärda eller avlägsna hinder för möjligheten till resolution av grupper enligt artikel 16.
- e) Besluta om behovet av att fastställa en gruppresolutionsordning som avses i artikel 73 eller 74.
- f) Uppnå enighet om en gruppresolutionsordning som har föreslagits i enlighet med artikel 73 eller 74.
- g) Samordna information till allmänheten om gruppresolutionsstrategier och gruppresolutionsordningar.
- h) Samordna användningen av eventuella försäkringsgarantisystem eller finansieringsarrangemang.

Resolutionskollegier kan dessutom användas som forum för diskussioner om frågor som rör resolution av gränsöverskridande grupper.

2. Följande ska vara medlemmar i resolutionskollegiet:

- a) Resolutionsmyndigheten på gruppnivå,
- b) Resolutionsmyndigheterna i varje medlemsstat där ett dotterföretag som omfattas av grupp tillsyn är etablerat.
- c) Resolutionsmyndigheterna i medlemsstater där moderföretaget för ett eller flera företag i den grupp som är en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, d eller e, är etablerat.
- d) Grupp tillsynsmyndigheten och tillsynsmyndigheterna i de medlemsstater vars resolutionsmyndighet är medlem i resolutionskollegiet.
- e) Behöriga ministerier, om de resolutionsmyndigheter som är medlemmar i resolutionskollegiet inte är de behöriga ministerierna.
- f) Den myndighet som är ansvarig för en medlemsstats försäkringsgarantisystem, i relevanta fall och om den medlemsstatens resolutionsmyndighet är medlem i resolutionskollegiet.

SV

EUT L, 8.1.2025

g) Eiopa, med förbehåll för andra stycket.

h) Resolutionsmyndigheterna i medlemsstater där gruppens försäkrings- eller återförsäkringsföretag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet.

Vid tillämpning av första stycket g ska Eiopa bidra till att främja och övervaka att resolutionskollegierna fungerar effektivt, ändamålsenligt och konsekvent, samt konvergensen mellan resolutionskollegier. Eiopa ska för detta ändamål inbjudas att delta i resolutionskollegiets möten. Eiopa ska inte ha rösträtt.

Vid tillämpning av första stycket h ska resolutionsmyndigheternas deltagande begränsas till vad som krävs för att uppnå målet om ett effektivt informationsutbyte.

3. Resolutionsmyndigheterna i tredjeländer där ett moderföretag eller ett företag som är etablerat inom unionen har ett dotterförsäkrings- eller dotteråterförsäkringsföretag eller en filial som skulle betraktas som betydande om de var belägna i unionen får bjudas in att delta som observatörer i resolutionskollegiet, förutsatt att dessa myndigheter omfattas av konfidentialitetskrav som enligt bedömningen från resolutionsmyndigheten på gruppnivå motsvarar kraven i artikel 80.

4. Om gruppen är eller ingår i ett finansiellt konglomerat ska de berörda myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 3 i direktiv 2014/59/EU bjudas in till resolutionskollegiet som observatörer.

5. Resolutionsmyndigheten på gruppnivå ska vara ordförande i resolutionskollegiet. Den ska i denna egenskap

a) skriftligen fastställa arrangemang och förfaranden för resolutionskollegiets arbete, efter samråd med övriga medlemmar i resolutionskollegiet,

b) samordna resolutionskollegiets alla aktiviteter,

c) sammankalla och leda alla möten i resolutionskollegiet och hålla alla medlemmar i resolutionskollegiet fullt informerade i förväg om anordnandet av möten i resolutionskollegiet, om de huvudfrågor som ska diskuteras och om de diskussionspunkter som ska beaktas,

d) underrätta medlemmarna i resolutionskollegiet om planerade möten så att de kan begära att få delta,

e) besluta vilka medlemmar och observatörer som ska bjudas in att delta i resolutionskollegiets möten, på grundval av särskilda behov och med hänsyn till hur relevant den fråga som ska diskuteras är för dessa medlemmar och observatörer,

f) i rimlig tid ge alla kollegiemedlemmar information om de beslut som har fattats vid dessa möten samt om resultaten av mötena.

Utan hinder av vad som anges i första stycket e ska resolutionsmyndigheter ha rätt att delta i resolutionskollegiets möten när frågor som måste beslutas gemensamt eller som berör en gruppenhet som är belägen i deras medlemsstat står på dagordningen.

6. Resolutionsmyndigheter på gruppnivå ska inte vara skyldiga att inrätta ett resolutionskollegium om andra grupper eller kollegier utför samma funktioner och uppgifter som de som fastställs i punkt 1 och uppfyller alla villkor och förfaranden, inbegripet de om medlemskap och deltagande i resolutionskollegier som fastställs i denna artikel och i artikel 72. I sådana fall ska alla hänvisningar till resolutionskollegier i detta direktiv tolkas som hänvisningar till de andra grupperna eller kollegierna.

7. Eiopa ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera hur resolutionskollegierna ska fungera för att fullgöra de uppgifter som avses i punkt 1.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 29 juli 2026.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Artikel 71

Europeiska resolutionskollegiet

1. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland eller ett moderföretag i tredjeland har dotterföretag inom unionen som är etablerade i två eller flera medlemsstater, eller har två eller flera unionsfilialer till ett tredjelandsföretag vilka betraktas som betydande av två eller flera medlemsstater, får resolutionsmyndigheterna i de medlemsstater där de dotterföretagen inom unionen är etablerade eller där de unionsfilialerna till ett tredjelandsföretag är belägna upprätta ett europeiskt resolutionskollegium.

2. Det europeiska resolutionskollegiet ska utföra de funktioner och uppgifter som anges i artikel 70 med avseende på dotterföretagen inom unionen och, i den mån dessa uppgifter är relevanta, för unionsfilialer till ett tredjelandsföretag som avses i punkt 1 i den här artikeln och ska i övrigt fungera i enlighet med de regler som fastställs i artikel 70.

3. Om endast ett moderföretag som är etablerat i en medlemsstat innehar alla dotterföretag inom unionen till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland eller ett moderföretag i tredjeland, ska det europeiska resolutionskollegiets ordförande vara resolutionsmyndigheten i den medlemsstat där det moderföretaget är etablerat.

Om första stycket inte är tillämpligt ska resolutionsmyndigheten för den medlemsstat där det dotterföretag inom unionen är etablerat som har det högsta värdet av totala tillgångar i balansräkningen vara ordförande i det europeiska resolutionskollegiet.

Artikel 72

Informationsutbyte

1. Med förbehåll för artikel 66 ska resolutionsmyndigheter och tillsynsmyndigheter på begäran förse varandra med all information som är relevant för fullgörandet av deras uppgifter enligt detta direktiv.

2. Resolutionsmyndigheten på gruppnivå ska samordna flödet av all relevant information mellan resolutionsmyndigheter. Resolutionsmyndigheten på gruppnivå ska i synnerhet i god tid förse resolutionsmyndigheterna i andra medlemsstater med all relevant information som underlättar fullgörandet av de uppgifter som avses i artikel 70.1 andra stycket b–h.

3. En resolutionsmyndighet får inte vidarebefordra information som har lämnats av en tillsyns- eller resolutionsmyndighet i tredjeland, såvida inte denna tillsyns- eller resolutionsmyndighet i tredjeland har samtyckt till detta.

Artikel 73

Gruppresolution som berör ett dotterföretag som ingår i gruppen

1. En resolutionsmyndighet ska utan dröjsmål lämna en underrättelse med den information som förtecknas i punkt 2 till resolutionsmyndigheten på gruppnivå, om det är en annan myndighet, till grupp-tillsynsmyndigheten och till medlemmarna i det berörda resolutionskollegiet om

- a) resolutionsmyndigheten fastställer att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, som är ett dotterföretag i en grupp, fallerar eller sannolikt kommer att falla, eller
- b) resolutionsmyndigheten har informerats av tillsynsmyndigheten om att ett beslut har fattats om att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, som är ett dotterföretag i en grupp, fallerar eller sannolikt kommer att falla, eller
- c) en resolutionsmyndighet fastställer att en enhet som avses i artikel 1.1 a–e, som är ett dotterföretag i en grupp, uppfyller villkoren för resolution i artikel 19.1 eller 20.3.

2. Den information om vilken underrättelse ska lämnas enligt punkt 1 ska vara följande:

- a) Det beslut där det fastställs att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget fallerar eller sannolikt kommer att falla.

b) Beslutet om att den enhet som avses i artikel 1.1 a–e uppfyller villkoren för resolution i artikel 19.1 eller 20.3.

c) De resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder som resolutionsmyndigheten anser vara lämpliga för den enhet som avses i artikel 1.1 a–e.

3. Vid mottagandet av den underrättelse som avses i punkt 1 ska resolutionsmyndigheten på gruppnivå, efter samråd med övriga medlemmar i det berörda resolutionskollegiet, bedöma de sannolika effekterna av de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som meddelats enligt punkt 2 c, för gruppen och för gruppenheter i andra medlemsstater, och huruvida resolutionsåtgärderna eller de andra åtgärderna sannolikt skulle leda till att de villkor för resolution som avses i artikel 19.1 eller 20.3 uppfylls för en grupp eller i en annan medlemsstat.

4. Om resolutionsmyndigheten på gruppnivå bedömer att de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder om vilka underrättelse lämnats enligt punkt 2 c skulle göra det sannolikt att de villkor som fastställs i artikel 19.1 eller 20.3 uppfylls för en grupp eller i en annan medlemsstat, får den resolutionsmyndighet som ansvarar för den enhet som avses i artikel 1.1 a–e vidta de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som den har lämnat underrättelse om.

5. Om resolutionsmyndigheten på gruppnivå bedömer att de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder om vilka underrättelse lämnats enligt punkt 2 c skulle göra det sannolikt att de villkor som fastställs i artikel 19.1 eller 20.3 uppfylls för en grupp eller i en annan medlemsstat, ska resolutionsmyndigheten på gruppnivå inom fem dagar efter att ha tagit emot den underrättelse som avses i punkt 1 föreslå en gruppresolutionsordning och överlämna denna till resolutionskollegiet. Denna femdagarsperiod får förlängas efter godkännande av den resolutionsmyndighet som lämnade underrättelsen.

6. Om resolutionsmyndigheten på gruppnivå inte gör en bedömning inom fem dagar efter att ha tagit emot den underrättelse som avses i punkt 1, eller en längre period enligt överenskommelse, får den resolutionsmyndighet som lämnade underrättelsen vidta de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som den har lämnat underrättelse om.

7. Den gruppresolutionsordning som avses i punkt 5 ska

a) beskriva de resolutionsåtgärder som de berörda resolutionsmyndigheterna bör vidta avseende moderföretaget som har det yttersta ägarintresset eller särskilda gruppenheter för att uppnå resolutionsmålen och följa de allmänna principer för resolution som fastställs i artikel 22,

b) närmare ange hur de resolutionsåtgärder som avses i led a bör samordnas,

c) upprätta en finansieringsplan som tar hänsyn till gruppresolutionsplanen och de principer om ansvarsdelning som anges i gruppresolutionsplanen i enlighet med artikel 10.2 e.

8. Med förbehåll för punkt 9 ska gruppresolutionsordningen utformas som ett gemensamt beslut av resolutionsmyndigheten på gruppnivå och de resolutionsmyndigheter som ansvarar för dotterföretag som omfattas av gruppresolutionsordningen.

Eiopa får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionsmyndigheterna när det gäller att uppnå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1094/2010.

9. En resolutionsmyndighet som har invändningar mot den gruppresolutionsordning som föreslås av resolutionsmyndigheten på gruppnivå eller som anser att den, för att skydda det kollektiva intresset för försäkringstagarna, realekonomin och den finansiella stabiliteten, behöver vidta separata resolutionsåtgärder eller andra åtgärder än de som föreslås i gruppresolutionsordningen avseende en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a–e ska

a) utförligt ange skälen till sina invändningar eller till avvikelserna från gruppresolutionsordningen,

b) underrätta resolutionsmyndigheten på gruppnivå och övriga resolutionsmyndigheter som omfattas av gruppresolutionsordningen om de skäl som avses i led a,

- c) underrätta resolutionsmyndigheten på gruppnivå och övriga resolutionsmyndigheter som berörs av gruppresolutionsordningen om de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som den kommer att vidta.

När den anger skälen till sina invändningar ska resolutionsmyndigheten beakta de gruppresolutionsplaner, de potentiella effekterna av de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som den kommer att vidta för försäkringstagarna, realekonomin och den finansiella stabiliteten i de berörda medlemsstaterna, samt de potentiella effekterna av dessa resolutionsåtgärder eller andra åtgärder för andra delar av gruppen.

10. Resolutionsmyndigheter som inte har några invändningar mot den gruppresolutionsordning som föreslås av resolutionsmyndigheten på gruppnivå får fatta ett gemensamt beslut om en gruppresolutionsordning som omfattar gruppenheter i dessa resolutionsmyndigheters medlemsstater utan deltagande av de resolutionsmyndigheter som har invändningar.

11. De gemensamma beslut som avses i punkterna 8 och 10 och de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som vidtas i enlighet med punkt 9 ska erkännas som slutgiltiga och tillämpas av resolutionsmyndigheterna i berörda medlemsstater.

12. Resolutionsmyndigheterna ska vidta alla resolutionsåtgärder och andra åtgärder som avses i denna artikel utan dröjsmål och med vederbörlig hänsyn till hur brådskande situationen är.

13. Om en gruppresolutionsordning inte genomförs ska resolutionsmyndigheter, när de vidtar resolutionsåtgärder som avser en gruppenhet, ha ett nära samarbete inom resolutionskollegiet för att uppnå en samordnad resolutionsstrategi för alla gruppenheter som fallerar eller sannolikt kommer att fallera.

14. Resolutionsmyndigheter som vidtar resolutionsåtgärder som avser gruppenheter ska regelbundet ge fullständig information till medlemmarna i resolutionskollegiet om dessa resolutionsåtgärder eller andra åtgärder och hur de utvecklas.

Artikel 74

Gruppresolution som berör ett moderföretag som har det yttersta ägarintresset

1. Om en resolutionsmyndighet på gruppnivå beslutar att ett moderföretag som har det yttersta ägarintresset och som ingår i dess ansvarsområde uppfyller de villkor som anges i artikel 19.1 eller 20.3 ska den utan dröjsmål lämna den information som avses i artikel 73.2 till grupp tillsynsmyndigheten och till de övriga medlemmarna i resolutionskollegiet för den berörda gruppen.

De resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder som avses i artikel 73.2 c får omfatta genomförandet av en gruppresolutionsordning som utarbetats i enlighet med artikel 73.7 under någon av följande omständigheter:

- a) De resolutionsåtgärder eller andra åtgärder på moderföretagsnivå om vilka underrättelse lämnats i enlighet med artikel 73.2 c gör det sannolikt att de villkor som anges i artikel 19.1 eller 20.3 uppfylls för en gruppenhet i en annan medlemsstat.
- b) Resolutionsåtgärder eller andra åtgärder på enbart moderföretagsnivå är inte tillräckliga för att stabilisera situationen eller kommer sannolikt inte att leda till ett optimalt resultat.
- c) Resolutionsmyndigheterna har fastställt att ett eller flera dotterföretag som de är ansvariga för uppfyller de villkor som anges i artikel 19.1 eller 20.3.
- d) Resolutionsåtgärder eller andra åtgärder på gruppnivå kommer att gynna dotterföretag i gruppen på ett sätt som gör en gruppresolutionsordning lämplig.

2. Om de åtgärder som föreslås av resolutionsmyndigheten på gruppnivå inte innefattar en gruppresolutionsordning ska resolutionsmyndigheten på gruppnivå fatta sitt beslut efter samråd med medlemmarna i resolutionskollegiet.

SV

EUT L, 8.1.2025

3. Om de åtgärder som föreslås av resolutionsmyndigheten på gruppnivå innefattar en gruppresolutionsordning ska denna ha formen av ett gemensamt beslut av resolutionsmyndigheten på gruppnivå och de resolutionsmyndigheter som ansvarar för dotterföretag som omfattas av gruppresolutionsordningen.

Eiopa får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionsmyndigheterna när det gäller att fatta ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1094/2010.

4. En resolutionsmyndighet som har invändningar mot eller avviker från den gruppresolutionsordning som föreslås av resolutionsmyndigheten på gruppnivå eller som anser att den, för att skydda den finansiella stabiliteten, behöver vidta separata resolutionsåtgärder eller andra åtgärder än de som föreslås i gruppresolutionsordningen avseende en sådan enhet som avses i artikel 1.1 a-e ska

- a) utförligt ange skälen till sina invändningar eller till avvikelsen från gruppresolutionsordningen,
- b) underrätta resolutionsmyndigheten på gruppnivå och övriga resolutionsmyndigheter som omfattas av gruppresolutionsordningen om de skäl som avses i led a,
- c) underrätta resolutionsmyndigheten på gruppnivå och övriga resolutionsmyndigheter som omfattas av gruppresolutionsordningen om de åtgärder som den har för avsikt att vidta.

När den anger skälen till sina invändningar ska resolutionsmyndigheten vederbörligen beakta gruppresolutionsplanerna, de potentiella effekterna av de separata resolutionsåtgärderna eller de andra åtgärder som den kommer att vidta för finansiell stabilitet, offentliga finanser, försäkringsgarantisystem och finansieringsarrangemang i de berörda medlemsstaterna, samt de potentiella effekterna av resolutionsåtgärderna eller de andra åtgärderna för andra delar av gruppen.

5. Resolutionsmyndigheter som inte har några invändningar mot den gruppresolutionsordning som föreslås av resolutionsmyndigheten på gruppnivå får fatta ett gemensamt beslut om en gruppresolutionsordning som omfattar gruppnheter i deras respektive medlemsstater utan deltagande av de resolutionsmyndigheter som har invändningar.

6. Det gemensamma beslut som avses i punkt 3 eller 5 och de resolutionsåtgärder och andra åtgärder som avses i punkt 4 ska erkännas som slutgiltiga och tillämpas av resolutionsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

7. Myndigheterna ska vidta alla resolutionsåtgärder och andra åtgärder som avses i punkterna 1–6 utan dröjsmål och med vederbörlig hänsyn till hur brådskande situationen är.

8. Om en gruppresolutionsordning inte genomförs ska resolutionsmyndigheter, när de vidtar resolutionsåtgärder som avser en gruppenhet, bedriva ett nära samarbete inom resolutionskollegiet för att uppnå en samordnad resolutionsstrategi för alla berörda gruppenheter.

9. Resolutionsmyndigheter som vidtar resolutionsåtgärder som avser en gruppenhet ska regelbundet ge medlemmarna i resolutionskollegiet fullständig information om dessa åtgärder och hur de utvecklas.

AVDELNING V

FÖRBINDELSER MED TREDJELÄNDER

Artikel 75

Avtal med tredjeländer

1. Kommissionen får i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget lägga fram förslag till rådet om förhandlingar om avtal med ett eller flera tredjeländer om metoderna för samarbete mellan resolutionsmyndigheter och berörda myndigheter i tredjeländ, inbegripet för att utbyta information i samband med återhämtnings- och resolutionsplanering avseende försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkrings- och återförsäkringsföretag från tredjeländ samt grupper.

2. De avtal som avses i punkt 1 ska syfta till att säkerställa inrättandet av förfaranden och arrangemang för samarbete mellan resolutionsmyndigheter och berörda myndigheter i tredjeland i utförandet av vissa eller alla uppgifter och utövandet av vissa eller alla befogenheter som avses i artikel 79.

3. Medlemsstater får ingå bilaterala avtal med ett tredjeland, i den mån sådana bilaterala avtal inte är oförenliga med denna avdelning, om de frågor som avses i punkterna 1 och 2 fram till dess att ett avtal som avses i punkt 1 med det relevanta tredjelandet träder i kraft.

Artikel 76

Erkännande och verkställighet av resolutionsförfaranden i tredjeland

1. Denna artikel ska vara tillämplig på resolutionsförfaranden i tredjeland såvida inte, och fram till dess att, ett internationellt avtal som avses i artikel 75.1 träder i kraft med det berörda tredjelandet. Den ska även vara tillämplig efter ikraftträdandet av ett sådant internationellt avtal med det berörda tredjelandet i den mån erkännande och verkställighet av resolutionsförfaranden i tredjeland inte regleras i det avtalet.

2. Den berörda resolutionsmyndigheten ska besluta om huruvida det ska erkänna och verkställa resolutionsförfaranden i tredjeland som avser ett dotterföretag inom unionen eller en unionsfilial till ett företag eller moderföretag i tredjeland, med undantag för vad som föreskrivs i artikel 77.

Beslutet ska vederbörligen beakta intressena i varje medlemsstat där ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller moderföretag i tredjeland är verksamt, särskilt de potentiella effekterna av erkännandet och verkställigheten av resolutionsförfarandet i tredjeland på övriga delar av gruppen och på försäkringstagarna, realekonomin och den finansiella stabiliteten i dessa medlemsstater.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna åtminstone har befogenhet att göra följande:

a) Utöva resolutionsbefogenheterna avseende följande:

i) Tillgångar som innehas av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller moderföretag i tredjeland och som är belägna i deras medlemsstat eller regleras av lagen i deras medlemsstat.

ii) Rättigheter eller skulder för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland som bokförts av unionsfilialen till ett tredjelandsföretag i deras medlemsstat eller omfattas av lagstiftningen i deras medlemsstat, eller när fordringar som hänförs till sådana rättigheter och skulder är verkställbara i deras medlemsstat.

b) Genomföra, inklusive att kräva att en annan person vidtar åtgärder för att genomföra, en överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument i ett dotterföretag inom unionen som är etablerat i den medlemsstaten.

c) Utöva befogenheterna i artiklarna 49, 50 eller 51 när det gäller rättigheterna för varje part i ett avtal med en sådan enhet som avses i punkt 1 i den här artikeln, om sådana befogenheter är nödvändiga för att verkställa resolutionsförfaranden i tredjeland.

d) Göra sådana rättigheter att säga upp eller påskynda avtal, eller att påverka avtalsenliga rättigheter som tillkommer enheter som avses i punkt 2 och andra gruppenheter, icke verkställbara i fall då en sådan rättighet härrör från resolutionsåtgärder som har vidtagits avseende försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i tredjeland, sådana enheters moderföretag, eller andra gruppenheter, oavsett om de vidtagits av resolutionsmyndigheten i tredjeland eller på annat sätt enligt rättsliga eller tillsynsmässiga krav avseende resolutionsarrangemang i det landet, förutsatt att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalet, inbegripet betalnings- och leveransskyldigheter, och tillhandahållande av säkerhet, även fortsättningsvis fullgörs.

4. Resolutionsmyndigheterna får, om det är nödvändigt av hänsyn till allmänintresset, vidta resolutionsåtgärder avseende ett moderföretag om den relevanta myndigheten i tredjeland slår fast att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, som är ett dotterföretag till detta moderföretag och som är registrerat i det tredjelandet, uppfyller villkoren för resolution enligt rätten i det tredjelandet. Medlemsstaterna ska för detta ändamål säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att använda alla resolutionsbefogenheter avseende detta moderföretag, och artikel 48 ska vara tillämplig.

5. Erkännande och verkställighet av resolutionsförfaranden i tredjeland ska inte påverka normala insolvensförfaranden enligt nationell rätt som, i förekommande fall, är tillämplig i enlighet med detta direktiv.

Artikel 77

Rätt att vägra erkännande eller verkställighet av resolutionsförfaranden i tredjeland

Resolutionsmyndigheten får vägra att erkänna eller verkställa resolutionsförfaranden i tredjeland enligt artikel 76 om den anser

- a) att resolutionsförfarandena i tredjeland skulle få negativa effekter på den finansiella stabiliteten i den medlemsstat där resolutionsmyndigheten är belägen eller att förfarandena skulle få negativa effekter på den finansiella stabiliteten i en annan medlemsstat,
- b) att en separat resolutionsåtgärd enligt artikel 78 som avser en unionsfilial till ett företag i tredjeland är nödvändig för att uppnå ett eller flera resolutionsmål,
- c) att borgenärer inte skulle få samma behandling som borgenärer i tredjeland med liknande lagliga rättigheter enligt tredjelandets egna resolutionsförfaranden,
- d) att erkännandet eller verkställigheten av resolutionsförfarandena i tredjeland skulle få avsevärda budgetkonsekvenser för medlemsstaten, eller
- e) att effekterna av ett sådant erkännande eller en sådan verkställighet skulle strida mot nationell rätt.

Artikel 78

Resolution av unionsfilialer till företag i tredjeland

1. Medlemsstater ska säkerställa att resolutionsmyndigheter har de befogenheter som är nödvändiga för att vidta åtgärder avseende en unionsfilial till ett företag i tredjeland som inte omfattas av något resolutionsförfarande i tredjeland eller som omfattas av ett förfarande i ett tredjeland och någon av de omständigheter som avses i artikel 77 föreligger.

Medlemsstaterna ska säkerställa att artikel 48 tillämpas på utövandet av sådana befogenheter.

2. Medlemsstater ska säkerställa att de befogenheter som krävs i punkt 1 får utövas av resolutionsmyndigheter om resolutionsmyndigheten anser att åtgärder är nödvändiga av hänsyn till allmänintresset och om ett eller flera av följande villkor är uppfyllt:

- a) Unionsfilialen till ett företag i tredjeland uppfyller inte längre, eller kommer sannolikt inte att uppfylla, de nationella lagstadgade villkoren för dess auktorisation och verksamhet i den medlemsstaten och det finns inte några utsikter för att någon åtgärd från den privata sektorns sida, någon tillsynsåtgärd eller relevant åtgärd av tredjeland inom rimlig tid skulle få filialen att åter uppfylla villkoren eller skulle förhindra dess fallissemang.
- b) Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i tredjeland har enligt resolutionsmyndigheten inte förmåga eller vilja, eller kommer sannolikt inte att ha förmåga, att fullgöra sina skyldigheter gentemot borgenärer i unionen eller skyldigheter som filialen ingått eller bokfört, till exempel utbetalningar till försäkringstagare eller förmånstagare i takt med att de förfaller till betalning, och resolutionsmyndigheten är övertygad om att inget resolutions- eller insolvensförfarande i tredjeland har inletts eller kommer att inledas inom rimlig tid avseende detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland.
- c) Den relevanta myndigheten i tredjeland har inlett ett resolutionsförfarande i tredjeland avseende försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i tredjeland, eller har underrättat resolutionsmyndigheten om att den har för avsikt att inleda ett sådant förfarande.

3. Om en resolutionsmyndighet vidtar en separat åtgärd som avser en unionsfilial till ett företag i tredjeland ska den beakta resolutionsmålen och vidta åtgärden i enlighet med följande principer och krav, i den mån de är relevanta:

- a) Principerna i artikel 22.
- b) Kraven gällande tillämpning av resolutionsverktygen i avdelning III kapitel II.

Artikel 79

Samarbete med myndigheter i tredjeland

1. Denna artikel ska tillämpas på samarbete med ett tredjeland såvida inte, och fram till dess att, ett sådant internationellt avtal som avses i artikel 75.1 träder i kraft med det relevanta tredjelandet. Den ska även vara tillämplig efter ikraftträdandet av ett sådant internationellt avtal, i den mån innehållet i den här artikeln inte regleras av det avtalet.

2. Eiopa får ingå icke bindande ramarrangemang för samarbete med relevanta myndigheter i tredjeland. Ramarrangemangen för samarbete ska fastställa förfaranden och arrangemang mellan de deltagande myndigheterna för utbyte av information som är nödvändig för, och samarbete vid genomförandet av, vissa av eller alla följande uppgifter samt för utövandet av vissa av eller alla följande befogenheter när det gäller försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsgrupper:

- a) Utarbetandet av resolutionsplaner i enlighet med artiklarna 9–12 och liknande krav enligt rätten i de relevanta tredjeländerna.
 - b) Bedömningen av möjligheten till resolution av sådana försäkrings- och återförsäkringsföretag och försäkrings- och återförsäkringsgrupper i enlighet med artiklarna 13 och 14 och liknande krav enligt rätten i de relevanta tredjeländerna.
 - c) Tillämpningen av befogenheter att åtgärda eller avlägsna hinder för möjligheten till resolution enligt artiklarna 15 och 16 och eventuella liknande befogenheter enligt rätten i de relevanta tredjeländerna.
 - d) Tillämpningen av förebyggande åtgärder enligt artikel 141 i direktiv 2009/138/EG och liknande befogenheter enligt rätten i de relevanta tredjeländerna.
 - e) Tillämpningen av resolutionsverktyg och utövandet av resolutionsbefogenheter och liknande befogenheter som kan utövas av de relevanta myndigheterna i tredjeland.
3. Tillsyns- eller resolutionsmyndigheter får, när så är lämpligt, ingå samarbetsarrangemang med relevanta myndigheter i tredjeland som ligger i linje med Eiopas ramarrangemang som avses i punkt 2.
4. Medlemsstaterna ska underrätta Eiopa om samarbetsarrangemang som resolutions- och tillsynsmyndigheter har ingått i enlighet med denna artikel.

Artikel 80

Utbyte av konfidentiella uppgifter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheter, tillsynsmyndigheter och behöriga ministerier utbyter konfidentiella uppgifter, inbegripet planer för förebyggande återhämtning, med relevanta myndigheter i tredjeland endast om följande villkor är uppfyllda:

- a) Dessa myndigheter i tredjeland omfattas av krav på och standarder för tystnadsplikt som samtliga berörda myndigheter anser vara minst likvärdiga med dem som föreskrivs i artikel 66.
- b) Uppgifterna är nödvändiga för att de relevanta myndigheterna i tredjeland ska kunna fullgöra sina resolutionsfunktioner enligt nationell rätt som är jämförbara med dem som fastställs i detta direktiv och, med förbehåll för led a, används inte för andra ändamål.

Vid tillämpning av led a ska, i den mån utbytet av uppgifter gäller personuppgifter, hanteringen och överföringen av dessa personuppgifter till myndigheter i tredjeland regleras av tillämplig unionsrätt och nationell rätt om dataskydd.

2. Om de konfidentiella uppgifterna kommer från en annan medlemsstat får resolutionsmyndigheter, tillsynsmyndigheter och behöriga ministerier inte lämna ut de uppgifterna till relevanta myndigheter i tredjeland, såvida inte följande villkor är uppfyllda:

- a) Den relevanta myndigheten i den medlemsstat varifrån uppgifterna kommer (*uppgiftslämnande myndighet*) samtycker till att de lämnas ut.
- b) Uppgifterna lämnas bara ut för de ändamål som den uppgiftslämnande myndigheten har godkänt.

Artikel 81

Finansieringsarrangemang

1. Varje medlemsstat ska inrätta ett eller flera finansieringsarrangemang för att säkerställa att resolutionsmyndigheten förfogar över tillräckliga medel genom förhandsbidrag eller efterhandsbidrag eller en kombination därav från försäkrings- och återförsäkringsföretag som är auktoriserade i den medlemsstaten och från unionsfilar till tredjelandsföretag som är belägna på den medlemsstatens territorium, för att åtminstone täcka den utbetalning av mellanskillnaden till aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare och andra borgenärer som avses i artikel 57.

Medlemsstaterna får föreskriva en möjlighet att använda de finansieringsarrangemang som avses i första stycket för att även täcka andra kostnader i samband med användningen av resolutionsverktyg, i den mån användningen av finansieringsarrangemang är nödvändig för att uppnå resolutionsmålen.

Medlemsstaterna får använda samma administrativa struktur för sina finansieringsarrangemang som för sina försäkringsgarantisystem, med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004⁽²⁹⁾.

- 2. Medlemsstaterna ska säkerställa att användningen av finansieringsarrangemang sker i enlighet med principerna i artikel 22.
- 3. Om företaget i resolution är verksamt inom unionen med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster, ska det relevanta finansieringsarrangemanget i den medlemsstat där företaget är auktoriserat användas för att ge ersättning till aktieägare, försäkringstagare, förmånstagare, fordringsägare eller andra borgenärer i enlighet med artikel 57.
- 4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och Eiopa om de fastställda finansieringsarrangemangen.

AVDELNING VI

SANKTIONER

Artikel 82

Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

1. Utan att det påverkar resolutions- och tillsynsmyndigheters befogenheter enligt detta direktiv och direktiv 2009/138/EG, eller medlemsstaternas rätt att föreskriva och ålägga straffrättsliga påföljder, ska medlemsstaterna fastställa regler för administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som ska tillämpas när de nationella bestämmelser som antagits för att införliva detta direktiv inte har följts, samt vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att de genomförs.

Medlemsstater som beslutar att inte fastställa regler om administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder för överträdelse som omfattas av nationell straffrätt ska informera kommissionen om de berörda straffrättsliga bestämmelserna.

De administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som föreskrivs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

⁽²⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder vid en överträdelse kan tillämpas, om inte annat följer av de villkor som föreskrivs i nationell rätt, på förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets medlemmar och på andra fysiska personer som enligt nationell rätt är ansvariga för överträdelsen.

3. De befogenheter att ålägga administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som föreskrivs i detta direktiv ska ges till resolutions- eller tillsynsmyndigheter, beroende på typen av överträdelse. Resolutions- och tillsynsmyndigheter ska ha alla de befogenheter att samla information och alla de utredningsbefogenheter som de behöver för att fullgöra sina respektive funktioner. När resolutionsmyndigheter och tillsynsmyndigheter utövar sina befogenheter att ålägga administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder ska de bedriva ett nära samarbete för att säkerställa att de administrativa sanktionerna eller de andra administrativa åtgärderna ger önskade resultat, och de ska samordna sina åtgärder när de hanterar gränsöverskridande fall.

4. Resolutionsmyndigheter och tillsynsmyndigheter ska utöva sina befogenheter att ålägga administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder i enlighet med detta direktiv och nationell rätt på något av följande sätt:

- a) Direkt.
- b) I samarbete med andra myndigheter.
- c) Genom delegering på eget ansvar till andra myndigheter.
- d) Genom hänvändelse till de behöriga rättsliga myndigheterna.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att beslut som fattas av resolutions- och tillsynsmyndigheterna i enlighet med denna avdelning kan överklagas.

Artikel 83

Särskilda bestämmelser om administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det i deras lagar och andra författningar föreskrivs administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder för åtminstone följande situationer:

- a) En överträdelse av artikel 5 eller 7 genom underlåtenhet att utarbeta, upprätthålla och uppdatera planer för förebyggande återhämtning och planer för förebyggande gruppåterhämtning.
- b) En överträdelse av artikel 12 genom underlåtenhet att tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter för utarbetandet av resolutionsplaner.
- c) En överträdelse av artikel 63.1 genom underlåtenhet av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i en enhet som avses i artikel 1.1 a–e att underrätta tillsynsmyndigheten när enheten fallerar eller sannolikt kommer att falla.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som kan tillämpas i de fall som avses i punkt 1 åtminstone inbegriper följande:

- a) Ett offentligt uttalande som anger den fysiska personen, den enhet som avses i artikel 1.1 a–e, moderföretaget som har det yttersta ägarintresset eller andra juridiska personer som är ansvariga för överträdelsen och överträdelsens karaktär.
- b) Ett föreläggande innehållande krav på att den ansvariga fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar detta.

SV

EUT L, 8.1.2025

- c) Ett tillfälligt förbud för medlemmar av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet eller av den verkställande ledningen i en enhet som avses i artikel 1.1 a–e, eller för andra fysiska personer, som hålls ansvariga, att fullgöra funktioner i en enhet som avses i artikel 1.1 a–e.
- d) I fråga om en juridisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 10 % av den juridiska personens totala årsomsättning under det föregående räkenskapsåret.
- e) I fråga om en fysisk person, administrativa sanktionsavgifter på upp till 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater där den officiella valutan inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta den 28 januari 2025.
- f) Administrativa sanktionsavgifter på upp till två gånger beloppet för den fördel som erhållits genom överträdelsen, i fall där denna fördel kan fastställas.

Vid tillämpning av första stycket d ska den relevanta omsättningen, i fall där den juridiska personen är ett dotterföretag till ett moderföretag, vara den totala årsomsättning som följer av de konsoliderade räkenskaperna för moderföretaget som har det yttersta ägarintresset under det föregående räkenskapsåret.

Artikel 84

Offentliggörande av administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutions- och tillsynsmyndigheterna på sin officiella webbplats åtminstone offentliggör alla administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som ålagts av dem till följd av överträdelser av de nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv när sådana administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder inte har överklagats eller möjligheterna till överklagande har uttömts. Sådant offentliggörande ska ske utan onödigt dröjsmål, efter det att den fysiska eller juridiska personen har underrättats om den administrativa sanktionen eller den andra administrativa åtgärden. Offentliggörandet ska inbegripa uppgifter om överträdelsens typ och karaktär samt om identiteten på den fysiska eller juridiska person som ålagts en administrativ sanktion eller en annan administrativ åtgärd.

I fall där medlemsstater tillåter offentliggörande av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som överklagats, ska resolutions- och tillsynsmyndigheterna utan onödigt dröjsmål på sina officiella webbplatser offentliggöra information om överklagandets status och om resultatet av detta.

2. Om resolutionsmyndigheten eller tillsynsmyndigheten anser att ett offentliggörande av de juridiska personernas identitet eller av de fysiska personernas identitet eller personuppgifter är oproportionellt mot bakgrund av en bedömning av proportionaliteten i offentliggörandet av sådana uppgifter i det enskilda fallet, eller om ett sådant offentliggörande skulle äventyra en pågående utredning, ska resolutionsmyndigheten eller tillsynsmyndigheten vidta någon av följande åtgärder:

- a) Skjuta upp offentliggörandet av beslutet om åläggande av den administrativa sanktionen eller andra administrativa åtgärden tills skälen för uppskjutandet inte längre föreligger.
- b) Offentliggöra beslutet om åläggande av den administrativa sanktionen eller andra administrativa åtgärden på anonym grund i enlighet med nationell rätt, om ett sådant anonymt offentliggörande skulle säkerställa ett effektivt skydd av de berörda personuppgifterna.
- c) Inte offentliggöra beslutet om åläggande av den administrativa sanktionen eller andra administrativa åtgärden om resolutions- eller tillsynsmyndigheten anser att ett offentliggörande i enlighet med led a eller b skulle vara otillräckligt för att säkerställa något av följande:
 - i) Att finansmarknadernas stabilitet inte äventyras.
 - ii) Att offentliggörandet av sådana uppgifter är proportionellt med avseende på åtgärder som bedöms vara av mindre betydelse.

Resolutions- och tillsynsmyndigheter ska säkerställa att alla offentliggöranden som görs i enlighet med denna artikel finns kvar på deras officiella webbplats i minst fem år. Personuppgifter som ingår i den offentliggjorda informationen ska ligga kvar på resolutions- eller tillsynsmyndighetens officiella webbplats endast under den period som är nödvändig enligt tillämpliga dataskyddsregler.

Artikel 85

Eiopas upprätthållande av en central databas

1. Med förbehåll för kraven på tystnadsplikt enligt artikel 66 ska resolutions- och tillsynsmyndigheter informera Eiopa om alla administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som åläggs av dem enligt artikel 83 samt om statusen för eventuella överklaganden och resultatet av dessa.

Eiopa ska upprätthålla och fortlöpande uppdatera en central databas över administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som inrapporterats av resolutionsmyndigheter, enbart för att göra det möjligt för dessa resolutionsmyndigheter att utbyta information som ska vara tillgänglig endast för dessa resolutionsmyndigheter.

Eiopa ska upprätthålla och fortlöpande uppdatera en central databas över administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som inrapporterats av tillsynsmyndigheter, enbart för att göra det möjligt för dessa tillsynsmyndigheter att utbyta information som ska vara tillgänglig endast för dessa tillsynsmyndigheter.

2. Eiopa ska upprätthålla och fortlöpande uppdatera en webbsida med följande uppgifter eller länkar till dessa uppgifter:

- a) Varje resolutionsmyndighets offentliggörande av sanktioner.
- b) Varje tillsynsmyndighets offentliggörande av sanktioner enligt artikel 84.
- c) Den period för vilken varje medlemsstat offentliggör sanktioner.

Artikel 86

Tillsyns- och resolutionsmyndigheters ändamålsenliga tillämpning av sanktioner och utövande av befogenheter att ålägga sanktioner

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsyns- och resolutionsmyndigheter, när de fastställer typen av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder och nivån på administrativa sanktionsavgifter, tar hänsyn till alla relevanta omständigheter, inbegripet, när så är lämpligt, följande:

- a) Överträdelsens allvar och varaktighet.
- b) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens grad av ansvar.
- c) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens finansiella ställning.
- d) Beloppet för de vinster som gjorts eller de förluster som undvikits av den ansvariga fysiska eller juridiska personen, i den mån dessa vinster eller förluster kan fastställas.
- e) De förluster som tredje parter, inbegripet försäkringstagare, har orsakats genom överträdelsen, i den mån dessa kan fastställas.
- f) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens vilja att samarbeta med tillsyns- och resolutionsmyndigheten.
- g) Tidigare överträdelser som den ansvariga fysiska eller juridiska personen har gjort sig skyldig till.

Vid tillämpning av första stycket c ska indikatorerna för en fysisk eller juridisk persons finansiella ställning omfatta den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst.

AVDELNING VII

ÄNDRINGAR AV DIREKTIVEN 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU OCH (EU) 2017/1132 SAMT AV FÖRORDNINGARNA (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 OCH (EU) 2017/1129

Artikel 87

Ändringar av direktiv 2002/47/EG

Direktiv 2002/47/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.6 ska ersättas med följande:

"6. Artiklarna 4–7 i detta direktiv ska inte tillämpas på någon restriktion av verkställigheten av avtal om finansiell säkerhetsställande eller någon restriktion av verkan av ett avtal om finansiell säkerhet, slutavräknings- eller kvittningsbestämmelse med stöd av avdelning IV, kapitel V eller VI, i Europaparlamentets och rådets direkt-

iv 2014/59/EU (*), eller av avdelning V kapitel III avsnitt 3, eller kapitel IV, i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 (**), eller av avdelning III kapitel III avsnitt 4, eller kapitel IV, i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 (***) eller på någon restriktion med stöd av liknande befogenheter i en medlemsstats rätt för att underlätta en ordnad resolution av en sådan enhet som avses i punkt 2 d i den här artikeln och som är föremål för skyddsåtgärder som åtminstone är likvärdiga med dem som fastställs i avdelning IV kapitel VII i direktiv 2014/59/EU och i avdelning V kapitel V i förordning (EU) 2021/23.

- (*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).
- (**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 (EUT L 22, 22.1.2021, s. 1).
- (***) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>)."

2. Artikel 9a ska ersättas med följande:

"Artikel 9a

Direktiv 2008/48/EG, direktiv 2014/59/EU, förordning (EU) 2021/23 och direktiv (EU) 2025/1

Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av direktiv 2008/48/EG, direktiv 2014/59/EU, förordning (EU) 2021/23 och direktiv (EU) 2025/1."

Artikel 88

Ändring av direktiv 2004/25/EG

I artikel 4.5 i direktiv 2004/25/EG ska tredje stycket ersättas med följande:

"Medlemsstaterna ska säkerställa att artikel 5.1 i detta direktiv inte är tillämplig om de resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (*), i avdelning V i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 (**) eller i avdelning III i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 (***) tillämpas.

- (*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).
- (**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 (EUT L 22, 22.1.2021, s. 1).
- (***) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>)."

Artikel 89

Ändringar av direktiv 2007/36/EG

Artikel 1.4 i direktiv 2007/36/EG ska ersättas med följande:

"4. Medlemsstaterna ska säkerställa att detta direktiv inte är tillämpligt om de resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (*), i avdelning V i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 (**) eller i avdelning III i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 (***) tillämpas.

- (*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).
- (**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 (EUT L 22, 22.1.2021, s. 1).
- (***) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>)."

Artikel 90

Ändringar av direktiv 2014/59/EU

Direktiv 2014/59/EU ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.1 ska följande led läggas till:

- "110. resolutionsmyndighet för försäkringssektorn: resolutionsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.12 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 (*).
- 111. tillsynsmyndighet för försäkringssektorn: en tillsynsmyndighet enligt definitionen i artikel 13.10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG (**).
- 112. finansiellt konglomerat: ett finansiellt konglomerat enligt definitionen i artikel 2.14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG (***)

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

(***) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1)."

2. I artikel 7.3 ska följande led läggas till:

"e) om koncernen som helhet är, eller om något institut inom koncernen ingår i, ett finansiellt konglomerat, den berörda resolutionsmyndigheten för försäkringssektorn och den berörda tillsynsmyndigheten för försäkringssektorn."

SV

EUT L, 8.1.2025

3. I artikel 14 ska följande punkt läggas till:

"3. Om institutet, enheten eller koncernen är eller ingår i ett finansiellt konglomerat ska resolutionsmyndigheten eller resolutionsmyndigheten på koncernnivå också översända resolutionsplanerna eller koncernresolutionsplanerna till den berörda resolutionsmyndigheten för försäkringssektorn och den berörda tillsynsmyndigheten för försäkringssektorn."

4. I artikel 81.3 ska följande led läggas till:

"l) Om institutet eller enheten ingår i ett finansiellt konglomerat, de berörda tillsynsmyndigheterna för försäkringssektorn och de berörda resolutionsmyndigheterna för försäkringssektorn."

5. I artikel 83.2 ska följande led läggas till:

"l) Om institutet i resolution ingår i ett finansiellt konglomerat, de berörda tillsynsmyndigheterna för försäkringssektorn och de berörda resolutionsmyndigheterna för försäkringssektorn."

6. I artikel 84.1 ska följande led läggas till:

"n) Tillsynsmyndigheter för försäkringssektorn och resolutionsmyndigheter för försäkringssektorn som informerats eller underrättats på grundval av detta kapitel."

7. I artikel 88 ska följande punkt införas:

"3a. Om institutet, enheten eller koncernen är eller ingår i ett finansiellt konglomerat, ska de berörda resolutionsmyndigheterna för försäkringssektorn bjudas in att delta i resolutionskollegiet som observatörer, förutsatt att dessa myndigheter omfattas av konfidentialitetskrav som enligt resolutionsmyndigheten på koncernnivå motsvarar de som fastställs i artikel 90."

Artikel 91

Ändring av direktiv (EU) 2017/1132

Direktiv (EU) 2017/1132 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 84.3 ska ersättas med följande:

"3. Medlemsstaterna ska säkerställa att artiklarna 49, 58.1, 68.1, 68.2 och 68.3, artikel 70.2 första stycket, och artiklarna 72–75, 79, 80 och 81 i det här direktivet inte är tillämpliga om de resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (*), i avdelning V i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 (**) eller i avdelning III i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 (***) tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 (EUT L 22, 22.1.2021, s. 1).

(***) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

2. Artikel 86a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska led b ersättas med följande:

"b) Bolaget är föremål för resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i direktiv 2014/59/EU, i avdelning V i förordning (EU) 2021/23 eller i avdelning III i direktiv (EU) 2025/1."

b) I punkt 4 ska led c ersättas med följande:

"c) föremål för krisförebyggande åtgärder enligt definitionen i artikel 2.1.101 i direktiv 2014/59/EU, i artikel 2.48 i förordning (EU) 2021/23 eller i artikel 2.79 i direktiv (EU) 2025/1."

3. Artikel 87.4 ska ersättas med följande:

"4. Medlemsstaterna ska säkerställa att det här kapitlet inte tillämpas på företag som är föremål för resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i direktiv 2014/59/EU, i avdelning V i förordning (EU) 2021/23 eller i avdelning III i direktiv (EU) 2025/1."

4. Artikel 120 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska led b ersättas med följande:

"b) Bolaget är föremål för resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i direktiv 2014/59/EU, i avdelning V i förordning (EU) 2021/23 eller i avdelning III i direktiv (EU) 2025/1".

b) I punkt 5 ska led c ersättas med följande:

"c) föremål för krisförebyggande åtgärder enligt definitionen i artikel 2.1.101 i direktiv 2014/59/EU, i artikel 2.48 i förordning (EU) 2021/23 eller i artikel 2.79 i direktiv (EU) 2025/1."

5. Artikel 160a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska led b ersättas med följande:

"b) Bolaget är föremål för resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i direktiv 2014/59/EU, i avdelning V i förordning (EU) 2021/23 eller i avdelning III i direktiv (EU) 2025/1".

b) I punkt 5 ska led c ersättas med följande:

"c) föremål för krisförebyggande åtgärder enligt definitionen i artikel 2.1.101 i direktiv 2014/59/EU, i artikel 2.48 i förordning (EU) 2021/23 eller i artikel 2.79 i direktiv (EU) 2025/1".

Artikel 92

Ändring av förordning (EU) nr 1094/2010

Förordning (EU) nr 1094/2010 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.2 ska led i ersättas med följande:

"i) tillsynsmyndigheter enligt definitionen i artikel 13.10 i direktiv 2009/138/EG, resolutionsmyndigheter enligt definitionen i artikel 2.12 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 (*) och behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 6.8 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 (**) och som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 (***)

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 354, 23.12.2016, s. 37).

(***) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsförmedling (EUT L 26, 2.2.2016, s. 19)."

2. I artikel 40.6 ska följande stycke läggas till:

"Den ledamot i tillsynsstyrelsen som avses i punkt 1 b får när frågor inom tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 behandlas, om så är lämpligt, åtföljas av en företrädare (utan rösträtt) för resolutionsmyndigheten i varje medlemsstat."

Artikel 93

Ändring av förordning (EU) nr 648/2012

I artikel 81.3 första stycket i förordning (EU) nr 648/2012 ska följande led läggas till:

”s) De resolutionsmyndigheter som har utsetts enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”

Artikel 94

Ändring av förordning (EU) nr 806/2014

Artikel 88.6 i förordning (EU) nr 806/2014 ska ersättas med följande:

”6. Den här artikeln ska inte hindra nämnden, rådet, kommissionen, ECB, de nationella resolutionsmyndigheterna eller de nationella behöriga myndigheterna, inklusive deras anställda och experter, från att utbyta uppgifter med varandra och med behöriga ministerier, centralbanker, insättningsgarantisystem, system för ersättning till investerare, myndigheter med ansvar för normala insolvensförfaranden, resolutionsmyndigheter för försäkringssektorn, tillsynsmyndigheter för försäkringssektorn, resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter i icke-deltagande medlemsstater, EBA, eller om inte annat följer av artikel 33 i denna förordning, myndigheter i tredjeland som utövar uppgifter som motsvarar resolutionsmyndigheternas uppgifter eller, om inte annat följer av strikta konfidentialitetskrav, med en presumtiv köpare i syfte att planera eller utföra en resolutionsåtgärd.”

Artikel 95

Ändring av förordning (EU) 2017/1129

I artikel 1.5 i förordning (EU) 2017/1129 ska led c ersättas med följande:

”c) Värdepapper som tillkommit genom konvertering eller utbyte av andra värdepapper, kapitalbaser eller kvalificerade skulder av en resolutionsmyndighet till följd av utövandet av en befogenhet i enlighet med artikel 53.2, 59.2, 63.1 eller 63.2 i direktiv 2014/59/EU eller utövandet av en befogenhet i enlighet med artikel 39.2, 42.1 eller 42.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”

AVDELNING VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 96

Eiopas resolutionskommitté

1. Eiopa ska inrätta en permanent intern kommitté enligt artikel 41 i förordning (EU) nr 1094/2010 som ska förbereda de beslut av Eiopa som avses i artikel 44 i den förordningen, däribland beslut om förslag till tekniska standarder för tillsyn och förslag till tekniska standarder för genomförande som rör uppgifter som åläggs resolutionsmyndigheterna i enlighet med detta direktiv. Den interna kommittén ska bestå av de resolutionsmyndigheter som avses i artikel 3 i detta direktiv.

2. Vid tillämpning av detta direktiv ska Eiopa samarbeta med EBA och Esma inom ramen för den gemensamma kommitté för de europeiska tillsynsmyndigheter som inrättas genom artikel 54 i förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Vid tillämpning av detta direktiv ska Eiopa säkerställa en strukturell åtskillnad mellan resolutionskommittén och andra funktioner som avses i förordning (EU) nr 1094/2010. Resolutionskommittén ska främja utvecklingen och samordningen av resolutionsplaner och utforma metoder för resolution av de enheter som avses i artikel 1.1 i detta direktiv och som fallerar.

Artikel 97

Samarbete med Eiopa

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsyns- och resolutionsmyndigheterna samarbetar med Eiopa vid tillämpning av detta direktiv i enlighet med förordning (EU) nr 1094/2010.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsyns- och resolutionsmyndigheterna utan dröjsmål förser Eiopa med alla uppgifter som Eiopa behöver för att utföra sina uppgifter i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Artikel 98

Försäkringsgarantisystem

Senast den 29 januari 2027 ska kommissionen, efter samråd med Eiopa, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet med en bedömning av lämpligheten av gemensamma minimistandarder för försäkringsgarantisystem inom unionen. I rapporten ska åtminstone följande ingå:

- a) En bedömning av läget vad gäller försäkringsgarantisystem i medlemsstaterna (täckningsnivå, typer av försäkringar som täcks och villkor för utlösande).
- b) En diskussion om handlingsalternativ, inbegripet de olika handlingsalternativen såsom användning av försäkringsgarantisystem för att fortsätta eller för att avveckla försäkringar, med vederbörlig hänsyn till skillnaderna mellan försäkringsprodukter i olika medlemsstater;
- c) En bedömning av behovet av att införa och, när så är lämpligt, ange de åtgärder som är nödvändiga för att införa en lägsta grundnivå för försäkringsgarantisystem i hela unionen.

Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 99

Översyn

Senast den 29 januari 2030 ska kommissionen, efter samråd med Eiopa, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv. I rapporten ska i synnerhet följande ingå:

- a) En utvärdering av om och i vilken utsträckning målen för detta direktiv har uppnåtts med avseende på den inre marknadens funktion och förstärkningen av det finansiella systemet i unionen mot bakgrund av marknadsutvecklingen och den ekonomiska utvecklingen.
- b) En bedömning av läget när det gäller finansieringsarrangemang för resolution,
- c) En bedömning av behovet av att införa och, när så är lämpligt, ange de åtgärder som är nödvändiga för att införa harmoniserade minimidefinitioner av nivån på de försäkringar som omfattas och berättigade fordringsägare och försäkringar.
- d) En analys av erfarenheterna av informationsutbyte mellan myndigheter som är behöriga att utöva tillsyn över eller resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och kreditinstitut i fall där den enhet som avses i artikel 1.1 a–e ingår i ett finansiellt konglomerat.
- e) En bedömning av genomförbarheten och förutsättningarna för att tillåta finansiella konglomerat att utarbeta gemensamma planer för (förebyggande) gruppåterhämtning för hela konglomeratet liksom för resolutionsmyndigheterna att utarbeta gemensamma gruppresolutionsplaner för hela det finansiella konglomeratet.

SV

EUT L, 8.1.2025

f) En analys av fördelarna med en ytterligare harmonisering av krishanteringsramen för försäkrings- och återförsäkringsföretag.

Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 100

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 29 januari 2027 anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artiklarna 1–91, 96 och 97 i detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 30 januari 2027.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 101

Ikraftträdande och tillämpning

1. Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Artiklarna 92–95 ska tillämpas från och med den 30 januari 2027.

Artikel 102

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 27 november 2024.

På Europaparlamentets vägnar

R. METSOLA

Ordförande

På rådets vägnar

BÓKA J.

Ordförande

BILAGA

Dimensioner av möjligheten till resolution

När resolutionsmyndigheterna och resolutionsmyndigheterna på gruppnivå utför bedömningen av möjlighet till resolution ska de, med beaktande av företagets art, omfattning och komplexitet, undersöka följande dimensioner:

1. Verksamhetskontinuitet

- a) I vilken utsträckning alla relevanta interna och externa, finansiella och operativa ömsesidiga beroenden har identifierats med avseende på alla relevanta tjänster och roller, inbegripet personal, och hänförs till juridiska enheter, kritiska funktioner, kärnaffärsområden och relaterade avtalsarrangemang.
- b) I vilken utsträckning det finns lämpliga operativa arrangemang för att säkerställa kontinuiteten i relevanta tjänster som är nödvändiga för att upprätthålla kritiska funktioner, och de kärnaffärsområden som är nödvändiga för ett effektivt genomförande av resolutionsåtgärden och en eventuell efterföljande omstrukturering, särskilt genom att underlätta eventuella överföringar av tillgångar, rättigheter eller skulder, roller och personal.
- c) I vilken utsträckning riskerna för den operativa kontinuiteten vid resolution har bedömts på ett heltäckande sätt, inbegripet kvalitativ och kvantitativ information som gör det möjligt att identifiera de relevanta tjänsternas kritiska karaktär, inbegripet effekterna av avbrott i eller upphörande av relevanta tjänster vid resolution och deras utbytbarhet.
- d) I vilken utsträckning riskerna för den operativa kontinuiteten effektivt har begränsats och förekomsten av åtgärder för att förbättra beredskapen för resolution, inbegripet när det gäller verkställandet av kontinuitetsarrangemang med externa tredjepartsleverantörer av relevanta tjänster.

2. Tillgång till finansmarknadsinfrastrukturer

I vilken utsträckning företag eller grupper har inrättat de processer och arrangemang som är nödvändiga för att upprätthålla tillgången, före, under och efter resolution, till finansmarknadsinfrastrukturer och till betalnings-, clearing-, avvecklings- och depåtjänster som tillhandahålls av mellanhänder.

3. Avskiljbarhet

- a) I vilken utsträckning företag eller grupper har identifierat, minskat och, vid behov, avlägsnat källor till onödig komplexitet i sin struktur och sina informationssystem som utgör en risk för genomförandet av resolutionsåtgärden, särskilt i syfte att underlätta avskiljande och överföring av kritiska funktioner och kärnaffärsområden.
- b) I vilken utsträckning en mottagare eller köpare finns tillgänglig för företagets portfölj eller verksamhet.

4. Förlustabsorberings- och rekaptaliseringskapacitet

- a) I vilken utsträckning det finns en förlustabsorberings- och rekaptaliseringskapacitet och en bedömning av huruvida denna kapacitet är tillräcklig för genomförandet av resolutionsplanen, inbegripet tillgången till eventuella försäkringsgarantisystem eller finansieringsarrangemang och sannolikheten att innehavaren av förlustabsorberingskapaciteten kommer att kunna absorbera förluster.
- b) I vilken utsträckning det finns lämpliga arrangemang för att säkerställa det gränsöverskridande erkännandet av resolutionsåtgärder och resolutionsåtgärdernas effektivitet.
- c) I vilken utsträckning det finns lämpliga styrformer, interna processer och ledningsinformationssystem för att stödja det operativa genomförandet av nedskrivningen eller konverteringen, inbegripet för att stödja överföringen av portföljer.

5. Likviditet och finansiering vid resolution

- a) I vilken utsträckning företagets eller gruppens affärsmodell kan ge upphov till likviditetsbehov vid resolution.

- b) I vilken utsträckning processer och förmågor för att i) uppskatta likviditets- och finansieringsbehoven för genomförandet av resolutionsstrategin, ii) mäta och rapportera likvida medel vid resolution, och iii) identifiera och mobilisera tillgängliga säkerheter finns och kan användas för att erhålla finansiering under och efter resolution.

6. Informationssystem och datakrav

I vilken utsträckning företag eller grupper har inrättat lämpliga ledningsinformationssystem, värderingsförmåga och teknisk infrastruktur för att tillhandahålla den information som krävs för i) utarbetande och upprätthållande av resolutionsplaner, ii) genomförande av en rättvis, försiktig och realistisk värdering, och iii) ändamålsenlig tillämpning av resolutionsåtgärder, även under snabbt föränderliga förhållanden.

7. Kommunikation

I vilken utsträckning företag eller grupper har kommunikationsplaner för att säkerställa snabb, robust och konsekvent kommunikation till relevanta intressenter och för att stödja genomförandet av resolutionsåtgärden liksom styrformer för att säkerställa ett effektivt genomförande av dessa planer.

8. Styrning

I vilken utsträckning det finns robusta styrningsprocesser som underlättar utarbetandet och genomförandet av resolutionsåtgärden, inbegripet i) ett snabbt och korrekt tillhandahållande av relevant information på regelbunden basis och på ad hoc-basis, ii) effektiv tillsyn under resolutionsplanering och vid kriser och iii) effektivt beslutsfattande vid tidpunkten för resolution.

9. Trovärdighet och genomslag

- a) I vilken utsträckning resolutionsåtgärden uppfyller resolutionsmålen och är trovärdig, inbegripet en utvärdering av sannolika konsekvenser för försäkringstagare, borgenärer, motparter och anställda.
- b) I vilken utsträckning effekterna av företagets eller gruppens resolution på realekonomin eller den finansiella stabiliteten kan utvärderas på lämpligt sätt och spridningen begränsas, med beaktande av eventuella åtgärder som myndigheterna i tredjeländer kan vidta.
- c) I vilken utsträckning det finns arrangemang och medel som skulle kunna underlätta resolution när det gäller grupper som har dotterföretag etablerade i olika jurisdiktioner.

2025/2

8.1.2025

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2025/2

av den 27 november 2024

om ändring av direktiv 2009/138/EG vad gäller proportionalitet, tillsynskvalitet, rapportering, långsiktiga garantiåtgärder, makrotillsynsverktyg, hållbarhetsrisker samt grupp tillsyn och gränsoverskridande tillsyn, och om ändring av direktiven 2002/87/EG och 2013/34/EU

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 53.1, 62 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG ⁽³⁾ infördes mer riskbaserade och harmoniserade tillsynsregler för försäkrings- och återförsäkringssektorn. Vissa bestämmelser i direktivet omfattas av överensynsklausuler. Tillämpningen av direktivet har i hög grad bidragit till att stärka det finansiella systemet i unionen och gjort försäkrings- och återförsäkringsföretag mer motståndskraftiga mot en rad olika risker. Även om direktivet är mycket omfattande åtgärder det emellertid inte samtliga brister som identifierats och som påverkar försäkrings- och återförsäkringsföretags verksamhet.
- (2) Covid-19-pandemin har orsakat enorma socioekonomiska skador och medfört att unionens ekonomi behöver en återhämtning som är hållbar, inkluderande och rättvis. Dessutom är de ekonomiska och sociala konsekvenserna av Rysslands anfallskrig mot Ukraina ännu inte kända i sin helhet. Det har därför blivit än mer angeläget att driva på arbetet med unionens politiska prioriteringar för att i synnerhet säkerställa en ekonomi som verkar för människor och uppnå målen med den europeiska gröna given. Försäkrings- och återförsäkringssektorn kan vara en källa till privat finansiering för europeiska företag och göra ekonomin mer motståndskraftig genom att tillhandahålla ett skydd mot ett brett spektrum av risker. Med denna dubbla roll har sektorn stor potential att bidra till att unionens prioriteringar uppnås.
- (3) Det är, vilket understryks i kommissionens meddelande av den 24 september 2020 *En kapitalmarknadsunion för människor och företag – en ny handlingsplan*, avgörande för att främja en ökad grad av aktiefinansiering (re-equitisation) inom företagssektorn att skapa incitament för institutionella investerare, särskilt försäkringsgivare, att göra mer långsiktiga investeringar. För att det ska bli lättare för försäkringsgivarna att bidra till finansieringen av unionens ekonomiska återhämtning bör tillsynsramen justeras så att den bättre beaktar försäkringsverksamhetens långsiktiga karaktär. Vid beräkningen av solvenskapitalkravet enligt standardformeln bör det framför allt bli lättare att använda en gynnsammare standardparameter för investeringar i aktier som innehas med ett långsiktigt perspektiv, förutsatt att försäkrings- och återförsäkringsföretagen uppfyller säkra och robusta kriterier som vidmakthåller skyddet av försäkringstagare och den finansiella stabiliteten. Sådana kriterier bör syfta till att säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag kan undvika att tvingas sälja aktier som är avsedda att innehas på lång sikt, till exempel under stressade marknadsförhållanden. Eftersom försäkrings- och återförsäkringsföretag har en mängd olika riskhanteringsverktyg för att undvika sådan tvångsförsäljning, bör kriterierna ta hänsyn till denna variation och inte kräva att långsiktiga investeringstillgångar rättsligt eller genom avtal separeras för att försäkrings- och återförsäkringsföretag ska kunna dra nytta av den gynnsammare standardparametern för aktieinvesteringar. Dessutom bör försäkrings- eller

⁽¹⁾ EUT C 275, 18.7.2022, s. 45.⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 april 2024 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 5 november 2024.⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

återförsäkringsföretagets ledning genom styrdokument förbinda sig till en minsta innehavsperiod för de aktier som företaget investerar i och påvisa företagets förmåga att behålla dessa aktier under den innehavsperioden.

- (4) Justeringar som tar bättre hänsyn till försäkringsverksamhetens långsiktiga art kan leda till en ökning av det fria tillgängliga kapitalet till följd av nedsättningen av solvenskapitalkravet. Om så är fallet bör försäkrings- och återförsäkringsföretag överväga att inte styra det frigjorda kapitalet till aktieägarutdelningar eller bonusar till ledningen, utan sträva efter att styra det frigjorda kapitalet till produktiva investeringar i realekonomin i syfte att stödja den ekonomiska återhämtningen och unionens bredare politiska mål.
- (5) Försäkringsgivare och återförsäkrare har frihet att investera var som helst i världen och är inte begränsade till unionen. Investeringar i tredjeländer kan också bidra till unionens eller medlemsstaternas allmänna politik för utvecklingsbistånd. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör därför säkerställa att deras investeringsstrategi återspeglar målen i EU:s aktuella förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet och i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849^(*) med avseende på högrisktredjeländer.
- (6) I sitt meddelande av den 11 december 2019 om den europeiska gröna given åtog sig kommissionen att bättre integrera hanteringen av klimat- och miljörisker i unionens tillsynsregelverk. Den europeiska gröna given är unionens nya tillväxtstrategi, som syftar till att omvandla unionen till en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi utan nettoutsläpp av växthusgaser senast 2050. Den ska bidra till målet att skapa en ekonomi för människor genom att stärka EU:s sociala marknadsekonomi och säkerställa att den är framtidssäkrad och kan leverera stabilitet, arbetstillfällen, tillväxt och investeringar. Kommissionen lade den 4 mars 2020 fram ett förslag till en europeisk klimatlag för att göra målet om klimatneutralitet och klimatresiliens bindande i unionen senast 2050. Förslaget antogs av Europaparlamentet och rådet och trädde i kraft den 29 juli 2021^(*). Kommissionens ambition att säkerställa unionens globala ledarskap på vägen mot 2050 upprepades i 2021 års strategiska framsynsrapport, i vilken uppbyggnaden av motståndskraftiga och framtidssäkra ekonomiska och finansiella system identifieras som ett strategiskt verksamhetsområde.
- (7) EU:s ram för hållbar finansiering kommer att spela en viktig roll för att uppnå målen med den europeiska gröna given, och miljölagstiftningen bör kompletteras med en ram för hållbar finansiering som kanaliserar finansiering till investeringar som minskar exponeringen för klimat- och miljörisker. I sitt meddelande av den 6 juli 2021 *Strategi för att finansiera omställningen till en hållbar ekonomi* åtog sig kommissionen att föreslå ändringar av direktiv 2009/138/EG för att genom att ställa krav på att försäkringsgivare ska göra analyser av klimatförändringsscenarier säkerställa att hållbarhetsrisker konsekvent integreras i deras riskhantering.
- (8) Ett antal förslag till lagstiftningsakter har nyligen lagts fram och antagits för att förbättra resiliensen och som bidrar till hållbarhet, särskilt när det gäller hållbarhetsrapportering, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088^(*), Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464^(*) och ett direktiv om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937, vilka alla påverkar försäkrings- och återförsäkringssektorn.
- (9) Fortsatt integrering av unionens inre marknad för försäkringar är ett centralt mål för detta ändringsdirektiv. Integreringen av den inre marknaden för försäkringar ökar konkurrensen och tillgången till försäkringsprodukter i medlemsstaterna till förmån för företag och konsumenter. Försäkringsmisslyckanden på unionens inre marknad för försäkringar sedan direktiv 2009/138/EG började tillämpas framhäver behovet av mer konsekvens och konvergens i tillsynen i hela unionen. Tillsynen över försäkrings- och återförsäkringsföretag som bedriver verksamhet inom ramen för rätten att tillhandahålla tjänster och etableringsfriheten bör förbättras ytterligare utan att undergräva målet att fortsätta att integrera den inre marknaden för försäkringar för att säkerställa ett konsekvent konsumentskydd och upprätthålla rättvis konkurrens på den inre marknaden.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europeisk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering (EUT L 322, 16.12.2022, s. 15).

- (10) Direktiv 2009/138/EG undantar vissa företag från sitt tillämpningsområde på grund av deras storlek. Nu när direktiv 2009/138/EG har tillämpats under ett antal år och för att undvika en oskälig tillämpning av det på mindre företag är det lämpligt att se över dessa undantag genom att höja tröskelvärdena, så att mindre företag som uppfyller vissa villkor inte omfattas av det direktivet. Såsom redan är fallet med försäkringsföretag som är undantagna från tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG bör företag som gynnas av sådana höjda tröskelvärden ha möjlighet att behålla eller ansöka om auktorisation enligt det direktivet för att komma i åtnjutande av den gemensamma auktorisation som föreskrivs i direktivet, och det bör vara möjligt för medlemsstaterna att låta försäkringsföretag som är undantagna från tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG omfattas av bestämmelser som liknar eller är identiska med bestämmelserna i det direktivet.
- (11) Direktiv 2009/138/EG är inte tillämpligt på assistans om villkoren i artikel 6.1 i direktivet är uppfyllda. Det första villkoret är att assistansen ska avse olyckor eller maskinhaverier med vägfordon som inträffar i den medlemsstat där den försäkringsgivare som tillhandahåller försäkringsskyddet är verksam. Denna bestämmelse skulle kunna antyda att det krävs auktorisation som försäkringsgivare för att ge assistans till vägfordon om en olycka eller ett maskinhaveri inträffar på andra sidan gränsen, vilket kan försvåra assistansverksamhet på ett oskäligt sätt. Det är därför lämpligt att se över detta villkor. Således bör villkoret i artikel 6.1 a i direktiv 2009/138/EG utvidgas till att omfatta olyckor eller maskinhaverier med ett vägfordon som kan inträffa i ett grannland till medlemsstaten för det företag som tillhandahåller försäkringsskyddet.
- (12) Information om eventuella ansökningar om auktorisation att starta verksamhet i en medlemsstat och resultatet av bedömningen av dem kan ge information som är väsentlig för bedömningen av ansökningar i andra medlemsstater. Därför bör sökanden informera den berörda tillsynsmyndigheten om tidigare avslag på ansökningar om eller återkallelser av ansökningar om auktorisation i en annan medlemsstat.
- (13) Innan auktorisation beviljas ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är ett dotterföretag till ett företag i en annan medlemsstat eller som kommer att kontrolleras av samma juridiska eller fysiska person som ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag i en annan medlemsstat, bör tillsynsmyndigheten i den medlemsstat som beviljar auktorisationen samråda med tillsynsmyndigheterna i alla berörda medlemsstater. Med tanke på den växande försäkringsgruppsverksamheten i olika medlemsstater måste tillämpningen av unionsrätten bli mer enhetlig och informationsutbytet mellan tillsynsmyndigheter öka, i synnerhet innan auktorisation beviljas. Om det är nödvändigt att samråda med flera tillsynsmyndigheter, bör varje berörd tillsynsmyndighet därför ha rätt att till tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där auktorisationsförfarandet för ett framtida försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen pågår rikta en begäran om att en gemensam bedömning ska göras av en ansökan om auktorisation. Befogenheten att fatta beslut om att bevilja auktorisation tillhör tillsynsmyndigheten i den hemmedlemsstat där det berörda företaget ansöker om auktorisation. Resultaten från den gemensamma bedömningen bör emellertid tas i beaktande när detta beslut fattas.
- (14) Direktiv 2009/138/EG bör tillämpas i enlighet med proportionalitetsprincipen. För att underlätta en proportionerlig tillämpning av direktivet på mindre företag och företag av mindre komplexitet än genomsnittet och för att säkerställa att de inte ställs under oproportionerligt betungande krav är det nödvändigt att fastställa riskbaserade kriterier som gör det möjligt att identifiera sådana företag.
- (15) Det bör vara möjligt för företag som uppfyller de riskbaserade kriterierna att klassificeras som små och icke-komplexa företag i enlighet med ett enkelt anmälningsförfarande. Om tillsynsmyndigheten inom en begränsad tidsperiod efter en sådan anmälan inte av vederbörligen motiverade skäl rör bedömningen av de relevanta kriterierna motsätter sig denna klassificering bör företaget betraktas som ett litet och icke-komplex företag. När ett företag väl har klassificerats som ett litet och icke-komplex företag bör företaget i princip automatiskt omfattas av fastställda proportionalitetsåtgärder när det gäller rapportering, offentliggörande av information, företagsstyrning, översyn av styrdokument, beräkning av försäkringstekniska avsättningar, egenrisk- och solvensbedömning och planer för likviditetsriskhantering.
- (16) Genom undantag från den automatiska förmånen att omfattas av proportionalitetsåtgärder bör tillsynsmyndigheterna, om de hyser allvariga farhågor när det gäller riskprofilen hos ett enskilt litet och icke-komplex företag, ha befogenhet att kräva att det berörda företaget avstår från att använda en eller flera proportionalitetsåtgärder. En sådan befogenhet kan användas om de fastställer att solvenskapitalkravet inte längre efterlevs, om det finns en risk för underskridande, om riskprofilen hos ett företag förändras väsentligt eller om ett företags styrningssystem är ineffektivt.

SV

EUT L, 8.1.2025

- (17) Proportionalitetsåtgärder bör även kunna komma i fråga för företag som inte klassificeras som små och icke-komplexa företag men för vilka vissa av kraven i direktiv 2009/138/EG är alltför kostsamma och komplexa med tanke på de risker som är förknippade med sådana företags verksamhet. Dessa företag bör på grundval av en analys i varje enskilt fall och efter ett förhandsgodkännande från sin tillsynsmyndighet få tillämpa proportionalitetsåtgärder.
- (18) Ett korrekt genomförande av proportionalitetsprincipen är avgörande för att undvika en alltför stor börda för försäkrings- och återförsäkringsföretag. Därför bör försäkrings- och återförsäkringsföretag till sina tillsynsmyndigheter endast rapportera om det sker en förändring i tillämpningsområdet för de proportionalitetsåtgärder som de tillämpar.
- (19) Captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring som endast täcker risker förknippade med den industri- eller handelsgrupp de tillhör uppvisar en särskild riskprofil som bör beaktas när vissa krav fastställs, särskilt när det gäller egenrisk- och solvensbedömning, offentliggörande av information och relaterade befogenheter för kommissionen att ytterligare specificera reglerna för sådana krav. Captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring bör också kunna omfattas av proportionalitetsåtgärder om de klassificeras som små och icke-komplexa företag.
- (20) Det är viktigt att försäkrings- och återförsäkringsföretag upprätthåller en sund finansiell ställning. För detta ändamål föreskrivs i direktiv 2009/138/EG finansiell tillsyn med avseende på ett företags solvens, upprättande av försäkringstekniska avsättningar, dess tillgångar och dess medräkningsbara kapitalbas. Ett företags styrningssystem är emellertid också en viktig faktor för att säkerställa att företaget upprätthåller sin finansiella ställning. I detta syfte bör tillsynsmyndigheterna bli skyldiga att regelbundet se över företagsstyrningssystemet som en del av deras finansiella tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag.
- (21) Tillsynsmyndigheter bör ha rätt att från varje försäkrings- och återförsäkringsföretag som står under tillsyn och deras grupper minst vart tredje år få en regelbunden beskrivande rapport med information om verksamhet och resultat, företagsstyrningssystem, riskprofil, kapitalförvaltning och annan relevant information för solvensändamål. För att förenkla detta rapporteringskrav för försäkrings- och återförsäkringsgrupper bör det vara möjligt att på vissa villkor lämna information i den regelbundna tillsynsrapporten för gruppen och dess dotterföretag i aggregerad form för hela gruppen.
- (22) Det bör säkerställas att små och icke-komplexa företag prioriteras när tillsynsmyndigheter beviljar undantag från och begränsningar av rapporteringen. För denna typ av enhet bör det anmälningsförfarande som gäller för klassificering som ett litet och icke-komplext företag säkerställa att det råder tillräcklig säkerhet när det gäller användningen av undantag från och begränsningar av rapporteringen.
- (23) Tidsfrister för rapportering och offentliggörande av information bör fastställas tydligt i direktiv 2009/138/EG. Det bör dock erkännas att exceptionella omständigheter såsom hälsokriser, naturkatastrofer och andra extrema händelser skulle kunna göra det omöjligt för försäkrings- och återförsäkringsföretag att lämna sådana rapporter och offentliggöra sådan information inom de fastställda tidsfristerna. Kommissionen bör därför ges befogenhet att förlänga tidsfristerna under sådana omständigheter efter samråd med den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ^(*).
- (24) I direktiv 2009/138/EG föreskrivs att tillsynsmyndigheterna ska bedöma om nytillkomna medlemmar som utsetts att ingå i företagsledningen för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller att utföra en central funktion har den lämplighet som krävs. De som ingår i företagsledningen eller utför en central funktion bör dock uppfylla lämplighetskraven på kontinuerlig basis. Om lämplighetskraven inte uppfylls bör tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att vidta åtgärder, exempelvis att, om det är lämpligt, entlediga den berörda personen från den relevanta positionen.
- (25) Eftersom försäkringsverksamhet kan utlösa eller förstärka risker för den finansiella stabiliteten bör försäkrings- och återförsäkringsföretag införliva överväganden och analyser som är av relevans ur makrotillsynsynpunkt i sin försäkrings-, investerings- och riskhanteringsverksamhet. Detta kan innebära att ta hänsyn till andra

^(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

marknadsaktörers potentiella beteende, makroekonomiska risker, såsom nedgångar i kreditleveln eller minskad marknadslikviditet, eller alltför stora koncentrationer på marknaden när det gäller vissa tillgångstyper, motparter eller sektorer.

- (26) På begäran av tillsynsmyndigheten bör försäkrings- och återförsäkringsföretag åläggas att i sin egenrisk- och solvensbedömning beakta all relevant makrotillsynsinformation som tillsynsmyndigheterna tillhandahåller. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av sådana ytterligare makrotillsynskrav bör Ejoa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn där det specificeras vilka kriterier tillsynsmyndigheterna ska beakta när de fastställer för vilka företag åtgärden gäller. Tillsynsmyndigheterna bör analysera resultaten av de egenrisk- och solvensbedömningar som försäkrings- och återförsäkringsföretag inom deras jurisdiktioner vilka ombeds att beakta makrotillsynsoverväganden lämnar i sina tillsynsrapporter, aggregera dem och lämna synpunkter till försäkrings- och återförsäkringsföretagen om de faktorer som bör beaktas i deras framtida egenrisk- och solvensbedömningar, särskilt när det gäller makrotillsynsrisker. Medlemsstaterna bör, när ett makrotillsynsuppdrag har tilldelats en myndighet eller ett organ, säkerställa att resultaten av och slutsatserna från tillsynsmyndigheternas makrotillsynsbedömningar meddelas den myndigheten.
- (27) I enlighet med de grundläggande principer för försäkringssektorn som antogs 2011 av Internationella organisationen för försäkringstillsynsmyndigheter bör de nationella tillsynsmyndigheterna kunna identifiera, övervaka och analysera marknadsutveckling och finansiell utveckling som kan påverka försäkrings- och återförsäkringsföretag eller försäkrings- och återförsäkringsmarknader, och använda denna information i tillsynen över enskilda försäkrings- eller återförsäkringsföretag. Vid utförandet av dessa uppgifter bör tillsynsmyndigheterna, om det är lämpligt, använda information från och insikter som vunnits av andra tillsynsmyndigheter.
- (28) Organ eller myndigheter som tilldelats ett makrotillsynsuppdrag ansvarar för makrotillsynspolicyn över sin nationella försäkrings- och återförsäkringsmarknad. Makrotillsynspolicyn kan verkställas av tillsynsmyndigheten eller av någon annan myndighet eller något annat organ som fått detta uppdrag.
- (29) En god samordning mellan tillsynsmyndigheter och relevanta organ och myndigheter med ett makrotillsynsuppdrag är viktig för att identifiera, övervaka och analysera potentiella risker för stabiliteten i det finansiella systemet som kan påverka försäkrings- och återförsäkringsföretag och för att vidta åtgärder i syfte att på ett ändamålsenligt och lämpligt sätt hantera dessa risker. Samarbetet mellan myndigheter bör också syfta till att undvika alla former av överlappande eller inkonsekventa åtgärder.
- (30) Informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter och skattemyndigheter bör inte förhindras. Sådana utbyten bör vara förenliga med nationell rätt och om informationen härrör från en annan medlemsstat bör den endast lämnas ut efter uttryckligt tillstånd från den relevanta myndighet som informationen härrör från.
- (31) Enligt direktiv 2009/138/EG ska försäkrings- och återförsäkringsföretag, som en integrerad del av sin affärsstrategi, utföra en regelbunden egenrisk- och solvensbedömning. Vissa risker, exempelvis klimatförändringsrisker, är svåra att kvantifiera eller kan förverkligas under en längre period än den som används för kalibreringen av solvenskapitalkravet. Dessa risker kan beaktas bättre i egenrisk- och solvensbedömningen. Om försäkrings- och återförsäkringsföretag har en väsentlig exponering för klimatförändringsrisker bör de bli skyldiga att, med lämpliga intervall och som en del av egenrisk- och solvensbedömningen, analysera hur risker enligt långsiktiga klimatförändringsscenarier påverkar deras verksamhet. Sådana analyser bör stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i företagets verksamhet. I synnerhet bör det krävas att alla försäkrings- och återförsäkringsföretag bedömer huruvida exponeringen för klimatförändringsrisker är väsentlig, men långsiktiga analyser av klimatförändringsscenarier bör inte krävas av små och icke-komplexa företag.
- (32) Företagen bör utarbeta och övervaka genomförandet av särskilda planer för att bemöta de finansiella risker som härrör från hållbarhetsfaktorer. Om en grupp är skyldig att upprätta en sådan plan på gruppnivå bör det säkerställas att undantag från kravet att upprätta planer på individuell nivå medges gruppens försäkrings- och återförsäkringsdotterföretag, om alla relevanta aspekter av dessa dotterföretag återspeglas i planen på gruppnivå.
- (33) Enligt direktiv 2009/138/EG ska väsentlig information offentliggöras minst en gång per år genom en rapport om solvens och finansiell ställning. Denna rapport är riktad till försäkringstagare och förmåntagare, å ena sidan, och analytiker och andra yrkesverksamma på marknaden, å andra sidan. För att tillgodose dessa två olika gruppers behov och förväntningar bör innehållet i rapporten delas upp i två delar. Den första delen, som är riktad främst till

försäkringstagare och förmåntagare, bör innehålla basfakta om verksamhet, resultat, kapitalförvaltning och riskprofil. Den andra delen, som är riktad till yrkesverksamma på marknaden, bör innehålla detaljerad information om verksamheten och om företagsstyrningssystemet, särskild information om försäkringstekniska avsättningar och andra förpliktelser, solvenssituationen samt andra data som är relevanta för specialiserade analytiker.

- (34) Försäkrings- och återförsäkringsföretag får justera de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för att beräkna en bästa skattning i linje med kreditspreadfluktuationen för sina tillgångar och efter tillsynsmyndighetens godkännande (*matchningsjustering*) eller i linje med den genomsnittliga spreadfluktuationen för tillgångar som innehas av försäkrings- och återförsäkringsföretag i en viss valuta eller i ett visst land (*volatilitetsjustering*). Den del av rapporten om solvens och finansiell ställning som är riktad till försäkringstagarna och förmåntagarna bör endast innehålla den information som förväntas vara relevant för en genomsnittlig försäkringstagares eller förmåntagares beslutsfattande. Även om försäkrings- och återförsäkringsföretag bör offentliggöra information om effekterna på deras finansiella ställning av att matchningsjusteringen, volatilitetsjusteringen, övergångsbestämmelsen för riskfria räntesatser och övergångssåtgärden för försäkringstekniska avsättningar inte tillämpas, bör sådan information inte antas vara relevant för en genomsnittlig försäkringstagares eller förmåntagares beslutsfattande. Sådan information bör därför ingå i den del av rapporten om solvens och finansiell ställning som är riktad till yrkesverksamma på marknaden och inte i den del som är riktad till försäkringstagare och förmåntagare.
- (35) De krav som ställs på försäkrings- och återförsäkringsföretag om offentliggörande av information bör inte vara alltför betungande. I detta syfte bör vissa förenklingar och proportionalitetsåtgärder införas i direktiv 2009/138/EG, särskilt om de inte äventyrar läsbarheten hos de data som lämnas av försäkrings- och återförsäkringsföretag. Dessutom bör Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU (*) ändras så att det är möjligt för små och icke-komplexa företag att begränsa sin hållbarhetsrapportering i enlighet med de förenklade standarder för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag som fastställs i det direktivet.
- (36) För att den information som offentliggörs för allmänheten ska vara så korrekt som möjligt bör vissa delar av rapporten om solvens och finansiell ställning vara föremål för revision. Ett sådant revisionskrav bör åtminstone omfatta den balansräkning som bedöms i enlighet med de värderingskriterier som anges i direktiv 2009/138/EG.
- (37) Eftersom små och icke-komplexa företag inte förväntas vara relevanta för den finansiella stabiliteten i unionen är det lämpligt att inbegripa ett undantag från kravet på revision av rapporten om solvens och finansiell ställning för dessa företag. På samma sätt och på grund av den särskilda riskprofilen och särdragen hos captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring bör revisionskravet inte införas för dessa bolag. Det bör dock vara möjligt för medlemsstater som redan tillämpar revisionskrav på alla företag eller på andra delar av rapporten om solvens och finansiell ställning än balansräkningen att fortsätta att tillämpa sådana krav.
- (38) Det bör tillstås att revisionskravet trots dess nytta utgör en ytterligare börda för alla företag. Därför bör tidsfristerna för försäkrings- och återförsäkringsföretags och för försäkrings- och återförsäkringsgruppers årliga rapportering och årliga offentliggörande av information förlängas, så att de får tillräckligt med tid för att utarbeta reviderade rapporter.
- (39) I Eiopas riktlinjer om rapportering i syfte att skapa finansiell stabilitet fastställs redan kriterier för att identifiera försäkrings- och återförsäkringsföretag som är relevanta för stabiliteten i de finansiella systemen i unionen.
- (40) Det bör säkerställas att metoderna för att beräkna försäkringstekniska avsättningar för avtal med optioner och garantier står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos de risker som försäkringsgivaren är exponerad för. I det avseendet bör vissa förenklingar föreskrivas.
- (41) Kapitalkostnaden bör minskas jämfört med den nivå som fastställdes vid tidpunkten för antagandet av direktiv 2009/138/EG och de delegerade akter som antagits enligt det direktivet, samtidigt som en tillräcklig nivå av försiktighet och skydd för försäkringstagarna bibehålls. Dessutom bör beräkningen av riskmarginalen ta hänsyn till

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

riskernas tidsberoende och minska riskmarginalens belopp, särskilt för långfristiga skulder och därigenom minska riskmarginalens känslighet för räntesatsförändringar. Därför bör ett exponentiellt och tidsberoende inslag införas.

- (42) Direktiv 2009/138/EG kräver att det belopp av medräkningsbar kapitalbas som behövs för att täcka försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna fastställs för beräkningen av riskmarginalen och att cost-of-capital-räntesatsen ska vara lika med den ytterligare ränta utöver den relevanta riskfria räntan som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag skulle ådra sig genom att ha detta belopp av medräkningsbar kapitalbas. I direktiv 2009/138/EG föreskrivs också att cost-of-capital-räntesatsen regelbundet ska ses över. I detta syfte bör översynerna säkerställa att cost-of-capital-räntesatsen förblir riskbaserad och inte överstiger 5 %.
- (43) Vid fastställandet av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer bör användningen av information som härleds från relevanta finansiella instrument balanseras mot försäkrings- och återförsäkringsföretagens förmåga att säkra räntor som härleds från finansiella instrument. I synnerhet kan det hända att mindre försäkrings- och återförsäkringsföretag inte har förmåga att säkra ränterisk med andra instrument än obligationer, lån eller liknande tillgångar med fasta kassaflöden. De riskfria räntesatserna för relevanta durationer bör därför extrapoleras för löptider där obligationsmarknaderna inte längre är djupa, likvida och transparenta. Extrapoleringsmetoden bör dock använda information som härleds från andra relevanta finansiella instrument än obligationer, om sådan information finns tillgänglig på djupa, likvida och transparenta marknader för löptider där obligationsmarknaderna inte längre är djupa, likvida och transparenta. För att uppnå säkerhet och en harmoniserad tillämpning och samtidigt göra det möjligt att utan onödigt dröjsmål reagera på förändrade marknadsförhållanden bör kommissionen anta delegerade akter för att specificera hur den nya extrapoleringsmetoden bör tillämpas. Mot bakgrund av de rådande marknadsförhållandena bör utgångspunkten för euron den dag då detta ändringsdirektiv träder i kraft ligga kvar på samma nivå som nivån den 31 december 2023, dvs. vid en löptid på 20 år.
- (44) Fastställandet av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer har en betydande inverkan på solvenssituationen, särskilt för livförsäkringsföretag med långfristiga skulder. För att undvika störningar i den befintliga försäkringsverksamheten och möjliggöra en smidig övergång till den nya extrapoleringsmetoden är det nödvändigt att föreskriva en infasningsmekanism. En sådan infasningsmekanism bör syfta till att undvika marknadsstörningar och skapa en transparent utveckling mot den slutliga extrapoleringsmetoden.
- (45) I direktiv 2009/138/EG föreskrivs en volatilitetsjustering som söker mildra effekterna av överdrivna avkastningsdifferenser mellan obligationer och som grundas på referensportföljer för försäkrings- och återförsäkringsföretags relevanta valutor och, när det gäller euron, på referensportföljer för nationella försäkringsmarknader. Användningen av en enhetlig volatilitetsjustering för hela valutor eller länder kan leda till fördelar utöver mildrandet av överdrivna avkastningsdifferenser mellan obligationer, särskilt när dessa försäkrings- och återförsäkringsföretags relevanta tillgångar är mindre känsliga för förändringar i kreditspreadar än den relevanta bästa skattnings känslighet för förändringar i räntesatserna. För att undvika sådana överdrivna fördelar av volatilitetsjusteringen bör volatilitetsjusteringen godkännas av tillsynsmyndigheten och beräkningen av den beakta företagsspecifika egenskaper som rör tillgångars spreadkänslighet och räntekänsligheten hos den bästa skattningen av försäkrings-tekniska avsättningar. Dessutom bör minimivillkor för användningen av volatilitetsjusteringen införas som en ytterligare skyddsåtgärd. I vissa medlemsstater omfattas användningen av volatilitetsjusteringen redan av en process för tillsynsmyndighetens godkännande, och medlemsstaterna bör ha möjlighet att utvidga villkoren för godkännande så att de även inbegriper en bedömning i förhållande till de antaganden som ligger till grund för volatilitetsjusteringen. Mot bakgrund av de ytterligare skyddsåtgärderna bör försäkrings- och återförsäkringsföretag tillåtas att addera en ökad andel på upp till 85 % av den riskkorrigerade spread som härleds från de representativa portföljerna till de riskfria basräntesatserna för durationer.
- (46) Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget investerar i skuldinstrument som har en bättre kreditkvalitet än skuldinstrumenten i den representativa portföljen för beräkningen av volatilitetsjusteringen skulle volatilitetsjusteringen kunna överkompensera den förlust av kapitalbas som orsakas av växande avkastningsdifferenser och leda till alltför stor volatilitet i kapitalbasen. Med målet att kompensera för den artificiella volatilitet som orsakas av sådan överkompensation bör försäkrings- och återförsäkringsföretagen i dessa fall kunna ansöka om en ändring av volatilitetsjusteringen som tar hänsyn till informationen om företagets specifika investeringar i skuldinstrument.
- (47) I direktiv 2009/138/EG föreskrivs en landskomponent i volatilitetsjusteringen som syftar till att mildra överdrivna avkastningsdifferenser mellan obligationer i ett visst land. Aktiveringen av landskomponenten grundas dock på ett absolut tröskelvärde och ett relativt tröskelvärde när det gäller landets riskjusterade spread, vilket kan leda till

stupeffekter och därmed öka volatiliteten i försäkrings- och återförsäkringsföretagens kapitalbas. För att säkerställa att överdrivna avkastningsdifferenser i en viss medlemsstat som har euron som valuta mildras på ett ändamålsenligt sätt bör landskomponenten ersättas med en makrokomponent som bör beräknas på grundval av skillnaderna mellan den riskkorrigerade spreaden för euron och den riskkorrigerade spreaden för landet. För att undvika stupeffekter bör man vid beräkningen undvika avbrott i indataparametrarna.

- (48) För att ta hänsyn till utvecklingen i försäkrings- och återförsäkringsföretagens investeringspraxis bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter för att fastställa kriterier för vilka tillgångar som ska få medräknas i portföljen av avsatta tillgångar i de fall slaget av tillgångar kan leda till olika praxis när det gäller kriterierna för tillämpning och beräkning av matchningsjusteringen.
- (49) För att säkerställa att samma behandling tillämpas på alla försäkrings- och återförsäkringsföretag som beräknar volatilitetsjusteringen eller för att ta hänsyn till marknadsutvecklingen, bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter som specificerar beräkningen av företagsspecifika delar av volatilitetsjusteringen. För andra valutor än euron bör man vid beräkningen av valutaspecifika delar av volatilitetsjusteringen ta hänsyn till möjligheten till matchning av kassaflöden mellan medlemsstatsvalutor som är knutna till varandra, på villkor att detta konsekvent minskar valutarisken.
- (50) Vid beräkning av sin kapitalbas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁽¹⁰⁾ kan institut som tillhör finansiella konglomerat som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG⁽¹¹⁾ tillåtas att inte dra av sina väsentliga innehav i försäkrings- eller återförsäkringsföretag, förutsatt att vissa kriterier är uppfyllda. Det bör säkerställas att de tillsynsregler som gäller för försäkrings- eller återförsäkringsföretag och kreditinstitut möjliggör lika villkor mellan bankinriktade och försäkringsinriktade finansiella grupper. Försäkrings- eller återförsäkringsföretag bör därför också tillåtas att på liknande villkor inte behöva dra av ägarintressen i kreditinstitut och finansiella institut från sin medräkningsbara kapitalbas. I synnerhet bör antingen grupp tillsyn i enlighet med direktiv 2009/138/EG eller extra tillsyn i enlighet med direktiv 2002/87/EG vara tillämpligt för en grupp som omfattar både försäkrings- eller återförsäkringsföretaget och det anknutna institutet. Dessutom bör ägarintresset i institutet utgöra en aktieinvestering av strategisk art för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, och tillsynsmyndigheterna bör försäkra sig om att den samordnade ledningen av och den integrerade riskhanteringen och internkontrollen hos de enheter som omfattas av grupp tillsyn eller extra tillsyn är tillfredsställande.
- (51) De befintliga ålagda gränserna för nivån på den symmetriska justeringen begränsar denna justerings förmåga att mildra potentiella procykkliska effekter av det finansiella systemet och undvika en situation där försäkrings- och återförsäkringsföretag i otillbörlig utsträckning tvingas anskaffa ytterligare kapital eller avyttra sina investeringar till följd av en tillfälligt ogynnsam utveckling på finansmarknaderna, såsom den som utlösts av covid-19-pandemin. Därför bör den symmetriska justeringen ändras så att den möjliggör större förändringar av standardkapitalkravet för aktier och ytterligare mildrar effekterna av kraftiga uppgångar eller nedgångar på aktiemarknaderna.
- (52) För att öka de kvantitativa kravens proportionalitet bör försäkrings- och återförsäkringsföretag ges möjlighet att beräkna kapitalkravet för icke-betydande risker i standardformeln enligt en förenklad metod för en period på högst tre år. En sådan förenklad metod bör göra det möjligt för företag att skatta kapitalkravet för en icke-betydande risk på grundval av ett lämpligt volymmått som varierar över tiden. Den metoden bör grundas på gemensamma regler och omfattas av gemensamma kriterier för identifiering av icke-betydande risker.
- (53) Försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder matchningsjusteringen måste identifiera, organisera och förvalta portföljen av avsatta tillgångar och förpliktelser separat från andra delar av affärsverksamheten och tillåts därför inte att hantera risker som uppstår i andra delar av verksamheten genom att använda portföljen av avsatta tillgångar. En separat förvaltning av portföljen leder dock inte till en ökning av korrelationen mellan riskerna i portföljen och riskerna i resten av företaget. Försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder matchnings-

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

justeringen bör därför tillåtas att beräkna sitt solvenskapitalkrav på grundval av ett antagande om fullständig diversifiering mellan portföljens tillgångar och förpliktelser och resten av företaget, såvida inte de tillgångsportföljer som täcker en motsvarande bästa skattning av försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser utgör en separat fond.

- (54) Behovet av att på ett korrekt sätt återspegla extremt låga och negativa räntesatser i försäkringstillsynen har uppstått på grund av det man har bevisat på marknaderna under de senaste åren. Detta bör åstadkommas genom en omkalibrering av undergruppen för ränterisk för att återspegla att en negativ avkastningsmiljö är möjlig. Samtidigt bör den metod som ska användas inte leda till orealistiskt stora minskningar i den likvida delen av kurvan som skulle kunna undvikas genom att man föreskriver ett uttryckligt golv som representerar en lägre gräns för negativa räntesatser. I linje med räntesatsdynamiken bör kommissionen sträva efter att införa ett golv som är tidsberoende snarare än schablonmässigt, i den mån tillgängliga marknadsdata möjliggör en robust riskbaserad kalibrering av sådant tidsberoende.
- (55) Kommissionen har samlat alla befogenheter som föreskrivs i direktiv 2009/138/EG i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35⁽¹²⁾. Denna metod har fungerat väl för genomförandet av det direktivet och underlättat efterlevnaden av den delegerade förordningen. Delegerad förordning (EU) 2015/35 bör därför fortsätta att gälla och alla nödvändiga ändringar inom ramen för befintliga befogenheter samt genomförandet av nya befogenheter enligt detta direktiv bör genomföras uteslutande i form av ändringsakter till delegerad förordning (EU) 2015/35. Om sådana ändringar i framtiden ska samlas i en eller flera delegerade ändringsakter anger kommissionen i enlighet med punkt 31 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽¹³⁾ under samråden vid utarbetandet av sådana delegerade akter också vilka befogenheter som anses vara materiellt kopplade till varandra, för vilka kommissionen förväntas tillhandahålla objektiva motiveringar på grundval av den materiella kopplingen mellan två eller flera befogenheter.
- (56) Som en del av den samlade tillsynsbedömningen är det viktigt att tillsynsmyndigheterna kan jämföra information mellan de försäkrings- och återförsäkringsföretag som de utövar tillsyn över. Partiella och fullständiga interna modeller gör det möjligt att bättre fånga upp ett företags individuella risk och enligt direktiv 2009/138/EG får försäkrings- och återförsäkringsföretag använda sådana modeller för att fastställa kapitalkrav utan de begränsningar som följer av standardformeln. Tillsynsmyndigheterna skulle också gynnas av att få tillgång till uppskattningar av solvenskapitalkravet som fastställts i enlighet med standardformeln för att göra jämförelser mellan företag och göra jämförelser över tid för ett visst företag. Alla försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder en fullständig eller partiell intern modell bör därför regelbundet rapportera en skattning av solvenskapitalkravet enligt standardformeln till sina tillsynsmyndigheter. En sådan uppskattning bör på lämpligt sätt återspegla metoderna och de underliggande antagandena i standardformeln för att underlätta en korrekt tillsynsbedömning. För att undvika en alltför stor börda för företagen när de fastställer uppskattningen bör de tillåtas att använda information som härrör från relevanta förenklingar i standardformeln i direktiv 2009/138/EG och de delegerade akter som antagits enligt det direktivet. Om en sådan förenklad metod används för att fastställa skattningen av solvenskapitalkravet bör de underliggande antagandena tydligt förklaras på ett för tillsynsmyndigheterna tillfredsställande sätt.
- (57) Direktiv 2009/138/EG ger försäkrings- och återförsäkringsföretag möjlighet att med tillsynsmyndighetens godkännande beräkna sina solvenskapitalkrav med en intern modell. Om en intern modell används hindrar det direktivet inte ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag från att beakta effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen i sin interna modell. Eftersom användningen av volatilitetsjusteringen kan leda till fördelar utöver mildrandet av överdrivna avkastningsdifferenser mellan obligationer vid beräkningen av en bästa skattning, kan sådana överdrivna fördelar också snedvräta beräkningen av solvenskapitalkravet om effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen beaktas i den interna modellen. För att undvika en sådan snedvridding bör i de fall där tillsynsmyndigheterna tillåter försäkrings- och återförsäkringsföretag att beakta effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen i sina interna modeller en lägsta nivå för solvenskapitalkravet fastställas under vilken det förväntas uppstå fördelar för solvenskapitalkravet utöver mildrandet av överdrivna avkastningsdifferenser mellan obligationer.

⁽¹²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 12, 17.1.2015, s. 1).

⁽¹³⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (58) Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör uppmanas att bygga upp motståndskraft mot krissituationer. Om försäkrings- och återförsäkringsföretag beaktar effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen i sin interna modell samtidigt som de även beaktar effekten av kreditspreadfluktuationer på makrovolatilitetsjusteringen skulle detta på ett allvarligt sätt kunna undergräva alla incitament att bygga upp motståndskraft mot krissituationer. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör därför hindras från att beakta en makrovolatilitetsjustering i sin interna modell.
- (59) Med hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna bör tillsynsmyndigheterna kunna samla in relevant makrotillsynsinformation om försäkrings- och återförsäkringsföretagens investeringsstrategi, analysera den tillsammans med annan relevant information som kan finnas tillgänglig från andra marknadskällor och integrera ett makrotillsynsperspektiv i sin tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag. Detta kan innebära övervakning av risker i samband med särskilda kredityckler, konjunkturedgångar och kollektivt beteende eller flockbeteende i fråga om investeringar.
- (60) Det är nödvändigt att på ett effektivt sätt kunna hantera situationer där försäkrings- och återförsäkringsföretagens finansiella ställning försämrats eller där dessa företag bryter mot lagstadgade krav och att förhindra att problemen förvärras. Tillsynsmyndigheterna bör därför ha befogenhet att vidta förebyggande åtgärder. Sådana förebyggande befogenheter bör dock vara förenliga med de interventionssteg och de tillsynsbefogenheter som redan föreskrivs i direktiv 2009/138/EG för liknande omständigheter, inbegripet de tillsynsbefogenheter som föreskrivs i den granskningsprocess som fastställs i artikel 36 i det direktivet. Sådana förebyggande befogenheter bör inte leda till någon ny förutbestämd utlösande faktor före det solvenskapitalkrav som fastställs i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 i det direktivet. Tillsynsmyndigheterna bör göra en individuell bedömning av varje situation och besluta om behovet av förebyggande åtgärder på grundval av omständigheterna, företagets situation och sin tillsynsbedömning.
- (61) I direktiv 2009/138/EG föreskrivs ömsesidigt erkännande och ömsesidig verkställighet i alla medlemsstater av beslut om rekonstruktion eller likvidation av försäkringsföretag. Genom direktivet säkerställs att alla företagets tillgångar och skulder, oberoende av det land där de finns, hanteras i ett enda förfarande i hemmedlemsstaten och att borgenärer i värdmedlemsstaterna behandlas på samma sätt som borgenärer i hemmedlemsstaten. För att uppnå en ändamålsenlig resolution bör bestämmelserna om rekonstruktion och likvidation i direktiv 2009/138/EG vara tillämpliga i händelse av användning av resolutionsverktygen både när de verktygen tillämpas på försäkrings- och återförsäkringsföretag och när de tillämpas på andra enheter som omfattas av resolutionsordningen. Dessa bestämmelser bör därför ändras i enlighet med detta.
- (62) I direktiv 2009/138/EG föreskrivs en förlängning av återhämtningsperioden vid överträdelser av solvenskapitalkravet om Eiopa har förklarat att det råder exceptionellt svåra förhållanden. Sådana förklaringar kan avgas på begäran av nationella tillsynsmyndigheter, som i lämpliga fall ska samråda med Europeiska systemrisnkämnden (ESRB), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010⁽¹⁴⁾, före begäran. Att de nationella tillsynsmyndigheterna samråder med ESRB på ett decentraliserat sätt är mindre effektivt än om Eiopa samråder med ESRB på ett centraliserat sätt. För att säkerställa ett effektivt förfarande bör det vara Eiopa och inte de nationella tillsynsmyndigheterna som samråder med ESRB innan man förklarar att det råder exceptionellt svåra förhållanden, om situationens karaktär tillåter ett sådant föregående samråd.
- (63) Enligt direktiv 2009/138/EG ska försäkrings- och återförsäkringsföretag omedelbart underrätta den berörda tillsynsmyndigheten om de konstaterar att minimikapitalkravet underskrids eller riskerar att underskridas under de närmaste tre månaderna. I direktivet anges dock inte när ett underskridande eller en risk för underskridande av minimikapitalkravet under de närmaste tre månaderna kan konstateras, och det är möjligt för företagen att vänta med att underrätta tillsynsmyndigheterna fram till slutet av det berörda kvartalet, då beräkningen av det minimikapitalkrav som formellt ska rapporteras till tillsynsmyndigheten äger rum. För att säkerställa att tillsynsmyndigheterna får information utan onödigt dröjsmål och kan vidta nödvändiga åtgärder bör försäkrings- och återförsäkringsföretag åläggas att omedelbart underrätta tillsynsmyndigheterna om minimikapitalkravet underskrids eller riskerar att underskridas, även när detta konstateras under det berörda kvartalet på grundval av skattningar eller beräkningar mellan två datum för officiella beräkningar av minimikapitalkravet.

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisnkämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

- (64) Skyddet av de försäkrades intressen är ett allmänt mål för tillsynsregelverket som tillsynsmyndigheterna bör uppnå i alla skeden av tillsynsbedömningen, inbegripet vid försäkrings- eller återförsäkringsföretags överträdelser eller sannolika överträdelser av krav som kan leda till att auktorisationen återkallas. Detta mål bör eftersträvas innan och efter det att en auktorisation återkallas, varvid eventuella rättsliga följder för de försäkrade som kan uppstå på grund av återkallelsen bör beaktas.
- (65) Tillsynsmyndigheterna bör utrustas med verktyg för att förhindra uppkomsten av risker för den finansiella stabiliteten på försäkringsmarknaderna, begränsa försäkrings- och återförsäkringsföretags procykliska beteende och mildra negativa spridningseffekter inom det finansiella systemet och till den reala ekonomin.
- (66) Den senaste tidens ekonomiska och finansiella kriser, särskilt krisen till följd av covid-19-pandemin, har visat att en sund likviditetshandling hos försäkrings- och återförsäkringsföretag kan förhindra risker för det finansiella systemets stabilitet. Därför bör försäkrings- och återförsäkringsföretag åläggas att stärka likviditetsförvaltningen och likviditetsplaneringen, särskilt med tanke på svåra förhållanden som påverkar en stor del av eller hela försäkrings- och återförsäkringsmarknaderna.
- (67) När försäkrings- och återförsäkringsföretag med särskilt sårbara profiler, såsom företag med likvida skulder, illikvida tillgångar eller likviditetssvagheter som kan påverka den övergripande finansiella stabiliteten, inte på lämpligt sätt åtgärdar denna situation, bör de nationella tillsynsmyndigheterna kunna ingripa för att stärka dessa företags likviditetssituation.
- (68) Tillsynsmyndigheterna bör ha de befogenheter som behövs för att upprätthålla specifika försäkrings- eller återförsäkringsföretags solvenssituation i exceptionella situationer, såsom vid negativa ekonomiska händelser eller marknadshändelser som påverkar en stor del av eller hela försäkrings- och återförsäkringsmarknaderna, i syfte att skydda försäkringstagarna och upprätthålla den finansiella stabiliteten. Dessa befogenheter bör inbegripa möjligheten att begränsa eller tillfälligt stoppa utdelning till aktieägare i och utbetalningar till andra efterställda borgenärer till ett visst försäkrings- eller återförsäkringsföretag innan en faktisk överträdelse av solvenskapitalkravet inträffar. Dessa befogenheter bör tillämpas från fall till fall, iaktta gemensamma riskbaserade kriterier och inte undergräva den inre marknadens funktion.
- (69) Eftersom begränsningar av eller tillfälligt stopp för utdelning och annan återbäring, om än bara tillfälligt, skulle påverka aktieägares och andra efterställda borgenärers rättigheter, bör tillsynsmyndigheterna ta vederbörlig hänsyn till principerna om proportionalitet och nödvändighet när de vidtar sådana åtgärder. Tillsynsmyndigheterna bör också säkerställa att de åtgärder som antas inte medför oproportionerliga negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet. Tillsynsmyndigheterna bör i synnerhet begränsa kapitalutbetalningar inom en försäkrings- och återförsäkringsgrupp endast under exceptionella omständigheter och när detta är vederbörligen motiverat för att upprätthålla stabiliteten på försäkrings- och återförsäkringsföretagsmarknaderna och i det finansiella systemet som helhet.
- (70) I undantagsfall kan försäkringsföretag utsättas för betydande likviditetsrisker. Därför bör tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att under en kort period och endast som en sista utväg tillfälligt upphäva införsäkringen för livförsäkringsavtal för sådana företag som berörs av betydande likviditetsrisker. En sådan exceptionell åtgärd bör användas i syfte att vidmakthålla det kollektiva skyddet av försäkringstagare, dvs. skyddet av alla försäkringstagare, inbegripet dem som kan komma att påverkas indirekt av sådana risker.
- (71) Fallissemang på senare tid bland försäkrings- och återförsäkringsföretag med gränsöverskridande verksamhet har tydliggjort vikten av att tillsynsmyndigheterna är bättre informerade om dessa företags verksamhet. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör därför ha en skyldighet att underrätta tillsynsmyndigheten i sin hemmedlemsstat om alla väsentliga förändringar som påverkar deras riskprofil när det gäller deras pågående gränsöverskridande försäkringsverksamhet, och denna information bör delas med tillsynsmyndigheterna i de berörda värdmedlemsstaterna.
- (72) Enligt direktiv 2009/138/EG har Eiopa befogenhet att inrätta och samordna samarbetsplattformar för att förstärka samarbetet mellan berörda tillsynsmyndigheter, om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bedriver eller har för avsikt att bedriva verksamhet som grundas på friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsrätten. Med tanke på komplexiteten i de tillsynsfrågor som hanteras på dessa plattformar lyckas de tillsynsmyndigheterna dock i flera fall inte komma fram till en gemensam uppfattning om hur frågor som rör ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som bedriver gränsöverskridande verksamhet ska hanteras. Om de tillsynsmyndigheter som deltar på samarbetsplattformarna inte kan nå en överenskomst om frågor som rör ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som

bedriver gränsöverskridande verksamhet bör Eiopa ha befogenhet att lösa tvisten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010.

- (73) Samarbetet och informationsutbytet mellan den tillsynsmyndighet i hemmedlemsstaten som beviljat auktorisation för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och tillsynsmyndigheterna i de medlemsstater där detta företag bedriver verksamhet genom att etablera filialer eller tillhandahålla tjänster bör stärkas, för att bättre förebygga potentiella problem som påverkar konsumenträttigheterna och förbättra skyddet för försäkringstagare i hela unionen. Detta förstärkta samarbete är särskilt viktigt om det förekommer betydande gränsöverskridande verksamhet och bör öka transparensen och det regelbundna obligatoriska informationsutbytet mellan de berörda tillsynsmyndigheterna. Detta utbyte bör vara tillräckligt informativt och omfatta all relevant information från tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten, särskilt om resultatet av den samlade tillsynsbedömningen i samband med gränsöverskridande verksamhet och om företagets finansiella ställning. För att säkerställa en smidig tillgång till och ett effektivt utbyte av tillgängliga tillsynsdata, rapporter om den samlade tillsynsbedömningen och annan relevant information om företag som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet, och med beaktande av behovet av att begränsa den administrativa bördan, bör digitala verktyg för informationsutbyte användas. Denna information skulle därför kunna kanaliseras genom de befintliga digitala samarbetsverktyg som inrättats av Eiopa.
- (74) Om tillsynsmyndigheten i en värdmedlemsstat hyser allvarliga farhågor när det gäller solvenssituationen hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet på dess territorium bör den ha befogenhet att begära att en gemensam inspektion på plats utförs tillsammans med tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten, om det föreligger ett underskridande av solvenskapitalkravet eller minimikapitalkravet. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten bör samordna den gemensamma inspektionen på plats och bjuda in alla relevanta nationella tillsynsmyndigheter samt Eiopa. Alla berörda tillsynsmyndigheter bör komma överens om målen för inspektionen på plats innan den genomförs. I slutet av inspektionen bör de också bilda sig en gemensam uppfattning om vilka tillsynsåtgärder som måste vidtas. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten bör informera alla berörda tillsynsmyndigheter om uppföljningen av inspektionen på plats. Om tillsynsmyndigheterna är oeniga om huruvida det är nödvändigt att utföra en gemensam inspektion på plats bör Eiopa ha befogenhet att lösa tvisten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010.
- (75) Enligt direktiv 2009/138/EG är försäkrings- och återförsäkringsföretag inte skyldiga att utan onödigt dröjsmål lämna information om utövandet av sin verksamhet till tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaterna. Sådan information kan endast inhämtas genom en begäran till tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten. Ett sådant tillvägagångssätt säkerställer dock inte tillgång till information inom rimlig tid. Därför bör tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaterna ha befogenhet att direkt begära information från försäkrings- eller återförsäkringsföretag, om tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten underlåter att tillhandahålla informationen utan onödigt dröjsmål. Den befogenheten bör inte hindra frivillig överföring av information från försäkrings- och återförsäkringsföretag till tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaterna.
- (76) För att kunna identifieras som ett försäkringsholdingbolag måste ett moderföretag som sin huvudsakliga verksamhet särskilt ha förvärv och innehav av ägarintressen i dotterföretag som enbart eller huvudsakligen är försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland. För närvarande tolkar tillsynsmyndigheterna innebörden av begreppet *enbart eller huvudsakligen* i detta sammanhang på olika sätt. Därför bör definitionen av ett försäkringsholdingbolag ändras och förtydligas med beaktande av liknande ändringar av definitionen av ett finansiellt holdingföretag enligt förordning (EU) nr 575/2013 för banksektorn. För att ett företag ska kunna klassificeras som ett försäkringsholdingbolag bör dess huvudsakliga verksamhet i synnerhet ha anknytning till förvärv och innehav av försäkrings- eller återförsäkringsföretag, tillhandahållande av anknutna tjänster till anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller utförande av annan oreglerad finansiell verksamhet. Tillsynsmyndigheter bör ha befogenhet att fastställa att detta kriterium är uppfyllt, oavsett vilket föremål för verksamheten företaget självt har uppgett.
- (77) Inom en grupp som omfattas av grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a, b eller c i direktiv 2009/138/EG innehas i vissa fall ägarintressen i försäkrings- och återförsäkringsdotterföretag i ett tredjeland via ett mellanliggande oreglerat holdingbolag. Även om detta mellanliggande oreglerade holdingbolag inte har något försäkrings- eller återförsäkringsdotterföretag vars huvudkontor finns i unionen är det viktigt att det kan behandlas i likhet med ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och ingå i beräkningen av solvensen på

gruppnivå. Därför bör en definition av holdingbolag till försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland införas så att grupper ska kunna beakta anknutna företag i tredjeländer när de beräknar solvenskapitalkravet på gruppnivå.

- (78) I vissa fall utgör flera försäkrings- och återförsäkringsföretag en grupp i praktiken och uppträder som sådan, även om de inte motsvarar definitionen av en grupp enligt artikel 212 i direktiv 2009/138/EG. Avdelning III i direktivet är därför inte tillämplig på sådana försäkrings- och återförsäkringsföretag. I sådana fall, särskilt för horisontella grupper utan kapitalkopplingar mellan olika företag, bör grupp tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att identifiera förekomsten av en grupp. Objektiva kriterier bör också föreskrivas för en sådan identifiering. I avsaknad av förändringar i gruppernas särdrag förväntas grupper som redan omfattas av grupp tillsyn fortsätta att omfattas av sådan tillsyn.
- (79) Försäkrings- och återförsäkringsgrupper får själva fatta beslut om närmare interna arrangemang, ansvarsfördelning och organisationsstruktur inom gruppen för att säkerställa efterlevnad av direktiv 2009/138/EG. I ett fåtal fall kan dock sådana arrangemang och organisationsstrukturer äventyra en ändamålsenlig grupp tillsyn. Därför bör grupp tillsynsmyndigheter – under exceptionella omständigheter och efter samråd med Eiopa och övriga berörda tillsynsmyndigheter – ha befogenhet att kräva ändringar av dessa arrangemang eller organisationsstrukturer. Grupp tillsynsmyndigheter bör på vederbörligt sätt motivera sina beslut och förklara varför de befintliga arrangemangen eller strukturerna hindrar och äventyrar en ändamålsenlig grupp tillsyn.
- (80) Grupp tillsynsmyndigheter kan besluta att undanta ett företag från grupp tillsyn, särskilt när ett sådant företag bedöms vara av ringa intresse med tanke på syftet med grupp tillsynen. Eiopa har noterat skiljaktiga tolkningar av kriteriet ringa intresse och har konstaterat att sådana undantag i vissa fall leder till att grupp tillsyn frångås fullständigt eller till att tillsyn utövas på nivån för ett mellanliggande moderföretag. Det är därför nödvändigt att klargöra att beslut att undanta skulle leda till att grupp tillsyn frångås fullständigt eller till att tillsyn utövas på nivån för ett mellanliggande moderföretag endast bör fattas under mycket exceptionella omständigheter och att grupp tillsynsmyndigheter bör samråda med Eiopa innan de fattar sådana beslut. Kriterier bör också införas så att det blir tydligare vad som ska anses vara av ringa intresse med tanke på syftet med grupp tillsynen.
- (81) Beslut om att inte låta ett företag omfattas av tillämpningsområdet för grupp tillsyn kan grundas på olika bestämmelser i direktiv 2009/138/EG. Ändringar av artikel 214.2 i det direktivet som syftar till att specificera begreppet *ringa intresse* bör därför inte påverka den befintliga möjliga grunden för att fatta beslut om undantag från grupp tillsyn enligt led c i den punkten, i de fall där medlemsstaten har införlivat artikel 214 i det direktivet på ett sådant sätt att det är möjligt att utesluta det yttersta moderföretaget om det sistnämnda har samtliga följande egenskaper: det fortsätter att vara föremål för tillsyn av tillsynsmyndigheten enligt lagstiftningen i den medlemsstaten, har ingen auktorisation att utöva försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet, tillhandahåller inte anknutna tjänster till försäkrings- eller återförsäkringsdotterföretagen i gruppen, har stadgar som uttryckligen hindrar företaget från att utföra centraliserad samordning av sina försäkrings- eller återförsäkringsdotterföretag i enlighet med medlemsstatens lagstiftning och som strikt begränsar omfattningen av företagets verksamhet, och det finns en mellanliggande enhet som är etablerad inom en medlemsstats territorium och som aktivt förvaltar försäkrings- eller återförsäkringsdotterföretagen i gruppen.
- (82) Det råder brist på tydlighet när det gäller de typer av företag med avseende på vilka metod 2, dvs. en avräknings- och sammanläggningsmetod enligt definitionen i direktiv 2009/138/EG, kan tillämpas vid beräkningen av solvensen på gruppnivå, vilket inverkar menligt på målet att uppnå lika villkor. Det bör därför tydligt anges vilka företag som kan ingå i beräkningen av solvensen på gruppnivå enligt metod 2. Metod 2 bör endast tillämpas på försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland, företag som ingår i andra finansiella sektorer, blandade finansiella holdingföretag, försäkringsholdingbolag och andra moderföretag vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva och ha ägarintressen i dotterföretag som enbart eller huvudsakligen är försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland.
- (83) Inom vissa försäkrings- eller återförsäkringsgrupper förvärvar och innehar ett mellanliggande moderföretag, som inte är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, ägarintressen i dotterföretag som enbart eller huvudsakligen är försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland. Om dessa mellanliggande moderföretag inte har ägarintressen i minst ett dotterföretag som är ett försäkrings- eller

återförsäkringsföretag med huvudkontor inom unionen, behandlas de enligt gällande regler inte som försäkringsholdingbolag vid beräkningen av solvensen på gruppnivå, även om deras risker är mycket likartade. Därför bör reglerna ändras så att sådana holdingbolag med ägarintressen i försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland behandlas på samma sätt som försäkringsholdingbolag vid beräkningen av solvensen på gruppnivå.

- (84) Direktiv 2009/138/EG och delegerad förordning (EU) 2015/35 föreskriver fyra olika metoder för att ta med företag som ingår i andra finansiella sektorer i beräkningen av solvensen på gruppnivå, inbegripet metoderna 1 och 2 enligt bilaga I till direktiv 2002/87/EG. Det leder till inkonsekventa tillsynsstrategier och ojämlika konkurrensvillkor och skapar onödigt komplexitet. Därför bör reglerna förenklas så att företag som ingår i andra finansiella sektorer alltid bidrar till gruppens solvens, genom att tillämpa de relevanta sektorsreglerna för beräkning av kapitalbas och kapitalkrav. Dessa kapitalbas- och kapitalkrav bör helt enkelt läggas samman med kapitalbas- och kapitalkraven för gruppens försäkrings- och återförsäkringsdel.
- (85) Enligt gällande regler ges försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse begränsade möjligheter att använda förenklade beräkningar för att fastställa sin solvens på gruppnivå när de använder metod 1, dvs. en metod baserad på sammanställd redovisning. Detta skapar en oproportionerligt stor börda, särskilt när grupper har ägarintressen i mycket små anknutna företag. Således bör företag med ägarintresse, efter ett förhandsgodkännande från tillsynsmyndigheterna, tillåtas att integrera anknutna företag vars storlek inte är väsentlig i sin solvens på gruppnivå genom att använda förenklade metoder.
- (86) Det är oklart hur begreppet belastningar, som bör beaktas vid klassificering av kapitalbasposter i olika nivåer ska tillämpas på försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag som inte har försäkringstagare och förmånstagare som direkta kunder. Därför bör minimikriterier införas för att göra det möjligt att identifiera fall där en kapitalbaspost som emitterats av ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag anses vara fri från belastningar.
- (87) Omfattningen av de företag som bör beaktas vid beräkningen av den lägsta nivån för solvenskapitalkravet på gruppnivå bör överensstämma med omfattningen av de företag som bidrar till den medräkningsbara kapitalbas som är tillgänglig för att uppfylla det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå. Vid beräkningen av den lägsta nivån bör försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland som tas med genom metod 1 därför beaktas.
- (88) Formeln för beräkning av det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå kan leda till situationer där minimikravet ligger nära, eller till och med är lika med, det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå. Om en grupp i ett sådant fall inte uppfyller det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå men ändå uppfyller sitt solvenskapitalkrav på gruppnivå, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data, bör tillsynsmyndigheterna endast utöva de befogenheter som är tillgängliga om solvenskapitalkravet på gruppnivå inte uppfylls.
- (89) Vid beräkningen av solvensen på gruppnivå bör försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag behandlas som försäkrings- eller återförsäkringsföretag. Detta innebär att teoretiska kapitalkrav beräknas för sådana företag. Sådana beräkningar bör dock aldrig innebära att försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag måste uppfylla dessa teoretiska kapitalkrav på individuell nivå.
- (90) Det finns inga rättsliga bestämmelser som specificerar hur solvensen på gruppnivå ska beräknas när en kombination av metod 1 och metod 2 används. Detta leder till inkonsekvent praxis och osäkerhet, särskilt när det gäller metoden för beräkning av bidraget till solvenskapitalkravet på gruppnivå från försäkrings- och återförsäkringsföretag som tas med genom metod 2. Det bör följaktligen klargöras hur solvensen på gruppnivå ska beräknas när en kombination av metoder används. Därför bör ingen betydande risk som härrör från sådana företag ignoreras vid beräkningen av solvensen på gruppnivå. För att undvika väsentliga öknings av kapitalkraven och upprätthålla lika villkor för försäkrings- och återförsäkringsföretag på global nivå bör det emellertid klargöras att man vid beräkningen av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå inte ska tillämpa något kapitalkrav för aktiekursrisker på sådana innehav. Av samma skäl bör ett kapitalkrav för valutarisk endast tillämpas på värdet av de innehav som överstiger solvenskapitalkraven för dessa anknutna företag. Försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse bör tillåtas att beakta diversifiering mellan denna valutarisk och andra risker som ligger till grund för beräkningen av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå.

- (91) För närvarande kan grupp tillsynsmyndigheter fastställa tröskelvärden över vilka transaktioner och riskkoncentrationer inom en grupp ska anses vara betydande på grundval av solvenskapitalkrav, försäkringstekniska avvägningar eller båda dessa värden. Andra riskbaserade kvantitativa eller kvalitativa kriterier, exempelvis medräkningsbar kapitalbas, kan dock också vara lämpliga för att fastställa tröskelvärdena. Därför bör grupp tillsynsmyndigheterna ha större flexibilitet när de fastställer en betydande transaktion eller riskkoncentration inom en grupp.
- (92) Försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag kan vara moderföretag till försäkrings- eller återförsäkringsgrupper. I sådana fall föreskrivs grupp tillsyn på grundval av den sammanställda situationen för sådana holdingbolag. Eftersom de försäkrings- eller återförsäkringsföretag som står under ägarkontroll av sådana holdingbolag inte alltid kan säkerställa att kraven enligt grupp tillsyn uppfylls, är det nödvändigt att säkerställa att grupp tillsynsmyndigheterna har lämpliga tillsyns- och efterlevnadskontrollbefogenheter för att säkerställa att grupper följer direktiv 2009/138/EG. Därför bör grupp tillsynsmyndigheterna, i likhet med de ändringar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁽¹⁵⁾ som infördes genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878⁽¹⁶⁾ för kreditinstitut och finansiella institut, ha en minimiuppsättning befogenheter över holdingbolag, inbegripet de allmänna tillsynsbefogenheter som gäller för försäkrings- och återförsäkringsföretag vid grupp tillsyn.
- (93) I syfte att skydda försäkringstagarna bör alla försäkringsgrupper som bedriver verksamhet i unionen, oavsett var huvudkontoret för deras moderföretag med det yttersta ägarintresset är beläget, behandlas lika vid tillämpningen av grupp tillsyn enligt avdelning III i direktiv 2009/138/EG. Om försäkrings- och återförsäkringsföretag ingår i en grupp vars moderföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland vars tillsynsordning inte anses vara likvärdig eller tillfälligt likvärdig i enlighet med artikel 260 i det direktivet, är det svårare att utöva grupp tillsyn. Grupp tillsynsmyndigheterna kan besluta att tillämpa *andra metoder* i enlighet med artikel 262 i det direktivet på sådana grupper. Dessa metoder är dock inte tydligt definierade och osäkerhet råder om de mål som sådana andra metoder ska uppnå. Om detta inte åtgärdas skulle det kunna leda till önskade effekter på de likvärdiga villkoren för grupper vilkas moderföretag med det yttersta ägarintresset finns i unionen och grupper vilkas moderföretag med det yttersta ägarintresset finns i ett icke-likvärdigt tredjeland. Således bör syftet med de andra metoderna specificeras ytterligare, inbegripet en minimiuppsättning åtgärder som grupp tillsynsmyndigheterna bör överväga. I synnerhet bör dessa metoder garantera samma skyddsnivå för alla försäkringstagare hos försäkringsföretag eller återförsäkringsföretag som har sina huvudkontor i unionen, oavsett platsen för huvudkontoret för moderföretaget med det yttersta ägarintresset i den grupp till vilken ett sådant försäkringsföretag eller återförsäkringsföretag hör.
- (94) Genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/981⁽¹⁷⁾ infördes en förmånsbehandling för långfristiga aktieinvesteringar. Undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker, som också syftar till att återspegla den lägre risken hos investeringar med en längre tidshorisont men vars användning i unionen är mycket begränsad, omfattas av kriterier som är strängare än de som gäller för långfristiga aktieinvesteringar. Den nya tillsynskategorin långfristiga aktieinvesteringar verkar därför undanröja behovet av den befintliga undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker. Eftersom det inte finns något behov av att behålla två olika förmånsbehandlingar som har samma syfte att belöna långsiktiga investeringar, bör undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker utgå. För att undvika att denna strykning får negativa effekter bör dock en bestämmelse om tillämpning av äldre regler införas med avseende på försäkringsgivare som i nuläget tillämpar undergruppen durationsbaserade aktiekursrisker.
- (95) För att uppnå miljö- och klimatambitionerna i den europeiska gröna given krävs att stora investeringsbelopp från den privata sektorn, inbegripet från försäkrings- och återförsäkringsföretag, kanaliseras till hållbara investeringar. Bestämmelserna i direktiv 2009/138/EG om kapitalkrav bör inte hindra försäkrings- och återförsäkringsföretag från att göra hållbara investeringar, utan bör återspegla hela risken med investeringar i miljöskadliga verksamheter. Därför finns det ett behov av att bedöma om tillgängliga belägg för riskskillnader mellan miljöskadliga eller socialt skadliga investeringar och andra investeringar är tillräckliga för att motivera en differentierad tillsynsbehandling. För att säkerställa en lämplig bedömning av relevanta belägg bör Eiopa övervaka och senast den 1 mars 2025 rapportera
- (15) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).
- (16) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder (EUT L 150, 7.6.2019, s. 253).
- (17) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/981 av den 8 mars 2019 om ändring av delegerad förordning (EU) 2015/35 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 161, 18.6.2019, s. 1).

om beläggen för miljöskadliga eller socialt skadliga investeringars riskprofil. Om det är lämpligt bör Eiopas rapport ge råd om ändringar av direktiv 2009/138/EG och de delegerade akter och genomförandeakter som antagits i enlighet med det direktivet. Det bör vara möjligt för Eiopa att också undersöka om det vore lämpligt att ta hänsyn till vissa miljörisker, andra än klimatförändringsrelaterade risker, och på vilket sätt. Om beläggen tyder på detta skulle Eiopa till exempel kunna analysera behovet av att utvidga de scenarionanalyser som i fråga om klimatförändringsrelaterade risker införs i detta direktiv till att även omfatta andra miljörisker.

- (96) Klimatförändringarna påverkar naturkatastrofers frekvens och allvarlighetsgrad, vilka båda sannolikt kommer att öka ytterligare på grund av miljöförstöring och föroreningar. Detta kan också förändra försäkrings- och återförsäkringsföretagens exponering för naturkatastrofrisk och innebära att de standardparametrar för naturkatastrofrisk som anges i delegerad förordning (EU) 2015/35 blir ogiltiga. För att säkerställa att det inte finns någon bestående diskrepans mellan standardparametrarna för naturkatastrofrisk och försäkrings- och återförsäkringsföretagens faktiska exponering för sådana risker bör Eiopa regelbundet se över omfattningen av riskmodulen för naturkatastrofrisk och kalibreringarna av dess standardparametrar. För detta ändamål bör Eiopa beakta de senast tillgängliga beläggen från klimatvetenskap och, om diskrepanser upptäcks, avge ett yttrande till kommissionen om detta.
- (97) Kraven i artikel 308b.12 i direktiv 2009/138/EG bör ändras för att säkerställa överensstämmelse med bankregelverket och lika villkor när det gäller behandlingen av exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar eller centralbanker vilka uttrycks och finansieras i en medlemsstats nationella valuta. I det syfte bör det införas en ordning för tillämpning av äldre regler för sådana exponeringar för att undanta sådana exponeringar från kapitalkraven för spread- och marknads koncentrationsrisk, förutsatt att exponeringarna uppstod före den 1 januari 2023.
- (98) I vissa fall använder försäkrings- eller återförsäkringsgrupper i stor utsträckning övergångsbestämmelserna för riskfria räntesatser och övergångsätgårderna för försäkringstekniska avsättningar. Denna användning kan ge en felaktig bild av gruppens faktiska solvenssituation. Försäkrings- eller återförsäkringsgrupper bör därför vara skyldiga att offentliggöra information om effekterna på deras solvenssituation av ett antagande om att den kapitalbas som härrör från dessa övergångsbestämmelser och denna övergångsätgård inte är tillgänglig för att uppfylla solvenskapitalkravet på gruppnivå. Tillsynsmyndigheterna bör också få befogenhet att vidta lämpliga åtgärder för att användningen av dessa övergångsbestämmelser och denna övergångsätgård på lämpligt sätt ska återspegla gruppens finansiella ställning. Dessa åtgärder bör dock inte inverka på anknuten försäkrings- eller återförsäkringsföretags användning av dessa övergångsbestämmelser och denna övergångsätgård vid beräkningen av deras individuella solvenskapitalkrav.
- (99) I direktiv 2009/138/EG föreskrivs övergångsbestämmelser för riskfria räntesatser och en övergångsätgård för försäkringstekniska avsättningar, vilka får användas med tillsynsmyndighetens godkännande och som gäller för kontrakt som genererar försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser och som ingåtts före 2016. Dessa övergångsbestämmelser bör uppmuntra företagen att så snart som möjligt börja följa det direktivet, men tillämpningen av övergångsbestämmelser och övergångsätgård som godkänts för första gången långt efter 2016 kommer sannolikt att bromsa vägen mot efterlevnad av direktivet. Ett sådant godkännande av användningen av dessa övergångsbestämmelser bör därför begränsas till fall där ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag för första gången omfattas av reglerna i direktiv 2009/138/EG eller om ett företag har accepterat en portfölj av försäkrings- eller återförsäkringsavtal och det överlåtande företaget före överlåtelsen tillämpade övergångsbestämmelser eller en övergångsätgård för de förpliktelser som hänförs till denna portfölj.
- (100) I syfte att beakta marknadsutvecklingen och komplettera vissa detaljerade tekniska aspekter av detta direktiv bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen med avseende på kriterierna för att identifiera små och icke-komplexa företag och grupper, behandlingen av den risk som kryptotillgångar utgör i marknadsriskmodulen, förtydliganden avseende långsiktiga investeringar, kriterierna för begränsad tillsynsrapportering för captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring, en försiktig deterministisk värdering av den bästa skattningen, tillämpningen av den förenklade metoden vid beräkningen av solvensen på gruppnivå, vilken information som ska ingå i regelbundna tillsynsrapporter på gruppnivå, och förlängningen av tidsfrister för rapportering under exceptionella omständigheter. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (101) För att säkerställa en harmoniserad tillämpning av detta direktiv bör Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera de faktorer som tillsynsmyndigheterna ska beakta i syfte att identifiera förhållandet mellan olika företag som skulle kunna ingå i en grupp. Kommissionen bör komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av Eiopa genom delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010. Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande som utarbetats av Eiopa vad gäller vissa specifika metodkomponenter som avser den försiktiga deterministiska värderingen av den bästa skattningen av livförsäkringsförpliktelser, genom genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.
- (102) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att ge försäkringsgivare incitament att bidra till en långsiktig och hållbar finansiering av ekonomin, förbättra riskkänsligheten, motverka alltför stor kortsiktig volatilitet i försäkringsgivarnas solvenssituationer, bidra till en bättre, mer enhetlig och samordnad tillsyn av försäkringsföretag inom unionen och stärka skyddet för försäkringstagare och förmånstagare samt hantera den potentiella uppbyggnaden av systemrisker i försäkringssektorn på ett bättre sätt, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (103) Förenade kungariket blev ett tredjeland den 1 februari 2020 och unionsrätten upphörde att gälla för och i landet den 31 december 2020. Direktiv 2009/138/EG innehåller flera bestämmelser som särskilt rör vissa medlemsstater och de bestämmelser som särskilt rör Förenade kungariket har blivit föråldrade och bör därför utgå.
- (104) De kalibreringar som används för de delegerade akter och genomförandeakter som antas av kommissionen grundas ofta på data som i hög grad påverkas av inkluderingen av data från Förenade kungarikets marknad. Därför bör alla kalibreringar som används som indata i beräkningarna av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet ses över i syfte att fastställa om de i otillbörlig grad är beroende av data från Förenade kungarikets marknad och, i tillämpliga fall, om sådana data bör tas bort från de relevanta datasammanställningarna, såvida inga andra data finns tillgängliga.
- (105) Det bör säkerställas att tillsynsbehandlingen av investeringar i värdepapperisering, inbegripet enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering (STS-värdepapperisering), på lämpligt sätt återspeglar de faktiska riskerna och att kapitalkraven i samband med sådana investeringar är riskorienterade. I detta syfte bör kommissionen bedöma lämpligheten av befintliga kalibreringar för investeringar i värdepapperiseringar som fastställs i de delegerade akter som antas i enlighet med direktiv 2009/138/EG, med beaktande av tillgängliga marknadsdata, och deras förenlighet med de kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i andra värdepapper med fast avkastning. På grundval av en sådan bedömning och när så är lämpligt bör kommissionen överväga att ändra den delegerade akt där kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i värdepapperisering fastställs. Sådana ändringar, som bör vara riskbaserade och evidensbaserade, kan inbegripa införandet av en mer detaljerad uppsättning riskfaktorer beroende på värdepapperiseringsstranternas rangordning eller differentiering mellan olika typer av icke-STS-värdepapperisering beroende på deras risker.
- (106) Direktiv 2009/138/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2009/138/EG

Direktiv 2009/138/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.3 a ska led iv ersättas med följande:

"iv) Den typ av permanenta, inte uppsägningsbara sjukförsäkring som finns i Irland."

SV

EUT L, 8.1.2025

2. I artikel 4.1 ska leden a, b och c ersättas med följande:
 - "a) Företagets årliga tecknade bruttopremieinkomster överstiger inte 15 000 000 EUR.
 - b) Företagets totala försäkringstekniska avsättningar brutto inbegripet belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76, överstiger inte 50 000 000 EUR.
 - c) Om företaget ingår i en grupp och gruppens totala försäkringstekniska avsättningar brutto, inbegripet belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, inte överstiger 50 000 000 EUR."
 3. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:
 - a) I punkt 1 ska led a ersättas med följande:

"a) Assistans tillhandahålls i händelse av olyckor eller maskinhaverier med vägfordon när olyckorna eller maskinhaverierna inträffar inom den medlemsstat där försäkringsgivaren är verksam eller i ett grannland."
 - b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. I de fall som avses i punkt 1 b i och ii ska villkoret att olyckan eller maskinhaveriet måste ha inträffat inom den medlemsstat där försäkringsgivaren är verksam inte tillämpas i fall där förmånstagaren är medlem i den organisation som är försäkringsgivare, och där maskinskadeservice eller borttransport av fordonet tillhandahålls av en liknande organisation i respektive land inom ramen för ett ömsesidigt avtal, mot företeende enbart av ett medlemskort och utan att någon tilläggspremie betalas."
 - c) Punkt 3 ska utgå.
 4. I artikel 8 ska led 3 utgå.
 5. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:
 - a) I led 7 ska led b utgå.
 - b) Följande led ska införas:

"10a. *litet och icke-komplex företag*: ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, inbegripet ett captivebolag för försäkring eller ett captivebolag för återförsäkring, som uppfyller villkoren i artikel 29a och som har klassificerats som ett sådant i enlighet med artikel 29b.

10b. *liten och icke-komplex grupp*: en grupp som efterlever villkoren i artikel 213a och som har klassificerats som en sådan av grupp tillsynsmyndigheten enligt punkt 2 i den artikeln.

10c. *lagstadgad revisor*: en lagstadgad revisor i den mening som avses i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG (*).

10d. *revisionsföretag*: ett revisionsföretag i den mening som avses i artikel 2.3 i direktiv 2006/43/EG.
- (*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87)."
- c) Leden 15 och 16 ska ersättas med följande:

"15. *moderföretag*: ett moderföretag som avses i artikel 22.1 och 22.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU (*) eller ett företag som tillsynsmyndigheterna betraktar som ett moderföretag i enlighet med artikel 212.2, 214.5 eller 214.6 i det här direktivet.

16. *dotterföretag*: ett dotterföretag som avses i artikel 22.1 och 22.2 i direktiv 2013/34/EU, inbegripet dotterföretag till ett sådant företag eller ett företag som tillsynsmyndigheterna ska betrakta som ett dotterföretag i enlighet med artikel 212.2, 214.5 eller 214.6 i det här direktivet.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19)."

- d) I led 18 ska orden "artikel 1 i direktiv 83/349/EEG" ersättas med orden "artikel 22.1 och 22.2 i direktiv 2013/34/EU".

- e) Led 19 ska ersättas med följande:

"19. *transaktion inom gruppen*: en transaktion där ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag direkt eller indirekt förlitar sig på ett annat företag inom samma grupp, eller på en fysisk eller juridisk person som har nära förbindelser med företaget inom denna grupp, för att fullgöra ett åtagande, oavsett om det är kontraktsbundet eller inte och oavsett om det innebär en betalning eller inte."

- f) Led 22 ska ändras på följande sätt:

- i) I led a ska orden "artikel 4.1.14 i direktiv 2004/39/EG" ersättas med orden "artikel 4.1.21 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU (*)"

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349)."

- ii) I led b i ska orden "direktiv 2004/39/EG" ersättas med orden "direktiv 2014/65/EU".

- g) Led 25 ska ändras på följande sätt:

- i) I led a ska orden "artikel 4.1, 4.5 och 4.21 i direktiv 2006/48/EG" ersättas med orden "artikel 4.1.1, 4.1.18 och 4.1.26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (*)"

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1)."

- ii) I led c ska orden "direktiv 2004/39/EG" ersättas med orden "direktiv 2014/65/EU".

- h) Led 27 ska ändras på följande sätt:

- i) I första stycket ska led c ii ersättas med följande:

"ii) Nettoomsättning: 13 600 000 EUR i den mening som avses i artikel 2.5 i direktiv 2013/34/EU."

- ii) I andra stycket ska orden "direktiv 83/349/EEG" ersättas med orden "direktiv 2013/34/EU".

- i) Följande led ska läggas till:

"41. *reglerat företag*: en reglerad enhet i den mening som avses i artikel 2.4 i direktiv 2002/87/EG eller ett tjänstepensionsinstitut i den mening som avses i artikel 6.1 i direktiv (EU) 2016/2341.

42. *kryptotillgång*: en kryptotillgång enligt definitionen i artikel 3.1.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 (*).
43. *proportionalitetsåtgärd*: varje åtgärd som föreskrivs i artiklarna 35.5a, 41, 45.1b, 45.5, 45a.5, 51.6, 51a.1, 77.8 och 144a.4 eller varje åtgärd som föreskrivs i de delegerade akter som antas enligt detta direktiv och som uttryckligen är tillämplig på små och icke-komplexa företag i enlighet med artikel 29c.
44. *hållbarhetsrisk*: en miljörelaterad, social eller styrningsrelaterad händelse eller omständighet som, om den skulle inträffa, skulle ha en faktisk eller potentiell negativ inverkan på investeringens eller skuldens värde.
45. *hållbarhetsfaktorer*: hållbarhetsfaktorer enligt definitionen i artikel 2.24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 (**).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 av den 31 maj 2023 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937 (EUT L 150, 9.6.2023, s. 40).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1)."

6. I artikel 18.1 ska följande led läggas till:

"i) ange om en begäran om auktorisation att utöva direkt försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet eller att utöva verksamhet som ett annat reglerat företag eller en försäkringsdistributör har inletts i en annan medlemsstat och har avslagits eller dragits tillbaka samt skälen till att den avslögs eller drogs tillbaka."

7. I artikel 23.1 ska följande led läggas till:

"f) De medlemsstater, tredjeländer och, om auktorisation att starta och driva försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet beviljas på geografisk nivå inom tredjeländer, de relevanta geografiska områden i dessa tredjeländer där det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget avser att bedriva verksamhet."

8. I artikel 24.2 andra stycket ska orden "direktiv 2004/39/EG" ersättas med orden "direktiv 2014/65/EU".

9. Artikel 25 ska ändras på följande sätt:

- a) Tredje stycket ska ersättas med följande:

"Sådan rätt till domstolsprövning ska även finnas i de fall där tillsynsmyndigheterna inte behandlat en ansökan om auktorisation inom sex månader eller vid gemensam bedömning enligt artikel 26.4 inom åtta månader från den dag då ansökan mottogs."

- b) Följande stycke ska läggas till:

"Varje avslag på en ansökan om auktorisation, inbegripet namnet på det ansökande företaget och skälen till att ansökan avslögs, ska anmälas till den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 (*). Eiopa ska ha en uppdaterad databas med sådan information och ge tillsynsmyndigheterna tillgång till databasen."

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48)."

10. I artikel 25a ska orden "Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (*Eiopa*), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 (¹)" ersättas med ordet "*Eiopa*".

11. I artikel 26 ska följande punkt läggas till:

"4. Om samråd enligt punkt 1 behöver ske med flera tillsynsmyndigheter, får varje berörd tillsynsmyndighet inom en månad från den dag då begäran mottogs begära att tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten för det företag som ansöker om auktorisation är med och gemensamt bedömer ansökan om auktorisation. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten för det företag som ansöker om auktorisation ska beakta slutsatserna av den gemensamma bedömningen när den fattar sitt slutliga beslut."

12. Artikel 29.3 och 29.4 ska ersättas med följande:

"3. Medlemsstaterna ska säkerställa att kraven i detta direktiv tillämpas på ett sätt som står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags verksamhet, särskilt när det gäller företag som klassificeras som små och icke-komplexa företag.

4. Delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn och genomförande som antas av kommissionen ska ta hänsyn till proportionalitetsprincipen så att det säkerställs att detta direktiv tillämpas proportionerligt, särskilt när det gäller små och icke-komplexa företag.

Förslag till tekniska standarder för tillsyn som överlämnas av *Eiopa* i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010, förslag till tekniska standarder för genomförande som överlämnas i enlighet med artikel 15 i den förordningen samt riktlinjer och rekommendationer som utfärdas i enlighet med artikel 16 i den förordningen ska säkerställa att detta direktiv tillämpas proportionerligt, särskilt när det gäller små och icke-komplexa företag.

5. Kommissionen ska komplettera detta direktiv genom att i enlighet med artikel 301a anta delegerade akter för att specificera

- a) de kriterier som fastställs i artikel 29a.1, inbegripet metoden för att beräkna den summa som avses i leden a iv, b v och c vii i den artikeln,
- b) den metod som ska användas för att klassificera företag som små och icke-komplexa företag, och
- c) villkoren för att bevilja eller dra tillbaka tillsynsmyndighetens godkännande för proportionalitetsåtgärder som ska användas av företag som inte klassificeras som små och icke-komplexa företag och som avses i artikel 29d."

13. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 29a

Kriterier för identifiering av små och icke-komplexa företag

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag klassificeras som små och icke-komplexa företag i enlighet med förfarandet i artikel 29b om företagen under de två på varandra följande räkenskapsåren direkt före en sådan klassificering uppfyller följande kriterier:

- a) För företag som bedriver livförsäkringsverksamhet och företag som bedriver både liv- och skadeförsäkringsverksamhet, vars försäkringstekniska avsättningar avseende livförsäkringsverksamheten utgör minst 20 % av de totala försäkringstekniska avsättningar brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76, och vars årliga tecknade bruttopremieinkomster avseende skadeförsäkringsverksamheten utgör mindre än 40 % av de totala årliga tecknade bruttopremieinkomsterna, ska samtliga följande kriterier vara uppfyllda:
 - i) Undergruppen för ränterisk, som avses i artikel 105.5 andra stycket a, utgör inte mer än 5 % av de försäkringstekniska avsättningar brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76.

- ii) De årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från försäkringar som utfärdas i andra medlemsstater än den hemmedlemsstat där företaget erhållit auktorisation i enlighet med artikel 14 är lägre än något av följande tröskelvärden:
1. 20 000 000 EUR.
 2. 10 % av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.
- iii) Försäkringstekniska avsättningar från livförsäkringsverksamhet brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76, överstiger inte 1 000 000 000 EUR.
- iv) Summan av följande är högst 20 % av de totala investeringarna:
1. Den marknadsriskmodul som avses i artikel 105.5.
 2. Den del av motpartsriskmodulen som avses i artikel 105.6 och som motsvarar exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte täcks av undergruppen för spreadrisk.
 3. Alla kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av marknadsrisk- och motpartsriskmodulerna.
- v) Den återförsäkring som accepterats av företaget svarar inte för mer än 50 % av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.
- vi) Solvenskapitalkravet efterlevs.
- b) För företag som bedriver skadeförsäkringsverksamhet och företag som bedriver både liv- och skadeförsäkringsverksamhet, vars årliga tecknade bruttopremieinkomster avseende skadeförsäkringsverksamheten utgör minst 40 % av deras totala årliga tecknade bruttopremieinkomster och vars försäkringstekniska avsättningar avseende livförsäkringsverksamheten utgör mindre än 20 % av deras totala försäkringstekniska avsättningar brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76, ska samtliga följande kriterier vara uppfyllda:
- i) Den genomsnittliga totalkostnadsprocenten för skadeförsäkringsverksamhet netto efter avdrag för återförsäkring för de tre senaste åren är mindre än 100 %.
- ii) De årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från försäkringar som utfärdas i andra medlemsstater än den hemmedlemsstat där företaget erhållit auktorisation i enlighet med artikel 14 är lägre än något av de följande tröskelvärdena:
1. 20 000 000 EUR.
 2. 10 % av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.
- iii) De årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från skadeförsäkringsverksamhet överstiger inte 100 000 000 EUR.
- iv) Summan av de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna i klasserna 5–7, 11, 12, 14 och 15 i del A i bilaga I utgör inte mer än 30 % av de totala årliga tecknade premieinkomsterna för skadeförsäkringsverksamheten.
- v) Summan av följande är högst 20 % av de totala investeringarna:
1. Den marknadsriskmodul som avses i artikel 105.5.
 2. Den del av motpartsriskmodulen som avses i artikel 105.6 och som motsvarar exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte täcks av undergruppen för spreadrisk.

3. Alla kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av marknadsrisk- och motpartsriskmodulerna.
- vi) Den återförsäkring som accepterats av företaget svarar inte för mer än 50 % av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.
- vii) Solvenskapitalkravet efterlevs.
- c) För försäkringsföretag som bedriver både liv- och skadeförsäkringsverksamhet, vars försäkringstekniska avsättningar avseende livförsäkringsverksamheten utgör minst 20 % av deras totala försäkringstekniska avsättningar brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76, och vars årliga tecknade bruttopremieinkomster avseende skadeförsäkringsverksamheten utgör minst 40 % av deras totala årliga tecknade bruttopremieinkomster, ska samtliga följande kriterier vara uppfyllda:
- i) Undergruppen för ränterisk, som avses i artikel 105.5 andra stycket a, utgör inte mer än 5 % av de försäkringstekniska avsättningar brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76.
 - ii) Den genomsnittliga totalkostnadsprocenten för skadeförsäkringsverksamhet netto efter avdrag för återförsäkring för de tre senaste åren är mindre än 100 %.
 - iii) Försäkringstekniska avsättningar från livförsäkringsverksamhet brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76, överstiger inte 1 000 000 000 EUR.
 - iv) De årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från skadeförsäkringsverksamhet överstiger inte 100 000 000 EUR.
 - v) De årliga tecknade bruttopremieinkomsterna från försäkringar som utfärdas i andra medlemsstater än den hemmedlemsstat där företaget erhållit auktorisation i enlighet med artikel 14 är lägre än något av de tröskelvärdena:
 - 1. 20 000 000 EUR.
 - 2. 10 % av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.
 - vi) Summan av de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna i klasserna 5–7, 11, 12, 14 och 15 i del A i bilaga I utgör inte mer än 30 % av de totala årliga tecknade premieinkomsterna för skadeförsäkringsverksamheten.
 - vii) Summan av följande är högst 20 % av de totala investeringarna:
 - 1. Den marknadsriskmodul som avses i artikel 105.5.
 - 2. Den del av motpartsriskmodulen som avses i artikel 105.6 och som motsvarar exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte täcks av undergruppen för spreadrisk.
 - 3. Alla kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av marknadsrisk- och motpartsriskmodulerna.
 - viii) Den återförsäkring som accepterats av företaget svarar inte för mer än 50 % av dess totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.
 - ix) Solvenskapitalkravet efterlevs.

Kriterierna i första stycket a ii och v, b ii och vi samt c v och viii ska inte tillämpas på captivebolag för försäkring eller på captivebolag för återförsäkring.

Genom undantag från första stycket ska captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring också klassificeras som små och icke-komplexa företag om de inte uppfyller kriterierna i första stycket, förutsatt att de uppfyller båda följande kriterier:

- a) De försäkrade och förmånstagarna är något av följande:
 - i) Juridiska personer i den grupp där captivebolaget för försäkring eller captivebolaget för återförsäkring ingår.
 - ii) Fysiska personer som får omfattas av den gruppens försäkringsavtal, förutsatt att den verksamhet som täcker dessa fysiska personer fortsätter att understiga 5 % av de försäkringstekniska avsättningarna.
 - b) De försäkringsförpliktelser och försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelserna för captivebolaget för försäkring eller captivebolaget för återförsäkring avser inte någon obligatorisk ansvarsförsäkring.
2. För företag som har haft auktorisation i enlighet med artikel 14 under de två senaste räkenskapsåren ska uppfyllelsen av kriterierna i punkt 1 i denna artikel bedömas med avseende på det senaste räkenskapsår som föregått klassificeringen eller, om de har haft auktorisationen inom de senaste tolv månaderna, med avseende på den verksamhetsplan som avses i artikel 23.
3. Följande företag ska aldrig klassificeras som små och icke-komplexa företag:
- a) Företag som använder en godkänd partiell eller fullständig intern modell vid beräkningen av solvenskapitalkravet i enlighet med kraven på fullständiga och partiella interna modeller i kapitel VI avsnitt 4 underavsnitt 3.
 - b) Företag som är moderföretag i ett finansiellt konglomerat i den mening som avses i artikel 2.14 i direktiv 2002/87/EG eller en grupp i den mening som avses i artikel 212 i det här direktivet och på vilket grupp tillsyn tillämpas i enlighet med artikel 213.2 a eller b i det här direktivet, såvida inte gruppen klassificeras som en liten och icke-komplex grupp.
 - c) Företag som är moderföretag till ett företag som avses i artikel 228.1 a–e.
 - d) Företag som förvaltar pensionsfonder i den mening som avses i artikel 2.3 b iii och 2.3 b iv, om värdet av pensionsfondens tillgångar överstiger 1 000 000 000 EUR.

Artikel 29b

Klassificeringsförfarande för företag som uppfyller kriterierna

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag som uppfyller kriterierna i artikel 29a får anmäla detta till tillsynsmyndigheten i syfte att klassificeras som små och icke-komplexa företag.
2. Företaget ska lämna in den anmälan som avses i punkt 1 i denna artikel till tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där den tidigare auktorisation som avses i artikel 14 beviljades. Anmälan ska innehålla följande:
 - a) Belägg för att alla kriterier i artikel 29a som är tillämpliga på företaget uppfylls.
 - b) En försäkran om att företaget inte planerar några strategiska förändringar som skulle leda till att något av kriterierna i artikel 29a inte uppfylls under de närmaste tre åren.
 - c) Uppgift om vilka proportionalitetsåtgärder företaget avser att använda, särskilt om det planerar att tillämpa förenklade bästa skattningar, samt om företaget planerar att tillämpa den förenklade metoden för att beräkna försäkringstekniska avsättningar enligt artikel 77.8.

3. Tillsynsmyndigheten får inom två månader från mottagandet av en fullständig anmälan enligt punkt 1 motsätta sig att ett företag klassificeras som ett litet eller icke-komplext företag av skäl som uteslutande gäller något av följande:

- a) Bristande uppfyllelse av kriterierna som föreskrivs i artikel 29a.
- b) Underskridande av solvenskapitalkravet, bedömt utan användning av någon övergångsbestämmelse eller övergångsåtgärd som avses i artiklarna 77a.2, 308c, 308d eller i relevanta fall artikel 111.1 andra stycket.
- c) Företaget står för över 5 % av livmarknaden eller i tillämpliga fall skademarknaden i enlighet med artikel 35a.1 andra stycket i företagets hemmedlemsstat.

4. Ett beslut av tillsynsmyndigheten om att motsätta sig klassificeringen av ett företag som ett litet och icke-komplext företag ska ange skälen till detta och skriftligen meddelas det berörda företaget.

I avsaknad av ett sådant beslut ska företaget klassificeras som ett litet och icke-komplext företag från och med utgången av den tvåmånadersperiod som avses i punkt 3.

Om tillsynsmyndigheten före utgången av den tvåmånadersperiod som avses i punkt 3 har utfärdat ett beslut som bekräftar att kriterierna är uppfyllda, ska företaget klassificeras som ett litet och icke-komplext företag från och med dagen för ett sådant beslut.

5. När det gäller begäranden som tas emot av tillsynsmyndigheterna inom de första sex månaderna från den 30 januari 2027 ska den period som avses i punkt 3 förlängas till fyra månader.

6. Ett företag ska vara klassificerat som ett litet och icke-komplext företag så länge klassificeringen inte upphör i enlighet med denna punkt.

Om ett litet och icke-komplext företag inte längre uppfyller något av kriterierna i artikel 29a.1 ska det utan dröjsmål informera tillsynsmyndigheten. Om villkoren kontinuerligt inte efterlevs under två på varandra följande år, ska företaget informera tillsynsmyndigheten om detta och upphöra att klassificeras som ett litet och icke-komplext företag från och med det följande räkenskapsåret.

Om ett företag som har klassificerats som ett litet och icke-komplext företag uppfyller något av uteslutningskriterierna i artikel 29a.3 ska det utan dröjsmål informera tillsynsmyndigheten om detta och upphöra att klassificeras som ett litet och icke-komplext företag från och med påföljande räkenskapsår.

Artikel 29c

Användning av proportionalitetsåtgärder av företag som klassificeras som små och icke-komplexa

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag som klassificeras som små och icke-komplexa företag får använda alla proportionalitetsåtgärder.

2. Genom undantag från punkt 1 får tillsynsmyndigheten om den hyser allvarliga farhågor när det gäller riskprofilen för ett litet och icke-komplext företag begära att det berörda företaget avstår från att använda en eller flera av proportionalitetsåtgärderna, förutsatt att den begäran vederbörligen motiveras skriftligen med hänvisning till de specifika farhågorna om företagets riskprofil. Allvarliga farhågor ska anses föreligga om

- a) solvenskapitalkravet underskrids eller om det finns en risk för att det underskrids under de följande tre månaderna, i tillämpliga fall bedömt utan användning av någon övergångsbestämmelse eller övergångsåtgärd som avses i artiklarna 77a.2, 308c, 308d eller i relevanta fall artikel 111.1 andra stycket,
- b) företagets företagsstyrningssystem är inte ändamålsenligt enligt artikel 41, eller
- c) väsentliga förändringar i företagets riskprofil kan leda till väsentligt bristande uppfyllelse av något av kriterierna i artikel 29a.1.

Artikel 29d

Användning av proportionalitetsåtgärder av företag som inte klassificeras som små och icke-komplexa

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag som inte klassificeras som små och icke-komplexa företag endast får använda proportionalitetsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 35.5a, 41, 45.1b, 45.5, 77.8 och 144a.4 samt sådana proportionalitetsåtgärder som föreskrivs i delegerade akter som antas enligt detta direktiv och som är både uttryckligen tillämpliga på små och icke-komplexa företag i enlighet med artikel 29c och identifieras vid tillämpning av den här artikeln, efter förhandsgodkännande från tillsynsmyndigheten.

Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ska lämna in en skriftlig begäran om godkännande till tillsynsmyndigheten. Denna begäran ska innehålla

- a) en förteckning över de proportionalitetsåtgärder som företaget avser att använda och skälen till att de är motiverade med tanke på arten, omfattningen och komplexiteten hos de inbegripna riskerna i företagets verksamhet,
- b) all annan väsentlig information om företagets riskprofil,
- c) en försäkran om att företaget inte planerar några strategiska förändringar som skulle inverka på företagets riskprofil under de närmaste tre åren.

2. Tillsynsmyndigheten ska inom två månader från mottagandet av den begäran som avses i punkt 1 andra stycket bedöma begäran och informera företaget om sitt godkännande eller avslag samt om de beviljade proportionalitetsåtgärder vars användning har godkänts. Om tillsynsmyndigheten godkänner användningen av proportionalitetsåtgärder på vissa villkor, ska villkoren motiveras i beslutet om godkännande. Tillsynsmyndighetens beslut att motsätta sig användningen av en eller flera av de proportionalitetsåtgärder som förtecknas i begäran ska anmälas skriftligen och ange skälen till tillsynsmyndighetens beslut. Sådana skäl ska ha anknytning till företagets riskprofil.

3. Tillsynsmyndigheten får begära ytterligare information som är nödvändig för att slutföra den bedömning som avses i punkt 2. Den period som avses i den punkten ska upphöra att löpa från och med dagen för tillsynsmyndighetens första begäran till och med dagen för mottagandet av det berörda företagets svar på begäran. Eventuella ytterligare begäranden från tillsynsmyndigheten ska inte leda till att bedömningsperioden upphör att löpa.

4. När det gäller begäranden som tas emot av tillsynsmyndigheterna före den 31 juli 2027 ska den period som avses i punkt 2 vara fyra månader.

5. Ett godkännande att använda proportionalitetsåtgärder får ändras eller återkallas när som helst om försäkrings- eller återförsäkringsföretagets riskprofil har förändrats. Varje beslut av tillsynsmyndigheten att ändra eller återkalla det godkännandet ska ange skälen till detta och ska skriftligen meddelas det berörda företaget.

Artikel 29e

Övervakning av användningen av proportionalitetsåtgärder

1. Inom ett år från det att de klassificerats som små och icke-komplexa företag ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen rapportera till sina tillsynsmyndigheter om de proportionalitetsåtgärder som använts som en del av den information som ska lämnas till tillsynsmyndigheterna enligt artikel 35. Om sådana företag avser att ändra förteckningen över de proportionalitetsåtgärder som ska användas ska de omedelbart underrätta sina tillsynsmyndigheter.

2. Om försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder proportionalitetsåtgärder enligt artikel 29d beslutar att sluta använda sådana åtgärder ska de underrätta sina tillsynsmyndigheter om detta.

3. Försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar någon av de proportionalitetsåtgärder som motsvarar befintliga åtgärder inom ramen för detta direktiv senast den 28 januari 2025 får fortsätta att tillämpa sådana åtgärder utan tillämpning av de krav som anges i artiklarna 29b, 29c och 29d, under en period på högst fyra räkenskapsår."

14. I artikel 30.2 ska första stycket ersättas med följande:

"Finansiell tillsyn enligt punkt 1 ska omfatta kontroll avseende försäkrings- eller återförsäkringsföretagets hela verksamhet, inbegripet dess företagsstyrningssystem, dess solvens och upprättande av försäkringstekniska avsättningar, dess tillgångar och medräkningsbara kapitalbas, i enlighet med de regler som fastställts eller den praxis som tillämpas i hemmedlemsstaten med iakttagande av de bestämmelser som har antagits på unionsnivå."

15. Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska första meningen ersättas med följande:

"Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag till tillsynsmyndigheterna lämna de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen med hänsyn till de tillsynsmål som fastställs i artiklarna 27 och 28, de allmänna principer för tillsynen som fastställs i artikel 29, särskilt proportionalitetsprincipen."

- b) Följande punkt ska införas:

"5a. Med beaktande av de uppgifter som krävs enligt punkterna 1, 2 och 3 och de principer som anges i punkt 4 ska medlemsstaterna säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag till tillsynsmyndigheterna lämna in en regelbunden tillsynsrapport som omfattar uppgifter om företagets verksamhet och resultat, företagsstyrningssystem, riskprofil, värdering för solvensändamål och kapitalförvaltning under rapporteringsperioden.

Den regelbundna tillsynsrapporten ska lämnas in med följande frekvens:

- a) för små och icke-komplexa företag, vart tredje år eller, om tillsynsmyndigheten tillåter detta, upp till vart femte år.
- b) För försäkrings- och återförsäkringsföretag som inte är små och icke-komplexa företag, vart tredje år.

Vid tillämpning av andra stycket b får en tillsynsmyndighet, om det anses nödvändigt, kräva att företag som står under tillsyn rapporterar oftare."

- c) Punkterna 6, 7 och 8 ska utgå.

- d) Punkt 9 ska ersättas med följande:

"9. Kommissionen ska komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att specificera

- a) de uppgifter som avses i punkterna 1–4 i den här artikeln,

- b) kriterierna för begränsad tillsynsrapportering för captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring med hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna i dessa specifika typer av företag, i syfte att nå en lämplig grad av enhetlighet i tillsynsrapporteringen."

- e) I punkt 10 ska första stycket ersättas med följande:

"För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande av den regelbundna tillsynsrapporteringen med avseende på mallarna för överlämnande av uppgifter till de tillsynsmyndigheter som avses i punkterna 1 och 2, inbegripet de riskbaserade tröskelvärden som fastställer utlösande faktorer för rapporteringskrav i tillämpliga fall eller undantag för specifika uppgifter för vissa typer av företag, såsom captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring, med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna i vissa typer av företag. Eiopa ska utveckla it-lösningar, inbegripet rapporteringsmallar och instruktioner för den rapportering som avses i punkterna 1 och 2."

- f) Punkt 11 ska utgå.

g) Följande punkt ska läggas till:

"12. Senast den 29 januari 2027 ska Eiopa till kommissionen lämna in en rapport om möjliga åtgärder, inbegripet lagstiftningsändringar, för att utveckla en integrerad datainsamling i syfte att

- a) minska överlappning och bristande överensstämmelse mellan rapporteringsramarna inom försäkringssektorn och andra finansiella sektorer,
- b) förbättra standardisering av data och effektivisera utbyte och användning av data som redan rapporterats enligt unionens rapporteringsramar av en relevant behörig myndighet på unionsnivå eller nationell nivå, och
- c) reducera efterlevnadskostnaderna.

Eiopa ska prioritera men inte begränsa sig till uppgifter som rör rapportering om företag för kollektiva investeringar och derivat.

Vid utarbetandet av den rapport som avses i första stycket ska Eiopa ha ett nära samarbete med övriga europeiska tillsynsmyndigheter och Europeiska centralbanken (ECB) och i relevanta fall involvera de nationella behöriga myndigheterna."

16. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 35a

Undantag från och begränsningar av regelbunden tillsynsrapportering beviljade av tillsynsmyndigheter

1. Om den i förväg fastställda periodicitet som avses i artikel 35.2 a i är kortare än ett år, får de berörda tillsynsmyndigheterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 129.4, begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen om

- a) överlämnandet av dessa uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i företagets verksamhet,
- b) uppgifterna rapporteras minst årligen.

Denna begränsning av den regelbundna tillsynsrapporteringen ska endast beviljas företag som tillsammans inte representerar mer än 20 % av en medlemsstats livförsäkrings- och skadeförsäkringsmarknad eller dess återförsäkringsmarknad, varvid livmarknadens andel ska grundas på försäkringstekniska avsättningar brutto och skademarknadens andel på tecknade bruttopremieinkomster.

När tillsynsmyndigheterna fastställer huruvida företag är berättigade till dessa begränsningar ska de prioritera små och icke-komplexa företag.

2. De berörda tillsynsmyndigheterna får begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen eller bevilja försäkrings- och återförsäkringsföretag undantag från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post, om

- a) överlämnandet av dessa uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i företagets verksamhet,
- b) överlämnandet av dessa uppgifter inte är nödvändig för en ändamålsenlig tillsyn av företaget,
- c) undantaget inte undergräver stabiliteten i de berörda finansiella systemen i unionen, och
- d) företaget kan tillhandahålla uppgifterna på begäran.

Undantaget från kravet på rapportering där tillgångarna redovisas post för post ska endast beviljas företag som tillsammans inte representerar mer än 20 % av en medlemsstats livförsäkrings- och skadeförsäkringsmarknad och dess återförsäkringsmarknad, varvid livmarknadens andel ska grundas på försäkringstekniska avsättningar brutto och skademarknadens andel på tecknade bruttopremieinkomster.

När tillsynsmyndigheterna fastställer huruvida företag är berättigade till dessa begränsningar eller undantag ska de prioritera små och icke-komplexa företag.

3. Captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring ska undantas från regelbunden tillsynsrapportering där tillgångarna redovisas post för post om den i förväg fastställda periodicitet som avses i artikel 35.2 a i år kortare än ett år, förutsatt att de efterlever båda följande villkor:

- a) De försäkrade och förmånstagarna är något av följande:
 - i) Juridiska personer i den grupp där captivebolaget för försäkring eller captivebolaget för återförsäkring ingår.
 - ii) Fysiska personer som får omfattas av den gruppens försäkringsavtal, förutsatt att den verksamhet som täcker dessa fysiska personer fortsätter att understiga 5 % av de försäkringstekniska avsättningarna.
- b) De försäkringsförpliktelser och försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelserna för captivebolaget för försäkring eller captivebolaget för återförsäkring avser inte någon obligatorisk ansvarsförsäkring.

4. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 i denna artikel ska tillsynsmyndigheterna som ett led i den samlade tillsynsbedömningen och när det gäller företag som klassificeras som små och icke-komplexa företag bedöma huruvida överlämnandet av uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten hos företagets risker, med beaktande av åtminstone följande:

- a) De marknadsrisker som företagets investeringar ger upphov till.
- b) Riskkoncentrationsnivån.
- c) Möjliga effekter av förvaltningen av företagets tillgångar på den finansiella stabiliteten.
- d) Företagets system och strukturer för att lämna uppgifter för tillsynsändamål och det styrdokument som avses i artikel 35.5.

5. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska tillsynsmyndigheterna som ett led i den samlade tillsynsbedömningen och när det gäller företag som inte klassificeras som små och icke-komplexa företag bedöma huruvida överlämnandet av uppgifter skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten, omfattningen och komplexiteten hos företagets risker, med beaktande av åtminstone punkt 4 a–d och följande:

- a) Volymen av företagets premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.
- b) Volatiliteten i de anspråk och förmåner som företaget täcker.
- c) Det totala antalet livförsäkrings- och skadeförsäkringsklasser för vilka auktorisation beviljats.
- d) Lämpligheten hos företagets företagsstyrningssystem.
- e) Storleken på den kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet.
- f) Huruvida företaget är ett captivebolag för försäkring eller captivebolag för återförsäkring som endast täcker risker förknippade med den industri- eller handelsgrupp som det tillhör.

6. För att säkerställa en sammanhängande och konsekvent tillämpning av punkterna 1–5 i denna artikel ska Eiopa utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att ytterligare specificera

- a) metoderna för att fastställa de marknadsandelar som avses i punkt 1 andra stycket och i punkt 2 andra stycket i denna artikel,
- b) det förfarande som tillsynsmyndigheterna ska använda för att informera försäkrings- och återförsäkringsföretagen om de begränsningar eller undantag som avses i denna artikel.

Artikel 35b

Tidsfrister för rapportering

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag till tillsynsmyndigheterna lämnar de uppgifter som avses i artikel 35.1–35.4 på årsbasis eller mer sällan senast 16 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår.
 2. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag till tillsynsmyndigheterna lämnar de uppgifter som avses i artikel 35.1–35.4 på kvartalsbasis inom fem veckor efter utgången av respektive kvartal.
 3. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag till tillsynsmyndigheterna lämnar in den regelbundna tillsynsrapport som avses i artikel 35.5a inom 18 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår.”
17. I artikel 36.2 ska led a ersättas med följande:
- ”a) Företagsstyrningssystem, inbegripet lämplighetskraven enligt artikel 42 och egenrisk- och solvensbedömningen enligt kapitel IV avsnitt 2.”
18. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:
- a) I punkt 1 ska följande led läggas till:
- ”e) Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpar någon övergångsbestämmelse eller övergångsåtgärd som avses i artiklarna 308c och 308d och samtliga följande villkor är uppfyllda:
- i) Företaget skulle inte efterleva solvenskapitalkravet utan tillämpning av övergångsbestämmelsen eller övergångsåtgärden.
 - ii) Företaget har underlåtit att till tillsynsmyndigheten lämna in antingen den ursprungliga infasningsplanen inom den period som anges i artikel 308e andra stycket eller den årliga rapport som krävs enligt tredje stycket i den artikeln.”
- b) I punkt 2 ska tredje stycket ersättas med följande:
- ”I de fall som anges i punkt 1 d och e ska kapitaltillägget stå i proportion till de betydande risker som uppstått på grund av den avvikelse respektive den bristande efterlevnad som avses i de leden.”
19. I artikel 40 ska följande stycken läggas till:
- ”Alla ledamöter i försäkrings- eller återförsäkringsföretagets förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan ska ha gott anseende och tillsammans ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna utföra sina uppgifter.
- Ledamöter i förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan får inte ha dömts för allvarliga eller upprepade brott med anknytning till penningtvätt eller finansiering av terrorism eller andra brott som skulle kunna äventyra deras goda anseende under åtminstone de tio år som föregått det år då de utför eller skulle utföra sitt uppdrag i företaget.”
20. Artikel 41 ska ändras på följande sätt:
- a) I punkt 1 ska tredje stycket ersättas med följande:
- ”Företagsstyrningssystemet ska regelbundet ses över internt. En sådan intern översyn ska inbegripa en bedömning av lämpligheten i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets sammansättning, ändamålsenlighet och interna styrning med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i företagets verksamhet.
- Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska införa en policy som främjar mångfald i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet, inbegripet fastställande av individuella kvantitativa mål för en jämn könsfördelning.

Eiopa ska utfärda riktlinjer för begreppet mångfald som ska beaktas vid valet av ledamöter till förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet.”

b) Följande punkt ska införas:

”2a. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag utser olika personer att utföra centrala funktioner som riskhanteringsfunktionen, aktuariefunktionen, funktionen för regel efterlevnad och internrevisionsfunktionen och att varje sådan funktion utförs på ett oberoende sätt i förhållande till de andra funktionerna för att undvika intressekonflikter.

Om ett företag har klassificerats som ett litet och icke-komplext företag enligt artikel 29b eller om ett företag har fått tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande enligt artikel 29d, får personer som ansvarar för centrala funktioner som riskhanteringsfunktionen, aktuariefunktionen och funktionen för regel efterlevnad också utföra andra centrala funktioner än internrevision och andra funktioner eller ingå i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Potentiella intressekonflikter hanteras på ett lämpligt sätt.

b) Kombinationen av funktioner eller kombinationen av en funktion med ett medlemskap i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet äventyrar inte personens förmåga att fullgöra sina uppdrag.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska ha styrdokument för åtminstone riskhantering, internkontroll, internrevision, ersättningar och i tillämpliga fall verksamhet som omfattas av uppdragsavtal. De ska säkerställa att dessa styrdokument följs.

Styrdokumenterna ska ses över minst en gång per år. Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets förhandsgodkännande ska krävas för styrdokumenterna, som ska anpassas när väsentliga förändringar i det berörda systemet eller inom det berörda området inträffar. Små och icke-komplexa företag får göra översynen mer sällan, dock minst vart femte år, såvida inte tillsynsmyndigheten på grundval av de särskilda omständigheterna i det företaget drar slutsatsen att det behövs en mer frekvent översyn.”

21. I artikel 42 ska punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

”2. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska meddela tillsynsmyndigheten varje förändring i fråga om de personer som i praktiken leder företaget eller ansvarar för andra centrala funktioner och därvid uppge skälen till förändringarna och alla uppgifter som är nödvändiga för att kunna bedöma om de nyttkomna medlemmarna av företagsledningen har den lämplighet som krävs.

3. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska meddela sin tillsynsmyndighet om någon av de personer som avses i punkt 1 inte längre uppfyller de krav som avses i punkt 1 eller har ersatts av det skälet.

4. Om en person som i praktiken leder företaget eller utför andra centrala funktioner inte uppfyller kraven i punkt 1, ska tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att kräva att denna person av försäkrings- och återförsäkringsföretaget entledigas från sin befattning.”

22. Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led e ska ersättas med följande:

”e) Hantering av operativ risk, inbegripet cybersäkerhet enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/881 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/881 av den 17 april 2019 om Enisa (Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå) och om cybersäkerhetscertifiering av informations- och kommunikationsteknik och om upphävande av förordning (EU) nr 526/2013 (cybersäkerhetsakten) (EUT L 151, 7.6.2019, s. 15).”

ii) Följande stycken ska läggas till:

"Om försäkrings- eller återförsäkringsföretag tillämpar den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d, ska deras likviditetsplaner beakta användningen av volatilitetsjusteringen och bedöma huruvida likviditetsbegränsningar kan uppstå som inte är förenliga med användningen av volatilitetsjusteringen.

Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska beakta utsikterna på kort, medellång och lång sikt vid bedömningen av hållbarhetsrisker.

För den bedömning som avses i femte stycket ska tillsynsmyndigheterna säkerställa att företagen som en del av sin riskhantering har strategier, riktlinjer, förfaranden och system för identifiering, mätning, hantering och övervakning av hållbarhetsrisker på kort, medellång och lång sikt."

b) Punkt 2a ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ändras på följande sätt:

1. Led b ska ändras på följande sätt:

— Led i ska ersättas med följande:

"i) hur känsliga deras försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbas är för de antaganden som ligger till grund för beräkningen av matchningsjusteringen, inbegripet beräkningen av den grundläggande räntedifferens (spread) som avses i artikel 77c.1 b,".

— Led iii ska utgå.

2. Led c ska ersättas med följande:

"c) Om den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d tillämpas, hur känsliga deras försäkringstekniska avsättningar och medräkningsbara kapitalbas är för förändringar i de ekonomiska förhållandena som skulle påverka den riskkorrigerade spread som avses i artikel 77d.3."

ii) Tredje stycket ska ersättas med följande:

"Om den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d tillämpas, ska det styrdokument för riskhantering som avses i artikel 41.3 ta hänsyn till volatilitetsjusteringen."

c) Följande punkter ska införas:

"2b. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag upprättar och övervakar genomförandet av särskilda planer, som inbegriper kvantifierbara mål och processer för att övervaka och bemöta de finansiella risker som på kort, medellång och lång sikt uppstår till följd av hållbarhetsfaktorer, inbegripet dem som uppstår till följd av processen med anpassnings- och omställningstrender rörande de relevanta regleringsmålen och rättsakterna på och unions- och medlemsstatsnivå när det gäller hållbarhetsfaktorer, särskilt dem som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 (*).

De kvantifierbara målen och processerna för att hantera de hållbarhetsrisker som ingår i de planer som avses i första stycket i denna punkt ska beakta de senaste rapporter och åtgärder som föreskrivs av det europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar, särskilt när det gäller uppnåendet av unionens klimatomål. Om företaget offentliggör information om hållbarhetsfrågor i enlighet med direktiv 2013/34/EU, ska de planer som avses i första stycket i denna punkt vara förenliga med de planer som avses i artikel 19a eller artikel 29a i det direktivet och ska särskilt innehålla åtgärder med avseende på företagets affärsmodell och affärsstrategi som är konsekventa mellan de båda planerna. I tillämpliga fall ska de metoder och antaganden som ligger till grund för de mål, åtaganden och strategiska beslut som företagen offentliggör vara förenliga med de metoder och antaganden som ingår i de planer som avses i första stycket i denna punkt.

Målen, förfarandena och åtgärderna för att hantera de hållbarhetsrisker som ingår i planerna, som avses i första stycket i denna punkt, ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos hållbarhetsriskerna i försäkrings- och återförsäkringsföretagens affärsmodell, i enlighet med artikel 29.3.

2c. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera

- a) minimistandarderna och referensmetoderna för identifiering, mätning, hantering och övervakning av hållbarhetsrisker,
- b) de delar som ska täckas av de planer som ska utarbetas i enlighet med punkterna 2b och 2e i denna artikel, vilka ska innehålla specifika tidsramar och mellanliggande kvantifierbara mål och delmål, i syfte att övervaka och bemöta de finansiella risker som härrör från hållbarhetsfaktorer samt kopplingarna till de krav som fastställs i artiklarna 45 och 45a,
- c) tillsynsmetoder för de planer, kvantifierbara mål och förfaranden som avses i punkterna 2b och 2e,
- d) de delar av de planer som avses i punkterna 2b och 2e i denna artikel som ska offentliggöras, inbegripet de relevanta kvantifierbara målen, i enlighet med artikel 51.

Eiopa ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 29 januari 2026.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt.

2d. Företaget ska årligen offentliggöra de kvantifierbara mål som ingår i de planer som avses i punkterna 2b och 2e.

2e. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse, ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i unionen är skyldigt att upprätta en plan i enlighet med punkt 2b i denna artikel på gruppnivå, ska medlemsstaterna säkerställa att de försäkrings- och återförsäkrings-dotterföretag som täcks av den planen och som omfattas av tillämpningsområdet för gruppillsyn i enlighet med artikel 21.3.2 a och b undantas från skyldigheten att upprätta en plan på individuell nivå i enlighet med punkt 2b i denna artikel.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europisk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1)."

23. Artikel 45 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 andra stycket ska följande led läggas till:

"d) Överväganden och analyser av den makroekonomiska situationen och möjlig makroekonomisk utveckling och utveckling på finansmarknaderna.

e) På motiverad begäran av tillsynsmyndigheten, överväganden och analyser av följande:

- i) Förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt och som kan påverka företagets specifika riskprofil, godkända risktoleransgränser, affärsstrategi, försäkringsverksamhet eller investeringsbeslut och det totala solvenskrav som avses i led a.
- ii) Företagets verksamhet som kan påverka den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna och som kan ge upphov till systemrisk.
- f) Företagets samlade förmåga att fullgöra sina finansiella åtaganden gentemot försäkringstagare och andra motparter när de förfaller till betalning, även under stressade förhållanden."

b) Följande punkter ska införas:

"1a. Vid tillämpning av punkt 1 d och e ska den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna åtminstone inbegripa följande:

- a) Nivån på räntesatser och spreadar.
- b) Nivån på finansmarknadsindex.
- c) Inflation.
- d) Sammanlänkning med andra finansmarknadsaktörer.
- e) Klimatförändringar, pandemier, andra storskaliga händelser och katastrofer som kan påverka försäkrings- och återförsäkringsföretag.

Vid tillämpning av punkt 1 e i ska förhållanden som är oroande ur makrotillsynsynpunkt åtminstone inbegripa rimliga ogynnsamma framtidsscenarier och risker som rör kreditykeln och konjunktturnedgångar, flockbeteende i fråga om investeringar eller alltför höga exponeringskoncentrationer på sektorsnivå.

1b. Medlemsstaterna ska säkerställa att de analyser som krävs enligt punkt 1 d i denna artikel står i proportion till riskernas art samt omfattningen och komplexiteten hos företagens verksamhet. Medlemsstaterna ska säkerställa att små och icke-komplexa företag och företag som har fått tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande enligt artikel 29d inte är skyldiga att utföra de analyser som avses i punkt 1 e i denna artikel."

c) Punkt 2a ska ersättas med följande:

"2a. Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpar den matchningsjustering som avses i artikel 77b, den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d eller en övergångsbestämmelse eller övergångsåtgärd som avses i artiklarna 77a.2, 308c och 308d eller i relevanta fall artikel 111.1 andra stycket och artikel 111.2a ska det utföra den bedömning av efterlevnad av de kapitalkrav som avses i punkt 1 b i denna artikel både genom att beakta och inte beakta de justeringarna, övergångsbestämmelserna eller övergångsåtgärderna.

Genom undantag från första stycket i denna punkt ska dock bedömningskravet för den infasningsmekanism som avses i artikel 77a inte vara tillämplig för en valuta för vilken något av följande gäller:

- a) Andelen framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser överstiger inte 5 %.
- b) När det gäller framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta överstiger den andel av framtida kassaflöden som avser löptider där de riskfria räntesatserna för relevanta durationer extrapoleras i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser inte 10 %.

2b. Om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpar den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d, ska den bedömning som avses i punkt 1 i den här artikeln dessutom inbegripa hur betydande avvikelser är mellan det berörda företagets riskprofil och de antaganden som ligger till grund för volatilitetsjusteringen."

d) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska genomföra den bedömning som avses i punkt 1 årligen och utan dröjsmål efter varje väsentlig förändring i deras riskprofil.

Genom undantag från första stycket i denna punkt får försäkrings- och återförsäkringsföretag utföra den bedömning som avses i punkt 1 minst vartannat år och utan dröjsmål efter varje väsentlig förändring i deras riskprofil, såvida inte tillsynsmyndigheten på grundval av de särskilda omständigheterna i företaget drar slutsatsen att det behövs en mer frekvent bedömning, om något av följande villkor är uppfyllt:

- a) Företaget är klassificerat som ett litet och icke-komplext företag.

b) Företaget är ett captivebolag för försäkring eller ett captivebolag för återförsäkring som uppfyller samtliga följande kriterier:

- i) De försäkrade och förmånstagarna är juridiska personer i den grupp där captivebolaget för försäkring eller captivebolaget för återförsäkring ingår eller fysiska personer som får täckas av den gruppens försäkringsavtal och den verksamhet som täcker dessa fysiska personer fortsätter att understiga 5 % av de försäkringstekniska avsättningarna.
- ii) De försäkringsförpliktelser och försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelserna för captivebolaget för försäkring eller captivebolaget för återförsäkring avser inte någon obligatorisk ansvarsförsäkring.

Undantaget från kravet på en årlig bedömning ska inte hindra företaget från att fortlöpande identifiera, mäta, hantera, övervaka och rapportera risker.”

e) Följande punkter ska läggas till:

”8. Vid tillämpning av punkt 1 d och e ska medlemsstaterna, om andra myndigheter än tillsynsmyndigheterna har ett makrotillsynsuppdrag, säkerställa att tillsynsmyndigheterna delar resultaten av sina makrotillsynsbedömningar av försäkrings- och återförsäkringsföretags egenrisk- och solvensbedömningar enligt denna artikel med relevanta nationella organ och myndigheter med ett makrotillsynsuppdrag.

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna samarbetar med nationella organ och myndigheter med ett makrotillsynsuppdrag när det gäller att analysera resultaten och i tillämpliga fall identifiera förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt när det gäller hur företagets verksamhet kan påverka den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna.

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna informerar det berörda företaget om eventuella förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt och indataparametrar som är av betydelse för bedömningen.

9. Vid beslut om att begära någon av de analyser som avses i punkt 1 e i denna artikel från ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är ett dotterföretag som omfattas av tillämpningsområdet för grupptillsyn i enlighet med artikel 213.2 a och b ska tillsynsmyndigheten avgöra om någon av dessa analyser utförs på gruppnivå av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget med huvudkontor i unionen och täcker det dotterföretagets särdrag.

De nationella tillsynsmyndigheterna ska årligen till Eiopa och Europeiska systemrisknämnden (ESRB), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 (*) lämna in förteckningen över försäkrings- och återförsäkringsföretag och förteckningen över grupper för vilka de begär ytterligare makrotillsynsåtgärder.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).”

24. Följande artikel ska införas:

”Artikel 45a

Analys av klimatförändringsscenarier

1. Vid den identifiering och bedömning av risker som avses i artikel 45.2 ska det berörda företaget också bedöma om det har någon väsentlig exponering för klimatförändringsrisker. I den bedömning som avses i artikel 45.1 ska företaget påvisa att dess exponering för klimatförändringsrisker är väsentlig.

2. Om det berörda företaget har en väsentlig exponering för klimatförändringsrisker ska det redogöra för minst två långsiktiga klimatförändringsscenarier, inbegripet följande:

- a) Ett långsiktigt klimatförändringsscenario där den globala temperaturökningen ligger under två grader Celsius.

b) Ett långsiktigt klimatförändringsscenario där den globala temperaturökningen blir avsevärt högre än två grader Celsius.

3. Den bedömning som avses i artikel 45.1 ska regelbundet innehålla en analys av hur de långsiktiga klimatförändringsscenarierna som anges i punkt 2 i denna artikel skulle påverka företagets verksamhet. Hur ofta analysen ska ingå ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende klimatförändringsriskerna i företagets verksamhet, men den ska åtminstone ingå vart tredje år.

4. De långsiktiga klimatförändringsscenarierna som avses i punkt 2 ska ses över minst vart tredje år och vid behov uppdateras. Vid översynen av de långsiktiga klimatförändringsscenarierna ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen ta hänsyn till hur de verktyg och principer som använts i tidigare klimatförändringsscenarierna har fungerat, för att öka deras ändamålsenlighet.

5. Genom undantag från punkterna 2, 3 och 4 ska små och icke-komplexa företag inte vara skyldiga att redogöra för klimatförändringsscenarierna eller bedöma hur de påverkar företagets verksamhet."

25. Artikel 51 ska ersättas med följande:

"Artikel 51

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning: innehåll

1. Medlemsstaterna ska med beaktande av de uppgifter som krävs enligt artikel 35.3 och principerna som anges i punkt 4 i den artikeln kräva att varje försäkrings- och återförsäkringsföretag årligen offentliggör en rapport beträffande sin solvens och sin finansiella ställning.

Rapporten om solvens och finansiell ställning ska bestå av två delar som tydligt kan identifieras och som offentliggörs tillsammans. Den första delen ska bestå av information särskilt riktad till försäkringstagare och förmånstagare, den andra delen av information riktad till yrkesverksamma på marknaden.

1a. Den del av rapporten om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till försäkringstagare och förmånstagare ska innehålla följande information:

- a) En kort beskrivning av företagets verksamhet och resultat.
- b) En kort beskrivning av företagets kapitalförvaltning och riskprofil, inbegripet i förhållande till hållbarhetsrisker.
- c) En förklaring om huruvida företaget offentliggör de planer som avses i artikel 19a eller artikel 29a i direktiv 2013/34/EU.

1b. Den del av rapporten om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden ska innehålla följande information, i fullständig form eller genom hänvisning till information som i fråga om både art och omfattning är likvärdig och som offentliggjorts enligt andra rättsliga eller administrativa krav:

- a) En beskrivning av företagets verksamhet och resultat.
- b) En beskrivning av företagsstyrningssystemet.
- c) En beskrivning, med separat behandling av tillgångar, försäkringstekniska avsättningar och andra skulder, av de underlag och metoder som använts för värderingen av dessa.
- d) En beskrivning av kapitalförvaltningen och riskprofilen, som minst tar upp följande:
 - i) Kapitalbasens sammansättning och belopp samt kvalitet.
 - ii) Beloppen för solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet.
 - iii) För försäkrings- och återförsäkringsföretag som är relevanta för stabiliteten i unionens finansiella system: information om riskänslighet.

- iv) Det alternativ för att beräkna solvenskapitalkravet som anges i artikel 304.
- v) Information som klargör de huvudsakliga skillnaderna mellan de antaganden som ligger till grund för standardformeln och dem som ligger till grund för den eventuella interna modell som företaget använder vid beräkningen av sitt solvenskapitalkrav.
- vi) Storleken på eventuella underskridanden av minimikapitalkravet eller eventuella väsentliga underskridanden av solvenskapitalkravet under rapporteringsperioden, även om dessa senare rättats till, samt en redogörelse för deras orsaker och konsekvenser samt eventuella korrigerande åtgärder som vidtagits.
- e) En uppgift om huruvida företaget har någon väsentlig exponering för klimatförändringsrisker efter den väsentlighetsbedömning som avses i artikel 45a.1 och i förekommande fall om det har vidtagit några åtgärder.
- f) En förklaring om huruvida företaget offentliggör de planer som avses i artikel 19a eller artikel 29a i direktiv 2013/34/EU.
- g) De delar som avses i artikel 44.2c d.

1c. Om den matchningsjustering som avses i artikel 77b tillämpas, ska den beskrivning som avses i punkt 1b c, d i och d ii i denna artikel också innehålla en beskrivning av matchningsjusteringen och den portfölj av förpliktelser och avsatta tillgångar på vilken matchningsjusteringen tillämpas samt en kvantifiering av vilka effekter en ändring av matchningsjusteringen till noll skulle få på företagets finansiella ställning.

Den beskrivning som avses i punkt 1b, c och d i och d ii i denna artikel ska också innehålla en förklaring om huruvida företaget använder den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d och, om volatilitetsjustering används, innehålla följande information:

- a) En kvantifiering av vilka effekter en ändring av volatilitetsjusteringen till noll skulle få på företagets finansiella ställning.
- b) För varje relevant valuta eller i tillämpliga fall land, en volatilitetsjustering som beräknats i enlighet med artikel 77d och motsvarande bästa skattningar av försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser.

2. Den beskrivning som avses i punkt 1b d i ska innehålla en analys av eventuella väsentliga förändringar som inträffat sedan den föregående rapporteringsperioden och en förklaring av eventuella större skillnader i förhållande till värderingen av sådana delar i den finansiella rapporteringen samt en kort beskrivning av i vilken mån kapital kan överföras.

I det offentliggörande av solvenskapitalkravet som avses i punkt 1b d ii i denna artikel ska separat anges det belopp som beräknats enligt kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 2 och 3 och eventuellt kapitaltillägg som ålagts i enlighet med artikel 37 eller effekterna av de specifika parametrar som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ska använda i enlighet med artikel 110, tillsammans med kortfattad information om den berörda tillsynsmyndighetens skäl för detta.

Offentliggörandet av solvenskapitalkravet ska i tillämpliga fall åtföljas av en uppgift om att beloppet blir slutgiltigt först efter det att tillsynsmyndigheten gjort sin bedömning.

3. Captivebolag för försäkring ska inte vara skyldiga att offentliggöra den del som är riktad till försäkringstagare och förmånstagare och ska inte vara skyldiga att i den del som är riktad till yrkesverksamma på marknaden inbegripa annan information än de kvantitativa data som krävs enligt de tekniska standarder för genomförande som avses i artikel 56, förutsatt att dessa företag uppfyller följande villkor:

- a) De försäkrade och förmånstagarna är juridiska personer i den grupp där captivebolaget för försäkring ingår eller fysiska personer som får täckas av den gruppens försäkringsavtal och den verksamhet som täcker dessa fysiska personer fortsätter att understiga 5 % av de försäkringstekniska avsättningarna.
- b) Försäkringsförpliktelserna för captivebolaget för försäkring avser inte någon obligatorisk ansvarsförsäkring.

4. Captivebolag för återförsäkring ska inte vara skyldiga att offentliggöra den del som är riktad till försäkringstagare och förmåntagare, och de ska inte vara skyldiga att i den del som är riktad till yrkesverksamma på marknaden inbegripa annan information än de kvantitativa data som krävs enligt de tekniska standarder för genomförande som avses i artikel 56, förutsatt att dessa företag uppfyller följande villkor:

- a) De försäkrade och förmåntagarna är juridiska personer i den grupp där captivebolaget för återförsäkring ingår eller fysiska personer som får täckas av den gruppens försäkringsavtal och den verksamhet som omfattar dessa fysiska personer fortsätter att understiga 5 % av de försäkringstekniska avsättningarna.
- b) De försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelserna för captivebolaget för återförsäkring avser inte någon obligatorisk ansvarsförsäkring.
- c) Lån till moderföretaget eller något annat företag inom gruppen, inbegripet kontantpooler på gruppnivå, överstiger inte 20 % av de totala tillgångar som innehas av captivebolaget för återförsäkring.
- d) Den maximala förlusten till följd av försäkringstekniska avsättningar brutto kan bedömas deterministiskt utan stokastiska metoder.

5. Genom undantag från punkt 1 får återförsäkringsföretag välja att inte offentliggöra den del av rapporten om solvens och finansiell ställning som är riktad till försäkringstagare och förmåntagare.

6. Genom undantag från punkt 1b i denna artikel får små och icke-komplexa företag offentliggöra endast de kvantitativa data som krävs enligt de tekniska standarder för genomförande som avses i artikel 56 i den del av rapporten om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till andra yrkesverksamma på marknaden, förutsatt att de vart tredje år offentliggör en fullständig rapport som innehåller all den information som krävs enligt denna artikel.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag offentliggör och till tillsynsmyndigheten lämnar de uppgifter som avses i denna artikel på årsbasis eller mer sällan senast 18 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår.

8. Som en del av den rapport som avses i punkt 1 i denna artikel ska försäkrings- och återförsäkringsföretag vara skyldiga att offentliggöra effekterna om man vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningar som fastställs i artikel 77 använder de riskfria räntesatser för relevanta durationer som fastställts utan tillämpning av den övergångsmekanism för extrapolering som avses i artikel 77e.1 aa i stället för de riskfria räntesatserna för relevanta durationer.

Genom undantag från första stycket ska dock kravet på offentliggörande inte gälla en valuta i något av följande fall:

- a) Andelen framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser överstiger inte 5 %.
- b) När det gäller framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta överstiger den andel av framtida kassaflöden som avser löptider där de riskfria räntesatserna för relevanta durationer extrapoleras i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser inte 10 %."

26. Följande artikel ska införas:

"Artikel 51a

Rapport om solvens och finansiell ställning: revisionskrav

1. För andra försäkrings- och återförsäkringsföretag än små och icke-komplexa företag, captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring ska den balansräkning som offentliggörs som en del av rapporten om solvens och finansiell ställning i enlighet med artikel 51.1 eller den balansräkning som offentliggörs som en del av den enda rapporten om solvens och finansiell ställning i enlighet med artikel 256.2 b vara föremål för en revision.

2. Genom undantag från artikel 29c får medlemsstaterna utöka det krav som föreskrivs i punkt 1 i den här artikeln till företag som klassificeras som små och icke-komplexa företag, captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring.
3. Medlemsstaterna får utöka tillämpningsområdet för det revisionskrav som avses i punkt 1 till andra delar av rapporten om solvens och finansiell ställning.
4. Revisionen ska utföras av en lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag, i enlighet med tillämpliga revisionsstandarder enligt artikel 26 i direktiv 2006/43/EG. Lagstadgade revisorer och revisionsföretag ska fullgöra sitt uppdrag med iakttagande av de skyldigheter för revisorer som anges i artikel 72 i det här direktivet.
5. I medlemsstater där registrerade aktuarier den 28 januari 2025 är auktoriserade enligt nationell rätt att granska försäkringstekniska avsättningar, fordringar enligt återförsäkringsavtal och relaterade poster får dessa registrerade aktuarier fortsätta att utföra sådana revisioner, förutsatt att de utför denna revision i enlighet med bindande standarder som säkerställer en hög kvalitet på revisionen och täcker åtminstone området revisionspraxis, opartiskhet och självständighet och intern kvalitetskontroll och i överensstämmelse med de skyldigheter som avses i artikel 72.
6. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska till tillsynsmyndigheten lämna in en separat rapport med en beskrivning av typen av revision och granskningsresultat som utarbetats av den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget, tillsammans med rapporten om solvens och finansiell ställning."
27. Artikel 52 ska ändras på följande sätt:
- a) I punkt 1 ska följande led läggas till:
- "e) Det totala antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag, uppdelat på små och icke-komplexa företag och andra företag, som använder förenklingar eller proportionalitetsåtgärder och antalet företag som använder vissa proportionalitetsåtgärder.
- f) Antalet grupper, uppdelat på små och icke-komplexa grupper och andra grupper, som använder förenklingar eller proportionalitetsåtgärder och antalet företag som använder vissa proportionalitetsåtgärder."
- b) I punkt 2 ska följande led läggas till:
- "f) För varje medlemsstat, antalet försäkrings- och återförsäkringsföretag och antalet grupper, uppdelat på små och icke-komplexa företag respektive grupper och andra företag eller grupper, som använder förenklingar eller proportionalitetsåtgärder och antalet företag eller grupper som använder vissa förenklingar och andra proportionalitetsåtgärder."
- c) Punkt 3 ska ersättas med följande:
- "3. Eiopa ska till Europaparlamentet, rådet och kommissionen lämna de uppgifter som avses i punkt 2 tillsammans med en rapport som redogör för graden av enhetlighet i tillsynen mellan de olika medlemsstaternas tillsynsmyndigheter när det gäller användningen av kapitaltillägg och av proportionalitetsåtgärder.
4. Eiopa ska bedöma effekterna av att kriterierna som anges i artikel 29a.1 tillämpas för att identifiera små och icke-komplexa företag och kriterierna som anges i artikel 213a.1 för att identifiera små och icke-komplexa grupper, åtminstone med avseende på målen om skydd av försäkringstagare, finansiell stabilitet och lika villkor. Eiopa ska lämna in en rapport om sina resultat till kommissionen senast den 31 januari 2030. Om så är lämpligt ska rapporten överväga möjligheten att ändra dessa kriterier."
28. Artikel 53.4 ersätts med följande:
- "4. Punkterna 1 och 2 i denna artikel ska inte tillämpas på de uppgifter som avses i artikel 51.1a b och 51.1b d och e."

29. I artikel 56 ska följande stycke läggas till:

"Eiopa ska utveckla it-lösningar för de förfaranden, format och mallar som avses i andra stycket, inbegripet för instruktioner."

30. I artikel 58.3 ska leden a och b ersättas med följande:

a) belägen eller reglerad utanför unionen, eller

b) en fysisk eller juridisk person som inte är föremål för tillsyn enligt det här direktivet, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG (*), direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32)."

31. I artikel 60.1 a ska orden "artikel 1a.2 i direktiv 85/611/EEG" ersättas med orden "artikel 2.1 b i direktiv 2009/65/EG".

32. I artikel 62 första stycket ska första meningen ersättas med följande:

"Medlemsstaterna ska, i fall då de personer som avses i artikel 57 utövar sitt inflytande på ett sätt som är ägnat att vara till förfång för en sund och ansvarsfull ledning av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, kräva att tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten för det företag i vilket ett kvalificerat innehav innehas, eftersträvas eller utökas vidtar lämpliga åtgärder för att få detta förhållande att upphöra."

33. I artikel 63 andra stycket ska orden "direktiv 2004/39/EG" ersättas med orden "direktiv 2014/65/EU".

34. I artikel 64 ska följande stycke läggas till:

"Första, andra och tredje styckena i denna artikel ska inte hindra tillsynsmyndigheterna från att offentliggöra resultatet av de stresstest som genomförts i enlighet med artikel 34.4 i detta direktiv eller artikel 32 i förordning (EU) nr 1094/2010 eller från att översända resultatet av stresstesten till Eiopa så att Eiopa kan offentliggöra dessa resultat för hela unionen."

35. I artikel 68.1 ska följande stycke införas efter första stycket:

"Artikel 64 första stycket och artikel 67 ska inte hindra utbyte av information mellan tillsynsmyndigheter och skattemyndigheter i samma medlemsstat i den mån sådant utbyte är tillåtet enligt nationell rätt. När den informationen härrör från en annan medlemsstat får den endast utbytas med uttryckligt medgivande från den myndighet från vilken informationen härrör."

- (36) Artikel 70.1 ska ändras på följande sätt:

a) I led a ska orden "Europeiska centralbanken (ECB)" ersättas med ordet "ECB".

b) I led c ska orden "Europeiska systemrisknämnden (ESRB), som etablerats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 (*)" ersättas med ordet "ESRB".

37. I artikel 72.1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska föreskriva åtminstone att auktoriserade personer i den mening som avses i direktiv 2006/43/EG, som i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag utför en lagstadgad revision som avses i artikel 34 eller 35 i direktiv 2013/34/EU eller artikel 73 i direktiv 2009/65/EG eller något annat uppdrag föreskrivet i lag, är skyldiga att omgående rapportera till tillsynsmyndigheterna alla uppgifter eller beslut rörande detta företag som de har fått kännedom om vid utförandet av sitt uppdrag och som riskerar att få någon av följande konsekvenser:"

38. Artikel 77 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 5 ska första stycket ersättas med följande:

"Om försäkrings- och återförsäkringsföretag värderar bästa skattning och riskmarginal separat, ska riskmarginalen beräknas genom att kostnaden fastställs för att hålla ett belopp av medräkningsbar kapitalbas som motsvarar det tidsjusterade solvenskapitalkravet för att kunna täcka försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna under deras återstående ansvars- och avvecklingstid. Justeringen av solvenskapitalkravet består av en exponentiell och tidsberoende del."

b) Följande punkter ska läggas till:

"6. Den cost-of-capital-räntesats som avses i punkt 5 ska antas vara lika med 4,75 % från och med den 30 januari 2027. Den regelbundna översyn som avses i punkt 5 andra stycket ska genomföras av kommissionen tidigast den 31 januari 2032.

7. Om försäkrings- och återförsäkringsavtal innehåller finansiella optioner och garantier, ska de metoder som används vid beräkningen av bästa skattning på lämpligt sätt återspegla att nuvärdet av kassaflöden som uppstår till följd av sådana avtal kan bero både på det förväntade resultatet av framtida händelser och utveckling och på potentiella avvikelser mellan det faktiska resultatet och det förväntade resultatet i vissa scenarier.

8. Utan hinder av punkt 7 får försäkrings- och återförsäkringsföretag som klassificeras som små och icke-komplexa företag och företag som har fått tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande göra en försiktig deterministisk värdering av en bästa skattning för livförsäkringsförpliktelser med optioner och garantier som inte anses väsentliga."

39. Artikel 77a ska ersättas med följande:

"Artikel 77a

Extrapolering av riskfria räntesatser för relevanta durationer

1. Fastställandet av de riskfria räntesatser för relevanta durationer som avses i artikel 77.2 ska utnyttja och vara förenligt med information som härleds från relevanta finansiella instrument. Det fastställandet ska ta hänsyn till relevanta finansiella instrument för de löptiderna om marknaderna för dessa finansiella instrument är djupa, likvida och transparenta. För löptider utöver den första utjämningspunkten ska de relevanta riskfria räntesatserna extrapoleras i enlighet med tredje stycket. Den första utjämningspunkten för en valuta ska vara den längsta löptid för vilken följande villkor är uppfyllda:

a) Marknaderna för finansiella instrument med denna löptid är djupa, likvida och transparenta.

b) Procentandelen utestående obligationer med denna eller en längre löptid av alla utestående obligationer uttryckta i denna valuta är tillräckligt hög.

Den extrapolerade delen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska grundas på terminskurser som konvergerar smidigt från den terminskurs som är tillämplig vid den första utjämningspunkten till en slutlig terminskurs.

Den extrapolerade terminskursen ska vara lika med ett vägt genomsnitt av en likvid terminskurs och den slutliga terminskursen. Den likvida terminskursen ska grundas på en eller en uppsättning terminskurser i förhållande till de längsta löptider för vilka det relevanta finansiella instrumentet kan observeras på en djup, likvid och transparent marknad. För löptider som sträcker sig minst 40 år bortom den första utjämningspunkten ska vikten av den slutliga terminskursen vara minst 77,5 %.

Den extrapolerade delen av de relevanta riskfria räntesatserna ska beakta information från andra finansiella instrument än obligationer, om marknaderna för dessa finansiella instrument är djupa, likvida och transparenta.

2. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får efter förhandsgodkännande från sin tillsynsmyndighet tillämpa den infasningsmekanism som anges i andra stycket.

Den infasningsmekanism som avses i första stycket ska bestå av följande:

a) Den 30 januari 2027 ska de parametrar som bestämmer hastigheten för terminskursernas konvergens mot extrapoleringens slutliga terminskurs fastställas på ett sådant sätt att de riskfria räntesatserna för relevanta durationer är tillräckligt lika de riskfria räntesatser för relevanta durationer som på den dagen fastställs i linje med de regler för extrapolering som är tillämpliga den 29 januari 2027.

- b) De parametrar som bestämmer hastigheten för terminkursernas konvergens mot extrapoleringens slutliga terminkurs för extrapolering ska minskas linjärt i början av varje kalenderår, så att de slutliga parametrarna för extrapolering tillämpas från och med den 1 januari 2032.

Den infasningsmekanism som avses i första stycket i denna punkt ska inte inverka på fastställandet av finansmarknadernas djup, likviditet och transparens eller den första utjämningspunkt som avses i punkt 1.

Försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar första och andra styckena i denna punkt ska i den del av rapporten om solvens och finansiell ställning som består av sådan information riktad till yrkesverksamma på marknaden som avses i artikel 51.1b offentliggöra

- a) det faktum att de tillämpar infasningsmekanismen för extrapolering, och
- b) en kvantifiering av hur deras finansiella ställning skulle påverkas om infasningsmekanismen inte tillämpades.
3. Utan hinder av punkt 1 ska den första utjämningspunkten för euron den 28 januari 2025 ha en löptid på 20 år."

40. I artikel 77b.1 ska följande stycke läggas till:

"Vid tillämpning av första stycket i ska ett grupplivavtal betraktas som ett enda avtal."

41. Artikel 77d ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 1–4 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag får tillämpa en volatilitetsjustering av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer vid beräkningen av bästa skattning enligt artikel 77.2 efter förhandsgodkännande från tillsynsmyndigheterna och om åtminstone följande villkor är uppfyllda:

- a) Volatilitetsjusteringen för en viss valuta tillämpas vid beräkningen av bästa skattning av företagets samtliga försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser uttryckta i den valutan, om de riskfria räntesatser för relevanta durationer som används för att beräkna bästa skattning för dessa förpliktelser inte inbegriper en matchningsjustering enligt artikel 77b.

- b) Företaget påvisar på ett för tillsynsmyndigheten tillfredsställande sätt att det har infört lämpliga förfaranden för beräkningen av volatilitetsjusteringen enligt punkterna 3 och 4 i denna artikel.

1a. Utan hinder av punkt 1 i denna artikel får försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpade en volatilitetsjustering av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer vid beräkningen av bästa skattning enligt artikel 77.2 före den 29 januari 2026 fortsätta att tillämpa en volatilitetsjustering utan förhandsgodkännande från tillsynsmyndigheten, förutsatt att de efterlever villkoren för förhandsgodkännande enligt punkt 1 i denna artikel från och med den 30 januari 2027.

1b. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretag upphör att tillämpa en volatilitetsjustering av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer vid beräkningen av bästa skattning enligt artikel 77.2 om de inte längre uppfyller de villkor för förhandsgodkännande som fastställts genom nationell rätt i enlighet med punkt 1 i denna artikel. När ett företag återställer efterlevnaden av dessa villkor för förhandsgodkännande får det begära ett förhandsgodkännande från tillsynsmyndigheterna att tillämpa en volatilitetsjustering av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer vid beräkningen av bästa skattning i enlighet med punkt 1 i denna artikel.

1c. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får efter förhandsgodkännande från tillsynsmyndigheten tillämpa en företagsspecifik justering av den riskkorigerade spreaden för den valuta som avses i punkt 3, om

- a) den riskkorigerade spreaden överstigit den riskkorigerade spreaden beräknad på grundval av företagets portfölj av investeringar i skuldinstrument för de fyra kvartalsvisa rapporteringsperioderna före rapporteringsdagen, och

- b) de uppgifter som avser företagets relevanta tillgångar och som företaget rapporterar i enlighet med artikel 35.1–35.4 är av tillräcklig kvalitet för att möjliggöra en gedigen och tillförlitlig beräkning av den justeringen.

Justeringen ska motsvara det lägre värdet av 105 % och kvoten av den riskkorigerade spreaden beräknad på grundval av företagets portfölj av investeringar i skuldinstrument och den riskkorigerade spreaden beräknad på grundval av referensportföljen för den relevanta valutan. Den riskkorigerade spreaden på grundval av företagets portfölj av investeringar i skuldinstrument ska beräknas på samma sätt som den riskkorigerade spreaden på grundval av referensportföljen för den relevanta valutan men med hjälp av företagsspecifika data om vikter och genomsnittlig löptid för relevanta underklasser i företagets portfölj av investeringar i skuldinstrument för den relevanta valutan.

Om justeringen tillämpas, ska volatilitetsjusteringen inte ökas med den makrovolatilitetsjustering som avses i punkt 4.

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska omedelbart upphöra att tillämpa justeringen när den ökar den riskkorigerade spreaden för en valuta som avses i punkt 3 under två på varandra följande kvartalsvisa rapporteringsperioder.

2. För varje relevant valuta ska volatilitetsjusteringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer grundas på spreaden mellan den ränta som skulle kunna fås på en referensportfölj av investeringar i skuldinstrument i denna valuta och de riskfria basräntesatserna för relevanta durationer i denna valuta.

Referensportföljen av investeringar i skuldinstrument för en valuta ska vara representativ för de tillgångar som är uttryckta i denna valuta och som försäkrings- och återförsäkringsföretag investerar i för att täcka den bästa skattningen för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser uttryckta i denna valuta.

3. Volatilitetsjusteringen av riskfria räntesatser för en valuta ska beräknas enligt följande:

$$VA_{cu} = 85\% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu}$$

där

- a) VA_{cu} är volatilitetsjusteringen för valutan cu ,
 b) $CSSR_{cu}$ är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags kreditspreadkänslighet för valutan cu ,
 c) RCS_{cu} är den riskkorigerade spreaden för valutan cu .

VA_{cu} ska tillämpas på de riskfria räntesatser för relevanta durationer som inte härleds genom extrapolering i enlighet med artikel 77a. Om den extrapolerade delen av de relevanta riskfria räntesatserna beaktar information från andra finansiella instrument än obligationer enligt artikel 77a.1, ska VA_{cu} också tillämpas på de riskfria räntesatser som härleds från dessa finansiella instrument. Extrapoleringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska grundas på dessa justerade riskfria räntesatser.

$CSSR_{cu}$ får inte ha ett negativt värde och inte vara högre än ett. Den ska ha värden som är lägre än ett, om känsligheten hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags tillgångar i en viss valuta för förändringar i kreditspread är lägre än känsligheten för räntesatsförändringar hos företagets försäkringstekniska avsättningar i samma valuta.

RCS_{cu} ska beräknas som skillnaden mellan den spread som avses i punkt 2 och den andel av denna spread som följer av en realistisk bedömning av förväntade förluster, oförutsedd kreditrisk eller annan risk för tillgångarna.

Den andel av spreaden som följer av en realistisk bedömning av förväntade förluster, oförutsedd kreditrisk eller annan risk ska beräknas som en procentandel av spreadarna. Denna procentandel ska minska i takt med att spreadarna ökar och ska åtminstone differentiera följande tre fall:

- a) Om spreadarna inte överstiger sitt långsiktiga genomsnitt.

- b) Om spreadarna överstiger sitt långsiktiga genomsnitt men inte överstiger två gånger sitt långsiktiga genomsnitt.
- c) Om spreadarna överstiger två gånger sitt långsiktiga genomsnitt.

Risikkorrigeringen får aldrig överstiga en lämplig procentandel av de långsiktiga genomsnittliga spreadarna.

Genom undantag från första stycket ska försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor i en medlemsstat med en valuta som är knuten till euron och som uppfyller de detaljerade justeringskriterierna för valutor som är knutna till euron, i syfte att underlätta beräkningen av undergruppen för valutarisk enligt artikel 111.1 p, vid beräkning av volatilitetsjusteringen av riskfria räntesatser för den knutna valutan och volatilitetsjusteringen av riskfria räntesatser för euron tillåtas beräkna en gemensam $CSSR_{co}$ för både sin lokala valuta och euron, genom att beakta tillgångar och skulder uttryckta i euro och deras lokala valuta tillsammans.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1c ska volatilitetsjusteringen för euron ökas genom en makrovolatilitetsjustering. Makrovolatilitetsjusteringen ska beräknas enligt följande:

$$VA_{Euro,macro} = 85 \% \cdot CSSR_{Euro} \cdot \max(RCS_{co} - 1,3 \cdot RCS_{Euro}, 0) \cdot \omega_{co}$$

där

- a) $VA_{Euro,macro}$ är makrovolatilitetsjusteringen för landet co ,
- b) $CSSR_{Euro}$ är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags kreditspreadkänslighet för euron,
- c) RCS_{co} är den risikkorrigerade spreaden för landet co ,
- d) RCS_{Euro} är den risikkorrigerade spreaden för euron,
- e) ω_{co} är landjusteringsfaktorn för landet co .

$CSSR_{Euro}$ ska beräknas som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags kreditspreadkänslighet för euron i enlighet med punkt 3.

RCS_{co} ska beräknas på samma sätt som den risikkorrigerade spreaden för euron enligt punkt 3, men på grundval av en referensportfölj som är representativ för de tillgångar som försäkrings- och återförsäkringsföretag investerar i för att täcka den bästa skattningen för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser för produkter som säljs på det landets försäkringsmarknad och är uttryckta i euro.

RCS_{Euro} beräknas som den risikkorrigerade spreaden för euron i enlighet med punkt 3.

Den landjusteringsfaktor som avses i första stycket e ska beräknas enligt följande:

$$\omega_{co} = \max(\min_{fo}(((RCS_{co} * -0,6 \%)/0,3 \%);1);0)$$

där RCS_{co}^* är den risikkorrigerade spreaden för landet co , som avses i första stycket c, multiplicerad med procentandelen investeringar i skuldinstrument av de totala tillgångar som innehas av försäkrings- och återförsäkringsföretag som är auktoriserade i land co .

- 4a. Vid beräkningen av den spread som ligger till grund för volatilitetsjusteringen ska för varje valuta och varje land den spread som avses i punkterna 2 och 4 vara den värdeviktade summan av den genomsnittliga valutaspreaden för statsobligationer och den genomsnittliga valutaspreaden för andra obligationer än statsobligationer, lån och värdepapperiseringar. Vid denna beräkning ska respektive vikter utgöras av förhållandet mellan värdet av statsobligationer som ingår i referensportföljen av tillgångar för den valutan eller landet och värdet av alla tillgångar som ingår i den referensportföljen samt förhållandet mellan värdet av andra obligationer än statsobligationer, lån och värdepapperiseringar som ingår i referensportföljen av tillgångar för den valutan eller landet och värdet av alla tillgångar som ingår i den referensportföljen."

42. Artikel 77e ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska införas:

"aa) För offentliggöranden enligt artikel 51.8, riskfria räntesatser för relevanta durationer utan någon matchnings- eller volatilitetsjustering vilka fastställts utan tillämpning av den infasningsmekanism för extrapolering som avses i artikel 77a.2.

ab) Den uppsättning scenarier som ska användas för en försiktig deterministisk värdering av en bästa skattning för livförsäkringsförpliktelser enligt artikel 77.8."

ii) Led c ska ersättas med följande:

"c) För varje relevant valuta och nationell försäkringsmarknad, en riskkorrigerad spread, som avses i artikel 77d.3 respektive 77d.4."

iii) Följande led ska läggas till:

"d) För varje relevant medlemsstat, procentandelen investeringar i skuldinstrument av de totala tillgångar som innehas av försäkrings- och återförsäkringsföretag som är auktoriserade i landet, som avses i artikel 77d.4."

b) Följande punkt ska införas:

"1a. För varje relevant valuta och varje löptid, om marknaderna för relevanta finansiella instrument eller obligationer med denna löptid är djupa, likvida och transparenta, ska Eiopa minst en gång om året fastställa och offentliggöra procentandelen obligationer med denna eller en längre löptid av alla de obligationer som är uttryckta i den valutan, som avses i artikel 77a.1."

c) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

"I syfte att säkerställa enhetliga villkor för beräkning av försäkringstekniska avsättningar och primärkapital får kommissionen anta genomförandeakter, i vilka de tekniska uppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel och den första utjämningspunkten i enlighet med artikel 77a.1 anges för varje relevant valuta. Dessa genomförandeakter får bygga på de uppgifter som offentliggjorts av Eiopa i enlighet med punkt 1 i den här artikeln."

d) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

"När det gäller valutor där den riskkorrigerade spread som avses i punkt 1 c inte anges i de genomförandeakter som avses i punkt 2, ska ingen volatilitetsjustering tillämpas på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer vid beräkningen av bästa skattning. När det gäller medlemsstater som har euron som valuta och där den riskkorrigerade spread som avses i punkt 1 c och den procentandel som avses i punkt 1 d inte anges i de genomförandeakter som avses i punkt 2, ska ingen makrovolatilitetsjustering läggas till volatilitetsjusteringen."

e) Följande punkt ska läggas till:

"4. Vid tillämpning av punkt 2 i denna artikel får den första utjämningspunkt för en valuta som anges i en genomförandeakt inte ändras, såvida inte en bedömning av procentandelarna obligationer med en löptid som är längre än eller lika med en given löptid av alla obligationer som är uttryckta i den valutan tyder på att det under minst två på varandra följande år föreligger en annan första utjämningspunkt enligt artikel 77a.1 och en procentandel som anges i delegerade akter enligt artikel 86.1 b iii."

43. Artikel 86 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska införas:

"aa) Den försiktiga deterministiska värdering som avses i artikel 77.8 samt på vilka villkor denna beräkning får användas för att värdera den bästa skattningen av försäkringstekniska avsättningar med optioner och garantier."

ii) Led b ska ersättas med följande:

"b) Metoder, principer och tekniker för att fastställa de riskfria räntesatser för relevanta durationer som ska användas vid beräkningen av bästa skattning enligt artikel 77.2, särskilt

i) formeln för den extrapolering som avses i artikel 77a.1, inbegripet de parametrar som bestämmer extrapoleringens konvergenshastighet,

ii) metoden för att fastställa djupet, likviditeten och transparensen hos marknaderna för finansiella instrument enligt artikel 77a.1,

iii) de valutarelaterade procentandelar under vilka andelen obligationer med en löptid som är längre än eller lika med en given löptid av alla obligationer ska anses vara låg vid tillämpningen av artikel 77a.1,

iv) den infasningsmekanism som avses i artikel 77a.2."

iii) Led i ska ersättas med följande:

"i) Metoder och antaganden för beräkning av den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d, inbegripet följande:

i) En formel för beräkning av den kreditspreadkänslighet som avses i artikel 77d.3 och 77d.4.

ii) För varje relevant tillgångsklass: den procentandel av spreaden som utgör den andel av spreaden som följer av en realistisk bedömning av förväntade förluster, oförutsedd kreditrisk eller annan risk, som ska beräknas enligt artikel 77d.3; en sådan procentandel ska minska i takt med att spreadarna ökar, med beaktande av åtminstone följande tre fall:

1. Om spreadarna inte överstiger sitt långsiktiga genomsnitt.

2. Om spreadarna överstiger sitt långsiktiga genomsnitt men inte överstiger två gånger sitt långsiktiga genomsnitt.

3. Om spreadarna överstiger två gånger sitt långsiktiga genomsnitt.

Riskkorrigeringen får aldrig överstiga en lämplig procentandel av de långsiktiga genomsnittliga spreadarna."

b) Följande punkter ska införas:

"1a. Kommissionen får komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att fastställa kriterier för att tillgångar ska kunna räknas med i den portfölj av tillgångar som avses i artikel 77b.1 a.

1b. Om den regelbundna översyn av den cost-of-capital-räntesats som avses i artikel 77.5 visar att det antagna värdet inte längre är lämpligt, får kommissionen anta en delegerad akt om ändring av det antagna värdet av cost-of-capital-räntesatsen som anges i artikel 77.6. Kommissionen får endast fastställa det antagna värdet av cost-of-capital-räntesatsen på en nivå som inte är lägre än 4 % och inte högre än 5 %."

c) Följande punkt ska införas:

"2a. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av artikel 77.8 ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande som specificerar metoden för att fastställa den uppsättning scenarier som ska användas för en försiktig deterministisk värdering av en bästa skattning för livförsäkringsförpliktelser enligt den punkten. Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 29 januari 2026.

Kommissionen ges befogenhet att i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de förslag till tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt."

44. I artikel 92 ska punkterna 1a och 2 ersättas med följande:

"1a. Kommissionen ska komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att specificera behandlingen av ägarintressen, i den mening som avses i artikel 212.2 tredje stycket, i finansiella institut och kreditinstitut när det gäller fastställandet av kapitalbasen, inbegripet metoder för hur väsentliga ägarintressen i kreditinstitut och finansiella institut kan dras av från ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags primärkapital.

Utan hinder av avdragen av ägarintressen från de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet enligt vad som anges i den delegerade akt som antas enligt första stycket i denna punkt får tillsynsmyndigheterna i syfte att fastställa primärkapitalet, som avses i artikel 88, tillåta att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag inte drar av värdet av sina ägarintressen i ett kreditinstitut eller finansiellt institut, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget befinner sig i någon av följande omständigheter:
 - i) Kreditinstitutet eller det finansiella institutet och försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillhör samma grupp enligt definitionen i artikel 212 och grupp tillsyn tillämpas på det i enlighet med artikel 213.2 a, b och c, och det anknutna kreditinstitutet eller finansiella institutet omfattas inte av det avdrag som avses i artikel 228.5.
 - ii) Tillsynsmyndigheterna kräver eller tillåter att försäkrings- eller återförsäkringsföretag tillämpar tekniska beräkningsmetoder i enlighet med del II i bilaga I till direktiv 2002/87/EG, och kreditinstitutet eller det finansiella institutet omfattas av samma extra tillsyn enligt det direktivet som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.
- b) Tillsynsmyndigheterna anser att nivån på den samordnade ledningen, riskhanteringen och internkontrollen avseende de företag som omfattas av den grupp tillsyn som avses i led a i eller den extra tillsyn som avses i led a ii är tillfredsställande.
- c) Ägarintresset i kreditinstitutet eller det finansiella institutet är en strategisk aktieinvestering enligt vad som anges i den delegerade akt som antas enligt artikel 111.1 m.

2. Ägarintressena i finansiella institut och kreditinstitut, som avses i punkt 1a, ska omfatta följande:

- a) Ägarintressen som försäkrings- och återförsäkringsföretag har i
 - i) kreditinstitut och finansiella institut i den mening som avses i artikel 4.1.1 respektive 4.1.26 i förordning (EU) nr 575/2013,
 - ii) värdepappersföretag i den mening som avses i artikel 4.1.1 i direktiv 2014/65/EU.
- b) Primärkapitaltillskott som avses i artikel 52 i förordning (EU) nr 575/2013 och supplementärkapitalinstrument som avses i artikel 63 i den förordningen samt primärkapitaltillskott och supplementärkapital i den mening som avses i artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033^(*), som försäkrings- och återförsäkringsföretag innehar i sådana enheter som avses i led a i denna punkt och i vilka de har ett ägarintresse.

^(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1)."

45. I artikel 95 ska andra stycket ersättas med följande:

"För detta ändamål ska försäkrings- och återförsäkringsföretagen i tillämpliga fall referera till den förteckning över kapitalbasposter som avses i artikel 97.1."

46. I artikel 96 ska första stycket ersättas med följande:

"Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 95 och 97.1 ska vid tillämpning av detta direktiv följande klassificeringar gälla:

- 1. Överskottsmedel enligt artikel 91.2 ska klassificeras som tillhörande nivå 1.

2. Bankkreditiv och garantier som förvaras som säkerhet för försäkringsgivares borgenärer av en oberoende förvaltare och är utfärdade av kreditinstitut som är auktoriserade enligt direktiv 2013/36/EU ska klassificeras som tillhörande nivå 2.

3. Varje framtida fordran som fartygsägares ömsesidiga associationer eller liknande företag med variabla bidrag, vilka endast försäkrar risker inom klasserna 6, 12 och 17 i del A i bilaga I, kan ställa på sina medlemmar efter en infordran av ytterligare bidrag under de kommande tolv månaderna ska klassificeras som tillhörande nivå 2."

47. I artikel 105 ska följande punkt läggas till:

"7. Kommissionen ges befogenhet att i enlighet med artikel 301a anta delegerade akter som kompletterar detta direktiv för att återspegla den risk som kryptotillgångar utgör i den marknadsriskmodul som avses i punkt 5 i denna artikel och i den motpartsriskmodul som avses i punkt 6 i denna artikel."

48. Följande artikel ska införas:

"Artikel 105a

Långfristiga aktieinvesteringar

1. Genom undantag från artikel 101.3 och som en del av undergruppen för aktiekursrisk som avses i artikel 105.5 andra stycket b ska medlemsstaterna tillåta att försäkrings- och återförsäkringsföretag som efterlever villkoren i andra stycket i denna punkt tillämpar ett kapitalkrav i enlighet med punkt 4 i den här artikeln på en specifik undergrupp av aktieinvesteringar som innehas med ett långfristigt perspektiv.

Vid tillämpning av första stycket får en undergrupp av aktieinvesteringar behandlas som långfristiga aktieinvesteringar, om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget på ett för tillsynsmyndigheten tillfredsställande sätt påvisar att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Undergruppen av aktieinvesteringar är tydligt identifierad och förvaltas separat från företagets övriga verksamhet.
- b) En policy för långfristig investeringsförvaltning upprättas för varje långfristig aktieportfölj och återspeglar företagets åtagande att inneha den sammantagna exponeringen mot aktier i undergruppen av aktieinvesteringar under en period som i genomsnitt överstiger fem år. Företagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan ska uttryckligen godkänna policyerna för investeringsförvaltning, policyerna kontrolleras regelbundet mot den faktiska förvaltningen av portföljerna och rapporteras i företagets egenrisk- och solvensbedömning som avses i artikel 45.
- c) Undergruppen av aktieinvesteringar består endast av aktier som är noterade i länder som är medlemmar i EES eller i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) eller av onoterade aktier i bolag med huvudkontor i länder som är medlemmar i EES eller OECD.
- d) Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget kan påvisa att det fortlöpande och under stressade förhållanden kan undvika tvångsförsäljning av aktieinvesteringar inom undergruppen under fem år.
- e) Försäkrings- eller återförsäkringsföretagets policyer för riskhantering, asset-liability management och investeringar återspeglar företagets avsikt att inneha undergruppen av aktieinvesteringar under en period som är förenlig med det krav som anges i led b och företagets förmåga att uppfylla det krav som anges i led d.
- f) Undergruppen av aktieinvesteringar är lämpligt diversifierad på ett sådant sätt att man undviker ett alltför stort beroende av en viss emittent eller grupp av företag och en alltför stor ackumulering av risker i portföljen av långfristiga aktieinvesteringar som helhet med samma riskprofil.
- g) Undergruppen av aktieinvesteringar omfattar inte ägarintressen.

2. Om aktier innehas i europeiska långsiktiga investeringsfonder eller i vissa typer av företag för kollektiva investeringar, inbegripet alternativa investeringsfonder (AIF-fonder), som i de delegerade akter antagna enligt detta direktiv konstateras ha en lägre riskprofil, får villkoren i punkt 1 bedömas på fondnivå och inte på nivån för de underliggande tillgångar som innehas i dessa fonder.

3. Försäkrings- eller återförsäkringsföretag som behandlar en undergrupp av aktieinvesteringar som långfristiga aktieinvesteringar i enlighet med punkt 1 får inte återgå till en metod som inte inbegriper långfristiga aktieinvesteringar.

Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som behandlar en undergrupp av aktieinvesteringar som långfristiga aktieinvesteringar inte längre efterlever villkoren i punkt 1 ska det omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten och vidta nödvändiga åtgärder för att återställa efterlevnaden.

Inom en månad från dagen för det första konstaterandet av bristande efterlevnad av de villkor som fastställs i punkt 1 ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget förse tillsynsmyndigheten med nödvändig information och de åtgärder som företaget ska vidta för att inom sex månader från dagen för det första konstaterandet av bristande efterlevnad, återupprätta efterlevnaden av dessa villkor.

Om företaget inte kan återställa uppfyllelsen inom sex månader från dagen för det första konstaterandet av bristande uppfyllelse, ska det upphöra att klassificera alla aktieinvesteringar som långfristiga aktieinvesteringar i enlighet med denna artikel under en period på två och ett halvt år, eller så länge uppfyllelsen av de villkor som fastställs i punkt 1 inte har återställts, beroende på vilken period som är längst.

4. Kapitalkravet för långfristiga aktieinvesteringar ska motsvara den förlust i primärkapitalet som skulle bli följden av en omedelbar nedgång som motsvarar 22 % av värdet av de investeringar som behandlas som långfristiga aktier.

5. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att komplettera detta direktiv genom att ytterligare specificera

- a) de villkor som anges i punkt 1 andra stycket i denna artikel,
- b) de typer av företag för kollektiva investeringar som avses i punkt 2 i denna artikel,
- c) de uppgifter som ska ingå i den rapport om solvens och finansiell ställning som avses i artikel 51.1 och i den regelbundna tillsynsrapport som avses i artikel 35.5a."

49. Artikel 106.3 ska ersättas med följande:

"3. Den symmetriska justering som görs av standardkapitalkravet för aktier och som täcker risker som uppstår till följd av nivåändringar i aktiepriserna får inte leda till användning av ett kapitalkrav för aktier som understiger eller överstiger standardkapitalkravet för aktier med mer än 13 procentenheter."

50. Artikel 109 ska ersättas med följande:

"Artikel 109

Förenklingar av standardformeln

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag får använda en förenklad beräkning för en specifik riskmodul eller undergrupp av en riskmodul om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Arten, omfattningen och komplexiteten hos de risker som de står inför motiverar användning av en förenklad beräkning.
- b) Det vore oproportionerligt att kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ska tillämpa standardberäkningen.
- c) Felet jämfört med den standardiserade beräkningen leder inte över tid till någon väsentlig felaktighet i solvenskapitalkravet, utom i de fall där den förenklade beräkningen leder till ett solvenskapitalkrav som överstiger det solvenskapitalkrav som följer av standardberäkningen.

Utan hinder av första stycket får små och icke-komplexa företag använda en förenklad beräkning för en specifik riskmodul eller undergrupp av en riskmodul om de på ett för tillsynsmyndigheten tillfredsställande sätt och minst vart femte år kan påvisa att följande villkor är uppfyllda:

- a) Varje enskild riskmodul eller undergrupp av en riskmodul för vilken en förenklad beräkning är avsedd att användas utgör utan tillämpning av förenklingen mindre än 2 % av det primära solvenskapitalkravet.
- b) Summan av alla riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler för vilka en förenklad beräkning är avsedd att användas utgör, utan tillämpning av förenklingen, mindre än 10 % av det primära solvenskapitalkravet.

Vid tillämpning av denna punkt ska förenklade beräkningar kalibreras i enlighet med artikel 101.3.

2. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag beräknar solvenskapitalkravet och en riskmodul eller undergrupp av en riskmodul inte motsvarar en andel på mer än 5 % av det primära solvenskapitalkravet enligt artikel 103 a får företaget, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 i denna artikel och artikel 102.1, använda en förenklad beräkning för den riskmodulen eller undergruppen av en riskmodul under en period på högst tre år efter denna beräkning av solvenskapitalkravet.

3. Vid tillämpning av punkt 2 får summan av andelarna för varje riskmodul eller undergrupp av en riskmodul för vilka förenklade beräkningar enligt den punkten tillämpas inte överstiga 10 % i förhållande till det primära solvenskapitalkravet.

Den andel som en riskmodul eller undergrupp av en riskmodul motsvarar i förhållande till det primära solvenskapitalkravet och som avses i första stycket i denna punkt ska vara den andel som blev resultatet senaste gången riskmodulen eller undergruppen av en riskmodul beräknades utan en förenklad beräkning enligt punkt 2."

51. Artikel 111 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Leden l och m ska ersättas med följande:

"l) De förenklade beräkningar för specifika riskmoduler och undergrupper av en riskmodul som avses i artikel 109.1 och för de riskmoduler och undergrupper av en riskmodul med icke-betydande risk som avses i artikel 109.2 samt de kriterier som försäkrings- och återförsäkringsföretag, inbegripet captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring, måste uppfylla för att ha rätt att använda förenklingar enligt artikel 109.1.

m) Den metod som ska användas för kvalificerade innehav i den mening som avses i artikel 13.21 vid beräkningen av solvenskapitalkravet, särskilt beräkningen av den undergrupp för aktiekursrisk som avses i artikel 105.5, med beaktande av den förmodat minskade volatiliteten för värdet på dessa kvalificerade innehav som uppstår till följd av de investeringarnas strategiska natur och det inflytande som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget har över dessa investeringsobjekt."

ii) Följande stycken ska läggas till:

"Vid tillämpning av första stycket c i denna punkt ska metoderna, antagandena och standardparametrarna för undergruppen för ränterisk enligt artikel 105.5 andra stycket a återspegla risken för att räntesatserna kan sjunka ytterligare även om de är låga eller negativa, och beräkningen av undergruppen för ränterisk ska vara förenlig med extrapoleringen av räntesatser i enlighet med artikel 77a. Utan hinder av första meningen i detta stycke ska det vid beräkningen av undergruppen för ränterisk inte krävas att hänsyn tas till risken för att räntorna sjunker till nivåer under ett negativt räntegolv om ett negativt räntegolv fastställs på så sätt att sannolikheten för att räntorna för alla relevanta valutor och löptider inte alltid ligger över det negativa räntegolvet är tillräckligt liten.

Vid tillämpning av första stycket h i denna punkt ska de metoder och justeringar som ska användas för att återspegla det minskade utrymmet för riskdiversifiering för försäkrings- och återförsäkringsföretag när det gäller separata fonder inte tillämpas på portföljer av tillgångar som inte är separata fonder och som är avsatta för att täcka en motsvarande bästa skattning av försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser enligt artikel 77b.1 a."

b) Följande punkt ska införas:

"2a. Om kommissionen, enligt punkt 1 första stycket c i denna artikel, antar delegerade akter för att komplettera detta direktiv genom att specificera de metoder, antaganden och standardparametrar som ska användas vid beräkningen av undergruppen för ränterisk enligt artikel 105.5 andra stycket a, i syfte att förbättra

kapitalkravens känslighet i linje med ränteutvecklingen, får ändringar av undergruppen för ränterisk fasas in under en övergångsperiod på upp till fem år. En sådan infasning ska vara obligatorisk och vara tillämplig för alla försäkrings- eller återförsäkringsföretag.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Senast den 29 januari 2030 och därefter vart femte år ska Eiopa göra en bedömning av lämpligheten hos de metoder, antaganden och standardparametrar som används vid beräkningen av standardformeln för solvenskapitalkravet. Eiopa ska ta särskild hänsyn till tillgångsklassernas och de finansiella instrumentens resultat, beteendet hos dem som investerar i dessa tillgångsklasser och finansiella instrument samt utvecklingen när det gäller fastställande av internationella standarder för finansiella tjänster. Granskningen av vissa risker och vissa tillgångsklasser får prioriteras. På grundval av Eiopas bedömning ska kommissionen när så är lämpligt lägga fram förslag till ändringar av detta direktiv eller av delegerade akter eller genomförandekter som antagits enligt detta direktiv.

Försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar den infasning som avses i punkt 2a i denna artikel ska i den del av sin rapport om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden enligt artikel 51.1b offentliggöra

i) det faktum att de tillämpar den infasning som avses i punkt 2a i denna artikel och

ii) en kvantifiering av hur deras finansiella ställning skulle påverkas om den infasning som avses i punkt 2a i denna artikel inte tillämpades.”

52. Artikel 112.7 ska ersättas med följande:

”7. Efter det att tillsynsmyndigheterna givit dem sitt godkännande att använda en intern modell ska försäkrings- och återförsäkringsföretag vartannat år till tillsynsmyndigheterna lämna en skattning av solvenskapitalkravet som utarbetats i enlighet med standardformeln så som anges i underavsnitt 2. Tillsynsmyndigheterna får genom ett motiverat beslut begära mer frekvent rapportering från försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.”

53. I artikel 122 ska följande punkt läggas till:

”5. Medlemsstaterna får tillåta försäkrings- och återförsäkringsföretag att beakta effekten av kreditspreadfluktuationer på den volatilitetsjustering som beräknats i enlighet med artikel 77d i deras interna modell endast om

a) metoden för att beakta effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen för en valuta varken tar hänsyn till den företagsspecifika justeringen av den riskkorrigerade spreaden enligt artikel 77d.1c eller, för euro, den eventuella ökningen av volatilitetsjusteringen genom en makrovolatilitetsjustering enligt artikel 77d.4,

b) solvenskapitalkravet inte är lägre än något av följande:

i) Ett teoretiskt solvenskapitalkrav beräknat som solvenskapitalkravet, med undantag för att effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen beaktas i enlighet med den metod som Eiopa använder för offentliggörandet av tekniska uppgifter enligt artikel 77e.1 c.

ii) Ett teoretiskt solvenskapitalkrav beräknat i enlighet med led i i denna punkt, med undantag för att den representativa portfölj för en valuta som avses i artikel 77d.2 andra stycket fastställs på grundval av de tillgångar som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget investerar i och inte på grundval av tillgångarna hos alla försäkrings- eller återförsäkringsföretag med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser uttryckta i den valutan.

Vid tillämpning av första stycket b ska fastställandet av den representativa portföljen för en viss valuta grundas på de av företagets tillgångar som är uttryckta i den valutan och som används för att täcka den bästa skattningen för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser uttryckta i den valutan.”

54. Artikel 132 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 andra stycket ska orden ”direktiv 85/611/EEG” ersättas med orden ”direktiv 2009/65/EG”.

b) Följande punkter ska läggas till:

"5. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska beakta möjlig makroekonomisk utveckling och utveckling på finansmarknaderna när de beslutar om sin investeringsstrategi.

Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska när de beslutar om sin investeringsstrategi också beakta hållbarhetsriskernas effekter på deras investeringar och de potentiella långsiktiga effekterna av deras investeringsbeslut på hållbarhetsfaktorer.

6. På tillsynsmyndighetens begäran ska försäkrings- och återförsäkringsföretag beakta förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt när de beslutar om sin investeringsstrategi och bedöma i vilken utsträckning deras investeringsstrategi kan påverka den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna och ge upphov till systemrisk, och införliva sådana överväganden i sina investeringsbeslut.

7. Vid tillämpning av punkterna 5 och 6 i denna artikel ska makroekonomisk utveckling och utveckling på finansmarknaderna samt förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt ha samma betydelse som i artikel 45.

8. Vid beslut om huruvida en sådan begäran som avses i punkt 6 i denna artikel ska riktas till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är ett dotterföretag som omfattas av tillämpningsområdet för grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a och b ska tillsynsmyndigheten avgöra om den bedömning som avses i punkt 6 i denna artikel utförs på gruppnivå av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget med huvudkontor i unionen och täcker det dotterföretagets särdrag."

55. I artikel 133.3 ska orden "direktiv 85/611/EEG" ersättas med orden "direktiv 2009/65/EG".

56. Följande artikel ska införas:

"Artikel 136a

Försämring av solvenssituationen

1. Efter en anmälan enligt artikel 136 eller efter påvisande av försämringar av den finansiella ställningen enligt artikel 36.3, om företagets solvenssituation försämrats, ska tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att vidta nödvändiga åtgärder för att åtgärda sådana försämringar.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 ska stå i proportion till risken och till betydelsen av försämringarna av ställningen. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att vidta åtminstone följande åtgärder:

- a) Krav på att företagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan uppdaterar den förebyggande återhämtningsplan som utarbetats i enlighet med artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 (*), om omständigheterna skiljer sig från de antaganden som anges i planen.
- b) Krav på att företagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan vidtar de åtgärder som anges i den förebyggande återhämtningsplan som utarbetats i enlighet med artikel 5 i direktiv (EU) 2025/1; om planen uppdateras enligt led a i denna punkt ska de åtgärder som vidtas innehålla eventuella uppdaterade åtgärder.
- c) Krav på att förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i ett företag som inte har en förebyggande återhämtningsplan som avses i artikel 5 i direktiv (EU) 2025/1 anger orsakerna till den bristande efterlevnaden eller sannolika bristande efterlevnaden av lagstadgade krav och fastställer lämpliga åtgärder och en tidsram för genomförandet av dessa lagstadgade krav.
- d) Krav på att företagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan tillfälligt stoppar eller begränsar rörliga ersättningar och bonusar, utdelningar och utbetalningar på kapitalbasinstrument samt återbetalning eller återköp av kapitalbasposter.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtningsplan och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och, (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>)."

57. Artikel 138.4 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ersättas med följande:

"Om Eiopa förklarar att det råder exceptionellt svåra förhållanden som påverkar försäkrings- och återförsäkringsföretag som står för en betydande del av marknaden eller berörda försäkringsklasser, får tillsynsmyndigheten förlänga den period som anges i punkt 3 andra stycket för berörda företag med högst sju år, med beaktande av alla relevanta faktorer, inbegripet de försäkringstekniska avsättningsarnas genomsnittliga löptid."

b) I andra stycket ska första meningen ersättas med följande:

"Utan att det påverkar Eiopas befogenheter enligt artikel 18 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska Eiopa enligt denna punkt, på begäran av den berörda tillsynsmyndigheten och vid behov efter samråd med ESRB, förklara att det råder exceptionellt svåra förhållanden."

58. Artikel 139 ska ersättas med följande:

"Artikel 139

Bristande efterlevnad av minimikapitalkravet

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten om de konstaterar att minimikapitalkravet inte längre efterlevs eller att det finns en risk för bristande efterlevnad under de närmaste tre månaderna.

Vid tillämpning av första stycket i denna punkt ska kravet på att underrätta tillsynsmyndigheten vara tillämpliga oavsett om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget konstaterar att minimikapitalkravet inte efterlevs eller att det finns en risk för bristande efterlevnad vid en beräkning av minimikapitalkravet enligt artikel 129.4 eller vid en beräkning av minimikapitalkravet mellan två datum då en sådan beräkning ska rapporteras till tillsynsmyndigheten enligt artikel 129.4.

2. Inom en månad från konstaterandet av att minimikapitalkravet inte efterlevs eller av att det finns en risk för bristande efterlevnad ska det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget överlämna en realistisk kortfristig finansiell saneringsplan till tillsynsmyndigheten för godkännande vars syfte är att inom tre månader från konstaterandet återställa det primärkapital som får medräknas till en nivå som minst motsvarar minimikapitalkravet eller reducera företags riskprofil för att säkerställa att minimikapitalkravet efterlevs.

3. Om ett likvidationsförfarande inte inleds inom två månader efter mottagandet av den information som avses i punkt 1 ska tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten överväga att inskränka eller helt förbjuda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets rätt att fritt förfoga över sina tillgångar. Den ska underrätta tillsynsmyndigheterna i värdmedlemsstaterna om alla åtgärder den har vidtagit. På begäran av tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska dessa myndigheter vidta samma åtgärder. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska ange vilka tillgångar som ska täckas av dessa åtgärder.

4. Eiopa får utarbeta riktlinjer för de åtgärder som tillsynsmyndigheterna bör vidta när de konstaterar bristande efterlevnad av minimikapitalkravet eller en risk för bristande efterlevnad enligt punkt 1."

59. Artikel 141 ska ersättas med följande:

"Artikel 141

Tillsynsmyndighetens befogenheter vid försämringar av finansiell ställning

1. Om tillsynsmyndigheterna anser att någon av de åtgärder som avses i artiklarna 136a, 138 och 139 är ineffektiv eller otillräcklig för att man ska kunna åtgärda försämringen av ett företags solvenssituation, ska tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att säkra försäkringstagarnas intressen när det rör sig om försäkringsavtal, eller förpliktelser som uppstår till följd av återförsäkringsavtal.

2. Åtgärderna ska vara proportionella och därmed återspegla graden och varaktigheten av försämringen av det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets solvenssituation.”

60. I artikel 144 ska följande punkt läggas till:

”4. Om en auktorisation återkallas ska medlemsstaterna säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag fortsätter att omfattas av de allmänna regler och mål för försäkringstillsyn som anges i avdelning I kapitel III åtminstone till dess att ett likvidationsförfarande inleds.”

61. I avdelning I ska följande kapitel införas:

”KAPITEL VIIa

Makrotillsynsverktyg

Artikel 144a

Likviditetsriskhantering

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretagens likviditetsriskhantering enligt artikel 44.2 andra stycket d säkerställer att företagen upprätthåller tillräcklig likviditet för att kunna uppfylla sina finansiella åtaganden gentemot försäkringstagare och andra motparter när de förfaller till betalning, även under stressade förhållanden.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag upprättar och uppdaterar en plan för likviditetsriskhantering som täcker likviditetsanalys på kort sikt och där inkommande och utgående kassaflöden beräknas i förhållande till företagens tillgångar och skulder. På begäran av tillsynsmyndigheterna ska försäkrings- och återförsäkringsföretag utvidga planen för likviditetsriskhantering till att även täcka likviditetsanalys på medellång och lång sikt. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag utarbetar och uppdaterar en uppsättning likviditetsriskindikatorer för att identifiera, övervaka och hantera potentiell likviditetsstress.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag lämnar in planen för likviditetsriskhantering till tillsynsmyndigheterna som en del av de uppgifter som avses i artikel 35.1.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att små och icke-komplexa företag och företag som har fått tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande enligt artikel 29d inte är skyldiga att upprätta en sådan plan för likviditetsriskhantering som avses i punkt 2 i denna artikel.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar den matchningsjustering som avses i artikel 77b eller den volatilitetsjustering som avses i artikel 77d får kombinera den plan för likviditetsriskhantering som avses i punkt 2 i denna artikel med den plan som krävs i enlighet med artikel 44.2 fjärde stycket.

Artikel 144b

Tillsynsmyndigheters befogenheter att under exceptionella omständigheter vidta åtgärder för att rätta till en situation med likviditetssvaghet

1. Som en del av den regelbundna samlade tillsynsbedömningen ska tillsynsmyndigheterna övervaka försäkrings- och återförsäkringsföretagets likviditetssituation. Om de identifierar betydande likviditetsrisker ska de informera det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget om detta. Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ska beskriva hur det avser att hantera dessa likviditetsrisker.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har de befogenheter som behövs för att kräva att företag stärker sin likviditetssituation när betydande likviditetsrisker eller likviditetsbrister identifieras. Sådana befogenheter ska tillämpas om det finns tillräckliga belägg för att det föreligger betydande likviditetsrisker och att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget inte har vidtagit ändamålsenliga åtgärder.

De åtgärder som en tillsynsmyndighet vidtar på grundval av denna punkt ska ses över av denna minst var sjätte månad och upphävas när företaget har vidtagit ändamålsenliga åtgärder.

I förekommande fall ska tillsynsmyndigheten dela belägen på svaghet i fråga om likviditetsrisker med Eiopa.

3. När det gäller enskilda företag som står inför betydande likviditetsrisker som kan orsaka ett överhängande hot mot skyddet av försäkringstagare eller det finansiella systemets stabilitet ska medlemsstaterna säkerställa att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att tillfälligt

- a) begränsa eller tillfälligt stoppa utdelningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer,
- b) begränsa eller tillfälligt stoppa andra utbetalningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer,
- c) begränsa eller avbryta aktieåterköp och återbetalning eller inlösen av kapitalbasposter,
- d) begränsa eller tillfälligt stoppa bonusar eller annan rörlig ersättning,
- e) upphäva livförsäkringstagares inlösenrätt (*inlösenrätt*).

Befogenheten att upphäva inlösenrätten får endast utövas under exceptionella omständigheter som påverkar företaget, som en sista utväg och om detta ligger i det kollektiva intresset för företagets försäkringstagare och förmånstagare. Innan tillsynsmyndigheten utövar denna befogenhet ska den ta hänsyn till potentiella oavsiktliga effekter på finansmarknaderna och på rättigheterna för företagets försäkringstagare och förmånstagare, även i ett gränsöverskridande sammanhang. Tillsynsmyndigheterna ska offentliggöra sina skäl för utövandet av denna befogenhet.

De åtgärder som avses i första stycket ska tillämpas i högst tre månader. Medlemsstaterna ska säkerställa att en åtgärd kan förlängas om de skäl som motiverar den fortfarande föreligger och att den upphör att tillämpas när dessa skäl inte längre föreligger.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 144c.6 ska medlemsstaterna säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag, tills tillsynsmyndigheterna har avbrutit upphävandet av inlösenrätten, inte

- a) gör några utdelningar eller andra betalningar till aktieägare eller andra efterställda borgenärer,
- b) gör aktieåterköp eller återbetalar eller inlöser någon kapitalbaspost, eller
- c) betalar ut bonusar eller annan rörlig ersättning till ledamöter i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet, personer som utför centrala funktioner eller den verkställande ledningen.

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har nödvändiga befogenheter för att verkställa de krav som avses i fjärde stycket.

Medlemsstaterna ska säkerställa att organ och myndigheter med ett makrotillsynsuppdrag, om det handlar om andra myndigheter än tillsynsmyndigheterna, utan onödigt dröjsmål vederbörligen informeras om tillsynsmyndighetens avsikt att utöva de befogenheter som avses i denna punkt och involveras i bedömningen av de potentiella oavsiktliga effekter som avses i andra stycket.

Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna underrättar Eiopa och ESRB närhelst de befogenheter som avses i denna punkt utövas för att hantera en risk för det finansiella systemets stabilitet.

4. Vid tillämpning av de befogenheter som avses i punkt 3 i denna artikel ska tillsynsmyndigheterna ta vederbörlig hänsyn till de proportionalitetskriterier som avses i artikel 29.3.

Om Eiopa, efter samråd med ESRB, anser att den behöriga myndighetens utövande av de befogenheter som avses i punkt 3 är överdrivet ska Eiopa avge ett yttrande till den berörda tillsynsmyndigheten om att den tillsynsmyndighetens beslut bör ses över. Det yttrandet ska inte offentliggöras.

5. Vid tillämpning av de befogenheter som avses i punkt 3 i denna artikel ska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de belägg som framkommit under den samlade tillsynsbedömningen och till en framåtblickande bedömning av de berörda företagens solvens och finansiella ställning, i linje med den bedömning som avses i artikel 45.1 andra stycket a och b.

6. De befogenheter som avses i punkt 3 får utövas med avseende på berörda företag som är verksamma i en viss medlemsstat och om de exceptionella omständigheter som avses i punkt 3 påverkar hela eller en betydande del av försäkringsmarknaden.

Medlemsstaterna ska utse en myndighet som ska utöva de befogenheter som avses i första stycket.

Om den myndighet som utses inte är densamma som tillsynsmyndigheten ska medlemsstaten säkerställa lämplig samordning och lämpligt informationsutbyte mellan de olika myndigheterna. Alla myndigheter ska i synnerhet vara skyldiga att ha ett nära samarbete och utbyta all information som kan behövas för att den myndighet som utsetts enligt denna punkt ska kunna utföra sina uppgifter på ett ändamålsenligt sätt.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att den myndighet som avses i punkt 6 andra stycket i god tid underrättar Eiopa om utövandet av de befogenheter som avses i punkt 6 och, om åtgärden vidtas för att ta itu med en risk för det finansiella systemets stabilitet, ESRB.

Underrättelsen ska innehålla en beskrivning av den åtgärd som vidtagits, dess varaktighet och skälen till utövandet av befogenheten, inbegripet skälen till att åtgärden ansågs vara ändamålsenlig och proportionerlig i förhållande till dess negativa effekter på försäkringstagarna.

8. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Eiopa, efter samråd med ESRB, utarbeta riktlinjer som ytterligare specificerar

- a) åtgärderna för att ta itu med brister i likviditetsriskhanteringen samt utformningen, aktiveringen och kalibreringen av de befogenheter som tillsynsmyndigheterna kan utöva för att stärka företagets likviditetssituation om likviditetsrisker identifierats och inte hanteras på lämpligt sätt av dessa företag,
- b) när det föreligger exceptionella omständigheter som motiverar ett tillfälligt upphävande av inlösenrätten,
- c) villkoren för att säkerställa en konsekvent tillämpning av det tillfälliga upphävandet av inlösenrätten som en sista utväg i hela unionen och de aspekter som bör övervägas för att på ett likvärdigt och lämpligt sätt skydda försäkringstagare i alla hem- och värdjurisdiktioner.

Artikel 144c

Tillsynsåtgärder för att upprätthålla företagets finansiella ställning vid exceptionella sektorsomfattande chocker

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 141 ska medlemsstaterna säkerställa att tillsynsmyndigheterna har befogenhet att vidta åtgärder för att upprätthålla enskilda försäkrings- eller återförsäkringsföretags finansiella ställning under perioder av exceptionella sektorsomfattande chocker som kan hota det berörda företagets finansiella ställning eller det finansiella systemets stabilitet.

2. Under perioder av exceptionella sektorsomfattande chocker ska tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att kräva att företag med en särskilt sårbar riskprofil vidtar åtminstone följande åtgärder:

- a) Att begränsa eller tillfälligt stoppa utdelningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer.
- b) Att begränsa eller tillfälligt stoppa andra utbetalningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer.

c) Att begränsa eller avbryta aktieåterköp och återbetalning eller inlösen av kapitalbasposter.

d) Att begränsa eller tillfälligt stoppa bonusar eller annan rörlig ersättning.

Medlemsstaterna ska säkerställa att relevanta nationella organ och myndigheter med makrotillsynsuppdrag informeras på vederbörligt sätt om den nationella tillsynsmyndighetens avsikt att utöva de befogenheter som föreskrivs i denna artikel och på lämpligt sätt involveras i bedömningen av exceptionella sektorsomfattande chocker i enlighet med denna punkt.

3. Vid utövandet av den befogenhet som avses i punkt 2 i denna artikel ska tillsynsmyndigheterna ta vederbörlig hänsyn till de proportionalitetskriterier som avses i artikel 29.3 samt till förekomsten av risktoleransgränser som godkänts av företaget och tröskelvärden i dess riskhanteringssystem.

4. Vid utövandet av den befogenhet som avses i punkt 2 i denna artikel ska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de belägg som framkommit under den samlade tillsynsbedömningen och till en framåtblickande bedömning av de berörda företagens solvens och finansiella ställning, i linje med den bedömning som avses i artikel 45.1 andra stycket a och b.

5. De åtgärder som avses i punkt 2 ska tillämpas så länge de skäl som motiverar åtgärderna kvarstår. Åtgärderna ska ses över minst var tredje månad och upphävas så snart de skäl som motiverade åtgärderna inte längre föreligger.

6. Vid tillämpning av denna artikel ska sådana betydande transaktioner inom gruppen som avses i artikel 245.2, inbegripet utdelning inom gruppen, endast stoppas tillfälligt eller begränsas om de utgör ett hot mot gruppens eller minst ett gruppföretags solvens- eller likviditetssituation. Tillsynsmyndigheterna för de anknutna företagen ska samråda med grupp-tillsynsmyndigheten innan de tillfälligt stoppar eller begränsar transaktioner med resten av gruppen.

7. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Eiopa, efter samråd med ESRB, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera kriterierna för identifiering av exceptionella sektorsomfattande chocker. Eiopa ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 29 januari 2026.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt.

Artikel 144d

Tillämpning av ytterligare makrotillsynsverktyg

1. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av de makrotillsynsverktyg som avses i artiklarna 45.1 e, 132.6 och 144a.2 ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn om de kriterier som tillsynsmyndigheterna ska beakta när de fastställer vilka försäkrings- eller återförsäkringsföretag och försäkrings- eller återförsäkringsgrupper som ska uppmnas att

- a) utföra de ytterligare makroanalyser som avses i artikel 45.1 e, med beaktande av de omständigheter som avses i punkt 9 i den artikeln,
- b) införliva överväganden som är av relevans ur makrotillsynssynpunkt som en del av den aktsamhetsprincip som avses i artikel 132.6, med beaktande av de omständigheter som avses i punkt 8 i den artikeln,
- c) utarbeta och upprätthålla en plan för likviditetshantering som omfattar likviditetsanalys på medellång och lång sikt i enlighet med artikel 144a.2.

Eiopa ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 29 januari 2026.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt.

SV

EUT L, 8.1.2025

2. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av de makrotillsynsverktyg som avses i artikel 144a.2 ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i planerna för likviditetsriskhantering och dessa planers uppdateringsfrekvens, med beaktande av en eventuell kombination av planer enligt punkt 5 i den artikeln. Eiopa ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 29 januari 2026.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt.

3. Vid tillämpning av punkt 1 a och b ska de kriterier som ska beaktas stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna och i synnerhet graden av sammanlänkning med finansmarknaderna, den gränsöverskridande karaktären hos försäkrings- och återförsäkringsverksamheten och försäkrings- och återförsäkringsföretagens investeringar.

4. Vid tillämpning av punkt 1 c ska de kriterier som ska beaktas stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna och i synnerhet tillgångs- och skuldportföljernas sammansättning, försäkrings- och återförsäkringsförpliktelsernas art och variabilitet samt de marknadsfluktuationer som det förväntade kassaflödet från tillgångar exponeras för."

62. I artikel 145 ska punkt 2 ändras på följande sätt:

a) Led c ska ersättas med följande:

"c) Namn på en person som har tillräckliga befogenheter att ingå rättshandlingar som binder försäkringsföretaget i förhållande till tredje part."

b) Andra stycket ska utgå.

63. Artikel 149 ska ersättas med följande:

"Artikel 149

Ändringar av slaget av risker eller åtaganden

1. Det förfarande som föreskrivs i artiklarna 147 och 148 ska tillämpas på varje ändring som ett försäkringsföretag avser att göra av den information som avses i artikel 147.

2. Om det sker en förändring av den verksamhet som försäkringsföretaget bedriver på grundval av friheten att tillhandahålla tjänster som väsentligt påverkar dess riskprofil eller väsentligt påverkar försäkringsverksamheten i en eller flera värmedlemsstater, ska försäkringsföretaget omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska utan dröjsmål informera tillsynsmyndigheterna i de berörda värmedlemsstaterna."

64. Rubriken på kapitel VIII avsnitt 2A ska ersättas med följande:

"Underrättelse, betydande gränsöverskridande verksamhet och samarbetsplattformar".

65. I artikel 152a ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska underrätta Eiopa och tillsynsmyndigheten i den berörda värmedlemsstaten om den konstaterar försämrade finansiella förhållanden eller andra framväxande risker, inbegripet sådana som rör konsumentskyddet, hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som bedriver verksamhet grundad på rätten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten och som kan ha en gränsöverskridande effekt. Tillsynsmyndigheten i värmedlemsstaten får också underrätta Eiopa och tillsynsmyndigheten i den berörda hemmedlemsstaten om den hyser allvarliga och motiverade farhågor i fråga om konsumentskydd. Tillsynsmyndigheterna får hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp om ingen bilateral lösning kan hittas."

66. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 152aa

Betydande gränsöverskridande verksamhet

1. Vid tillämpning av detta avsnitt avses med 'betydande gränsöverskridande verksamhet' försäkrings- och återförsäkringsverksamhet som bedrivs i en viss värdmedlemsstat med stöd av etableringsfriheten eller rätten att tillhandahålla tjänster av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som inte klassificeras som ett litet och icke-komplext företag och som uppfyller något av följande krav:

- a) De totala årliga tecknade bruttopremieinkomster motsvarande den verksamhet som bedrivs av företaget i den värdmedlemsstaten med stöd av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster överstiger 15 000 000 EUR.
- b) Den verksamhet som bedrivs med stöd av etableringsrätten eller friheten att tillhandahålla tjänster anses av tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten vara relevant när det gäller värdmedlemsstatens marknad.

2. Vid tillämpning av punkt 1 b i denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera de villkor och kriterier som ska användas vid fastställandet av vilka försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är relevanta när det gäller värdmedlemsstatens marknad.

Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 29 januari 2026.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt.

3. Vid tillämpning av punkt 1 b ska värdmedlemsstatens tillsynsmyndighet, om den anser att verksamhet som bedrivs med stöd av etableringsrätten eller av friheten att tillhandahålla tjänster är relevant när det gäller värdmedlemsstatens marknad, anmäla detta till hemmedlemsstatens tillsynsmyndighet och ange skälen till detta.

4. Om hemmedlemsstatens tillsynsmyndighet inte instämmer i att den verksamhet som bedrivs med stöd av etableringsrätten eller av friheten att tillhandahålla tjänster är relevant ska den anmäla detta till värdmedlemsstatens tillsynsmyndighet inom en månad och ange skälen till detta. I händelse av oenighet om relevansen hos den verksamhet som bedrivs med stöd av etableringsrätten eller av friheten att tillhandahålla tjänster får tillsynsmyndigheterna hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. I ett sådant fall får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelats genom den artikeln.

Artikel 152ab

Förstärkt tillsynssamarbete och informationsutbyte mellan hemlandets och värdlandets tillsynsmyndigheter när det gäller betydande gränsöverskridande verksamhet

1. Vid betydande gränsöverskridande verksamhet ska tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten och tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten samarbeta med varandra för att bedöma om företaget är väl medvetet om de risker som det exponeras för eller kan exponeras för i värdmedlemsstaten och hanterar dem på rätt sätt.

Samarbetet ska stå i proportion till de risker som den betydande gränsöverskridande verksamheten medför och ska omfatta åtminstone följande aspekter:

- a) Företagsstyrningssystemet, inbegripet förmåga hos förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet att förstå de gränsöverskridande marknadernas särdrag, riskhanteringsverktyg, befintliga interna kontroller och efterlevnadsrutiner för den gränsöverskridande verksamheten.
- b) Uppdragsavtal och distributionspartner.
- c) Affärsstrategi och skadereglering.
- d) Konsumentskydd.

2. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska utan onödigt dröjsmål informera tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten om resultatet av sin samlade tillsynsbedömning när det gäller betydande gränsöverskridande verksamhet där potentiella problem med efterlevnaden av tillämpliga bestämmelser i lagar och andra författningar i värd- eller hemmedlemsstaten eller väsentliga problem som rör de aspekter som avses i punkt 1 andra stycket har identifierats och dessa problem påverkar eller sannolikt kommer att påverka utövandet av verksamheten i värdmedlemsstaten.

Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska minst en gång per år, eller oftare om tillsynsmyndigheten i den berörda värdmedlemsstaten begär det, lämna följande information till tillsynsmyndigheten i den värdmedlemsstat där företaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet:

- a) Solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet, enligt försäkrings- eller återförsäkringsföretagets rapportering.
- b) Medräkningsbara kapitalbasmedel för att uppfylla solvenskapitalkravet respektive minimikapitalkravet, enligt försäkrings- eller återförsäkringsföretagets rapportering.
- c) Uppgift om potentiella farhågor från tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten när det gäller försäkrings- eller återförsäkringsföretagets beräkning av försäkringstekniska avsättningar samt när det gäller de element som avses i leden a och b.

Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten i den värdmedlemsstat där företaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet om den konstaterar försämringar av den finansiella ställningen eller en risk för att solvenskapitalkravet eller minimikapitalkravet underskrids inom de närmaste tre månaderna.

Tillsynsmyndigheten i en värdmedlemsstat där ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet får rikta en vederbörligen motiverad begäran till tillsynsmyndigheten i det företags hemmedlemsstat om att få annan information än den som anges i första, andra och tredje styckena, förutsatt att den rör företagets solvens, företagsstyrningssystem eller affärsmodell. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska tillhandahålla denna information utan onödigt dröjsmål.

3. Om tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten inte utan onödigt dröjsmål tillhandahåller den information som avses i punkt 2 i denna artikel får tillsynsmyndigheten i den berörda värdmedlemsstaten hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens bistånd i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010.

4. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet inte uppfyller eller sannolikt inte kommer att uppfylla solvenskapitalkravet eller minimikapitalkravet under de följande tre månaderna, får tillsynsmyndigheten i den värdmedlemsstat där företaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet rikta en begäran till tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten om att en gemensam inspektion ska utföras på plats hos försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, med angivande av skälen till denna begäran.

Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska godta eller avslå den begäran som avses i första stycket inom en månad från mottagandet.

5. Om tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten går med på att utföra en gemensam inspektion på plats ska den inbjuda Eiopa att delta i den inspektionen.

När den gemensamma inspektionen på plats har genomförts ska de berörda tillsynsmyndigheterna inom två månader komma fram till gemensamma slutsatser, inbegripet om de lämpligaste tillsynsåtgärderna. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska beakta dessa gemensamma slutsatser när den fattar beslut om lämpliga tillsynsåtgärder.

Om tillsynsmyndigheterna inte kan komma fram till en gemensam slutsats om den gemensamma inspektionen på plats får var och en av dem, inom två månader från utgången av den period som avses i andra stycket i denna punkt, och utan att det påverkar de tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter som ska vidtas respektive utövas av tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten för att hantera underskridandet av solvenskapitalkravet eller underskridandet eller det sannolika underskridandet av minimikapitalkravet, hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010. Ärendet får inte hänskjutas till Eiopa efter det att den tvåmånadersperiod som avses i detta stycke har löpt ut eller efter det att tillsynsmyndigheterna har nått en överenskommelse om gemensamma slutsatser i enlighet med andra stycket i denna punkt.

Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna inom den tvåmånadersperiod som avses i tredje stycket i denna punkt har hänskjutit ärendet till Eiopa i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, ska tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten uppskjuta antagandet av de slutgiltiga slutsatserna av den gemensamma inspektionen på plats och invänta ett beslut som eventuellt fattas av Eiopa i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen, och ska anta slutsatserna i enlighet med Eiopas beslut. Alla berörda tillsynsmyndigheter ska betrakta dessa slutsatser som avgörande.

6. Om tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten avslår begäran om en gemensam inspektion på plats ska den skriftligen ange skälen till avslaget för tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten.

Om tillsynsmyndigheterna är oeniga om skälen till avslaget får de hänskjuta ärendet till Eiopa och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010 inom en månad från det att tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten meddelat sitt beslut. I ett sådant fall får Eiopa agera i enlighet med de befogenheter myndigheten tilldelats genom den artikeln."

67. Artikel 152b ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 35 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska de berörda tillsynsmyndigheterna på Eiopas eller en tillsynsmyndighets begäran i god tid lämna alla de uppgifter som behövs för att samarbetsplattformen ska fungera väl."

b) Följande punkter ska läggas till:

"5. Krav på förstärkt tillsynssamarbete och informationsutbyte mellan hemlandets och värdlandets tillsynsmyndigheter i enlighet med artikel 152ab ska även tillämpas på tillsynsmyndigheter som deltar i en samarbetsplattform från och med inrättandet av en sådan samarbetsplattform enligt punkt 1 eller 2 i den här artikeln och oavsett om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet. Denna information ska också delas med Eiopa när samarbetsplattformar inrättas enligt punkt 1 i den här artikeln.

6. Om två eller flera relevanta myndigheter på en samarbetsplattform är oeniga om förfarandet för eller innehållet i en åtgärd som ska vidtas, eller om underlåtenhet att vidta åtgärder, när det gäller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, och om det finns allvarliga farhågor om negativa effekter för försäkringstagare, får Eiopa, på begäran av en relevant myndighet, bistå myndigheterna med att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19.1 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Om det finns allvarliga farhågor om negativa effekter för försäkringstagare i andra medlemsstater än hemmedlemsstaten och tecken på allvarliga brister i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag för vilka inga korrigerande åtgärder eller endast otillräckliga åtgärder har vidtagits av den behöriga tillsynsmyndigheten, får Eiopa begära att tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten genomför en inspektion på plats av försäkrings- och återförsäkringsföretaget. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska utan dröjsmål inleda inspektionen på plats och bjuda in Eiopa och andra berörda tillsynsmyndigheter att delta i den. Artikel 152ab.5 andra, tredje och fjärde styckena ska tillämpas.

7. Om två eller flera relevanta myndigheter på en samarbetsplattform är oeniga om informationsutbytet enligt punkt 4 eller 5 i denna artikel får Eiopa, på begäran av en relevant myndighet, bistå dem med att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19.1 i förordning (EU) nr 1094/2010.

8. Om Eiopa anser det lämpligt mot bakgrund av intresset av att skydda försäkringstagarna eller för ändamål som rör finansiell stabilitet, får Eiopa offentliggöra information om resultat, rekommendationer eller åtgärder som härrör från tillsynsarbetet inom ramen för samarbetsplattformen.

Om Eiopa avser att offentliggöra det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagets namn ska myndigheten utan dröjsmål underrätta företaget om denna avsikt och ge företaget tillräckligt med tid för att inkomma med skriftliga synpunkter och lägga fram alla relevanta uppgifter eller argument för Eiopa och andra tillsynsmyndigheter på samarbetsplattformen. Eiopa ska vederbörligen bedöma det berörda företagets ställning och ta vederbörlig hänsyn till denna när beslut fattas om offentliggörande av företagets namn. Eiopa ska inte offentliggöra namnet på

det berörda företaget om ett offentliggörande skulle äventyra en pågående utredning eller, i den mån det kan fastställas, skulle orsaka oproportionerligt stor skada för företaget.”

68. Artikel 153 ska ersättas med följande:

”Artikel 153

Tidsram och språk för begäran om information

1. Tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten får begära sådan information som den har rätt att begära beträffande den verksamhet som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bedriver på den medlemsstatens territorium från tillsynsmyndigheten i det företags hemmedlemsstat. Denna information ska lämnas inom 20 arbetsdagar från mottagandet av begäran på värdmedlemsstatens officiella språk eller på ett annat språk som godtas av tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten.

Genom undantag från första stycket får, i vederbörligen motiverade fall, om den begärda informationen inte är lätt tillgänglig för tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten och om den är komplex att samla in, den tidsfrist som avses i det stycket förlängas med 20 arbetsdagar.

2. Om tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten underlåter att tillhandahålla informationen inom den relevanta tid som avses i punkt 1 får tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten rikta begäran direkt till försäkrings- eller återförsäkringsföretaget. I så fall ska tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten informera tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten om begäran om information innan den riktar begäran till företaget. Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ska vara skyldigt att tillhandahålla denna information utan dröjsmål.”

69. Artikel 212 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) I led a ska orden ”artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG” ersättas med ”artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU”.

ii) I led b ska orden ”artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG” ersättas med ”artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU”.

iii) Led c ska ersättas med följande:

”c) *grupp*: en företagsgrupp

i) som består av ett företag med ägarintresse, dess dotterföretag, enheter i vilka företaget med ägarintresse eller dess dotterföretag har ett innehav, företag som leds av företaget med ägarintresse eller dess dotterföretag tillsammans med ett eller flera företag som inte ingår i gruppen och företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU samt deras anknutna företag

ii) som baseras på ingående, genom avtal eller på annat sätt, av starka och varaktiga finansiella kopplingar mellan dessa företag, och som kan innehålla ömsesidiga associationer eller liknande företag, under förutsättning att

— ett av dessa företag genom centraliserad samordning utövar ett dominerande inflytande över besluten, inklusive finansiella beslut, i de andra företag som ingår i gruppen, och

— ingående och avbrytande av sådana förbindelser, enligt vad som avses i denna avdelning, kräver ett förhandsgodkännande av grupp-tillsynsmyndigheten.

Det företag som utövar centraliserad samordning ska betraktas som moderföretag och de andra företagen ska betraktas som dotterföretag, eller

iii) som består av en kombination av leden i och ii.”

iv) Led f ska ersättas med följande:

"f) *försäkringsholdingbolag*: ett företag som uppfyller samtliga följande villkor:

- i) Företaget är ett moderföretag.
- ii) Företaget är inte ett kreditinstitut, ett försäkringsföretag, ett återförsäkringsföretag, ett värdepappersföretag eller ett tjänstepensionsinstitut.
- iii) Företaget är inte ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag i den mening som avses i artikel 4.20 i förordning (EU) nr 575/2013.
- iv) Åtminstone ett av dess dotterföretag är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag.
- v) Företagets huvudsakliga verksamhet är något av följande, oavsett vad företaget självt har uppgett som sitt ändamål:
 1. Att förvärva och ha ägarintressen i försäkrings- eller återförsäkringsföretag.
 2. Att tillhandahålla anknutna tjänster till ett eller flera anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretags huvudsakliga verksamhet.
 3. Att bedriva en eller flera av de verksamheter som förtecknas i punkterna 2–12 och punkt 15 i bilaga I till direktiv 2013/36/EU, eller att utföra en eller flera av de tjänster eller bedriva en eller flera av de verksamheter som förtecknas i avsnitt B i bilaga I till direktiv 2014/65/EU med avseende på finansiella instrument som förtecknas i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2014/65/EU.
- vi) Mer än 50 % av åtminstone en av följande indikatorer har en fast anknytning till dotterföretag som är försäkrings- eller återförsäkringsföretag, försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag, holdingbolag till försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland eller företag som tillhandahåller anknutna tjänster till den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera försäkrings- eller återförsäkringsföretag i gruppen, samt till verksamhet som bedrivs av företaget självt och som inte har anknytning till förvärv eller innehav av ägarintressen i dotterföretag som är försäkrings- eller återförsäkringsföretag, eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, om denna verksamhet är av samma art som den som bedrivs av försäkrings- eller återförsäkringsföretag:
 1. Företagets egna kapital på grundval av dess konsoliderade ställning.
 2. Företagets tillgångar på grundval av dess konsoliderade ställning.
 3. Företagets intäkter på grundval av dess konsoliderade ställning.
 4. Företagets personal på grundval av dess konsoliderade ställning.
 5. Varje annan indikator som den nationella tillsynsmyndigheten anser vara relevant."

v) Följande led ska införas:

"fa) *holdingbolag till försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland*: ett moderföretag som inte är ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag i den mening som avses i artikel 2.15 i direktiv 2002/87/EG och vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva och ha ägarintressen i dotterföretag, om dotterföretagen enbart eller huvudsakligen är försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland,".

b) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

"Vid tillämpning av denna avdelning ska tillsynsmyndigheterna även betrakta varje företag som enligt deras uppfattning i praktiken utövar ett dominerande inflytande över ett annat företag som ett moderföretag, inbegripet om detta inflytande utövas genom centraliserad samordning av det andra företags beslut."

c) Följande punkter ska läggas till:

"3. Vid tillämpning av denna avdelning ska tillsynsmyndigheterna också anse att två eller flera företag utgör en grupp i den mening som avses i punkt 1 c, om tillsynsmyndigheterna anser att dessa står under gemensam ledning.

Om inte alla de företag som avses i första stycket i denna punkt har huvudkontor i samma medlemsstat ska medlemsstaterna säkerställa att endast den tillsynsmyndighet som agerar grupp tillsynsmyndighet enligt artikel 247, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter, får fastställa att sådana företag utgör en grupp om den anser att dessa företag står under gemensam ledning.

4. Vid identifiering av ett förhållande mellan minst två företag som avses i punkterna 2 och 3 ska tillsynsmyndigheterna beakta samtliga följande faktorer:

a) En fysisk persons eller ett företags kontroll över eller förmåga att påverka beslut, även finansiella beslut, i ett företag, i synnerhet om det är en följd av innehav av kapital eller rösträtter, representation i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet eller därför att personen är en av de personer som i praktiken leder ett företag eller som har andra centrala, kritiska eller viktiga funktioner.

b) Ett företags starka beroende av ett annat företag eller en annan juridisk eller fysisk person, på grund av förekomsten av väsentliga finansiella eller icke-finansiella transaktioner eller väsentlig finansiell eller icke-finansiell verksamhet, inbegripet uppdragsavtal och gemensam personal mellan företag.

c) Belägg för att finansiella beslut eller investeringsbeslut, inbegripet gemensamma investeringar i anknuten företag, samordnas mellan två eller flera företag.

d) Belägg för samordnade och konsekventa strategier, verksamheter eller processer mellan två eller flera företag, inbegripet i samband med försäkringsdistributionskanaler, försäkringsprodukter eller försäkringsvarumärken, kommunikation eller marknadsföring.

5. Om en grupp identifieras på grundval av punkt 2 eller 3 i denna artikel ska den tillsynsmyndighet som agerar grupp tillsynsmyndighet i enlighet med artikel 247 till det företag som utsetts till moderföretag i enlighet med artikel 214.5 eller 214.6 och till de berörda tillsynsmyndigheterna tillhandahålla en ingående redogörelse för de faktorer som ligger till grund för en sådan identifiering.

I syfte att säkerställa konsekvent tillämpning av denna artikel ska Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att komplettera eller ytterligare specificera de faktorer som tillsynsmyndigheterna ska beakta för att identifiera ett förhållande mellan minst två företag som avses i punkterna 2 och 3. Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 29 januari 2026.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i denna punkt."

70. Artikel 213 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna ska säkerställa att grupp tillsyn tillämpas när en grupp omfattar något av följande:

a) Försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse i åtminstone ett försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, försäkringsföretag i tredjeland eller återförsäkringsföretag i tredjeland enligt artiklarna 218–258.

- b) Försäkrings- eller återförsäkringsföretag vilkas moderföretag är ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med säte inom unionen enligt artiklarna 218–258.
 - c) Försäkrings- eller återförsäkringsföretag vilkas moderföretag är ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med säte i ett tredjeland eller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland enligt artiklarna 260–263.
 - d) Försäkrings- eller återförsäkringsföretag vilkas moderföretag är ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet enligt artikel 265.”
- b) I punkt 5 ska orden ”direktiv 2006/48/EG” ersättas med orden ”direktiv 2013/36/EU”.
71. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 213a

Användning av proportionalitetsåtgärder på gruppnivå

1. Grupper i den mening som avses i artikel 212 och som omfattas av grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a och b ska av sin grupp tillsynsmyndighet klassificeras som små och icke-komplexa grupper enligt det förfarande som anges i punkt 2 i denna artikel, om de uppfyller samtliga följande kriterier på gruppnivå för de två senaste räkenskapsåren direkt före en sådan klassificering:
 - a) Om minst ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som räknas in i gruppen inte är ett skadeförsäkringsföretag ska samtliga följande kriterier vara uppfyllda:
 - i) Undergruppen ränterisk som avses i artikel 105.5 andra stycket a, beräknad med utgångspunkt i sammanställda data, överstiger inte 5 % av gruppens sammanställda försäkringstekniska avsättningar brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, som avses i artikel 76, undantaget företag på vilka metod 2, som fastställs i artikel 233, tillämpas.
 - ii) Gruppens totala sammanställda försäkringstekniska avsättningar från livförsäkringsverksamhet brutto inklusive belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag överstiger inte 1 000 000 000 EUR.
 - b) Om minst ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som räknas in i gruppen inte är ett livförsäkringsföretag ska samtliga följande kriterier vara uppfyllda:
 - i) Den genomsnittliga totalkostnadsprocenten för skadeförsäkringsverksamhet netto efter avdrag för återförsäkring för de tre senaste räkenskapsåren är mindre än 100 %.
 - ii) Gruppens årliga tecknade bruttopremieinkomster överstiger inte 100 000 000 EUR.
 - iii) Summan av de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna i klasserna 5–7, 11, 12, 14 och 15 i del A i bilaga I överstiger inte 30 % av gruppens totala årliga tecknade premieinkomster för skadeförsäkringsverksamhet.
 - c) Årliga tecknade bruttopremieinkomster från försäkringar som utfärdas av försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i gruppen och vars huvudkontor är beläget i andra medlemsstater än grupp tillsynsmyndighetens medlemsstat är lägre än något av följande tröskelvärden:
 - i) 20 000 000 EUR.
 - ii) 10 % av gruppens totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.
 - d) Årliga tecknade bruttopremieinkomster från försäkringar som utfärdas av gruppen i andra medlemsstater än grupp tillsynsmyndighetens medlemsstat är lägre än något av följande tröskelvärden:
 - i) 20 000 000 EUR.
 - ii) 10 % av gruppens totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.

SV

EUT L, 8.1.2025

- e) Summan av följande är högst 20 % av de totala investeringarna, beräknad med utgångspunkt i sammanställda data:
- i) Den marknadsriskmodul som avses i artikel 105.5.
 - ii) Den del av motpartsriskmodulen som avses i artikel 105.6 och som motsvarar exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte täcks av undergruppen för spreadrisk.
 - iii) Alla kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av marknadsrisk- och motpartsriskmodulerna.
- f) Mottagen återförsäkring i företag inom gruppen svarar inte för mer än 50 % av gruppens totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.
- g) Den skillnad som avses i artikel 230.1 om metod 1 används, i artikel 233.1 om metod 2 används, eller i artikel 233a.1 om en kombination av metoder används, är positiv.
- h) Om metod 2 eller en kombination av metoderna 1 och 2 används är varje företag på vilket metod 2 tillämpas ett litet och icke-komplext företag.

De kriterier som fastställs i första stycket leden a i och e ska inte tillämpas på gruppen om endast metod 2 används.

2. Artikel 29b ska i tillämpliga delar tillämpas på nivån för det försäkrings- eller återförsäkringsföretag, försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag som är moderföretag som har det yttersta ägarintresset.

3. Grupper som omfattats av grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a och b i mindre än två år ska endast beakta det senaste räkenskapsåret när de bedömer om de uppfyller kriterierna i punkt 1 i denna artikel.

4. Följande grupper ska aldrig klassificeras som små och icke-komplexa grupper:

- a) Grupper som är finansiella konglomerat i den mening som avses i artikel 2.14 i direktiv 2002/87/EG.
- b) Grupper där minst ett dotterföretag är ett företag som avses i artikel 228.1.
- c) Grupper som använder en godkänd partiell eller fullständig intern modell för att beräkna sitt solvenskapitalkrav på grupp nivå.

5. Artiklarna 29c, 29d och 29e ska gälla i tillämpliga delar.

6. Kommissionen ska komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att specificera

- a) de kriterier som fastställs i punkt 1, inbegripet metoden för att beräkna den summa som avses i första stycket e i den punkten,
- b) den metod som ska användas för att klassificera grupper som små och icke-komplexa grupper, och
- c) villkoren för att bevilja eller dra tillbaka tillsynsmyndighetens godkännande för proportionalitetsåtgärder som ska användas av grupper som inte klassificeras som små och icke-komplexa grupper.

Artikel 213b

Hinder för grupp tillsyn

1. I de fall som avses i artikel 213.2 b ska försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget säkerställa följande:

- a) Gruppens interna arrangemang och ansvarsfördelning är tillräckliga för att efterleva denna avdelning och i synnerhet ändamålsenliga när det gäller att
 - i) samordna alla dotterföretag till försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget, inbegripet när så krävs genom en lämplig fördelning av arbetsuppgifter mellan dessa företag,
 - ii) förebygga eller hantera konflikter inom gruppen, och
 - iii) se till att de styrdokument på gruppnivå som har fastställts av försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget efterlevs i hela gruppen.
- b) Organisationsstrukturen för den grupp som försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ingår i motverkar inte och hindrar inte på annat sätt en ändamålsenlig tillsyn över gruppen och dess försäkringsdotter- och återförsäkringsdotterföretag, med särskilt beaktande av
 - i) försäkringsholdingbolagets eller det blandade finansiella holdingföretagets placering inom en grupp med flera nivåer,
 - ii) aktieägarstrukturen, och
 - iii) den roll som försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har inom gruppen.

2. Om de villkor som anges i punkt 1 a inte är uppfyllda ska grupp tillsynsmyndigheten ha befogenhet att kräva att försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ändrar de interna arrangemangen och ansvarsfördelningen inom gruppen.

Om de villkor som anges i punkt 1 b i denna artikel inte är uppfyllda ska försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget bli föremål för lämpliga tillsynsåtgärder från grupp tillsynsmyndighetens sida i syfte att säkerställa eller, i tillämpliga fall, återställa kontinuiteten och integriteten i grupp tillsynen och efterlevnaden av kraven i denna avdelning. I synnerhet ska medlemsstaterna säkerställa att tillsynsmyndigheterna, när de agerar grupp tillsynsmyndighet i enlighet med artikel 247, har befogenhet att kräva att försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag organiserar gruppen på ett sätt som gör det möjligt för den berörda tillsynsmyndigheten att utöva en ändamålsenlig grupp tillsyn. Tillsynsmyndigheterna ska endast utöva denna befogenhet under exceptionella omständigheter och efter samråd med Eiopa och, i tillämpliga fall, övriga berörda tillsynsmyndigheter, och ska ge försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget en motivering till detta.

3. I de fall som avses i artikel 213.2 a och b i detta direktiv och om organisationsstrukturen för en grupp bestående av företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU och deras anknutna företag, eller som identifieras på grundval av artikel 212.3 i det här direktivet, är sådan att den motverkar eller hindrar en ändamålsenlig tillsyn över gruppen eller hindrar gruppen från att efterleva denna avdelning, ska gruppen bli föremål för lämpliga tillsynsåtgärder för att säkerställa eller, i tillämpliga fall, återställa kontinuiteten och integriteten i grupp tillsynen och efterlevnaden av denna avdelning. I synnerhet ska medlemsstaterna säkerställa att tillsynsmyndigheterna, när de agerar grupp tillsynsmyndighet i enlighet med artikel 247 i det här direktivet, har befogenhet att kräva etablering av ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i unionen, eller etablering av ett företag i unionen som genom centraliserad samordning i praktiken utövar ett dominerande inflytande över de beslut, inbegripet finansiella beslut, som fattas av de försäkrings- eller återförsäkringsföretag som ingår i gruppen. I sådana fall ska försäkringsholdingbolaget, det blandade finansiella holdingföretaget eller det företag som i praktiken utövar centraliserad samordning ansvara för att denna avdelning efterlevs."

72. Artikel 214 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Att grupp tillsyn utövas i enlighet med artikel 213 ska inte innebära något krav på tillsynsmyndigheterna att utföra en tillsynsuppgift i fråga om det enskilda försäkringsföretaget i tredjeland, det enskilda återförsäkringsföretaget i tredjeland eller det enskilda försäkringsholdingbolaget med blandad verksamhet.

Endast i syfte att säkerställa efterlevnad av denna avdelning får utövande av grupp tillsyn innebära direkt tillsyn och utövande av tillsynsbefogenheter över försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag av tillsynsmyndigheter.”

b) I punkt 2 ska följande stycke införas efter första stycket:

”Vid bedömningen av huruvida ett företag är av ringa intresse med hänsyn till grupp tillsynens syfte enligt första stycket b ska grupp tillsynsmyndigheten säkerställa att följande villkor är uppfyllda:

- a) Företaget är litet sett till totala tillgångar och försäkringstekniska avsättningar i förhållande till andra företag i gruppen och gruppen som helhet.
- b) Ett undantagande av företaget från grupp tillsyn skulle inte ha någon väsentlig inverkan på solvensen på gruppnivå.
- c) De kvalitativa och kvantitativa risker, inbegripet risker som härrör från transaktioner inom gruppen, som företaget utgör eller kan utgöra för hela gruppen är oväsentliga.”

c) Följande punkter ska läggas till:

”3. Om undantagandet av ett eller flera företag från grupp tillsyn i enlighet med punkt 2 i denna artikel skulle leda till ett fall som inte skulle utlösa tillämpningen av grupp tillsyn enligt artikel 213.2 a, b och c, ska grupp tillsynsmyndigheten samråda med Eiopa och, i tillämpliga fall, övriga berörda tillsynsmyndigheter innan den fattar beslut om undantagande. Ett sådant beslut får endast fattas under exceptionella omständigheter och ska motiveras på vederbörligt sätt för Eiopa och, i tillämpliga fall, för övriga berörda tillsynsmyndigheter. Grupp tillsynsmyndigheten ska åtminstone årligen ompröva huruvida dess beslut fortfarande är lämpligt. Om så inte längre är fallet ska grupp tillsynsmyndigheten underrätta Eiopa och, i tillämpliga fall, övriga berörda tillsynsmyndigheter om att den kommer att börja utöva grupp tillsyn.

Innan ett moderföretag med det yttersta ägarintresset undantas från grupp tillsyn enligt punkt 2 första stycket b ska grupp tillsynsmyndigheten samråda med Eiopa och, i tillämpliga fall, övriga berörda tillsynsmyndigheter, och ska bedöma effekterna av att utöva grupp tillsyn på nivån för ett mellanliggande företag med ägarintresse på gruppens solvenssituation. I synnerhet ska ett sådant undantagande inte vara möjligt om det skulle leda till en väsentlig förbättring av gruppens solvenssituation.

För att säkerställa en sammanhängande och konsekvent tillämpning av denna punkt ska Eiopa utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 för att ytterligare specificera de exceptionella omständigheter som avses i första stycket i denna punkt eller de fall då det kan vara motiverat att undanta ett moderföretag med det yttersta ägarintresset, inbegripet försäkringsholdingbolag, från att omfattas av grupp tillsyn.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 2 och 3 i denna artikel, ska omfattningen av den grupp som omfattas av grupp tillsyn enligt artikel 213.2 fastställas i enlighet med artikel 212.

Om en grupp som omfattas av grupp tillsyn enligt artikel 213.2 a, b och c identifieras i enlighet med artikel 212.2 och 212.3 och om ett moderföretag eller dotterföretag i den gruppen också är ett företag med det yttersta ägarintresset i en annan grupp i den mening som avses i artikel 212.1 c, ska den andra gruppen anses ingå i den grupp som identifierats i enlighet med artikel 212.2 och 212.3.

Tillsynsmyndigheterna får tillämpa artikel 212.2 och 212.3 för att utvidga omfattningen av en grupp i den mening som avses i artikel 212.1 c.

5. Om en grupp som identifieras i enlighet med artikel 212.3 omfattas av grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a, b och c ska gruppen utse ett av de företag som står under gemensam ledning till moderföretag, vilket ska ansvara för efterlevnaden av denna avdelning. Övriga företag som avses i artikel 212.3 första stycket ska betraktas som dotterföretag.

6. Om utseendet av moderföretag i enlighet med punkt 5 i denna artikel skulle innebära väsentliga hinder för utövandet av grupp tillsyn, särskilt i fall då företagets huvudkontor inte är etablerat på territoriet för den medlemsstat vars tillsynsmyndighet agerar grupp tillsynsmyndighet i enlighet med artikel 247, eller om utseendet

skulle leda till att gruppen i praktiken inte skulle kunna efterleva denna avdelning, ska medlemsstaterna säkerställa att den tillsynsmyndighet som agerar grupp tillsynsmyndighet har befogenhet att, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter, kräva att ett annat moderföretag utses. Beslutet att utse ett annat moderföretag ska vederbörligen motiveras för gruppen och övriga berörda tillsynsmyndigheter av den tillsynsmyndighet som agerar grupp tillsynsmyndighet.

Om en grupp som identifieras i enlighet med artikel 212.3, och som omfattas av grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a, b och c, underlåter att utse ett moderföretag i enlighet med punkt 5 i den här artikeln ska den tillsynsmyndighet som agerar grupp tillsynsmyndighet i enlighet med artikel 247, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter, utse ett moderföretag som ska ansvara för efterlevnaden av denna avdelning. Övriga företag i denna grupp ska betraktas som dotterföretag.

När ett moderföretag utses i enlighet med första eller andra stycket i denna punkt ska den tillsynsmyndighet som agerar grupp tillsynsmyndighet i enlighet med artikel 247 beakta följande faktorer:

- a) Storleken på de försäkringstekniska avsättningarna i respektive företag.
- b) Årliga tecknade bruttopremieinkomster för respektive företag.
- c) Antalet anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag till respektive företag.

Tillsynsmyndigheterna ska åtminstone årligen bedöma om det moderföretag som utsetts fortfarande är lämpligt. Om så inte är fallet ska den tillsynsmyndighet som agerar grupp tillsynsmyndighet i enlighet med artikel 247, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter, utse ett annat moderföretag. Detta andra moderföretag ska då ansvara för att denna avdelning efterlevs."

73. Artikel 220 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska orden "i artiklarna 221–233" ersättas med orden "i artiklarna 221–233a".
- b) I punkt 2 ska andra stycket ersättas med följande:

"Medlemsstaterna ska dock tillåta att deras tillsynsmyndigheter, om de tar på sig uppgiften att vara grupp tillsynsmyndighet för en viss grupp, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och gruppen beslutar att på denna grupp tillämpa metod 2 i enlighet med artiklarna 233 och 234 eller, om en tillämpning uteslutande av metod 1 inte skulle vara lämplig, en kombination av metoderna 1 och 2 i enlighet med artiklarna 233a och 234."

- c) Följande punkt ska läggas till:

"3. Utan att det påverkar behandlingen av de företag som avses i artikel 228.1 får tillsynsmyndigheterna besluta att tillämpa metod 2 enligt punkt 2 andra stycket bara på försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland, försäkringsholdingbolag, blandade finansiella holdingföretag och holdingbolag till försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland."

74. Artikel 221 ska ändras på följande sätt:

- a) Följande punkt ska införas:

"1a. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel och endast vid tillämpning av artikel 228, oavsett om metod 1 eller metod 2 används, ska med *proportionell andel* avses den andel av det tecknade bolagskapitalet som direkt eller indirekt innehas av företaget med ägarintresse i det anknutna företaget."

- b) I punkt 2 ska följande led läggas till:

"d) När en tillsynsmyndighet har fastställt att två eller flera försäkrings- eller återförsäkringsföretag utgör en grupp enligt artikel 212.3 eftersom de står under gemensam ledning."

75. Artikel 222 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Summan av de poster i kapitalbasen som avses i punkterna 2 och 3 får inte överstiga det anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagets bidrag till solvenskapitalkravet på gruppnivå."

b) Följande punkt ska läggas till:

"6. Vid tillämpningen av artiklarna 230.1, 233.2 och 233a.1 a ska en kapitalbaspost som emitterats av ett företag med ägarintresse inte anses vara fri från belastningar i den mening som avses i artikel 93.2 andra stycket c, om återbetalning av denna post inte kan vägras dess innehavare när ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är ett dotterföretag träder i likvidation."

76. Artikel 226 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"Mellanliggande holdingföretag".

b) Följande punkt ska läggas till:

"3. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska holdingbolag till försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland också betraktas som försäkrings- eller återförsäkringsföretag."

77. I artikel 227.1 första stycket ska orden "och artikel 233a" införas efter orden "artikel 233".

78. Artikel 228 ska ersättas med följande:

"Artikel 228

Behandling av specifika anknutna företag inom andra finansiella sektorer

1. Oberoende av vilken metod som används i enlighet med artikel 220 i detta direktiv ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse vid beräkningen av solvensen på gruppnivå ta hänsyn till följande företags bidrag till gruppens medräkningsbara kapitalbas och till solvenskapitalkravet på gruppnivå:

a) Kreditinstitut i den mening som avses i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013 eller värdepappersföretag i den mening som avses i artikel 4.1.2 i den förordningen.

b) Förvaltningsbolag för fondföretag i den mening som avses i artikel 2.1 b i direktiv 2009/65/EG och investeringsbolag som auktoriserats i enlighet med artikel 27 i det direktivet, förutsatt att de inte har utsett något förvaltningsbolag i enlighet med det direktivet.

c) Förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) i den mening som avses i artikel 4.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU (*).

d) Andra företag än reglerade företag som bedriver en eller flera av de verksamheter som avses i bilaga I till direktiv 2013/36/EU, om dessa verksamheter utgör en betydande del av deras samlade verksamhet.

e) Tjänstepensionsinstitut i den mening som avses i artikel 6.1 i direktiv (EU) 2016/2341.

2. Bidraget till gruppens medräkningsbara kapitalbas från de företag som avses i punkt 1 i denna artikel ska beräknas som summan av de proportionella andelarna av respektive företags kapitalbas, när denna kapitalbas beräknas på följande sätt:

a) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 a i denna artikel, i enlighet med de relevanta särreglerna enligt definitionen i artikel 2.7 i direktiv 2002/87/EG.

- b) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 b i denna artikel, i enlighet med artikel 2.1 i direktiv 2009/65/EG.
- c) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 c i denna artikel, i enlighet med artikel 4.1 ad i direktiv 2011/61/EU.
- d) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 d i denna artikel, i enlighet med de relevanta särreglerna enligt definitionen i artikel 2.7 i direktiv 2002/87/EG, om de var reglerade enheter i den mening som avses i artikel 2.4 i det direktivet.
- e) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 e i denna artikel, den disponibla solvensmarginalen beräknad i enlighet med artikel 16 i direktiv (EU) 2016/2341.

Vid tillämpning av första stycket i denna punkt ska det belopp för kapitalbasen i varje anknutet företag som motsvarar icke utdelningsbara reserver och andra poster som av grupp tillsynsmyndigheten fastställts ha en minskad förlusttäckningskapacitet samt preferensaktier, efterställda medlemskonton, efterställda skulder och uppskjutna skattefordringar, som ingår i den kapitalbas som överstiger de kapitalkrav som beräknats i enlighet med punkt 3, inte beaktas, såvida inte försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse på ett för grupp tillsynsmyndigheten tillfredsställande sätt kan styrka att dessa poster kan göras tillgängliga för att täcka solvenskapitalkravet på grupp nivå. Vid fastställandet av sammansättningen av den överskjutande kapitalbasen ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse beakta att vissa krav för vissa anknutna företag endast får uppfyllas med kärnprimärkapital eller övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål i den mening som avses i förordning (EU) nr 575/2013.

3. Bidraget till solvenskapitalkravet på grupp nivå från de anknutna företag som avses i punkt 1 ska beräknas som summan av den proportionella andelen av kapitalkravet eller det teoretiska kapitalkravet för varje anknutet företag. Detta kapitalkrav eller detta teoretiska kapitalkrav ska beräknas enligt följande:

- a) För anknutna företag som avses i punkt 1 a i denna artikel, i enlighet med följande:
 - i) För varje värdepappersföretag som omfattas av kapitalbaskrav i enlighet med förordning (EU) 2019/2033, summan av det krav som anges i artikel 11 i den förordningen, de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 39.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 (**) eller de lokala kapitalbaskraven i tredjeländer.
 - ii) För varje kreditinstitut, det högsta av följande:
 - 1. Summan av det krav som anges i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013, inbegripet de åtgärder som avses i artiklarna 458 och 459 i den förordningen, de särskilda kapitalbaskrav för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerade buffertkravet enligt definitionen i artikel 128.6 i det direktivet eller de lokala kapitalbaskraven i tredjeländer.
 - 2. Summan av de krav som anges i artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, inbegripet de åtgärder som avses i artiklarna 458 och 459 i den förordningen, de särskilda kapitalbaskrav för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det krav på bruttosoliditetsbuffert som anges i artikel 92.1a i förordning (EU) nr 575/2013 eller de lokala kapitalbaskraven i tredjeländer, i den mån dessa krav ska täckas med primärkapital.
- b) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 b i denna artikel, i enlighet med artikel 7.1 a i direktiv 2009/65/EG.
- c) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 c i denna artikel, i enlighet med artikel 9 i direktiv 2011/61/EU.
- d) För varje anknutet företag som avses i punkt 1 d i denna artikel, det kapitalkrav som det anknutna företaget skulle behöva efterleva i enlighet med de relevanta särreglerna enligt definitionen i artikel 2.7 i direktiv 2002/87/EG, om det var en reglerad enhet i den mening som avses i artikel 2.4 i det direktivet.

e) För varje anknuten företag som avses i punkt 1 e i denna artikel, det högsta av den föreskrivna solvensmarginalen beräknad i enlighet med artikel 17 i direktiv (EU) 2016/2341 och de totala kapitalkrav som åläggs enligt nationell rätt i de medlemsstater där det anknutna företaget är registrerat eller auktoriserat.

4. Om flera anknutna företag som avses i punkt 1 i denna artikel utgör en undergrupp som omfattas av ett sammanställt kapitalkrav i enlighet med ett direktiv eller en förordning som avses i punkt 3 i denna artikel, inbegripet om ett finansiellt holdingföretag i den mening som avses i artikel 4.1.20 i förordning (EU) nr 575/2013 eller ett blandat finansiellt holdingföretag är ett dotterföretag i en grupp, får grupp tillsynsmyndigheten kräva att dessa anknutna företags bidrag till gruppens medräkningsbara kapitalbas beräknas som den proportionella andelen av undergruppens kapitalbas i stället för att punkt 2 a–e i denna artikel tillämpas för varje enskilt företag som ingår i den undergruppen. I sådana fall ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse även beräkna bidraget från dessa anknutna företag till solvenskapitalkravet på grupp nivå som den proportionella andelen av undergruppens kapitalkrav i stället för att tillämpa punkt 3 a–e i denna artikel för varje enskilt företag som ingår i den undergruppen. Alla finansiella institut i den mening som avses i artikel 4.1.26 i förordning (EU) nr 575/2013 och anknutna företag i den mening som avses i led 18 i den punkten vilka omfattas av undergruppen ska inbegripas i beräkningen av undergruppens kapitalbas och kapitalkrav.

Vid tillämpning av första stycket i denna punkt ska punkterna 2 och 3 i denna artikel tillämpas på den specifika undergruppen, på grundval av dess konsoliderade situation i den mening som avses i artikel 4.1.47 i förordning (EU) nr 575/2013 eller artikel 4.1.11 i förordning (EU) 2019/2033, eller på grundval av dess konsoliderade ställning, beroende på vad som är lämpligt.

5. Utan hinder av punkterna 1–4 ska medlemsstaterna tillåta att deras tillsynsmyndigheter, om de tar på sig uppgiften att vara grupp tillsynsmyndighet för en viss grupp, på begäran av företaget med ägarintresse eller på eget initiativ beslutar att dra av varje sådant ägarintresse som avses i punkt 1 a–d från de kapitalbasmedel som får medräknas vid fastställandet av solvensen på grupp nivå.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1)

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64)."

79. I artikel 229 ska följande stycke läggas till:

"Om det avdrag som avses i första stycket skulle förbättra gruppens solvenssituation jämfört med situationen om företaget fortsatt tas med i beräkningen av solvensen på grupp nivå ska avdraget inte tillämpas."

80. I avdelning III kapitel II avsnitt I underavsnitt 3 ska följande artikel läggas till:

"Artikel 229a

Förenklade beräkningar

1. Vid tillämpning av artikel 230 får grupp tillsynsmyndigheten efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter tillåta att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse tillämpar en förenklad metod för ägarintressen i anknutna företag som är oväsentliga.

Tillämpningen av den förenklade metod som avses i första stycket på ett eller flera anknutna företag ska på vederbörligt sätt motiveras av företaget med ägarintresse för grupp tillsynsmyndigheten, med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten hos riskerna i det eller de anknutna företagen.

Medlemsstaterna ska kräva att företaget med ägarintresse årligen bedömer om det fortfarande är motiverat att använda den förenklade metoden och i sin rapport om solvens och finansiell ställning på grupp nivå som avses i artikel 256.1 offentliggör en förteckning över de anknutna företag som omfattas av den förenklade metoden och deras storlek.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska försäkrings- och återförsäkringsföretaget med ägarintresse på ett för grupp tillsynsmyndigheten tillfredsställande sätt påvisa att tillämpningen av den förenklade metoden på ägarintressen i ett eller flera anknutna företag är tillräckligt försiktig för att undvika en underskattning av risker som härrör från det företaget eller dessa företag vid beräkningen av solvensen på grupp nivå.

När den förenklade metoden tillämpas på ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland som har sitt huvudkontor i ett land som inte är likvärdigt eller tillfälligt likvärdigt i den mening som avses i artikel 227, får den förenklade metoden inte leda till att det anknutna företags bidrag till solvenskapitalkravet på grupp nivå är lägre än det kapitalkrav för det relaterade företaget som fastställts av det berörda tredjelandet.

Den förenklade metoden får inte tillämpas på ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse inte har någon tillförlitlig information om kapitalkravet i det tredjelandet.

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska anknutna företag anses vara oväsentliga om det bokförda värdet av vart och ett av dem motsvarar mindre än 0,2 % av gruppens tillgångar beräknade med utgångspunkt i sammanställda data och summan av de bokförda värdena för alla sådana företag motsvarar mindre än 0,5 % av gruppens tillgångar beräknade med utgångspunkt i sammanställda data."

81. Artikel 230 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Beräkningen av solvensen på grupp nivå för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse ska göras med utgångspunkt i den sammanställda redovisningen.

Solvinsen på grupp nivå för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse utgörs av skillnaden mellan följande:

a) Summan av de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet, beräknad med utgångspunkt i sammanställda data, och bidraget till gruppens medräkningsbara kapitalbas från anknutna företag som avses i artikel 228.1, om bidraget beräknas i enlighet med artikel 228.2 eller 228.4.

b) Summan av solvenskapitalkravet på grupp nivå, beräknad med utgångspunkt i sammanställda data, och bidraget till solvenskapitalkravet på grupp nivå från anknutna företag som avses i artikel 228.1, om bidraget beräknas i enlighet med artikel 228.3 eller 228.4.

Vid tillämpning av andra stycket i denna punkt ska innehav i anknutna företag som avses i artikel 228.1 inte inbegripas i de sammanställda data.

Avdelning I kapitel VI avsnitt 3 underavsnitten 1, 2 och 3 och avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1, 2 och 3 ska vara tillämpligt vid beräkningen av de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet och av solvenskapitalkravet på grupp nivå med utgångspunkt i sammanställda data."

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) I andra stycket ska följande led läggas till:

"c) Den proportionella andel av de lokala kapitalkrav under vilka auktorisationen skulle återkallas för anknutna försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland."

ii) Följande stycke ska läggas till:

"Om de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet, beräknade med utgångspunkt i sammanställda data, överstiger solvenskapitalkravet på grupp nivå, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data, och det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på grupp nivå inte efterlevs, ska artikel 138.1–138.4 gälla i tillämpliga delar, medan artikel 139.1 och 139.2 inte ska tillämpas. Vid tillämpning av detta stycke ska hänvisningen till *solvenskapitalkrav* i artikel 138 tolkas som en hänvisning till *minsta sammanställda solvenskapitalkrav på grupp nivå*."

SV

EUT L, 8.1.2025

82. I artikel 232 första stycket den inledande frasen ska orden "som avses i artikel 37.1 a–d" ersättas med orden "som avses i artikel 37.1 a–e".
83. Artikel 233 ska ändras på följande sätt:
- a) I punkt 1 ska led b ersättas med följande:
 - "b) Det värde som de anknutna företag som avses i artiklarna 220.3 och 228.1 representerar i redovisningen för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse plus det aggregerade solvenskapitalkravet på gruppnivå enligt punkt 3 i den här artikeln."
 - b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:
 - i) Led b ska ersättas med följande:
 - "b) Den proportionella andel som tillkommer försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse av de kapitalbasmedel hos varje enskilt anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet."
 - ii) Följande led ska läggas till:
 - "c) Bidraget till gruppens medräkningsbara kapitalbas från anknutna företag som avses i artikel 228.1, om bidraget beräknas i enlighet med artikel 228.2 eller 228.4."
 - c) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:
 - i) Led b ska ersättas med följande:
 - "b) Den proportionella andelen av solvenskapitalkravet för varje enskilt anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag."
 - ii) Följande led ska läggas till:
 - "c) Bidraget till solvenskapitalkravet på gruppnivå från anknutna företag som avses i artikel 228.1, om bidraget beräknas i enlighet med artikel 228.3 eller artikel 228.4."
84. Följande artiklar ska införas:
- "Artikel 233a
- Kombination av metoderna 1 och 2**
1. Solvensen på gruppnivå för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse ska utgöras av skillnaden mellan följande:
- a) Summan av
 - i) för företag på vilka metod 1 tillämpas, de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet, beräknade med utgångspunkt i sammanställda data,
 - ii) för varje anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag på vilket metod 2 tillämpas, den proportionella andel som tillkommer försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse av de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av det anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagets solvenskapitalkrav,
 - iii) bidraget från anknutna företag som avses i artikel 228.1, beräknat i enlighet med artikel 228.2 eller artikel 228.4.
 - b) Summan av
 - i) för företag på vilka metod 1 tillämpas, det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå, beräknat i enlighet med artikel 230.2 med utgångspunkt i sammanställda data,

- ii) för varje anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag på vilket metod 2 tillämpas, den proportionella andelen av dess solvenskapitalkrav,
- iii) bidraget från anknutna företag som avses i artikel 228.1, beräknat i enlighet med artikel 228.3 eller artikel 228.4.
2. Vid tillämpning av punkt 1 a i och b i) i denna artikel ska innehav i anknutna företag som avses i artikel 228.1 inte inkluderas i sammanställda data.
3. Vid tillämpning av punkt 1 a i och b i) i denna artikel ska innehav i anknutna företag som avses i artikel 220.3 och på vilka metod 2 tillämpas inte inkluderas i sammanställda data.

Vid tillämpning av punkt 1 b i) i denna artikel ska värdet av innehav i företag som avses i artikel 220.3 och på vilka metod 2 tillämpas, som överstiger den proportionella andelen av deras eget solvenskapitalkrav, inbegripas i de sammanställda data vid beräkning av tillgångars och skulders känslighet för förändringar i valutakursers nivå eller volatilitet (valutarisk). Värdet av dessa innehav ska dock antas inte vara känsligt för förändringar i nivåerna på marknadspriserna för aktier eller dessas volatilitet (aktiekursrisk).

4. Artikel 233.4 ska i tillämpliga delar gälla vid tillämpning av punkt 1 a ii och b ii i denna artikel.
5. Artikel 231 ska i tillämpliga delar gälla vid en ansökan om tillstånd att beräkna det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå och solvenskapitalkravet för försäkrings- och återförsäkringsföretagen i gruppen med en intern modell, där ansökan lämnats in av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingbolag.
6. Det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska beräknas i enlighet med artikel 230.2.

Det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska täckas av det medräkningsbara primärkapital som fastställts i enlighet med artikel 98.4, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data. Vid denna beräkning ska innehav i anknutna företag som avses i artikel 228.1 inte inbegripas i de sammanställda data.

Vid fastställandet av huruvida sådana kapitalbasmedel får medräknas för täckning av det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska principerna i artiklarna 221–229a gälla i tillämpliga delar. Artikel 139.1 och 139.2 ska gälla i tillämpliga delar.

Om de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet, beräknade med utgångspunkt i sammanställda data, överstiger solvenskapitalkravet på gruppnivå, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data, och det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå inte efterlevs, ska artikel 138.1–138.4 tillämpas i tillämpliga delar, medan artikel 139.1 och 139.2 inte ska tillämpas. Vid tillämpning av detta stycke ska hänvisningen till *solvenskapitalkrav* i artikel 138 tolkas som en hänvisning till *minsta sammanställda solvenskapitalkrav på gruppnivå*.

7. Vid fastställandet av huruvida det belopp som beräknats enligt punkt 1 b ii i denna artikel på ett tillfredsställande sätt återspeglar gruppens riskprofil när det gäller företag som avses i artikel 220.3 och på vilka metod 2 tillämpas, ska de berörda tillsynsmyndigheterna särskilt uppmärksamma de eventuella specifika risker på gruppnivå som inte skulle täckas i tillräcklig utsträckning, eftersom de är svåra att kvantifiera.

Om gruppens riskprofil när det gäller företag som avses i artikel 220.3 och på vilka metod 2 tillämpas avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för det aggregerade solvenskapitalkravet på gruppnivå enligt artikel 233.3, får ett kapitaltillägg utöver det belopp som beräknas enligt punkt 1 b ii i denna artikel fastställas för gruppen.

Artikel 37.1–37.5 ska tillsammans med de delegerade akter och tekniska standarder för genomförande som antas i enlighet med artikel 37.6, 37.7 och 37.8 gälla i tillämpliga delar.

Artikel 233b

Långfristiga aktier på gruppnivå

Om metod 1 eller en kombination av metoder används, ska försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag tillåtas att tillämpa artikel 105a på en undergrupp av aktieinvesteringar.

Kommissionen ska komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att specificera

- a) den metod som ska användas vid bedömning av efterlevnaden av de villkor som avses i artikel 105a.1 och vid beräkning av beloppet för aktier som behandlas som långfristiga aktieinvesteringar om metod 1 eller en kombination av metoder används,
- b) de uppgifter som ska ingå i rapporten om solvens och finansiell ställning på gruppnivå som avses i artikel 256.1 eller den enda rapporten om solvens och finansiell ställning som avses i artikel 256.2 och i den regelbundna tillsynsrapporten på gruppnivå som avses i artikel 256b.1 eller den enda regelbundna tillsynsrapporten som avses i artikel 256b.2."

85. Artikel 234 ska ersättas med följande:

"Artikel 234

Delegerade akter för tekniska principer och metoder som anges i artiklarna 220-229, för den förenklade metoden som anges i artikel 229a och för tillämpningen av artiklarna 230-233a

Kommissionen ska komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att specificera

- a) de försäkringstekniska principer och metoder som anges i artiklarna 220-229,
- b) de tekniska detaljerna i den förenklade metod som anges i artikel 229a.1 samt de kriterier på grundval av vilka tillsynsmyndigheterna får godkänna användningen av den förenklade metoden,
- c) tillämpningen av artiklarna 230-233a, med beaktande av den ekonomiska karaktären hos vissa legala strukturer.

Kommissionen får komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att specificera de kriterier på grundval av vilka grupp-tillsynsmyndigheten får godkänna tillämpningen av den förenklade metod som anges i artikel 229a.2."

86. I artikel 244.3 ska tredje stycket ersättas med följande:

"För att närmare ange vilka väsentliga riskkoncentrationer som ska rapporteras ska grupp-tillsynsmyndigheten efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och gruppen föreskriva lämpliga tröskelvärden på grundval av solvenskapitalkrav, försäkringstekniska avsättningar, medräkningsbar kapitalbas och andra kvantitativa eller kvalitativa riskbaserade kriterier som anses lämpliga, eller en kombination av dessa."

87. Artikel 245 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska orden "punkterna 2 och 3" ersättas med orden "punkterna 2, 3 och 3a".
- b) Följande punkt ska införas:

"3a. Utöver transaktioner inom gruppen i den mening som avses i artikel 13.19 får tillsynsmyndigheterna vid tillämpning av punkterna 2 och 3 i den här artikeln, om så är motiverat, kräva att grupper också rapporterar transaktioner inom gruppen som inbegriper andra företag än försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland, försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag."

88. Artikel 246 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Kraven i avdelning I kapitel IV avsnitt 2 ska i tillämpliga delar gälla på gruppnivå. Gruppens företagsstyrningssystem ska omfatta försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag som utgör moderföretag samt alla anknutna företag som räknas in i gruppen i den mening som avses i artikel 212 och som är föremål för grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a, b och c. Gruppens företagsstyrningssystem ska också täcka alla företag som leds av företaget med ägarintresse eller dess dotterföretag tillsammans med ett eller flera företag som inte ingår i samma grupp.

Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket i denna punkt ska systemen för riskhantering och internkontroll samt rapporteringsrutiner genomföras konsekvent i alla företag som omfattas av tillämpningsområdet för grupp tillsyn enligt artikel 213.2 a och b, så att dessa system och rapporteringsrutiner kan kontrolleras på gruppnivå.

Medlemsstaterna ska säkerställa att förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för det försäkrings- eller återförsäkringsföretag, försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag som utgör moderföretaget med det yttersta ägarintresset och som har sitt huvudkontor i unionen eller det moderföretag som utsetts i enlighet med artikel 214.5 eller 214.6 har det yttersta ansvaret för att den grupp på vilken grupp tillsyn tillämpas i enlighet med artikel 213.2 a, b och c följer de lagar och andra författningar som antas enligt detta direktiv. Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i varje försäkrings- och återförsäkringsföretag inom gruppen ska förbli ansvarigt för företagets egen efterlevnad av samtliga krav enligt vad som anges i artikel 40 och artikel 213.1 andra stycket.

Riskhanteringssystemet ska täcka åtminstone all försäkrings- och återförsäkringsverksamhet som bedrivs inom gruppen samt väsentlig verksamhet som inte är försäkringsverksamhet. Det ska också täcka de risker härrörande från sådan verksamhet som gruppen är eller kan bli exponerad för och det inbördes beroendet mellan dessa."

b) I punkt 2 ska följande stycken läggas till:

"Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ska regelbundet övervaka verksamheten i sina anknutna företag, inbegripet anknutna företag som avses i artikel 228.1 och icke-reglerade företag. Denna övervakning ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos de risker som de anknutna företagen genererar eller kan generera på gruppnivå.

Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ska ha styrdokument på gruppnivå och ska säkerställa samstämmigheten mellan styrdokumentet för alla reglerade företag som räknas in i gruppen och styrdokumentet på gruppnivå. Det ska också säkerställa att styrdokumentet på gruppnivå genomförs på ett konsekvent sätt av alla reglerade företag som räknas in i gruppen."

c) I punkt 4 första stycket ska andra meningen ersättas med följande:

"Den egenrisk- och solvensbedömning som utförs på gruppnivå ska täcka åtminstone all försäkrings- och återförsäkringsverksamhet som bedrivs inom gruppen samt väsentlig verksamhet som inte är försäkringsverksamhet. Den ska också täcka de risker härrörande från sådan verksamhet som gruppen är eller kan bli exponerad för och det inbördes beroendet mellan dessa. Den ska bli föremål för tillsynsbedömning av grupp tillsynsmyndigheten i enlighet med kapitel III."

d) Följande punkt ska läggas till:

"5. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget säkerställer att gruppen har robusta styrningsarrangemang som omfattar en tydlig organisationsstruktur med en väldefinierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning och åtskillnad mellan funktioner inom gruppen. Gruppens företagsstyrningssystem ska sträva efter att förebygga intressekonflikter eller, om detta inte är möjligt, hantera dem.

De personer som i praktiken leder en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp ska anses vara de personer som i praktiken leder det moderföretag som avses i punkt 1 tredje stycket.

Medlemsstaterna ska kräva att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse, ett försäkringsholdingbolag eller det blandade finansiella holdingföretaget identifierar de personer som ansvarar för andra centrala funktioner inom en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp som är föremål för grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a, b och c. Det förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan som avses i punkt 1 tredje stycket i denna artikel ska ansvara för den verksamhet som utförs av dessa personer.

Om de personer som i praktiken leder en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp eller ansvarar för andra centrala funktioner också är de personer som i praktiken leder ett eller flera försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller andra anknutna företag eller ansvarar för andra centrala funktioner inom något av dessa företag, ska företaget med ägarintresse säkerställa att roller och ansvarsområden på grupp nivå är tydligt åtskilda från de roller och ansvarsområden som gäller på nivån för varje enskilt företag.”

89. I avdelning III ska följande kapitel införas:

”KAPITEL IIa

Makrotillsynsregler på grupp nivå

Artikel 246a

Likviditetsriskhantering på grupp nivå

1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag upprättar och uppdaterar en plan för likviditetsriskhantering på grupp nivå som täcker likviditetsanalys på kort sikt och, om grupp tillsynsmyndigheten så begär, även likviditetsanalys på medellång och lång sikt. Artikel 144a ska gälla i tillämpliga delar.

2. Genom undantag från artikel 144a ska medlemsstaterna säkerställa att försäkrings- eller återförsäkringsdotterföretag som omfattas av tillämpningsområdet för grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a och b undantas från skyldigheten att upprätta och uppdatera en plan för likviditetsriskhantering på individuell nivå närhelst den plan för likviditetsriskhantering som avses i punkt 1 i denna artikel täcker de berörda dotterföretagens likviditetshantering och likviditetsbehov.

Medlemsstaterna ska kräva att varje enskilt försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av undantaget enligt första stycket till sin tillsynsmyndighet lämnar in de delar av likviditetsriskhanteringsplanen som omfattar hela gruppens situation och deras egen situation.

3. Utan hinder av punkt 2 får tillsynsmyndigheterna kräva att ett försäkrings- eller återförsäkringsdotterföretag upprättar och uppdaterar en plan för likviditetsriskhantering på individuell nivå närhelst de upptäcker en specifik likviditetssvaghet eller om planen för likviditetsriskhantering på grupp nivå inte innehåller lämplig information som den tillsynsmyndighet som auktoriserat dotterföretaget kräver att jämförbara företag tillhandahåller för övervakning av deras likviditetssituation.

4. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Eiopa utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera innehållet i och hur ofta planen för likviditetsriskhantering på grupp nivå ska uppdateras. Eiopa ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 29 januari 2026.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1094/2010 anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt.

Artikel 246b

Andra makrotillsynsregler

Artiklarna 144b och 144c ska i tillämpliga delar gälla på nivån för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget.”

90. I artikel 252 första stycket ska orden ”ett kreditinstitut enligt definitionen i direktiv 2006/48/EG eller ett värdepappersföretag enligt definitionen i direktiv 2004/39/EG” ersättas med orden ”ett kreditinstitut enligt definitionen i förordning (EU) nr 575/2013 eller ett värdepappersföretag enligt definitionen i direktiv 2014/65/EU”.

91. I artikel 254 ska följande punkt läggas till:

"3. Försäkrings- och återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget och det blandade finansiella holdingföretaget ska årligen lämna den information som avses i denna artikel till grupp tillsynsmyndigheten senast 22 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår och, när den information som avses i denna artikel krävs kvartalsvis, senast 11 veckor efter utgången av varje kvartal."

92. Artikel 256 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag årligen offentliggör en rapport om solvens och finansiell ställning på grupp nivå. Denna rapport ska innehålla information om gruppen som riktar sig till andra yrkesverksamma, enligt artikel 51.1b. Artiklarna 51, 53, 54 och 55 ska gälla i tillämpliga delar.

Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretagen med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget offentliggör den information som avses i denna artikel senast 24 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår."

- b) I punkt 2 ska led b ersättas med följande:

"b) Uppgifter om alla dotterföretag inom gruppen, som ska kunna identifieras per företag, inbegripet båda delarna av rapporten om solvens och finansiell ställning, och som måste offentliggöras i enlighet med artiklarna 51, 53, 54 och 55."

- c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Kommissionen ska komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att ytterligare specificera vilka uppgifter som ska offentliggöras i den enda rapport om solvens och finansiell ställning som avses i punkt 2 i denna artikel och i den rapport om solvens och finansiell ställning på grupp nivå som avses i punkt 1 i denna artikel."

93. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 256b

Regelbunden tillsynsrapport på grupp nivå

1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag årligen lämnar in en regelbunden tillsynsrapport till grupp tillsynsmyndigheten. Artikel 35.5a första stycket och andra stycket a ska gälla i tillämpliga delar.

Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag lämnar de uppgifter som avses i denna artikel på årsbasis eller mer sällan senast 24 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår.

2. Ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse, ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag får, om grupp tillsynsmyndigheten godkänner detta, lämna in en enda regelbunden tillsynsrapport, som ska innehålla följande:

- a) Den information på grupp nivå som ska rapporteras i enlighet med punkt 1.
- b) Information om alla dotterföretag inom gruppen, som ska kunna identifieras per företag och som ska rapporteras i enlighet med artikel 35.5a, vilket inte får leda till att mindre information lämnas än den som skulle lämnas av försäkrings- och återförsäkringsföretag som lämnar in en regelbunden tillsynsrapport i enlighet med artikel 35.5a.

Innan grupp tillsynsmyndigheten ger sitt godkännande enligt första stycket ska den samråda med medlemmarna i tillsynskollegiet och ta vederbörlig hänsyn till deras synpunkter och reservationer. Om de berörda nationella tillsynsmyndigheterna inte ger sitt godkännande ska detta motiveras på vederbörligt sätt. Om tillsynskollegiet godkänner den enda regelbundna tillsynsrapporten i enlighet med denna punkt, ska varje enskilt försäkrings- och

återförsäkringsföretag lämna in den enda regelbundna tillsynsrapporten till sin tillsynsmyndighet. Varje tillsynsmyndighet ska ha befogenhet att utöva tillsyn över den del av den enda regelbundna tillsynsrapporten som specifikt avser det berörda dotterföretaget.

3. Om den enda regelbundna tillsynsrapport som lämnas in inte är tillfredsställande för de nationella tillsynsmyndigheterna, får det godkännande som avses i punkt 2 återkallas.

4. Om den rapport som avses i punkt 2 inte innehåller information som den tillsynsmyndighet som auktoriserat ett dotterföretag inom gruppen kräver att jämförbara företag ska lämna och detta utelämnande är av väsentlig betydelse, ska den berörda tillsynsmyndigheten ha befogenhet att kräva att dotterföretaget i fråga rapporterar nödvändig ytterligare information.

5. Om den tillsynsmyndighet som auktoriserat ett dotterföretag inom gruppen konstaterar bristande efterlevnad av artikel 35.5a eller begär ändringar eller förtydliganden avseende den enda regelbundna tillsynsrapporten ska den också informera tillsynskollegiet, och grupp-tillsynsmyndigheten ska lämna in samma begäran till försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget.

6. Kommissionen ska komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för att ytterligare specificera den information som avses i denna artikel och som ska rapporteras.

Artikel 256c

Rapport om solvens och finansiell ställning: revisionskrav

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse, ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag i en grupp omfattas av ett revisionskrav för den gruppbalansräkning som offentliggörs som en del av rapporten om solvens och finansiell ställning på grupp-nivå som avses i artikel 256.1 eller som en del av den enda rapporten om solvens och finansiell ställning som avses i artikel 256.2.

2. En separat rapport, med uppgift om typen av revisionsutlåtande och granskningsresultat, som utarbetats av revisionsföretaget ska lämnas in till grupp-tillsynsmyndigheten tillsammans med den rapport om solvens och finansiell ställning på grupp-nivå som avses i artikel 256.1 eller den enda rapport om solvens och finansiell ställning som avses i artikel 256.2 som lämnas in av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget.

3. Om det finns en enda rapport om solvens och finansiell ställning som avses i artikel 256.2, ska revisionskraven för ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag efterlevas och den rapport som avses i artikel 51a.6 lämnas in till tillsynsmyndigheten för det företaget av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget.

4. Artikel 51a ska gälla i tillämpliga delar."

94. Artikel 257 ska ersättas med följande:

"Artikel 257

Lämplighetskrav för personer som i praktiken leder ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag eller som har andra centrala funktioner

Medlemsstaterna ska kräva att de personer som i praktiken leder försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget och i tillämpliga fall de personer som ansvarar för andra centrala funktioner uppfyller de lämplighetskrav som är nödvändiga för att de ska kunna utföra sina uppdrag.

Artikel 42 ska gälla i tillämpliga delar."

95. Artikel 258 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Tillsynsmyndigheterna ska ges alla tillsynsbefogenheter som de behöver för att vidta de åtgärder när det gäller försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag som krävs för att säkerställa att grupper som omfattas av grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a, b och c efterlever alla krav som fastställs i denna avdelning. Dessa befogenheter ska innebära de allmänna tillsynsbefogenheter som avses i artikel 34.

Utan att det påverkar tillämpningen av nationella straffrättsliga bestämmelser ska medlemsstaterna säkerställa att sanktioner eller andra åtgärder kan åläggas försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag eller personer som i praktiken leder dessa bolag, om de överträder lagar och andra författningar som satts i kraft för att införliva bestämmelserna i denna avdelning. Tillsynsmyndigheterna ska ha ett nära samarbete för att säkerställa att sådana sanktioner eller åtgärder är effektiva, särskilt när den centrala förvaltningen eller det huvudsakliga etableringsstället för ett försäkringsholdingbolag eller blandat finansiellt holdingföretag inte finns i samma medlemsstat som dess säte."

b) Följande punkter ska införas:

"2a. Om grupp tillsynsmyndigheten har fastställt att villkoren i artikel 213b.1 inte är uppfyllda eller inte längre är uppfyllda, ska försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget bli föremål för lämpliga tillsynsåtgärder i syfte att säkerställa eller, i tillämpliga fall, återställa kontinuiteten och integriteten i grupp tillsynen och säkerställa efterlevnaden av kraven i denna avdelning. När det gäller ett blandat finansiellt holdingföretag ska tillsynsåtgärderna särskilt beakta effekterna på det finansiella konglomeratet som helhet samt på dess anknutna reglerade företag.

2b. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2a i denna artikel ska medlemsstaterna säkerställa att de tillsynsåtgärder som får tillämpas på försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag åtminstone omfattar följande:

- a) Upphävande av rösträtter som är knutna till de aktier i försäkringsdotter- eller återförsäkringsdotterföretagen som innehas av försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget.
- b) Utfärdande av förelägganden, sanktioner eller påföljder mot försäkringsholdingbolaget, det blandade finansiella holdingföretaget eller medlemmarna av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i dessa bolag.
- c) Utfärdande av instruktioner eller anvisningar till försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget om att till sina aktieägare överföra ägarintressena i sina försäkringsdotter- eller återförsäkringsdotterföretag.
- d) Utseende på tillfällig basis av ett annat försäkringsholdingbolag, blandat finansiellt holdingföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen som ansvarigt för att säkerställa att kraven i denna avdelning efterlevs.
- e) Begränsning av eller förbud mot utdelningar eller räntebetalningar till aktieägare.
- f) Krav på att försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag avyttrar eller minskar innehav i försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller andra anknutna företag som avses i artikel 228.1.
- g) Krav på att försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag ska lägga fram en plan för hur de utan dröjsmål ska återgå till att efterleva kraven.

Grupp tillsynsmyndigheten ska samråda med övriga berörda tillsynsmyndigheter och Eiopa innan någon av de åtgärder som avses i första stycket vidtas, om dessa åtgärder påverkar företag med säte i mer än en medlemsstat."

96. Artikel 262 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 första stycket ska ersättas med följande:

"1. Om en likvärdig tillsyn enligt artikel 260 inte föreligger eller om en medlemsstat inte tillämpar artikel 261 i samband med tillfällig likvärdighet enligt artikel 260.7, ska den medlemsstaten på försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp i den mening som avses i artikel 212 och på vilka grupp tillsyn tillämpas i enlighet med artikel 213.2 c tillämpa något av följande:

a) Artiklarna 218–235 och artiklarna 244–258 i tillämpliga delar.

b) En av de metoder som fastställs i punkt 3.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska tillåta att deras tillsynsmyndigheter tillämpar andra metoder som säkerställer lämplig tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp i den mening som avses i artikel 212 och på vilka grupp tillsyn tillämpas i enlighet med artikel 213.2 c. Dessa metoder ska ha godkänts av den grupp tillsynsmyndighet som fastställts i enlighet med artikel 247 efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter.

De metoder som avses i första stycket ska göra det möjligt att uppnå de mål för grupp tillsynen som anges i denna avdelning. Dessa mål ska innefatta följande:

- a) Att bevara försäkrings- och återförsäkringsföretagens kapitalallokering och sammansättningen av deras kapitalbas och förhindra ett väsentligt skapande av kapital inom gruppen om ett sådant skapande av kapital inom gruppen finansieras med inkomster från skuldinstrument eller andra finansiella instrument som inte räknas som kapitalbasposter av moderföretaget.
- b) Att bedöma och övervaka risker som härrör från företag både inom och utanför unionen och begränsa risken för spridning från dessa företag och från andra icke-reglerade företag till försäkrings- och återförsäkringsföretag inom gruppen och till en undergrupp där moderföretaget med det yttersta ägarintresset är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i unionen, som avses i artikel 215, om en sådan undergrupp finns.

De metoder som avses i första stycket ska motiveras på lämpligt sätt, dokumenteras och anmälas till övriga berörda tillsynsmyndigheter, Eiopa och kommissionen.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”3. Vid tillämpning av punkt 2 i denna artikel får de berörda tillsynsmyndigheterna särskilt tillämpa en eller flera av följande metoder på försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag som ingår i en grupp som är föremål för grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 c:

- a) Utseende av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som ansvarigt för att kraven i denna avdelning efterlevs, om de försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i gruppen inte har ett gemensamt moderföretag i unionen.
- b) Krav på etablering av ett försäkringsholdingbolag med huvudkontor i unionen eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i unionen, om de försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i gruppen inte har ett gemensamt moderföretag i unionen, och tillämpar denna avdelning på försäkrings- och återförsäkringsföretagen i den grupp som leds av det försäkringsholdingbolaget eller blandade finansiella holdingföretaget.
- c) Om flera försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i gruppen utgör en undergrupp vars moderföretag har sitt huvudkontor i unionen, utöver tillämpning av denna avdelning på denna undergrupp, vidtagande av ytterligare åtgärder eller införande av ytterligare krav, inbegripet krav som avses i leden d, e och f i detta stycke, och skärpt tillsyn över riskkoncentrationer i den mening som avses i artikel 244 och över transaktioner inom gruppen i den mening som avses i artikel 245, i syfte att uppnå det mål som avses i punkt 2 andra stycket b i denna artikel.
- d) Krav på att medlemmarna av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för moderföretaget med det yttersta ägarintresset i unionen ska vara oberoende av moderföretaget med det yttersta ägarintresset utanför unionen.
- e) Förbud mot, begränsning, inskränkning eller övervakning av eller krav på förhandsanmälan av transaktioner, inbegripet utdelningar och kupongutbetalningar på efterställda skulder, om sådana transaktioner utgör eller skulle kunna utgöra ett hot mot den finansiella ställningen eller solvenssituationen hos försäkrings- och återförsäkringsföretag inom gruppen och involverar å ena sidan ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, ett försäkringsholdingbolag med huvudkontor i unionen eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i unionen och å andra sidan ett företag som ingår i gruppen och som har sitt huvudkontor utanför unionen. Om grupp tillsynsmyndigheten i unionen inte är en av tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag har sitt huvudkontor ska grupp till-

synsmyndigheten i unionen underrätta dessa tillsynsmyndigheter om vad den kommit fram till i syfte att göra det möjligt för dem att vidta lämpliga åtgärder.

- f) Krav på information om solvens och finansiell ställning, riskprofil och risktoleransgränser för moderföretag med huvudkontor utanför unionen, i tillämpliga fall inbegripet rapporter om dessa frågor som lämnas in till förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet eller tillsynsmyndigheterna för dessa moderföretag i tredjeland."

97. I artikel 265 ska följande punkt införas:

"1a. Om moderföretaget till ett eller flera försäkrings- eller återförsäkringsföretag är ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, ett finansiellt institut, ett förvaltningsbolag för fondföretag, en AIF-förvaltare, ett tjänstepensionsinstitut eller ett icke reglerat företag som bedriver en eller flera av de verksamheter som avses i bilaga 1 till direktiv 2013/36/EU och om dessa verksamheter utgör en betydande del av deras samlade verksamhet, ska medlemsstaterna särskilt säkerställa att tillsynsmyndigheterna med ansvar för tillsynen över dessa försäkrings- eller återförsäkringsföretag utövar allmän tillsyn över transaktioner mellan dessa försäkrings- eller återförsäkringsföretag och moderföretaget och dess anknutna företag."

98. I artikel 267 ska följande stycken läggas till:

"Vid tillämpning av direktiv (EU) 2025/1 ska vid tillämpning av de resolutionsverktyg som avses i artikel 26.3 i det direktivet och vid utövande av de resolutionsbefogenheter som avses i avdelning III kapitel IV i det direktivet bestämmelserna i kapitlen I, II och IV i denna avdelning tillämpas på återförsäkringsföretag och de enheter som avses i artikel 1.1 b-e i det direktivet.

Artiklarna 270 och 272 i det här direktivet ska inte tillämpas när artikel 63 i direktiv (EU) 2025/1 tillämpas."

99. Artikel 268.1 första stycket ska ändras på följande sätt:

- a) Led a ska ersättas med följande:

"a) *behöriga myndigheter*: antingen de administrativa eller rättsliga myndigheter i medlemsstaterna som är behöriga i fråga om rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden eller en resolutionsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.12 i direktiv (EU) 2025/1 med avseende på rekonstruktionsåtgärder som vidtas enligt det direktivet."

- b) Led c ska ersättas med följande:

"c) *rekonstruktionsåtgärder*: åtgärder som medför ingripande av behöriga myndigheter och som är avsedda att bevara eller återställa ett försäkringsföretags finansiella ställning och som påverkar redan befintliga rättigheter som innehas av en annan part än försäkringsföretaget, inbegripet inställande av betalningar eller verkställighetsåtgärder eller nedskrivning av fordringar, tillämpning av de resolutionsverktyg som avses i artikel 26.3 i direktiv (EU) 2025/1 och utövande av de resolutionsbefogenheter som avses i avdelning III kapitel IV i det direktivet."

100. Artikel 301a ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

- i) Andra stycket ska ersättas med följande:

"Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 29, 105, 105a, 213a, 233b, 256b och 304e ges till kommissionen för en period på fyra år från och med den 28 januari 2025."

- ii) Följande stycken ska läggas till:

"Den delegering av befogenhet som avses i första och andra styckena ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast sex månader före utgången av varje fyraårsperiod."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 105, 105a, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 213a, 216, 217, 227, 233b, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260, 304e och 308b får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft."

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. En delegerad akt som antas enligt artikel 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 105, 105a, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 213a, 216, 217, 227, 233b, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260 eller 308b ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

5a. En delegerad akt som antas enligt artikel 304e ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på en månad från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med en månad på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

101. Artikel 304.2 ska ersättas med följande:

"2. Från och med den 30 januari 2027 får livförsäkringsföretag fortsätta att tillämpa den metod som avses i punkt 1 endast med avseende på tillgångar och skulder för vilka tillsynsmyndigheterna godkänt tillämpningen av undergruppen för durationsbaserade aktiekursrisker före den 30 januari 2027."

102. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 304c

Rapport avseende hållbarhetsrisker

1. Eiopa ska efter samråd med ESRB på grundval av tillgängliga data och slutsatser från den plattform för hållbar finansiering som avses i artikel 20 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 (*) och EBA inom ramen för dess arbete enligt det mandat som anges i artikel 501c.1 i förordning (EU) nr 575/2013 bedöma huruvida en särskild tillsynsbehandling av exponeringar med anknytning till tillgångar eller verksamheter som i väsentlig grad är förknippade med miljörelaterade eller sociala mål skulle vara motiverad. Eiopa ska särskilt bedöma de potentiella effekterna av en särskild tillsynsbehandling av exponeringar med anknytning till tillgångar och verksamheter som i väsentlig grad är förknippade med miljörelaterade eller sociala mål eller som i väsentlig grad är förknippade med skada för sådana mål på skyddet av försäkringstagare och den finansiella stabiliteten i unionen, inbegripet fossilbränslelaserade tillgångar.

Eiopa ska lämna in en rapport om sina resultat till kommissionen senast den 1 mars 2025. Om det är lämpligt ska rapporten överväga en möjlig riskbaserad tillsynsbehandling av exponeringar med anknytning till tillgångar och verksamheter som i väsentlig grad är förknippade med miljörelaterade eller sociala mål eller som i väsentlig grad är förknippade med skada för sådana mål. Rapporten ska åtföljas av en bedömning av effekterna på försäkrings- och återförsäkringsföretag av den möjliga riskbaserade tillsynsbehandlingen av sådana exponeringar.

2. När det gäller naturkatastrofrisk ska Eiopa minst vart femte år se över omfattningen och kalibreringen av standardparametrarna för den undergrupp för katastrofrisker inom skadeförsäkring med avseende på solvenskapitalkravet som avses i artikel 105.2 tredje stycket b. Vid dessa översyner ska Eiopa beakta den senaste tillgängliga relevanta bevisningen från klimatvetenskap och riskernas relevans när det gäller de risker som täcks av försäkrings- och återförsäkringsföretag som använder standardformeln för beräkning av undergruppen för katastrofrisker inom undergruppen för skadeförsäkring med avseende på solvenskapitalkravet.

Den första översynen enligt första stycket ska vara avslutad senast den 29 januari 2027.

Om Eiopa vid en översyn enligt första stycket konstaterar att det på grund av omfattningen eller kalibreringen av standardparametrarna för undergruppen för katastrofrisker inom skadeförsäkring finns en betydande diskrepans mellan den del av solvenskapitalkravet som avser naturkatastrofer och den faktiska naturkatastrofrisk som försäkrings- och återförsäkringsföretag står inför, ska Eiopa lämna in ett yttrande om naturkatastrofrisk till kommissionen.

Ett yttrande om naturkatastrofrisk som lämnas in till kommissionen enligt tredje stycket ska behandla omfattningen eller kalibreringen av standardparametrarna för undergruppen för katastrofrisker inom skadeförsäkring med avseende på solvenskapitalkravet i syfte att åtgärda den konstaterade diskrepansen och åtföljas av en bedömning av de föreslagna ändringarnas effekter på försäkrings- och återförsäkringsföretag.

3. Eiopa ska utvärdera om och i vilken utsträckning försäkrings- och återförsäkringsföretag bedömer sin väsentliga exponering för risker avseende förlust av biologisk mångfald som en del av den bedömning som avses i artikel 45.1. Därefter ska Eiopa bedöma vilka åtgärder som ska vidtas för att säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag tar vederbörlig hänsyn till dessa risker. Eiopa ska lämna in en rapport med sina resultat till kommissionen senast den 30 juni 2025.

EBA, Eiopa och Esma ska genom den gemensamma kommitté som avses i artikel 54 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 utarbeta riktlinjer för att säkerställa att samstämmighet, långsiktiga överväganden och gemensamma standarder för bedömningsmetoder integreras i stresstesterna av miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker. Den gemensamma kommittén ska offentliggöra dessa riktlinjer senast den 10 januari 2026. EBA, Eiopa och Esma ska genom denna gemensamma kommitté undersöka hur sociala och styrningsrelaterade risker kan integreras i stresstesterna.

Artikel 304d

Översyn av åtskillnaden mellan liv- och skadeförsäkringsverksamhet och kapitalbuffertar

1. Eiopa ska bedöma huruvida det krav på åtskillnad mellan livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet som avses i artikel 73.1 fortfarande är motiverat. Eiopa ska särskilt bedöma effekterna av att upprätthålla och de potentiella effekterna av att häva förbudet mot blandad verksamhet, åtminstone när det gäller skydd av försäkringstagare, potentiell korssubventionering mellan livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet, marknads-effektivitet och konkurrenskraft. Vid bedömningen ska Eiopa ta hänsyn till tillsynserfarenheten av företag med blandad verksamhet. Eiopa ska lämna in en rapport med sina resultat till kommissionen senast den 31 januari 2028.

2. Eiopa ska till och med den 31 januari 2032 övervaka det bidrag till solvenskapitalkraven på gruppnivå som avses i artikel 228.3 a ii) i detta direktiv från det kombinerade buffertkravet för anknutna kreditinstitut enligt definitionen i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU. För detta ändamål ska Eiopa samverka med EBA och rapportera alla resultat till kommissionen.

Artikel 304e

Förlängning av tidsfrister under exceptionella omständigheter

1. I händelse av en exceptionell hälsokris, en naturkatastrof eller en annan extrem händelse ska Eiopa på eget initiativ eller på begäran av en eller flera tillsynsmyndigheter eller av kommissionen bedöma huruvida en sådan exceptionell hälsokris, naturkatastrof eller annan extrem händelse är sådan att den väsentligt påverkar den operativa kapaciteten hos försäkrings- och återförsäkringsföretag och hindrar dem från att lämna information inom de tidsfrister som anges i artiklarna 35b.1, 35b.2 och 35b.3, 51.7, 254.3, 256.1 och 256b.1. Eiopa ska vid genomförandet av denna bedömning ha ett nära samarbete med de relevanta tillsynsmyndigheterna för att fastställa hur den extrema händelsen påverkar förmågan att lämna information inom de tidsfrister som anges i dessa bestämmelser.

SV

EUT L, 8.1.2025

Eiopa ska lämna in sin bedömning till kommissionen utan onödigt dröjsmål och senast en vecka efter det att den begäran som avses i första stycket har mottagits.

Om Eiopa anser att en exceptionell hälsokris, en naturkatastrof eller en annan extrem händelse väsentligt påverkar den operativa kapaciteten hos försäkrings- och återförsäkringsföretag och hindrar dem från att lämna information inom de tidsfrister som anges i artiklarna 35b.1, 35b.2 och 35b.3, 51.7, 254.3, 256.1 och 256b.1 ska Eiopa och de relevanta tillsynsmyndigheterna offentliggöra denna information på sina respektive webbplatser.

Kommissionen får förlänga dessa tidsfrister genom en delegerad akt som antas i enlighet med denna artikel.

2. För att säkerställa lika villkor vid tillämpningen av punkt 1 får kommissionen komplettera detta direktiv genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 301a för enskilda extrema händelser i vilka den

- a) fastställer tillämpningsområdet för förlängningen av tidsfrister med beaktande av de försäkrings- och återförsäkringsföretag som påverkas av händelsen,
- b) fastställer exceptionella förlängda tidsfrister för rapportering, vilka får vara upp till tio veckor längre än de som anges i artiklarna 35b.1, 35b.2 och 35b.3, 51.7, 254.3, 256.1 och 256b.1, och
- c) anger vilken information enligt artiklarna 35b.1, 35b.2 och 35b.3, 51.7, 254.3, 256.1 och 256b.1 som ska rapporteras inom sådana förlängda tidsfrister.

Om Eiopa inte har lämnat in en bedömning i enlighet med punkt 1 ska kommissionen i förekommande fall inhämta Eiopas synpunkter innan den antar en delegerad akt i enlighet med denna artikel.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13)."

103. I artikel 305 ska punkterna 2 och 3 utgå.

104. Artikel 308a ska utgå.

105. Artikel 308b ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 5–8 ska utgå.
- b) Punkt 12 ska ersättas med följande:

"12. Utan hinder av artiklarna 100, 101.3 och 104 ska medlemsstaterna säkerställa att de standardparametrar som ska användas vid beräkning av undergrupperna för marknadsriskkoncentrationer och för spreadrisk i enlighet med standardformeln är desamma för exponeringar mot medlemsstaters nationella regeringar eller centralbanker som uppstått före den 1 januari 2023 och som uttrycks och finansieras i vilken medlemsstats som helst nationella valuta som för sådana exponeringar som uttrycks och finansieras i deras nationella valuta."

- c) I punkt 17 ska första stycket ersättas med följande:

"Utan hinder av artikel 218.2 och 218.3 ska de övergångsbestämmelser som avses i punkterna 9-12 och 15 i denna artikel och övergångsbestämmelserna och övergångsåtgärderna i artiklarna 308c, 308d och 308e gälla i tillämpliga delar på gruppnivå.

Om en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp eller något av dess försäkrings- eller återförsäkringsdotterföretag tillämpar den övergångsbestämmelse för riskfria räntesatser som avses i artikel 308c eller den övergångsåtgärd för försäkringstekniska avsättningar som avses i artikel 308d, ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget som en del av sin rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå, som avses i artikel 256, och utöver de offentliggöranden som avses i artiklarna 308c.4 c och 308d.5 c offentliggöra kvantifieringen av effekterna på dess finansiella ställning av antagandet att de kapitalbasmedel som härrör från tillämpningen av denna övergångsbestämmelse eller övergångsåtgärd i praktiken inte kan göras tillgängliga för täckning av solvenskapitalkravet för det företag med ägarintresse för vilket solvensen på gruppnivå beräknas.

Om en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp i väsentlig grad förlitar sig på att använda den övergångsbestämmelse eller den övergångsåtgärd som avses i artiklarna 308c respektive 308d på ett sådant sätt att det ger en felaktig bild av gruppens faktiska solvenssituation, även om solvenskapitalkravet på gruppnivå skulle efterlevas utan användning av denna övergångsbestämmelse eller denna övergångsåtgärd, ska grupptillsynsmyndigheten ha befogenhet att vidta lämpliga åtgärder, inbegripet möjligheten att minska det belopp av kapitalbasen som härrör från användningen av denna övergångsbestämmelse eller denna övergångsåtgärd och som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet på gruppnivå.”

106. Artikel 308c ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”1a. Efter den 30 januari 2027 ska tillsynsmyndigheterna endast godkänna en tillfällig justering av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer i följande fall:

- a) Under en period på 18 månader före godkännandet blev reglerna i detta direktiv för första gången tillämpliga på det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som begärt ett godkännande efter att ha varit undantaget från detta direktivs tillämpningsområde enligt artikel 4.
- b) Under en period på sex månader före godkännandet erhölet det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som begärt godkännandet auktorisation att acceptera en portfölj av försäkrings- eller återförsäkringsavtal, om det överlåtande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpade den tillfälliga justeringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för den portföljen av avtal före överlåtelsen.”

b) I punkt 4 ska led c ersättas med följande:

”c) i den del av sin rapport om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden enligt artikel 51.1b offentliggöra allt av följande:

- i) Det faktum att de tillämpar den tillfälliga anpassningen till riskfria räntesatser för relevanta durationer.
- ii) En kvantifiering av hur deras finansiella ställning skulle påverkas om denna övergångsbestämmelse eller övergångsåtgärd inte tillämpades.
- iii) Om företaget skulle efterleva solvenskapitalkravet utan tillämpning av denna övergångsbestämmelse eller övergångsåtgärd, skälen till att tillämpa den.
- iv) En bedömning av företagets beroende av denna övergångsbestämmelse eller övergångsåtgärd och i tillämpliga fall en beskrivning av de åtgärder som företaget vidtagit eller planerar att vidta för att minska eller undanröja beroendet.”

107. Artikel 308d ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”1a. Efter den 30 januari 2027 ska tillsynsmyndigheterna endast godkänna ett tillfälligt avdrag för försäkringstekniska avsättningar i följande fall:

- a) Under en period på 18 månader före godkännandet blev reglerna i detta direktiv för första gången tillämpliga på det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som begärt ett godkännande efter att ha varit undantaget från detta direktivs tillämpningsområde enligt artikel 4.
- b) Under en period på sex månader före godkännandet accepterade det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som begärt godkännandet en portfölj av försäkrings- och återförsäkringsavtal, om det överlåtande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpade den tillfälliga justeringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för den portföljen av avtal före överlåtelsen.”

b) I punkt 5 ska led c ersättas med följande:

”c) i den del av sin rapport om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden enligt artikel 51.1b offentliggöra allt av följande:

- i) Det faktum att de tillämpar det tillfälliga avdraget för försäkringstekniska avsättningar.
- ii) En kvantifiering av hur deras finansiella ställning skulle påverkas om detta tillfälliga avdrag inte tillämpades.
- iii) Om företaget skulle efterleva solvenskapitalkravet utan tillämpning av detta tillfälliga avdrag, skälen till att tillämpa det.
- iv) En bedömning av företagets beroende av detta tillfälliga avdrag och i tillämpliga fall en beskrivning av de åtgärder som företaget vidtagit eller planerar att vidta för att minska eller undanröja beroendet."

108. Artikel 308e första stycket ska ersättas med följande:

"Försäkrings- och återförsäkringsföretag som tillämpar de övergångsbestämmelser eller övergångsåtgärder som avses i artikel 77a.2, 111.1 andra stycket, 308c eller 308d ska informera tillsynsmyndigheten så snart de konstaterar att de inte skulle efterleva solvenskapitalkravet utan tillämpning av dessa övergångsbestämmelser eller övergångsåtgärder. Tillsynsmyndigheten ska kräva att de berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagen vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa efterlevnad av solvenskapitalkravet vid utgången av övergångsperioden."

109. Följande artikel ska läggas till:

"Artikel 308f

I den del som riktas till yrkesverksamma i rapporten om solvens och finansiell ställning som avses i artikel 51.1 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag offentliggöra vilka kombinerade effekter det skulle få på deras finansiella ställning om de infasnings- och övergångsbestämmelser eller övergångsåtgärder som anges i artiklarna 77a.2, 308c och 308d och i förekommande fall artikel 111.1 andra stycket inte tillämpades."

110. I artikel 309.1 ska fjärde stycket utgå.

111. I artikel 311 ska andra stycket utgå.

112. Bilaga III ska ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

Ändring av direktiv 2013/34/EU

I artikel 19a i direktiv 2013/34/EU ska punkt 6 ersättas med följande:

"6. Genom undantag från punkterna 2–4 i denna artikel och utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 9–10 i denna artikel får små och medelstora företag som avses i punkt 1 i denna artikel, små och icke-komplexa institut enligt definitionen i artikel 4.1.145 i förordning (EU) nr 575/2013, captivebolag för försäkring enligt definitionen i artikel 13.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG (*), captivebolag för återförsäkring enligt definitionen i artikel 13.5 i det direktivet och små och icke-komplexa företag enligt definitionen i artikel 13.10a i det direktivet begränsa sin hållbarhetsrapportering till följande:

- a) En kort beskrivning av företagets affärsmodell och strategi.
- b) En beskrivning av företagets policy vad avser hållbarhetsfrågor.
- c) Företagets huvudsakliga faktiska eller potentiella negativa inverkan på hållbarhetsfrågor och alla åtgärder som vidtagits för att identifiera, övervaka, förebygga, begränsa eller avhjälpa sådan faktisk eller potentiell negativ inverkan.
- d) De huvudsakliga riskerna för företaget relaterade till hållbarhetsfrågor och hur företaget hanterar dessa risker.
- e) Centrala indikatorer som är nödvändiga för de upplysningar som avses i leden a-d.

Små och medelstora företag, små och icke-komplexa institut, captivebolag för försäkring och återförsäkring och små och icke-komplexa företag som utnyttjar det undantag som avses i första stycket i denna punkt ska rapportera i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag som avses i artikel 29c.

- (*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1)."

Artikel 3

Ändring av direktiv 2002/87/EG

I artikel 31 i direktiv 2002/87/EG ska följande punkt läggas till:

"3. Senast den 31 december 2027 ska kommissionen i en rapport till Europaparlamentet och rådet bedöma hur detta direktiv och direktiv 2009/138/EG fungerar i fråga om de aspekter som anges nedan, särskilt med beaktande av tillsynsbehandlingen av sektorsövergripande innehav av ägarintressen i enlighet med särregler, när det gäller lika villkor:

- a) Huruvida det faktum att det finns företag som tillhandahåller finansiella tjänster och som är föremål för finansiell tillsyn enligt särregler men som inte räknas till någon av de finansiella sektorerna som anges i detta direktiv skapar ojämlika konkurrensvillkor mellan finansiella konglomerat.
- b) Huruvida alla finansiella konglomerat på ett konsekvent sätt tillämpar reglerna för kapitaltäckningskrav, inbegripet dem som anges i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 342/2014 (*), och huruvida dessa regler ålägger jämförbara övergripande kvantitativa krav för finansiella konglomerat, oavsett om det finansiella konglomeratets huvudsakliga finansiella sektor är banksektorn, försäkringssektorn eller värdepapperssektorn.
- c) Huruvida tillsynsförfarandena och fördelningen av mandat och verkställighetsbefogenheter mellan samordnare och sektorsvisa tillsynsmyndigheter, särskilt när det gäller kapitaltäckningskrav, är tillräckligt tydliga och harmoniserade för att säkerställa att kapitaltäckningskraven faktiskt verkställs på ett konsekvent sätt i hela unionen, oberoende av den huvudsakliga finansiella sektorn inom vilken ett finansiellt konglomerat är verksam.
- d) Huruvida det faktum att inget företag identifieras som ytterst ansvarigt för att följa detta direktiv medför problem när det gäller att säkerställa lika villkor.

- (*) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 342/2014 av den 21 januari 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller tekniska standarder för tillsyn av användningen av beräkningsmetoder för kapitaltäckningskraven för finansiella konglomerat (EUT L 100, 3.4.2014, s. 1)."

Artikel 4

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 29 januari 2027 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 30 januari 2027.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

SV

EUT L, 8.1.2025

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 5

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 6

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 27 november 2024.

På Europaparlamentets vägnar
R. METSOLA
Ordförande

På rådets vägnar
BÓKA J.
Ordförande

BILAGA

Bilaga III till direktiv 2009/138/EG ska ändras på följande sätt:

1. I avsnitt A (Företagsformer för skadeförsäkringsföretag) ska punkt 27 utgå.
 2. I avsnitt B (Företagsformer för livförsäkringsföretag) ska punkt 27 utgå.
 3. I avsnitt C (Former för återförsäkringsföretag) ska punkt 27 utgå.
-

Statens offentliga utredningar 2025

Kronologisk förteckning

1. Skärpta krav för svenskt medborgarskap. Ju.
2. Några frågor om grundläggande fri- och rättigheter. Ju.
3. Skatteincitament för forskning och utveckling. En översyn av FoU-avdraget och expertskattereglerna. Fi.
4. Moderna och enklare skatteregler för arbetslivet. Fi.
5. Avgift för områdessamverkan – och andra åtgärder för trygghet i byggd miljö. LI.
6. Plikten kallar! En modern personalförsörjning av det civila försvaret. Fö.
7. Ny kärnkraft i Sverige – effektivare tillståndsprövning och ändamålsenliga avgifter. KN.
8. Bättre förutsättningar för trygghet och studiero i skolan. U.
9. På språklig grund. U.
10. En förändrad abortlag – för en god, säker och tillgänglig abortvård. S.
11. Straffbarhetsåldern. Ju.
12. AI-kommissionens Färdplan för Sverige. Fi.
13. En effektivare organisering av mindre myndigheter – analys och förslag. Fi.
14. En skärpt miljöstraffrätt och ett effektivt sanktionssystem. KN.
15. Stärkta drivkrafter och möjligheter för biståndsmottagare. Volym 1 och 2. S.
16. Ett nytt regelverk för uppsikt och förvar. Ju.
17. Anpassning av svensk rätt till EU:s avskogningsförordning. LI.
18. Ett likvärdigt betygssystem. Volym 1 och 2. U.
19. Kunskap för alla – nya läroplaner med fokus på undervisning och lärande. U.
20. Kommunal anslutning till Utbetalningsmyndighetens verksamhet. Fi.
21. Miljömålsberedningens förslag om en strategi för hur Sverige ska leva upp till EU:s åtaganden inom biologisk mångfald respektive nettoupptag av växthusgaser från markanvändningssektorn (LULUCF). KN.
22. Förbättrad konkurrens i offentlig och privat verksamhet. KN.
23. Ersättningsregler med brottsoffret i fokus. Ju.
24. Publiken i fokus – reformer för ett starkare filmland. Ku.
25. Arbetslivskriminalitet – upplägg, verktyg och åtgärder, fortsatt arbete. A.
26. Tid för undervisningsuppgifter – åtgärder för god undervisning och läraryrkenas attraktivitet. U.
27. En socionomutbildning i tiden. U.
28. Frihet från våld, förtryck och utnyttjande. En jämställdhetspolitisk strategi mot våld och en stärkt styrning av centrala myndigheter. A.
29. Ökad kvalitet hos Samhall och fler vägar till skyddat arbete. A.
30. Enklare mervärdesskatteregler vid försäljning av begagnade varor och donation av livsmedel. Fi.
31. Utmönstring av permanent uppehållstillstånd och vissa anpassningar till miniminivån enligt EU:s migrations- och asylpakt. Ju.
32. Vissa förändringar av jaktlagstiftningen. LI.
33. Skärpta och tydligare krav på vandel för uppehållstillstånd. Ju.
34. Ett modernare konsumentskydd vid distansavtal. Ju.
35. Etableringsboendelagen – ett nytt system för bosättning för vissa nyanlända. A.

36. Skydd för biologisk mångfald i havsområden utanför nationell jurisdiktion. UD.
37. Skärpta villkor för friskolesektorn. U.
38. Att omhänderta barn och unga. S.
39. Digital teknik på lika villkor.
En reglering för socialtjänsten och verksamhet enligt LSS. S.
40. Säkrare tivoli. Ju.
41. Pensionsnivåer och pensionsavgiften – analyser på hundra års sikt. S.
42. Säkerhetsskyddslagen – ytterligare kompletteringar. Ju.
43. Säkerställ tillgången till läkemedel – förordnande och utlämnande i bristsituationer. S.
44. Förbättrat stöd i skolan. U.
45. Ökat informationsutbyte mellan myndigheter – några anslutande frågor. Ju.
46. Tryggare idrottsarrangemang. Ju.
47. Spänning i tillvaron – hur säkrar vi vår framtida elförsörjning? KN.
48. Stärkt pandemiberedskap. S.
49. Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter. Ju.
50. En ny nationell myndighet för viltförvaltning. LI.
51. Bättre förutsättningar för klimatanpassning. KN.
52. Ökad insyn i politiska processer. Ju.
53. Kvalificering till socialförsäkring och ekonomiskt bistånd för vissa grupper. S.
54. Ett skärpt regelverk om utvisning på grund av brott. Ju.
55. En reformerad samhällsorientering för bättre integration. A.
56. Stärkt skydd för domstolarnas och domarnas oberoende. Ju.
57. Polisiär beredskap i fred, kris och krig. Ju.
58. En stärkt hästnäring – för företagande, jämställdhet, jämlikhet och folkhälsa. LI.
59. Stärkt lagstiftning mot hedersrelaterat våld och förtryck. Ju.
60. En starkare fondmarknad. Fi.
61. Sveriges internationella adoptionsverksamhet – lärdomar och vägen framåt. Volym 1 och 2. S.
62. Ansvar för hälso- och sjukvården. Volym 1 Bedömningar och förslag. Volym 2 Underlagsrapporter. S.
63. Stärkt patientsäkerhet genom rätt kompetens – utifrån hälso- och sjukvårdens och tandvårdens behov. S.
64. En ny kontrollorganisation i livsmedelskedjan – för ökad effektivitet, likvärdighet och konkurrenskraft. LI.
65. En mer flexibel hyresmarknad. Ju.
66. En straffreform. Volym 1, 2, 3 och 4. Ju.
67. Arlanda – en viktig port för det svenska välbefindandet. Åtgärder som stärker konkurrenskraften för Arlanda flygplats. LI.
68. Nya samverkansformer, modern byggnads- och reparationsberedskap – för ökad försörjningsberedskap. KN.
69. Effektivare samverkan för djur- och folkhälsa. LI.
70. Längre liv, längre arbetsliv – förlängd rätt att kvarstå i anställningen. A.
71. Fortsatt utveckling av en nationell läkemedelslista – en del i en ny nationell infrastruktur för datadelning. Del 1 och 2. S.
72. Verktyg för en mer likvärdig resursfördelning till skolan. U.
73. En arbetsmiljöstrategi för ett förändrat arbetsliv. A.
74. Ny reglering för den arbetsmarknadspolitiska verksamheten. A.
75. Folkbokföringsverksamhet, biometri och brottsbekämpning. Fi.
76. Det handlar om oss – så bryter vi utanförskapet och bygger en starkare gemenskap. A.
77. En översyn av den statliga lönegarantin. A.
78. En reformerad underrättelseverksamhet. Fö.
79. Samlade förmågor för ökad cybersäkerhet. Fö.

80. Koordinatbestämda fastighetsgränser.
Ju.
81. En ny organisation av ekobrotts-
bekämpningen. Ju.
82. Sysselsättning och boende på lands-
bygden – Juridiska personers förvärv
av jordbruksmark och en effektiv
tillämpning av glesbygdsbestämmel-
serna. LI.
83. Ett nationellt förbud mot tiggeri. Ju.
84. Hem för barn och unga. För en trygg,
säker och meningsfull vård. S.
85. Ökad tydlighet, stärkt samverkan
– förutsättningar för framtidens utveck-
lingspolitik. LI.
86. Redo! En utredning om personalför-
sörjningen av det militära försvaret. Fö.
87. Straffrättsliga åtgärder mot
korruption och tjänstefel. Ju.
88. Tidigt besked om lämplig användning
av mark och vatten. KN.
89. En moderniserad fiskelagstiftning.
Volym 1 och 2. LI.
90. Förmedling av post till personer med
skydd i folkbokföringen. Fi.
91. Nya regler om arv och testamente
– bland annat ett testamentsregister
i offentlig regi och ett stärkt skydd
för efterlevande sambor. Ju.
92. En kulturkanon för Sverige. Ku.
93. En robust skogspolitik för aktivt
skogsbruk. Del 1 och 2. LI.
94. En säkrare utrikesförvaltning. UD.
95. Skärpta villkor för anhöriginvandring.
Ju.
96. Fler möjligheter till ökat välbefinnande. Fi.
97. Krishantering och ändrade
rörelse regler för försäkringsföretag.
Volym I, II, III & IV. Fi.

Statens offentliga utredningar 2025

Systematisk förteckning

Arbetsmarknadsdepartementet

- Arbetslivskriminalitet – upplägg, verktyg och åtgärder, fortsatt arbete. [25]
- Frihet från våld, förtryck och utnyttjande. En jämställdhetspolitisk strategi mot våld och en stärkt styrning av centrala myndigheter. [28]
- Ökad kvalitet hos Samhall och fler vägar till skyddat arbete. [29]
- Etableringsboendelagen – ett nytt system för bosättning för vissa nyanlända. [35]
- En reformerad samhällsorientering för bättre integration. [55]
- Längre liv, längre arbetsliv – förlängd rätt att kvarstå i anställningen. [70]
- En arbetsmiljöstrategi för ett förändrat arbetsliv. [73]
- Ny reglering för den arbetsmarknads-politiska verksamheten. [74]
- Det handlar om oss
– så bryter vi utanförskapet
och bygger en starkare gemenskap. [76]
- En översyn av den statliga löne-garantin. [77]

Finansdepartementet

- Skatteincitament för forskning och utveckling. En översyn av FoU-avdraget och expertskatte-reglerna. [3]
- Moderna och enklare skatteregler för arbetslivet. [4]
- AI-kommissionens Färdplan för Sverige. [12]
- En effektivare organisering av mindre myndigheter – analys och förslag. [13]
- Kommunal anslutning till Utbetalnings-myndighetens verksamhet. [20]
- Enklare mervärdesskatteregler vid försäljning av begagnade varor och donation av livsmedel. [30]
- En starkare fondmarknad. [60]

- Folkbokföringsverksamhet, biometri och brottsbekämpning. [75]
- Förmedling av post till personer med skydd i folkbokföringen. [90]
- Fler möjligheter till ökat välbstånd. [96]
- Krishantering och ändrade rörelseregler för försäkringsföretag. Volym I, II, III & IV. [97]

Försvarsdepartementet

- Plikten kallar! En modern personal-försörjning av det civila försvaret. [6]
- En reformerad underrättelse-verksamhet. [78]
- Samlade förmågor för ökad cybersäkerhet. [79]
- Redo! En utredning om personalförsörjningen av det militära försvaret. [86]

Justitiedepartementet

- Skärpta krav för svenskt medborgarskap. [1]
- Några frågor om grundläggande fri- och rättigheter. [2]
- Straffbarhetsåldern. [11]
- Ett nytt regelverk för uppsikt och förvar. [16]
- Ersättningsregler med brottsoffret i fokus. [23]
- Utmönstring av permanent uppehålls-tillstånd och vissa anpassningar till miniminivån enligt EU:s migrations- och asylpakt. [31]
- Skärpta och tydligare krav på vandel för uppehållstillstånd. [33]
- Ett modernare konsumentskydd vid distansavtal. [34]
- Säkrare tivoli. [40]
- Säkerhetsskyddslagen – ytterligare kompletteringar. [42]

Ökat informationsutbyte mellan myndigheter – några anslutande frågor. [45]

Tryggare idrottsarrangemang. [46]

Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter. [49]

Ökad insyn i politiska processer. [52]

Ett skärpt regelverk om utvisning på grund av brott. [54]

Stärkt skydd för domstolarnas och domarnas oberoende. [56]

Polisiär beredskap i fred, kris och krig. [57]

Stärkt lagstiftning mot hedersrelaterat våld och förtryck. [59]

En mer flexibel hyresmarknad. [65]

En straffreform. Volym 1, 2, 3 och 4. [66]

Koordinatbestämda fastighetsgränser. [80]

En ny organisation av ekobrottsbekämpningen. [81]

Ett nationellt förbud mot tiggeri. [83]

Straffrättsliga åtgärder mot korruption och tjänstefel. [87]

Nya regler om arv och testamente – bland annat ett testamentsregister i offentlig regi och ett stärkt skydd för efterlevande sambor. [91]

Skärpta villkor för anhöriginvandring. [95]

Klimat- och näringslivsdepartementet

Ny kärnkraft i Sverige – effektivare tillståndsprövning och ändamålsenliga avgifter. [7]

En skärpt miljöstraffrätt och ett effektivt sanktionssystem. [14]

Miljömålsberedningens förslag om en strategi för hur Sverige ska leva upp till EU:s åtaganden inom biologisk mångfald respektive nettoupptag av växthusgaser från markanvändningssektorn (LULUCF). [21]

Förbättrad konkurrens i offentlig och privat verksamhet. [22]

Spänning i tillvaron – hur säkrar vi vår framtida elförsörjning? [47]

Bättre förutsättningar för klimatanpassning. [51]

Nya samverkansformer, modern byggnads- och reparationsberedskap – för ökad försörjningsberedskap. [68]

Tidigt besked om lämplig användning av mark och vatten. [88]

Kulturdepartementet

Publiken i fokus – reformer för ett starkare filmland. [24]

En kulturkanon för Sverige. [92]

Landsbygds- och infrastrukturdepartementet

Avgift för områdessamverkan – och andra åtgärder för trygghet i byggd miljö. [5]

Anpassning av svensk rätt till EU:s avskogningsförordning. [17]

Vissa förändringar av jaktlagstiftningen. [32]

En ny nationell myndighet för viltförvaltning. [50]

En stärkt hästnäring – för företagande, jämställdhet, jämlikhet och folkhälsa. [58]

En ny kontrollorganisation i livsmedelskedjan – för ökad effektivitet, likvärdighet och konkurrenskraft. [64]

Arlanda – en viktig port för det svenska välbefindandet. Åtgärder som stärker konkurrenskraften för Arlanda flygplats. [67]

Effektivare samverkan för djur- och folkhälsa. [69]

Sysselsättning och boende på landsbygden – Juridiska personers förvärv av jordbruksmark och en effektiv tillämpning av glesbygdsbestämmelserna. [82]

Ökad tydlighet, stärkt samverkan – förutsättningar för framtidens utvecklingspolitik. [85]

En moderniserad fiskelagstiftning. Volym 1 och 2. [89]

En robust skogspolitik för aktivt skogsbruk. Del 1 och 2. [93]

Socialdepartementet

- En förändrad abortlag
 - för en god, säker och tillgänglig abortvård. [10]
- Stärkta drivkrafter och möjligheter för biståndsmottagare Volym 1 och 2. [15]
- Att omhänderta barn och unga. [38]
- Digital teknik på lika villkor.
 - En reglering för socialtjänsten och verksamhet enligt LSS. [39]
- Pensionsnivåer och pensionsavgiften
 - analyser på hundra års sikt. [41]
- Säkerställ tillgången till läkemedel
 - förordnande och utlämnande i bristsituationer. [43]
- Stärkt pandemiberedskap. [48]
- Kvalificering till socialförsäkring och ekonomiskt bistånd för vissa grupper. [53]
- Sveriges internationella adoptionsverksamhet – lärdomar och vägen framåt. Volym 1 och 2. [61]
- Ansvar för hälso- och sjukvården.
 - Volym 1 Bedömningar och förslag.
 - Volym 2 Underlagsrapporter. [62]
- Stärkt patientsäkerhet genom rätt kompetens – utifrån hälso- och sjukvårdens och tandvårdens behov. [63]
- Fortsatt utveckling av en nationell läkemedelslista – en del i en ny nationell infrastruktur för datadelning. Del 1 och 2. [71]
- Hem för barn och unga. För en trygg, säker och meningsfull vård. [84]

Utbildningsdepartementet

- Bättre förutsättningar för trygghet och studiero i skolan. [8]
- På språklig grund. [9]
- Ett likvärdigt betygssystem
 - Volym 1 och 2. [18]
- Kunskap för alla – nya läroplaner med fokus på undervisning och lärande. [19]
- Tid för undervisningsuppdraget – åtgärder för god undervisning och läraryrkenas attraktivitet. [26]

- En socionomutbildning i tiden. [27]
- Skärpta villkor för friskolesektorn. [37]
- Förbättrat stöd i skolan. [44]
- Verktyg för en mer likvärdig resursfördelning till skolan. [72]

Utrikesdepartementet

- Skydd för biologisk mångfald i havsområden utanför nationell jurisdiktion. [36]
- En säkrare utrikesförvaltning. [94]